

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

זֶהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

עַל הַמֶּשֶׁה הַמְּשִׁי תוֹרָה

מִהַתְנַחֲא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

סֵדֵר וַיִּקְרָא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּיַח הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִנְקֵד

דִּף הַיּוֹמִי

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תַּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א

אֶלּוּל תַּש"ע לַפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זוֹכָה לְרֵאוּת בְּנִים לְבָנָיו.
- ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרִי שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזְחָה בִּידוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת וּיְקָרָא

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש טובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוּדְתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אֲלָפִים וּרְבוּא רְבּוּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדַל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאִין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאִין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תְּדַרְשֶׁנָּה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאִין לָהּ רוֹדְפִים רַדְף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף ג ע"ב - ד ע"א
מעלת יום הקמת המשכן - א

**וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יי' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד
לֵאמֹר. (ויקרא א) רַבִּי הִיָּא פִתַּח וְאָמַר, (שיר
השירים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֶחְתִּי כֻלָּה אָרִיתִי מוֹרֵי עִם
בְּשָׁמִי אֶכְלֶתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבִי
וְגו', הַאי קָרָא לָאו רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלָאו סִיפִיָּה
רִישִׁיָּה. כְּתִיב אֶכְלֶתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי
עִם חֶלְבִי, לְבַתֵּר אֶכְלוּ רַעִים. מָאן דְּמִזְמֵן לְאַחֲרָא,
כִּד מְזוּנָא מִתְתַּקֵּן קָמִיָּה. בְּתֵר דְּאִיָּהוּ אֶכְל, הֵיאֵךְ
יִזְמֵן לְאַחֲרָא.**

**וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה'
אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. רַבִּי
הִיָּא פִתַּח וְאָמַר, (שיר ה) בָּאתִי
לְגַנִּי אֶחְתִּי כֻלָּה אָרִיתִי מוֹרֵי
עִם בְּשָׁמִי אֶכְלֶתִי יַעֲרִי עִם
דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבִי
וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה אֵין רֵאשׁוּ
סוּפוּ וְאֵין סוּפוּ רֵאשׁוּ. כְּתוּב
אֶכְלֶתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי
שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבִי, אַחַר
כֵּךְ - אֶכְלוּ רַעִים. מִי שְׁמִזְמֵן
אֶת הָאַחַר, כְּשִׁמְזוֹן מִתְקָן
לְפָנָיו. אַחַר שְׁאֶכְל, אֵיךְ יִזְמֵן
אֶת הָאַחַר?**

**אֵלָא זְכָאִין אֵינוּן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּעָא לְדַכְּפָאָה לְהוֹן, וְאַתְרֵי בְּהוֹן מְכָל
שְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּמְדַאֲתְרֵי בְּהוֹן
בְּעָא לְסִלְקָא לְהוֹן מְכָל מְקַטְרֵי עֲלֵמָא. תָּא חֲזִי,
(ס"א בְּתֵר דְּאַתְעַבְד מִשְׁכְּנָא) בְּיוֹמָא דְּאַתְקֵם מִשְׁכְּנָא
לְתַתָּא, בְּהֵהוּא יוֹמָא אֶתְתְּקֵם מִשְׁכְּנָא אַחֲרָא
לְעֵילָא עִמִּיָּה, דְּכְתִיב, (שמות מ) הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן סִתָּם,
וְהֵהוּא יוֹמָא חֲדוּוֹתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהָא.**

**אֵלָא אֲשֶׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל,
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה
לְטַהַר אוֹתָם וְהִתְרַצָּה בָּהֶם
מְכָל שְׂאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי
עֲבוּדָה זָרָה, וּמִשְׁהִתְרַצָּה
בָּהֶם, רָצָה לְהַעֲלוֹתָם מְכָל
הַמְקַטְרֵגִים שֶׁל הָעוֹלָם. בֵּא
רְאֵה, (אֲחֵר שְׁנַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן) בְּיוֹם
שְׁהוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן לְמִטָּה,
בְּאוֹתוֹ יוֹם הוֹקֵם מִשְׁכָּן אַחֲר**

**לְמַעַלָּה עַמּוֹ, שְׁכֵתוּב (שמות מ) הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן, סִתָּם. וְאוֹתוֹ יוֹם הִיָּה שְׁמִחְתּוֹ שֶׁל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.**

כִּיּוֹן שְׁהוּקָם הַמְשָׁפוֹן, מַה
 כְּתוּב? (שם) וְלֹא יִכּוֹל מֹשֶׁה
 לָבֹא אֶל אֱהֹל מוֹעֵד. כְּשֶׁרָאָה
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּפָּן, אָמַר,
 וּמָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה הוּקָם, וְהוּא
 בַּחַיִּי? מִיָּד - וַיִּקְרָא אֶל
 מֹשֶׁה. אָמַר לוֹ, מֹשֶׁה, חֲנַפֵּת
 הַבַּיִת בַּמָּה הִיא? בְּסַעֲוֹדָה,
 אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן
 לָהּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב בְּאֵתִי לְגַנִּי
 אַחֲתִי כֻלָּה וְגו' (וַהֲרִי בְּאַרְנוֹ הַפְּסוּק
 הַזֶּה. אֲבָל בְּאֵתִי).

דְּבַר אַחַר בְּאֵתִי לְגַנִּי, דָּא גֵּן עֵדֶן דְּלַעִילָא. אַחֲתִי
 כֻּלָּה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּבַהֲהוּא יוֹמָא
 אֲזִדְּוּוּגוּ זְוּוּגִין בְּכֻלָּא, אֲזִדְּוּוּגוּ זְוּוּגִין בְּהַהוּא גֵּן עֵדֶן,
 בְּגִין דְּאַתְּבָּרְכוּ כֻלָּהוּ מְשַׁקְּיוּ דְנַחְלָא, וְאַתְּקִשְׁרוּ כָּל
 חַד בְּחַבְרִיָּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם
 בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) (דף ד' ע"א) עִם דְּבִשֵׁי
 שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבֵי כֶּלְהוֹן אֲתִשְׁקִיין וְאַתְרוּן
 מִמְּבוּעָא דְנַחְלָא.

אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים, כָּל אֵינוֹן דְּלַתְתָּא.
 וְכֻלָּהוּ עַנְפִּין (נ"א עֲלָמִין) כֻּלָּהוּ, אֲתִבְּרְכוּ
 וְאַתְּזוּנוּ, כִּד אֵלִין אֲתִבְּרְכוּ לַעִילָא. וּבַמָּה מִתְּבָרְכָאן
 וּמִתְּבַסְמָאן, כֻּלָּהוּ בְּרִיחָא דְקֶרְבָּנָא.
 הַתְּבָרְכוּ וְנִזְוֹנוּ כְּשֶׁאֵלָה הַתְּבָרְכוּ לְמַעְלָה. וּבַמָּה מִתְּבָרְכִים וּמִתְּבַשְׂמִים? כָּלֵם בְּרִיחַ הַקֶּרְבָּן.

דְּבַר אַחַר בְּאֵתִי לְגַנִּי - זֶה גֵּן
 עֵדֶן שְׁלַמְעֵלָה. אַחֲתִי כֻלָּה -
 זו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁבָאוֹתוֹ
 יוֹם הַזְּדוּגוּ זְוּוּגִים בְּכָל,
 הַזְּדוּגוּ זְוּוּגִים בְּאוֹתוֹ גֵּן
 עֵדֶן, מְשׁוּם שְׁכָלֵם הַתְּבָרְכוּ
 מִהַשְׁקָאֵת הַנַּחַל וְנִקְשְׁרוּ כָּל
 אֶחָד בְּחַבְרוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב
 אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם בְּשָׁמִי
 אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי
 שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבֵי. כָּלֵם
 הַשְּׁקוּ וְהַתְּרוּ מִמְּעֵין הַנַּחַל.

אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ
 דוֹדִים, כָּל אוֹתָם שְׁלַמְטָה,
 וְכָלֵם עַנְפִּים, (עוֹלְמוֹת) כָּלֵם

תָּא חַי, בְּשַׁעְתָּא דְנַחְתָּת כְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל
 לְאַשְׁרֵהָא דִּיּוֹרְהָא בְּאַרְעָא, קִדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא אָמַר לָהּ, לְהַאי קְרָא, בְּגִין דְּאַשְׁתַּכְּחוּ
 בְּרַכָּאן וְחִדּוּה בְּכִלְהוּ עַלְמִין, וְאַתְּבַסְמַת הִיא,
 לְנַפְקָא מִנָּה בְּרַכָּאן לְכֻלָּא. דְּכַד אֵלִין שִׁית
 אֲתַבְּרַכָּאן, כִּדִּין כִּלְהוּ עַלְמִין אֲתַבְּרַכָּאן כַּחְדָּא
 לְתַתָּא, וּמִתְבְּרַכָּאן לְעֵילָא. (ס"א וּכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרָאֵל)
 אֲתַבְּרַכוּ מִכְּלָהּוּ.

בֹּא רֵא, בְּשַׁעָה שְׁיִרְדָּה
 כְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁרוּת
 דִּיּוֹרָה בְּאַרְצָא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אָמַר לָהּ אֵת הַפְּסוּק
 הַזֶּה, מִשּׁוּם שְׁנַמְצָאוּ בְּרָכוֹת
 וְשִׁמְחָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְהִיא
 הַתְּבַשְׂמָה, לְצֵאת מִמֶּנָּה
 בְּרָכוֹת לְכָל. כְּשֶׁאֵלוּ הַשְּׂשֵׁה
 מִתְּבָרְכִים, אֲזוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת
 מִתְּבָרְכִים כְּאַחַד לְמַטָּה
 וּמִתְּבָרְכִים לְמַעְלָה. (וּכְנַסְתָּ

יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרָאֵל) וַיִּשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכִים מִכְּלָם.

ספר אור הזהר (עמוד 195)

יט) ספר מבוא לחכמת הקבלה – חלק א הקדמה

ואיך להגיע לשלמות איש תם של יעקב? על ידי למוד בלתי פוסק של תורת הנגלה ותורת הנסתר
 בְּרַצוּא וְשׁוּב, הַלְכָה וּקְבֵלָה. כִּי הַרְאִשׁוּנָה גְלוּיָה בְּאַרְצָא וְהַשְּׁנִיָּה גְנוּזָה בְּשָׁמַיִם, וַיִּחַדְדָּן בְּלֵב אָדָם
 הַנְּעֻשָׂה אַחַד עַל יָדוֹ. וַאֲיֵד? בְּקִיּוּם מַה שְׁנַאמַר בְּעַקֵּב אִישׁ תָּם יֵשֵׁב אֶהְלִים, שְׁנֵי אֶהְלִים דְּשִׁתֵּי תוֹרוֹת
 הַנְּזַכְּרוֹת, וְהִינְנוּ עַל יְדֵי יַחַד הָעֵינַיִם דְּבַחֲנִית תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְהָאֲזוּנִים דְּבַחֲנִית תוֹרָה שְׁבַעַל פִּיה, הוּא
 הַיַּחַד הַנְּעֻשָׂה עַל יְדֵי בְרוּר הַהֲלָכָה הַנְּעֻשָׂה מִכַּח שְׁתִּיחָו. וְגִלּוּי יַחַדְדָּן עַל יְדֵי תוֹרָה הַשְּׁלִישִׁית, תוֹרַת
 הַסּוּד, תוֹרַת הַקְּבֵלָה אֲשֶׁר עִקְרָה בְּלֵב אֲמֻצַּע הַמַּעְלָה דְּשָׁמַיִם, שְׁמִיעָה דְּאֲזוּנִים. וְהַמַּטָּה דְּאַרְצָא רֵאִיָּה
 דְּעֵינַיִם. וּכְטַעַם אֲמָרְם, זְכוּרָנָם לְבְּרָכָה, בְּגִמְרָא עַל כָּל סְבָרָה וּסְבָרָה שֶׁל חֻקְמִיָּה הַקְּדוּשִׁים הַדּוּמִים
 לְמִלְאָכִים וְגִדּוּלִים מִהֶם, אֵלִיבָא דְּרַבִּי פְּלוּנִי, אֵלִיבָא דְּרַבִּי פְּלוּנִי, וּפְרוּשׁוֹ לְפִי לְבוֹ! הִיא הַנְּקֻדָּה
 הַשְּׁלִישִׁית הָאֲמֻצַּעִית בֵּין הָעֵלְיוֹנָה דְּשָׁמַיִם תוֹרָה שְׁבַעַל פִּיה וּבֵין הַתַּחְתּוֹנָה דְּאַרְצָא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב. וּבָה
 גְּנוּז סוּד הַשֵּׁם וְאוּרוֹ הַנּוֹרָא שְׁיַצְטָרֵךְ לְהַתְּפַשֵּׁט וּלְהַאֲוִיר לְמַטָּה כְּמוֹ לְמַעְלָה, כִּי אֲזוּ יַתְיַחְדּוּ הַג' נְקֻדּוֹת
 דִּידָן סוּד ג' עַלְמִין בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, בְּבַחֲנִית ג' פְּעָמִים סוּד יְקוּ"ק גִּימְטְרִיא רפ"ח דְּתַכְלִית בְּרוּר
 נִיצוּצֵי קִדְשָׁה וְעֵלְיָתָם מְנַפִּילָתָם שְׁבוּזְמָן שְׁלִיטַת עוֹלָם הַתְּהוֹ, וְחֻזְרָתָם אֵל חֵיק הַקְּדוּשָׁה, וּמִמִּילָא חוּזַר
 אָדָם לְהַתְיַחַד עִם קוּנּוֹ בְּטַעַם, יַחַד הִיגִיעָה וְהַמְצִיאָה גִימְטְרִיא רפ"ח, יְגִיעָה מִסְטְרָא דִּידָן, מְצִיאָה
 מִסְטְרָא דִּידֵיהּ יַתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ. וּכְטַעַם: הַלֵּב אַחַד – אֲזוּ טוֹבָה וְעֵין טוֹבָה, גִּימְטְרִיא רפ"ח:

וַיַּחַד זֶה מִסְטְרָא שֶׁל דַּעַת שֵׁם אֲקוּק גִּימְטְרִיא טוֹב הַרְמוּז בְּרֵאשִׁי תְּבוּת פְּסוּק בְּבְרָאשִׁית: אֵת הַשָּׁמַיִם
 וְאֵת הָאָרֶץ, הַנְּעֻשִׁים אַחַד עַל יָדוֹ, סוּד אֵת שְׁנֵי הַמְּאָרֶת הַגְּדֻלִים (בְּרֵאשִׁית א' ט"ו) גִּימְטְרִיא חוּשְׁבָן
 דִּידָן כְּחוּשְׁבָן דִּידָן, סוּד יַחַד קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּחִינַת שְׁמַיִם וְשְׁכִינְתֵיהּ
 בְּחִינַת אָרֶץ, בְּסוּד הַזְּדֵהוּת וַיַּחַד הָאֲמוּנָה דְּחֻשֵׁךְ לִילָה דְּאַרְצָא, וְהַדַּעַת דְּאוּר יוֹם דְּשָׁמַיִם, וּכְיַדוּע
 מִדְּרַשַׁת חֻקְמִינּוּ זְכוּרָנָם לְבְּרָכָה בְּמַסְכַּת שַׁבַּת עַל פְּסוּק בִּישְׁעִיהּ ל"ג ו', וְהִיא אֲמוּנַת עֲתִידָא חֲסַן יִשׁוּעַת
 חֻקְמַת וְדַעַת, פְּסוּק הַבְּנוּי ו' תְּבוּת דְּאוּת וַא"ו הַחֲבוּר הַמִּיַּחֲדֵת הַב' קְצוֹת דִּידָן, אֲשֶׁר לְכוּ:

הָאֲמוּנָה דַּעַת הַשֵּׁם: הָאֲמוּנָה דַּעַת הַשֵּׁם – בְּגִימְטְרִיא: הָאֲמוּנָה דַּעַת הַשֵּׁם:

לְפִיכָךְ בְּהַתְּכַלּוֹת הַלְכָה וּקְבֵלָה, קְבֵלָה וְהַלְכָה, בְּג' נְקֻדּוֹת סת"ר הַנּוֹכַח לְעֵיל מִתְּנַלָּה יַחַדוֹ יַתְבַּרֵךְ
 שְׁמוֹ, יַחַד ה' תְּבוּת הָעוֹלוֹת כְּמַסְפַּר ג' פְּעָמִים אַחַד הַבְּלִתי מִשְׁתַּנָּה הוּן לְמַעְלָה הוּן לְמַטָּה הוּן בְּאֲמֻצַּע.
 וְהִינּוּ:

יַחַד הַקְּבֵלָה וְהַהֲלָכָה: – יַחַד הַהֲלָכָה וְהַקְּבֵלָה: יַחַד הַקְּבֵלָה וְהַהֲלָכָה: יְקוּק אַחַד – בְּגִימְטְרִיא: יַחַד
 הַהֲלָכָה וְהַקְּבֵלָה: יַחַד הַקְּבֵלָה וְהַהֲלָכָה: יַחַד הַהֲלָכָה וְהַקְּבֵלָה:

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף ד ע"א
מעלת יום הקמת המשכן - ב

רְבִי יְהוּדָה אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ
דוֹדִים, אֲלֵיךְ כָּל מְאִרֵי דִיבְכָא וּוִלְלָהּ,
וְהִילְלָהּ, וְהִתְבַּרְכּוּ וְהִתְבַּשְׂמוּ
מִסְעוּדָתָא דְמַלְכָא מְתַהַנְיִין כְּלָא. וְאִמְתִּי אֲכָלִי
כְּלָהוּ. בְּשַׁעְתָּא דְמַלְכָא (ס"א אַתְחַדִּי) אֲתִי חֲדִי. וְעַל
דָּא מַלְכָא אַתְחַדִּי, וְחֲדִי לְמַטְרוֹנִיתָא בְּקַדְמוּתָא,
לְבַתְרָא כְּלָהוּ אֲכָלְנָן וְחֲדָאן.

רְבִי אַבָּא אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים,
אֲלֵיךְ אֵינְוֹן שִׁית דְּקַאמְרוֹן, וְאֲלֵיךְ אֵינְוֹן דְּכַתִּיב
כְּהוּ, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ וְגו'. שְׂתוּ
וְשָׁכְרוּ, מִהֵוּא יֵין דְּרֵי לְכָלָא. רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר,
כָּל אֵינְוֹן דְּלִתְתָּא, דְּכִיּוֹן דְּאֵינְוֹן שִׁית אֶתְבְּרָכָאן,
כְּלָהוּ דְּלִתְתָּא מְתַבְּרָכָאן.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, כְּלָא שְׁפִיר, אֲבָל רָזָא דְּמַלְהָ,
אֲכָלוּ רַעִים לְעֵילָא, שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים
לְתַתָּא. אָמַר לִיָּהּ רְבִי אֶלְעָזָר, מָאן אֵינְוֹן
לְעֵילָא, וּמָאן אֵינְוֹן לְתַתָּא. אָמַר לִיָּהּ יָאוּת

אֲבָל סוּד הַדְּבָר - אֲכָלוּ רַעִים לְמַעְלָה, שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים לְמַטָּה. אָמַר לוֹ רְבִי אֶלְעָזָר, מִי
הֵם לְמַעְלָה וּמִי הֵם לְמַטָּה? אָמַר לוֹ, יָפָה שְׂאֵלָתָּ, זֶה הַמְּקוֹם הָעֲלִיּוֹן שֶׁהֵם בְּאַחֲדוּת וּבְשִׂמְחָה

רְבִי יְהוּדָה אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים.
אֲלוּ כָּל בְּעַלֵי הִיבְבָה
וְהִילְלָהּ, שְׁכָלֶם הִתְבַּשְׂמוּ
וְהִתְבְּרָכוּ כְּאֶחָד, שְׁהֵרִי
מִסְעוּדָת הַמֶּלֶךְ כְּלָם
נְהַנִּים. וּמְתִי כְּלָם
אוֹכְלִים?
שְׁהַמְלֶךְ (הַשְׂתַּמַּח) בָּא שְׂמַח,
וְלָכֵן הַמֶּלֶךְ הַשְׂתַּמַּח,
וּמְשַׂמַּח אֶת הַגְּבִירָה
בְּרֵאשׁוֹנָה, אַחַר כֵּן כְּלָם
אוֹכְלִים וּשְׂמִיחִים.

רְבִי אַבָּא אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים, אֲלוּ הֵם
הַשְּׂשָׁה שְׂאֲמַרְנוּ, וְאֲלוּ הֵם
שְׂכַתוּב בְּהֵם, (שִׁיר א) הִבִּיאֲנִי
הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ וְגו'. שְׂתוּ
וְשָׁכְרוּ, מֵאוֹתוֹ הֵיִינן הַמְּרוּהָ
אֶת הַכֹּל. רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר,
כָּל אוֹתָם שְׂלַמְטָה, שְׂפִיּוֹן
שְׂאוֹתָם הַשְּׂשָׁה הִתְבְּרָכוּ, אֲזִי
כָּל אֲלוּ שְׂלַמְטָה מְתַבְּרָכִים.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַכֹּל יָפָה,

שְׂאִין נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים, אֵלּוּ
נִקְרָאִים רַעִים. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב (בראשית ב) וְנָהָר יֵצֵא
מִעֵדֶן, וְעֵדֶן וְנָהָר אֵין נִפְרָדִים
לְעוֹלָמִים, וְנִמְצָאִים לְעוֹלָמִים
בְּרִצּוֹן וּבְאַחֲדוּת וּבְשִׂמְחָה.
שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ דוּדִים, אֵלֶּה הֵם
לְמִטָּה שֶׁנִּקְרָאִים דוּדִים
לְזִמְנִים יְדוּעִים, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

בֹּא רְאֵה, בְּאוֹתָם עֲלִיוֹנִים
כְּתוּב בָּהֶם אֲכִילָה בְּלֹא
שְׂתִיָּה. מָה הַטַּעַם? מִי שִׁישׁ
לוֹ נִאֲדוּת יֵין, צָרִיךְ אֲכִילָה.
וּמְשׁוּם שְׁשֵׁם שְׁרוּי הַיֵּין
הַמְשֻׁמֵּר, כְּתוּב בָּהֶם אֲכִילָה.
וּבְאוֹתָם הַתְּחַתּוֹנִים שְׁצָרִיכִים
הַשְּׂקִיָּה, בָּהֶם כְּתוּב שְׂתִיָּה,
שֶׁהָרִי כָּל הַנְּטִיעוֹת צָרִיכוֹת
הַשְּׂקִיָּה מֵהַנְּחַל הַעֲמֻקָּה. וְלִכּוֹן,
בְּאֵלּוּ אֲכִילָה וּבְאֵלּוּ שְׂתִיָּה.
אֵלּוּ רַעִים וְאֵלּוּ דוּדִים.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, נִרְאֶה
שֶׁהַדוּדִים הֵם חֲבִיבוֹת, לָמָּה
הֵם תְּחַתּוֹנִים? אָמַר לוֹ, אֵלּוּ
שֶׁמִּשְׂתוֹקְקִים זֶה לָזֶה וְלֹא
תָּמִיד נִמְצָאִים, נִקְרָאוּ דוּדִים.
וְאֵלּוּ שֶׁנִּמְצָאִים תָּמִיד וְלֹא
מִתְּכַפְּסִים וְלֹא נִפְרָדִים זֶה
מִזֶּה, נִקְרָאוּ רַעִים. וְלִכּוֹן אֵלּוּ
דוּדִים וְאֵלּוּ רַעִים, אֵלּוּ

שְׂאִילָתָא, דָּא אַתְרַּ עֲלָאָה דְּאֵינוֹן בְּאַחֲדוּתָא
בְּחִדּוּתָא דְּלֹא מִתְּפַרְשָׁן לְעֵלְמִין, אֵלּוּן אֶקְרוּן
רַעִים. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית ב) וְנָהָר יֵצֵא
מִעֵדֶן, וְעֵדֶן וְהָהוּא נָהָר לֹא מִתְּפַרְשָׁן לְעֵלְמִין,
וְאִשְׁתַּכְּחוּ לְעֵלְמִין בְּרַעוּתָא בְּאַחֲדוּתָא
בְּחִדּוּתָא. שְׁתּוֹ וְשִׁכְרוּ דוּדִים, אֵלּוּן אֵינוֹן
לְתַתָּא, דְּאֶקְרוּן דוּדִים, לְזִמְנִין יְדִיעֵן וְהָא
אוֹקִימָנָא.

תָּא חֲזִי בְּאֵינוֹן עֲלָאִי כְּתִיב בְּהוּ אֲכִילָה בְּלֹא
שְׂתִיָּה. מָאִי טַעַמָּא. מָאִן דְּאִית לִיה גְּרַבִּי
דְּחִמְרָא, אֲכִילָה בְּעֵיא. וּבְגִין דְּתַמֵּן שְׂרִיא חִמְרָא
דְּמִנְטָרָא, כְּתִיב בְּהוּ אֲכִילָה. וּבְאֵינוֹן תַּתָּאִי דְּבַעֲיִין
שְׂקִיו, כְּתִיב בְּהוּ שְׂתִיָּה, דְּהָא כָּל נְטִיעֵן שְׂקִיו
בְּעֵיִן מִנְּחָלָא דְּעַמִּיקָא. וְעַל דָּא, בְּאֵלּוּן אֲכִילָה,
וּבְאֵלּוּן שְׂתִיָּה. אֵלּוּן רַעִים וְאֵלּוּן דוּדִים.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַתְּחִזִּי דְּהָא דוּדִים
חֲבִיבוֹתָא אֵינוֹן, אִמָּאִי אֵינוֹן תַּתָּאִי. אָמַר
לִיה, אֵינוֹן דְּתַאֲבִין דָּא לְדָא, וְלֹא מִשְׂתַּכְּחִין תְּדִיר,
אֶקְרוּ דוּדִים. וְאֵינוֹן דְּמִשְׂתַּכְּחִי תְּדִיר, וְלֹא
מִתְּכַפְּסִין וְלֹא מִתְּפַרְשָׁן דָּא מִן דָּא, אֶקְרוּ רַעִים.
וְעַל דָּא, אֵלּוּן דוּדִים, וְאֵלּוּן רַעִים, אֵלּוּן בְּרַעוּתָא
בְּרִצּוֹן וּבְאַחֲדוּת תָּמִיד וְאֵלֶּה בְּתַשׁוּקָה לְפַעֲמִים. וְזוּהִי שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, כִּדִּי שְׂתַתְּבַרְךָ כְּנִסְת

יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוּ שְׂמֵחָה בְּכֹל בְּאַחֲרוֹתָא תְּדִיר, וְאַלֵּין בְּתִיאֻבְתָּא לְזַמְנִין. וְדָא הַעֻלְמוֹת.
הוּא שְׁלִימוֹתָא דְכֻלָּא, בְּגִין דְּתִתְבְּרָךְ בְּנֶגְטַת יִשְׂרָאֵל, וּכְדִין חֲדוּתָא בְּכֻלְהוּ עַלְמִין.

ספר אור הזהר (עמוד 196)

ושלמות זו היא שתתגלה במהרה בימינו אמן באלף השביעי דשבת קדש כי יום השביעי שבת גימטריה ג' פעמים שכינה, כי אז הוא יתברך שמו ישכן בג' נקודות דידן בגלוי, דלית אתר פנוי מיניה. והינו הגלוי של נחלת יעקב נחלה בלי מצרים גימטריה כי ישראל עם קרובו יתברך שמו, וסוד כליו הקדושים, כהן לוי ישראל ראשי תבות כלי. וגימטריה ג' תבות אלו גימטריה בסתר שבפסוק הנזכר לעיל ישב בסתר עליון. כלל הג' נקודות הנזכרות, וזה פלא! ועל ידי כליו יתברך שמו הנפלאים יתגלה איך הכל שלו יתברך שמו, כי יחוד המחשבות כח השם א"ל אחד, המעשים כח השם א"ל אחד והדבורים כח יקוק א"ל אחד – בגימטריה:

ומספר זה כמספר הסליחה המחילה והכפרה בצרוף כח התשובה פלאות השם: ללמדנו שעל האדם לעשות תשובה על תשובתו הקודמת, למען יתכפר לו כל אשר עשה בג' בחינת הנזכרות דג' נקודות סתר, כי על האדם להוסיף תמיד תקון על התקון הקודם, כי כסופי לב אדם היהודי להתעלות ולהתקרב אליו יתברך שמו קרוב אחר קרוב. לכן אותיות תשובה אותיות תשובה ה', דהינו החזרת ידיעה התחוננה של אני השפל אל ידיעה עליונה של אי"ן העליון, בחינת אני השם, כי הכל בידו יתברך שמו וכנזכר. ובגלוי נפלאותיו ונוראותיו יתברך שמו אם ישאר ויכסף אליהן בכל נימי לבו נפשו ונשמתו. לפיכך קראתי חבור קטן זה בשם:

הקדמות ושערים לחכמת הקבלה:

כי על ידי למידה בהתבוננות בסודותיה הנפלאים יגיע אדם לשלמות תקונו בתכלית בטול גאותו ולעמת בטולה תתגלה הענוה בג' נקודות הנזכר לעיל דמחשבות דבורים ומעשים, כי הכל שלו יתברך שמו. ותתבטל הסמ"ך מ"ם הרשע, כי ענוה גימטריה סמא"ל ויעשה:

ענוה – ז' פעמים חיים:

ענוה – ז' פעמים חיים – גימטריה:

ענוה – ז' פעמים חיים:

כי בגפילת הו' מ"ק דעולם התהו התפשטה המות ז' פעמים, וכאן התקון דעצם החיים:

ספר מבוא לחכמת הקבלה – חלק א הקדמה

וספר זה כתבתיו בכונה לעזר לאנשים קטנים אשר כערכי הנכספים לקרבת השם, ולמען ישפיע השם יתברך עליהם ועלי מאורו הנורא למען גלד בדרך תורה הקדושה בתשובה ומעשים טובים בתכלית קיום רצונו, אמן בן יהי רצון:

(ספר מבוא לחכמת הקבלה – חלק א הקדמה)

כ) עקר התגלות חכמת הסוד באחרונה לזכך הנפש לתשוקה ודבקות בקדשה

אמר המר, הנבזה והשפל, אמת מארץ תצמת, ושפילתי מארץ, חרפת אדם ובזוי עם, גרעין נפסד ונרקב, וממנו יצמח זרע קדש, לזרע באור החיים, להלהיב לבבות ישראל לתורה ולעבודה בחכמה הפנימית, מתוקה מדבש ונפת צוף, מאירת עינים ומשיבת נפש, חמודה גנוזה, מתוק האור לעינים וטוב לנפש, לזככה ולהאירה במדות טובות וישרות לטעם טעם אור הגנוז, עולם הבא בעולם הזה, על ידי חכמת הזהר והתקונים, רעיא מהימנא... למזג המדות בתכלית הזכוף, ענוה ושפלות הרוח אמת, וללמד בהם על צד הכונה להאיר הנפש ולזככה... ועקר התגלות החכמה הזאת בדרורנו לא היה אלא להאיר על הנפש, לזככה בתשוקה ודבקות, אהבה ויראה בקדשה וטהרה וענוה, ולא להיות חוקר ומקבל משפה ולחויז... כי התגלות האור הצפון הזה בימינו היה להאיר עלינו ועל נפשנו להסיר מאתנו כל הזהמה ותאוות הרעות... ולהסיר הקוצים, מדות רעות, גאוה והשתררות על רעהו, ויתר מדות רעות, אשר הם לשכים בעינינו, קנאה ושנאה ואהבות רעות, אשר כל זה נזכר ונעשה לאור המאיר על למוד חכמה המתוקה מדבש בכונה להשיג אורה, ליחד קודשא בריך הוא ביחודא שלים.

(הקדמת המחבר ספר נתיב מצוותיך)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף ה ע"ב
שלימות האדם הוא כשנושא אשה

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ מְתִקֵּן עוֹבְדוֹי עַל יְדֵי
דְּקִרְבָּנָא, כִּלְאֵי אֲתַבְּסָם וְאֲתַקְרַב, וְאֲתַקְשָׁר
דָּא בְּדָא, בְּיַחְוּדָא שְׁלִים. הָדָא הוּא דְכִתְיִב אָדָם
כִּי יִקְרִיב מִכֶּם. כִּי יִקְרִיב לְקִשְׁרָא מְלִין פְּדָקָא חַוִּי.

תָּא חַוִּי, אָדָם כִּי יִקְרִיב, לְאִפּוּקֵי מָאן דְּלָא
אֲתַנְסִיב, דְּהָא קִרְבָּנִיה לָאו קִרְבָּן, וּבְרַכָּאן
לָא מִשְׁתַּבְּחֵן לְגַבִּיהַ, (ס"א על יְדִיהַ) לָא לְעֵילָא, וְלָא
לְתַתָּא. מִמִּשְׁמַע דְּכִתְיִב אָדָם כִּי יִקְרִיב, שְׂאֵנִי
הָבֵא, דְּלָאו אִיהוּ אָדָם, וְלָא בְּכִלְלָא דְּאָדָם הוּא,
וְשִׁכְנִיתָא לָא שְׂרִיא עָלוּהִי, בְּגִין דְּאִיהוּ פְּגִים,
וְאִקְרִי בְּעַל מוּם, וּמְאִרֵי דְמוּמָא אֲתַרְחַקָא מִכִּלְאֵי,
כָּל שְׂכֵן לְמַדְבְּחָא לְקִרְבָּא קִרְבָּנָא.

וְנָדָב וְאֶבְיָהוּא אֹכְחֵן, דְּכִתְיִב, (ויקרא ט) וַתֵּצֵא אִשׁ
מִלִּפְנֵי יי'. וּבְגִינֵי כֹךְ פְּתִיב, אָדָם כִּי יִקְרִיב
מִכֶּם קִרְבָּן לַיי', אָדָם דְּאֲשַׁתְּכַחוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא, הֵאִי
חַוִּי לְקִרְבָּא קִרְבָּנָא דָּא, וְלָא אַחֲרָא.

בֹּא רְאֵה, בְּשַׁעָה שְׂאָדָם
מְתִקֵּן אֶת מַעֲשָׂיו עַל יְדֵי
קִרְבָּן, הַכֹּל מִתְבַּשֵּׂם וְנִקְרַב
וְנִקְשָׁר זֶה בְּזֶה בְּיַחְוּד שְׁלֵם.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב אָדָם כִּי יִקְרִיב
מִכֶּם. כִּי יִקְרִיב לְקִשְׁרָא אֶת
הַדְּבָרִים פְּרָאוֹי.

בֹּא רְאֵה, אָדָם כִּי יִקְרִיב,
לְהוֹצִיא אֶת מִי שְׁלֵא נִשְׂא,
שְׁהֵרֵי קִרְבָּנוֹ אֵינּוּ קִרְבָּן,
וּבְרַכּוֹת לֹא נִמְצְאוֹת אֲצֵלוֹ (על
ידו), לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה.
מִמִּשְׁמַע שְׁפָתוֹב אָדָם כִּי
יִקְרִיב, שׁוֹנָה כָּאן, שְׂאֵינּוּ
אָדָם, וְאֵינּוּ בְּכִלְלֵי שְׁלֵם אָדָם,
וְשִׁכְנִיה אֵינָה שׁוֹרָה עָלָיו
מִשׁוּם שֶׁהוּא פְּגוּם, וְנִקְרָא
בְּעַל מוּם, וּבְעַל מוּם מְרַחֵק
מִן הַכֹּל, כָּל שְׂכֵן לְמִזְבֵּחַ
לְהִקְרִיב קִרְבָּן.

וְנָדָב וְאֶבְיָהוּא מוֹכִיחִים,
שְׁפָתוֹב (ויקרא ט) וַתֵּצֵא אִשׁ
מִלִּפְנֵי ה'. וּמִשׁוּם כֹּךְ פְּתוֹב,

אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַה'. אָדָם שְׁנִמְצְאוּ זָכָר וְנוֹקְבָה, זֶה רְאוּי לְהִקְרִיב אֶת הַקִּרְבָּן הַזֶּה
וְלֹא אַחֲרָ.

וַאֲמַר רַבִּי אֲבָא, אַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ לְגַדְב
 וְאֲבִיהוּא בְּמַלְה אַחְרָא, הָכִי הוּא וְדָאֵי.
 אֲבַל קְטֹרֶת, עֲלָאָה הוּא מְכַל קְרַבְנִין דְּעֲלָמָא,
 דְּעֲלִיה אֲתַבְּרָכֵן עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וְקַרְבָּנָא דָּא דְּאִיהוּ
 לְעֵילָא מְכַל קְרַבְנִין לָא אֲתַחֲזוּן אֵינְוִן לְקַרְבָּא, דְּהָא
 לָא אֲתַנְסִיבּוּ, לְקַרְבָּנָא לָא אֲתַחֲזוּן, כֹּל שְׂכַן לְמַלְוִן
 עֲלָאֵין, דִּיתַבְּרָכוּן עַל יְדֵיהוּ.

וְאֵי תִימָא וְתִצָּא אִישׁ מִלְּפָנֵי יי' וְתֹאכַל אוֹתָם,
 אֲמַאי. לְפָר נָשׁ דְּאָתָא קָמִי מִטְרוּנִיתָא,
 לְבִשְׂרָא לָהּ דְּהָא מִלְכָּא אֲתִי לְבֵיתָהּ, וַיִּשְׂרֵי בָּהּ
 בְּמִטְרוּנִיתָא, לְמַחְדֵי עֲמָה. אָתָּא לְקָמִי מִלְכָּא,
 חָמָא מִלְכָּא הֵהוּא בַר נָשׁ דְּאִיהוּ מְאָרִי דְמוּמִין.
 אָמַר מִלְכָּא, לָאו הוּא יְקָרָא דִילִי, דְעַל יְדוּי
 דְהָאֵי פְגִים, אֵיעוּל לְמִטְרוּנִיתָא. אֲדַהְכִי אֲתַקְנַת
 מִטְרוּנִיתָא בֵיתָא לְמִלְכָּא, כִּיּוֹן דְחָמָאֵת דְּמִלְכָּא
 הָוָה זְמִין לְמִיתִי לְגַבְהָ, וְהֵהוּא בַר נָשׁ גָּרִים
 לְאַסְתְּלָקָא מִלְכָּא מִינָהּ, כִּדִּין פְּקִידַת מִטְרוּנִיתָא
 לְקַטְלָא לְהֵהוּא בַר נָשׁ.

כִּף בְּזִמְנָא דְעָאלוּ גַדְב וְאֲבִיהוּא, וְקְטֹרֶת בְּיַדֵיהוּ,
 חֲדַת מִטְרוּנִיתָא, וְאֲתַתְּקַנַת לְקַבְלָא לְמִלְכָּא.
 כִּיּוֹן דְחָמָא מִלְכָּא אֵינְוִן גְּבַרִין פְּגִימִין, מְאָרִי

כִּף בְּזִמְן שְׁנַכְנְסוּ גַדְב וְאֲבִיהוּא וְקְטֹרֶת בְּיַדֵיהֶם, שְׁמַחַה הַגְּבִירָה, וְהִתְתַקְנָה לְקַבַּל אֶת
 הַמֶּלֶךְ. כִּיּוֹן שָׂרָאָה הַמֶּלֶךְ אוֹתָם אֲנָשִׁים פְּגוּמִים, בְּעֲלֵי מוּמִים, לָא רָצָה הַמֶּלֶךְ שְׁעַל

וַאֲמַר רַבִּי אֲבָא, אַף עַל גַּב
 שְׂבָאָרוּהָ אֶת גַּדְב וְאֲבִיהוּא
 בְּדָבָר אַחַר, כִּף הוּא וְדָאֵי.
 אֲבַל קְטֹרֶת הִיא עֲלִיוֹנָה מְכַל
 הַקְּרָבָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם,
 שְׁעֲלִיהָ מִתְּבָרְכִים עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים, וְהַקְּרָבָן הַזֶּה
 שֶׁהוּא מְעַל לְכָל הַקְּרָבָנוֹת
 לֹא רְאוּיִים הֵם לְקַרְבוֹ, שְׁהָרִי
 לֹא נִשְׂאוּ, לְקַרְבָן לֹא הָיוּ
 רְאוּיִים, כֹּל שְׂכַן לְדַבְּרִים
 עֲלִיוֹנִים שְׂיִתְּבָרְכוּ עַל יָדָם.

וְאִם תֹּאמַר, וְתִצָּא אִישׁ
 מִלְּפָנֵי ה' וְתֹאכַל אוֹתָם,
 לְמָה? לְאָדָם שָׂבָא לְפָנֵי
 הַגְּבִירָה לְבִשְׂרָא לָהּ שְׁהָרִי
 הַמֶּלֶךְ בָּא לְבֵיתָהּ, וַיִּשְׂרָה עִם
 הַגְּבִירָה לְשִׂמְחָ עֲמָה. בָּא
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, רָאָה הַמֶּלֶךְ
 שְׂאוֹתוֹ אָדָם הוּא בְּעַל
 מוּמִים. אָמַר הַמֶּלֶךְ: אֵין זֶה
 כְּבוֹדִי שְׁעַל יְדֵי הַפְּגוּם הַזֶּה
 אֲכַנְסֵ אֶל הַגְּבִירָה. כִּיּוֹן כִּף
 הִתְקַנְנָה הַגְּבִירָה אֶת הַבֵּית
 לְמֶלֶךְ. כִּיּוֹן שָׂרָאָתָה שְׁהַמֶּלֶךְ
 הָיָה מְזַמֵּן לְבָא אֵלֶיהָ, וְאוֹתוֹ
 אָדָם גָּרָם שְׁהַמֶּלֶךְ יִסְתַּלַּק
 מִמֶּנָּה, אַז צְוֹתָה הַגְּבִירָה
 לְהַרְגֵ אֶת אוֹתוֹ אָדָם.

יָדָם יָבֵא לְשֵׁרוֹת עֲמָה,
וְהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה הַמֶּלֶךְ.
כְּשֶׁרָאָתָה הַגְּבִירָה שֹׁבְגִלָּלָם
הִסְתַּלַּק הַמֶּלֶךְ מִמֶּנָּה, מִיַּד -
וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל
אוֹתָם.

וְכֹל זֶה מְשׁוּם שְׁמִי שֶׁלֹּא
נִשָּׂא הוּא פָּגוּם. בְּעֲלֵי מוֹמִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, קִדְשֵׁת הַמֶּלֶךְ
מִסְתַּלֶּקֶת מִמֶּנּוּ וְלֹא שׁוֹרָה
בַּפָּגָם. וְלָכֵן כְּתוּב אָדָם כִּי
יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן. מִי שֶׁנִּקְרָא
אָדָם - יִקְרִיב. וּמִי שֶׁלֹּא
נִקְרָא אָדָם - לֹא יִקְרִיב.

דְּמוּמִין, לֹא בָּעֵא מִלְכָּא דְעַל יְדֵיהוּ יִיְתִי לְמִשְׁרֵי
עֲמָה, וְאִסְתַּלַּק מִלְכָּא מִנָּה. כִּד חֲמַת מְטָרוֹנִיתָא
דְּבִגְיָנִיהוֹן אִסְתַּלַּק מִלְכָּא מִנָּה, מִיַּד וַתֵּצֵא אֵשׁ
מִלִּפְנֵי יי' וַתֹּאכַל אוֹתָם.

וְכֹל דָּא בְּגִין דְּמֵאן דְּלֹא אֲתַנְסִיב הוּא פָּגִים.
מֵאֲרִיָּה דְּמוּמִין קָדָם מִלְכָּא, קִדְשָׁה דְּמִלְכָּא
אִסְתַּלַּק מִנָּה, וְלֹא שְׂרִיא בַּפְּגִימוֹ. וְעַל דָּא כְּתִיב
אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן, מֵאן דְּאִקְרִי אָדָם
יִקְרִיב, וּמֵאן דְּלֹא אִקְרִי אָדָם לֹא יִקְרִיב.

ספר אור הזהר (עמוד 199)

צָרִיךְ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה וּבִדְבָקוֹת בְּהִרְחַבַת הַדַּעַת, לְהַשִּׁיג מַמְלָכוֹת עַד חֲכָמָה, הַמְּחִיָּה
אֶת כָּלָם, לְהַשִּׁיג מַחֲיוֹן קְדוּשִׁים וְחֲדוּתָא דְשִׂמְעָתָא, כֹּל אֶחָד לְפִי מַעֲשֵׂיו טוֹעֵם מֵאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי כָּל
דִּף גְּמָרָא וּפְרָק מִשְׁנֵיּוֹת מְחִיָּה מִמֶּשׁ הַנֶּפֶשׁ, וּבִפְרָט סֵפֶר הַזֶּהָר עוֹלָה עַל כָּלָם, וְלַעֲשׂוֹת הַמְצוּוֹת
בְּשִׂמְחָה וּמֵרֵב כֹּל, כִּי הֵם מִמֶּשׁ חַיִּינוּ וְחַיּוֹת נַפְשָׁנוּ, חַיּוֹת וְתַעֲנוּג מִמֶּשׁ, מֵרֵב כֹּל.

(היכל הברכה פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים דִּף קצ"ט עמוד ד')

כא) על ידי למוד הסוד זוכים לענוה ומחין דקדשה

הַעֲקָר תִּדְעַ אַחֵי, שְׂעָקָר לְמוֹד זֶה שְׁנַתְּגִלָּה בְּזִמְנֵי הַזֶּה בְּכֹל כֶּף בְּהִירוֹת וְאוֹר וְהַתְּפִשְׁטוֹת הוּא מְחַמַּת
שְׁהַרַע גּוֹבֵר מֵאֵד וּכְנִסַּת יִשְׂרָאֵל נוֹפְלֵת, וּבְלִמּוֹד זֶה נִזְדַּבֵּךְ הַנֶּפֶשׁ. וּבְאֵמַת, בְּעַת לְמוֹד הַסּוּדוֹת,
וּבִפְרָט סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים מֵאִיר הַנֶּפֶשׁ, וְעַל יְדֵי לְמוֹד וִידִיעַת כּוֹנֵת הַמְצוּוֹת מְעוֹרֵר בְּשִׂרְשִׁים
עֲלִיּוֹנִים... וְיֵאֵירוּ לְמַטָּה בְּעֲלוֹי רַב אוֹר גְּדוֹל...

וּבְעַת שְׂאֵתָה עוֹשָׂה הַמְצוּה אֲתָה מְכוּן בְּהַכְנָעָה וּבְאֵימָה, לְעוֹרֵר לְמַעְלָה הַמְקִיפִין וְהַמְחִין, אַף עַל פִּי
שְׂאִין אֲתָה יוֹדֵעַ שׁוֹם מְהוּת, לֹא בְּמִקְיָפִין וְלֹא בְּמַחֲיוֹן וְלֹא בְּשׁוֹם דְּבָר... אַף עַל פִּי כֵן בִּידִיעַתָּה אֲתָה
מְעוֹרֵר אֶת מְצִיאוֹתָם, אַף שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ מְהוּתָם נִמְשָׁךְ אֵלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל, וְאֲתָה עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה
וּבְטוֹב לִבָּב מִמֶּשׁ מֵרֵב כֹּל, בְּגִדְל אוֹר הַמֵּאִיר עֲלֶיךָ.

וּבִפְרָט בְּעַת לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר, שְׂמִמֶּשׁ הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עֲלֶיךָ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹר וְחַיּוֹת,
וּבְלִבְד שְׂתַהֲיָה לָךְ הַכְנָעָה בְּאֵמַת. וְעוֹר, שְׂתַזְכָּה עַל יְדֵי לְמוֹד זֶה לְהַיּוֹת עָפָר וְאִפְרָ וְלִסְבֵּל יְסוּרִים
וְחַרוּפִים וְדִישׁוֹת עֲקָב, שְׂתַהֲיָה בְּעֵינֶיךָ בְּאִסְקָפָה הַתְּחַתּוֹנָה שְׂהַכֵּל דְּשִׁין עֲלֶיךָ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזוֹר לָךְ
בְּהִרְחַבַת הַמְּחִין שֶׁל הַקְדְּשָׁה וּבְנַעֵם זִוּוּ הַשְּׂכִינָה, שְׂלֹא תִרְגִּישׁ מִכֹּל אֵלָה שׁוֹם הַרְגֵּשׁ כָּלֵל וּכְלָל, אֵלָא
הִרְחַבַת הַדַּעַת וְהַמְּחִין מִשְׂמַחַת נַעֵם זִוּוּ אוֹר שְׂכִינָתוֹ שִׁישְׂרָה עֲלֶיךָ.

(נתיב מצוותיך קאמארא, נתיב היחוד, שְׂכִיל א' אוֹת ב')

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף כג ע"א-ב
מעלת העוסק בתורה בלילה

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, ^(איוב לה) **וְלֹא אָמַר אֵיִה אֱלֹהֵי**
עוֹשֵׂי נֹתֵן זְמֵרוֹת בְּלִילָהּ. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא
דְּאַתְעָר רוּחַ צְפוֹן, וְאַתְפְּלַג לִילְיָא, הָא אוֹקְמוּהָ,
דְּשִׁלְהוּבָא חַד נְפִיק, וּבְטִישׁ תְּחוּת גְּדַפּוּי
דְּתִרְנַגּוּלָא, וְאַקִּישׁ גְּדַפּוּי וְקֹאֲרִי. וְהֵהוּא שִׁלְהוּבָא
בְּזַמְנָא דְּמִטִּי גְּבִיהָ, וְאַתְעָר לְקַבְלִיהָ, אֶסְתְּכִי בֵּיהָ,
וְאַזְדַּעֲזַע וְקֹאֲרִי, וְאַסְתְּכִי וְאַשְׁנַח בְּגִין יְקָרָא
דְּמֹאֲרִיהָ, לְמַעַבְד רַעוּתֶיהָ, וְקֹאֲרִי לֹזֵן לְבַנֵּי נְשָׂא.

וְעַל דָּא אַקְרִי שְׁכּוּי, אֲשַׁנְחָא. וְאַקְרִי גְּבַר, בְּגִין
דְּאַתְעָר בְּשִׁלְהוּבָא ^(דף כ"ג ע"ב) **דְּגְבוּרָה, בְּסִטְרָא**
דְּגְבוּרָה קָא אַתְיָא לְאַתְעָרָא בְּעֵלְמָא. בְּדִין אִינוּן
בְּנֵי מְהִימְנוּתָא קִיִּימִין, וְיַהֲבִין גְּבוּרָה וְחִילָא לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל, וְכִדִּין אַקְרִי רַנָּה דְּאוּרִיתָא. וְעַל דָּא, יְרִית
דְּדוּד מְלַכּוּתָא הוּא וּבְנָוִי לְעֵלְמִין וּלְדַרְי דְּרִין.

וְכַד תִּרְנַגּוּלָא קֹאֲרִי, וּבְנֵי נְשָׂא נְיִימִי בְּעַרְסִיִּיהוּ,
וְלֹא מִתְעֲרִי. תִּרְנַגּוּלָא קֹאֲרִי לְבַתָּר, וְאָמַר
מַה דְּאָמַר, וְהָא אוֹקְמוּהָ. לְבַתָּר בְּטִישׁ בְּגְדַפּוּי,

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, ^(איוב לה) **וְלֹא אָמַר אֵיִה אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי**
נֹתֵן זְמֵרוֹת בְּלִילָהּ. בָּא רְאֵה,
בְּשַׁעֲהָ שְׁמַתְעוּרְרַת רוּחַ צְפוֹן
וְנַחֲלַק הַלִּילָהּ, הֲרִי בְּאֲרוֹ
שְׁשִׁלְהֶבֶת אַחַת יוֹצֵאת וּמִכָּה
תַּחַת כְּנָפֵי הַתִּרְנַגּוּל וּמִקִּישׁ
אֶת כְּנָפָיו וְקוֹרָא. וְאוּתָהּ
שִׁלְהֶבֶת, בְּזַמֵּן שְׁמַגִּיעָה אֵלָיו
וּמַתְעוּרְרַת כְּנַגְדּוֹ, הוּא
מְסַתְּפַל בָּהּ וּמְזַדְעֶזַע וְקוֹרָא,
וּמְסַתְּפַל וּמְשַׁגִּיחַ בְּשִׁבִיל
כְּבוֹד רַבּוֹנוֹ כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ, וְקוֹרָא לְבַנֵּי הָאָדָם.

וְלִכּוֹן נִקְרָא שְׁכּוּי, הַשְּׁנַחָה.
וְנִקְרָא גְּבַר, שְׁמַתְעוּרְרַת
בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבוּרָה, בְּצַד שֶׁל
הַגְּבוּרָה הוּא בָּא לְעוּרְרַת אֶת
הָעוֹלָם, וְאֵז אוֹתָם בְּנֵי
הָאֱמוּנָה עוֹמְדִים וְנוֹתְנִים
גְּבוּרָה וְכַח לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,
וְאֵז נִקְרָאת רַנַּת הַתּוֹרָה. וְלִכּוֹן
דְּדוּד יְרֵשׁ אֶת הַמְּלָכוּת הוּא
וּבְנָיו לְעוֹלָמִים וּלְדוּרֵי
דוֹרוֹת.

וּכְשֶׁהַתִּרְנַגּוּל קוֹרָא וּבְנֵי אָדָם יִשְׁנִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם וְאֵינָם מַתְעוּרְרִים, הַתִּרְנַגּוּל קוֹרָא אַחַר
כֶּף, וְאוֹמֵר מַה שְׂאוֹמֵר, וְהֲרִי פִּרְשׁוּהָ. אַחַר כֶּף מִכָּה בְּכַנְפָיו וְאוֹמֵר: אוֹי לְפִלוֹנִי הַנְּזוּף שֶׁל

רבונו, שְׁעֹזֵב אֶת רְבוּנוֹ, וְלֹא עֹזֵר אֶת רוּחוֹ וְלֹא מְשַׁגֵּחַ עַל כְּבוֹד רְבוּנוֹ.

כְּשֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם, הַכְּרוֹז קוֹרֵא עָלָיו וְאוֹמֵר: וְלֹא אָמַר אֵיךְ אֱלֹהֵי עֲשֵׂי נִתְּן זְמֵרוֹת בְּלִילָה. לְסִיעַ לוֹ בְּאוֹתָן הַתְּשַׁבְּחוֹת, וְשִׁיחֵיהֶן הַכֹּל בְּסִיעַ אֶחָד. עֲשֵׂי! עֲשֵׂי! עֲשֵׂי! הֲיֵה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה עֲשֵׂי? אֵלֶּא בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵדָם קָם בְּחֻצוֹת הַלִּילָה וּמִשְׁתַּדֵּל בְּרֵנַת הַתּוֹרָה, שְׂרֵנַת הַתּוֹרָה לֹא נִקְרָאת אֵלֶּא בְּלִילָה, וּכְשֶׁהוּא נִמְצָא בַּתּוֹרָה כְּשֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּכְנִסַּת יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּים לוֹ חוּט אֶחָד שֶׁל חֶסֶד לְהַנְצִיל מִן הַכֹּל, וּלְהֵאִיר לוֹ בֵּין הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲנִי שָׁמַעְתִּי שֶׁאָמַר רַבִּי אַבָּא אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה, אֵיךְ אֱלֹהֵי עֲשֵׂי, עוֹשֵׂה לִי הֲיֵה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מַהוּ עֲשֵׂי? אֵלֶּא כְּמוֹ שֶׁאָמַרְתָּ, בְּשַׁעֲהַ שֶׁהוּא קָם בְּלִילָה וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, כְּשֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם מִתְעוֹרֵר אַבְרָהָם בְּאוֹתוֹ חוּט שְׁלוֹ, שְׁכַתוֹב בּוֹ (בְּרַאשִׁית יד) אִם מַחוּט וְעַד שְׂרוּף נֶעַל וְגו'. וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּכְנִסַּת יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּים לוֹ חוּט אֶחָד שֶׁל חֶסֶד לְהַנְצִיל מִן הַכֹּל, וּלְהֵאִיר לוֹ בֵּין הַתַּחְתּוֹנִים וְהַעֲלִיּוֹנִים.

וְאָמַר, וְיִי לְפִלְגֵיָא נְזִיף דְּמֵאֲרִיה, שְׁבִקָא דְּמֵאֲרִיה, וְלֹא אֶתְעַר רוּחֵיה, וְלֹא אֶשְׁגַּח לִיקְרָא דְּמֵאֲרִיה.

כִּד נְהִיר יְמָמָא, פְּרוּזָא קְרִי עָלֵיה וְאָמַר, וְלֹא אָמַר אֵיךְ אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי נוֹתֵן זְמֵרוֹת בְּלִילָה, לְסִיעַ לִי בְּאִינוֹן תְּשַׁבְּחוֹן, וּלְמַהוּי כֹּלָא בְּסִיעַ חָדָא. עוֹשֵׂי, עוֹשֵׂי מִיבְעֵי לִי, מַהוּ עוֹשֵׂי. אֵלֶּא, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ קָם בְּפִלְגוֹת לִילָא, וְאֶשְׁתַּדֵּל בְּרֵנָה דְּאוֹרֵייתָא, דְּרֵנָה דְּאוֹרֵייתָא לֹא אֶתְקְרִי, אֵלֶּא בְּלִילָא. וְכִד אִיהוּ אֶשְׁתַּכַּח בְּאוֹרֵייתָא, כִּד נְהִיר יְמָמָא, קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנִסַּת יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּי לִי בְּחַד חוּטָא דְּחֶסֶד לְאֶשְׁתַּזְבָּא מִכֹּלָא וּלְנַהֲרָא לִי בֵּין עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲנִי שָׁמַעְנָא דְּאָמַר רַבִּי אַבָּא הֵאֵי קְרָא, אֵיךְ אֱלֹהֵי עֲשֵׂי, עוֹשֵׂה לִי מִיבְעֵי לִי, מַהוּ עוֹשֵׂי. אֵלֶּא כְּמָה דְּאָמַרְתָּ, בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהוּ קָם בְּפִלְגוֹת לִילָא, וְאֶשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, כִּד נְהִיר יְמָמָא, אֶתְעַר אַבְרָהָם בְּהוּא חוּטָא דִּילֵיה, דְּכַתִּיב בֵּיה (בְּרַאשִׁית יד) אִם מַחוּט וְעַד שְׂרוּף נֶעַל וְגו'. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנִסַּת יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּי לִי, וְעַבְדֵי לִי בְּכֹל יוֹמָא בְּרִיָּה חֲדָשָׁה, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי.

חוּט שְׁלוֹ, שְׁכַתוֹב בּוֹ (בְּרַאשִׁית יד) אִם מַחוּט וְעַד שְׂרוּף נֶעַל וְגו'. וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּכְנִסַּת יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּים אוֹתוֹ, וְעוֹשִׂים אוֹתוֹ בְּכֹל יוֹם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב אֱלֹהֵי עֲשֵׂי.

וְהָא אוֹקְמוּהָ, א"ל ו"ה. א"ל: דָּא אַבְרָהָם.
 דְּכְתִיב, בֵּיהּ, הָאֵל הַגָּדוֹל. ו' דָּא קְדִישָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. ה' דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְדָא הוּא
 אֱלֹהֵהּ. וְאֵינוּן עֲבָדִין לֵיהּ לְבַר נָשׁ, וּמְתַקְנִין לֵיהּ
 בְּכָל יוֹמָא, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, עֲשֵׂי, כְּמָה דְאַתָּה
 אָמַר (תהלים קמט) יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא, וְכֹלְא חַד מְלָה.

וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, א"ל ו"ה. א"ל - זֶה אַבְרָהָם, שְׁכָתוּב
 בוֹ, הָאֵל הַגָּדוֹל. ו' - זֶה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. ה' - זֶה
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְזֶה הוּא
 אֱלֹהֵהּ. וְהֵם עוֹשִׂים אֶת הָאֲדָם
 וּמְתַקְנִים אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם,
 וּמְשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב עֲשֵׂי, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קמט) יִשְׂמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא, וְהֵכֵל דְּבַר אַחַד.

ספר אור הזֶהָר (עמוד 200)

כב) נִסְתַּר דְּתוֹרָה מִגֵּן נֶגֶד מִינּוּת, שְׁנֵאת חָנָם וְלִשׁוֹן הָרַע

בדורות הראשונים היו יכולין להשיג שלמות נפשם, להתלהב בזכוּת רב ובקדוּשה להמשיך על עצמם נעם זיו אור השכינה באור עליון וצח בדבקות ויראה ואהבה, והכל על ידי פשטות התורה, תורה שבעל פה נגלה, אבל בדור זה עקבות דמשיחא, שהרע גובר ומתנשא וחצפא יסגי... מי יגן עלינו מן הקלפות הרעות המחשיכים האור והשכל. ועל ידי נגלית התורה אי אפשר בדור כזה באין פנים להלהיב כל כך נפש המשפלת בדביקה וחשיקה, שהרע והמקטרגים הרוחניים מתגברין, ולא עוד אלא שהם מתלבשים בגשמיות בערב רב שהם הרבים, ומושל וגובר אפיקורסות ומינות ושנאת חנם ולשון הרע, וכל מי שהוא חצוף ביותר גובר ביותר. ולולא מתיקות ערבות נעם זיו לשון הזֶהָר והתקונים וכתבי מרון, המאירין לנפש המשפלת ומיִשְׁבִּין הדעת משמחת לב ומאירת עינים, לא היה באפשרות להאיר מרב הצרות וחלישות דעת מרשעים המינים ואפיקורסים.

ולכן אחי טעמו וראו אור הגנוז ומתיקות שיש בזהר הקדוש המאיר לנפש, עד שמרב אור תקבל על עצמך כל הרעות והצרות והיסורין, ולא יתחלש דעתך ולא תפל ממדרגתך, ותתעלה למעלה למעלה עד רום המעלות, חזק חזק חזק ואמץ, לא תירא ולא תפחד. (נתיב מצוותיך, נתיב התורה, שכל א' אות ל')

כג) לְמוֹד הַנְּגִלָה עַל דְּרָךְ הַסּוּד

שמעתי מפה קדוש אדמו"ר רבינו הסבא קדישא זכותו יגן עלינו משינאווע, על הכתוב שמעי בת וראי, הינו בת נקראת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל (כדאמרין בחגיגה בת, בתו של אברהם אבינו), צריכין ללמד נגלה ונסתר, הינו (נגלה) בגמרא אמרינן תא שמע, לשון שמיעה (שמעתתא), ובנסתֶר בזהר הקדוש הוא לשון תא חזי. וזה שכתוב שמעי בת, (שילמד מקדם נגלה, תא שמע, כנו, ואחר כך) וראי (תא חזי, בזהר הקדוש, הינו נסתֶר, כנובר, ואחר כך) והטי אונג (ללמוד הנגלה שלמדת, להבינו גם כן על דרך האמת הנסתֶר). ונדפס אחר כך זה בספר דברי יחזקאל, אולם נודע ומוכן עד כמה חביב דבר שנשמע מפי הצדיק בעצמו וכו'.

ובאותם דברים בשבת קדש שהגיד אדמו"ר הקדוש הנזכר לעיל על הכתוב שמעי וכו' והטי אונג ללמוד הנגלה להבינו על פי סוד, ואמר אז לדגמא כמו הנאון הקדוש מורינו הרב רבי אריה לייב זכותו יגן עלינו מוישניצא בעל אריה דבי עלאי, שהיה דרכו בקדש אחרי סעדת ליל שבת קדש (ובפרט בלילות הארפות בחרף) היה יושב ולקח בביתו ללמד הגמרא עם ספר מהרש"א (שהיה אז נדפס רק בפני עצמו). אמנם אבי (הוא רבינו הנאון הקדוש בעל דברי חיים) זכרוננו לברכה היה אומר עליו (על האריה דבי עלאי), שכל למודיו אז גם בנגלה אפילו בימות החל הם כלם על דרך סוד יפרשם גם כן.

(דברי תורה מונקאטש, מהדורה ו', נ"ז)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף כג ע"ב - כד ע"א
היסורים הם דרך להתעורר ולשוב בתשובה

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, או הוֹדַע אֱלֹוֵי חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא. הוֹדַע אֱלֹוֵי, מִסְטָרָא דְמָאן, או
יָדַע (נ"א נוֹדַע) חַטָּאתוֹ מִיבְעֵי לֵיהּ, מַהוּ הוֹדַע אֱלֹוֵי.
אֵלָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְקִיד לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,
לְאוֹדַעָא לֵיהּ לְבַר נָשׁ, הֵהוּא חוֹבָא דְהוּא חָב,
וּבְמָה מוֹדַע לֵיהּ, בְּדִינָהָא. כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר (איוב
ו) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאָרֶץ מִתְקוּמָמָה לוֹ. הוֹדַע
אֱלֹוֵי, כְּמָאן דְּפְקִיד לְאַחֲרָא.

דְּתַנִּינָן בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ חָב קָמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְלֹא אֲשַׁנַּח בְּחַטָּאֵיהּ לְאַהֲדָרָא
בְּתַיּוּבְתָא קָמִי מְאֵרִיהּ, וְאֲשַׁדִּי לֵיהּ בְּתַר כְּתַפִּיָּה,
נִשְׁמַתִּיהּ מִמָּשׁ סְלֶקַת וְאַסְהִידַת קָמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא. כְּדִין, פְּקִיד מְלַכָּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר או
הוֹדַע אֱלֹוֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא, אוֹשִׁיט דִּינָא
עֲלֵיהּ, וְאוֹדַע לֵיהּ חוֹבִיָּהּ, כְּמָה דְאֵתְּ אָמַר (יחזקאל
טו) הוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַם אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיהָ.

אֱלֹוֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא, הוֹשִׁיטִי אֶת הַדִּין עָלָיו וְהוֹדִיעֵי לוֹ
(טז) הוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַם אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיהָ.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, או
הוֹדַע אֱלֹוֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא. הוֹדַע אֱלֹוֵי, מִצַּד שֶׁל
מִי? או יָדַע (נוֹדַע) חַטָּאתוֹ הֲיָה
צָרִיף לְהִיּוֹת! מַה זֶה הוֹדַע
אֱלֹוֵי? אֵלָא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְצַוָּה אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
לְהוֹדִיעַ לְאָדָם אוֹתוֹ הַחַטָּא
שֶׁהוּא חָטָא, וּבְמָה מוֹדִיעָה
לוֹ? בְּדִינָהּ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (איוב ט) יִגְלוּ שָׁמַיִם
עֲוֹנוֹ וְאָרֶץ מִתְקוּמָמָה לוֹ.
הוֹדַע אֱלֹוֵי, כְּמִי שֶׁמְצַוָּה
לְאַחַר.

שֶׁשְׁנִינָנוּ, בְּשַׁעֲתָא שֶׁאָדָם
חוֹטָא לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְלֹא מְשַׁגֵּיחַ עַל חַטָּאוֹ לְחִזּוֹר
בְּתַשׁוּבָה לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ, וְזוֹרֵק
אוֹתוֹ אַחַר כְּתַפּוֹ, נִשְׁמַתוֹ
מִמָּשׁ עוֹלָה וּמְעִידָה לְפָנֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוֹ מְצַוָּה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר: או הוֹדַע

אֶת חַטָּאוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל

יחזקאל

אחר שמגיע עליו הדין, אז מתעוררת רוח לחזור בתשובה לפני רבונו, ונכנע להקריב קרבן, שהרי מי שלבו גם בו, חוטא, ושוכח חטאו ולא משגיח עליו, והקדוש ברוך הוא מזמן כנגדו, ומצוה להודיע לו את אותו החטא, כדי שלא ישתכח ממנו.

אמר רבי יוסי, כך זה ודאי (מבין שפר) וכך מצאנו בדוד, שכיון שעשה אותו מעשה של בת שבע, לא השגיח בו. אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה שכחת אותו? אני אזכיר לך. מיד מה כתוב? (שמואל ב יב) אתה האיש פה אמר ה'. אתה האיש שלא זכרת אותו, אתה האיש ששכחת אותו. ובמה הודיע לו? בדין.

אף כאן, הקדוש ברוך הוא אומר, הודע אליו חטאתו אשר חטא, והדבר יפה, וכך הוא, שלא כתוב או נודע אליו, כמו שכתוב (שמות כא) או נודע כי שור נגח הוא, ומי שעומד בלילה לעסק

בתר דמטי עליה דינא, פדין אתער רוחא למתדר בתיובתא קמי מאריה, ואתכנע למקרב קרבנא, דהא מאן דלביה גם ביה, חטי, ואנשי חטאיה, ולא אשגח עליה, וקודשא בריך הוא זמין לקבליה, ופקיד לאודעא ליה לההוא חובא, בגין דלא יתנשי מיניה.

אמר רבי יוסי, הכי הוא ודאי (ס"א מנלן דהכי) והכי אשכחנא בדוד, דכיון דעבד ההוא עובדא דבת שבע, לא אשגח ביה. אמר ליה קדשא בריך הוא, את אנשית ליה, אנא אדכרנא לך. מיד מה כתיב, (שמואל ב יב) אתה האיש פה אמר ה', אתה האיש דלא דברית ליה, אתה האיש דאנשית ליה, ובמה אודע ליה בדינא.

אוף הכא, קדשא בריך הוא קאמר, הודע אליו חטאתו אשר חטא ושפיר מלה, והכי הוא, דלא כתיב או נודע אליו, כמה דכתיב, (שמות כא) או נודע כי שור נגח הוא, ומאן דקאים בליליא למלעי באורייתא, אורייתא קא מודעא ליה חוביה, ולא באורח דינא אלא כאיפא דאודעא לברה, במלה רכיד, והוא לא אנשי ליה, ותב בתיובתא קמי מאריה.

בתורה, התורה מודיעה לו את חטאו, ולא בדרך של דין, אלא כמו אם שמודיעה לבנה בדבר רך, והוא אינו שוכח אותו, ושב בתשובה לפני רבונו.

וְאִם תֹּאמַר, דָּוִד, שֶׁהִיָּה קָם
בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, לָמָּה
הִתְעוֹרְרוּ עָלָיו בְּדִין? אֲלֹא
דָּוִד שׁוֹנֵה, שֶׁהוּא עֶבֶר בְּמָה
שֶׁנִּקְשַׁר, וְצָרִיךְ דִּין, וּבְמָה
שֶׁעֶבֶר הוּא נִדוֹן. הוּא חָטָא
כְּנֶגֶד הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה
וְלִירוּשָׁלַיִם הַקְּדוּשָׁה, וּמִשׁוּם
כִּף גֵּרֶשׁ מִירוּשָׁלַיִם,
וְהַמַּלְכוּת הוֹסְרָה מִמֶּנּוּ, עַד
שֶׁהִתְתַּקַּן כְּרָאוּי (וּנְעֻשׁ).

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֶה זֶה
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֶעֱנִישׁ
אֶת דָּוִד עַל יְדֵי בְנוֹ,
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוּאֵל-ב' יב) הִנְנִי
מִקְּדוּשׁ עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ?
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הֲרִי בְּאֲרֵנוּ,
מִשׁוּם שָׂאֵם יַעֲמֵד עָלָיו אִישׁ
אַחֵר, לֹא יִרְחַם עָלָיו. אָמַר
לוֹ, וְהֲרִי אֲבִשְׁלוּם רָצָה
לְהַרְגֵּךְ אֶת אָבִיךָ בְּכַמָּה עֲצוֹת
רָעוֹת (חֶפְלַת תְּחִבּוּלוֹת) עָלָיו יוֹתֵר
מֵאָדָם אַחֵר? אָמַר לוֹ, לֹא
שֶׁמְעַתִּי.

אָמַר לוֹ, אֲנִי שֶׁמְעַתִּי, דָּוִד
חָטָא בְּבֵת שְׁבַע סֵתֵם. אָמַר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: יְבֹא בֵּן
שֶׁל בֵּת אֵל גֵּכָר וַיִּנְקָם נִקְמָה,
וּמִיָּהוּ? זֶה אֲבִשְׁלוּם, שֶׁהִיָּה
בְּנֵה שֶׁל יַפֶּת תֹּאֵר, מִהַקְּרָב.
מִכָּאֵן לְמַדְנֹה, מִי שֶׁלֹּקַח הָאִשָּׁה הַזֹּאת בְּקָרָב וְחוֹמֵד אוֹתָהּ, לְסוֹף יוֹצֵא מִמֶּנָּה בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה.
מֶה הַטְּעַם? מִשׁוּם שֶׁעַד עַכְשָׁיו לֹא פָּסְקָה מִמֶּנּוּ זִהְמָה, וְהֲרִי פֶרֶשׁוּהָ.

וְאִי תִימָא דָּוִד, דִּהְוָה קָם בְּפִלְגּוֹ לַיְלָיָא, אֲמַאי
אֶתְעֵרוּ עָלֶיהָ בְּדִינָא, אֲלֹא שְׂאֵנִי דָּוִד,
דִּאִיְהוּ עֶבֶר בְּמָה דִּאֶתְקַשַׁר, וּבְעָא דִינָא, וּבְמָה
דְּעֶבֶר אֶתְדִּין. הוּא חָטָא לְקַבְּלֵיהָ דְּמַלְכוּתָא
קְדִישָׁא וְלַגְבֵּי יְרוּשָׁלַם קְדִישָׁא, וּבְגִין דָּא אֶתְתַּרְךָ
מִירוּשָׁלַם, וּמַלְכוּתָא אֶעֱדִין מִנִּיהָ, עַד (דף כ"ד
ע"א) דִּאֶתְתַּקַּן כְּדָקָא יְאוּת. (וְאֶתְעֻנִישׁ).

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֶהוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶעֱנִישׁ
לִיהָ לְדָוִד עַל יְדֵא דְבְרִיהָ, דְּכַתִּיב, (שְׁמוּאֵל ב'
יב) הִנְנִי מִקְּדוּשׁ עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
הָא אֲוֹקִימָנָא, בְּגִין דִּאִי יְקוּם עָלֶיהָ בְּרֵשׁ אַחֲרָא,
לֹא יִרְחַם עָלֶיהָ. אָמַר לִיהָ, וְהָא אֲבִשְׁלוּם בְּעָא
לְקַטְלָא לְאָבוּי בְּכַמָּה עֵיטִין בִּישׁוּן (דְּבָר) עָלֶיהָ, יִתִּיר
מִבְּרֵשׁ אַחֲרָא. אָמַר לִיהָ לֹא שֶׁמְעַנָּא.

אָמַר לִיהָ, אֲנָא שֶׁמְעַנָּא, דָּוִד חָטָא בְּבֵת שְׁבַע
סֵתֵם. אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, לִיתִי בְּרָא
דְּבֵת אֵל גֵּכָר, וַיִּנְקוּם נוֹקְמָתָא, וּמֵאֵן אִיְהוּ. דָּא
אֲבִשְׁלוּם, דְּבָרָה דִּיפֶת תּוֹאֵר הָוָה, מִקְּרָבָא.
מִכָּאֵן אֲוֹלִיפְנָא, מָאן דְּנָטִיל אֶתְתָּא דָּא בְּקָרָבָא,
וְחָמִיד בָּהּ, לְסוֹף נִפְיָא מִנָּה בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה.
מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּעַד כְּעַן, לֹא פָּסְקָא מִנָּה
זִהְמָא, וְהָא אֲוִקְמוּהָ.

מִכָּאֵן לְמַדְנֹה, מִי שֶׁלֹּקַח הָאִשָּׁה הַזֹּאת בְּקָרָב וְחוֹמֵד אוֹתָהּ, לְסוֹף יוֹצֵא מִמֶּנָּה בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה.
מֶה הַטְּעַם? מִשׁוּם שֶׁעַד עַכְשָׁיו לֹא פָּסְקָה מִמֶּנּוּ זִהְמָה, וְהֲרִי פֶרֶשׁוּהָ.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף ז ע"א
השבת היא עדות על אמונת הבריאה

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, לִקְבֹּל לֹא תַעֲנֶה בְרַעְךָ עַד
 שָׁקֵר. דַּאֲמַר ר' יוֹסִי, שַׁבַּת סֵהְדוּתָא אֲקָרִי.
 וּבַעֲי בַר נָשׁ לְסֵהְדָא עַל הָא דְכִתְיב עַל כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יי' וְגו'. וְשַׁבַּת כִּלְלָא (נ"א סֵהְדוּתָא) דְכִלְלָא. וְאֲמַר
 ר' יוֹסִי, מָאִי דְכִתְיב, (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֲמַת לִיעֲקֹב, כְּמָה
 דַּאֲתָ אֲמַר (שְׁמוֹת ל"א) וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת,
 וּמֵאֵן דַּאֲסֵהִיד שְׁקָרָא, מִשְׁקָר בְּשַׁבַּת, דְּהִיא
 סֵהְדוּתָא דְקָשׁוּט, וּמֵאֵן דְּמִשְׁקָר בְּשַׁבַּת, מִשְׁקָר
 בְּאוֹרֵייתָא כִּלְלָא. וּבְגִין כֶּךָ, הָא בְּהָא תִּלְיָא.

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת - כְּנִגְדָּה
 לֹא תַעֲנֶה בְרַעְךָ עַד שָׁקֵר.
 שָׁאֲמַר רַבִּי יוֹסִי, שַׁבַּת
 נִקְרְאָת עֵדוּת, וְצָרִיךְ הָאָדָם
 לְהַעֲיִד עַל זֶה, שְׁכַתּוּב כִּי
 שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' וְגו'.
 וְשַׁבַּת כִּלְלָא (עֵדוּת) שֶׁל הַכֹּל.
 וְאֲמַר רַבִּי יוֹסִי, מָה שְׁכַתּוּב
 (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֲמַת לִיעֲקֹב, כְּמֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א) וְשָׁמְרוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, וּמִי
 שֶׁמַּעֲיִד שָׁקֵר - מִשְׁקָר
 בְּשַׁבַּת, שְׁהִיא עֵדוּת אֲמַת. וּמִי שֶׁמַּשְׁקָר בְּשַׁבַּת - מִשְׁקָר בְּכָל הַתּוֹרָה. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ זֶה בְּזָה
 תִּלְיָא.

וּמִי שֶׁמַּשְׁקָר בְּשַׁבַּת - מִשְׁקָר בְּכָל הַתּוֹרָה. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ זֶה בְּזָה תִּלְיָא.

סֵפֶר אוֹר הַזָּהָר (עֵמּוּד 201)

כד) האם ללמד קבלת הרמ"ק או קבלת האר"י

חסידים מספרים, שפעם נכנס אדם שנראה רחוק מאד מן החסידות, לבושו ומראהו כאחד ממשפילי ברליו, אל האדמו"ר רבי שמחה בונים מפשיסחא, שהיה נקרא בפי בני דורו "חכם האדמו"רים" ובין תלמידיו נמנים גדולי האמה המפרסמים, ביניהם האדמו"ר ה"שרף" מקוצק, האדמו"ר בעל חדושי הרי"מ, ועוד רבים.

תמהו החסידים מאד, מה לאדם זה בבית רבם? נדחקו החסידים ונכנסו אחריו לשמע מה תהיה שאלתו. והנה הוא פותח ושואל את האדמו"ר מפשיסחא: מציעים לי שני שדוכים, האחת מיחסת אך אינה יפה והשני יפה אך אינה מיחסת, ואיני יודע במה לבחר. והאדמו"ר משיבו: היפה - הרי היא יפה. כלומר, הרבי פוסק לבחר ביפה.

אותו אדם אינו משתהה, נוטל ברפת פרדה מהאדמו"ר וכבר הוא יוצא מחדרו של הרבי. החסידים תמהים מאד, השאלה נראית בעיניהם תמוהה, ועוד יותר התשובה של הרבי.

למראה עיניהם המשתאות נענה הרבי ואמר: אדם זה הנו צדיק נסתר, ושאלתו היתה: איזו שיטת קבלה ולמד, האם קבלת הרמ"ק שהנה מיחסת - משום שכוף למדו הדורות הקודמים, אך אינה יפה ועמקה בקבלת האר"י, או יבחר בקבלת האר"י שהנה יפה ומפעימה, אך היא חדשה יחסית ואינה מיחסת בקבלת הרמ"ק. עניתיו לו - המשיך הרבי להסביר - כי יבחר ללמד קבלת האר"י.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינּוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָתָהּ, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵיִן תִּלַּת סְעוּדָתֵי מְהֵימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהֵימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַדַּאי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶד הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מְכַל צְדָדִיו.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהוֹ, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין
 וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיַּיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהַדִּין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

שְׁנֵינוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 202)

כה) בעסק התורה צריך לדבק את עצמו גם לנסתר דתורה

בעת שהאדם עוסק בעסקיו בעניני עולם הזה צריך לדבק את עצמו בהבורא יתברך ולא יהיה נפרד מדבקותו, על דרך שאמר רבי שמעון בן יוחאי כל ימי אתקטרגא בקטורא חדא בקודשא בריך הוא. ואפילו בעת שעוסק בתורה, לא די מה שמדבק את עצמו בהתורה באהבתה, כי אם שצריך לדבק את עצמו גם להנסתר שבה שהוא המאציל העליון יתברך שמו וכו'.

כו) כי לא תשכח מפני זרעו, אותיות יוחאי, על ידי זרעו של יוחאי שהוא רבי שמעון בן יוחאי, לא תשכח התורה

לכו חזו מפעלות השם התנלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה: רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו. כמובא בדברי רבותינו זכרונם לברכה (שבת קלח:): 'כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתכח. שנאמר: "כי לא תשכח מפני זרעו". וכמבאר בזהר (נשא קכד:): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בה מן גלותא'.

ועתה בוא וראה והבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על בן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק "כי לא תשכח מפני זרעו". כי באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הזה, שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשתכח התורה מישראל. כי סופי תבות של זה הפסוק "כי לא תשכח מפני זרעו" הם אותיות יוחאי, וזה שמרמז ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפני זרעו, מפני זרעו דיקא, הינו מפני זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי. כי על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות כנוצר לעיל, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, כי בזהר דא יפקון מן גלותא כנוצר לעיל.

ודע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד:): עיר וקדיש מן שמיא נחת, ראשי תבות שמעון וכו'. (ספר לקוטי מוה"ר - בתחלת הספר)

ספר אור הזהר (עמוד 204)

כז) דורנו, דור האחרון לפני ביאת המשיח, נלקה בחשכות מכפלת מהמימינים ומהמשמאילים

כח) מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא

מי שלא למד חכמת הקבלה של סודות ורזין דאורייתא, לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא יתברך ויתעלה כו'. (ספר ברית מנוחה דף ב')

כט) אלו שנמנעים מלמוד הזהר וכתבי האר"י מחמת יראתם, או חס ושלום עצלותם, או זרות הלמוד הקדוש הזה, שהוא לא בנגלות התורה.

הן היום ראיתי את עני עמי אשר במרקש, עיר גדולה של חכמים וסופרים בפשטי התורה וסודותיה, וביום שנפטרו רבותי לעדן גן אלהים, המה ותלמידיהם, לא עמדו אחרים תחתיים, כי על הגלות וטרדות המסים רבו עליהם, וכמעט נשתכחה תורה זו מהם, פי מחסרון המלמדים חסרו תלמידיהם, אז אמרתי הנה באתי, במגלת ספר כתוב עלי, עת לעשות להשם, מי יתן איפא ויכתבון מלי בעט ברזל ועופרת, ולא תהיה תורת האמת זו חס ושלום נעדרת, ולעד בצור יחצבון לשום להם שארית, תקוה טובה ואחרית, ואל החרים אשא עיני, יבא עזרי מעם השם, כי במה אתרצה אל אדנ"י, הלא בראשי האנשים הקדושים, לזכות את הרבים אשר בדרך האמת רצים ואל השם נגשים, יתקדשו עוד קדשה יתרה, באש דת סודות התורה, וילמדו הזהר בשפה ברורה, מסקל ומגה בדת וכשורה, ומסמן באותיות הפרוש כשרנא דנהורא, למצא מבקשם מיד ולא לתר במהרה. (המקבל האלקי רבי שלום בוזאגלו)

ל) אם ימצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד סתרי תורה, האישי הזה הוא בעקר בדת השלם בלי חסרון. (ספר קנה הגדול דף מ"א עמוד ג')

לא) המלאך הנברא מלמוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם

בהקדמת התקונים (י"ד:): הלכה איהי קבלה. הטעם למה הקבלה נקרא הלכה, על פי היא לבדה הולכת עם האדם לבית עולמו. וזה רמוז במה שכתוב אל תקרי הליכות אלא הלכות, ולמה לא נכתב 'הלכות עולם לו', ללמדך דדוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצותא ולכבוד ולתפארת, פי המלאך הנברא מלמוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל למוד הפשוט שכרו אתו ופעלתו לפניו.

(כפא מלך להקדמת התקוני זהר דף י"ד:)

לב) ספר הזהר הוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה - ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר

בספר סוד מרע ועשה טוב (דף ט"ז:): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

על חלק הנסתר שבו כתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מפל למודנו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

ראה בהקדמת מוריני הרב חיים ויטאל לשער ההקדמות, וזה תכן דבריו: ולא מבעיא בחלק הנגלה שבזהר, שבו בודאי יכול כל אדם לעסק, כמו שהוא עוסק בשאר מדרשי חכמינו וזכונם לברכה, אלא אפלו בחלק סתרי התורה שבזהר יכול כל אדם לעסק בו אפלו בעיון, כמו שהוא עוסק בנגלות התורה בעיון, ומי שאינו יכול לעסק בנגלות התורה בעיון, לפחות יעסק בבקיאיות בספר הזהר, חוץ מה שרגילים כלל ישראל לגרס את לשון הזהר ואת ספר תקוני הזהר תמיד, ובפרט בחדש אלול, המקדש ומטהר את נפש האדם ומלהיבו לעבודת השם יתברך, שזהו כל תכלית למוד ונגרסת הזהר הקדוש אך ורק להתקרב להקדוש ברוך הוא ולזכות ליראת השם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֻד

דֶּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת צו

מֵהַתְּנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְדָּר תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֻשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכָּל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׂר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת צו דף ל ע"ב - לא ע"א
לעולם יקדים אדם תפלת לצרה

זֶה קִרְבַּן אֱהָרֹן. (ויקרא ו) רַבִּי חִזְקִיָּה פָתַח, (תהלים)

צְדִיק יי' בְּכָל דַּרְכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. (קמה)
צְדִיק יי' בְּכָל דַּרְכָיו, הָא תַּנְיִנָן, פֶּמָה אֵית לֹון לְבַנֵּי
נְשָא לְאַסְתִּכְלָא בִיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, וְלֹא יִסְטוּ
מֵאַרְחִייהוּ לְבַר. דִּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא דִּינָא תְלִי
בְּעֵלְמָא, בְּגִין דְּעֵלְמָא עַל דִּינָא אֲתַבְּרִי וְקִיּוּמָא.

וְעַל דָּא, בְּעֵי בַר נָש לְאַסְתִּמְרָא מִחֻבּוּבֵי, דְלֹא יִדַע
זְמַנָּא דִּינָא שְׂרִיא עֲלוּי. יְתִיב בְּבֵיתֵיהּ, דִּינָא
שְׂרִיא עֲלוּי. נִפְק מִבֵּיתֵיהּ לְבַר, דִּינָא שְׂרִיא עֲלוּי.
וְלֹא יִדַע אֵי יְתוּב לְבֵיתֵיהּ אֵי לָאו. נִפִּיק לְאַרְחָא,
עַל אַחַת פֶּמָה וְכַמָּה, דִּהָא כִּדִּין דִּינָא נִפְקָא קַמֵּיהּ,
הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים פה) צֶדֶק לְפָנָיו יִהְלֵךְ. בְּגִין
כֶּךָ, בְּעֵי לְאַקְדָּמָא וְלִמְבַעֵי רַחֲמֵי קַמֵּי מַלְכָּא, בְּגִין
דִּישְׁתַּזִּיב מִן דִּינָא, בְּשַׁעֲתָא דְשְׂרִיא בְּעֵלְמָא. דִּהָא
כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא שְׂרִיא דִּינָא בְּעֵלְמָא, הָדָא הוּא
דְכִתִּיב, (תהלים ט) וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם.

זֶה קִרְבַּן אֱהָרֹן. רַבִּי חִזְקִיָּה
פָתַח, (תהלים קמה) צְדִיק ה'
בְּכָל דַּרְכָיו וְחָסִיד בְּכָל
מַעֲשָׂיו. צְדִיק ה' בְּכָל דַּרְכָיו,
הָרִי שְׁנִינָן, פֶּמָה יֵשׁ לְבַנֵּי
אָדָם לְהִתְבַּוֵּן בְּכַבּוּד רַבּוֹנָם
שְׁלֹא יִסְטוּ מִדַּרְכָּם הַחוּצָה,
שְׁהָרִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם הַדִּין
תְּלוּי בְּעוֹלָם, מִשּׁוּם שְׁהַעוֹלָם
נִבְרָא וְעוֹמֵד עַל הַדִּין.

וְלִכְּן צָרִיךְ אָדָם לְהַשְׁמֵר
מִחֻטְאָיו, שְׁלֹא יִדַע אֵת הַזְּמַן
שֶׁהַדִּין שׁוֹרָה עָלָיו. יוֹשֵׁב
בְּבֵיתוֹ - הַדִּין שׁוֹרָה עָלָיו.
יוֹצֵא מִבֵּיתוֹ הַחוּצָה - הַדִּין
שׁוֹרָה עָלָיו, וְלֹא יִדַע אִם
יָשׁוּב לְבֵיתוֹ וְאִם לֹא. יוֹצֵא
לְדַרְךָ - עַל אַחַת פֶּמָה וְכַמָּה,
שְׁהָרִי הַדִּין יוֹצֵא כְּנִגְדּוֹ. זֶהוּ
שְׁכַתוּב (שם פה) צֶדֶק לְפָנָיו
יִהְלֵךְ. מִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיךְ
לְהַקְדִּים וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ כִּדִּי שְׁיִנְצַל מִן

הַדִּין בְּשַׁעֲתָא שְׁהוּא שׁוֹרָה בְּעוֹלָם, שְׁהָרִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם שׁוֹרָה
זֹעֵם בְּכָל יוֹם.

הַשְׁתָּא אֵית לְמִימַר, הָא תְּנִינָן, וְאַתְּעֵרוּ חֲבֵרַיָא,
 אֵל בְּכַל אַתְר חֶסֶד הוּא, כְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר (דבריים י) הָאֵל הַגָּדוֹל, וְדָא נְהִירוּ דְחֲכָמָה
 עֲלָאָה, וְאַתְּ אֲמַרְת וְאֵל זֻעֵם בְּכַל יוֹם, שְׂבִיב קְרָא
 כָּל אֱלִין שְׂמָהוֹן, וְאַחִיד בְּהָא, אִי הָכִי לָא קִיַּיְמִין
 מִיָּלִי. וְעוֹד, דְּכִתְיב, (ישעיה ט) אֵל גְּבוּר, אִו נֹקִים לִיה
 דִּינָא, אִו נֹקִים לִיה רַחֲמִי.

אַלָּא הָכִי שְׂמַעְנָא, חֲתִיבָא מְהַפְּכֵי רַחֲמֵי לְדִינָא.
 דְּלִית לָךְ בְּכַל אֵינֻן פְּתָרִין עֲלָאִין דְּמַלְפָּא
 קַדִּישָׁא, דְּלָא פְּלִילֵן רַחֲמֵי בְּדִינָא, וְדִינָא בְּרַחֲמֵי.
 וְחֲתִיבָא, מְהַפְּכֵי רַחֲמֵי לְדִינָא.

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, שְׂפִיר בְּהָהוּא דְכִתְיב אֵל
 גְּבוּר, אַלָּא אֵל זֻעֵם בְּכַל יוֹם מַהוּ, דְּהָא
 בְּכַל יוֹמָא וְיוֹמָא קִיַּיְמָא בְּדִינָא, בֵּין דְּבְנֵי עֲלָמָא
 זַכָּאִין, בֵּין דְּלָא זַכָּאִין. לָא הָהוּא בִּידִידָה, אָתוּ שְׂאִילוּ
 לִיה לְרַבִּי שְׂמַעוֹן. אָמַר לוֹן, וְדָאִי אֵל זֻעֵם בְּכַל
 יוֹם, וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרַיָא, לְזַמְנִין הוּא דִּינָא,
 לְזַמְנִין הוּא (דף ל"א ע"א) רַחֲמֵי. אִי זַכָּאִין בְּנֵי עֲלָמָא,
 הָא אֵל קִיַּיְמָא, וְהוּא חֶסֶד. וְאִי לָא זַכָּאִין, הָא אֵל
 קִיַּיְמָא, וְאַקְרִי גְבוּר, וְעַל דָּא קִיַּיְמָא בְּכַל יוֹמָא.

הָרִי אֵל עוֹמֵד, וְהוּא חֶסֶד. וְאִם לָא זֹכִים, הָרִי אֵל עוֹמֵד,
 וְנִקְרָא גְבוּר, וְעַל זֶה עוֹמֵד בְּכַל יוֹם.

עֲתָה יֵשׁ לֹמַר, הָרִי שְׂנִינָו,
 וְהַתְּעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים, אֵל
 בְּכַל מְקוֹם חֶסֶד הוּא, כְּמוֹ
 שְׂנַאֲמַר (דבריים י) הָאֵל הַגָּדוֹל,
 וְזֶה אוֹר שֶׁל חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה,
 וְאַתָּה אֲמַרְתָּ וְאֵל זֶעַם בְּכַל
 יוֹם. עֲזֹב הַפְּסוּק כָּל אֵלוֹ
 הַשְּׂמוֹת וְאַחֲזוּ בְּזֶה. אִם כֵּן,
 לֹא עוֹמְדִים הַדְּבָרִים. וְעוֹד,
 שְׂכַתוֹב (ישעיה ט) אֵל גְּבוּר,
 אוֹ שְׂנַעְמִיד אוֹתוֹ בְּדִין, אוֹ
 שְׂנַעְמִיד אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים.

אַלָּא כְּךָ שְׂמַעְנָו, הַרְשָׁעִים
 מְהַפְּכִים רַחֲמִים לְדִין. שְׂאִין
 לָךְ בְּכַל אֵלוֹ פְּתָרִים עֲלִיוֹנִים
 שֶׁל הַמַּלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלֹּא
 כְּלוּלִים רַחֲמִים בְּדִין, וְדִין
 בְּרַחֲמִים. וְרְשָׁעִים מְהַפְּכִים
 רַחֲמִים לְדִין.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, טוֹב
 בְּזֶה שְׂכַתוֹב אֵל גְּבוּר, אַלָּא
 אֵל זֶעַם בְּכַל יוֹם מַהוּ? שְׂהָרִי
 בְּכַל יוֹם וְיוֹם עוֹמֵד בְּדִין, בֵּין
 שְׂבִנֵי הָעוֹלָם זַכָּאִים, בֵּין
 שְׂלָא זַכָּאִים. לֹא הָיָה בִּידוּ.
 בָּאוּ וְשְׂאִלוּ לוֹ לְרַבִּי שְׂמַעוֹן.
 אָמַר לָהֶם, וְדָאִי אֵל זֶעַם בְּכַל
 יוֹם, וְהָרִי בְּאֵרוּהָ הַחֲבֵרִים,
 לְעֵתִים הוּא דִין וְלְעֵתִים הוּא

רַחֲמִים. אִם זֹכִים בְּנֵי הָעוֹלָם,
 וְנִקְרָא גְבוּר, וְעַל זֶה עוֹמֵד בְּכַל יוֹם.

אָבֵל מִלֶּה שִׁפִּיר הוּא, אֵל בְּכָל אֶתֶר,
 נְהִירוֹ (רב) דְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה הוּא, וְקִיּוּמָא
 בְּקִיּוּמִיהּ בְּכָל יוֹמָא, דְּכִתְיִב, (תהלים נב) חֶסֶד אֵל כָּל
 הַיּוֹם. וְאֵלְמִלָּא דְהָאֵי אֵל אֶתְעַר בְּעֲלָמָא, לָא יְכִיל
 עֲלָמָא לְמִיקָם אֲפִילוּ שַׁעְתָּא חֲדָא, מִקְפִּי דִינִין
 תְּקִיפִין דְּמִתְעַרִּין בְּעֲלָמָא בְּכָל יוֹמָא, הֲדָא הוּא
 דְּכִתְיִב, (בראשית ב) אֱלֹה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 בְּהַבְּרָאָם, אֵל תִּקְרִי בְּהַבְּרָאָם, אֱלֹה בְּאֲבֵרָהֶם,
 בְּאֶתְעָרוֹתָא דְאֲבֵרָהֶם קִיּוּמִי, וְכֹד אֶתְעַר אֲבֵרָהֶם
 בְּעֲלָמָא, כָּל אֵינּוֹן דִּינִין דְּמִשְׁתַּכְּחִי בְּכָל יוֹמָא
 וְיוֹמָא דְחֵי לְהוּ לְבַר, וְלֹא קִיּוּמִין קַמִּיהּ.

הֲדָא הוּא דְכִתְיִב, וְאֵל זֹעִם בְּכָל יוֹם, נְזַעֵם, אוֹ
 זַעוּם בְּכָל יוֹם, לָא כְּתִיב, אֱלֹה זֹעִם. בְּכָל
 יוֹמָא וְיוֹמָא דְדִינָא אֲשַׁתְּכַח, דְּחֵי לוֹן לְבַר, וְקִיּוּמָא
 הוּא וּמְכַסֵּם עֲלָמָא, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב, (תהלים
 מב) יוֹמָם יִצְוֶה יי' חֶסֶדּוֹ. וְאֵלְמִלָּא הָאֵי, לָא יְכִיל
 עֲלָמָא לְמִיקָם אֲפִילוּ רְגַעָא חֲדָא. וְעַל דָּא כִּלְאָ
 קִיּוּמוֹ בְּגִינִיָּה דְאֲבֵרָהֶם.

שְׁכַתּוּב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֶסֶדּוֹ. וְאֵלְמִלָּא זֶה, לָא יְכִיל הַעוֹלָם לְעַמְד אֲפִילוּ רְגַע
 אֶחָד. וְלִכֵּן הַכֵּל עוֹמֵד מִשׁוּם אֲבֵרָהֶם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 206)

לֵג לְלַמֵּד אַף עַל פִּי שְׂאִין לוֹ לֵב

וְאִם אָדָם טוֹרַח לְדַעַת בְּנֵה הַעוֹלָם לְמוֹרִים, אַף עַל פִּי שְׂאִין לוֹ לֵב עֲתָה יִהְיֶה לוֹ לֵב בְּמִתְיָבְתָא
 דְּרַקִּיעָא. (סֵפֶר חֲסִידִים תתשס"ד)

מקור המאמר בזהר פרשת צו דף לא ע"א-ב
המקדש מלמטה מקדשים אותנו מלמעלה

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים
19) וְלִצִּיּוֹן יֹאמֵר אִישׁ וְאִישׁ יוֹלֵד בֵּהּ. חֵד
לְדִינָא, וְחֵד לְרַחֲמֵי. כִּד מוֹדוּוּגֵי כַּחְדָּא בְּזוּוּגָא
חֵד, כִּדִּין צִיּוֹן אֶקְרִי, וְצִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁתְּמוּדַע,
וְאֲשֶׁתְּכַח דְּדָא בְּדָא תְּלִיָא.

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, כְּתִיב (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם (דף
ל"א ע"ב) וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. מָאן דְּמִקְדֵּשׁ גְּרַמְיָה
מְלַרְע, מְקַדְּשִׁין לִיה מְלַעֲיָא. מָאן דְּמִסְאִיב גְּרַמְיָה
מְלַרְע, מְסַאֲבִין לִיה מְלַעֲיָא. מְקַדְּשִׁין לִיה
מְלַעֲיָא יָאוּת, דְּהָא קְדֻשָּׁה דְּמֵאֲרִיָּה שְׂרִיא עָלֵיהּ,
אַבְל מְסַאֲבִין לִיה מָאן אַתְר. וְאִי תִימָא מְלַעֲיָא,
וְכִי מְסַאֲבוּתָא שְׂרִיא לְעִילָא.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָא, הֵיִינוּ דְתַנִּינָן, בְּעוּבְדָא דְלִתְתָא
אַתְעַר עוּבְדָא לְעִילָא. אִי עוּבְדָא דְלִתְתָא
הִיא בְּקְדוּשָׁה, אַתְעַר קְדֻשָּׁה לְעִילָא, וְאִתִּי וְשְׂרִיא
עָלֵיהּ, וְאַתְקַדְּשׁ בֵּיהּ. וְאִי אִיהוּ אִסְתָּאב לִתְתָא,
אַתְעַר רוּחַ מְסַאֲבוּתָא לְעִילָא, וְאִתִּי וְשְׂרִיא עָלֵיהּ,
וְאִסְתָּאב בֵּיהּ. דְּהָא בְּעוּבְדָא תְּלִיָא מְלִתָא.

וּבָאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו וּמִתְקַדֵּשׁ בָּהּ. וְאִם הוּא מְטִמָּא לְמִטָּה, מִתְעוֹרְרַת רוּחַ טְמֵאָה מְלַמְעָלָה,
וּבָאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו וְנִטְמָא בָּהּ, שְׁהֲרִי הַדְּבַר תְּלוּי בְּמַעֲשָׂה.

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, וְעַל זֶה
כְּתוּב, (שם פז) וְלִצִּיּוֹן יֹאמֵר
אִישׁ וְאִישׁ יוֹלֵד בֵּהּ. אַחַד
לְדִין, וְאַחַד לְרַחֲמִים.
כְּשֶׁמוֹדוּגִים כְּאַחַד בְּזוּוּג
אַחַד, אִזּוּ נִקְרָא צִיּוֹן, וְצִיּוֹן
וִירוּשָׁלַיִם יְדוּעִים, וְנִמְצָא
שְׁזָה תְּלוּי בְּזֶה.

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר,
כְּתוּב (ויקרא ב) וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. מִי שֶׁמִּקְדֵּשׁ
אֶת עַצְמוֹ מְלַמְעָלָה, מְקַדְּשִׁים
אוֹתוֹ מְלַמְעָלָה. וְמִי שֶׁמְטִמָּא
אֶת עַצְמוֹ מְלַמְעָלָה, מְטִמָּאִים
אוֹתוֹ מְלַמְעָלָה. מְקַדְּשִׁים
אוֹתוֹ מְלַמְעָלָה - נָאָה, שְׁהֲרִי
קְדֻשַׁת רַבּוֹנוֹ שׁוֹרָה עָלָיו,
אַבְל מְטִמָּאִים אוֹתוֹ מֵאִיזָה
מְקוֹם? וְאִם תֹּאמַר מְלַמְעָלָה,
וְכִי טְמֵאָה שׁוֹרָה מְלַמְעָלָה?

אָמַר רַבִּי חֲזִיָא, זֶה שְׁשִׁנִּינוּ,
בְּמַעֲשָׂה שְׁלַמְטָה מִתְעוֹרְרַת
מַעֲשָׂה שְׁלַמְעָלָה. אִם
הַמַּעֲשָׂה שְׁלַמְטָה בְּקְדֻשָּׁה,
מִתְעוֹרְרַת קְדֻשָּׁה לְמַעְלָה,

וְהָא לִית לָךְ טַב וּבִישׁ, קְדוּשָׁא וּמִסְאָבוּתָא,
 דְּלִית לִיהּ עֲקָרָא וְשִׁרְשָׁא לְעִילָא. וּבְעוּבָדָא
 דְּלַתְתָּא אֲתַעַר עוּבָדָא דְּלְעִילָא, מַה דְּתִלִּי
 בְּעוּבָדָא, בְּעוּבָדָא אֲתַעַר לְעִילָא, וְאֲתַעְבִּיד
 עוּבָדָא. וּמַה דְּתִלִּי בְּמַלְיִן, בְּמַלְיִן. כִּד אֲתַגְזֹר
 בְּמַלְא, אֲתַעַר הָכִי לְעִילָא.

וְאִי תִימָא, מַלְא מַה אֲתַעַר. אֲלָא הָכִי כְּתִיב, ^{(ישעיה}

^{מ)} וְדַבֵּר דְּבַר. הֵהוּא דְּבַר, אֲתַעַר מַלְא אַחֲרָא
 לְעִילָא, דְּאֲקָרִי דְּבַר. ^(הושע א) דְּבַר יִי' אֲשֶׁר הָיָה. ^{(שמואל}
^{א. א)} וְדַבֵּר יִי' הָיָה יָקָר. ^(תהלים ג) בְּדַבֵּר יִי' שָׁמַיִם
 נַעֲשׂוּ. וְהָא תַנְיִנֵן, הֵהוּא מַלְא סְלָקָא, וּבִקְע
 רְקִיעִין, עַד דְּסְלָקָא ^(ס"א דאֲתִישְׁבָא) בְּרוּכְתִיהּ,
 וְאֲתַעַר מַה דְּאֲתַעַר, אִי טַב, אִי טַב. אִי בִישׁ, בִישׁ.
 וְעַל דָּא כְּתִיב, ^(דברים כ) וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע.

ד' מִינֵין בְּלוּלָב, וְאִינֵין שְׁבַעָה. וְאִי תִימָא דְּזו' מִינֵין
 אִינֵין. לָאוּ הָכִי, אֲלָא אַרְבַּעָה נִינְהוּ וְאִינֵין
 מִתְפָּרְשִׁין לְתַלְתָּא אַחֲרָנִין. וּבְעוּבָדָא דְּלַהוּן
 אֲתַעַרו שְׁבַעָה אַחֲרָנִין לְעִילָא, לְאוּטְבָא עֲלִמָא
 בְּכַמָּה סְטָרִין.

שְׁהָרִי אִין לָךְ טוֹב וְרָע,
 קְדוּשָׁה וְטְמָאָה, שְׁאִין לָהֶם
 עֲקָר וְשִׁרְשׁ לְמַעְלָה,
 וּבְמַעֲשָׂה שְׁלִמְטָה מִתְעוּרָר
 מַעֲשָׂה שְׁלִמְעָלָה. מַה שְׁתִּלוּי
 בְּמַעֲשָׂה, בְּמַעֲשָׂה מִתְעוּרָר
 לְמַעְלָה וְנַעֲשָׂה מַעֲשָׂה. וּמַה
 שְׁתִּלוּי בְּדְבָרִים, בְּדְבָרִים.
 כְּשִׁנְגֹזָר בְּדְבָר, מִתְעוּרָר כְּךָ
 לְמַעְלָה.

וְאִם תִּיאַמַר, מַה הַדְּבָר
 מְעוּרָר? אֲלָא כְּךָ
 כְּתוּב, ^(ישעיה נח) וְדַבֵּר דְּבַר.
 אוֹתוּ הַדְּבָר מְעוּרָר דְּבַר
 אַחַר לְמַעְלָה שְׁנִקְרָא דְּבַר.
^(הושע א) דְּבַר ה' אֲשֶׁר הָיָה.
^(שמואל א-א ג) וְדַבֵּר ה' הָיָה
 יָקָר. ^(תהלים ג) בְּדַבֵּר ה'
 שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ. שְׁהָרִי שְׁנִינֵין,
 אוֹתוּ הַדְּבָר עוֹלָה וּבוֹקְע
 רְקִיעִים עַד שְׁעוֹלָה ^(שְׁמַתִּישְׁב)
 בְּמִקּוּמוּ וּמְעוּרָר אֶת מַה
 שְׁמְעוּרָר, אִם טוֹב - טוֹב,
 וְאִם רָע - רָע. וְעַל זֶה
 כְּתוּב, ^(דברים כג) וְנִשְׁמַרְתָּ
 מִכָּל דְּבַר רָע.

וְאַרְבַּעָה מִינֵים בְּלוּלָב, וְהֵם
 שְׁבַעָה. וְאִם תִּיאַמַר שְׁשִׁבְעָה מִינֵים הֵם - לֹא כְּךָ, אֲלָא אַרְבַּעָה הֵם, וְהֵם נְפָרְדִים לְשִׁלְשָׁה
 אַחֲרֵים, וּבְמַעֲשָׂה שְׁלָהֶם מִתְעוּרָרִים שְׁבַעָה אַחֲרֵים לְמַעְלָה לְהִיטִיב אֶת הָעוֹלָם בְּכַמָּה צְדָדִים.

כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל, אֶף עַל גֵּב דְּאִיְהִי בְּכָל־לַא,
 מִתְּבָרְכָא מִכְּלָהוּ שִׁית, (ס"א וְלֹא־תְבָרְכָא
 מֵאִינוּן שִׁית) וּמִנְחָלָא דְעֵמִיקָא דְמְבוּעָא, דְנָגִיד וְלֹא
 פְּסִיק לְעֵלְמִין מִימּוֹי דְנִגְדָא (ס"א מְלַנְגְדָא) עָלִיְהוּ,
 וַיִּנְקָא לְבַת. דְהָא בְגִין דְאִיְהִי בַת לָהּ לְעֵלְמָא
 עֲלָאָה וְתַתָּאָה, אֲתְבָרְכָא מִנְיָהוּ בְּאֲתְעָרוּתָא
 דָּא. דְהָא בְשַׁעְתָּא דְכְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל אֲתְבָרְכָא
 מִנְיָהוּ, כְּלָהוּ עֵלְמִין אֲתְבָרְכִין, עַל דָּא סוּבְבִים
 אֶת הַמְזֻבְחַת כְּמָה דְאֲתַמַּר.

וְעוּד בְּאֲתְעָרוּתָא דָּא, שִׁיתָא כְּלָהוּ מִתְּבָרְכָא
 בְּמִיָּא, לְאִסְתְּפָקָא בֵּיהּ, וְאֲשַׁתְּאֲבִין כְּלָהוּ
 מִמְבוּעָא דִינָא (ס"א דִינָא) (דִּמְיָא) (ס"א דְנִחְלָא) עֵמִיקָא
 דְכָל־לַא, לְנִחְתָּא לְעֵלְמָא. וּבְגִין כְּדִ, בְּעֵיִן כְּלָהוּ לַחִין
 וְלֹא יְבִשִׁין, לְאֲמִשְׁכָּא בְּרַכָּאן לְעֵלְמָא, בְּגִין דְאִילְנֵי
 אֵלִין, כְּלָהוּ לַחִין תְּדִירָא, וְטָרְפִין דְלָהוּן מִשְׁתַּכְּחִין
 תְּדִירָא, וְזִמְן חֲדוּתָא דְלָהוּן בְּהָא זְמָנָא.

וְתַנִּינִין בְּסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, דְהָא הֵהוּא
 חֵילָא דְאֲתְפָקְדָא עַל אִילְנֵין אֵלִין, כָּל חַד
 וְחַד מֵאֵלִין, לָא נָטִיל בְּרַכָּאן דְחֲדוּתָא לְעֵילָא,
 אֶלָּא בְּזִמְנָא דָּא. וְחֲדוּתָא דְלָהוּן כְּלָהוּ לְעֵילָא,
 וְחֲדוּתָא דְאִילְנֵין אֵלִין לְתַתָּא, כְּלָהוּ בְּזִמְנָא דָּא

הַמְנוּנָא סָבָא, שְׁהָרִי אוֹתוֹ כַּח שְׁהַפְקֹד עַל הָאֵילָנוֹת הַלְלוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֵלוֹ לֹא נוֹטֵל
 בְּרָכוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה לְמַעְלָה, אֶלָּא בְּזִמְן הַזֶּה. וְהַשְׂמֵחָה שְׁלָהֶם כָּלֶם לְמַעְלָה, וְשְׂמֵחַת הָאֵילָנוֹת

כְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל, אֶף עַל גֵּב
 שְׁהִיא בְּכָל־לַא, מִתְּבָרְכַת מִכָּל
 הַשָּׁשָׁה, (וְלֹהֲתְבָרַךְ מֵאוּתָם שָׁשָׁה)
 וּמִהַנְּחַל הָעֵמֶק שֶׁל הַמְעֵיָן
 שִׁשׁוּפֵעַ וְאִינוּ פּוֹסֵק אֶת
 מִימּוֹי לְעוֹלָמִים שְׂמֵשְׁפִיעַ
 (מִלְּהַשְׁפִיעַ) עֲלֵיהֶם, וּמִיִּנִיק לְבַת.
 שְׂמֵשׁוּם שְׁהִיא בַת לְעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן וְלַתְּחִתּוֹן, הִיא
 מִתְּבָרְכַת מֵהֶם בְּהַתְּעוֹרְרוֹת
 הַזֹּו. שְׁהָרִי בְּשַׁעַת שְׁכְּנִסְתַּי
 יִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכַת מֵהֶם, כָּל
 הָעוֹלָמוֹת מִתְּבָרְכִים, וְעַל כֵּן
 סוּבְבִים אֶת הַמְזֻבְחַת, כְּמוֹ
 שְׁנַתְּבָאָר.

וְעוּד, בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַזֹּאת
 מִתְּבָרְכִים כָּל הַשָּׁשָׁה בְּמִים
 לְהַנּוֹת בּוֹ, וְכָלֶם שׁוֹאֲבִים
 מִהַמְעֵיָן שֶׁל הַיַּיִן (שֶׁל הַיַּם) (שֶׁל
 הַמִּים) (שֶׁל הַנְּחַל) הָעֵמֶק שֶׁל הַכָּל
 לָרְדַת לְעוֹלָם. וּמֵשׁוּם כִּךְ
 צְרִיכִים כָּלֶם לַחִים וְלֹא
 יְבִשִׁים, לְמִשׁוֹךְ בְּרָכוֹת
 לְעוֹלָם, מֵשׁוּם שְׁהָאֵילָנוֹת
 הַלְלוּ כָּלֶם לַחִים תְּמִיד,
 וְהַעֲלִים שְׁלָהֶם נִמְצָאִים
 תְּמִיד, וְזִמְן הַשְׂמֵחָה שְׁלָהֶם
 בְּזִמְן הַזֶּה.

וּשְׁנִינוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל רַב

הוא. וְאֶת־עֲרוֹתָא דְלֵהוּזַן בְּאִינוּן קְדִישֵׁי מְלָכָא תְלִיין. וְכַד יִשְׂרָאֵל נְטִילֵי לֹזַן, כְּלָא אֶתְעַר בְּזִמְנָא דָא, וְעֲלֵמָא מִתְבְּרָכָא, (ס"א) לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל (מִתְבְּרָכָא) לְאַרְקָא בְּרָכָאן לְעֲלֵמָא.

הָלְלוּ לְמַטָּה, כְּלָם בְּזִמְנֵי הַזֶּה הוּא. וְהִתְעוֹרְרוּת שְׁלֵהֶם בְּאוֹתָם קְדוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ תְּלוּיִים. וְכִשְׂיִשְׂרָאֵל נוֹטְלִים אוֹתָם, הַכֹּל מִתְעוֹרֵר בְּזִמְנֵי הַזֶּה, וְהַעוֹלָם מִתְבְּרֵךְ (לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְבְּרַכַת) לְהוֹרִיק בְּרָכוֹת לְעוֹלָם.

ספר אור הזהר (עמוד 206)

לד) אינו מוצא מי שילמדהו – יקרא בה מעצמו

וְגַם בֵּן לְמִדְנֵי שְׁמֵי שְׂאוּהֵב חֲכֵמַת הָאֵמֶת וְאִינוּ מוֹצֵא מִי שְׁיִלְמְדֵהוּ יִקְרָא בְּהַ מעצמו אף על פי שהוא שוֹגֵה בְּהַ, כִּי מְכַל מְלָה וּמְלָה נַעֲשִׂין אֵילְנִין רַבְרַבִּין.

לה) הגר"א זכרונו לברכה והזהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

(פרוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

לו) פנימיות התורה הם חיים לנפש

פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְפְנִימִיּוֹת הַגּוּף שֶׁהוּא הַנֶּפֶשׁ וְהַחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת הַגּוּף, וְהַעוֹסִקִים בְּרִמְזוֹ וְסוּד אֵין יֹצֵר הָרַע יְכוּל לְהִתְגַּבֵּר בְּהֵם.

(אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

לז) עקר הגאולה בלמוד הקבלה

הַגְּאֻלָּה לֹא תִהְיֶה, רַק עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה, וְעֵקֶר הַגְּאֻלָּה בְּלְמוּד הַקְּבֵלָה.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

לח) ללמד ספר הזהר ושערי אורה

שְׂאֵלְתֵי מִמֶּנּוּ: אֵיךְ הַדְרֵךְ לְצֵאת יְדֵי חוֹבְתוֹ הַשְּׁעוֹר לְמוּד שְׂאֵמְרוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרָנוֹם לְבְרָכָה? וְהַשִּׁיב: לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּהר וְשַׁעְרֵי אוֹרָה כְּדֵי לְהַבִּין קֶצֶת הַכּוּנִיּוֹת בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ, רַק בְּלִי הַפְּרוּשׁ, כִּי הוּא מְבַלְבֵל וּמְסִיעַ לְעֵנִין אַחַר.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

לט) סודות הקבלה, קדם רשב"י והאר"י זכרונו לברכה היו בסוד גדול, ואחר כך שוב לא היה סוד, והתירו לגלות הסוד

יֵשׁ כַּמָּה דְבָרִים שֶׁהֵם בְּתַחֲלָה סוּד וְאַחַר כֵּן שׁוּב אֵינוּ סוּד כְּגוֹן קֶצֶת סוּדוֹת הַקְּבֵלָה שֶׁקִּדְּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְהָאֲר"י זְכוּרָנוֹם לְבְרָכָה הָיוּ אֵלוֹ הַדְּבָרִים בְּסוּד גְּדוֹל, וְלֹא הָיוּ מְדַבְּרִים מִזֶּה כִּי אִם בְּסוּד גְּדוֹל מְאֹד, וְאַחַר כֵּן בִּימֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְהָאֲר"י זְכוּרָנוֹם לְבְרָכָה, שׁוּב לֹא הָיָה סוּד, וְהִתִּירוּ לְגִלוֹת הַסּוּד קֶצֶת. וְכֵן יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה דְבָרִים שֶׁהֵם עֲכָשׁוּ סוּד וְאַחַר כֵּן בְּיָמֵים הַבָּאִים לֹא יִהְיוּ סוּד.

(חיי מוהר"ן מברסלב, ת"ט)

מ) הזהר סגלה אף שאינו מבין

וּבְגִדוֹן שְׂאֵר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֶה הָאֶפֶן: מִי שֶׁהוּא בְּעַל עֵסֶק גְּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוּדוֹ בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ אֵף שְׂאֵינוּ מְבִין, כִּי מָה אֲכַפֶּת לִיָּה שְׂאֵינוּ מְבִין אֶפְלוּ הֵכִי הוּא סִגְלָה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

מא) עת קבוע בספר הזהר

וְהַעֲקֵר שְׂיִהְיֶה עֵת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד סִפְרֵי מוֹסֵר כְּמוֹ רֵאשִׁית חֲכָמָה וְסִפְרֵי הַיִּשָּׁר לְרַבֵּינוּ תָם וּבִפְרֻט בְּסִפְרֵי הַזֶּהר.

(מאמרי שערים עמוד 40)

מב) תקוני הזהר הקדוש – קדם השנה ממש

לְכַבּוֹד קְדֻשַׁת תְּלִמְדֵי הַמְּבַהֵק וְכוּ' מוֹרְנוּ הָרַב דּוֹד גְּרוֹ יְאִיר וְכוּ' וּמְאֹד יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְזֶה, אֲבָל אֵינִי עוֹד וְיִהְיֶה אֵלָקִים אֲתָךְ. בְּכָל לַיְלָה קִדְּם הַשְּׁנָה מִמָּשׁ תְּלַמֵּד מְאֹמֵר אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ וְאֵין תִּישָׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, וְהַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ יַטַּע בְּלִבְנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ דּוֹקָא, אֲמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן, מִנְּאֵי מוֹרוֹ יִשְׂרָאֵל בֵּן מוֹרְנוּ הָרַב רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר בְּעַל שֵׁם מִמְּעוֹזְבוֹן.

(פְּתָר שֵׁם טוֹב)

מקור המאמר בזהר פרשת צו דף לא ע"ב - לב ע"א
סוד הושענה רבה וחבטת הערבות

בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא דְחַג, הוּא סְיוּמָא דְדִינָא דְעֲלָמָא,
וּפְתִיקוֹן נְפִיקוֹן מִפִּי מַלְפָּא, וְגִבּוֹרֵן מִתְעֵרִי
וּמִסְתִּימָן בְּהַאי יוֹמָא, וְעֵרְבִי גַחַל (תְּלִינ)
וּבְעֵינֵן לְאַתְעָרָא גִבּוֹרֵן לְמִיָּא. וְלִסְחָרָא ז' זְמַנִּין,
לְרוּוָּא לְהַאי מְזִבְחָא, מִפִּי דִיִּצְחָק, בְּגִין דְאַתְמַלִּיא
מִיָּא הַאי בִּירָא דִיִּצְחָק, וְכֵד הוּא אֶתְמַלִּיא, כֹּל
עֲלָמָא אֶתְבְּרָכָא בְּמִיָּא.

וּבְהַאי יוֹמָא גִבּוֹרוֹת בְּעֵינֵן לְמִיָּא, וְלִסְיוּמָא לֹון
לְבִתָּר, דְּהָא (דף ל"ב ע"א) בְּהַאי יוֹמָא
מִסְתִּימִי דִינָא. וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵינֵן לְבִטְשָׁא לֹון
בְּאַרְעָא, וְלִסְיוּמָא לֹון דְלָא מִשְׁתַּכְחוּ, דְּהַאי יוֹמָא
אַתְעָרוּתָא וְסְיוּמָא הוּא. וְעַל דָּא אֶתְעָרוּתָא
וְסְיוּמָא הוּא דְעַבְדִּינֵן בְּעֵרְבִי גַחַל.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא וְדָאִי הָכִי הוּא, וְשְׁפִיר. וְעֵרְבִי גַחַל,
מִסְטָרָא דְגַחַל, נְפִיקוֹ גִבּוֹרָאן. וּבְהַאי יוֹמָא
מִתְעֵרִי וּמִסְיִמִּי. בְּהַאי יוֹמָא כְּתִיב, (בראשית כו) וַיֵּשֶׁב
יִצְחָק וַיַּחְפּוֹר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם. בְּאֵרֵת כְּתִיב חָסֵר.

הוּא, וַיִּפְּהָ. וְעֵרְבִי גַחַל, מֵהֶצֶד שֶׁל גַּחַל יוֹצְאוֹת גִּבּוֹרוֹת. וּבַיּוֹם הַזֶּה מִתְעוֹרְרִים וּמְסִימִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כְּתוּב, (בראשית כו) וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפּוֹר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם. בְּאֵרֵת כְּתוּב חָסֵר. וַיֵּשֶׁב, מֵה זֶה

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁל הַחֶג, הוּא
סְיוּם הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם,
וְהַפְתָּקִים יוֹצְאִים מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ, וְהַגִּבּוֹרוֹת מִתְעוֹרְרוֹת
וּמִסְתִּימוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה, וְעֵרְבִי
גַּחַל (תְּלִינ) בָּהֶם. וְצָרִיכִים
לְעוֹרֵר גִּבּוֹרוֹת לַמַּיִם,
וְלְהַקִּיף שְׁבַע פְּעָמִים כְּדִי
לְרוּוֹת אֶת הַמְּזִבְחַת הַזֶּה
מֵהַמַּיִם שֶׁל יִצְחָק, מִשּׁוּם
שֶׁהִבְאֵר הַזֶּה שֶׁל יִצְחָק
מִתְמַלֵּאת מַיִם,
וְכִשְׁמַתְמַלֵּאת, כֹּל הָעוֹלָם
מִתְבְּרַךְ בְּמַיִם.

וּבַיּוֹם הַזֶּה צָרִיכִים גִּבּוֹרוֹת
לַמַּיִם, וְלִסְיִים אוֹתָהּ אַחֲרַיִךְ,
שֶׁהֵרִי בַיּוֹם הַזֶּה מִסְתִּימִים
הַדִּין, וּמִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיכִים
לְחַבֵּט אוֹתָם בְּקַרְקַע שֶׁלֹּא
יִמָּצְאוּ, שֶׁהֵרִי זֶהוּ יוֹם שֶׁל
הַתְעוֹרְרוֹת וְסְיוּם. וְלִכּוֹן
הַתְעוֹרְרוֹת וְסְיוּם הוּא
שְׁעוֹשִׂים בְּעֵרְבִי גַחַל.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא, וְדָאִי כֶּךָ
הוּא, וַיִּפְּהָ. וְעֵרְבִי גַחַל, מֵהֶצֶד שֶׁל גַּחַל יוֹצְאוֹת גִּבּוֹרוֹת. וּבַיּוֹם הַזֶּה מִתְעוֹרְרִים וּמְסִימִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כְּתוּב, (בראשית כו) וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפּוֹר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם. בְּאֵרֵת כְּתוּב חָסֵר. וַיֵּשֶׁב, מֵה זֶה

וַיֵּשֶׁב, מֵהוּ וַיֵּשֶׁב. אֵלֶּא יוֹמָא קַדְמָאָה דִּירְחָא,
 שִׁירוּתָא דְדִינָא הָוּה בְּכַל עֲלָמָא, וַיִּצְחַק כְּיִמָּא
 לְכוּרְסִיָּא לְמִידָן עֲלָמָא. בְּהַאי יוֹמָא, וַיֵּשֶׁב יִצְחַק
 לְאַתְעָרָא דִּינִין וְלִסְיִמָּא דִּינִין. וַיַּחְפּוּר אֶת בְּאֵרֵת
 הַמַּיִם, לְאַרְקָא גְבוּרָן לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, לְאַתְעָרָא
 לְמַיָּא, דְּהָא מַיָּא בְּגְבוּרָן נַחְתָּן לְעֲלָמָא.

וּבְגִין דְּאֵלִין גְּבוּרָן, לָא נַחְתָּין אֵלֶּא בְּעֵיבָא, וַיּוֹמָא
 דְּעֵיבָא לָא גִיחָא רוּחִיהוּן דְּקִיִּימֵי עֲלָמָא,
 אֵלֶּא בְּגִין דְּעֲלָמָא אֲצַטְרִיק לְהוּ. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּעֲלָמָא בְּדִינָא אֲתַבְּרִי, וְכֹלָא בְּעֵיָא הָכִי. בְּגִין כְּדִ
 כֹּלָא בְּעוּבְדָא תִּלְיָא מִלְתָּא. וְעַל דָּא, בְּהֵנָּא
 בְּעוּבְדָא וְתַקוּנָא דְּאִיהוּ עָבִיד לְתַתָּא, אֲתַעְרוּ
 עֲלָאִין וְתַתָּאִין לְתַקְנָא לֹון, וּמִתְתַּקְנִי עַל יְדוּי.

וּמְשׁוּם שְׁהַגְּבוּרוֹת הִלְלוּ אֵין
 יוֹרְדוֹת אֵלֶּא בְּעַנְנִים, וַיּוֹם
 הַמְּעַנָּן לָא נָחָה רוּחָם שֶׁל
 עַמּוּדֵי הָעוֹלָם, רַק מְשׁוּם
 שְׁהָעוֹלָם צָרִיק אוֹתָם. מָה
 הַטַּעַם? מְשׁוּם שְׁהָעוֹלָם
 גְּבָרָא בְּדִין, וְהַכֹּל כְּדִ צָרִיק.
 מְשׁוּם כְּדִ הַכֹּל תִּלְוֵי בְּמַעֲשָׂה.
 וְעַל כֵּן הַכֹּהֵן בְּמַעֲשָׂה וּבִתְקוּן
 שְׁהוּא עוֹשָׂה לְמַטָּה,
 מִתְעוֹרְרִים עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים לְתַקּוּן אוֹתָם, וְהֵם
 מִתְתַּקְנִים עַל יְדוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָא תַּנִּינָן, הָעֲרָבָה דְּדַמְיָא
 לְשַׁפּוֹן בְּהַאי יוֹמָא, וּמַאי הִיא. אָמַר רַבִּי
 חִיָּיא, אַף עַל גַּב דְּלְדַרְשָׂא הוּא דְּאֲתִי, הָכִי הוּא
 וְדָאִי. דְּהָא בְּהַאי יוֹמָא בְּשַׁפּוֹן תִּלְיָא, בְּהַאי
 יוֹמָא פְּקִיד מִלְכָּא לְמִיָּהֵב פְּתִקוּן לְסַנְטִירָא,
 וּמְסַתִּימֵי דִינִין, וְאַסְתִּים לִישָׁנָא בִישָׂא מְעֲלָמָא.
 בְּיוֹמָא קַדְמָאָה דִּירְחָא שִׁירוּתָא דְּדִינָא הוּא,
 וְסִיּוּמָא הוּא בְּהַאי יוֹמָא, וְהָא אֲתַמַּר.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָרִי שְׁנִינּוּ,
 הָעֲרָבָה שְׂדוּמָה לְשַׁפְתִּים
 בְּיוֹם הַזֶּה, וּמָה הִיא? אָמַר
 רַבִּי חִיָּיא, אַף עַל גַּב
 שְׁלְדַרְשָׂא הוּא בָּא, כְּדִ זֶה
 וְדָאִי. שְׁהָרִי בְּיוֹם הַזֶּה זֶה

תִּלְוֵי בְּשַׁפְתִּים, בְּיוֹם הַזֶּה מְצוּהָ הַמְּלִךְ לְתַת פְּתִקִּים לְמַמְנָה, וְהַדִּינִים מְסַתִּימִים, וְנִסְתָּם לְשׁוֹן
 הָרַע מִהָעוֹלָם. בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַחֹדֶשׁ הוּא רֵאשִׁית הַדִּין, וְהַסִּיּוּם הוּא בְּיוֹם הַזֶּה, וְהָרִי
 נִתְבָּאָר.

תָּא חֲזוּ, בְּיוֹמָא דָּא שְׁלַמִּין וּמְסִימֵי עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה בְּרַכָּאן דְּלַהוֹן, וְשָׂרְאן בְּדִינָא, וְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹמָא דָּא מְסִימֵי דִינִין דְּלַהוֹן וְשָׂרְאן בְּבְרַכְתָּא. דִּהָא לְיוֹמָא אַחְרָא זְמִינִין לְאַשְׁתַּעְשָׂעָא בְּמַלְכָּא, לְנַטְלָא מִיְנֵיהּ בְּרַכָּאן לְכָל שְׂתָא, וּבְהַהוּא חֲדוּתָא לָא מִשְׁתַּכַּחֵי בְּמַלְכָּא אֱלָא יִשְׂרָאֵל בְּלַחֲוֹדֵיהּ. וּמֵאן דִּיתִיב עִם מַלְכָּא, וְנָטַל לֵיהּ בְּלַחֲוֹדֵיהּ, כָּל מָה דְּבַעֵי שְׂאִיל, וְיִהִיב לֵיהּ. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל שָׂרְאן, וְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה מְסִימֵי. וְעַל דָּא פְּתִיב, ^(מלאכי א) אֶהְבְּתִי אֶתְכֶם אָמַר יי' וְגו'.

אָמַר לֵיהּ, הָא חֲמִינָא לֵיהּ לַעֲשׂוֹ בְּשַׁלְוָה, בְּמַלְכוּת, בְּכַרְיָכֹן עַלְאִין, וְשְׁלִיט עַל עַלְמָא, וְאֵת אָמַר וְאֲשִׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה. אָמַר לֵיהּ, בְּכָל אֲתַר הָכִי הוּא. בִּיּוֹן דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא גְזַר גְּזָרָה, וְשׁוּי הַהוּא גְזָרָה בְּפִתְקִיָּה, קָרָא אֲסַהִיד כְּמָה דְּאֲתַעְבִּיד. וְעַל דָּא וְאֲשִׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה, הָא שׁוּיְתִי בְּפִתְקָא דִּילִי. וְכֵן כָּל אֵינְוֹן טָבֹן דְּגְזַר עַלִיָּהּ דִּישְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב, ^(יחזקאל יז) אָנִי יי' דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי.

שְׁהַמְלִךְ הַקְדוֹשׁ גְזַר גְזָרָה וְשָׁם אוֹתָהּ גְזָרָה בְּפִתְקֵי שְׁלוֹ, הַכְּתוּב מְעִיד כְּמוֹ שֶׁנַּעֲשָׂה. וְעַל כֵּן וְאֲשִׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה, שְׁהָרִי שְׁמָתִי אֶת זֶה בְּפִתְקֵי שְׁלִי, וְכֵן כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁגְזַר עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁכַתוּב ^(יחזקאל יז) אָנִי ה' דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי.

בְּאֵר רְאָה, בְּיוֹם הַזֶּה הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה מְשַׁלְמִים וּמְסִימִים אֶת הַבְּרֻכּוֹת שְׁלֵהֶם וְשׁוֹרִים בְּדִין, וְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַזֶּה מְסִימִים אֶת הַדִּינִים שְׁלֵהֶם וְשׁוֹרִים בְּבְרֻכּוֹת, שְׁהָרִי לְיוֹם אַחַר עֲתִידִים לְהַשְׁתַּעְשָׂע עִם הַמֶּלֶךְ, לְטַל מִמֶּנּוּ בְּרֻכּוֹת לְכָל הַשָּׁנָה, וּבְאוֹתָהּ שְׁמָחָה לֹא נִמְצְאִים עִם הַמֶּלֶךְ, רַק יִשְׂרָאֵל לְבָדָם. וּמִי שֶׁיּוֹשֵׁב עִם הַמֶּלֶךְ וְנֹטֵל אוֹתוֹ לְבָדוֹ, כָּל מָה שֶׁרוֹצֵה שׁוֹאֵל, וְנוֹתֵן לוֹ. וְעַל כֵּן יִשְׂרָאֵל מִתְחִילִים, וְעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה מְסִימִים. וְעַל כֵּן פְּתוּב, ^(מלאכי א) אֶהְבְּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה' וְגו'.

אָמַר לוֹ, הָרִי אָנִי רוֹאֶה אֶת עֲשׂוֹ בְּשַׁלְוָה, בְּמַלְכוּת, בְּכַרְפִּים עַלִיּוֹנִים, וְשׁוֹלֵט עַל הָעוֹלָם, וְאֵתָהּ אֲמַרְתָּ וְאֲשִׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה?! אָמַר לוֹ, בְּכָל מְקוֹם זֶה כָּהֵן, בִּיּוֹן

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 208)

מגן דף זהר הקדוש אליבא ריקניא

דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך לחדל מזה.
(הנהגות רבי משה גרינלד מחוסט אות כא)

מקור המאמר בזהר פרשת צו דף לה ע"א
מעלתם הגדולה של העוסקים בתורה

רְבִי אֶלְעָזָר הָהוּא אָזִיל מִקְפּוֹטְקֵיָא לְלוּד, וְהוּוּ
עֵמִיָּה רְבִי יִיסָא וְרְבִי חֲזַקְיָה. פְּתַח רְבִי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה נא) וְאָשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל
יְדֵי כְּסִיתִיךָ וְגו'. תַּנִּינָן, כָּל בַּר נֶשׁ דְּאַשְׁתַּדֵּל
בְּמַלְי דְּאוּרֵייתָא, וְשִׁפּוּוֹתֵיהּ מְרַחֲשָׁן אוּרֵייתָא,
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲפִיָּא עָלֵיהּ, וְשִׁכְנֵתָא פְּרִשָׁא
עָלֵיהּ גְּדַפְהָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאָשִׁים דְּבָרֵי
בְּפִיךָ וּבְצֵל יְדֵי כְּסִיתִיךָ. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא דְהוּא
מְקַיִים עֲלֵמָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי עֵמִיָּה,
כְּאֵלוּ הֵהוּא יוֹמָא נְטַע שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הָדָא הוּא
דְכְּתִיב, (ישעיה נא) לְנַטְוַע שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ וְלֵאמֹר
לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָהּ.

מִכָּאֵן אוּלִיפְנָא, דִּישְׂרָאֵל אֶקְרוֹן בְּשֵׁמָא דְצִיּוֹן,
דְכְּתִיב וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָהּ, וְחֲמִינָא
דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי בְּשֵׁמָא דְצִיּוֹן, דְכְּתִיב, (ישעיה
א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה וְשָׁבִיָּה בְּצַדְקָה.

רְבִי אֶלְעָזָר הָהוּא הִיָּה הוֹלֵךְ
מִקְפּוֹטְקֵיָא לְלוּד, וְהָיוּ עִמּוֹ
רְבִי יִיסָא וְרְבִי חֲזַקְיָה. פְּתַח
רְבִי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה
נא) וְאָשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל
יְדֵי כְּסִיתִיךָ וְגו'. שְׁנִינּוּ, כָּל
אָדָם שְׁמִשְׁתַּדֵּל בְּדְבָרֵי תוֹרָה
וְשִׁפּוּוֹתֵיו מְרַחֲשׁוֹת תוֹרָה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַסֶּה
עָלָיו, וְשִׁכְנָה פּוֹרֶשֶׁת כְּנַפֵּיהָ
עָלָיו. זֶהוּ שְׁכַתוּב וְאָשִׁים
דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יְדֵי
כְּסִיתִיךָ. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא
שֶׁהוּא מְקַיִם אֶת הָעוֹלָם,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַח עִמּוֹ
כְּאֵלוּ אוֹתוֹ יוֹם נְטַע שָׁמַיִם
וְאֶרֶץ. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם) לְנַטְוַע
שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ וְלֵאמֹר
לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָהּ.

מִכָּאֵן לְמַדְנּוּ שִׁישְׂרָאֵל
נְקָרָאוּ בְּשֵׁם שֶׁל צִיּוֹן,
שְׁכַתוּב וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי
אֲתָהּ. וְרֵאִיתִי שְׁכַנְסַת

יִשְׂרָאֵל נְקָרָאת בְּשֵׁם שֶׁל צִיּוֹן, שְׁכַתוּב (שם א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה וְשָׁבִיָּה בְּצַדְקָה.

עוֹד פָּתַח וְאָמַר, (שם ח) צוֹר תְּעוֹדָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמּוּדֵי. צוֹר תְּעוֹדָה - זוֹ עֵדוּת שֶׁל דָּוִד, שְׁפָתוֹב (תהלים קלב) וְעֵדוּתִי זוֹ אֶלְמָדָם. צוֹר - הִיא קִשׁוֹר, כְּמוֹ שֶׁקוֹשֵׁר קֶשֶׁר בְּמָקוֹם אֶחָד. חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמּוּדֵי. חֲתוּם תּוֹרָה - חֲתִימָה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְכָל שִׁפְעַ וּמִשְׁחַת שֶׁמֶן שִׁשׁוּפְעִים מְלַמְעֵלָה, בְּאִיזוֹ (בִּיז) חֲתִימָה שְׁלוֹ? בְּלִמּוּדֵי. מִשׁוּם שֶׁשָׁם מִתְכַּנְּס שֶׁמֶן מִשְׁחָה בֵּין שְׁנֵי עֲמוּדִים שֶׁשָׁם שׁוֹרִים, מְקוֹם הַכְּנוּס שֶׁל כָּל שֶׁמֶן מִשְׁחָה שִׁשׁוּפְעַ מִמְעַל, לְשִׁפְךְ אוֹתוֹ לְפִי הָאֵמָה וּלְהַרִיק אוֹתוֹ בַּתְּעוֹדָה הַזֹּאת, וְאִזּוֹ נִקְשָׁר הַכָּל קֶשֶׁר אֶחָד נֶאֱמָר.

בֹּא וּרְאֵה מַה בֵּין אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה לְנִבְיָאִים נֶאֱמָנִים. אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה עֲדִיפִים מִנִּבְיָאִים בְּכָל פַּעַם. מַה הַטַּעַם? שֶׁהֵם עוֹמְדִים בְּדַרְגָּה עֲלִיּוֹנָה יוֹתֵר מִנִּבְיָאִים, אֵלּוֹ שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה עוֹמְדִים לְמַעְלָה, בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא תּוֹרָה, (תַּפְאֶרֶת) שֶׁהוּא קִיּוּמָה שֶׁל כָּל הָאֱמוּנָה, וְנִבְיָאִים עוֹמְדִים לְמַטָּה בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָאוּ נִצַּח וְהוֹד. וְעַל כֵּן (נִקְרָאוּ) אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה עֲדִיפִים מִנִּבְיָאִים, וְעֲלִיּוֹנִים יוֹתֵר מֵהֶם. שְׂאֵלוֹ עוֹמְדִים לְמַעְלָה, וְאֵלּוֹ עוֹמְדִים לְמַטָּה. וְאוֹתָם שְׂאוֹמְרִים דְּבָרִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, עוֹמְדִים לְמַטָּה מִכָּלֵם.

תּוֹ פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה ח) צוֹר תְּעוֹדָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמּוּדֵי. צוֹר תְּעוֹדָה. דָּא סְהַדוּתָא דְדָוִד, דְּכִתְיִב, (תהלים קלב) וְעֵדוּתִי זוֹ אֶלְמָדָם. צוֹר: הִיא קִשׁוּרָא, כְּמֵאן דְּקָטַר קִטּוּרָא בְּאַתֵּר חַד. חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמּוּדֵי. חֲתוּם תּוֹרָה: חֲתִימָה דְּאוּרִייתָא, וְכָל נְגִידוֹ וּרְבוֹ דְּנִגִיד מְלַעֲיָלָא, בְּאֵן (נ"א בִּין) חֲתִימָה דִּילֵיהּ. בְּלִמּוּדֵי. בְּגִין דְּתַמָּן אֲתַכְנִשׁ רְבוֹ וּמִשְׁחָא, בֵּין תִּרְיִן קִיּוּמִין, דְּתַמָּן שְׂרִיין, אֲתֵר כְּנִישׁוֹ דְּכָל רְבוֹת וּמִשְׁחָה דְּנִגִיד מְלַעֲיָלָא, לְאֲשַׁדָּאָה לִיהּ בְּפוּמָא דְּאֵמָה, וּלְאֲרָקָא לִיהּ בְּהֵאִי תְּעוֹדָה. וּכְדִין אֲתַקְשָׁר בְּלָא קִשְׁרָא חַד מְהִימְנָא.

תָּא חֲזִי, מַה בֵּין אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא, לְנִבְיָאִי מְהִימְנִי. אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא, עֲדִיפִי מִנִּבְיָאִי בְּכָל זְמַנָּא. מָאִי טַעְמָא. דְּאֵינּוֹן קִיּוּמִי בְּדַרְגָּא עֲלָאָה, יִתִּיר מִנִּבְיָאִי, אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא קִיּוּמִי לְעִילָא, בְּאַתְרָא דְּאִקְרִי תּוֹרָה, (נ"א תַּפְאֶרֶת) דִּהוּא קִיּוּמָא דְּכָל מְהִימְנוּתָא. וְנִבְיָאִי קִיּוּמִי לְתַתָּא, בְּאַתֵּר דְּאִקְרוּן נִצַּח וְהוֹד. וְעַל דָּא (אִקְרוּן), אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא, עֲדִיפִי מִנִּבְיָאִי, וְעֲלָאִין מְנַהוֹן יִתִּיר. דְּאֵלִין קִיּוּמִין לְעִילָא, וְאֵלִין קִיּוּמִין לְתַתָּא. אֵינּוֹן דְּאִמְרֵי מְלִין בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, קִיּוּמִי לְתַתָּא מְכֻלְהוּ. (ועל דא).

עוֹמְדִים לְמַטָּה בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָאוּ נִצַּח וְהוֹד. וְעַל כֵּן (נִקְרָאוּ) אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה עֲדִיפִים מִנִּבְיָאִים, וְעֲלִיּוֹנִים יוֹתֵר מֵהֶם. שְׂאֵלוֹ עוֹמְדִים לְמַעְלָה, וְאֵלּוֹ עוֹמְדִים לְמַטָּה. וְאוֹתָם שְׂאוֹמְרִים דְּבָרִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, עוֹמְדִים לְמַטָּה מִכָּלֵם.

**זָכַרְנוּ אֵינֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא, דְּאֵינֹן בְּדַרְגָּא
 עֲלָאָה יִתִּיר עַל כֹּלָא. (ועל דא) מָאן דְּלָעֵי
 בְּאוֹרֵייתָא, לָא אֶצְטְרִיךְ לָא לְקַרְבָּנֵינוּ, וְלָא לְעֵלְוֹן.
 דִּהָא אוֹרֵייתָא עָדִיף מִכֹּלָא, וְקִשְׁוֵרָא דְּמִהִימְנוּתָא
 דְּכֹלָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי ג) דְּרִכְיָה דְּרִכֵּי נַעַם וְכָל
 נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. וְכְתִיב, (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי
 תוֹרַתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל.**

**אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה, שֶׁהֵם בְּדַרְגָּה יוֹתֵר
 עֲלִיוֹנָה עַל הַכֹּל. מִי שֶׁעוֹסֵק
 בַּתּוֹרָה, לֹא צָרִיךְ לֹא
 לְקַרְבָּנוֹת וְלֹא לְעוֹלוֹת,
 שֶׁהֵרִי הַתּוֹרָה עֲדִיפָה מֵהַכֹּל,
 וְקִשְׁרָה שֶׁל הָאֱמוּנָה שֶׁל הַכֹּל.
 וְעַל זֶה כְּתוּב, דְּרִכְיָה דְּרִכֵּי
 נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.
 וְכְתוּב, (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב**

לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל.

ספר אור הזהר (עמוד 208)

מד) אַחַר פְּטִירְתוֹ יוֹפֵה לְהַבִּין

וְאֶפְלוּ מַה שְּׂאִינוּ יְכוּל לְהַבִּין עַל בּוֹרֵיו, אַף עַל פִּי כֵן הִלְמוּד בְּעֶצְמוֹ הוּא תוֹעֵלֶת, שְׂאֵחַר פְּטִירְתוֹ
 שֶׁיִּזְדַּכֵּד חֲמָרוֹ אִזּוֹפֵה לְהַבִּין וְכוּ'. לְכַךְ יִלְמַד אָדָם אַף עַל פִּי שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ.

(מאור עינים חרושים שבת)

מה) זֶהר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְדָבָר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ

וְגַם צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַרְגִּיל אֶת עֶצְמוֹ לֹמַר בְּכָל יוֹם סֵפֶר זֶהר הַקְּדוֹשׁ קִדְּם הַתַּפְּלָה, וּמִן אֲלוּל עַד אַחַר
 יָמִים טוֹבִים לְגַמֵּר סֵפֶר תְּקוּנֵי הַקְּדוֹשׁ. וְאֵל יֹאמֵר הַסֵּרִיס, הֵן אֲנִי עֵץ יֵבֶשׁ וּמִי אֲנִי לְגִשְׁתֵּי אֵל הַקְּדוֹשׁ
 פְּנִימָה בְּסִפְרֵי קְבֵלָה. כִּי כָּבֵר הִסְפִּימוּ כָּל הַצְּדִיקִים וּבְרָאשֵׁם הַצְּדִיק הַמְּפָרָס הַמְּנוּחַ מוֹרְנוּ הַרְבֵּי צְבִי
 זְכוּרֵנוּ לְבְרָכָה מְזִידִיטְשׁוּב בְּסִפְרוֹ סוּר מֵרַע בְּכִמְהָ רְאִיוֹת מוֹכִיחוֹת כִּי זֶהוּ מַעֲצַת הַיֵּצֶר וְשִׁקְרָה בְּיָמֵינוּ,
 וְאֵף שְׂאִינוּ מִבֵּין הַכֹּל, מִכָּל מְקוֹם לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה וְהוּא דָּבָר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא, כָּל אֶחָד לְפִי הַבְּנֵתוֹ וְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ.

(הנהגות ישרות, רבי צבי הירש האראוויץ מִבְּאֶקְשֶׁעוּוִין אוֹת ה')

מו) לְמוֹד הַזֶּהר הוּא שְׁלֵמוֹת גְּדוֹל אֵל הַנֶּפֶשׁ

בְּכָל זְמַן שִׁיחִיָּה לוֹ שֶׁהוּת יִלְמַד הַתַּנ"ךְ מִשְׁנֵה נִמְרָא הַלְכָה וּבִמְדַרְשׁ וּבִזְהַר הַקְּדוֹשׁ. כִּי לְמוֹד הַזֶּהר
 הוּא שְׁלֵמוֹת גְּדוֹל אֵל הַנֶּפֶשׁ, וְאֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מִבֵּין, הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהר לְבַד מְסַגֵּל מְאֹד.

(סדר הלמוד, רבי חנוך העניך מִאֶלְעֶסְקָה, אוֹת ב')

מז) לְלַמַּד סֵפֶר הַזֶּהר הַרְבֵּה, וְאֵין מְסַפֵּיק שְׂאֵר הַלְמוּד

אָמַר לִי (רַבֵּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיין זצ"ל) שְׂאִינוּ צָרִיךְ לְלַמַּד סֵפֶר הַזֶּהר הַרְבֵּה (זִיד אַרְיִינְטָאן) כִּי מִחֲמַת חֲשֻׁכוֹת
 הַגְּלוּת צָרִיךְ לְהֵאִיר בְּאוֹר גְּדוֹל וְאֵין מְסַפֵּיק שְׂאֵר הַלְמוּד אֶפְלוּ שֶׁהוּא מִתְמַיֵּד בְּלְמוּדוֹ בְּשְׂאֵר
 הַשְּׁעוּרִים, וְכֵן הוּא בִּזְהַר שְׂאֵמֵר רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שֶׁהַזֶּהר יִגַּן בְּדָרָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, עֵין שָׁם.

(נפת צופים קמ"ד – מדרש פנחס)

מח) אַף מִי שְׂאִינוּ מִבֵּין פְּנִימִיוֹת דְּבִרְיוֹ, כָּל חֵד הַטּוֹעֵמוֹ מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה לְהֵאִירָה וּלְזַכְכָּה

וּמִי יְכוּל שִׁיחַ גְּדוֹל קִדְּשֵׁת סֵפֶר הַזֶּהר וְתוֹעֵלְתוֹ אֲשֶׁר דְּבָרָיו צְפוּנִים וְנִסְתָּרִים כְּלַפִּידִים בּוֹעֲרִים מְאִירִים
 וּמְזַהֲרִים. פֶּתַח עֵינַיִם מְקוֹר הַחַיִּים, חַיֵּי הַנֶּפֶשׁוֹת תּוֹכוֹ רְצוּף אַהֲבָה, דְּבָרָיו מְלֵהִיבִים אֶת הַלְכָּבוֹת
 לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. וְאֵף מִי שְׂאִינוּ מִבֵּין תּוֹכִיוֹת פְּנִימִיוֹת דְּבָרָיו כָּל חֵד הַטּוֹעֵמוֹ
 וְלוֹמַד לְשׁוֹנוֹ, דְּבָרָיו הֵמָּה מְסַגְּלִים לְנִשְׁמָה לְהֵאִירָה וּלְזַכְכָּה כְּנוֹדֵעַ.

(הקדמת בית דין אִמְסְטֶרְדָם לְדִפּוּס הַזֶּהר תַּקס"ד)

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף לה ע"א-ב
סוד הריח והעשן

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, מִצָּאוֹ אִישׁ
אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא וּשְׁלֹשָׁה עֲנָפֵי
הַדָּס בְּיָדוֹ. קָרְבוּ אֵלָיו, אָמְרוּ
לוֹ, לָמָּה לָךְ אֶת אֵלֶּה? אָמַר,
לְהַרְוִיחַ אֲבֹדָה. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, יָפֵה אֲמַרְתָּ, אָבֵל
שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה לְשֵׁם מָה? אָמַר
לוֹ, אֶחָד לְאַבְרָהָם, אֶחָד
לְיִצְחָק, וְאֶחָד לְיַעֲקֹב,
וְקִשְׁרֵתִי אוֹתָם יַחַד וְהִרְחַתִּי
בָהֶם, מִשּׁוֹם שְׁכַתוֹב (שִׁיר
« לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן
תוֹרֵק שְׁמֵךְ. מִשּׁוֹם שֶׁבְרִיחַ
הַזֶּה עוֹמְדָת חֲלֹשַׁת הַנֶּפֶשׁ,
וּבְאִמּוּנָה הַזֹּו מִתְקַיֶּמֶת,
וְשׁוֹפְעוֹת בְּרָכוֹת מִמַּעְלָה
וּמִטָּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

עַד דִּהְיוּ אֲזֵלֵי, אֲשַׁכְּחוּ חַד גִּבְרָא דִּהְוָה אֲתֵי,
וְתַלְת עֲנָפֵי הַדָּס בְּיָדֵיהּ, קָרִיבוּ גַבִּיחַ, אָמְרוּ
לֵיהּ לָמָּה לָךְ הָאֵי. אָמַר לְרוּחָא אוֹבְדָא. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר שְׁפִיר קִאֲמַרְתָּ. אָבֵל תַּלְת אֵלִין לָמָּה. אָמַר
לֵיהּ, חַד לְאַבְרָהָם. חַד לְיִצְחָק, וְחַד לְיַעֲקֹב.
וְקִשְׁרֵנָא לְהוּ בְּחֻדָא, וְאַרְחָנָא בְּהוּ. בְּגִין
דְּכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תוֹרֵק
שְׁמֵךְ. בְּגִין דְּכִהָאֵי רִיחָא, אֲתַקְיִים חוֹלְשָׁא דְנַפְשָׁא,
וּבְהִימְנוּתָא דָּא אֲתַקְיִמָּא, וְאַתְנַגִּידוּ בְּרַכָּאן
מִעֵילָא וְתַתָּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר זַכָּאָה חוֹלְקִיהוּן (ד)
זַח ע"ב) דְּיִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דְאַתֵּי.

תָּא חַזִּי, לִית עַלְמָא (נ"א נַפְשָׁא) מִתְקַיֶּמָּא, אֵלָא עַל
רִיחָא, וּמִרִיחָא דָּא אֲשַׁתְּמוּדְעָא רִיחָא אַחְרָא.
דִּהָא בְּשַׁעְתָּא דְנַפְיָא שַׁבְתָּא, (נִתְפָּרְדָּה הַחֲבִילָה) וְסִלְקָא
נַפְשָׁא יְתִירָא, וְאַשְׁתְּאֲרוּן נַפְשָׁא וְרוּחָא מִתְפָּרְשָׁן
עֲצִיבִין, אַתָּא רִיחָא דָּא, וּמִתְקַרְבֵּן דָּא בְּדָא וְחֻדָּאן.
וְעַל דָּא, בְּעֵי רוּחָא בְּתַר רוּחָא, לְקַבְּלָא רִיחָא, פִּיּוּן
דְּאַתְקַבֵּל רִיחָא מִתְקַרְבֵּן בְּחֻדָּא וְחֻדָּאן. פִּיּוּן
גְּוֹנָא רִיחָא דְקוֹרְבָנָא, בְּרִיחָא (דָּא) מִתְקַרְבֵּין כְּלָא
בְּחֻדָּא, וּמִתְלַהֲטֵן בּוֹצִינֵי וְחֻדָּאן.

אַחַר רוּחַ, לְקַבֵּל רִיחַ. פִּיּוּן שְׁמֵתְקַבֵּל רִיחַ, מִתְקַרְבִים כְּאֶחָד וּשְׁמַחִים. כְּגִוּן זֶה רִיחַ שֶׁל
הַקְּרִבָּנוֹת, בְּרִיחַ זֶה מִתְקַרְבִים כָּלָם כְּאֶחָד, וְנִדְלָקִים הַנְּרוֹת וּשְׁמַחִים.

בֹּא רֵאָה, שְׁנֵי מְאוּרוֹת, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, אִם מְלֵהִיט אָדָם הַמְּאוּר שֶׁלְמַטָּה הַזֶּה וּמְכַבֵּה אוֹתוֹ (אֵת אוֹתוֹ שֶׁלְמַעְלָה), אוֹתוֹ עֲשֵׂן שְׁעוֹלָה (מִהַמְּאוּר הַתַּחְתּוֹן), מְלֵהִיט אוֹתוֹ הַמְּאוּר הָעֲלִיוֹן. כִּף עֲשֵׂן הַקְּרָבָנוֹת, הָעֲשֵׂן הַזֶּה שְׁעוֹלָה, מְלֵהִיט הַמְּאוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים וּמְתַלְהֵטִים בְּאֶחָד, וְכֻלָּם מִתְקַרְבִּים כְּאֶחָד בְּרִיחַ הַזֶּה. וּמִשׁוֹם כִּף, רִיחַ גִּיחַח לָהּ, (אֲשֶׁה) וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ.

וְעַל כֵּן רִיחַ הַקְּרָבָן הוּא קִיּוֹם שֶׁל הַכֹּל וְקִיּוֹם הָעוֹלָם. וְהַקְּרָבָן עַל יַד הַכַּהֵן שֶׁמְקַרֵּב הַכֹּל, וּמִשׁוֹם כִּף שְׂבָעָה יְמֵי הַשְּׁלֵמָה נִשְׁתַּלְמּוּ בוֹ, כְּדֵי שֶׁכֻּלָּם יִתְבָּרְכוּ בְּעַבְדוֹתוֹ, וַיִּמְצְאוּ שְׂמֵחוֹת וּבְרָכוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

כְּתוּב, (ישעיה כה) ה' אֱלֹהֵי אֶתָּה אַרְוִמְמָךְ וְגו', הַפְּסוּק הַזֶּה פָּרְשׁוּהוּ, ה' אֱלֹהֵי אֶתָּה, שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ וּלְשַׁבַּח אוֹתוֹ עַל הַכֹּל. וּמֵאִיזָה מְקוֹם הַשְּׁבַח שְׁלוֹ? כִּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהָ. וְכֵאן מִהָעֵמֶק שֶׁל הַכֹּל, שֶׁכְּתוּב כִּי

עֲשִׂיתָ פְּלֵא. פְּלֵא - כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פְּלֵא, וְהָרִי נֹאמֵר. עֲצוֹת מֶרְחָק, עֲצוֹת - כִּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר יוֹעֵץ. מֶרְחָק - שֶׁכְּתוּב (ירמיה לא) מֶרְחָק ה' נִרְאָה לִי. וְכְתוּב (משלי לא) מִמֶּרְחָק תִּבְיָא לְחֻמָּה.

תָּא חַיִּי, תִּרִי בּוֹצִינֵי, חַד לְעֵילָא וְחַד לְתַתָּא, אִי לְהִיט פֶּר נֶשׁ הָאִי בּוֹצִינָא דְלְתַתָּא, וְכַבֵּי לָהּ (ס"א לְהַהוּא דְלְעֵילָא), הַהוּא תִּנְנָא דְסָלִיק (נ"א מִבּוֹצִינָא תַתָּא), לְהִיט הַהוּא בּוֹצִינָא עֲלָאָה. כִּף תִּנְנָא דְקֶרְבָּנִין, הָאִי תִּנְנָא דְסָלִיק, לְהִיט בּוֹצִינֵי עֲלָאִי, וּמְתַלְהֵטֵן בְּחַד, וּמִתְקַרְבִּין כְּלָהוּ בְּחַדָּא, בְּרִיחָא דָּא. וּבְגִין כִּף, רִיחַ גִּיחַח לִי, (אֲשֶׁה) וְהָא אוֹקְמוּהָ.

וְעַל דָּא, רִיחָא דְקֶרְבָּנָא, קִיּוֹמָא דְכֻלָּא, וְקִיּוֹמָא דְעֲלָמָא. וְקֶרְבָּנָא עַל יַד דְכַהֲנָא, דְמִקְרַב כֻּלָּא. וּבְגִין כִּף, שְׂבָעָה יוֹמֵי אֲשֶׁלְמוּתָא, אֲשֶׁתְּלִימוּ בֵיהּ, בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן כְּלָהוּ בְּפוֹלְחָנֵיהּ, וַיִּשְׁתַּכְּחוּ חֲדוּוֹאן וּבְרַפְאֵן לְעֵילָא וְתַתָּא.

כְּתִיב (ישעיה כה) יי' אֱלֹהֵי אֶתָּה אַרְוִמְמָךְ וְגו', הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, יי' אֱלֹהֵי אֶתָּה. דְּבַעֵי בַר נֶשׁ לְאוֹדָאָה לְשִׁמָּא קְדִישָׁא, וּלְשִׁבְחָא לִיהּ עַל כֻּלָּא. וּמֵאֵן אֶתֶר שְׂבַחָא דִּילֵיהּ, כְּמָה דְאוֹקְמוּהָ. וְהַכָּא מִעֲמִיקָא דְכֻלָּא, דְכְּתִיב כִּי עֲשִׂיתָ פְּלֵא. פְּלֵא: כְּמָה דְכְּתִיב, (ישעיה ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פְּלֵא, וְהָא אֶתְמַר. עֲצוֹת מֶרְחָק, עֲצוֹת: כְּמָה דְאֶתְ אֹמֵר, יוֹעֵץ. מֶרְחָק: דְכְּתִיב, (ירמיה לא) מֶרְחָק יי' נִרְאָה לִי. וְכְתִיב, (משלי

לא) מִמֶּרְחָק תִּבְיָא לְחֻמָּה.

אָמוּנָה אָמֵן כָּמָה דַּאתְּ אָמַר, (דברים לב) **אֵל**
אָמוּנָה וְאֵין עוֹל. וְאִיזְמוּנָה אָמוּנָה
בְּלִילָה, כָּמָה דַּאתְּ אָמַר (תהלים צב) **וְאִיזְמוּנָתְךָ**
בְּלִילוֹת. וּכְתִיב (איכה ג) **חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה**
אָמוּנָתְךָ, וְזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִידְךָ הוּא לְדַכָּאָה לֹזֵן
לְיִשְׂרָאֵל מִחוּבִיהוֹן, כָּמָה דְכָתִיב, (יחזקאל
 לו) **וְזָרְקְתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל**
טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם. בְּרוּךְ
יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אָמוּנָה אָמֵן - כָּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לב) **אֵל אָמוּנָה**
וְאֵין עוֹל. וּפְרָשׁוּהָ אָמוּנָה
בְּלִילָה, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים
 צב) **וְאִיזְמוּנָתְךָ** בְּלִילוֹת.
 וּכְתוּב (איכה ג) **חֲדָשִׁים**
לְבַקְרִים רַבָּה אָמוּנָתְךָ.
וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל מִחַטָּאֵיהֶם,
כָּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יחזקאל לו) **וְזָרְקְתִי**
עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם
מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

ספר אור הזהר (עמוד 209)

מט) לשון הזהר מסגל לנשמה אף דלא ידע מאי קאמר

כבר נודע גדל יקר תפארת וגדל תהלות ספר היקר והקדוש תקוני זהר שחבר התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכר צדיק לברכה, אשרי אדם שומע לו לשקוד על דלתותיו יום יום, אשר חכמים הגידו שאף לשונו לשון הזהב (הזהר) מסגל מאד לנשמה אף דלא ידע מאי קאמר.

(הסכמת הרב הקדוש מאפטא תקוני זהר דפוס מעזבוז)

נ) ללמד חמש דפין בזהר בכל יום

וראוי לקבוע עצמו ללמד חמש דפין בזהר בכל יום, והוא תועלת גדול ותקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה ולכלות קוצים מדות רעות ותאוות רעות לזכות בנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופושעים של הנפש.

נא) תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום

ובן נתן מרן האר"י תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי לקבוע למודו בלילה, במשניות או בזהר, או שניהם כאחד טובים. (מורה באצבע להחיד"א אות מ')

נב) למוד זהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו חדש חדשים

מעלת חדושי תורה שהוא חשוב מאד בשמים ממעל, עד שאמרו בזהר הקדוש שבונה שמים חדשים, ועליו הכתוב אומר: "לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי, שנעשה שתף להקדוש ברוך הוא וכו', והוא תקון גדול לכל עוון ולכל חטאת ובפרט לעוון פגם הברית וכו'. וגם למוד ספר הזהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו חדש חדשים. ואחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוון לבו לשמים.

נג) לומר זהר חדש קדם התפלה

תגיד להאברכים שאם רוצים להגיד מעט זהר קדם התפלה שיגידו זהר חדש, שמזה גם כן יכולים להיות חסיד. (דברי אהרן בשם הרב הקדוש רבי אשר מפטולין)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף צב ע"א
השבת היא בסוד מדת היסוד

**זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. (שמות כ) דָּא אִיהוּ רְזָא
דְּבְרִית קְדִישָׁא. וּבְגִין דְּבִהְיֵי בְרִית קַיִמִין
כָּל מְקוֹרֵין דְּשִׁיפֵי גּוֹפָא, וְאִיהוּ כָּלֵל כְּלָא. כְּגוֹוְנָא
דָּא, שַׁבָּת אִיהוּ כְּלָלָא דְּאוֹרֵייתָא, וְכָל רְזִין
דְּאוֹרֵייתָא בֵּיה תְּלִיין, וְקִיּוּמָא דְּשַׁבָּת, כְּקִיּוּמָא דְּכָל
אוֹרֵייתָא, מָאן דְּנָטִיר שַׁבָּת, כְּאִילוּ נָטִיר אוֹרֵייתָא
כְּלָא.**

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ,
זֶהוּ סוּד שֶׁל הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה.
וּמְשׁוּם שֶׁבְּבְרִית זו עוֹמְדִים
כָּל הַמְּקוֹרוֹת שֶׁל אֵיבְרֵי
הַגּוֹף וְהוּא כְּלָל הַכֹּל, כְּמוֹ זֶה
שַׁבָּת הִיא כְּלָל שֶׁל הַתּוֹרָה,
וְכָל סוּדוֹת הַתּוֹרָה תְּלוּיִים
בָּהּ, וְקִיּוּם שֶׁל הַשַּׁבָּת כְּמוֹ
קִיּוּם שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה. מִי

שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבָּת כְּאִילוּ שֶׁמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

ספר אור הזהר (עמוד 211)

נר) יְלַמְדוּ בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּאַשְׁמוֹרוֹת כִּי הוּא מְזַכֵּךְ הַנְּשֻׁמָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַב רַחֲמֵי
יִמְלֵא כָּל מִשְׁאֵלוֹת לְבוֹ.

אם זכה ילמד בזהר הקדוש באשמורות, כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות שדומה ללילה. ואף שלא
זכה להבינו, אף על פי כן ילמד הלשון כי הוא מזכיר הנשמה, והקדוש ברוך הוא ברב רחמיו ימלא
כל משאלות לבו בפרט בזכות למוד לשון הזהר, כי הוא נייחא קמיה אף על פי שהוא מנגמגם
בלישניה ודאי מאן חשוב מאן ספון ומאן רקיע בזכות זה הקדוש ברוך הוא ימהר ויחיש וידלג ובא
לציון גואל, אמן בן יהי רצון.
(סדר שער השמים, בסדר הלמוד שכתבו הקדמונים)

נה) לְלַמַּד זֶהר הַקְּדוּשׁ כְּלוּ בְּכָל הַשָּׁנָה – מְחַלְקִים הַדְּפִים כְּפִי הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה
גַּם דַּע כִּי יֵשׁ נוֹהֲגִים לְלַמַּד זֶהר הַקְּדוּשׁ כְּלוּ בְּכָל הַשָּׁנָה, שֶׁמְחַלְקִים הַדְּפִים כְּפִי הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה,
וְאַשְׁרֵיהֶם וְאַשְׁרֵי חֻלְקָם.
(כפא אליהו שער ד')

נו) לְחַלֵּק הַזֶּהר עַל פִּי דְּפִים וְלִרְשֵׁם כָּל חֻלֵּק עַל פְּתָקָא אֶחָד, וְיַחַלְקוּ הַפְּתָקָאוֹת לְאַנְשֵׁי עִירָם
הַחֲרָדִים עַל דְּבַר הַשֵּׁם, לְלַמַּד כָּל אֶחָד חֻלֵּק הַרְשׁוּם בְּכָל יוֹם.

גם אלה החכמים, ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך, שישומו לב לחלק דפי הזהר הקדוש ג'
חלקים לכמה חלקים, ולרשם כל חלק על פתקא אחד, ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על
דבר השם ללמד כל אחד חלק הרשום בכל יום, ובהו יוכלו לעשות שיגמרו בין כלם כל הזהר הקדוש
בכל יום ויום, וכבר נודע כי בזכות למוד הזהר הקדוש יבוא הגואל במהרה בימינו, אמן בן יהי רצון.
(כפא אליהו שער ד')

נז) תַּקוּן לְגֵאלָה הָאֲמֵתִית – מִפְּעַם רַבָּנִים הַנְּאוּנִים מְאִרֵי דְּאַרְעָא קְדִישָׁא

מקור המאמר בזהר פרשת צו דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אַז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דְּהֵיָא
 שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
 וְסְעוּדַתָּא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הֵיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְּהוּי בְּשְׁלִימוּתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסְעוּדַתֵּיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתֵּי, דְּאֵינֻן
 סְעוּדַתֵּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא, דְזִרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוּתָא עֲלָא, דְהָא דִּילְהוֹן הוּא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדַתֵּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֵינֻן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינֻן מִהִיכְלָא
 דְּמַלְכָּא, דְּאֵינֻן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וּמֵאן דְּפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מְנִיְהוּ, אַחֲזֵי פְּגִימוּתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה
 אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
 הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אַז תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהֵי
 סְעוּדַתּוֹ וְדַאי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כָּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהֵי הַסְּעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשְׁלָמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוּתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסְעוּדַתּוֹ
 וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וְרָאָה, בְּסְעוּדוֹת הַלְלוּ

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבְּתַי לֹא אִמַּר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבְּתַי לֹא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא. וְאֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגֵּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטֶּרֶת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהֵן, וְכֹל בְּנֵי יַנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנִּין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חֵיִיבֵיָא דְגֵיהֶנֶם גַּיְיַחִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֶתְכַפֵּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אורֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלֵימִין. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטֶּרֶת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 212)

נח) לְגַמֵּר הָאֱלֹף סוּימִים בְּכ"ה אֵלּוּל הַבָּא עֲלֵינוּ לְמוֹבָה כְּפִי שְׁעוֹר הַרְאִשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פָחוֹת עִם בְּנֵי חִבְרָתוֹ שֶׁל אֲשֶׁתְקַד, סוּיִם זֶה־ר אַחַד לְעֵלּוּי מִזֶּל עִם יִשְׂרָאֵל, וְלִבְטַל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְיַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.

כְּבָר יְדוּעַ לְכַבּוֹדֵם מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּה־ר הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעְנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבִזְהָ מַעֲלָמָא. וְהַשְּׁנָה שְׁעֵבְרָה כְּבָר עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמוֹדְעוֹת "תִּקְוִן לְגֵאֲלָה הָאֲמִתִּית" "מִטְעַם רַבָּנִים הַגְּאוּנִים מְאִרֵי דְאַרְעָא קְדִישָׁא" אֲשֶׁר הִיא נִעְתָקָה לְמַטָּה, לִישְׁקַד עַל לַמּוֹד הַזֶּה־ר לְגַמֵּר בְּאַרְצָא וּבְחוּצָה לְאַרְצָא אֱלֹף סוּימִים, וְכַפֵּי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ, לֹא נִגְמַר רַק לְעַרְךָ שֵׁשׁ מֵאוֹת סוּימִים, עַל כֵּן אֲנַחְנוּ רַבָּנֵי וְגֵאוּנֵי אֲרָץ הַקְּדוֹשָׁה מְבַקְשִׁים מִכָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יְדוּ מִשְׁנַת לְלַמֵּד עוֹד פְּעַם בְּכַדִּי לְגַמֵּר הָאֱלֹף סוּימִים בְּכ"ה אֵלּוּל הַבָּא עֲלֵינוּ לְמוֹבָה, כְּפִי שְׁעוֹר הַרְאִשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פָחוֹת עִם בְּנֵי חִבְרָתוֹ שֶׁל אֲשֶׁתְקַד, סוּיִם זֶה־ר אַחַד לְעֵלּוּי מִזֶּל עִם יִשְׂרָאֵל וְלִבְטַל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְיַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מִחֻשְׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדִיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה וְיִקְרָאתֶם דְרוֹר בְּאַרְצָא. וּבִתְקוֹן ל' בְּסַפֵּר כִּסָּא מְלָךְ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּמָה גְדוֹל חַיִּיב עַל תְּלִמִיד חֶכֶם לְלַמֵּד קִבְּלָה, וְעַנְשָׁם כְּמָה גְדוֹל אִם אֵינֶם לוֹמְדִים קִבְּלָה, וְגוֹרֵם אֲרָךְ גְּלוּתָא, כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגְּאֲלָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעָה אַחַת בְּלַמּוֹד הַקִּבְּלָה מַה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כַּחַה לְקִרְבַּ הַגְּאֲלָה. וּבִתְקוֹן מ"ג שָׁם בְּכִסָּא מְלָךְ, כִּי לַמּוֹד הַזֶּה־ר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירָסָא בְּעַלְמָא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת, וְכֹל שְׁכֵן אִם יוֹבָה לְלַמֵּד וְלַהֲבִין אֶפְלוּ פְרוּשׁ מֵאֲמַר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְקוֹן לְמַעֲלָה בְּשַׁעָה אַחַת מַה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפִּשְׁטֵי שְׁנָה תְּמִימָה, וּמְבַטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא מִבְּנֵי הַיְכֵלָא דְמַלְכָּא, וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְנֵי הַמְּלָךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְרַקִּיעָא. וּמַה שְׂאוּמְרִים וְכִי אֲכַשְׁר דְרָא, אֲדַרְבֵּה, שְׂבִדוֹרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים שֶׁהָיוּ לָהֶם נִשְׁמוֹת קְדוּשִׁים מִמְקוֹמוֹת גְּבוּהִים יְכֹלוּ לְטַהֵר נִשְׁמַתָּם בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, וְעַכְשָׁו בְּעִיֻקְבָּא דְמִשְׁיַחָא נִשְׁמוֹת נְמוּכִים וְגַם הַתְּנַבְרוֹת הַחִיצוֹנִים רַחֲמָנָא לִיְצִלָן אִי אֶפְשֵׁר לְטַהֵר נִשְׁמַתָּם רַק בְּסַמִּים יְקָרִים, הֵינּוּ בּוֹזֵהר הַקְּדוֹשׁ, כִּי לְשׁוֹן הַזֶּה־ר מְסַגֵּל לְזֶה אֶפְלוּ בְּפִטְפוּט לְחוּד וְאֶפְלוּ בְּלַגְלוּג. וּבִזְהָ יְהִיָה נִשְׁמַר מִכָּל רַע מִיְצַר הַרַע וּמִמְקָרִים רַעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה הַחֲמָרִי וְגַם בְּעוֹלָם הַבָּא הַרוּחָנִי, כְּנֹדַע מִזֶּה־ר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁתָּ פְנַחֶס (דף ר"ט) בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְנִהִיר חֲכְמַתִּיהָ בְּכָל דְרִין דְהוּוּ אֲבַתְרִיהָ עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל אוֹר תּוֹרָה שִׁישׁ זְכוֹת אִם מִחֻזִּיקִים סַתְרֵי תּוֹרָה בְּבֵית אָף אִם לֹא מִבְּנִים אוֹתָם.

(כפא אלהו שער ד' אות י"ח)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דַּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תּוֹזֵה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדִישׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנִם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֵל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף ל ע"ב - לא ע"א
לעולם יקדים אדם תפלת לצרה

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. רַבִּי
יִצְחָק פֶּתַח, (איוב לח) בָּרַן יַחַד
כּוֹכְבֵי בִקְר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי
אֱלֹהִים. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם
תּוֹרָה קְדוֹשָׁה, שְׂמַחַת הַכֹּל,
שְׂמַחַתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְהַשְּׁעוּעַ שְׁלוֹ,
שְׂכַתוֹב (משלי ח) וְאֶהְיָה
שֹׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְכָל
הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם אֶחָד שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וּבַתּוֹרָה נִבְרָא הָעוֹלָם,
שְׂכַתוֹב וְאֶהְיָה אֶצְלוֹ אֲמוֹן,
אֵל תִּקְרִי אֲמוֹן אֱלֹא אֲמוֹן.
וּבַתּוֹרָה נִבְרָא אָדָם, זֶהוּ
שְׂכַתוֹב (בראשית א) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַתּוֹרָה:
אֲנִי רוֹצֵה לִבְרֹא אָדָם. אָמְרָה
לְפָנָיו: הָאָדָם הַזֶּה עֲתִיד
לְחַטֵּא וּלְהִרְגִיז לְפָנֶיךָ, אִם
לֹא תִאָּרֶיךָ רְגֹזָה עָלָיו, אִיךָ
שֶׁהָרִי לֹא לְחַנּוּם נִקְרָאתִי אָרֶךְ

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. (ויקרא ט) רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (איוב
ח) בָּרַן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.
זָכַיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לוֹן
אוֹרֵייתָא קְדִישָׁא, חֲדוּתָא דְכֹלָא, חֲדוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַטְיִילוּתָא דִּילֵיהּ,
דְּכַתִּיב, (משלי ח) וְאֶהְיָה שֹׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְאוֹרֵייתָא
כֹּלָא, חַד שְׂמָא קְדִישָׁא אִיהִי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וּבְאוֹרֵייתָא אֶתְבְּרִי עֲלֵמָא דְכַתִּיב, (משלי ח) וְאֶהְיָה
אֶצְלוֹ אֲמוֹן אֵל תִּקְרִי אֲמוֹן אֱלֹא
אֲמוֹן. וּבְאוֹרֵייתָא אֶתְבְּרִי בַר נֶשׁ, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר
קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאוֹרֵייתָא, בְּעֵינָא לְמַבְרִי אָדָם.
אֲמְרָה קַמֵּיהּ, הֵאֵי בַר נֶשׁ זְמִין לְמַחֲטִי וּלְאַרְגָּזָא
קַמָּךְ, אִי לֹא תִאָּרֶיךָ רוּגְזָה עָלֵיהּ, הֵיךְ יְקוּם
בְּעֲלֵמָא. אָמַר לָהּ, אֲנָא וְאַתְּ נוֹקִים לִי בְּעֲלֵמָא,
דִּהָא לֹא לְמַנָּא אֶתְקַרִּינָא אָרֶךְ אַפִּים. (ס"א דְהָא כָּל
זְמַנָּא דִּישְׁתַּדְלוֹן בְּאוֹרֵייתָא מִתְקַיְיִמי בְּעֲלֵמָא).

יַעֲמַד בְּעוֹלָם?! אָמַר לָהּ: אֲנִי וְאַתְּ נַעֲמִיד אוֹתוֹ בְּעוֹלָם,
אַפִּים. (שְׁהָרִי כָּל זְמַן שִׁישְׁתַּדְלוֹן בַּתּוֹרָה, יִתְקַיְיִמוּ בְּעוֹלָם).

רְבִי חֵיִיא אָמַר, תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה
 אוֹקְמוּהָ לִיה לְבַר נֶשׁ בְּעַלְמָא, הִדָּא הוּא
 דְכַתִּיב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְדַמוֹתֵינוּ. רְבִי יוֹסִי
 אָמַר מֵהֶכָּא, ^(קהלת ב) אֵת אֲשֶׁר כָּבַר עָשׂוּהוּ, עָשׂוּהוּ
 וְדָאִי. וְדָא הוּא צָלָם וְדַמוֹת, צָלָם: בְּדַכּוּרָא.
 דְמוֹת: בְּנוֹקְבָא וְעַל דָּא שִׁירוּתָא דְאוּרִייתָא ב',
 וְאוֹקְמוּהָ.

רְבִי יִצְחָק אָמַר, מִפְּנֵי מָה ב' פְּתִיחָא וּסְתִימָא
 אֵלָא, בְּשַׁעֲתָא דְבַר נֶשׁ אֲתִי ^(ד' 17)
^(א"ו) לְאַתְחַבְּרָא בְּאוּרִייתָא, הֲרִי הִיא פְּתִיחָא
 לְקַבְּלָא לִיה, וְלֹא שְׂתִתְּפָא בְּהִדְיָה. וּבְשַׁעֲתָא דְבַר
 נֶשׁ, סְתִים עֵינָיו מִנָּה, וַיִּהְיֶה לְאַרְחָא אַחְרָא, הֲרִי
 הִיא סְתִימָא, מִסְפֵּטְרָא אַחְרָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, אִם
 יוֹם תַּעֲזֹבֵנִי יוֹמִים אֶעֱזֹבְךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח פְּתִחָא, עַד
 דִּיתוּב לְאַתְחַבְּרָא בְּהָ אוּרִייתָא אֲנִפִין בְּאֲנִפִין, וְלֹא
 יתְנַשֵּׂי מִנָּה. וְעַל דָּא אוּרִייתָא פְּתַחַת קָמִי בְּנִי נֶשׁ
 וְאַכְרֹזָא וְקָרִי לְהוֹן ^(משלי ח) אֵלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְגו'
 וְכַתִּיב ^(משלי א) בְּרֹאשׁ הַיּוֹמִים תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים
 בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר.

אֶקְרָא וְגו', וְכַתוּב (שם א) בְּרֹאשׁ הַיּוֹמִים תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר.

רְבִי חֵיִיא אָמַר, תּוֹרָה
 שְׂבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה
 הַעֲמִידוּ אֶת הָאָדָם בְּעוֹלָם.
 זֶהוּ שְׂפָתוֹב נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ כְדַמוֹתֵנוּ. רְבִי יוֹסִי
 אָמַר מִכָּאן, ^(קהלת ב) אֵת אֲשֶׁר
 כָּבַר עָשׂוּהוּ, עָשׂוּהוּ וְדָאִי.
 וְזֶהוּ צָלָם וְדַמוֹת. צָלָם -
 בְּזִכְר. דְמוֹת - בְּנִקְבָּה. וְעַל זֶה
 הִתְחַלַּת הַתּוֹרָה בְּב',
 וּפְרָשׁוּהָ.

רְבִי יִצְחָק אָמַר, מִפְּנֵי מָה ב'
 פְּתִיחָה וּסְתִימָה? אֵלָא בְּשַׁעֲתָא
 שְׂאָדָם בָּא לְהִתְחַבְּרָא עִם
 הַתּוֹרָה, הֲרִי הִיא פְּתִיחָה
 לְקַבְּלָא אוֹתוֹ וְלִהְשִׁתְּתָף עִמוּ.
 וּבְשַׁעֲתָא שְׂאָדָם סוֹתָם עֵינָיו
 מִמִּנָּה וְהוֹלֵךְ לְדַרְךְ אַחְרָת,
 הֲרִי הִיא סְתִימָה מִהֲצַד
 הָאֲחֵר, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר, אִם יוֹם
 תַּעֲזֹבֵנִי - יוֹמִים אֶעֱזֹבְךָ. וְלֹא
 יִמָּצָא פְּתַח עַד שִׁישׁוּב
 לְהִתְחַבְּרָא עִם הַתּוֹרָה פְּנִים
 בְּפְנִים, וְלֹא יִשְׁכַּח מִמִּנָּה.
 וְלִכֵּן הַתּוֹרָה פּוֹתַחַת לְפָנֵי בְּנֵי
 אָדָם וּמְכַרִּיזָה וְקוֹרֵאת
 לָהֶם, ^(משלי ח) אֵלֵיכֶם אִישִׁים

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, ב' שְׁנֵי גִגּוֹת, וְאֶחָד שְׁאוּחֻז אוֹתָם. מַה זֶה אוֹמֵר? אֵלָּא אֶחָד לְשָׁמַיִם וְאֶחָד לְאָרֶץ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוּחֻז וּמִקְבֵּל אוֹתָם.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, שְׁלֹשָׁה אוֹרוֹת (צִדִּים אֶלּוּ) אֵלּוּ עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים שְׁאוּחֻזִּים כְּאֶחָד, וְהֵם הַכֹּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵלּוּ פּוֹתְחִים פּוֹתְחִים לְכֹל. פּוֹתְחִים פּוֹתְחִים לְאַמוּנָה, וְאֵלּוּ הַבַּיִת שֶׁל הַכֹּל, וְעַל זֶה נִקְרָאוּ בַּיִת, שְׁאֵלָה הֵם הַבַּיִת.

מִשּׁוּם כֵּן הִתְחַלַּת הַתּוֹרָה ה', שְׁהָרֵי הַתּוֹרָה (פְּרוֹמִיָּה הֵם הַרְפּוּאָה) הִיא רְפוּאַת הָעוֹלָם. וּמִשּׁוּם כֵּן, מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בַּתּוֹרָה כְּאֵלּוּ הַשְּׁתֵּדֵל בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ, וְהָרֵי נִתְבָּאֵר שְׁכַל הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם קְדוּשׁ אֶחָד עֲלִיּוֹן, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא שֵׁם קְדוּשׁ, הִיא פּוֹתְחַת בְּבַיִת, שֶׁהִיא הַכֹּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ בְּשִׁלְשֵׁת קְשָׁרֵי הָאַמוּנָה.

בֹּא רְאֵה, כֹּל אֵלּוּ שְׁמֵשְׁתֵּדֵלִים בַּתּוֹרָה, נִדְבָקִים בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשִׁיט לָהֶם אֶת יְמִינוֹ (וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹשֵׁם אוֹתָם). כֹּל שֶׁכֵּן אוֹתָם שְׁמֵשְׁתֵּדֵלִים בַּתּוֹרָה גַּם

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, ב' תְּרִין גִּגִּין, וְחַד דְּאֶחָד לֹון. מָאֵי קָא מִיִּירֵי. אֵלָּא חַד לְשָׁמַיָא וְחַד לְאָרְעָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶחָד וּקְבִיל לֹון.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, תְּלַת נְהוּרִין (צִדִּים אֶלּוּן) אֵינּוּן עֲלֵאִין קְדִישִׁין, דְּאֶחָדוֹן כַּחְדָּא, וְאֵינּוּן כְּלָלָא דְאוּרִייתָא, וְאֶלּוּן פְּתַחֲחִין פְּתַחֲחִין לְכָלָא. פְּתַחֲחִין פְּתַחֲחִין לְמַהִימְנוּתָא, וְאֶלּוּן בֵּיתָא דְכָלָא. וְעַל דָּא בֵּית אֶקְרוּ, דְּאֶלּוּן אֵינּוּן בֵּיתָא.

וּבְגִין כֵּן שִׁירוּתָא דְאוּרִייתָא ב'. דְּהָא הִיא אוּרִייתָא (ס"א אַבְיָה הָוֵי אַסְנוּתָא) הָוֵי וְאַסְנוּתָא דְעֵלְמָא. וּבְגִין כֵּן, מָאֵן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא, כְּאֵלּוּ אֶשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא. וְהָא אֶתְמַר, דְּאוּרִייתָא כְּלָא, חַד שְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אִיהִי. וּבְגִין דְּאִיהִי שְׁמָא קְדִישָׁא, פְּתַחֲחִין בְּבַיִת, דְּאִיהִי כְּלָלָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא, בְּתַלַּת קְשָׁרֵי מַהִימְנוּתָא.

תָּא חַזִּי, כֹּל אֵינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא, מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִתְעַטְרֵי בְּעַטְרֵי דְאוּרִייתָא, וְאֶתְרַחֲמוּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹשִׁיט לֹון יְמִינֵיהּ (ס"א וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַרְשִׁים לֹון) כֹּל שֶׁכֵּן אֵינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא נְמִי וּמִתְעַטְרִים בְּעַטְרוֹת הַתּוֹרָה, וְאַהוּבִים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, לָהֶם אֶת יְמִינוֹ (וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹשֵׁם אוֹתָם). כֹּל שֶׁכֵּן אוֹתָם שְׁמֵשְׁתֵּדֵלִים בַּתּוֹרָה גַּם

בְּלִילָהּ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ שֶׁהֵם
 מִשְׁתַּתְּפִים עִם הַשְּׂכִינָה
 (בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל) וּמִתְחַבְּרִים
 כְּאַחַד. וְכִשְׁבָּא הַבְּקָר,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעִטֵּר
 אוֹתָם בְּחוּט אֶחָד שֶׁל חֶסֶד,
 לְהוֹדֵעַ בֵּין עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים.

וְכָל אוֹתָם כּוֹכְבֵי בְקָר,
 בְּשַׁעֲהַ שְׁכִנְסַת יִשְׂרָאֵל וְכָל
 אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה
 בָּאִים לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ,
 כָּלֵם מְזַמְּרִים כְּאַחַד. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב בְּרֹן יַחַד כּוֹכְבֵי בְקָר
 וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מַה זֶה
 וַיִּרְיעוּ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כד)
 רָעָה הַתְּרַעְעָה הָאָרֶץ.
 שְׁאוֹתָם דִּינִים מִשְׁתַּבְּרִים,

בְּלִילָיָה. וְהָא אוֹקְמוּהָ, דְּאֵינוּן
 בְּשְׂכִינְתָא (נ"א בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל) וְאֶתְחַבְּרוּ כַּחְדָּא. וְכַד
 אָתִי צַפְרָא, קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מְעִטֵּר לְהוּ, בְּחַד
 חוּטָא דְחֶסֶד, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בֵּין עֲלָאִין וְתַתְּאִין.

וְכָל אֵינוּן כְּכִבֵּי צַפְרָא, בְּשַׁעֲתָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל,
 וְכָל אֵינוּן דִּלְעָאן בְּאוֹרֵייתָא, אֶתְאֵן
 לְאַתְחַזָּאָה קָמִי מַלְכָּא, כְּלָהוּ מְזַמְּרֵי כַּחְדָּא, הָדָא
 הוּא דְכַתִּיב בְּרֹן יַחַד כְּכִבֵּי בְקָר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי
 אֱלֹהִים. מָאִי וַיִּרְיעוּ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה כד) רוּעָה
 הַתְּרוּעָעָה הָאָרֶץ. דְּאֵינוּן דִּינִין מִתְבְּרִין, וְאֶתְבְּרוּ
 כְּלָהוּ מִקָּמִי בְקָר, כַּד אֶתְעַר בְּקָר בְּעֵלְמָא, כְּמָה
 דְאַתְּ אָמַר, (בראשית כד) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבְּקָר. וְעַל דָּא
 וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

וְכָלֵם נְשַׁבְּרִים מִלְּפָנֵי הַבְּקָר, כְּשִׁמְתַּעוֹרֵר בְּקָר בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כב) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם
 בַּבְּקָר. וְעַל כֵּן - וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

ספר אור הזוהר (עמוד 213)

נט) רבי בונים מפשיסחא: מקדם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קדם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר, וצריכים להתחזק גם בנסתר הרב הקדוש רבי בונים מפשיסחא זכרוננו לברכה אמר לו להרב הקדוש רבי העניף מאלפסנדר זכרוננו לברכה: חדוש לי על עיר פרג שהיא מקום לומדים, ותורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגני ומצלי ואידך ירוד שם היהדות מיום ליום אחורנית רחמנא ליצלן? אכן הענין הוא דמקדם היה די בתורה הנגלית, אבל עתה, בעקבתא דמשיחא, צריך להיות גם תורת הנסתר, כמו שאנו רואים נר דולק וקדם שכבה הוא מתחזק ביותר ושלכת עולה יותר, כמו כן מקדם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קדם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בנסתר.

(תורת שמחה דף נ"ו)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף לט ע"א-ב
מעלת הלומד תורה בקול רם

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ
הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ מִבֵּית מְרוֹן
לְצַפּוֹרִי, וְהָיָה עֲלֵם אֶחָד מְצוּי
בְּתוֹכֶם (אֶצְלָם) עִם יֵין רְקוּחַ
בְּדַבְּשׁ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
נֹאמַר דְּבַר תּוֹרָה וְנִלְךְ.

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר ז)
וְחִפְךָ פִּינָה הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
לְמִישָׁרִים וְגו'. וְחִפְךָ פִּינָה
הַטּוֹב - זֶה יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה,
שֶׁהוּא טוֹב. שֶׁהָרִי יֵין אַחַר
אֵינוֹ טוֹב, וְיֵינָה שֶׁל תּוֹרָה
טוֹב לְכָל. טוֹב לְעוֹלָם הַזֶּה,
וְטוֹב לְעוֹלָם הַבָּא. וְזֶהוּ הֵינָה
שְׁנוּחַ לוֹ לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יּוֹתֵר מִהַכֵּל, וּבִזְכוּת זֶה, מִי
שְׁנֵרוּהָ מֵיֵינָה שֶׁל הַתּוֹרָה,
יִתְעוֹרֵר לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִזְכֶּה
לְהַחְיֹת כְּשִׂיקָיִם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת הַצְּדִיקִים. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, דוֹבֵב שְׁפֵתֵי
יְשָׁנִים, הָרִי שְׁנֵינוּ, שְׁאֶפְלוּ
בְּאוֹתוֹ עוֹלָם יִזְכֶּה לְעַסֵּק
בַּתּוֹרָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב דוֹבֵב
שְׁפֵתֵי יְשָׁנִים.

אָמַר אוֹתוֹ עֲלָם, אִם כָּתוֹב

וְחִפְךָ מֵינָה הַטּוֹב, הֵינָנו אוֹמְרִים כֹּה. אֲבָל כָּתוֹב פִּינָה הַטּוֹב, וְלֹא מֵינָה. הַשְּׁגִיחוּ בּוֹ. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, בְּנִי, אָמַר דְּבַרְךָ, שִׁיפָה אֲמַרְתָּ.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ אֲזוּלֵי בְּאַרְחָא, מִבֵּי
מְרוֹנָיָא לְצַפּוֹרִי, וְהָיָה רַבִּי יִצְחָק חַד שְׂכִיחַ
בְּגִיּוֹן (ס"א לְגַבִּייהוּ), בְּחִמְרָא בְּקִינְטָא דְדוּבְשָׂא אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה נִימָא מִלָּה דְאֹרִייתָא וְנִיזִיל.

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר השירים ז)
וְחִפְךָ פִּינָה הַטּוֹב
הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים וְגו'. וְחִפְךָ פִּינָה
הַטּוֹב, דָּא יֵינָא דְאֹרִייתָא, דְאֵיהוּ טָב. דְהָא יֵינָא
אַחְרָא לָאו אֵיהוּ טָב, וְיֵינָא דְאֹרִייתָא, טָב לְכָלָא.
טָב לְעֵלְמָא דָּא, וְטָב לְעֵלְמָא דְאֶתִי. וְדָא הוּא יֵינָא
דְנִיחָא לִיהַּ לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִיר מִכָּלָא, וּבִזְכוּ
דָּא, מָאן דְמְרוּי מֵיֵינָא דְאֹרִייתָא, יִתְעַר לְעֵלְמָא
דְאֶתִי, וְיִזְכֵּי לְאַחֲיָא, כִּד יוֹקִים קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְצַדִּיקָיָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דוֹבֵב שְׁפֵתֵי יְשָׁנִים,
הָא תִנְיָנָן דְאֶפְלוּ בְהַהוּא עֵלְמָא, יִזְכֵּי לְמַלְעֵי
בְּאֹרִייתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב דוֹבֵב שְׁפֵתֵי יְשָׁנִים.

אָמַר הַהוּא רַבִּי יִצְחָק, אִי כָתִיב וְחִפְךָ מֵינָה הַטּוֹב,
הוֹינָא אֲמַרִי הָכִי. אֲבָל פִּינָה הַטּוֹב כָּתִיב,
וְלֹא מֵינָה. אֲשַׁגְּחוּ בֵיהַ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִי אֵימָא
מִיְלָךְ, דְשִׁפִּיר קָא אֲמַרְתָּ.

אָמַר, אֲנִי שָׁמַעְנָא, דְּמֵאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא,
 וְדַבֵּיק בָּהּ, וְהָיָא מְלָה דְּאוֹרֵייתָא אִשְׁתַּמַּע
 בְּפוֹמִיָּה, וְלֹא לְחַיֵּשׁ לָהּ (דף ל"ט ע"ב) בְּלַחֲיֵשׁוּ, אֶלָּא
 אָרִים קָלִיָּה בָּהּ. דְּאוֹרֵייתָא הָכִי בַּעֲיָא לְאַרְמָא
 קָלָא, דְּכַתִּיב, (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא, לְאַרְמָא
 רַגְזָה דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא בְּלַחֲיֵשׁוּ. כִּיִּין הַטּוֹב, כַּחֲמַר
 טַב דְּלֹא שְׁתִּיק. וְהוּא עֲתִיד לְאַרְמָא קָלָא, כַּד יִפּוּק
 מֵהָאֵי עֲלָמָא. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִשְׁרִים, דְּלֹא יִסְטִי
 לְיַמִּינָא וְלִשְׂמָאלָא, לֹא יִשְׁתַּבַּח דִּימְחֵי בִידוּי. דוֹכַב
 שְׁפָתַי יִשְׁנִים, אֶפִּילוּ בְּהָהוּא עֲלָמָא שְׁפוּוֹתִיָּה
 מְרַחֲשֵׁן אוֹרֵייתָא.

תוּ שָׁמַעְנָא וְחַפְךָ כִּיִּין הַטּוֹב, הָאֵי קָרָא לְכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל אֲתַמַּר, וּבְתוֹשְׁבַחְתָּא אֲתַמַּר. אֵי הָכִי,
 מֵאן הוּא דְּמִשְׁבַּח לָהּ בְּהָאֵי. אֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 מַהוּ הוֹלֵךְ לְדוּדֵי, הוֹלֵךְ אֵלַי מִיְבֵעֵי לִיָּהּ.

אֶלָּא וְדָאֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָא מְשַׁבַּח לָהּ
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְּהָיָא קָא מְשַׁבַּחַת
 לִיָּהּ, דְּכַתִּיב חֲכוּ מִמֶּתְקִים, כַּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְשַׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. (דכתיב) וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב, יִין הַטּוֹב: דְּהוּא חֲמָרָא דְּמִנְטְרָא. הוֹלֵךְ
 לְדוּדֵי: דָּא יִצְחָק, דְּאֶקְרִי יְדִיד מִכְּטָן. לְמִיִּשְׁרִים:

שְׁכַתוֹב חֲכוּ מִמֶּתְקִים, כַּד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אֶת כַּנְסַת יִשְׂרָאֵל. (שְׁכַתוֹב) וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב. יִין הַטּוֹב - שְׁהוּא יִין הַמְשָׁמֵר. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי - זֶה יִצְחָק שֶׁנִּקְרָא יְדִיד מִכְּטָן. לְמִיִּשְׁרִים

אָמַר, אֲנִי שָׁמַעְתִּי, שְׁמִי
 שָׁמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה וְדַבֵּק בָּהּ,
 וְאוֹתוֹ דְּבַר הַתּוֹרָה נִשְׁמַע
 בְּפִיו וְלֹא לִזְחַשׁ אוֹתוֹ בְּלַחֲשׁ,
 אֶלָּא מֵרִים בּוֹ אֶת קוֹלוֹ, שְׁכַד
 צְרִיכָה תוֹרָה לְהַרְמַת קוֹל,
 שְׁכַתוֹב (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת
 תִּקְרָא, לְהָרִים אֶת רִגְזַת
 הַתּוֹרָה, וְלֹא בְּלַחֲשׁ. כִּיִּין
 הַטּוֹב, כְּמוֹ יִין טוֹב שֶׁלֹּא
 שׁוֹתֵק. וְהוּא עֲתִיד לְהָרִים
 קוֹל, כְּשִׁיִּצֵּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה.
 הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִיִּשְׁרִים, שֶׁלֹּא
 יִסְטֵה לְיַמִּין וְלִשְׂמָאל, לֹא
 יִמְצֵא שְׂיִמְחָה בִּידוּ. דוֹכַב
 שְׁפָתַי יִשְׁנִים, וְאֶפִּילוּ בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם שְׁפָתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת
 בְּתוֹרָה.

עוֹד שָׁמַעְתִּי, וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב - הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְנֶאֱמַר
 בְּתַשְׁבַּחַת. אִם כֵּן, מִי הוּא
 שֶׁמְשַׁבַּח אוֹתָהּ בְּזֶה? אִם
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - מַה זֶה
 הוֹלֵךְ לְדוּדֵי? הוֹלֵךְ אֵלַי הֲיֵה
 צְרִיךְ לְהִיּוֹת!

אֶלָּא וְדָאֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְשַׁבַּח אֶת כַּנְסַת יִשְׂרָאֵל
 כְּמוֹ שֶׁהִיא מְשַׁבַּח אוֹתוֹ,

כָּמֹה דַּאתְּ אָמַר, (תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָיִם,
 לְאַתְּ כִּלְיָא שְׂמַאלָא שְׂמַאלָא בִּימֵינָא. וְדָא הוּא מִיִּשְׂרָיִם,
 דְּבִגִין חֲדוּתָא דִּהוּא חֲמַר טַב, אַתְּ כִּלְיָא שְׂמַאלָא
 בִּימֵינָא, וְחֲדָאן כִּלְיָא. (דוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) דִּהָא כִּלְיָא
 מִתְעָרִי בְּחֲדוּוֹאן וּבְרַפְאָן, וְעֵלְמִין כִּלְיָא מִשְׁתַּכְּחִי
 בְּחֲדוּ, וּמִתְעָרִי לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא.

אַתּוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק וְנִשְׁקוּ לִיה רִישֵׁיהּ,
 וְחֲדוּ עִמֵּיהּ, אָמְרוּ לִיה מַה שְּׂמָךְ. אָמַר לְהוּ
 יִיסָא. אָמְרוּ רַבֵּי יִיסָא תְּהֵא. יִתִיר תְּהֵא שְׂכִיחַ
 בְּעֵלְמָא מִרַבֵּי יִיסָא חֲבַרְנָא, דְּאִסְתַּלַּק מִבִּינְנָא.
 אָמְרוּ לִיה וּמַאן אָבוּךְ. אָמַר לְהוּ, אֶפְטֵר מִעֵלְמָא,
 וְהוּא אוּלְיָף לִי כָּל יוֹמָא תְּלַת מְלִין דְּאוּרִייתָא,
 וּבְלִילִיא תְּלַת מְלִין דְּחֲכַמְתָּא דְּאַגְדַּתָּא. וְהִנֵּי מִילִי
 אוּלְיָפְנָא מֵאַבָּא, וְהִשְׁתָּא דִּיּוּרֵי בְּחַד בְּרַ נֶשׁ, וְסָלִיק
 לִי מֵאוּרִייתָא. וְאַנָּא אוּלְיָא כָּל יוֹמָא לְעֵבִידַתָּא,
 וּבְכָל יוֹמָא אֶהְדְּרֵנָא אֵינוּן מְלִין דְּאוּלְיָפְנָא מֵאַבָּא.
 וּבְלִילָהּ שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי חֲכָמָה שְׁלֵ אַגְדָּה. וְהִדְבָּרִים הִלְלוּ לְמִדְתֵּי מֵאַבִּי, וְכָעַת אֲנִי גַר עִם אָדָם
 אַחַד שְׂמוּנֵעַ אוֹתִי מִן הַתּוֹרָה, וְאַנִּי הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְעֵבֹודָה, וּבְכָל יוֹם אֲנִי חוֹזֵר עַל אוֹתָם
 הַדְּבָרִים שְׁלֵמִדְתֵּי מֵאַבִּי.

כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (תהלים צט) אַתָּה
 כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָיִם, לְהַכְלִיל
 שְׂמַאל בִּימִין. וְזֵהוּ מִיִּשְׂרָיִם,
 שְׁבַגְלָל הַשְּׂמָחָה שֶׁל אוֹתוֹ
 הֵיִזן הַטּוֹב, נִכְלָל הַשְּׂמַאל
 בִּימִין, וְכֻלָּם שְׂמָחִים. (דוֹבֵב
 שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) שְׁהָרִי הַכֵּל
 מִתְעוֹרְרִים בְּשְׂמָחוֹת
 וּבְרַכּוֹת, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת
 נִמְצָאִים בְּשְׂמָחָה,
 וּמִתְעוֹרְרִים לְהַרְיֵק בְּרַכּוֹת
 לְמַטָּה.

בְּאוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק
 וְנִשְׁקוּ לוֹ אֶת רִאשׁוֹ, וְשְׂמָחוּ
 עִמּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, מַה שְּׂמָךְ?
 אָמַר לוֹ, יִיסָא. אָמְרוּ, רַבֵּי
 יִיסָא תְּהֵיָהּ. יוֹתֵר תְּהֵיָהּ מְצוּי
 בְּעוֹלָם מִרַבֵּי יִיסָא חֲבַרְנֵנוּ,
 שֶׁהִסְתַּלַּק מִבִּינֵינוּ. אָמְרוּ לוֹ,
 וּמִי אָבִיךָ? אָמַר לוֹ, נְפִטֵר מִן
 הָעוֹלָם, וְהֵיָה מְלַמֵּד אוֹתִי כָּל
 יוֹם שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי תּוֹרָה,
 וּבְלִילָהּ שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי חֲכָמָה שְׁלֵ אַגְדָּה. וְהִדְבָּרִים הִלְלוּ לְמִדְתֵּי מֵאַבִּי, וְכָעַת אֲנִי גַר עִם אָדָם
 אַחַד שְׂמוּנֵעַ אוֹתִי מִן הַתּוֹרָה, וְאַנִּי הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְעֵבֹודָה, וּבְכָל יוֹם אֲנִי חוֹזֵר עַל אוֹתָם
 הַדְּבָרִים שְׁלֵמִדְתֵּי מֵאַבִּי.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמוּד 214)

ס) וּבִגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעָם מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחֲמֵי

מִתְקוּנֵי הַקְּרִי לְמִי שֶׁהוּא בְּעַל תּוֹרָה וְשֶׁתְּדַל שְׁרִיגֵיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה [הַרְבֵּ
 ר"ח זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה] וּקְרִיאַת הַקְּבֵלָה הוּא תְּקוּן לְעוּוֹן זֶה, לְכֹן נִקְרָאוּ הַמְּקַבְּלִים מִחֲצָדֵי חֲקִלָא, עַל שֵׁם
 שְׂכוּרֵתִים כָּל הַקְּלָפוֹת, וְלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר הוּא בְּכֻלָּל תְּקוּן זֶה. וּבְפִרְט לַמּוֹד תְּקוּן מ"ח מִסְפֵּר תְּקוּנֵי
 הַזֶּהָר שֶׁהוּא טוֹב לְאָמְרוֹ בְּיוֹם שְׂרָאָה קְרִי אַחַר הַתְּפִלָּה, וְגַם בְּיַמֵּי הַשּׁוֹבְבִים טוֹב לִזְמֹר תְּקוּן מ"ח
 הַנִּזְכָּר מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר (ק"צ). וְנִרְאָה לִי הַפְּטֵם שֶׁלַּמּוֹד הַקְּבֵלָה הוּא תְּקוּן לְקְרִי, כִּי עַל
 יְדֵי עוּוֹן זֶה גּוֹרֵם אַרְךְ הַגְּלוּת כְּמוֹ שְׂכַתְבְּתִי לְעֵיל בְּעֵנֵי זֶה הָעוּוֹן, וְעַתָּה עַל יְדֵי לַמּוֹד הַקְּבֵלָה וּבַזֶּהָר
 הַקְּדוּשׁ הוּא מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שְׂמַבְאָר בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וּבַתְּקוּנִים וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (פְּרִשְׁתַּת נֶשֶׁא) וְזֵה
 לְשׁוֹנוֹ: וּבִגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעָם מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחֲמֵי.

(סְמָא דְּחַיִּי חֶלֶק ב' אוֹת מ"ח)

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף ט ע"א-ב
סוד איסור שתנית יין גוים

רְבִי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים לב) **אֲשֶׁר חֶלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ**
יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם. וּזְבָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּאֵינּוֹן
קַדִּישִׁין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא בָּעֵי לְקוּדְשָׁא לֹוֹן. תָּא
חַזִּי יִשְׂרָאֵל קַדִּישִׁין, כָּל חַיִּי עֲלֵמָא דִּירְתִּין, כִּלְאֵ
תְּלִיין בְּתַהוּא עֲלֵמָא דְאַתִּי, בְּגִין דְּאִיהוּ חַיִּין דְּכִלְאֵ,
לְעֵילָא וְתַתָּא, וְהוּא אַתְר, דִּיִּין דְּמִנְטְרָא
שְׂאֲרִי (וְאַקְרִי יִין) וּמִתַּמָּן נִפְקִין חַיִּין וְקוּדְשָׁא לְכִלְאֵ.
וַיִּין דִּישְׂרָאֵל בְּגִין יִין דִּישְׂרָאֵל אַחְרָא, וְדָא בְּדָא
תְּלִיא. דְּהָא יִשְׂרָאֵל לְעֵילָא, בִּיה נְטִיל חַיִּין, וּבְגִין
כֶּף אֲקָרִי עֵץ חַיִּים, עֵץ מִתְּהוּא אַתְר דְּאַקְרִי חַיִּים,
וְנִפְקִי מִתַּמָּן חַיִּין, וְעַל דָּא מְבָרְכִין לִיה לְקוּדְשָׁא
בְּרִיד הוּא בִיִּין. וַיִּין דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא כְּהֵא גְוֹנָא.

עוֹבֵד עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, דְּאִיהוּ מְסַאֲב,
וּמֵאן דְּקָרִיב בְּהִדְיָה יִסְתַּאֲב, כִּד יִקְרַב בִּיִּין
דִּישְׂרָאֵל, הָא אִסְתַּאֲב וְאַסִּיר, כָּל שְׂכַן הַהוּא יִין
דְּאִיהוּ עָבִיד. וְעַל דָּא לָא תִימָא דְדָא הוּא
בְּלַחֲדוּי, אֶלָּא כָּל מַה דְּעַבְדִּי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כִּלְאֵ
הוּא כְּעֵין דְּוִגְמָא דְלְעֵילָא, כָּל שְׂכַן יִין, דְּקֵאִי
בְּאַתְר עֲלָאָה, דְּוִגְמָא דִּיִּין דְּמִנְטְרָא.

כָּל שְׂכַן אֹתוֹ הֵיִן שְׁהוּא עוֹשֶׂה. וְלִכְּן אַל תֵּאמַר שְׁזַה
 הוּא בְּלַבְדוּ, אֶלָּא כָּל מַה שְׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הַכֹּל הוּא כְּעֵין דְּגִמְא שְׁל מַעְלָה, כָּל שְׂכַן
 יִין, שְׁעוֹמֵד בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, דְּגִמַת הֵיִן הַמְשַׁמֵּר.

רְבִי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים לב) **אֲשֶׁר חֶלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ**
יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְקַדֵּשׁ אוֹתָם. בֵּא רְאֵה,
יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, כָּל חַיִּי עוֹלָם שְׂיֹרְשִׁים, הַכֹּל תְּלִוּיִים
בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם שְׁהוּא חַיִּים שְׁל הַכֹּל, לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה, וְהוּא הַמָּקוֹם שְׁהֵיִן הַמְשַׁמֵּר מִתְּחִיל (וְנִקְרָא יִין),
וּמִשָּׁם יּוֹצְאִים חַיִּים וְקוּדְשָׁה לְכֹל. וַיִּין שְׁל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבִיל
יִין שְׁל יִשְׂרָאֵל אַחַר, וְזַה תְּלִוּי בְּזַה. שְׁהֲרִי יִשְׂרָאֵל
לְמַעְלָה, כּוּ נוֹטֵל חַיִּים, וּמְשׁוּם כֶּף נִקְרָא עֵץ חַיִּים,
עֵץ מֵאוֹתוֹ מָקוֹם שְׁנִקְרָא חַיִּים, וְיוֹצְאִים מִשָּׁם חַיִּים,
וְעַל כֵּן מְבָרְכִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִיִּין. וַיִּין שְׁל
יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה כְּמוֹ כּוּ.

עוֹבֵד עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, שְׁהוּא טְמֵא, וּמִי
שְׁקָרַב עִמּוֹ יִטְמָא כְּשִׁיקְרַב לִיִּין שְׁל יִשְׂרָאֵל, הֲרִי נְטֵמָא, וְאַסוּר.
אֶלָּא כָּל מַה שְׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הַכֹּל הוּא כְּעֵין דְּגִמְא שְׁל מַעְלָה, כָּל שְׂכַן
יִין, שְׁעוֹמֵד בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, דְּגִמַת הֵיִן הַמְשַׁמֵּר.

מְשׁוּם כִּי יִשְׂרָאֵל שׁוֹתִים יִין
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנַּעֲשֶׂה כִּרְאוּי
 בְּקִדְשָׁהּ, כְּמוֹ שִׁישְׂרָאֵל
 לְמַעַלָּה שְׁשׁוֹתָהּ וְנִשְׂרֵשׁ
 וּמִתְבָּרֵךְ בְּאוֹתוֹ יִין עֲלִיּוֹן
 קְדוֹשׁ, וְלֹא שׁוֹתִים יִין
 שֶׁנַּעֲשֶׂה בְטֻמְאָה וּמִצַּד
 הַטֻּמְאָה, שֶׁהָרִי בּוֹ שׁוֹרָה רוּחַ
 הַטֻּמְאָה (וְאֵינֵנו מִצַּד יִשְׂרָאֵל). וּמִי
 שְׁשׁוֹתָהּ אוֹתוֹ (אִתְּם), נְטֻמְאֵת
 רוּחוֹ, וְהוּא נְטֻמָּא, וְאֵינֵנו מִצַּד
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לוֹ חֶלֶק
 לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ
 עוֹלָם הַבָּא הוּא יִין הַמְשֻׁמֵּר.

וְעַל כֵּן יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים
 צְרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת זֶה עַל
 הַכֹּל, מְשׁוּם שֶׁנִּקְשֵׁר בְּמִקּוֹם
 הָעוֹלָם הַבָּא. וּמְשׁוּם כִּי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְבָּרֵךְ
 בֵּינֵינוּ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּכֹל, מְשׁוּם
 שֶׁהוּא מְשַׁמַּח אֶת צַד
 הַשְּׂמֵאל, וּבִתּוֹךְ שְׂמֻחָתוֹ
 נִכְלָל בִּימִין. וּכְשֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה
 יְמִין, אִזּוֹ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
 בְּשֻׁמְחָה, וּבְרֻכּוֹת נְמַצָּאוֹת
 בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. וּבְמַעֲשֵׂה
 שְׁלֵמֻטָּה יִתְעוֹרֵר מַעֲשֵׂה
 שְׁלֵמַעֲלָה, וְעַל כֵּן מְזַמְיֵנִים
 יִין כְּנֶגֶד יִין.

בְּגִין כִּי יִשְׂרָאֵל שְׁתִּיּוֹן יִין דִּישְׂרָאֵל, דְּאִתְעָבִיד
 בְּדָקָא חַזִּי בְּקִדּוּשָׁהּ, כְּגוֹנָא דִּישְׂרָאֵל
 לְעֵילָא, דְּשִׁתִּי וְאִשְׁתְּרִשָׁא וְאִתְבְּרָכָא בְּהוּא יִין
 עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְלֹא שְׁתָּאן יִין דְּאִתְעָבִיד
 בְּמִסְאָבוּתָא, וּמִסְטָרָא דְּמִסְאָבוּתָא, דְּהָא בֵּיה
 שְׂרִיא רוּחָא דְּמִסְאָבוּתָא. (וְלֹאן הוּא מִסְטָרָא
 דִּישְׂרָאֵל) וּמֵאֵן דְּשִׁתִּי לִיָּה (בְּהַדְרִיָּהוּ), אִסְתָּאב רוּחִיָּה,
 וְאִסְתָּאב אִיָּהוּ, וְלֹאן הוּא מִסְטָרָא דִּישְׂרָאֵל, וְלִית
 לִיָּה חוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְּאִתִּי. דְּהָא הֵהוּא עֲלָמָא
 דְּאִתִּי, יִין דְּמִנְטָרָא אִיָּהוּ.

וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, בְּעִיּוֹן לְנִטְרָא דָּא עַל
 כְּלָא, בְּגִין דְּאִתְקִשֵׁר בְּאַתֵּר דְּעֲלָמָא דְּאִתִּי.
 וּבְגִין כִּי, בֵּינֵינוּ אִתְבְּרִיד קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא יִתִּיר
 מִכְּלָא, בְּגִין דְּאִיָּהוּ חֲדִי לְסִטְרָא שְׂמֵאלָא, וּבְגוֹ
 חֲדוּתָא דִּלִּיָּה אִתְכְּלִיל בִּימִנָא. וְכֹד אִתְעָבִיד
 כְּלָא יְמִנָא, כְּדִין שְׂמֵאל קְדִישָׁא בְּחִידוֹ, וּבְרַכָּאן
 מִשְׁתַּכְּחִי בְּכִלְהוֹ עֲלָמִין. וּבְעוּבְדָא דְּלִתְתָּא יִתְעַר
 עוּבְדָא דְּלְעֵילָא, וְעַל דָּא מְזַמְיֵנוּ יִין לְקַבִּיל יִין.

וּבְגִין דְּאִיָּהוּ מְנִטְרָא לְעֵילָא, בְּעִי לְנִטְרָא לִיָּה
 לְתַתָּא, וְכֹל נְטִירוֹ דִּלִּיָּה קְדִישָׁה הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵן דְּפָגִים לִיָּה לְתַתָּא בְּסִטְרָא

וּמְשׁוּם שֶׁהוּא שְׁמוּר לְמַעַלָּה, צְרִיךְ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ לְמֻטָּה, וְכֹל שְׂמִירָתוֹ הִיא קְדִישָׁה לְיִשְׂרָאֵל,
 וּמִי שְׂפוּגֵם אוֹתוֹ לְמֻטָּה בְּצַד הַטֻּמְאָה, הוּא יְטֻמָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא,

הַמְּקוֹם שְׁשׁוּרָה אוֹתוֹ הַיִּזְן
הַמְּשֻׁמֵר. הוּא לֹא שָׁמַר אוֹתוֹ,
הוּא לֹא יִשְׁתַּמֵּר לְעוֹלָם הַבָּא.
הוּא טָמֵא אוֹתוֹ, יִטְמְאוּ אוֹתוֹ
בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ
חֶלֶק בְּאוֹתוֹ יִזְן שֶׁל הָעוֹלָם
הַבָּא. אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל
שְׁמַקְדִּישִׁים אֶת נַפְשָׁם
בְּקִדְשָׁה עֲלֵיוֹנָה, וְשׁוֹמְרִים
מֵה שְׁצָרִיד לְשֹׁמֵר,
וּמְקַדְּשִׁים אֶת הַמֶּלֶךְ
בְּשִׁמְרָה הָעֲלִיוֹנָה הַזֹּה.
אֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

דְּמַסְאֲבוּתָא, יִסְתַּאֲב אִיהוּ בְּהַאי עֲלֵמָא, וְלִית לִיה
חֻלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, אֲתֵר דִּהְהוּא יִזְן דְּמִנְטָרָא
שְׂרִיא. הוּא לָא נְטִיר לִיה, לָא יתְנַטֵּר הוּא לְעֵלְמָא
דְאַתִּי. (דף מ' ע"ב) הוּא סְאִיב לִיה, יִסְאָבוֹן לִיה בְּהַהוּא
עֲלֵמָא, לָא יִהֵא לִיה חֻלְקָא בְּהַהוּא יִזְן דְּעֵלְמָא
דְאַתִּי. זְכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּמְקַדְּשִׁי נַפְשֵׁיהוּ
בְּקִדְוִישָׁה עֲלָאָה, וְנְטִירֵי מֵה דְאַצְטְרִיד לְאַתְנַטְרָא,
וּמְקַדְּשִׁי לְמַלְכָא בְּנְטִירוֹ עֲלָאָה דָא. זְכָאִין אֵינּוֹן
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

ספר אור הזהר (עמוד 214)

סא) זהר כתבי מרן האר"י זכרונו לחיי העולם הבא כל אחד לפי כחו ונשמתו ויכלתו חצי שעה קדם זמן התפלה

דע אחי הנעים, שאמירת תקון חצות הוא חביב לפני המקום ברוך הוא בלי שעור, והוא כל אחד כפי אמתיות לבבו בבכיות גדולות על גלות השכינה ועל צער ודחקות ישראל הקדושים דיקא, והחיצונים הרשעים מתנברים בכל יום יותר ויותר והם הם המצערים לבני ישראל הקדושים בפרנסת אנשי ביתם, ואחר כך שירות ותשבחות ותהלים משניות גמרא או מדרש זהר כתבי מרן האר"י זכרונו לחיי העולם הבא, והוא כל אחד לפי כחו ונשמתו ויכלתו, ונמשך זאת עד חצי שעה קדם זמן התפלה, ובחצי שעה זו יעין בספרי מוסר שנתוסדו על פי רוח הקדש דיקא, ועל פי הקדמת אמת, וזהו כדי שלא יעמד להתפלל מתוך ישות לבבו אפלו שהוא דקדשה, כי קדם התפלה כל עניני ישות שבעולם יש בו חלק מצד הוצר הרע חוץ משמחה של מצוה, בדברי רבותינו זכרונם לברכה, וכן הוא הדין בתוך התפלה צריך לחזק ולקיים ויגבה לבו בדרכי השם יתברך בשמחת לבבו דקדשה, והוא כל אחד כפי כח נשמתו ומוג גופו דקדשה.

סב) ללמד זהר הקדוש קדם התפלה

קבלתי מרבתי שצריך בר ישראל ללמד אחר התפלה איזה למוד גם כן או מדרש או דף אחד או ב' דפין גמרא הקדושה, ולא ילמד אז זהר הקדוש כלל, כי זמן הזהר דיקא הוא קדם התפלה, והמשכיל דקדשה יבין זאת, כי למוד אחר גמר התפלה מונע את האדם ממדות רעות ובפרט בביתו, שלא יבעס, כי בשמתפלל בר ישראל הקדוש בלב אמתו בנתבאר לעיל, אז יכולין הקלפות להתגבר עליו, כי יש להם קנאה להביא לו אש זרה כדי להפיל אותו ממדרגתו, ולא עוד, שלמוד הזה הוא תקון הנפש לשמר אותו כל היום ממחשבות ומדרכים מקלקלים, וכל זה הוא כשהוא אין עוד בתקון השלמות גמור, לזה יכול לאחז בו אחר התפלה אש זרה, אבל אם הוא בתקון השלם בשלמות גדול, אז אין לו שום פחד מזה, ותקון הזה מיירי מתפלה זו שתהיה בשלמות גדול, ואם הוא אינו בשלמות גדול אז נאחז בו אש זרה חס ושלום, בנודע למשפיל דקדשה.

(הנהגות צדיקים - כללים מרבי אליעזר צבי מקאמרנא)

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף מא ע"ב
סוד איסור אכילת בהמות ועופות טמאות

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר כָּלֵל שׁוֹר, כָּלֵל שׁוֹל
הַכֹּל - כְּמוֹ שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
כְּתָרִים שֶׁל אֲמוֹנָה לְמַעַלָּה,
כִּי יֵשׁ עֶשְׂרֵה כְּתָרִים שֶׁל
כְּשָׁפִים טְמָאִים לְמַטָּה. וְכֹל
מֵה שְׁבָאֲרֵץ, מֵהֶם אַחֲזִיזִים
בְּצַד הַזֶּה, וּמֵהֶם אַחֲזִיזִים בְּצַד
הַהוּא.

וְאִם תֹּאמַר, וְהֵעֵז הַזֶּה,
שְׁשׂוּרָה עָלֶיךָ רוּחַ טְמֵאָה?
לֹא כִּי. שָׂאֵם רוּחַ טְמֵאָה
שׁוּרָה בָּהּ, אִזּוֹ אֲסוּר לָנוּ
לֶאֱכֹל. אֲלֵא שְׁעוֹבְרִים בְּתוֹכָן
וְנִרְאִים כְּנִגְדָן, וְלֹא שׁוֹרִים
לְדוֹר בָּהֶן, שְׁכַאֲשֶׁר הֵם
שׁוֹרִים, רוּחַ אַחֲרַת עוֹבְרַת
עָלֶיךָ, וְנִפְרָדִים מֵעֲצָמָן.
וּמְשׁוּם כִּי נִרְאוֹת כְּנִגְדָן
וּמְקַטְרָגוֹת בְּתוֹכָן, וְלֹא
שׁוֹלְטוֹת בְּעֲצָמָן, וְלֹכְנֵי מִתָּר
לָנוּ לֶאֱכֹל אוֹתָן.

בֵּא רְאֵה, כִּיּוֹן שֶׁהֵן בָּאוֹת
לְשִׁלֵּט בָּהֶן, עוֹבְרַת רוּחַ
אַחַת, זוֹקְפוֹת עֵינִים וְרוֹאוֹת
לָנוּ לְמֵאֲכֹל.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר כָּלֵל כָּלֵא, כְּמָה דְאִית עֶשְׂרֵה
כְּתָרִין דְּמַהִימְנוֹתָא לְעֵילָא. כִּי אִית עֶשְׂרֵה
כְּתָרֵי דְחַרְשֵׁי מִסְאָבֵי לְתַתָּא. וְכֹל מַה דִּי
בְּאַרְעָא, מְנַיְהוּ אַחֲזִין בְּסִטְרָא דָא, וּמְנַיְהוּ
אַחֲזִין בְּסִטְרָא אַחְרָא.

וְאִי תִימָא, הֵאֵי עֵז, דְּשִׁרְיָא עָלֶיךָ רוּחַ מְסֵאָבֵא.
לָאוּ הֵכִי. דְאִי רוּחַ מְסֵאָבֵא שִׁרְיָא בֵּיהּ, אָסִיר
לָן לְמִיכָל. אֲלֵא אֲעֵבְרֵן בְּגוּוֹיְהוּ, וְיִתְחַזּוּן
לְקַבְלֵיהוֹן, וְלֹא שִׁרְיָא לְדִיִּירָא בְּהוּ, דְכִד אִינוּן
שִׁרְיָין, רוּחַ אַחְרָא אֲעֵבֵר עָלֵייהוּ, וּפְרִישָׁן
מִגְרַמֵּיהוּ. וּבְגִין כִּי אֲתַחֲזוּן לְקַבְלֵיהוּ, וּמְקַטְרָגֵי
בְּגוּוֹיְהוּ, וְלֹא שְׁלֵטֵי בְּהוּ בְּגִרְמֵיהוּ, וְעַל דָּא שִׁרְיָ
לָן לְמִיכָל.

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְאֲתִיִּין לְשִׁלְטָא בְּהוּ, אֲעֵבֵר רוּחָא
חַדָּא, וְקַפְּן עֵינִין וְחַמָּאן רְשִׁימִין דְּלַהוֹן,
וְאֲתַפְרָשָׁן מְנַיְהוּ, אֲבָל אֲתַחֲזוּ לְקַבְלֵיהוֹן, וְלֹא
אָסִירֵי לָן לְמִיכָל.

אֵת רְשׁוּמֵיהֶן וְנִפְרָדִים מֵהֶן, אֲבָל נִרְאִים כְּנִגְדָן, וְלֹא אֲסוּרִים לָנוּ לְמֵאֲכֹל.

בֵּין בְּבִהְמוֹת, בֵּין בְּחַיּוֹת, בֵּין
 בְּעוֹפוֹת, בֵּין דְּגֵי הַיָּם, בְּכֻלָּם
 נִרְאִים יָמִין וְשְׂמָאל (רַחֲמִים וְדִין),
 וְאֵת כָּל מִי שֶׁבָּא מִצַּד הַיָּמִין
 (מִצַּד הַרַחֲמִים) מִתָּר לָנוּ לְמַאֲכָל.
 וְכֹל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד
 הַשְּׂמָאל (מִצַּד הַדִּין), אֲסוּרִים
 כָּלָם לָנוּ לְמַאֲכָל, מִשּׁוּם
 שֶׁהַדְּרָגָה (שְׁעָצִים) שֶׁל כָּלָם
 טְמֵאָה, וְכָלָם טְמֵאִים, וְרוּחַ
 טְמֵאָה שְׂרוּיָה בְּתוֹכָם וְגֵרָה
 בָּהֶם. וְלָכֵן רוּחַ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל לֹא תִתְעַרֵּב בָּהֶם וְלֹא
 תִטְמָא בָּהֶם, כְּדִי שְׁיִמְצְאוּ
 קְדוּשִׁים וְיִוָּדְעוּ לְמַעְלָה
 וּלְמַטָּה. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
 רוֹצֵה בָּהֶם וְרוֹצֵה לְטַהֵר
 אוֹתָם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתָם עַל הַכֹּל,
 מִשּׁוּם שֶׁהֵם אַחוּזִים בּוֹ.

בֹּא רְאֵה, כְּתוּב (ישעיה מט)
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.
 אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִתְפָּאֵר בְּיִשְׂרָאֵל, אֵיךְ בָּאִים
 לְהִטְמָא וּלְהִדְבֵּק בְּצַד
 הַטְּמֵאָה? וְעַל זֶה כְּתוּב
 וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים
 כִּי קְדוֹשׁ אָנִי. וְלֹא (אל)
 תִּשְׁקְצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְגו'.
 מִי (שְׂיוֹשֵׁב) שֶׁהוּא בְּדַמוֹת הַמֶּלֶךְ,
 לֹא צָרִיךְ לְהַפְרֵד מִדְּרָכֵי הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם
 כִּי רָשָׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד זֶה,
 וְכֹל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד אַחֵר. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל

בֵּין בְּבִעִירֵי, בֵּין בְּחַיּוֹתָא, בֵּין בְּעוֹפֵי,
 בֵּין בְּנוֹנֵי יָמָא, בְּכֻלָּהוּ אֶתְחַזֵּן יְמִינָא
 וְשְׂמָאלָא (רַחֲמֵי וְדִינָא), וְכֹל מָאן דְּאֶתִי
 מִסְטָרָא דִימִינָא, (מִסְטָרָא וְרַחֲמֵי)
 שְׂאֵרֵי לָן לְמִיכָל. וְכֹל אֵינוֹן דְּאֶתִיין
 מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא (מִסְטָרָא וְדִינָא),
 כְּלָהוּ אֲסִיר לָן לְמִיכָל. בְּגִין
 דְּדִרְגָא (ס"א דְּגִרְמָא) דְּכְלָהוּ מְסֵאבָא,
 וְכְלָהוּ מְסֵאבִין, וְרוּחַ מְסֵאבָא
 שְׂרִיא בְּגוּוִיָהוּ, וְדָרֵי בְּהוּ. וְעַל דָּא
 רוּחָא קְדִישָׁא דִיִּשְׂרָאֵל, לֹא יִתְעַרֵּב
 בָּהוּ, וְלֹא יִסְתָּאֵב בְּהוּ, בְּגִין
 דִּישִׁתְּכֹחוֹן קְדִישׁוֹ, וְיִשְׁתְּמוּדְעוֹן
 לְעֵילָא וְתַתָּא. זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן
 דִּיִּשְׂרָאֵל, דְּמִלְכָא קְדִישָׁא
 אֶתְרַעֵי בְּהוּ, וּבְעֵי לְדַכָּאָה
 לְהוּ, וְלְקְדִישָׁא לְהוּ עַל כֵּלָא,
 בְּגִין דְּאֶחִידוֹן בֵּיהּ.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר, אִי קְדִישָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מִתְפָּאֵר בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
 הֵיךְ אֶתִיין לְאֶסְתָּאבָא וּלְאֶתְדַבְּקָא
 בְּסְטָרָא מְסֵאבָא. וְעַל דָּא כְּתִיב,
 וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים
 כִּי קְדוֹשׁ אָנִי וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת
 נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְגו', מָאן (דִּיִּתִיב) דְּאִיהוּ
 בְּדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָא, לֹא לְבַעֵי
 לִיָּה לְאַפְרָשָׁא מְאֹרְחוֹי דְּמִלְכָא.
 וּבְגִין כֵּן רְשִׁים לְהוּ קְדִישָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, כָּל אֵינוֹן
 דְּאֶתִיין מִסְטָרָא דָא, וְכֹל אֵינוֹן
 דְּאֶתִיין מִסְטָרָא אַחֲרָא. לֹא צָרִיךְ
 לְהַפְרֵד מִדְּרָכֵי הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם
 כִּי רָשָׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
 יִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד זֶה,
 וְכֹל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד אַחֵר. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל

זָבָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכֹתִיב בְּהוּ, כָּל (ישעיה סא) כָּל
 רוֹאֵיהֶם יִכְרוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרֹךְ יי', בְּרֹךְ יי' מִמָּשׁ,
 בְּרֹךְ ה'. בְּרֹךְ ה' מִמָּשׁ, בְּרֹךְ
 ה' בְּכָל.

ספר אור הזהר (עמוד 214)

סג) קדם התפלה ללמד איזה ענין בזהר

קדם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר, וללמד איזה ענין בזהר או תקונים או זהר חדש.

(הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקרלין)

סד) דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא, והשמר פן ושיאף לבבך לחדל מזה, מחמת שמטל עליך לעסק... וכיוצא בזה. כי ידוע מה שפרשתי, אם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה אחרים בנגידה, והרבה פעמים דמיתי שטוב יותר לעסק עתה בשעור עיון ודחיתי למוד הנזכר לעיל לזמן אחר, ומן השמים נודמנו לי בטולים אחרים קדם התפלה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבשם)

סה) באשמרת הבקר ילמד ספר הזהר.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורסקט)

סו) אף מי שלא יבין הזהר ילמד בכל יום

אף מי שלא יבין הזהר ילמד בכל יום דבר מה, כי הלשון הוא מסגל לנשמה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורסקט)

סז) זהר הוא חלק מהתקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות נעור כל ליל ששי וללמד באותו לילה תנ"ך. משנה. גמרא. זהר. ראשית חכמה. תקונים. עין יעקב. שלחן ערוך ארץ חיים. שלחן ערוך יורה דעה. ולקרות קריאת שמע של האר"י וזרוננו לברכה בכל לילה הנדפס בשערי ציון...

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

לקבע עתים לתורה, דהינו ללמד בכל יום תנ"ך משניות שהוא תקון לנשמה וזהר ושלחן ערוך ועין יעקב קדם השנה וקריאת שמע של האר"י וזרוננו לברכה (כמבאר בשערי ציון) ולילך במקוה לטבל ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדשה וטהרה מן המקוה העליונה והבן.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

ואחר התפלה יקבע עתים לתורה, דהינו תנ"ך משניות שהוא תקון לנשמה. ואחר כך למוד שלחן ערוך ארץ חיים ושלחן ערוך יורה דעה, וזהר. וגם לומר בכל יום תהלים שהוא נעים ומירות ישראל. ומירות היא מלשון לומר עריצים, שבזה מזמר ומכרית כל הקלפות והדינים והמסכים שנעשו מחמת עוונות בני אדם. ובכל עת ורגע ידמה בעיניו באלו הקדוש ברוך הוא תופס אותו שלא ישוב אחר תאוותיו השפלות והזרות, כמאמר החכם "תפסו בבגדי" ויפל עליו אימה גדולה ויראה.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שעורין בסדרן בתורת השם, דהינו תורה נביאים כתובים, זהר או שאר קבלה, משניות, גמרא, מדרש, מוסר, זה בכל יום על דבר כבוד שמו, והשם יתברך יעזרנו להוסיף אמז גם שלחן ערוך, באשר יתבאר לקמן, ושאר פוסקים.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ואהרות מרבי צבי אלימלך מדינאב)

סח) ללמד בכל יום זהר ושערי אורה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות פרטיות מרבי יוסף זינדל מסלנט על פי הגר"א)

(הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

ללמד משניות וזהר הקדוש וגמרא.

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף מא ע"ב - מב ע"א
חומר איסור מאכלות אסורות

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, ^(קהלת 1) כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיּוֹ
וְגו'. אִסְתַּכְּלָנָא בְּמַלְי דְּשְׁלֵמָה מְלָכָא, וְכִלְהוּ
אַחֲדָן בְּחִכְמָה עֲלָאָה. כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיּוֹ, הֵא
קָרָא, בְּשַׁעְתָּא דְּדִינִין לִיָּה ^(דף מ"ב ע"א) לְפָר נֶשׁ
בְּהֵהוּא עֲלָמָא כְּתִיב, כָּל הֵהוּא דִּינָא, וְכָל מָאִי
דְּסָבִיל בְּהֵהוּא עֲלָמָא, וְנִקְמִין מִיָּה נִקְמָתָא
דְּעֲלָמָא. לְפִיּוֹ: בְּגִין פִּיּוֹ, דְּלֹא נָטִיר לִיָּה, וְסָאִיב
לִיָּה לְנַפְשִׁיהּ, וְלֹא אֶתְדַבֵּק בְּסִטְרָא דְּחַיִּי, בְּסִטְרָא
דִּימִינָא. וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמְלָא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם
דִּינָהָא לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמִין. דְּכָר אַחַר לֹא תִמְלָא,
לֹא תִשְׁתַּלֵּם לְסִלְקָא לְאַתְרָהָא לְעָלְמִין, בְּגִין דְּהָא
אִסְתַּאֲבַת, וְאַתְדַבְּקַת בְּסִטְרָא אַחְרָא.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מָאן דְּאִסְתַּאֲבַת בְּהוּ, כְּאִילוּ
פְּלַח לְעֵבֻדָּה זָרָה, דְּאִיְהוּ ^(דברים 10) תוֹעֵבַת יִי,
וְכְתִיב לֹא תֹאכַל כָּל תוֹעֵבָה. מָאן דְּפִלַּח לְעֵבֻדָּה
זָרָה, נִפְיָא מִסִּטְרָא דְּחַיִּי, נִפְיָא מִרְשׁוּתָא קַדִּישָׁא,
וְעֵייל בְּרְשׁוּתָא אַחְרָא. אוּף מָאן דְּאִסְתַּאֲבַת בְּהַיָּ
מִיכְלֵי, נִפְיָא מִסִּטְרָא דְּחַיִּי, וְנִפְיָא מִרְשׁוּ קַדִּישָׁא,

זָרָה, יוֹצֵא מִצַּד הַחַיִּים, יוֹצֵא מִרְשׁוּת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרְשׁוּת אַחְרָת. אִף מִי שֶׁנִּשְׁטָמָא בְּמַאֲכָלוֹת
הַלְלוּ, יוֹצֵא מִצַּד הַחַיִּים, וְיוֹצֵא מִרְשׁוּת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרְשׁוּת אַחְרָת. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁנִּשְׁטָמָא

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, ^(קהלת 1) כָּל עֵמֶל אָדָם לְפִיּוֹ וְגו'.
הִסְתַּכְּלָתִי בְּדַבְרֵי שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ, וְכֻלָּם אַחוּזִים בְּחִכְמָה
עֲלִיּוֹנָה. כָּל עֵמֶל אָדָם לְפִיּוֹ,
הַפְּסוּק הַזֶּה בְּשַׁעַת שְׁדָנִים
אֶת הָאָדָם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
כְּתוּב. כָּל אוֹתוֹ הַדִּין, וְכָל
מֵה שֶׁסּוֹבֵל בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
וְנִקְמִים מִמֶּנּוּ נִקְמַת הָעוֹלָם
- לְפִיּוֹ, בְּשִׁבִיל פִּיּוֹ שֶׁלֹּא
שָׁמַר אוֹתוֹ וְטָמָא אוֹתוֹ אֶת
נַפְשׁוֹ, וְלֹא נִדְבַק לְצַד הַחַיִּים
לְצַד הַיְמִין. וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא
תִמְלָא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם דִּינָהָּ
לְעוֹלָם וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.
דְּכָר אַחַר לֹא תִמְלָא, לֹא
תִשְׁתַּלֵּם לְעוֹלָם לְמִקּוּמָהּ
לְעוֹלָמִים, מִשׁוּם שֶׁהָרִי הִיא
נִשְׁטָמָה וְנִדְבְּקָה לְצַד הָאַחַר.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מִי
שֶׁנִּשְׁטָמָא בָּהֶם, כְּאִילוּ עֶבֶד
לְעֵבֻדָּה זָרָה, שֶׁהִיא תוֹעֵבַת
ה', וְכְתוּב לֹא תֹאכַל כָּל
תוֹעֵבָה. מִי שֶׁעוֹבֵד לְעֵבֻדָּה

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
וְלִכֵּן כָּתוּב וּנְטַמְתֶּם בָּם בְּלִי
א'.

וְכָתוּב (ויקרא כ) וְלֹא תִשְׁקָצוּ
אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבַעוֹף
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטֵמָא.
מָה זֶה לְטֵמָא? לְטֵמָא אֶת
הַעֲמִים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה,
שֶׁהָרִי הֵם טֵמְאִים, וְהֵם בָּאִים
מִצַּד הַטֵּמְאָה, וְכָל צַד נִדְבָק
בְּמִקוּמוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה יְתִיב קָמִי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי,
אָמַר לֵיהּ, הָא דְתַנִּינָן זַמִּין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא
לְדַבְּרָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, בְּמָה. אָמַר לֵיהּ, בְּמָה
דְּכָתִיב, (יחזקאל יז) וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם וְגו'. כִּיּוֹן דְּאִתְדַבְּרָאן מִתְקַדְּשֵׁן, וְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְדַבְּרָן בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְדֻשָּׁא אֶקְרוּן,
דְּכָתִיב, (ירמיה ב) קְדֻשָּׁא יִשְׂרָאֵל לֵי"י רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ,
וְכָתִיב (שמות כב) וְאֲנֹשִׁי קְדֻשָּׁא תְהִיוֹן לִי, וְכַאֲיִן אִינוּן
יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאמַר עָלֵיהוּ, וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יי', בְּגִין דְּכָתִיב (דברים י) וְכוּ
תְדַבְּקוּ, וְכָתִיב (תהלים קמז) לֹא עָשָׂה בֵּן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ.

(ויקרא כו) וְהֵייתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה', מִשּׁוּם שְׁכָתוּב וְכוּ תְדַבְּקוּ, וְכָתוּב (תהלים קמז) לֹא
עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ.

וְעַיִל בְּרִשׁוּתָא אַחֲרָא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְאִסְתְּאָב
בְּהַאי עָלְמָא, וּבְעָלְמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא וּנְטַמְתֶּם בָּם
כְּתִיב בְּלֹא א'.

וְכָתִיב, וְלֹא תִשְׁקָצוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה
וּבַעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם לְטֵמָא. מָאי לְטֵמָא. לְטֵמָא לְעַמּוּן
עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, דְּהָא אִינוּן מִסְאָבוּן, וּמִסְטְרָא
דְּמִסְאָבָא קָא אֲתִיוּן. וְכָל חַד אִתְדַבְּק בְּאַתְרֵיהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה יְתִיב קָמִי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי,
אָמַר לֵיהּ, הָא דְתַנִּינָן זַמִּין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא
לְדַבְּרָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, בְּמָה. אָמַר לֵיהּ, בְּמָה
דְּכָתִיב, (יחזקאל יז) וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם וְגו'. כִּיּוֹן דְּאִתְדַבְּרָאן מִתְקַדְּשֵׁן, וְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְדַבְּרָן בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְדֻשָּׁא אֶקְרוּן,
דְּכָתִיב, (ירמיה ב) קְדֻשָּׁא יִשְׂרָאֵל לֵי"י רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ,
וְכָתִיב (שמות כב) וְאֲנֹשִׁי קְדֻשָּׁא תְהִיוֹן לִי, וְכַאֲיִן אִינוּן
יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאמַר עָלֵיהוּ, וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יי', בְּגִין דְּכָתִיב (דברים י) וְכוּ
תְדַבְּקוּ, וְכָתִיב (תהלים קמז) לֹא עָשָׂה בֵּן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף צב ע"א
מיצות זכירת יום השבת

מִצְוָה כ"ד - לְהִיּוֹת זֹכֵר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. סוּד שֶׁל שַׁבָּת, הֵרִי בְּאֲרָנוּ בְּכָל אוֹתָם מְקוֹמוֹת, יוֹם זְכוּרֹן שֶׁל מְנוּחָה שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא כָּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה. וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבָּת כְּאִלוֹ שָׁמַר כָּל הַתּוֹרָה. וְהֵרִי נִתְבָּאֵר, זְכוּרֹן שֶׁל שַׁבָּת לְקַדֵּשׁ אוֹתָהּ בְּכָל מִינֵי קְדוּשִׁים. מִי שֶׁמְזַכֵּיר אֶת הַמֶּלֶךְ, צָרִיךְ לְבָרֵךְ אוֹתוֹ. מִי שֶׁמְזַכֵּיר שַׁבָּת, צָרִיךְ לְבָרֵךְ אוֹתָהּ, וְהֵרִי נִתְבָּאֵר.

פְּקוּדָא כ"ד, לְמַהוּי דְּכִיר יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמָה דְּאֵת אָמַר זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רַזָּא דְּשַׁבָּת, הָא אוֹקִימָנָא בְּכָל אֵינֻן דְּיוֹכְתִי, יוֹמָא דְּיוֹכְרָנָא דְּנִיִּיחָא דְּעֵלְמָא וְאִיהוּ כְּלָלָא דְּאוּרִייתָא. וּמָאן דְּנִטְוֵיר שַׁבָּת, כְּאִילוֹ נְטוֹר אוּרִייתָא כְּלָא. וְהָא אֲתַמַּר, דְּיוֹכְרָנָא דְּשַׁבָּת, לְקַדְּשָׁא לִיהּ בְּכָל זִינֵי קְדוּשִׁין. מָאן דְּאֲדַכֵּר לְמַלְכָּא, אֲצַטְרִיךְ לְבָרְכָא לִיהּ, מָאן דְּאֲדַכֵּר שַׁבָּת, צָרִיךְ לְקַדְּשָׁא לִיהּ וְהָא אֲתַמַּר.

זְכוֹר לְדְכוּרָא אִיהוּ. שָׁמֹר אִיהוּ לְנוֹקְבָא. (וְדָא בְּלָא פְּרוּדָא) יוֹם שַׁבָּת, רַזָּא דְּכָל מְהִימְנוּתָא, דְּתַלְיָא מְרִישָׁא עֵלְאָה, עַד סוּפָא דְּכָל דְּרַגְיָן, שַׁבָּת אִיהוּ כְּלָא.

זְכוֹר הוּא לְזְכוֹר. שָׁמֹר הוּא לְנִקְבָּה. (זֶהָ בְּלִי פְּרוּדָא) יוֹם שַׁבָּת הַסוּד שֶׁל כָּל הָאֱמוּנָה, שֶׁתְּלוּיָהּ מֵהֶרָאשׁ הָעֲלִיּוֹן עַד סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת, שַׁבָּת הִיא הַכֹּל.

סְפָר אוֹר הַזֶּהָר (עִמּוּד 217)

ט) בֵּי"ת רָאשֵׁי תַבּוֹת: יְדֻבָּה תְּלִמּוּדוֹ בִּזְהָר.
(הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים - תְּקוּנִים וְאוֹהֲרוֹת מְרַבֵּי אֱלִיהוּ מְנִי)

ע) סְפָר הַתְּקוּנִים הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ
לְלַמֵּד כָּל אֶחָד מִחֲבֵרְתָנוּ בְּהַתְמַדָּה סְפָר הַתְּקוּנִים, כִּי הוּא תְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ.
(אֲנֵרוֹת שׁוֹמְרֵי אֱמוּנִים אֲנֵרֵת ה')

עא) לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם
וְאֵנִי מִצְוָה לְכָל אֶחָד מֵהָאֲבָרְכִים לֹאמַר אִיזְוָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם, הַמְּסַגֵּל מְאֹד לְנַפְשׁ, וְלֹא לְהַתְרַשֵּׁל מִזֶּה חֲלִילָה, כִּי אֵין לְשַׁעַר גְּדוֹל וְעֵצֶם הַטּוֹבָה הַנְּצַמַח מִזֶּה וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים. (שֵׁם אֲנֵרֵת ט"ו)

עב) לֹאמַר בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים.
וְתִרְאֶה לֹאמַר בְּכָל יוֹם אִם אֶפְשָׁר קִדְּם הַתְּפִלָּה יוֹתֵר טוֹב כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהָר, וְיִמְתְּקוּ הַדֵּינִים בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם.
(שֵׁם כ"ז)

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אִזְ תְּתַעֲנַג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
 שַׁעְתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינָן,
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
 דְזַעִיר אַפִּין, דִּהְיִי בְשְׁלִימוּתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינֻן
 סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא, דְּזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְּיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוּתָא עֲלָא, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֵינֻן בְּנֵי מְלָכָא. דְּאֵינֻן מִהִיכְלָא
 דְּמְלָכָא, דְּאֵינֻן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
 חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעִילָא,
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהִם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׁהִם מִהִיכְל הַמֶּלֶךְ וְשְׁהִם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שְׁפוּגִים סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרָאה פָּגִים לְמַעְלָה, וּמֵרָאה אֶת עֲצָמוֹ שְׁאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׁאִינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אִזְ תְּתַעֲנַג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
 שַׁעְתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינָן,
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמַחַה הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמַחַתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמַחַה עַל שְׂמַחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנִם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אֲבָהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקוּן, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וּזְמַנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דִּגִּיהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין. הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 219)

– פֶּרֶק ג' –

בו יבאר גדל מעלת למוד ספר הזהר והתקוננים וסגלתו בזה ובבא

(א) מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא

מי שלא למד חכמת הקבלה של סודות ורזין דאורייתא, לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא ויתברך ויתעלה כו'.

אם ימצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד סתרי תורה, האיש הזה הוא בעקר בדעת השלם בלי חסרון.

(ב) אור ששת הימים גנוז בזהר

...על דרך ששמעתי פעם אחד שאלו להבעל שם טוב זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא אחת מהדברים, ואזי פתח ספר הזהר שהיה מנח על השלחן והסתפל בו ואמר להם כל המאריך, ואחר כך נמצא האמת אתו שכונ בדבריו. ושאלו פיו הקדוש, וכי בשביל שפתח את ספר הזהר והסתפלות מעט בזהר יתכן לדעת ולראות מרחוק? ואז השיב: הלא מצינו אור שברא בו הקדוש ברוך הוא את עולמו היה מאיר מראש העולם ועד סופו, וגם האדם יכול לראות מראש העולם ועד סופו עם אור הבהיר ומאיר לארץ ולדרים עליה, וכיון שראה הקדוש ברוך הוא שאין העולם כדאי להשתמש עם זה האור, גנוז לצדיקים, ואיה אפוא המקום המכיל את האור והיכן גנוז, גנו את האור בתורה, שתורה אוצרו הטוב של הקדוש ברוך הוא, וכשאדם לומד תורה לשמה מסתפל בה בעין שכלו, המאור הגנוז מאיר לו נתיב להשכיל ולראות מראש העולם, באשר מאז קדם שנגנו האור.

(אור המאיר (ויטאמיר) פרשת פקודי, דף כ"ח טור ג')

ספר אור הזוהר (עמוד 220)

ג) האור החיים הקדוש מעריך את הבעל שם טוב כבר-סמכא בתורת הסוד

בשנת תק"ב נדפסו בוויניציא חמשים עם פרוש "אור החיים" מאת הרב הקדוש מורינו הרב רבי חיים בן עטר זכר צדיק לברכה מירושלים, והגיעו החמשים ליד הבעל שם טוב זכרונו לברכה ושמח בהם מאד, כי בפרוש אור החיים מצא הבעל שם טוב התלהבות נעלית לעבודת השם, אז שלח הבעל שם טוב את גיסו הרב הקדוש רבי גרשון קיטווער זכרונו לברכה לירושלים, שיבוא אל ישיבות מורינו הרב רבי חיים בן עטר זכרונו לברכה, ומראש הגיד לו שלהרב בעל אור החיים יש שתי ישיבות, אחת ללמודי גמרא פרוש תוספות בנגלה, ואחת ללמודי אצילות תורות הקבלה, והזהיר הבעל שם טוב את גיסו הרב הקדוש כי ישתדל להיות בישיבות הנסתר, ולא יגיד כלל לבעל אור החיים מי הוא, עד אשר ירגיש בו הרב עצמו.

באשר בא הרב גרשון קיטווער זכרונו לברכה שמה, הלך לבעל אור החיים לבקש ממנו שיניחחו לשמע לקח מפיו הקדוש, ונתן לו רשות לפגס לבית מדרשו, ולמד שבוע אחד בישיבתו הנגלית, אחר כך נכנס לבית הרב אור החיים ובקש אותו כי ירשהו ללמד אצלו בישיבה הנסתרה. וישאלהו הרב, מי גלה לך שיש לי ישיבה נסתרה, ויען לו שגיסו ורבו הרב ישראל בעל שם הגיד לו, ויאמר לו הרב אור החיים כי לא ידעהו, ואף על פי כן באשר הביט עליו מראשו ועד רגלו, הכיר בו כי ראוי הוא ללמד קבלה, ונתן לו רשות גם לזה. וכאשר למד שמה שלשה ימים צוה הרב אור החיים לשומר הפתח לבל יתנהו עוד לבוא פנימה, והלך מורינו הרב גרשון לבית הרב לדעת סבת הדבר, ויהי אף ראהו הרב, אמר לו, חמתי עליה, מדוע לא אמרת על גיסך בעל שם טוב, רק אמרת גיסך הוא הרב ישראל בעל שם, את הרב ישראל בעל שם לא אדעהו, אבל את מורינו הרב רבי ישראל בעל שם טוב אכיר על פי ראיה דקה מעולמות העליונים, ולהישיבה לא הניחו עוד לבוא, כי אמר שאין לו צורך ברב אחר, אם יש לו רב בפעל שם טוב. (דורש טוב (משורר טוב) אחרון של פסח תש"א, עמוד קצ"ד טור א')

ד) למוד הזוהר תקון האדם בזה וכבא

בהיכלא תנינא יש שם חיה קדושה יופיא"ל [גימטריה קב"ל"ה, הרב משה זכותא] שמה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא, לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה. [והוא היה רבו של משה רבינו עליו השלום, כידוע].

האי חיותא, קיימא למתבע אנרא מעם קודשא בריה הוא, למיהב לכל אינון דרדפי בתר כל מאריהון דחכמה, ואפילו מפל בר נש, ואולפי חכמתא למנדע למאריהון, והוא אנרא דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חכמה למנדע למאריהון.

דכד נפק בר נש מהאי עלמא, האי חיותא נפקא על ד' שרפים מעפפין, וטאסת קמיה, ולא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא, למקרב בהדיה, [ואף על פי שיהיה חיב, יצילהו שלא יצטערוהו בעת, ונקה לא ינקה חס ושלום, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי מעשיו, אור החמה בשם הרמ"ק זכרונו לחיי העולם הבא]. וכמה אינון שליחן דשלם, סחרניה. ואלין שרפים כד נטלין ואתחזיון, אתכפיון אינון שרפים נחשים, דנפקן מההוא נחש דגרים מותא לכל עלמא.

האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדן שאל לה ברוא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדפי אבתרה ואדבק בה, הכי יהבי ליה אנריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גרפיהו, אלין שרפים דתחותה, כדן בלהו בטשי בגרפיהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת.

ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין (בראשית קל"ב) דלית אנרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולית שיעורא לאנרא, דאינון דידעי חכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון. וכאה חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דכתיב, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה [כי סתם חכמה הוא סודות התורה, אור החמה, בשם הרמ"ק זכרונו לחיי העולם הבא] ואדם יפיק תבונה.

(זוהר חלק ב' רמז:)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זֶהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁתַּת תְּזַרְיַע

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכָּל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבִנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמְצוּה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמְרַת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת תוריע דף טב ע"ב - מג ע"א
הולדת האדם

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. (ויקרא יב) תִּנְיִנָּן, אִשָּׁה מִזְרַעַת תְּחִלָּה
יּוֹלֶדֶת זָכָר. רַבִּי אַחָא אָמַר, הָא תִּנְיִנָּן,
דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גִזַּר עַל הַהִיא טְפָה, אִי אִיהוּ
דְּכַר אִי אִיהִי נּוֹקְבָא, וְאִתְּ אַמְרַת אִשָּׁה מִזְרַעַת
תְּחִלָּה יּוֹלֶדֶת זָכָר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי קְדֻשָּׁא
בְרִיךְ הוּא אֲבַחִין בֵּין טְפָה דְּדְכוּרָא וּבֵין טְפָה
דְּנוֹקְבָא, וּבְגִין דְּאֲבַחִין לִיהּ, גִּזַּר עָלֶיהּ, אִי לְהוּי
דְּכַר אוּ נּוֹקְבָא.

אָמַר רַבִּי אַחָא, וַיִּלְדָּה זָכָר, וְכִי כִּיּוֹן דְּמִזְרַעַת
יּוֹלֶדֶת, דְּכַתִּיב, וַיִּלְדָּה (אֵלָא), הֵאִי קָרָא הָכִי
מִיבְעֵי לִיהּ, אִשָּׁה כִּי תִהַר וַיִּלְדָּה זָכָר. (ס"א תּוֹרִיעַ וַיְהִי
זָכָר) מַהוּ, כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵתְתָא,
מִן יוֹמָא דְּאֲתַעְבַּרַת עַד יוֹמָא דְּיוֹלֶדֶת לִית לָהּ
בְּפוּמָא, אֵלָא יְלִידוּ דִּילָהּ אִי לְהוּי דְּכַר, וְעַל דָּא,
אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר.

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח, (תהלים קד) מַה
רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. כַּמָּה סְגִיאוֹן עוֹבְדוּהִי
דְּמַלְכָּא קוּדְשָׁא בְּעֵלְמָא, מִתַּל לְבַר נֶשׁ דְּנַטִּיל

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. שְׁנִינּוּ, אִשָּׁה
מִזְרַעַת תְּחִלָּה, יּוֹלֶדֶת זָכָר.
רַבִּי אַחָא אָמַר, הִרִי שְׁנִינּוּ
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִזַּר עַל
הַטְּפָה הַהִיא אִם הִיא זָכָר אִם
הִיא נְקֻבָּה, וְאִתְּהּ אוֹמֵר אִשָּׁה
מִזְרַעַת תְּחִלָּה יּוֹלֶדֶת זָכָר?
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַחֵין
בֵּין טְפָה שֶׁל זָכָר וּבֵין טְפָה
שֶׁל נְקֻבָּה, וּמְשׁוּם שְׁמְבַחֵין
בָּהּ, גִּזַּר עָלֶיהּ אִם תְּהִיָּה זָכָר
אוּ נְקֻבָּה.

אָמַר רַבִּי אַחָא, וַיִּלְדָּה זָכָר -
וְכִי כִּיּוֹן שְׁמִזְרַעַת יּוֹלֶדֶת,
שְׁכַתוּב וַיִּלְדָּה? (אֵלָא) הַפְּסוּק
הַזֶּה כִּף הָיָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת:
אִשָּׁה כִּי תִהַר וַיִּלְדָּה זָכָר.
(תּוֹרִיעַ וַיְהִי זָכָר) מַה זֶּה כִּי תִזְרִיעַ
וַיִּלְדָּה? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִשָּׁה,
מִיּוֹם שְׁמִתְעַבַּרַת עַד הַיּוֹם
שְׁמוּלִידָהּ, אִין לָהּ בְּפִיָּה אֵלָא
הַיְלִוּד שְׁלָהּ אִם יְהִיָּה זָכָר,
וְעַל כֵּן - אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ
וַיִּלְדָּה זָכָר.

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה
פָּתַח, מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה', כַּמָּה רַבִּים מַעֲשֵׂי הַמְּלַךְ הַקְּדוּשׁ בְּעוֹלָם. מְשָׁל לְאָדָם שְׁלֶקַח בִּידוּ

בִּידוּהִי כִמָּה (דף מ"ג ע"א) מִקְטוּרֵינָּהּ בַּחֲדָא, וְזָרַע לֹון
 בְּזִמְנָא חֲדָא, וְלִבְתָּר נָפִיק כָּל חַד וְחַד בְּלַחֲדוּי.
 כִּף קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבִיד עוֹבְדוּהִי בְּחֻכְמָה,
 וּבְחֻכְמָה נָטִיל כִּלְא בַּחֲדָא וְזָרַע לֹון, וְלִבְתָּר נָפְקוּ
 כָּל חַד וְחַד בְּזִמְנֵיהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
 קד) כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְיָ, כִּמָּה סְגִיאוֹן
 אֵינוֹן עוֹבְדוּהִי דְמַלְכָּא קִדְשָׁא, וְכִלְהוּ,
 סְתִימִין בְּחֻכְמָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב כָּלֵם בְּחֻכְמָה
 עֲשִׂיתָ. כִּלְהוּ בְּחֻכְמָה כְּלִילָן, וְלֹא נָפְקוּ לְבַר אֶלָּא
 בְּשִׁבְלִין יְדִיעוּן, לְגַבֵּי בֵינָה. וּמִתַּמָּן, אֶתְעֵבִידוּ כִלְא
 וְאֶתְתַּקְּנוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי כד) וּבְתַבּוּנָה
 יִתְכּוֹנֵן. וְעַל דָּא כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, כְּבִינָה.

מְלֵאָה הָאָרֶץ, הָאָרֶץ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּמִתַּמָּן
 אֶתְמַלְיָא מִכְּלָא, כִּמָּה דֵּאתָ אָמַר (קהלת
 א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. קִנְיֵיךְ. דְּהִיא
 אֶפִּיקַת לֹון לְבְתָר, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) אֵלֶּה
 תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָה, בְּה' בְּרָאָם.
 בְּגִינֵי כִךְ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיֵיךְ.
 (בראשית ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָה, בְּה' בְּרָאָם.

כִּמָּה זָרְעִים יַחַד, וְזָרַע אוֹתָם
 בְּפַעַם אַחַת, וְאַחַר כִּף יוֹצֵא
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבִדּוּ. כִּף
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשָׂה
 מַעֲשָׂיו בְּחֻכְמָה, וּבְחֻכְמָה נָטִיל
 הַכֹּל יַחַד וְזָרַע אוֹתָם, וְאַחַר
 כִּף יוֹצֵאוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 בְּזִמְנּוּ. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים קד)
 כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, מָה רַבּוּ
 מַעֲשֵׂיךְ ה', כִּמָּה רַבִּים
 מַעֲשֵׂי הַמַּלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ, וְכָלֵם
 סְתוּמִים בְּחֻכְמָה. זֶהוּ
 שְׁכַתוּב כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ.
 כָּלֵם כְּלוּלִים בְּחֻכְמָה, וְלֹא
 יוֹצֵאִים הַחוּצָה אֶלָּא
 בְּשִׁבְלִים יְדוּעִים כְּלִפֵּי
 הַבֵּינָה, וּמִשָּׁם נַעֲשִׂים הַכֹּל
 וְנִתְתַּקְּנִים. זֶהוּ שְׁכַתוּב (משלי
 כד) וּבְתַבּוּנָה יִתְכּוֹנֵן, וְעַל זֶה
 - כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ,
 כְּבִינָה.

מְלֵאָה הָאָרֶץ. הָאָרֶץ - זו
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁמִשָּׁם הַכֹּל
 מִתְמַלָּא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (קהלת א)
 כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם
 וְגו'. קִנְיֵיךְ - שְׁהִיא מוֹצִיָּאָה
 אוֹתָם אַחַר כִּף. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 מְשׁוּם כִּף, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיֵיךְ.

בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעַה שְׂאָדָם בָּא
 לְהִתְקַדֵּשׁ לְהַזְדַּוֵּג בְּנִקְבָּתוֹ
 (בְּכֹוֹנָה) בְּרִצּוֹן קְדוֹשׁ שְׁלוֹ,
 מִתְעוֹרְרֵת עָלָיו רוּחַ (אֲחֵרֵת)
 קְדוֹשָׁה, כְּלוּלָה זְכָר וּנְקֵבָה,
 וְרוּמֵז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְשָׁלִיחַ אֶחָד הַמְּמַנֶּה עַל
 הַרְיוֹנוֹת בְּנֵי הָאָדָם, וּמְפַקֵּד
 בְּיָדוֹ אוֹתָהּ הַרוּחַ, וּמוֹדִיעַ
 לוֹ לְאִיזָה מְקוֹם יִפְקֹד אוֹתוֹ.
 זֶהוּ שְׁכָתוֹב (אִיּוֹב ג) וְהַלִּילָה
 אָמַר הָרָה גִּבֹּר. הַלִּילָה
 אָמַר לְאוֹתוֹ מְמַנֶּה: הָרָה
 גִּבֹּר מְפִלוֹנִי. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְפַקֵּד לוֹ, אֶת אוֹתָהּ
 הַרוּחַ, כָּל מָה שְׁמִפְקֵיד,
 וְהֵנָּה פִּרְשׁוּהָ.

אֲזִי יוֹרְדַת רוּחַ, וְצֻלָּם אֶחָד
 עֲמָה, אוֹתוֹ שְׁעוֹמֵד בְּדִיוֹקְנוֹ
 לְמַעַלָּה, בְּאוֹתוֹ צֻלָּם נִבְרָא
 (הַתְּגַדֵּל), בְּאוֹתוֹ צֻלָּם הוֹלֵךְ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 (תְּהִלִּים לט) אֶךְ בְּצֻלָּם יִתְהַלֵּךְ
 אִישׁ. בְּעוֹד שֶׁהַצֻּלָּם הַזֶּה
 נִמְצָא עִם הָאָדָם, בְּצֻלָּם שְׁלוֹ
 עוֹמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 שְׁמֵת־חֲבָרִים כְּאֶחָד (נִמְצָא עִמוֹ
 אָדָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּשְׁנַיִם הֵם

שְׁמֵת־חֲבָרִים כְּאֶחָד) הוּא עוֹמֵד בְּעוֹלָם הַבָּא, וּשְׁנַיִם הֵם שְׁמֵת־חֲבָרִים יַחַד. וְשִׁלְמָה הַמְּלֹךְ מְזַהֵר אֶת
 בְּנֵי הָאָדָם וְאוֹמֵר, (שִׁיר ב) עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצֻּלָּלִים, שְׁנַיִם.

תָּא חַי, בְּשַׁעַתָּא דְּבַר נָשׁ אֲתִי לְאִתְקַדְשָׁא
 לְאַזְדַּוּגָא בְּנוֹקְבִיָּה, (בְּכֹוֹנָה) בְּרַעוּתָא קְדִישָׁא
 דִּילֵיהּ, אֲתֵער עָלֵיהּ רוּחָא (אֲחֵרָא) קְדִישָׁא, כְּלִיל
 דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְרִמִּיז קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחַד שְׁלוּחָא
 מְמַנָּא עַל עֲדוּיֵיהוֹן דְּבְנֵי נְשָׂא, וּמְנִי בִידֵיהּ הֵהוּא
 רוּחָא, וְאוֹדַע לֵיהּ, לְאֵן אֲתֵר יִפְקוֹד לֵיהּ. הָדָא הוּא
 דְּכָתִיב, (אִיּוֹב ג) וְהַלִּילָה אָמַר הוֹרָה גִּבֹּר. הַלִּילָה
 אָמַר, לְהֵהוּא מְמַנָּא, הוֹרָה גִּבֹּר מְפִלוֹנִיא, וְקוֹדֵשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲפַקֵּד לֵיהּ, לְהֵהוּא רוּחָא, כָּל מָה
 דְּאֲפַקֵּד, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

כְּדִין רוּחָא נְחֵתָא, וְחַד צוּלָמָא עֲמִיָּה, הֵהוּא
 דְּקָאִים בְּדִיוֹקְנֵיהּ לְעִילָא, בְּהֵהוּא צוּלָמָא
 אֲתֵבְרִי (ס"א אֲתֵרְבִּי), בְּהֵהוּא צוּלָמָא אֲזִיל בְּהֵאִי
 עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (תְּהִלִּים טז) אֶךְ בְּצֻלָּם
 יִתְהַלֵּךְ אִישׁ. בְּעוֹד דְּהֵאִי צוּלָמָא אֲשֶׁתִּכַּח עֲמִיָּה
 דְּבַר נָשׁ, בְּצוּלָמָא דִּילֵיהּ קָאִים בְּהֵאִי עֲלָמָא,
 דְּמִתְחַבְּרָאן כְּחָדָא (ס"א אֲשֶׁתִּכַּח עֲמִיָּה בְּרִ נָשׁ קָאִים בְּהֵאִי עֲלָמָא
 וְתִרְיָן אִינּוֹן דְּמִתְחַבְּרָן כְּחָדָא), וְשִׁלְמָה מְלָכָא אֲזַהֵר לְבְנֵי
 נְשָׂא וְאוֹמֵר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
 הַצֻּלָּלִים, תִּרִי.

מקור המאמר בזהר פרשת תזריע דף מד ע"ב - מה ע"א
חומר איסור עון אשת איש

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְכַּנַּשׁ (ס"א דְאַתְתַּקְנַת) לְגַבֵּי
אָדָם, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ לֹוּן, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (בראשית א) וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים. כְּחִזּוֹן דְּמִבְּרַךְ
לְכֹלָה בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, חֲתָן וְכֹלָה,
כִּיּוֹן דְּאַתְבְּרַכּוֹן בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת אַתְדַּבְּקוֹן כְּחִדָּא,
כְּדוּגְמָא דְלַעִילָא.

וְעַל דָּא מָאן דְּאַתִּי לְאַתְחַבְּרָא בְּאַנְתּוֹ דְאַחְרָא,
הָא פְּגִימִים זְוִוְגָא, (כְּפִיכּוֹל עֶבֶד בִּי רְשׁוּיּוֹת לַעִילָא) דְהָא
זְוִוְגָא דְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּלְחֻדוּי, בְּזִמְנָא דְאִיהוּ בְּרַחֲמֵי, וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ
בְּדִינָא. תָּא חֲזִי, מָאן דְּמִתְחַבְּרָא בְּאַנְתּוֹ דְאַחְרָא,
כְּאִילוּ מְשַׁקֵּר בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא מְכַפֵּר לִיהּ
בְּתַשׁוּבָה, וְתַשׁוּבָה תְּלִיָא עַד דִּיסְתַּלַּק מִעַלְמָא,
הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה כב) אִם יְכַוֵּר הָעוֹן הַזֶּה
לָכֶם עַד תָּמוֹתוֹן. וְאִימְתִי, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל
בְּתַשׁוּבָה לְהֵהוּא עַלְמָא, וְאִית לִיהּ לְקַבְּלָא עוֹנְשָׁא.

הַעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה כב) אִם יְכַוֵּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּמוֹתוֹן. וּמִתִּי? בְּשַׁעֲתָא שְׁנַכְנְסָא
בְּתַשׁוּבָה לְעוֹלָם הַהוּא, וַיֵּשׁ לוֹ לְקַבְּלָא עוֹנְשָׁא.

בְּאִ רְאֵה, בְּשַׁעֲתָא שְׁנַכְנְסָה
(שְׁהַתְתַּקְנָה) אֲצֵל אָדָם, הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּרַךְ אוֹתָם, זֶהוּ
שְׁכַתוּב (שם א) וַיְבָרֶךְ אֶתְם
אֱלֹהִים, כְּחִזּוֹן שְׁמִבְּרַךְ אֶת
הַכֹּלָה בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. מִכָּאן
לְמַדְנּוּ, חֲתָן וְכֹלָה, כִּיּוֹן
שְׁמִתְבְּרַכִּים בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת,
נְדַבְּקִים יַחַד, כְּמוֹ דְגְמָא
שְׁלַמְעֵלָה.

וְעַל כֵּן, מִי שְׁבָא לְהַתְחַבְּרָא
עִם אִשָּׁה שֶׁל שֶׁל אַחַר, הֵנָּה
פּוֹגֵם אֶת הַזְוִוְגָא, (כְּפִיכּוֹל עוֹשֶׂה
שְׁתֵּי רְשׁוּיּוֹת לְמַעְלָה) שְׁהָרִי הַזְוִוְגָא
שֶׁל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל עִם הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ, בְּזִמְנָן שְׁהוּא
בְּרַחֲמִים וּבְזִמְנָן שְׁהוּא בְּדִין.
בְּאִ רְאֵה, מִי שְׁמִתְחַבְּרָא
לְאִשָּׁה שֶׁל אַחַר, כְּאִילוּ
מְשַׁקֵּר בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָא מְכַפֵּר
לוֹ בְּתַשׁוּבָה, וְהַתְשׁוּבָה
תְּלִיָה עַד שְׁיִסְתַּלַּק מִן

רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר, מֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, לָא יִתְקַבַּל בְּתַשׁוּבָה, עַד דִּיתְדִין בְּדִינָא דְגִיְהִנְסָם. כָּל שְׂכָן, מֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּבְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכָל שְׂכָן אִי אֶמְרַח לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ דְּיֻקְנָא דְּמִמְזוֹר בְּאַנְתּוּ דְּאַחְרָא, וְאַכְחִישׁ פּוּמְבִי דְּמַלְכָּא.

רְבִי חִיָּיא פְּתַח וְאָמַר, (משלי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'.

אָבִיו, דָּא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. אִמּוֹ, דָּא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָאִי גּוֹזֵל. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (ישעיה ג) גְּזֵלַת הָעֲנִי בְּבִתְיָכֶם. וּמֵאֵן אִיהוּ, מֵאֵן דְּחָמִיד אֶתְתָּא אַחְרָא דְּלָאו אִיהִי בַת זִוְגִיָּה.

תַּמָּן תַּנְיִנּוּ, כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּכְנַסַּת יִשְׂרָאֵל, דְּכָתִיב גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּלָל דָּא, אִיהוּ אִינְתּוּ. מֵאֵן דְּאַתְּדַבֵּק בְּאַנְתּוֹ לְמַהְיֵי מְנָה, וְאַף עַל גַּב, דְּאִיהִי פְּנוּיָה, וְאַהֲנֵי מְנָה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּכְנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּזוּוּגָא דְּלַהוּז, בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת הוּא. וּמָה עַל פְּנוּיָה כַּךְ, מֵאֵן דִּיתְדַבֵּק בְּאַנְתּוֹ דְּאַחְרָא, דְּקָאִים בְּגוּוּנָא דְּלַעִילָא, בְּזוּוּגָא דְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

רְבִי חִיָּיא פְּתַח וְאָמַר, (משלי ט) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. אָבִיו - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא. אִמּוֹ - זֶה כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָה גּוֹזֵל? כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (ישעיה ג) גְּזֵלַת הָעֲנִי בְּבִתְיָכֶם. וּמִי הִיא? מִי שְׂחוּמֵד אִשָּׁה אַחְרַת שְׂאִינְהָ בַת זִוְגִיָּה.

שָׁם שְׂנִינּוּ, כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא וְאֶת כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, שְׂכַתוּב גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּלָל זֶה הוּא הָאִשָּׁה. מִי שְׂנַדְבֵּק בְּאִשָּׁה לְהַנּוֹת מְמָנָה, וְאַף עַל גַּב שְׂהִיא פְּנוּיָה, וְנִהְיָה מְמָנָה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא וְאֶת כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָה

הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂהַזוּוג שְׁלָהֶם הוּא בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. וּמָה עַל פְּנוּיָה כַּךְ - מִי שְׂנַדְבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ שֶׁל אַחַר, שְׂעוּמֵד כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, בְּזוּוּג שֶׁל שִׁבְעַ בְּרָכוֹת, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית, (משלי כח) דָּא יִרְבְּעִים, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ, וְאִמֵּר אֵין פֶּשַׁע דְּאָמַר הָא פְּנוּיָה
 הִיא, אִמְאִי אָסוּר. בְּגִין דָּא גּוּזַל אָבִיו וְאִמּוֹ הָוִי.
 וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְחֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. מָאן הוּא
 אִישׁ מִשְׁחִית. דְּפָגִים דְּיוֹקְנָא וְתַקּוּנָא דְלַעֲיִלָּא. כָּל
 שְׂבִין מָאן דְּחֵמִיד לְאַנְתּוֹ דְּחֵבְרִיהּ לְאַתְדַּבְּקָא (ס"א)
 וְאַתְדַּבְּקֵן בְּהָ) (דף מ"ה ע"א) בְּהָ, דְּפָגִים יִתִּיר. וְעַל דָּא
 אֶתְפָּגִים הוּא לְעַלְמִין. אִישׁ מִשְׁחִית, דְּפָגִים
 לְעִילָּא, וּפָגִים לְתַתָּא, וּפָגִים לְנַפְשִׁיהּ, דְּכֵתִיב
 מִשְׁחִית, וּכְתִיב, (משלי ו) מִשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה.
 - שְׂפּוּגִים לְמַעְלָה, וּפּוּגִים לְמַטָּה, וּפּוּגִים אֶת נַפְשׁוֹ, שְׂכָתוּב מִשְׁחִית, וּכְתוּב (משלי ו) מִשְׁחִית
 נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה.

חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית - זֶה
 יִרְבְּעִים, כְּמֹו שְׂבָאוֹרָה, וְאִמֵּר
 אֵין פֶּשַׁע, שְׂאוּמֵר הִנֵּה הִיא
 פְּנוּיָה, לְמָה אָסוּר? מִשׁוּם זֶה
 הוּא גּוּזַל אָבִיו וְאִמּוֹ. וְלֹא
 עוֹד, אֶלָּא שְׁחֵבֵר הוּא לְאִישׁ
 מִשְׁחִית. מִי הוּא אִישׁ
 מִשְׁחִית? שְׂפּוּגִים הַדְּמוּת
 וְהַתְּקוּן שֶׁל מַעְלָה. כָּל שְׂבִין
 מִי שְׁחֹמֵד אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁל
 חֵבֵר לְהַדְּבִק (וְנִדְּבַק בָּהּ) עִמָּה,
 שְׂפּוּגִים יוֹתֵר, וְעַל זֶה הוּא
 נִפְגָּם לְעוֹלָמִים. אִישׁ מִשְׁחִית
 - שְׂפּוּגִים לְמַעְלָה, וּפּוּגִים לְמַטָּה, וּפּוּגִים אֶת נַפְשׁוֹ, שְׂכָתוּב מִשְׁחִית, וּכְתוּב (משלי ו) מִשְׁחִית
 נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 221)

זְכָאִין כָּל אִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא, לְמַנְדַּע בְּחֻכְמַתָּא דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְאִינוּן יַדְעִי וּמִסְתַּפְּלִין בְּרוּזִין עִילָּאִין.
 בְּגִין דְּכַד בַּר נֶשׁ נִפְיָק מֵהַאי עֲלָמָא, בְּהָא אֶסְתַּלְקוּ מִנְיָה כָּל דִּינִין דְּעֲלָמָא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּפִתְחִין
 לִיהּ תְּלִיסֵר תְּרַעֵי דְּרוּזִי דְּאַפְרַסְמוּנָא דְּכֵינָא, דְּחֻכְמַתָּא עִילָּאָה תְּלִינָא בְּהוּ.
 וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא חֻקֵּי לִיהּ בְּהוּא פּוּרְפִירָא, דְּכָל דִּיּוֹקְנִין גְּלִיפִין תַּמָּן. וְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא אֲשֶׁתְּעֲשָׂעָא בִּיהּ בְּגַן עֵדֶן, וְאַחֲסִין תְּרוּזִין עֲלָמִין, עֲלָמָא דָּא וְעֲלָמָא דְּאַתִּי.
 חֻכְמַתָּא דְּאַצְטְרִידָא לִיהּ לְבַר נֶשׁ. חַד, לְמַנְדַּע לְאַסְתַּפְּלָא בְּרוּזָא דְּמֵאֲרִיהּ. וְחַד, לְמַנְדַּע לִיהּ לְגוּפִיהּ,
 וְלֵאשְׁתְּמוּדַּע מָאן אִיהוּ [כְּמֹו שְׂכָתוּב בְּזֵהָר חֵלְקָא ' (דף ע"ח). שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּזָא הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם
 אָבִינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, לָךְ לָךְ לְמַנְדַּע לָךְ, וְאַתְקַנָּא גְּרַמְיָהּ, וּפְרוּשׁ בְּאוֹר הַחֲמָה שֵׁם (בְּשֵׁם הָרֵב א"ג
 זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה): כְּלוּמַר, לִידַע שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתָּךְ מֵאִיזוּ מְקוּם נְחֻצְבַתָּ, וּבְזֵה תַתְּקֵן גְּרַמְיָךְ, שְׂאֵם לֹא יַדַּע זֶה
 אִינוּן יָכוֹל לִיתְקֵן, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ], וְאִידָא אֶתְבְּרִי, וּמָאן אֶתִּי. וְלֵאן יְהִי. וְתִיקוּנָא דְּגוּפָא, הִיאֵךְ אֶתְתַּקֵּן.
 וְהִיאֵךְ אִיהוּ זְמִין לְמִיעַל בְּדִינָא קַמִּי מְלַכָּא דְּכוּלָּא.

וְחַד, לְמַנְדַּע וְלֵאסְתַּפְּלָא בְּרוּזִין דְּנִשְׁמַתִּיהּ. מֵאִי הִיא הִיא נַפְשׁ דְּבִיהּ, וּמָאן אֶתִּי, וְעַל מָה אֶתִּי בְּהַאי
 גּוּפָא טַפְּהָ סְרוּחָהּ, דְּהַיּוּם כָּאן וּמְחַר בְּקַבְרָא. וְחַד לְאַסְתַּפְּלָא בְּהַאי עֲלָמָא, וְלְמַנְדַּע עֲלָמָא דְּאִיהוּ בִּיהּ,
 וְעַל מָה יִתְתַּקֵּן. וְלְבַתֵּר, בְּרוּזִין עִילָּאִין דְּעֲלָמָא דְּלַעֲיִלָּא, לְאַשְׁתְּמוּדַּע לְמֵאֲרִיהּ. וְכָל דָּא יִסְתַּפֵּל בַּר
 נֶשׁ מִגּוֹ רוּזִין דְּאוּרִייתָא.

תָּא חֲזוּ, כָּל מָאן דְּאִזִּיל לְהוּא עֲלָמָא בְּלֹא יַדְעָהּ, אֶפִּילוּ אִית בִּיהּ עוּבְדִין טְבִין סְגִיאוּן, מִפְּקִין לִיהּ
 מִכָּל תְּרַעֵי דְּהוּא עֲלָמָא. פּוּק חֲמִי מֵאִי כְּתִיב הָכָא, הַגִּידָה לִי, אִמְאִי לִי רוּזִין דְּחֻכְמַתָּא עִילָּאָה, אִידָא
 אֲנִת רַעִי וְאַנְהִינִת בְּהוּא עֲלָמָא עִילָּאָה. אוּלִיף לִי רוּזִין דְּחֻכְמַתָּא, דְּלֹא יַדְעָנָא, וְלֹא אוּלִיפְנָא עַד
 הָכָא. בְּגִין דְּלֹא אֶהוּי בְּכִסּוּפָא, בְּגוֹ אִינוּן דְּרַגִין עִילָּאִין, דְּאָנָא עָאל בִּינִייהוּ, דְּהָא עַד הָכָא לֹא
 אֶסְתַּבְּלָנָא בְּהוּ.

תָּא חֲזוּ, מֵאִי כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִפְּחָה בְּנָשִׁים, אִם אֲנִת אֶתִּי בְּלֹא יַדְעָהּ,
 וְלֹא אֶסְתַּבְּלַת בְּחֻכְמַתָּא, עַד דְּלֹא תִיעוֹל הָכָא, וְלֹא יַדְעַת בְּרוּזִין דְּעֲלָמָא עִילָּאָה, צְאִי לָךְ, לִית אֲנִת
 בְּדִי לְמִיעַל הָכָא בְּלֹא יַדְעָהּ, צְאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצְּאוֹן, וְהוּי יַדְעַת גּוֹ אִינוּן עַקְבֵי הַצְּאוֹן, אֲלִין אִינוּן דְּבִגְנֵי
 נֶשׂא דְּדִשְׁשִׁין לוֹ בְּעַקְבֵי, וְיַדְעִין רוּזִין עִילָּאִין דְּמֵאֲרִיהוֹן, וּבְהוּ תַנְדַּע לְאַסְתַּפְּלָא וְלְמַנְדַּע כּו'.

(זֶהָר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים בְּדַבּוּר הַמִּתְחִיל שְׁלֵמָה אֶהֱיָה כְּעֵתִיהָ)

מקור המאמר בזהר פרשת תוריע דף נו ע"ב - נו ע"א
שמירת הלשון, וחוב לדבר דבורים טובים

וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשַׁמַּת חַיִּים - זו
הַנְּשַׁמָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּמְשַׁכֶּת
מֵאוֹתָם הַחַיִּים שֶׁלִּמְעֵלָה. וַיְהִי
הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם נִכְלָל
בְּנֶפֶשׁ הַקְּדוּשָׁה, מֵהַחַיָּה
הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהוֹצִיָּאה הָאָרֶץ,
שֶׁכְּתוּב (שם א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ
נֶפֶשׁ חַיָּה, הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַחַיָּה
הַעֲלִיּוֹנָה הַהִיא.

השלמה מההשמטות סימן ו'

שֶׁכְּתוּב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
חַיָּה, נֶפֶשׁ שֶׁל אוֹתָהּ חַיָּה
עֲלִיּוֹנָה, וּמִשׁוּם שֶׁהַנֶּפֶשׁ חַיָּה
הַזֹּאת הִיא קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה,
כְּשֶׁהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה מוֹשַׁכֶּת
אוֹתָהּ לְתוֹכָהּ וְנִכְלָלֶת בָּהּ,
אֲזַי קוֹרְאִים לָהּ נְשַׁמָּה.

וּבֵא רֵאָה, בְּכָל זְמַן שֶׁאָדָם
הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, וּפְּיּוֹ
וּלְשׁוֹנוֹ מְדַבְּרִים דְּבָרִים
קְדוּשִׁים, בְּתַפְלָה וּבְתוֹרָה,
הַנְּשַׁמָּה הַזֹּאת נִדְבַקֶת בּוֹ, הוּא
אֶהוּב שֶׁל רַבּוֹנוֹ, כִּמְהוּב
שׁוֹמְרִים שׁוֹמְרִים עָלָיו מִכָּל

הַצְּדָדִים, רְשׁוּם הוּא לְטוֹב לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, וְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו. וְזוֹהִי שֶׁעוֹלָה
לְמַעֲלָה וּמִדְּבַרְתָּ לְפָנָי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וְנִכְנָסֶת לְכָל הַשְּׁעָרִים, וְאֵין מִי שֶׁיִּמְחָה בִּידָהּ. וְעַל

וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשַׁמַּת חַיִּים, דָּא נְשַׁמַּתָּא קַדִּישָׁא,
דְּאֵתְמַשְׁכָּא מֵאֵינוֹן חַיִּים דְּלַעֲיִלָּא. וַיְהִי
הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם אֶתְכַלִּיל בְּנֶפֶשׁא קַדִּישָׁא,
מֵחַיָּה עֲלָאָה דְּאֶפִּיקַת אֶרְעָא דְּכַתִּיב, (בראשית
א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, נֶפֶשׁ דְּהֵיִיא חַיָּה עֲלָאָה.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

דְּכַתִּיב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, דְּהֵיִיא חַיָּה
עֲלָאָה. וּבְגִין דְּהֵיִיא נֶפֶשׁ חַיָּה אֵיִיהִי
קַדִּישָׁא עֲלָאָה, כִּד אֶרְעָא קַדִּישָׁא מְשַׁכָּא לָהּ
בְּגוּוֹה וְאֶתְכַלִּילֶת בָּהּ, כִּדִּין קַרִּינָן לָהּ נְשַׁמָּה.

וְתָא חַיָּה, בְּכָל זְמַנָּא דְּבַר נֶשׁ אֲזִיל בְּאוֹרַח קְשׁוּט,
וּפּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה מְמַלְלָן מִלִּין קַדִּישִׁין
בְּעֻלּוֹתָא, בְּאוֹרֵייתָא. הֵיא נְשַׁמַּתָּא אֶתְדַבְּקַת בֵּיהּ,
רְחִימָא הוּא דְּמֵאֲרִיָּה. כִּמְהוּב נְטוּרִין נְטוּרִין לִיָּה מִכָּל
סְטָרִין. רְשִׁימָא הוּא לְטַב לְעֵילָא וְתַתָּא וְשְׁכִינְתָּא
קַדִּישָׁא שְׁרִיָּיא עֲלוּי. וְדָא הִיא דְּסִלְקָא לְעֵילָא
וּמְמַלְלָא קַמִּי מְלַכָּא קַדִּישָׁא וְעֵילָא בְּכָל תְּרַעִין

וְלִית דְּיִמְחֵי בִידְהָא. וְעַל דָּא אֶתְקַרֵי רוּחַ מְמַלְלָא.
 דְּהָא כָּל שְׂאָר נְפֻשָׁתָא (נְפֻשָׁתָאן) לִית לוֹן רְשׁוֹ
 לְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא בְּרַ הָאִי.

וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ אֲסֵטִי אֲזִרְחוּי וְשִׁפּוּוֹתִיהּ וְלִישְׁנִיהּ
 מְמַלְלָן מִלִּין בִּישִׁין, שְׂכִינְתָּא אֲסִתְלַקַּת
 מִצִּיבָה וְנִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא אֲתַעְבְּרַת מִצִּיבָה וְלֹא
 אֲתַדְבַּקַת בֵּיהּ. וּמִסְטָרָא דְחַוְיָא בִישָׁא תְקִיפָא
 אֲתַעַר רוּחָא חָדָא דְשָׂט וְאֲכִיל בְּעַלְמָא, דְּלֹא
 שְׂרִיָּא אֶלָּא בְּאַתְרֵי דְקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֲסִתְלַקַּת מִתַּמָּן.
 וְאִינוּן מִלִּין סְלָקִין לְאַתְרֵי דְחַוְיָא בִישָׁא, דְּכֻלָּא
 לְאַתְרֵיהּ אֲתַהֲדַר. וּבִשְׁעַתָּא דְסְלָקִין, כְּלָא מְכַרְיִין
 וְאֲמַרִין אֲסִתְלָקוּ סוּחְרֵינִיהּ דְמַלְכָּה בִישָׁא דְפְלַגְיָא.
 פְּנוּן אֲתַר לְאַרְחֵיהּ דְחַוְיָא תְקִיפָא.

וְהֵיא נְשָׂמָה סְלָקָא בְּכֶסֶפָּא, בְּעָאקוּ דְכֻלָּא. וְלֹא
 יְהִיבִין לָהּ אֲתַר לְמַלְלָא כְּמַלְקָדְמִין. וּכְדִין
 חַוְיָא אֲזִדְמִין. וְכַד הֵיא מַלְכָּה בִישָׁא סְלָקָא
 בְּאֲזִרְחִין יְדִיעָאן וְשְׂאֵרֵי קָמִי דְחַוְיָא תְקִיפָא כְּמָה
 רוּחִין מִתְעַרִין בְּעַלְמָא וְרוּחָא נְחָתָא מִהֵהוּא
 סְטָרָא, וְאֲשַׁבַּח דְּהֵהוּא בְּרַ נָשׁ אֲתַעַר לִיהּ בְּמַלְכָּה
 בִישָׁא. וְהָא רוּחָא מְמַלְלָא קַדִּישָׁא אֲתַעְבְּרַת מִצִּיבָה,
 כְּדִין שְׂרִיָּא עֲלוּי וְסְאִיב לִיהּ, וּכְדִין הוּא סְגִיר

הַקְּשָׁה, כְּמָה רוּחֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם, וְרוּחַ יוֹרְדַת מֵאוֹתוֹ הַצַּד, וּמוֹצֵאת שְׂאוֹתוֹ אָדָם עוֹרֵר
 אוֹתָהּ בְּדַבּוּר רָע, וְהֵרִי הָרוּחַ הַמְּדַבֵּרַת הַקְּדוּשָׁה עֲבָרָה מִמֶּנּוּ, אֲזִ שׁוֹרָה עָלָיו וּמְטַמְּאת אוֹתוֹ,

זֶה נִקְרֵאת רוּחַ מְדַבֵּרַת,
 שְׂהֵרִי לְכָל שְׂאָר הַנְּפֻשׁוֹת
 (נְפֻשׁוֹתֵינוּ) אֵין רְשׁוֹת לְדַבֵּר
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ פֶּרַט לְזוֹ.

וּבְזִמְן שֶׁהוּא מְסֻטָּה אֶת
 דְּרַכּוּי, וְשִׁפְתוֹתָיו וְלִשׁוֹנוֹ
 מְדַבְּרִים דְּבוּרִים רָעִים,
 הַשְּׂכִינָה מְסִתְּלַקַּת מִמֶּנּוּ,
 וְהַנְּשָׂמָה הַקְּדוּשָׁה עוֹבְרַת
 מִמֶּנּוּ וְלֹא נִדְבְּקַת בּוֹ. וּמִצַּד
 שֶׁל הַנְּחָשׁ הָרַע הַקְּשָׁה
 מִתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחַת
 שֶׁמְשׁוֹטְטַת וְאוֹכֶלֶת בְּעוֹלָם,
 שְׂאֵין שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם
 שֶׁקְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה הִסְתְּלָקָה
 מִשָּׁם. וְאוֹתָם דְּבוּרִים עוֹלָמִים
 לְמָקוֹם הַנְּחָשׁ הָרַע, שֶׁהַכֹּל
 חוֹזֵר לְמָקוֹמוֹ. וּבִשְׁעָה
 שֶׁמְעֲלִים, הַכֹּל מְכַרְיִים
 וְאוֹמְרִים: הִסְתְּלָקוּ מִסְּבִיבּוֹ
 שֶׁל הַדְּבוּר הָרַע שֶׁל פְּלוֹנִי!
 פְּנוּ מְקוֹם לְדַרְכּוֹ שֶׁל הַנְּחָשׁ
 הַקְּשָׁה!

וְאוֹתָהּ נְשָׂמָה עוֹלָה בְּבוּשָׁה
 וּבְצִרַת הַכֹּל, וְלֹא נוֹתְנִים לָהּ
 מְקוֹם לְדַבֵּר כְּמִקְדָּם, וְאֲזִ
 מִזְדְּמָן הַנְּחָשׁ. וּכְשִׂאוֹתוֹ
 הַדְּבוּר הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכִים
 יְדוּעוֹת וְשׁוֹרָה לְפָנֵי הַנְּחָשׁ

וְאִזְ הוּא סָגוּר, וְנִפְגָּם בְּשָׂרוֹ
בְּמִרְאָה פָּנָיו בְּכֹל, וְעַל זֶה
כָּתוּב שֹׁמֵר פִּיּוֹ וְלִשְׁוֹנוֹ שֹׁמֵר
מִצְרוֹת נַפְשׁוֹ, נַפְשׁוֹ וְדָאִי.
אוֹתָהּ שְׁהִיֵּתָה מְדַבֶּרֶת,
נִעְשְׂתָה מְשַׁתְּקֶת מִשׁוּם דְּבוּר
רָע. וְכִמוֹ שֶׁעֲנִשׁוּ שָׁל אָדָם
בְּזֶה מִשׁוּם אוֹתוֹ דְּבוּר רָע,
כִּי עֲנִשׁוּ בְּגִלְל דְּבוּר טוֹב
(שָׂבָא לִידוֹ שֵׁיכֵל לְדַבֵּר וְלֹא דַבֵּר). ע"כ
מִהַה־שִּׁמְטוֹת.

בֹּא רְאֵה, בְּכֹל זְמַן שֶׁהַנְּשָׂמָה
הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת נִדְבָקֶת בְּאָדָם,
אֲהוּב רְבוּנוֹ הוּא. כִּמָּה
שׁוֹמְרִים שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכֹּל
הַצְּדָדִים, רְשׁוּם הוּא לְטוֹב,
לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה, וְהַשְּׂכִינָה
הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו.

וּבְזִמְנָן שֶׁהוּא מִסְטָה אֶת
דְּרָכּוֹ, הַשְּׂכִינָה מִסְתַּלְקֶת
מִמֶּנּוּ, וְהַנְּשָׂמָה הַקְּדוּשָׁה לֹא
נִדְבָקֶת בּוֹ. וּמִצַּד הַנְּחָשׁ הָרָע
הַתְּקִיף מִתְעוֹרְרֶת רוּחַ אַחַת
שֶׁמְשׁוֹטֶטֶת וְהוֹלֶכֶת בְּעוֹלָם,
שֶׁלֹּא שׁוֹרָה אֵלָּא בְּמִקּוֹם
שֶׁהַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה הַסְּתַלְקָה
מִשָּׁם, וְאִזְ הָאִישׁ נִטְמָא,
וְנִפְגָּם בְּשָׂרוֹ בְּמִרְאָה פָּנָיו
בְּכֹל.

וְאִתְּפָגִים בְּבִשְׂרֵיהָ בְּחִיזוֹ דְּאֲנָפּוּי בְּכֹלָא. וְעַל דָּא
כָּתִיב (מְשֻׁלֵי כֹא) שׁוֹמֵר פִּיּוֹ וְלִשְׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצְרוֹת נַפְשׁוֹ.
נַפְשׁוֹ וְדָאִי, הֵהִיא דְּהוּא מְמַלְלָא אֶתְעֵבִידֵת
מִשְׁתּוֹקָא בְּגִין מְלוּלָא בִישָׂא וּכְפָה דְּעוֹנֵשָׂא דְּבַר
נָשׁ בְּהָאִי, בְּגִין מְלָה בִישָׂא, כִּי עוֹנֵשִׂיהָ בְּגִין מְלָה
טָבָא (דְּאֲתֵי לִידֵיהָ דִּיכִיל לְמַלְלָא וְלֹא מְלִיל): (עַד כֹּאן מִהַה־שִּׁמְטוֹת).

תָּא חַיִּי, בְּכֹל זְמַנָּא דְּהָאִי נִשְׁמַתָּא קְדִישָׂא,
אֶתְדַבְּקֶת בֵּיהּ בְּבַר נָשׁ. רְחִימָא הוּא
דְּמֵאֲרִיָּה. כִּמָּה נְטוּרִין נְטוּרִין לִיהּ מִכָּל סְטֵרִין,
רְשִׁימָא הוּא לְטָב לְעֵילָא וְתַתָּא, וְשְׂכִינָתָא קְדִישָׂא
שְׂרִיא עָלָיו.

וּבְזִמְנָא דְּאִיהוּ אֲסִי אֲרַחֲוִי, שְׂכִינָתָא אֲסִתְלַקֶת
מִנֵּיהּ, וְנִשְׁמַתָּא קְדִישָׂא לֹא אֶתְדַבְּקֶת
בֵּיהּ. וּמִסְטָרָא דְּחַוּיָא בִישָׂא תְּקִיפָא, אֶתְעַר רוּחָא
חַד, דְּשָׂט וְאִזִּיל בְּעֵלְמָא, דִּלָּא שְׂרִיא אֵלָּא בְּאֶתֶר
דְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֲסִתְלַק מִתַּמָּן. וְכִדִּין אֲסִתְאֵב בַּר
נָשׁ, וְאִתְּפָגִים בְּבִשְׂרֵיהָ, בְּחִיזוֹ דְּאֲנָפּוּי בְּכֹלָא.

וְתָא חַיִּי, בְּגִין דְּהָאִי נִפְשׁ חֵיהּ אִיהִי קְדִישָׂא
עֲלָאָה, כִּי אֲרַעָא קְדִישָׂא מִשְׂכָּא לָהּ,
וְאִתְּכִלִּילֵת בְּגוֹוָה, כִּי דִין קְרִינָן לָהּ נִשְׁמָה. וְדָא הוּא

וּבֹא רְאֵה, מִשׁוּם שֶׁנִּפְשׁ חֵיהּ הַזֹּאת הִיא קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה, כְּשֶׁמוֹשְׁכֶת אוֹתָהּ הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה
וְנִכְלָלֶת בְּתוֹכָהּ, אִזְ קוֹרְאִים לָהּ נִשְׁמָה, וְזוֹ הִיא שְׁעוּלָה לְמַעַלָּה וּמִדְּבַרֶת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ,

דְּסִלְקָא לְעֵילָא, וּמְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא קֳדֵי־שָׂא,
וְעֵיילָא בְּכָל תַּרְעִין, וְלִית דִּימְחֵי בִידְהָא. וְעַל דָּא
אַתְקֵרֵי רוּחָא מְמַלְלָא, דִּהָא כָּל שְׂאֵר נַפְשָׁתָא לִית
לוֹן רִשׁוּ לְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא, בַּר הָאִי.

וְעַל דָּא אֲוֵרִייתָא אֲכַרְיִית וְאֵמַרְתָּ, (תהלים לד) נְצוֹר
לְשׁוֹנְךָ מִרַע וְגו', וּכְתִיב (משלי כא) שׁוּמֵר פִּי
וּלְשׁוֹנוֹ וְגו', בְּגִין דְּאִי שְׂפּוֹתֶיהָ וְלִישְׁנֶיהָ מְמַלְלִין
מְלִין בִּישׁוּן, אֵינּוּן מְלִין סְלִקִין לְעֵילָא, וּבְשַׁעְתָּא
דְּסִלְקִין, כִּלְא מְכַרְיִין וְאֵמַרִין אֶסְתַּלְקוּ מִסּוּחַרְגִינְהָ
דְּמַלְהָ בִישָׂא דְכַלְנִיָּא, פְּנוּן אַתְר לְאַרְחִיָּה דְחֻיָּא
תְּקִיפָא. כִּדִּין נִשְׁמַתָּא קֳדֵי־שָׂא אֶתְעַפְּרָא מִנִּיהָ
וְאֶסְתַּלְקַת, וְלֹא יִכָּלֵא לְמַלְלָא, כִּמָּה דְאֵת
אָמַר (תהלים ט) נְאֻלְמַתִּי דוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מֵטוֹב.

וְהֵיא נִשְׁמַתָּא סְלִקָא בְּכִסּוּפָא, בְּעֵאקוּ דְכִלְא,
וְלֹא יִהְבִּין לָהּ אַתְר כְּמַלְקֵדְמִין. וְעַל דָּא
כְּתִיב, שׁוּמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שׁוּמֵר מְצָרוֹת נַפְשׁוֹ. נַפְשׁוֹ
וְדֵאִי הֵיא דְהֵות מְמַלְלָא, אֶתְעַבִּידַת מִשְׁתּוּקָא,
בְּגִין מְלוּלָא בִישָׂא. וּכְדִין חֻיָּא אֲזִדְמִן, דְּכִלְא
לְאַתְרִיהָ אֶתְהַדֵּר, וְכֵד הֵיא מְלָה בִישָׂא סְלִקָא
בְּאֲוֵרְחִין יְדִיעֵן, וְשָׂאֵרֵי קַמִּיָּה דְחֻיָּא תְּקִיפָא, כִּמָּה
רוּחִין מִתְעַרְיִין בְּעַלְמָא, וְרוּחָא נִחְתָּא מֵהֵהוּא
וְאִז מְזַדְמֵן הַנְּחָשׁ, שְׁהַכֵּל חוּזַר לְמִקּוּמוֹ, וּכְשִׂאוֹתוֹ הַדְּבוּר
הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכֵים יְדוּעוֹת וְשׁוּרָה לְפָנֵי הַנְּחָשׁ הַתְּקִיף, כִּמָּה רוּחוֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם,

וּנְכַנְסַת בְּכָל הַשְּׁעָרִים, וְאִין
מוֹחָה בִּידָהּ, וְעַל כֵּן נִקְרְאֶת
רוּחַ מְמַלְלָא, שְׁהֵרִי לְכָל
שְׂאֵר הַנְּפִשׁוֹת אִין רְשׁוֹת
לְדַבֵּר לְפָנֵי הַמַּלְךְ, פֶּרַט לְזוּ.

וְעַל כֵּן הַתּוֹרָה מְכַרְיָהּ
וְאֵמַרְתָּ: (תהלים לד) נְצוֹר
לְשׁוֹנְךָ מִרַע וְגו', וּכְתוּב
(משלי כא) שׁוּמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ
וְגו'. מִשׁוּם שְׂאֵם שְׂפָתוֹתָיו
וּלְשׁוֹנוֹ מְדַבְּרִים דְּבָרִים
רָעִים, אוֹתָם הַדְּבוּרִים
עוֹלִים לְמַעְלָה, וּבְשַׁעְתָּהּ
שְׂעוּלִים, הַכֵּל מְכַרְיִים
וְאֵמַרִים: הִסְתַּלְקוּ מִסְּבִיב
הַדְּבוּר הָרַע שֶׁל פְּלוּנִי! פְּנוּ
מִקּוּם לְדַרְכוֹ שֶׁל הַנְּחָשׁ
הַתְּקִיף! אִז הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה
עוֹבֶרֶת מִמֶּנּוּ וּמִסְתַּלְקַת וְלֹא
יְכוּלָה לְדַבֵּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים ט) נְאֻלְמַתִּי דוּמִיָּה
הַחֲשִׁיתִי מֵטוֹב.

וְאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה עוֹלָה
בְּבוֹשָׁה, בְּצָרָה שֶׁל הַכֵּל,
וְלֹא נוֹתְנִים לָהּ מְקוּם
כְּמִקְדָּם. וְעַל זֶה כְּתוּב, שׁוּמֵר
פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שׁוּמֵר מְצָרוֹת
נַפְשׁוֹ. נַפְשׁוֹ וְדֵאִי אוֹתָהּ
שְׁהִיתָה מְדַבְּרַת, נַעֲשֶׂתָהּ
מִשְׁתַּקֶּת מִשׁוּם הַדְּבוּר הָרַע.
הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכֵים יְדוּעוֹת וְשׁוּרָה לְפָנֵי הַנְּחָשׁ הַתְּקִיף, כִּמָּה רוּחוֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם,

וְרוּחַ יוֹרֵדֶת מֵהַצַּד הַהוּא, וּמוֹצֵאת אוֹתוֹ הָאִישׁ מְעוֹרֵר אוֹתוֹ בְּדַבּוּר רָע, וְהָרוּחַ הַמְּמַלְלֵת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה עוֹבֵרֶת מִמֶּנּוּ. אִזּוֹ שׁוֹרֵה עָלָיו וּמְטַמֵּאת אוֹתוֹ, וְאִזּוֹ הוּא סָגוּר.

כְּמוֹ שֶׁעָנְשׁוּ שֶׁל הָאִישׁ הַזֶּה מִשׁוּם דְּבוּר רָע, כִּף עָנְשׁוֹ מִשׁוּם דְּבוּר טוֹב, שֶׁבֶּא לִידוֹ וַיִּכַּל לְדַבֵּר וְלֹא דִבֵּר. מִשׁוּם שֶׁפָּגַם אוֹתָהּ הָרוּחַ הַמְּמַלְלֵת, שֶׁהִיא מְתַקֶּנֶת לְדַבֵּר לְמַעַלְהָ וּלְדַבֵּר לְמַטָּה, וְהַכֵּל בְּקֹדֶשָׁה. כָּל שֶׁכֵּן אִם הָעַם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ עֲקָמָה, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר לָהֶם וּלְהוֹכִיחַ אוֹתָם, וְשׁוֹתֵק וְלֹא מְדַבֵּר, כְּמוֹ שֶׁאִמְרָנוּ שְׁכַתוּב נִאֲלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֲבִי נִעְפָּר.

נִעְפָּר בְּמַכּוֹת שֶׁל טְמֵאָה. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, מֶלֶכָה בָּזָה וּמִתְפַּנֶּה מִמֶּנּוּ, שְׁכַתוּב (תהלים פז) פָּנָה אֵלַי וַחֲנַנִּי. מַה זֶה פָּנָה אֵלַי? כְּמוֹ הַתְּחַבְּרוּ יַחַד כָּל אוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ. וְאִזּוֹ עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

סָטְרָא, וְאֲשַׁבַּח דִּהֵהוּא בַר נָשׁ אֶתְעַר לִיָּה בְּמִלָּה בִּישָׁא, וְהָא רּוּחָא מְמַלְלָא קְדִישָׁא אֶתְעַבְרָא מִנִּיהּ, כְּדִין שְׂרִיא עָלוּי וְסְאִיב לִיָּה, וּכְדִין הוּא סָגוּר.

כְּמָה דְעוֹנְשָׁא דֵהֵאִי בַר נָשׁ בְּגִין מִלָּה בִישָׁא. כִּף עוֹנְשִׁיהָ בְּגִין מִלָּה טָבָא, דְקָאֲתִי לִידִיהָ, וַיִּכִּיל לְמַלְלָא, וְלֹא מְלִיל. בְּגִין דְפָגַם לְהֵהוּא רּוּחָא מְמַלְלָא, דֵּהִיא אֶתְתְּקַנַּת לְמַלְלָא לְעֵילָא, וְלְמַלְלָא לְתַתָּא, וְכִלָּא בְקֹדֶשָׁה. כָּל שֶׁכֵּן אִי עֲמָא אֲזִלִּין בְּאוֹרְחָא עֲקִימָא, וְהוּא יִכִּיל לְמַלְלָא לְהוּ וּלְאוּכְחָא לְהוּ, וְשִׁתִּיק וְלֹא מְלִיל, כְּמָה דְאִמְיָנָא דְכַתִּיב, נִאֲלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֲבִי נִעְפָּר.

נִעְפָּר בְּמַכּוֹתֵשׁוּן דְמִסְאָבוּתָא, וְדָא הוּא דְאָמַר דָּוִד (דף מ"ז ע"א) מֶלֶכָא אֶלְקִי בְהָאִי, וְאֶתְפָּנִי מִנִּיהּ, דְכַתִּיב, (תהלים כה) פָּנָה אֵלַי וַחֲנַנִּי. מַהוּ פָּנָה אֵלַי. כְּמָה דְאֶתְ אָמַר (במדבר יב) וַיִּפֶן אֶהְרֹן. נִחַתוּ רַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי, וְנִשְׁקוּוּהוּ. אֲזִדְּוּגוּ כַחֲדָא כָּל הַהוּא אוֹרְחָא, קָרָא רַבִּי חִיָּיא עָלֵיהוּ, (משלי ד) וְאֶרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

שְׁנַאָמַר (במדבר יב) וַיִּפֶן אֶהְרֹן. יָרְדוּ רַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּוּהוּ. וְאֶרְחַ עֲלֵיהֶם רַבִּי חִיָּיא, (משלי ד) וְאֶרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

מקור המאמר בזהר פרשת תזריע דף מט ע"ב - נ ע"א
מצות פריה ורביה בקדושה

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָכִי תַנִּינָן, נִגַּע צָרַעַת. נִגַּע הוּא
דִּינָא תִּקְיָפָא שְׂרִיא בְּעֵלְמָא. צָרַעַת: סְגִירו.
בְּמָה דַּאתְּ אָמַר, סְגִירו דְּנִהוּרָא עֲלָתָה. סְגִירו
דְּטִיבו עֲלָתָה, דְּלֹא נַחִית לְעֵלְמָא. פִּי תִהְיֶה בְּאָדָם,
בְּאָדָם סְתָם. וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן. דָּא כְּהֵן דְּלִתְתָּא,
דְּהוּא אֶתְתַּקֵּן לְמִפְתַּח הַהוּא סְגִירו, וְלֹאֲדִלְקָא
בוֹצִינָיָא דִּישְׁתַּכְּחוּ עַל יְדוּי בְּרַכָּן לְעֵילָא וְלִתְתָּא.
וַיִּתְעַבֵּר וַיִּסְתַּלַּק הַהוּא נִגַּע, וַיִּשְׂרִי נִהִירו דְּרַחֲמֵי
עַל כְּלָא, וּבְגִין כֶּךָ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, חֲמִינָא לְאִינְהוּ בְּנֵי עֵלְמָא, דְּלֹא
מִשְׁגַּחֲו, וְלֹא יַדְעִין בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, כְּתִיב
בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, (ויקרא ט) אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן
הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי. וּכְתִיב, (ויקרא ט) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יי'. אִי אִינּוֹן
מִתְרַחֲקוּ, אֲזַן הוּא קְדוּשָׁה דְּלֵהוֹן, הָא רַעוּתָא דְּלֵהוֹן
אֶתְרַחֲקַת מִנִּיהוּ. וּקְרָא אַכְרִיז וְאָמַר, (תהלים לב) אֵל
תִּהְיֶה כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הָבִין, בְּמָה אֶתְפָּרְשֵׁן בְּנֵי
נִשָּׂא מְסוּס וּפָרֵד, בְּקְדוּשָׁה דְּגֵרְמִיָּהוּ, לְאֶשְׁתַּכְּחָא
שְׁלִימִין וְרִשְׁימִין מְכֻלָּא.

(תהלים לב) אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הָבִין. בְּמָה נִפְרָדִים בְּנֵי אָדָם
 שִׁמְצָאוּ שְׁלָמִים וְרִשׁוּמִים מֵהַכֹּל.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כֶּךָ שְׁנִינּוּ,
נִגַּע צָרַעַת: נִגַּע - הוּא הַדִּין
הַקָּשָׁה הַשְּׂרׁוּי בְּעוֹלָם. צָרַעַת
- הַסְּגָרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַסְּגַר
הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן. הַסְּגַר שֶׁל
הַטּוֹב הָעֲלִיּוֹן שֶׁלֹּא יוֹרֵד
לְעוֹלָם. כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם -
בְּאָדָם סְתָם. וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן
- זֶה הַכֹּהֵן שֶׁלְּמִטָּה, וְהוּא
מִתְקַן לְפָתַח אוֹתוֹ הַסְּגַר
וְלֵהֲדַלִּיק מְאוֹרוֹת, שִׁמְצָאוּ
עַל יְדוּ בְּרַכּוֹת לְמַעְלָה
וְלְמַטָּה, וַיִּעֲבֵר וַיִּסְתַּלַּק אוֹתוֹ
הַנִּגַּע, וַיִּשְׂרֶה אוֹר שֶׁל
רַחֲמִים עַל הַכֹּל, וּמִשׁוּם כֶּךָ
וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, רְאִיתִי אוֹתָם
בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא מִשְׁגִּיחִים
וְלֹא יוֹדְעִים בְּכְבוֹד רַבּוֹנָם.
כְּתוּב בְּיִשְׂרָאֵל, (ויקרא ט) אֲשֶׁר
הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים
לְהִיּוֹת לִי. וּכְתוּב (שם)
וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים
כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'. אִם הֵם
מִתְרַחֲקִים, אֵיפֹה הַקְּדוּשָׁה
שְׁלָהֶם? הֲרִי רְצוֹנָם הִתְרַחַק
מִמֶּנּוּ, וְהַכְּתוּב מְכַרִּיז וְאָמַר,
מְסוּס וּפָרֵד? בְּקְדוּשַׁת עַצְמָם,

וְעַל דָּא זְוֹנָא דְבְנֵי נָשָׂא הוּא בְּזִמְנֵי יְדִיעָן,
 לְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא. וְהָא אֶתְעֵרוּ, בְּפִלְגוּת לִילֵיא קְדֻשָׁא
 בְּרִידָא הוּא עָאל בְּגִנְתָּא דְעֵדוֹן, לְאַשְׁתַּעֲשַׂעָא עִם
 צְדִיקָיָא, וּכְנַסְתּוּ יִשְׂרָאֵל מִשַּׁבַּחַת לִיהּ לְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וְהִיא שַׁעְתָּא דְרְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בְּהוּ.
 וְחִבְרֵיָא דְמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵיָתָא, מִשְׁתַּתְּפֵי בָּהּ
 בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, לְשַׁבְחָא לְמַלְכָּא
 קְדֻשָׁא, וְאַתְעַסְקוֹן בְּאוּרֵיָתָא, שְׂאֵר בְּנֵי נָשָׂא
 כִּדְיָן עֵידוֹן רְעוּתָא לְאַתְקוּדְשָׁא בְּקוּדְשָׁה דְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וּלְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ.
 וְאַיְנוֹן חִבְרֵיָא דְמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵיָתָא זְוֹנָא דְלִהוֹן
 בְּשַׁעְתָּא דְזְוֹנָא אַחְרָא אֲשַׁתְּכַח, וְהִיא מִשַּׁבַּת
 לְשַׁבַּת לְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא וּכְנַסְתּוּ יִשְׂרָאֵל, דְּהוּא עֵידוֹן רְעוּתָא
 דְּמַתְּבָרְכָן פְּלֵא עֲלָי וְתַתָּאי.

וְהַחֲבֵרִים שְׂמִשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה, מִשְׁתַּתְּפִים עִם כְּנַסַּת
 יִשְׂרָאֵל לְשַׁבַּח אֶת הַמֶּלֶךְ
 הַקְּדוֹשׁ, וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה
 לְשְׂאֵר בְּנֵי הָאָדָם, אֲזִי עֵת
 רְצוֹן לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקוּדְשַׁת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְכַוֵּן רְצוֹן
 לְדַבֵּק בּוֹ. וְאוֹתָם הַחֲבֵרִים
 שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, הַזְּוֹנִג
 שְׁלָהֶם בְּשַׁעָה שְׁנִמְצָא זְוֹנִג
 אַחֵר, וְזֶה מִשַּׁבַּת לְשַׁבַּת,
 לְכַוֵּן הַרְצוֹן לְדַבֵּק בְּקוּדְשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהִיא עֵת רְצוֹן שְׁהַכֵּל
 מִתְּבָרְכִים, הָעֲלִיּוֹנִים
 וְהַתְּחַתּוֹנִים.

אִם בְּנֵי אָדָם הַתְּרַחְקוּ מִמְּנוּ
 וְעוֹשִׂים כְּבַהֲמוֹת, אֵיפֹה
 הַקְּדוֹשׁ שְׁלָהֶם שְׂיִמְצָאוּ

קְדוּשִׁים? אֵיפֹה הַנְּפֹשׁוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שְׂמוֹשְׁכִים מִלְּמַעְלָה? וּשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ צוּחַ וְאוֹמֵר, (מְשַׁלֵּי יט) גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב. גַּם בְּלֹא דַעַת, מָאֵן הוּא דַעַת. דָּא קְדֻשָׁא

וְעַל דָּא זְוֹנָא דְבְנֵי נָשָׂא הוּא בְּזִמְנֵי יְדִיעָן,
 לְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא. וְהָא אֶתְעֵרוּ, בְּפִלְגוּת לִילֵיא קְדֻשָׁא
 בְּרִידָא הוּא עָאל בְּגִנְתָּא דְעֵדוֹן, לְאַשְׁתַּעֲשַׂעָא עִם
 צְדִיקָיָא, וּכְנַסְתּוּ יִשְׂרָאֵל מִשַּׁבַּחַת לִיהּ לְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וְהִיא שַׁעְתָּא דְרְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בְּהוּ.
 וְחִבְרֵיָא דְמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵיָתָא, מִשְׁתַּתְּפֵי בָּהּ
 בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, לְשַׁבְחָא לְמַלְכָּא
 קְדֻשָׁא, וְאַתְעַסְקוֹן בְּאוּרֵיָתָא, שְׂאֵר בְּנֵי נָשָׂא
 כִּדְיָן עֵידוֹן רְעוּתָא לְאַתְקוּדְשָׁא בְּקוּדְשָׁה דְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וּלְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ.
 וְאַיְנוֹן חִבְרֵיָא דְמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרֵיָתָא זְוֹנָא דְלִהוֹן
 בְּשַׁעְתָּא דְזְוֹנָא אַחְרָא אֲשַׁתְּכַח, וְהִיא מִשַּׁבַּת
 לְשַׁבַּת לְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא וּכְנַסְתּוּ יִשְׂרָאֵל, דְּהוּא עֵידוֹן רְעוּתָא
 דְּמַתְּבָרְכָן פְּלֵא עֲלָי וְתַתָּאי.

וְהַחֲבֵרִים שְׂמִשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה, מִשְׁתַּתְּפִים עִם כְּנַסַּת
 יִשְׂרָאֵל לְשַׁבַּח אֶת הַמֶּלֶךְ
 הַקְּדוֹשׁ, וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה
 לְשְׂאֵר בְּנֵי הָאָדָם, אֲזִי עֵת
 רְצוֹן לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקוּדְשַׁת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְכַוֵּן רְצוֹן
 לְדַבֵּק בּוֹ. וְאוֹתָם הַחֲבֵרִים
 שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, הַזְּוֹנִג
 שְׁלָהֶם בְּשַׁעָה שְׁנִמְצָא זְוֹנִג
 אַחֵר, וְזֶה מִשַּׁבַּת לְשַׁבַּת,
 לְכַוֵּן הַרְצוֹן לְדַבֵּק בְּקוּדְשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהִיא עֵת רְצוֹן שְׁהַכֵּל
 מִתְּבָרְכִים, הָעֲלִיּוֹנִים
 וְהַתְּחַתּוֹנִים.

אִי בְּנֵי נָשָׂא אֶתְרַחְקוּ מִנֵּיהּ, וְעַבְדוֹן כְּבַעֲרִי, אֵן
 הוּא קְדֻשָׁה דְלִהוֹן, לְאַשְׁתַּכְּחָא קְדֻשִׁין. אֵן
 אֵינּוֹן נֶפֶשׂאֵן קְדֻשִׁין דְּמִשְׁכָּן מֵעִילָא. וּשְׁלֵמָה
 מִלְכָּא צוּחַ וְאוֹמֵר, (מְשַׁלֵּי יט) גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא
 טוֹב. גַּם בְּלֹא דַעַת, מָאֵן הוּא דַעַת. דָּא קְדֻשָׁא

גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב. גַּם בְּלֹא דַעַת, מִי הוּא הַדַּעַת? זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. נֶפֶשׁ לֹא

טוב - זוהי הנפש שהם מושכים במעשיהם. לא טוב, שהרי מהצד האחר נמשכות עליהם נפש שאינה טוב, משום שלא מכונים לבם לקדוש ברוך הוא.

ברוך הוא. נפש לא טוב, דא הוא נפש, דאינון משכין בעובדיהו, לא טוב, דהא מסטרא אחרא אתמשכאן עליהו נפשתא דלאו איהו טוב, פגין דלא מכווני לבייהו לקודשא בריך הוא.

מי שמתלהט ביצר הרע בלי רצון וכונת הלב לקדוש ברוך הוא, מהצד של יצר הרע נמשכת עליו נפש שאינה טוב. זהו שכתוב גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברגלים חוטא. מי שהוא אין ברגלים ודוחה את השעה בלי רצון קדוש - חוטא, חוטא ודאי בכל.

מאן דאתלהיט ביצר הרע, בלא רעותא וכוונה דלבא לקודשא בריך הוא. מסטרא דיצר הרע אתמשך עליה נפשא, דלאו איהו טוב, הדא הוא דכתיב גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברגלים חוטא. מאן דאיהו אין ברגלים ודחי שעטא בלא רעותא קדישא, חוטא. חוטא ודאי, בכלא.

ועל זה שורות מכות רעות בבני אדם, ומעידים בפניהם על חצפתם, להראות שהנה הקדוש ברוך הוא מואס בהם ואין דעתו בהם, עד שהם זוכים ומכשירים את מעשיהם כמקדם ומתברכים (ומטהרים).

ועל דא שריין מכתשין בישין בבני נשא, ואסהידו באנפיהו בחציפותא דלהון, לאחזאה דהא קדשא בריך הוא מאים בהו, ולאו דעתיה בהון, עד דאינון זכאן (דף נ' ע"א) ומכשראן עובדיהו כמלקדמין, ומתברכן (ס"א ומתדכאן).

כמלקדמין, ומתברכן (ס"א ומתדכאן).

(ומטהרים)

ספר אור הזהר (עמוד 220)
בהקדמת התקונים (י"ד): הלכה איהי קבלה. הפעם למה הקבלה נקרא הלכה, על פי היא לבדה הולכת עם האדם לבית עולמו. וזה רמזו במה שכתב אל תקרא הליכות אלא הלכות, ולמה לא נכתב הלכות עולם לו, ללמדך דדוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצותא ולקבוד ולתפארת, פי המלאך הנברא מלמוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל למוד הפשוט שכרו אתו ופעלתו לפניו.
(כפא מלך להקדמת התקונים זהר דף י"ד)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת תזריע דף נ ע"א
הזכרת שם שמים על כל מלאכה

בְּגִוּוֹנָא דָּא כְּתִיב, כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְגו',
וְנִתְּתִי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲזִיתְכֶם.
וְכִי אָנֹכִי טֹב הוּא, דִּישְׁתַּכַּח בְּאִינוּן דִּזְכָּאן לְמִיעַל
בְּאַרְעָא. אֵלָּא הָא אוּקְמוּהָ לְאַשְׁכַּחַא מַטְמוֹנִין
דְּאַטְמָרֵן בְּבֵיתֵיהוּ, וְלֹא־הִנָּאָה לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל.

אֲבָל תָּא חֲזוּ, זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל, דִּיאִינוּן מִתְדַבְּקוֹן
בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
רְחִים לְהוּ, דְּכְתִיב, (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יי'.
וּמְגוֹ רְחִימוּתָא דִּילֵיהּ, אָעִיל לְהוּ לְאַרְעָא קְדִישָׁא,
לְאַשְׁרָאָה שְׂכִינְתֵיהּ בִּינֵיהּ, וְלִמְהוּי דִּיִּוְרִיהּ עֲמָהוּן,
וְיִשְׂרָאֵל דִּישְׁתַּכְחוּן קְדִישִׁין עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא.

תָּא חֲזוּ, כְּתִיב (שמות לה) וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבֶן
וְגו'. בְּשַׁעֲתָא דְהוּ עֵבְדִין עֵבִידְתָּא, הוּ
אֲמַרִי, דָּא לְמַקְדָּשָׁא. דָּא לְמִשְׁכָּנָא. דָּא לְפְרוּכְתָּא.
וְכֵן כָּל אִינוּן אוּמְנִין בְּגִין דִּישְׁרִי קְדָשָׁה עַל יְדֵיהּ,
וְאַתְקַדֵּשׁ הֵהוּא עֵבִידְתָּא. וְכַד סָלִיק לְאַתְרֵיהּ,
בְּקְדוּשָׁה סָלִיק.

לְמִשְׁכָּן, וְזֶה לְפָרְכָתָּא. וְכֵן כָּל אוּתָם הָאֲמָנִים, כְּדִי שְׁתַּשְׁרֶה קְדָשָׁה עַל יְדֵיהֶם, וּמִתְקַדְּשֵׁת אוּתָהּ
עֲבוּדָה. וְכִשְׁעוּלָה לְמִקְוֹמוֹ, עוּלָה בְּקְדָשָׁה.

כְּמוֹ זֶה פְּתוּב, כִּי תִבְאוּ אֶל
אֶרֶץ כְּנָעַן וְגו', וְנִתְּתִי נֶגַע
צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲזִיתְכֶם.
וְכִי שְׂכָר טוֹב הוּא שְׂיִמְצָא
בְּאוּתָם שְׂזוּכִים לְהַכְּנִס
לְאַרְצָא? אֵלָּא הִנֵּה פְּרִשׁוּהָ,
לְמִצָּא מַטְמוֹנִים שְׁהַטְמִינוּ
בְּבֵיתָם, וְלִהְנוֹת בְּהֶם אֶת
יִשְׂרָאֵל.

אֲבָל בָּא רָאָה, אֲשֶׁרֵיהֶם
יִשְׂרָאֵל שְׁהֶם מִתְדַבְּקִים
לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוּתָם,
שְׂפָתוֹב (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם
אָמַר ה'. וּמִתּוֹךְ אֶהְבֵּתוּ
הַכְּנִיס אוּתָם לְאַרְצָה קְדוּשָׁה,
לְהַשְׁרוֹת שְׂכִינְתוֹ בֵּינֵיהֶם,
וְשִׁיחָהּ דִּיִּוְרוֹ עֲמָהֶם,
וְיִשְׂרָאֵל שְׂיִמְצָאוּ קְדוּשִׁים
עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

בָּא רָאָה, פְּתוּב (שמות לה) וְכָל
הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבֶן וְגו'.
בְּשַׁעֲתָא שְׁהִיוּ עוֹשִׂים מַעֲשָׂה,
הִיוּ אוּמְרִים: זֶה לְמַקְדָּשׁ, זֶה

לְמִשְׁכָּן, וְזֶה לְפָרְכָתָּא. וְכֵן כָּל אוּתָם הָאֲמָנִים, כְּדִי שְׁתַּשְׁרֶה קְדָשָׁה עַל יְדֵיהֶם, וּמִתְקַדְּשֵׁת אוּתָהּ
עֲבוּדָה. וְכִשְׁעוּלָה לְמִקְוֹמוֹ, עוּלָה בְּקְדָשָׁה.

כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁעוֹשֶׂה עֲבוּדָה לְעֲבוּדָה זָרָה אוֹ לְצַד הָאֲחֵר שְׂאִינוּ קָדוֹשׁ, כִּיּוֹן שְׂמִזְכִּיר אוֹתוֹ עַל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה, הִרִי רוּחַ טְמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו. וְכַשְׁעוֹלָה הַמַּעֲשֶׂה, עוֹלָה בְּטֵמְאָה. הַכְּנַעֲנִיִּים הֵם עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּמַדְבָּקִים כָּלֶם יַחַד בְּרוּחַ טְמֵאָה בְּעֲבוּדָה זָרָה, וְהָיוּ בּוֹנִים בְּנֵיִן לְפָרְצוּפֵיהֶם (לְטַנּוּפֵיהֶם) וְלִגְעוּלֵיהֶם לְצַד הַטְּמָא לְעֲבוּדָה זָרָה. וְכַשְׂמַתְחִילִים לְבָנוֹת, הָיוּ אוֹמְרִים דְּבוּר. וְכִיּוֹן שֶׁנִּזְכָּר בְּפִיהֶם, עוֹלָה עָלָיו רוּחַ שֶׁל טְמֵאָה. כַּשְׁעוֹלָה הַמַּעֲשֶׂה, הוּא עוֹלָה בְּרוּחַ טְמֵאָה.

כִּיּוֹן שֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לָאָרֶץ, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַהֵר אוֹתָם וְלִקְדָּשׁ לָהֶם אֶת הָאָרֶץ, וּלְפָנוֹת מְקוֹם לְשִׁכְנָה, שְׁלֹא תִשָּׂרָה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַטְּמֵאָה. וְעַל כֵּן בְּאוֹתוֹ נִגַּע צָרַעַת הָיוּ סוֹתְרִים בְּנֵינִים שֶׁל עֲצִים וְאַבְנִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּטֵמְאָה.

בֹּא רֵאֵה, אִם הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה הָיָה לְמִצְאָה מְטֵמוֹנִים בְּלִבְד, יַחֲזִירוּ הָאַבְנִים אַחֵר כֶּף כְּמוֹת שֶׁהֵם לְמְקוֹמָם, וְהַעֲפֹר לְמְקוֹמוֹ. אֲבָל הַפְּסוּק כּוֹתֵב, וַחֲלָצוּ אֶת הָאַבְנִים. וְכָתוּב וְעֲפָר אַחֵר יִקַּח. כִּדִּי שֶׁתַּעֲבֹר רוּחַ הַטְּמֵאָה, וְיִתְפַּנֶּה וְיִתְקַדֵּשׁ כָּעֵת כְּמִקְדָּם, וְיִמָּצְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁהּ וּבְדִיּוֹר קָדוֹשׁ, לְהִשְׁרוֹת בִּינֵיהֶם שְׂכִינָה.

כְּגוֹנוֹנָא דָּא מָאן דְּעָבִיד עֲבִידְתָּא לְעֲבוּדָה זָרָה, אוֹ לְסִטְרָא אַחְרָא, דִּלְא קְדִישָׁא. כִּיּוֹן דְּאִדְכֵּר לִיהַ עַל הַהוּא עֲבִידְתָּא, הָא רוּחַ מְסֵאֲבָא שְׂרִיא עֲלוּי, וְכַד סָלִיק עֲבִידְתָּא, כְּמִסֵּאֲבָא סָלִיק. כְּנַעֲנִים פְּלָחִי לְעֲבוּדָה זָרָה אִינְהוּ, וּמִתְדַבְּקוֹן פְּלָחוּ כַּחֲדָא בְּרוּחַ מְסֵאֲבָא בְּעֲבוּדָה זָרָה, וְהָיוּ בְּנֵיִן כְּנֵיִן לְפָרְצוּפֵיהוּ (ס"א לְטַנּוּפֵיהוּ) וְלִגְעוּלֵיהוּ לְסִטְרָא מְסֵאֲבָא לְעֲבוּדָה זָרָה, וְכַד שְׂרָאוֹן לְמִבְּנֵי, הוּוּ אִמְרֵי מְלָה, וְכִיּוֹן דְּאִתְדַבֵּר בְּפּוֹמֵיהוּ, סָלִיק עָלֵיהּ רוּחַ מְסֵאֲבָא. כַּד אִסְתְּלִיק עֲבִידְתָּא, בְּרוּחַ מְסֵאֲבָא אִסְתְּלִיק.

כִּיּוֹן דְּעָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, בָּעָא קְדִישָׁא בְּרִידְ הוּא לְדַכְּפָא לֹוֹן, וְלִקְדִישָׁא לֹוֹן אַרְעָא, וְלֹאֲפִנָּא אַתְר לְשִׁכְנָתָא דִּלְא תִשְׂרִי שְׂכִינָתָא גּוֹ מְסֵאֲבָא. וְעַל דָּא בְּהַהוּא נִגַּע צָרַעַת, הוּוּ סוֹתְרִין בְּנֵינִין דְּאֵעִין וְאַבְנֵין דְּאִתְעֲבִידוּ בְּמִסֵּאֲבוֹ.

תָּא חַוִּי, אִי עוֹבְדָא דָּא הָוָה לְאַשְׁכְּחָא מְטֵמוֹנִין בְּלַחֲזוּדוּי, יְהִדְרוֹן אַבְנֵין לְבַתָּר כְּמָה דְּאִינוּן לְאַתְרֵיהוּ, וְעֲפָרָא לְאַתְרֵיהּ. אֲבָל קָרָא כְּתִיב, וַחֲלָצוּ אֶת הָאַבְנִים. וְכָתִיב וְעֲפָר אַחֵר יִקַּח. כִּיּוֹן דִּיתְעַבֵּר רוּחַ מְסֵאֲבָא, וְיִתְפַּנֶּי וְיִתְקַדֵּשׁ הַשְּׂתָא כְּמִלְקַדְמוֹן, וְיִשְׁתַּכְּחוּ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְוִישָׁהּ, וּבְדִיּוֹרָא קְדִישָׁא, לְמִשְׂרֵי בִינֵיהוּ שְׂכִינָתָא.

יַחֲזִירוּ הָאַבְנִים אַחֵר כֶּף כְּמוֹת שֶׁהֵם לְמְקוֹמָם, וְהַעֲפֹר לְמְקוֹמוֹ. אֲבָל הַפְּסוּק כּוֹתֵב, וַחֲלָצוּ אֶת הָאַבְנִים. וְכָתוּב וְעֲפָר אַחֵר יִקַּח. כִּדִּי שֶׁתַּעֲבֹר רוּחַ הַטְּמֵאָה, וְיִתְפַּנֶּה וְיִתְקַדֵּשׁ כָּעֵת כְּמִקְדָּם, וְיִמָּצְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁהּ וּבְדִיּוֹר קָדוֹשׁ, לְהִשְׁרוֹת בִּינֵיהֶם שְׂכִינָה.

וְעַל דָּא מָאן דְּבָנֵי בְנֵי כַד שְׂאֲרֵי לְמִבְנֵי, בְּעֵי
 לְאִדְכָּרָא בְּפוּמֵיהּ, דְּהָא לְפוּלְחָנָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא הוּא פְּנֵי. בְּגִין דְּכִתְיִב, (ירמיה כב) הוּי בּוֹנֵה
 בֵּיתוֹ בְּלֹא צְדָק וְגו', וְכִדְרִין סִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא שְׂאֲרֵי
 עֲלוּי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין עָלֵיהּ קְדוּשָׁתָא,
 וְקֹאֲרֵי עָלֵיהּ שְׁלוֹם, הָדָא הוּא דְכִתְיִב, (איוב ה) וַיִּדְעַת
 כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה וְגו'.
 שְׁלוֹם. זְהוּ שְׁכָתוּב (איוב ה) וַיִּדְעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה וְגו'.

וְעַל כֵּן, מִי שְׁבוּנָה בְּנֵינָא,
 כְּשִׁמְתְּחִיל לְבָנוֹת צְרִיךְ
 לְהִזְכִּיר בְּפִיו, שְׁהֲרֵי לְעִבּוּדַת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא בּוֹנֵה,
 מְשׁוּם שְׁכָתוּב (ירמיה כב) הוּי
 בְּנֵה בֵּיתוֹ בְּלֹא צְדָק וְגו'. וְאִז
 סִיּוּעַ שְׂמִימֵי שׁוּרָה עָלָיו,
 וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזִמֵּן
 עָלָיו קְדוּשָׁה וְקוּרָא עָלָיו
 שְׁלוֹם. זְהוּ שְׁכָתוּב (איוב ה) וַיִּדְעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה וְגו'.

ספר אור הזהר (עמוד 224)

ה) על ידי למוד תורת הח"ן בחיות קדושה נברא אור שיכולים לראות שרפי מעלה
 איתא מרבינו הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, שהראה לרבי רבי בער עגנון בקבלה, ואמר
 הרבי רבי בער הפשט וכוון האמת, ואמר לו הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, אם כי הפשט
 הוא אמת, אכן אין שום חיות בהדברים, וכשאמר לו הפשט בחיות קדושה נתמלא החרר מלאכים,
 שמצד שהיה בחיות פי השם נעשה מכל דבור מלאך.
 (פרי צדיק פרשת ויגש דף ק"ה טור ב')

וענין ספר דברי ישראל (מודיון) גללי אורייתא (דף י"ב טור ד'), וזה לשון קדושו: מפרסם המעשה מן
 הבעל שם טוב הקדוש עם הרבי רבי בער, מהמאמר מספר עין חיים, שהיה בו כמה שמות מלאכים,
 ומיד שאמר הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה המאמר, נתמלא כל הבית אורה, וראו בחוש
 ממש את המלאכים הנזכרים.

ו) עמקות בסוד מאפשר פקידת עקרות ורפוי חולים

על ידי עיון עמק בסודות התורה יכולים לפקד עקרות ולרפאות חולאת חזק.

(ספר המדות אות סוד, מבעל לקוטי מוהר"ן זכרוננו לחיי העולם הבא)

ז) האר"י זכרוננו לברכה זכה להשגותיו על ידי יגיעתו הגדולה בזהר הקדוש

בענין השגתו אמר לי [האר"י זכרוננו לברכה], כי בתחלת ימי השגתו היה טורח לפעמים שבוע אחד
 על מאמר אחד מן הזהר כדי להבין אותו, ולא היו אומרים לו פרושו, דאם כן נמצא שלא היתה
 התורה ההיא שלו, וצריך שהוא יחדש בשכלו מעצמו בתורה מה שקבלה נפשו בחלקה בהר סיני
 כנודע, ולכן כאשר היה טורח אז היו אומרים לו: בענין פלוני ובמאמר פלוני עינת ועמדת על האמת,
 אבל עדיו צריך קצת עמק יותר, ולפעמים היו אומרים לו: טעית בענין פלוני בכל או במקצתו, והיה
 חוזר ומענין עד שהיה עומד על האמת.
 (הרב חיים ויטאל בשער רוח הקדש דף ד:)

אמר לי מורי זכרוננו לברכה כששאלתי לו איך זכה לכל החכמה הזאת, והשיב לי, שטרח במאד
 מאד בחכמה הזאת, ואמרתי לו כי גם הרמ"ק זכרוננו לברכה וגם אני חיים טרחתי במאד מאד
 בחכמה הזאת. ואמר לי, שהאמת הוא שטרחנו מאד יותר משאר אנשי דורנו, אבל לא עשינו
 כמוהו, כי כמה לילות היה נשאר בלתי שנה על מאמר אחד של ספר הזהר, ולפעמים ששה לילות
 של ימי החל שבשבוע היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, ולא היה ישן כל הלילות
 ההם רב פעמים.
 (הרב חיים ויטאל בשער רוח הקדש דף י"א:)

וכן אמר מורי זכרוננו לברכה להרב אברהם הלוי עצה טובה לענין השגה, שילמד בזהר דרך בקיאות
 בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים.

(הרב חיים ויטאל בשער רוח הקדש דף י"א:)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו ברעיה מדימנא דף צב ע"א
מדרגות ובהינות קדושת שבת

וְכִלְהוּ חַד וְאַקְרִי כֹּלָא שַׁבַּת. וְכֹל חַד, כַּד אִיהוּ
שֵׁלְטָא, נָטִיל לְחֻבְרוּי, וְזָמִין לֹזן בַּהֲדִיָּה,
בַּהֲהוּא שׁוּלְטָנוּ דִּילִיָּה. וְכַד הָאִי אֲתִי לְעֵלְמָא,
כִּלְהוּ אֲתִיין וְזָמִינן בַּהֲדִיָּה.

כַּד אֲתִי לִילִיא, זָמִין בַּהֲדִיָּה לְשַׁבַּת דִּימָמָא, וְזָמִין
לִיָּה בַּהֲיִכְלִיָּה, וְאַתְטָמַר בַּהֲדִיָּה. כִּיּוֹן דְּהָאִי
אַתְיָא, שַׁבַּת עֲלָאָה אֲתַמְשַׁד עֲלִיָּה, וְכִלְהוּ גְנִיזוֹן
בַּהֲיִכְלָא דִּילִיָּא וּבְגִין דָּא סְעוּדָתָא דִּילִיָּא חָמוּר
מִבִּימָמָא (ס"א כדביממא).

כַּד אֲתִי יִמָּמָא, זָמִין בַּהֲדִיָּה לְתֵרִין אֲלִין אַחַרְנִין,
דְּרָגָא עֲלָאָה וְדְרָגָא תַּתָּאָה, דָּא דְאַנְהִיר לִיָּה,
וְדָא דְאַתְנַהִיר מִנִּיָּה. וְכֹלָא כַּחַדָּא אֲקָרִי שַׁבַּת,
וְשֵׁלְטִין בִּיּוֹמָא דְשַׁבַּת. וְאַלִין תְּלַת דְרָגִין, אִינְוִין
כִּלְלָא וְרָזָא דְכָל אֲוִרִיָּתָא, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, נְבִיאִים
וְכַתּוּבִים. מָאן דְנָטִיר שַׁבַּת, נָטִיר אֲוִרִיָּתָא כֹּלָא.

וְשֵׁלְשׁ הַדְרָגוֹת הִלְלוּ הֵן כָּלֵל וְסוּד שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, נְבִיאִים וְכַתּוּבִים. מִי
שִׁשׁוּמַר שַׁבַּת, שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

וְכִלְזָן אַחַת, וְהַכֵּל נִקְרָא
שַׁבַּת. וְכֹל אַחַת כְּשֶׁהִיא
שׁוּלְטָת, לֹקַחַת אֶת
חֻבְרוּתֶיהָ וּמְזַמֵּנָה אוֹתָן עִמָּה
בְּאוֹתוֹ הַשֵּׁלְטוֹן שֶׁלָּהּ. וְכִשְׁזָה
בְּאֵל עֲלֹלָם, כָּלָם בָּאִים
וּמְזַמֵּנִים עִמּוֹ.

כְּשֶׁבָא הַלִּילָה, מְזַמֵּין עִמּוֹ
שַׁבַּת שֶׁל הַיּוֹם, וּמְזַמֵּין אוֹתוֹ
לְהִיכְלוֹ וּמְסַתֵּר עִמּוֹ. כִּיּוֹן
שְׁזָה בָּא, שַׁבַּת הָעֲלִיּוֹנָה
נִמְשַׁכַּת עֲלֶיהָ, וְכָלָם גְּנוּזִים
בַּהֲיִכָּל שֶׁל הַלִּילָה, וּמְשׁוּם
כִּךְ סְעוּדַת הַלִּילָה חָמוּרָה
מִבִּיּוֹם (כְּמוֹ שֶׁל הַיּוֹם).

כְּשֶׁבָא הַיּוֹם, מְזַמֵּין עִמּוֹ אֶת
שְׁתֵּי הָאַחֲרוֹת הִלְלוּ - דְרָגָה
עֲלִיּוֹנָה וְדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה, זֶה
שְׁמֵאִירָה לָּהּ וְזֶה שְׁנֵאִוְרָה
מִמֶּנָּה, וְכִלְזָן כְּאַחַת נִקְרָאוֹת
שַׁבַּת, וְשׁוּלְטוֹת בִּיּוֹם שַׁבַּת.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת תזריע דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְּהֵהִיא
 שְׁעַתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינָן,
 וּסְעוּדַתָּא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְּהָוִי בְשְׁלִימוּתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסְעוּדַתִּיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתִּי, דְּאֵינֹן
 סְעוּדַתִּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא, דְזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דִּישְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, דְּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדַתִּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינֹן בְּנֵי מִלְכָּא. דְּאֵינֹן מְהִיכְלָא
דְּמִלְכָּא, דְּאֵינֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדַתָּא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעִילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
 הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוּתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסְעוּדַתּוֹ
 וּלְהַשְׁלִים הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסְעוּדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מְהִיכְל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מְרָאֵה פָּגָם לְמַעְלָה, וּמְרָאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינֹן מְבַנֵּי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינֹן מְבַנֵּי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא. אוי לְאָדָם שֶׁלֹּא מְשָׁלִים אֶת שְׂמֵחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהי שְׂמֵחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמֵחָה עַל שְׂמֵחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאֵין כֹּן בְּכָל שְׂאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעֵטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקוּן, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגֵין וְזְמַנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דִּגִּיהֶנֶם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין. הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעֵטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 225)

ח) ה"מגיד" הבטיח להבית יוסף שבשילמד תורת הסוד יפתחו לו שערי אורה

(אמר המגיד למרן הבית יוסף): אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש.

(מגיד מישרים פרשת בא)

הזהירני מאד לכתב הנאמר לי וללמד וללמד פעמים ושלש בשבוע בחכמת הקבלה, ושיפתחו לי בה פתחים גדולים. עוד הזהירני פעמים אחרים ללמד בחכמת הקבלה לפחות פעם אחת בשבוע ב' שעות או יותר, ויפתחו לי בה פתחים גדולים.

(שם פרשת עקב)

ט) באשמרת הבקר ילמד ספר הזהר.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורפסט)

י) סגלה לפרנסה - לומר זהר בכל יום

(מדרש פנחס ובארות המים)

יא) שני דפים זהר

תאמר כמה דפים ממסכת ברכות בלי רש"י ותוספות ושני דפים זהר, ואחר כך אם יש לך פנאי, לומר תפלת השבת או אם תרגיש חיות בנפשך לומר קונטרס התבוננות בקצור או האריכות, לכל הפחות פעם אחת בשבוע.

(הנהגות צדיקים - סדר התנהגות מרבי אהרן ראטה)

יב) ללמד זהר בכל ערב שבת קדש

יגמר הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום בערב שבת מיד לאחר חצות בכונה רצויה, ויראה להשים אל לבו לקום המצוות שקורא. ואחר כך הפטרה ומזמור השם מלך, ומאמר אחד מזהר, ומשנה וציאות השבת, וירחץ פניו וידיו ורגליו לכבוד שבת, ויקבל שבת בשמחה.

(הנהגות צדיקים - דרך חיים לאחד מגדולי גאוני קרמא)

ספר אור הזהר (עמוד 226)

יג) שַׁבַּת מְסַגֵּל לְלַמּוּדֵי קַבְלָה

כִּתְבוּ הַמְקַבְּלִים, שֶׁשַׁבַּת מְסַגֵּל לְלַמּוּדֵי קַבְלָה, וְלִכְּנָן בְּסַעֲדָה שְׁנֵי סַעֲדָתֵי דַעְתִּיקָא יֵשׁ מְקוּם לְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא רַק כָּל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ. וְלִזְהָר מִבְּקָשִׁים בְּסַעֲדָה זוֹ עַל סוּדוֹת וְנַחְזֵי בִיקְרִיָּה וְכוּ'. שְׁזֶה נִתְקַן לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁכָּל אֶחָד יוּכַל לְהַשִּׁיג בְּשַׁבַּת מַעֲיִן הָאוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא סוּדוֹת הַתּוֹרָה. (ספר פרי צדיק, רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל, פְּרֻשַׁת בְּהַעֲלָתָךְ – אוֹת י)

יד) אָנוּ אֵין אֵינוּ אֵלָא תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעַל פֶּה סֵפֶר הַזֶּהָר וְסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים

אִם תִּזְכְּרוּ לְתוֹרָה וְעִבּוּדָה אֲזִי יִהְיֶה עֵקֶר תּוֹרַתְכֶם וְעִבּוּדְתְכֶם אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה, וְתִרְגְּלוּ עֲצַמְכֶם תָּמִיד לְשֹׁכֵב בְּתַחֲלַת הַלַּיְלָה בְּאֵימָה וּבִירְאָה וּבִקְרִיָּאת שְׁמַע בְּכוֹנָה, וּבְדַבָּר זֶה תִּזְכְּרוּ לְטַעַם תּוֹרָה וְעִבּוּדָה, וְטַעַם עוֹלָמָךְ תִּרְאֶה בְּחִידָךְ, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּדוֹר הַזֶּה הוֹפְכִים יוֹם לַלַּיְלָה וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ, וְלֹא תִשְׁמַע לָהֶם, אָנוּ אֵין אֵינוּ אֵלָא תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעַל פֶּה, סֵפֶר הַזֶּהָר וְסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים, וְאֵל תִּבְּזוּ כִּי זָקְנָה אַמְרָךְ וְעַת הַזֹּאת הִיא עַת רְצוֹן גָּדוֹל בְּדוּק וּמְנַסָּה, עַל כֵּן אֵל תַּעֲבֹר מִזֶּה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר.

(הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – הַנְּהַגוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְּלִמֵּיד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב)

טו) מִי שְׂאִינוּ מֵאֲמִין וְלוֹמַד תּוֹרַת הַחַ"ן הוּא בְּבַחֲנֵינָת "מִפְרִיד אֶלּוֹף לֹא יִרְאֶה מְאוּרוֹת"

הַרְבֵּי מִשָּׁה זְכוּתָא פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים (דף ע"ב) כְּתוּב: אֶפְלוּ הַשִּׁיג ג' מַעְלוֹת, פְּשֻׁט רְמוֹ דְרוּשׁ, וְלֹא רָצָה לְדַעַת חֲכָמַת הַסוּד, אֲזִי יִמְנַע אוֹר הַתּוֹרָה, דְּהֵינּוּ י' מִשְׁם הַחַ"ן, וְיִהְיֶה הַחַ"ן עַל הַחַ"ן. פְּרוּשׁ הַדְּבָרִים, שְׂאֵנְחֵנוּ מִחֻבִּים לַעֲשׂוֹת בְּחֵינַת פְּרִדָּה, דְּהֵינּוּ פְּשֻׁט רְמוֹ דְרוּשׁ סוּד, נִגְדַד' אוֹתִיוֹת שֵׁם הַחַ"ן בְּרוּךְ הוּא, וְאִם כֵּן אֶפְלוּ הַשִּׁיג כָּל הַג', פְּשֻׁט, רְמוֹ, דְרוּשׁ, נִגְדַד' אוֹתִיוֹת הַחַ"ן, וְלֹא הַשִּׁיג נִגְדַד' סוּד, דְּהֵינּוּ י', הוּא בְּסוּד הַחַ"ן עַל הַחַ"ן.

עַל זֶה נִרְאֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק בְּתַהֲלִים "אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס בְּפִרְדָּי אֵין הַבִּין בְּמַתְגָּ" וְכוּ', כְּפִרְדָּי דְּהֵינּוּ בְּג' אוֹתִיוֹת פְּרִדָּה בְּלֹא סוּד, "אֵין הַבִּין" עִם הַאֹתִיוֹת הוּא ע"א, גִּימַטְרִיָּה סוּד עִם הַכּוֹלָל, וְאִם כֵּן "אֵין הַבִּין" בְּלֹא סוּד, הוּא כְּפִרְדָּי, מִמַּשׁ נִפְרָד. וְעַיִן בְּתַקּוּנֵים ח' (דְּפּוּס קוּשְׁטָאנְטִינָא דָף קמט.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: ד' נִכְנָסוּ לְפִרְדָּס חַד הַצִּיץ כו', הֵנִי תֵּלֵת נִכְשְׁלוּ הוּא סוּד פְּרִדָּה, הַג' עָלוּ בְּפִרְדָּי, וְרַבִּי עֲקִיבָא עָאֵל בְּשָׁלוֹם וְנִפְקַ בְּשָׁלוֹם, עַיִן שֵׁם בְּאַרְבֵּי, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

תַּפְאָרַת יִשְׂרָאֵל מִהַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִסְאֲטָאנָאב זְכַר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה, פְּרֻשַׁת קְדוּשִׁים)

טז) וּמִי שְׂאִינוּ מֵאֲמִין בְּסוּד נִשְׂאָר פְּרִדָּה

"אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס בְּפִרְדָּי", וְתִדְעוּ כִּי כָּל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִדְרֶשֶׁת פְּרִדָּה, וּמִי שְׂאִינוּ מֵאֲמִין בְּסוּד נִשְׂאָר פְּרִדָּה. (יוֹסֵף תַּהֲלוֹת לְהַחִיד"א, תַּהֲלִים לֵב, ט)

יז) מִי שֶׁהוּא שְׁלֵם גַּם בְּסַתְרֵי תּוֹרָה נִקְרָא מְשֻׁכָּל

מִי שִׁישׁ בִּידוֹ מִקְרָא מְאוּת ה' אַחֲרוֹנָה שְׁבַשְׁם, נִשְׁלַח לוֹ מִלְאָךְ לְשִׁמְרוֹ, וְאִם יֵשׁ בִּידוֹ מִשְׁנֵה וְתִלְמוּד עִם הַמְּקָרָא נִזְקָקִין לוֹ ב' אוֹתִיוֹת אַחֲרוֹנוֹת ו"ה מִשְׁם הַחַ"ן לְשִׁלַּח לוֹ ב' מִלְאָכִים לְשִׁמְרוֹ, וְאִם יֵשׁ בִּידוֹ מִקְרָא, מִשְׁנֵה, תִלְמוּד, אַנְגְרָה, וְסַתְרֵי תּוֹרָה וְסִפְרֵי יְצִירָה, וְאֵינוּ שְׁלֵם בְּחֲכָמַת הַקַּבְלָה, נִקְרָא חֲכָם וְנִבּוֹן, וְאֵינוּ נִקְרָא מְשֻׁכָּל. וְכָל הַשֵּׁם הַמִּיחַד רַבּוּ כְּכֹל זְקוּק לְשִׁמְרוֹ, וּמִי שֶׁהוּא שְׁלֵם בְּכָל הַדְּבָרִים הַנִּזְהָרִים כָּל אוֹתִיוֹת הַחַ"ן זְקוּקִים לְשִׁמְרוֹ לְעוֹלָם (מוֹרֵי יָגֵן וְזִכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה חֶסֶד לְאַבְרָהָם, עַיִן הַקּוּרָא נְהָר י"ג).

וְעַם הַקְּדָמָה זֶה פְּרֻשׁ רַב אֲשֶׁכְּנִיז בְּנֵת הַכְּתוּב "וְיִהְיֶה דוֹד לְכָל דְּרָכּוֹ מְשֻׁכָּל וְה' עִמּוֹ", שְׁמִי שֶׁהוּא שְׁלֵם בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנֵה בְּאַנְגְרָה וְסַתְרֵי תּוֹרָה וְסִפְרֵי יְצִירָה בְּעַמְק נִקְרָא מְשֻׁכָּל, וְכָל אוֹתִיוֹת הַשֵּׁם הַמִּיחַד כְּבִיכּוֹל זְקוּקִין לְשִׁמְרוֹ.

(מְדַבֵּר קְדָמוֹת לְהַחִיד"א, מַעֲרַכַת ת' אוֹת י"ד)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זֶהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת מִצְרַע

מִהַתְנָא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק
עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף טב ע"ב - טג ע"א
זהירות מכל חטא

וַיִּדְבֹר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. זֹאת תְּהִיָּה תוֹרַת
הַמִּצְוֹעַ בְּיוֹם טְהַרְתּוֹ וְגו'. (ויקרא יד) רַבִּי
אָבָא פָתַח, (איוב יט) גִּירוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב כִּי חָמָה
עֹנֹת חֶרֶב לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן. שְׂדוּן, שְׂדִין כְּתִיב.
כִּמָּה אֵית לֹזַן לְבָנֵי נְשָׂא לְאַסְתִּמְרָא אֲרַחֲיִיהוּ
וְלִדְחָלָא מִקְמֵי קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, דְּלֹא יִסְטֵי
מֵאַרְחָא דְכַשְׂרָא, וְלֹא יַעֲבוֹר עַל פְּתַנְגֵּי אֹרִייתָא,
וְלֹא יִתְנַשֵּׂי מִנְהָ.

דְּכָל מָאן דְּלֹא לָעֵי בְּאֹרִייתָא, וְלֹא יִשְׁתַּדַּל בָּהּ,
נְזִיפָא הוּא מְקוּדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, רַחֲיִקָא
הוּא מִנְיָה, לָא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עִמִּיהָ. וְאִינוּן
נְטוּרִין, דְּאִזְלִין עִמִּיהָ, אִסְתַּלְקוּ מִנְיָה, וְלֹא עוֹד
אֶלָּא דְמַכְרִזֵי קָמִיהָ וְאִמְרֵי, אִסְתַּלְקוּ סוּחְרַנְיָה
דְּפִלְגְּנָא, דְּלֹא חָשׂ עַל יְקָרָא דְמֵאֲרִיָּה. וְוִי לִיָּה,
דְּהָא שְׂבָקוּהוּ עֲלָאִין וְתַתְּאִין. לִית לִיָּה חוּלְקָא
בְּאַרְחָא דְחַיֵּי.

וְכַד אִיהוּ אִשְׁתַּדַּל בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, וְלָעֵי
בְּאֹרִייתָא, כִּמָּה נְטוּרִין וְזִמְיָנִין לְקַבְּלִיָּה
וְכַשְׂהוּא מְשַׁתַּדַּל בְּעִבּוּדַת רַבּוּנּוֹ וְלוֹמַד תּוֹרָה, כִּמָּה שׁוֹמְרִים מְזַמְנִים כְּנַגְדּוֹ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ,

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
זֹאת תְּהִיָּה תוֹרַת הַמִּצְוֹעַ
בְּיוֹם טְהַרְתּוֹ וְגו'. רַבִּי אָבָא
פָתַח, (איוב יט) גִּירוּ לָכֶם מִפְּנֵי
חֶרֶב כִּי חָמָה עֹנֹת חֶרֶב
לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן. שְׂדוּן,
שְׂדִין כְּתוּב. כִּמָּה יֵשׁ לְבָנֵי
אָדָם לְשֹׁמֵר אֶת דְּרָכֵיהֶם
וְלִפְחָד מִלְּפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂלֵא יִסְטוּ מִדְּרָךְ כְּשֶׁרָה,
וְלֹא לְעֵבֵר עַל דְּבַרֵי תוֹרָה
וְלֹא תִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ.

שְׂכָל מִי שְׂלֵא לּוֹמַד תּוֹרָה
וְלֹא מְשַׁתַּדַּל בָּהּ, נְזוּף הוּא
מִהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַחֲוּק
הוּא מִמֶּנּוּ, וְלֹא שׁוֹרָה עִמּוֹ
שְׂכִינָה. וְאוֹתָם הַשׁוֹמְרִים
שְׂהוּלְכִים עִמּוֹ, מְסַתְּלָקִים
מִמֶּנּוּ, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא
שְׂמַכְרִיזִים לְפָנָיו וְאוֹמְרִים:
הַסְתַּלְקוּ מִסְבִּיב לְפִלּוּגְנֵי,
שְׂלֵא חוֹשֵׁשׁ עַל כְּבוֹד רַבּוּנּוֹ.
אוּי לוֹ! שְׁהֲרֵי עָזְבוּ אוֹתוֹ
עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, אִין לוֹ
חִלְק בְּדֶרֶךְ הַחַיִּים.

וְכַשְׂהוּא מְשַׁתַּדַּל בְּעִבּוּדַת רַבּוּנּוֹ וְלוֹמַד תּוֹרָה, כִּמָּה שׁוֹמְרִים מְזַמְנִים כְּנַגְדּוֹ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ,

לְנִטְרָא לִיה, וּשְׂכִינְתָא שְׂרִיא עָלֶיהָ, וְכֹלָא מְכַרְוֵי
 קַמִּיה וְאִמְרֵי, הָבוּ יִקְרָא לְדִיּוֹקְנָא דְמַלְכָא, הָבוּ
 יִקְרָא לְבְרִיה דְמַלְכָא, אֲתִנְטִיר הוּא בְעֵלְמָא דִּין
 וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי, זַפְאָה חוּלְקִיה.

תָּא חַוִּי, בְּלִישְׁנָא בִישָׂא דְאִמְר נְחָשׁ לְאַתְתָּא,
גָּרִים לְאַתְתָּא, וְלֶאָדָם, לְמַגְזֵר עָלֶיהוּ
מִיתָה, וְעַל כָּל עֵלְמָא בְּלִישְׁנָא בִישָׂא כְּתִיב, (תהלים
10) וְלִשְׁוֹנִם חָרַב חֲדָה. בְּגִין כְּךָ, גּוּרֵי לָכֶם מִפְּנֵי
חָרַב, מִפְּנֵי לִישְׁנָא בִישָׂא. כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב.
מָאִי כִי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב. דָּא חָרַב לֵיָּי, דְתִנְוּ,
חָרַב אֵית לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְבִיה דְאִין
לְחַיִּיבָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה ד2) חָרַב לֵיָּי
מְלָאָה דָם. (דברים לב) וְחָרְבֵי תֹאכַל בְּשָׂר. וּבְגִין כְּךָ
גּוּרֵי לָכֶם מִפְּנֵי חָרַב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב לְמַעַן
תִּדְעוּן שְׂדוּן, שְׂדִין כְּתִיב. בְּגִין דְתִדְעוּן דְהָכִי
אַתְדִּין, מָאן דְאֵית לִיה חָרַב בְּלִישְׁנֵיהָ, אֲזִדְמֵן לִיה
חָרַב (ס"א אַתְדִּין בְּהוּא חָרַב) דְשְׂצִי כֹלָא, הָדָא הוּא
דְכְּתִיב זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמְּצוֹרֶע.

וּשְׂכִינְה שׁוֹרָה עָלֶיו, וְכֹלָם
 מְכַרְיִזִים לְפָנָיו וְאוֹמְרִים: תְּנוּ
 כְּבוֹד לְדִיּוֹקָן הַמֶּלֶךְ. תְּנוּ
 כְּבוֹד לְבֶן הַמֶּלֶךְ. שְׁמוֹר הוּא
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ!

בֹּא רְאֵה, בְּלִשׁוֹן הָרַע שְׂאִמְר
הַנְּחָשׁ לְאִשָּׁה, גָּרַם לְאִשָּׁה
וְלֶאָדָם לְגִזֹר עֲלֵיהֶם מִיתָה
וְעַל כָּל הָעוֹלָם. בְּלִשׁוֹן הָרַע
כְּתוּב, (תהלים נז) וְלִשְׁוֹנִם חָרַב
חֲדָה. מִשׁוּם כְּךָ, גּוּרֵי לָכֶם
מִפְּנֵי חָרַב, מִפְּנֵי לִשׁוֹן הָרַע.
כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב. מֵהוּ כִי
חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב? זֶה חָרַב
לָהּ. שְׂשֻׁנֵנוּ, יֵשׁ לְקִדּוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא חָרַב שְׂבָה הוּא דִן
אֶת הָרָשָׁעִים. זֶהוּ שְׂכַתוּב,
(ישעיה לד) חָרַב לָהּ מְלָאָה דָם.
(דברים לב) וְחָרְבֵי תֹאכַל בְּשָׂר.
וּמִשׁוּם כְּךָ גּוּרֵי לָכֶם מִפְּנֵי
חָרַב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב
לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן, שְׂדִין
כְּתוּב, כִּדִּי שְׂתִדְעוּ שְׂכָךְ נִדּוּן.
מִי שֵׁישׁ לוֹ חָרַב בְּלִשׁוֹנוֹ,

מִזְדַּמְנַת לוֹ חָרַב (נִדּוּן בְּאוֹתָהּ חָרַב) שְׂמִשְׁמִידָה הַכֹּל. זֶהוּ שְׂכַתוּב זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמְּצוֹרֶע.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 228)
 יח) כַּמָּה גְדוֹל הַשְׂכָּר בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד וְהַפְּסֵד בְּהַעֲדֵר לְמוֹדָה
 א) עֵצֶם לְמוּד הַזֶּהָר בּוֹנָה עוֹלְמוֹת.
 ב) שְׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַנְּסִתָּר פּוֹעֵלֶת יוֹתֵר מִחֲדָשׁ יָמִים בְּנִגְלָה דְתוֹרָה.
 ג) בְּהַכְּנַת מֵאִמְר אַחַד בַּזֶּהָר מִתְקַנֵּים בְּמָרוֹם בְּשַׁעֲה אַחַת יוֹתֵר מִלְמוּד פְּשׁוּטוֹת הַתּוֹרָה בְּשַׁנָּה תְּמִימָה.
 ווִי לְעֵלְמָא דְאִנּוּן אִפְסִימִין לְבָא וְסִתִּימִין עֵינֵינוּ דְלֹא מְסַתְּבְּלִין בְּרִזֵּי דְאוֹרֵייתָא.
 (זֶהָר חֶק א' דף כ"ח.)

מקור המאמר בזהר פרשת מצורע דף נג ע"ב
מעלת ושכר תומכי תורה

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. יָשְׁבוּ בְּאוֹתוֹ שָׂדֵה וְהִתְפַּלְלוּ. אַחַר שִׁסְיָמוּ אֶת הַתְּפִלָּה, קָמוּ וְהִלְכוּ. פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה בְּדַבְּרֵי תוֹרָה וְאָמַר, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר. עֵץ חַיִּים - זו הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא עֵץ עֲלִיּוֹן גָּדוֹל וְחֹזֵק. תּוֹרָה, לְמָה נִקְרָאת תּוֹרָה? מְשׁוּם שֶׁמּוֹרָה וּמְגַלָּה אֶת מָה שֶׁהִיא סְתוּם וְלֹא יְדוּעַ. חַיִּים, שֶׁכֵּל הַחַיִּים שֶׁלְמַעַלָּה נִכְלָלוּ בָּהּ, וּמִמֶּנָּה יוֹצְאִים. לְמַחְזִיקִים בָּהּ, אֶת אוֹתָם שְׂאוֹחִזִים בָּהּ, שְׁמִי שְׂאוֹחִז בַּתּוֹרָה אוֹחִז בְּכֹל. אֲחוּז לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר, מִי זֶה תוֹמְכֵיהָ? אֵלּוֹ אוֹתָם שֶׁמְטִילִים מְלֵאֵי לְכִיסָם שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה.

וְתוֹמְכֵיהָ, זוֹכָה שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ נְבִיאִים נְאֻמָּנִים. מְאֹשֶׁר, אֵל תִּקְרִי מְאֹשֶׁר אֶלָּא מְרֹאֲשׁוֹ. אוֹתָם הַתּוֹמְכִים שֶׁל הַתּוֹרָה מְרֹאֲשׁוֹ וְעַד סוּפּוֹ. צַד הָרֹאֵשׁ שֶׁל הַכֹּל שֶׁנִּקְרָא רֹאֵשׁ, שֶׁכְּתוּב (שם ח) מְעוֹלָם נִסְכְּתֵי מְרֹאֲשׁוֹ. וְהַגּוֹף מִתְּפַשֵּׁט

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא. יְתָבוּ בְּהַהוּא בִּי חֶקְלָא וְצִלוֹ. בְּתַר דְּסִיּוּמוּ צְלוֹתָא קָמוּ וְאֲזָלוּ. פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה בְּמִלֵּי דְאוֹרֵייתָא. וְאָמַר, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר. עֵץ חַיִּים, דָּא אוֹרֵייתָא, דְּאִיהִי אֵילָנָא עֲלָאָה רַבָּא וְתִקְיָא. תּוֹרָה, אֲמַאי אִקְרִי תּוֹרָה. בְּגִין דְּאוֹרֵי וְגַלִּי בְּמָה דְהָוָה סְתִים דְּלֹא אֲתִידַע. חַיִּים, דְּכָל חַיִּים דְּלַעֲיָלָא בָּהּ אֲתִכְלִילוּ, וּמִנֶּה נִפְקִין. לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לְאִינוּן דְּאֲחִידִין בָּהּ, דְּמֵאן דְּאֲחִיד בְּאוֹרֵייתָא אֲחִיד בְּכֹלָא, אֲחִיד לְעֵילָא וְתַתָּא. וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר, מֵאן תוֹמְכֵיהָ. אֵלִין אִינוּן דְּמְטִילִין מְלֵאֵי, לְכִיסָן שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, כְּמוֹ דְּאוֹקְמוּהָ.

וְתוֹמְכֵיהָ, זְכִי לְנְבִיאֵי מְהִימְנֵי דִּיפְקוֹן מִיָּנִיה. מְאֹשֶׁר, אֵל תִּקְרִי מְאֹשֶׁר, אֶלָּא מְרֹאֲשׁוֹ, אִינוּן תַּמְכִּין לְאוֹרֵייתָא, מְרֹאֲשׁוֹ וְעַד סוּפּוֹ. מְרֹאֲשׁוֹ, דָּא רִישָׁא דְכֹלָא דְאִקְרִי רֹאֵשׁ, דְּכְתִיב, (משלי ח) מְעוֹלָם נִסְכְּתֵי מְרֹאֲשׁוֹ. וְרֹאֵשׁ דָּא

אוֹתָם הַתּוֹמְכִים שֶׁל הַתּוֹרָה מְרֹאֲשׁוֹ וְעַד סוּפּוֹ. מְרֹאֲשׁוֹ, צַד הָרֹאֵשׁ שֶׁל הַכֹּל שֶׁנִּקְרָא רֹאֵשׁ, שֶׁכְּתוּב (שם ח) מְעוֹלָם נִסְכְּתֵי מְרֹאֲשׁוֹ. וְהַגּוֹף מִתְּפַשֵּׁט

בַּה עַד הַסִּיּוּם שֶׁל שֵׁשֶׁת
 הַצְדָדִים וְתַמְכִיָּה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ה) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
 יֵשׁ. שְׁאוֹתָם שְׁמֵטִילִים מְלֵאֵי
 לְכִיסָם שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים,
 הֵם תּוֹמְכִים אֶת הַתּוֹרָה
 מִהָרָאשׁ עַד סִיּוּם הַגּוֹף, וְכֹל
 הָאֲמוּנָה בּוֹ תִלוּיָהּ, וְנִתְמַךְ.
 וְזוֹכָה לְבָנִים שֶׁיִּרְאוּ לְנִבְיָאִים
 נְאֻמָּנִים.

חֲכָמָה, דְּאִיְהִי רִישָׁא לְכָל גּוּפָא, וְגוּפָא אֶתְפָּשֵׁט
 בֵּיה עַד סִיּוּמָא דְשִׂית סְטָרִין, וְתוֹמְכִיָּה, כְּמָה דְאֶתְ
 אָמַר, (שיר השירים ה) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי יֵשׁ. דְּאִינוּן דְּמֵטִילִין
 מְלֵאֵי לְכִיסָן שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אִינוּן תַּמְכִּין
 לְאוֹרֵייתָא מִרִישָׁא עַד סִיּוּמָא דְגּוּפָא, וְכֹל
 מֵהִימְנוּתָא, בֵּיה תִלְיָא, וְאֶתְמַךְ. וְזָכִי לְבָנִין דִּיתְחִזּוּן
 לְנִבְיָאֵי מֵהִימְנֵי.

ספר אור הזהר (עמוד 229)

אינון דְּעַבְדִּין לְאוֹרֵייתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאֶשְׁתְּדִלָּא בְּחֲכָמָה דְּקַבְּלָהּ, דְּגִרְמִין דְּאֶסְתַּלַּק נְבִיעוּ
 דְּחֲכָמָה דְּאִיְהִי י' מִינָהּ, וְאֶשְׁתְּאַרְתַּ ב' בִּישָׁה, וְי לֹון דְּגִרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֲרָבָא וּבִיזָה וְהֶרֶג וְאֶבְדָן
 בְּעֵלְמָא. (תקוני זהר תקון ל' דף ע"ג:)

זֶה הַמַּאֲמָר הַבִּיאוּ מוֹרְנוּ הָרַב חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכַרְנוּ לְבָרְכָהּ בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְסַפֵּר עֵץ חַיִּים, לְהוֹדִיעַ כְּמָה
 גְּדוּל הַחַיּוּב הַמְּטַל עַל הַלּוֹמְדִים הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם לְלַמֵּד קַבְּלָהּ, וְעַנְשָׁם כְּמָה גְּדוּל אִם אֵינָם
 לּוֹמְדִים, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעָה אַחַת בְּלַמּוּד הַקַּבְּלָהּ מַה שֶּׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד חֹדֶשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה.

(כפסא מלך לתקוני זהר שם)

מֵאן דְּגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קַבְּלָהּ וְחֲכָמָתָא מֵאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב, וְגִרְמִין דְּלֹא יִשְׁתְּדַלּוּן
 בְּהוּן, וְאֶמְרִין דְּלֹא אֵית אֵלָּא פִּשְׁט בְּאוֹרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא, בּוֹדְאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מֵהָהוּא נְהַר
 וּמֵהָהוּא גֵן, וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְּלֹא אֶתְבְּרִי בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵיחָא אֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל
 פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיָּה כְּאֵלוּ אַחְזֹר עֵלְמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגִרְמִין עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא וְאוֹרֵךְ גְּלוּתָא.

(תקוני זהר תקון מ"ג דף פ"ב.)

אִם הָיָה עִם הָאָרֶץ יוֹתֵר טוֹב לוֹ, כִּי אֵינּוּ פּוֹגֵם אִם אֵינּוּ לּוֹמֵד קַבְּלָהּ, כִּי אֵין לְמוֹל בְּפִרְדָּם קִדְּם שְׁיִמְלָא
 פְּרִסוּ בְּבִשָּׁר וַיּוּן, אֲבָל מֵאן דְּאוֹלִיף תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, עֲנִשׁוּ כֹל כֶּךָ גְּדוּל אִם לֹא יִלְמַד
 קַבְּלָהּ, וְאֶדְרַבָּה פּוֹגֵם בְּלַמּוּדוֹ, וְטַב לִיָּה דְּלֹא יוֹלִיף לִיָּה, כִּי אַחְזֹר עֵלְמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, לְשִׁבִירַת הַפְּלִים
 שְׁמִנְבִיר הַקַּלְפָּה כְּשֶׁהִנְהַר וְהִגּוּ יְבִשָּׁה, דְּמִנַּע הַטְּפָה רְזִי תּוֹרָה מֵהֶם כּו'. וְמִי שְׁיִכּוּל לְקַנּוּת לוֹ רַב
 שְׁיִלְמַדְהוּ קַבְּלָהּ אוֹ חֶבֶר אוֹ מִתּוּךְ הַסְּפָרִים וּמִתְרַשֵּׁל, גּוֹרֵם אַרְךָ גְּלוּתָא כּו', כִּי לַמּוּד הַזֶּהר גְּגִירְסָא
 בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכֹל שְׁכֹן אִם יוֹכֵה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמָר אַחַד יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעְלָה
 בְּשַׁעָה אַחַת מַה שֶּׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה כּו'. וְאֵין צְרָךְ לְהֶאֱרִיךְ בְּרֵאוּת לְזֶה הַמְּפָרְשִׁים
 מִפִּי גְבוּרֹת הַקְּדוּשׁ עֲלִיוֹן הָאֵר"י זְכַרְנוּ לְבָרְכָהּ.

גַּם מֵאֲמָר זֶה מוֹרָה בְּאֶצְבַּע כֹּל דְּבַרֵי רַב זְכַרְנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא לְמִדְקָדֵק בּוֹ, כִּי קִים לוֹ תּוֹרָה מְגֻנָּה
 וּמְצִילָה אֶפְלוּ בְּעֵידָנָא דְּלֹא עִסִּיק בֵּיה, וְאִידָּא אָמַר טַב לִיָּה דְּלֹא יוֹלִיף כְּלָל, אֵלָּא וְדֵאֵי לַמּוּדוֹ כֹּל הַשְּׁנָה
 אֵינּוּ כְּלוּם אִם אֵין מַעֲטָרוֹ בְּיוֹם אַחַד בְּלַמּוּד הַקַּבְּלָהּ, כִּי שְׁקוּל הוּא כְּנֶגֶד כְּלָם. וְזֶה שְׁאֲמַר וְגִרְמִין דְּלֹא
 יִשְׁתְּדַלּוּן בְּהוּן, דּוּק מִינָהּ הָא אִם יִשְׁתְּדַלּוּן בְּהוּן כֹּל אַחַד כְּפִי יְכַלְתּוּ אֶפְלוּ יוֹם לְשָׁנָה, תּוֹרַתוֹ כְּלָה
 עוֹשָׂה פְרוֹת לְמַעְלָה, וְכֹל שְׁכֹן אִם קוֹבַע עַת לְהַשֵּׁם שַׁעָה אַחַד בְּכֹל לִיָּלָה אוֹ מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם
 הָבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָא, וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשִׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא. וְדִי בְּהַעֲרָה
 זוֹ לְמִי שְׁחַנְגּוּ הַשֵּׁם בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. (כפסא מלך לתקוני זהר תקון מ"ג אות ס')

מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף נג ע"ב - נד ע"א
מדרגת משה ואהרן

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, (ויקרא א) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יי'
אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. וַיִּקְרָא אֶלְפִי זְעִירָא,
אֲמַאי. אֵלָא בְּגִין לְאַחֲזָאָה מָאן הוּא דְהוּא דְקָרָא,
הוּא דְשָׂרִי בְּמִקְדָּשָׁא, וּכְדִין זְמִין לְמֹשֶׁה, כְּמֵאן
דְּזְמִין אוֹשְׁפִיזָא. הָכָא א' זְעִירָא, הָתָם א' רַבְתָּא,
אָדָם שֵׁת אֲנוּשׁ. (ס"א אָדָם) דָּא שְׁלִימוּ דְכֻלָּא.

תָּא חֲזִי, מַה בֵּין מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן, הֵי מַצִּיחֵהוּ עֲלָאָה.
אֵלָא מֹשֶׁה עֲלָאָה, מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִלְכָּא,
אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא. מְתַל לְמִלְכָּא דְהוּא
לִיָּה מִטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה. מַה עֵבֵד. יְהִיב לָהּ שׁוֹשְׁבֵינָא
לְתַקְנָא לָהּ וּלְאַסְתַּכְלָּא בְּמִלֵּי דְבֵיתָא. וְעַל דָּא, כִּד
עֵייל שׁוֹשְׁבֵינָא דָּא לְמִלְכָּא, לָא עֵייל אֵלָא עִם
מִטְרוֹנִיתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן
וְגו'.

מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבֵינָא לְמִלְכָּא, בְּגִין כָּךְ אֲזִדְמֵן
כְּאוֹשְׁפִיזָא, וּלְבַתֵּר, וַיְדַבֵּר יי' אֵלָיו.
אַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָא לְמִטְרוֹנִיתָא, וְכָל מַלְוֵי הוּוּ,
לְפִיִּסָּא לְמִלְכָּא בְּמִטְרוֹנִיתָא, וַיִּתְּפִיִּס מִלְכָּא
לְפִיִּס אֶת הַמֶּלֶךְ עִם הַמִּלְכָּה, וַיִּתְּפִיִּס הַמֶּלֶךְ עִמָּה. וְעַל כֵּן, מִשׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבֵין שְׁלָהּ, הוּא

לְמַה? אֵלָא כְּדִי לְהִרְאוֹת
מִיָּהוּ אֹתוֹ שְׁקָרָא - אֹתוֹ
שְׁשָׂרוּי בְּמִקְדָּשׁ, וְאִזּו זְמַן אֶת
מֹשֶׁה כְּמוֹ שְׁמִזְמִין אֹרְחָא. כְּאִן
א' קְטַנָּה, שָׁם א' גְּדוּלָּה. אָדָם
שֵׁת אֲנוּשׁ. (אָדָם) זֶה שְׁלָמוֹת
הַכֹּל.

בֵּא וְרֵאָה מַה בֵּין מֹשֶׁה
לְאַהֲרֹן, מִי מַהֵם עֲלִיּוֹן? אֵלָא
מֹשֶׁה הוּא הָעֲלִיּוֹן, מֹשֶׁה הוּא
שׁוֹשְׁבֵין הַמֶּלֶךְ, וְאַהֲרֹן
שׁוֹשְׁבֵין הַגְּבִירָה. מְשַׁל
לְמֶלֶךְ שְׁהִיתָה לוֹ גְּבִירָה
עֲלִיּוֹנָה. מַה עָשָׂה? נָתַן לוֹ
שׁוֹשְׁבֵין לְתַקּוֹן אוֹתָהּ
וּלְהַסְתַּכֵּל בְּדַבְרֵי הַבַּיִת. וְעַל
כֵּן, כְּשֶׁנִּכְנַס הַשׁוֹשְׁבֵין הַזֶּה
לְמֶלֶךְ, לֹא נִכְנַס אֵלָא רַק עִם
הַגְּבִירָה. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב בְּזֹאת
יָבֵא אַהֲרֹן וְגו'.

מֹשֶׁה הוּא שׁוֹשְׁבֵין הַמֶּלֶךְ,
מִשׁוּם כָּךְ הִזְדַּמֵּן כְּאוֹרְחָא,
וְאַחַר כָּךְ - וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו.
אַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵין שֶׁל
הַגְּבִירָה, וְכָל דְּבָרָיו הֵיוּ
מִשׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבֵין שְׁלָהּ, הוּא

בַּהֲדָה. וְעַל דָּא בְּגִין דְּאִיהוּ, שׁוֹשְׁבֵינָא לָהּ שְׁנֵי
מְדוּרֵיהּ בַּהֲדָה, לְתַקְנָא בֵּיתָא וְלַעֲיִינָא תְּדִיר
בְּמַלְי דְּבֵיתָא. וְעַל דָּא אֶתְתַּקֵּן בְּגוּוּנָא דְלַעֲיִלָּא,
וְאֶקְרִי כִהֵן גְּדוּל. מִנָּא לָן. דְּכִתְיֹב, (תהלים קי) אֶתָּה
כִּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מִלְכִּי צְדָק.

וּבְגִין כֶּךָ כָּל מַה דְּאֶצְטְרִיךְ מִבֵּי מַלְכָּא, נְטִיל,
וְלִית מָאן דְּיִמְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל דָּא הוּא
קָאִים לְדַכָּאָה לְכָל אֵינוֹן דְּעָאֲלִין לְבֵי מְטְרוֹנִיתָא,
בְּגִין דְּלֹא (דף נ"ד ע"א) יִשְׁתַּכַּח מְסַאבָּא בְּאֵינוֹן בְּנֵי
הֵיכְלָא. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, וְלָקַח לַמַּטֵּהר שְׁתֵּי
צַפְרִים וְגו'.

שֵׁם מְדוּרוֹ עֲמָה לְתַקֵּן אֶת
הַבַּיִת וְלַעֲיִן תְּמִיד בְּדַבְרֵי
הַבַּיִת. וְעַל כֵּן הִתְתַּקֵּן כְּמוֹ
שְׁלֹמֹעַלָה, וְנִקְרָא כִהֵן גְּדוּל.
מִנָּי לָנוּ? שְׁכַתּוּב (תהלים קי)
אֶתָּה כִּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי
מִלְכִּי צְדָק.

וּמְשׁוּם כֶּךָ, כָּל מַה שְׁצַרִיךְ
מִבֵּית הַמֶּלֶךְ הוּא נוֹטֵל, וְאֵין
מִי שְׁיִמְחָה בִידּוֹ. וְלָכֵן הוּא
עוֹמֵד לְטַהֵר אֶת כָּל אוֹתָם
שְׁנֹכְנָסִים לְבֵית הַגְּבִירָה, כְּדִי
שְׁלֹא תִמָּצֵא טְמֵאָה בְּאוֹתָם
בְּנֵי הַהֵיכָל, וּמְשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב
וְלָקַח לַמַּטֵּהר שְׁתֵּי צַפְרִים
וְגו'.

ספר אור הזהר (עמוד 230)

יט) מי שלא נמשך אחר ספרי הזהר וספרי האר"י זכרוננו לברכה, בהכרח שאינו יכול לסבל את הדבר הקדוש באמת, ובאמת יש לו בחירה ויש לו כח לשבר את מזגו הרע מה שאנו רואים, שיש בני אדם שאין דעתם נמשכת אחר ספרים קדושים ונוראים מאד כגון ספרי הזהר וספרי האר"י זכרוננו לברכה וכיוצא, אף על פי שיש בהם חדושים נוראים מאד המאירים עינים ומתוקים בדבש, והם נמשכים דיקא אחר ענינים אחרים כגון חקירות, דע כי זהו מחמת מזגם, כי מזגם בטבעם הוא מזג רע מן התולדה שנוולדו במזג רע שאינם יכולים לסבל את הדבר הקדוש באמת, ובאמת בודאי יש לו בחירה ויש לו כח לשבר את מזגו הרע, אבל מאחר שנוולד במזג רע כזה, הוא צריך לסבל מרירות גדול לשבר את מזגו וטבעו הרע. ואשרי לאדם שנוולד בקדשה.
(ספר שיחות הר"ן מברסלב, מ')

כ) שלמות התורה רק על ידי תורת הח"ן

בכל רזון סתימין כו' איהו בר נש שלים, בעל תורה ודאי, מארי דביתא (סבא דמשפטים דף צ"ט:).
הא למדת, שכל מי שאינו לומד קבלה אינו בעל תורה שלים. (מקדש מלך לזהר פרשת משפטים שם)

כא) בכל יום גלוי חדש ללמוד הזהר

שמעתי מאדוני אבי זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא שספר הזהר יש לו בכל יום פרוש אחר.

(דגל מחנה אפרים, פרשת בא, עמוד פ"ד טור ב')

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף נג ע"א
חומר עון לשון הרע

זאת תהיה תורת המצודע. (ויקרא י"ד) **רבי יצחק פתח,** (קהלת א) **וזרח השמש ובא השמש וגו'.** האי קרא אתמר, ואוקימנא ליה בנשמתא דבר נש, בשעתא דהיא קיימא עמיה דבר נש בהאי עלמא, כדון, וזרח השמש. ובא השמש, בזמנא דנפיק בר נש מהאי עלמא, ואשתבח בתשובה, כדון אל מקומו שואף זורח הוא שם, אי זכאה איהו, כמה דאת אמר, (ויקרא כב) **ובא השמש וטהר, ואחר יאכל מן הקדשים.**

תא חזי, כל חובי עלמא, קדשא בריך הוא מכפר עליהו, בתשובה, בר מההוא לישנא בישא, דאפיק שום ביש על חבריה. והא אוקמוה, דכתיב, **זאת תהיה תורת המצודע,** זאת היא תורתו של מוציא שם רע. רבי חייא אמר, כל מאן דאפיק לישנא בישא, אסתאבן ליה כל שייפוי, ויתחזי לסגרא, בגין דההיא מלה בישא סלקא ואתער רוחא מסאבא עלוי ואסתאב, אתי לאסתאבא מסאבין ליה, במלה דלתתא אתער מלה אחרא.

רוח טמאה עליו, והוא נטמא. בא להטמא - מטמאים אותו. אחר.

זאת תהיה תורת המצודע. רבי יצחק פתח, וזרח השמש ובא השמש וגו'. פסוק זה נתבאר, ובארנו אותו על נשמת האדם, בשעה שהיא עומדת עם האדם בעולם הזה, אז וזרח השמש. ובא השמש, בזמן שיוצא בן אדם מן העולם הזה ונמצא בתשובה, אז - אל מקומו שואף זורח הוא שם, אם הוא צדיק, כמו שנאמר ובא השמש וטהר, ואחר יאכל מן הקדשים.

בא ראה, על כל חטאי העולם הקדוש ברוך הוא מכפר בתשובה, פרט מאותו לשון הרע שמוציא שם רע על חברו. והרי פרשונה, שכתוב זאת תהיה תורת המצודע - זאת היא תורתו של מוציא שם רע. רבי חייא אמר, כל מי שמוציא שם רע, מטמאים לו את כל איבריו וראוי לסגור, משום שאותו דבור רע עולה ומעיר

בדבור שלמטה מתעורר דבור

פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה א) **אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קְרִיָּה נְאֻמָּנָה וְגו'.** מִי שֶׁהִיְתָה נְאֻמָּנָה לְבַעֲלָהּ, הִפְכָּה לְזוֹנָה. מִלֵּאֲתֵי מִשְׁפָּט. מִשְׁפָּט - זֶה וְדָאֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. צֶדֶק - זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וּמְשׁוּם שֶׁהֵעִירָה דְבַר אַחֵר, הִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁרְתָּהּ בָּהּ רוּחַ שֶׁל מְרַצְחִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְעַתָּה מְרַצְחִים. וַיִּמָּה יְרוּשָׁלַיִם הַקְדוּשָׁה כֶּף - שָׂאֵר בְּנֵי אָדָם עַל אַחַת כַּמָּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמְצֻרָע.

פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה א) **אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קְרִיָּה נְאֻמָּנָה וְגו'.** מִאֵן דְּהוּת מְהִימָנָא לְבַעֲלָהּ, אֶהְדֶּרֶת לְזוֹנָה. מִלֵּאֲתֵי מִשְׁפָּט, מִשְׁפָּט, וְדָאֵי דָא קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא, צֶדֶק, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דְּאִתְעַרַת מְלָה אַחְרָא, אִסְתַּלַּק מִנָּה קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִשְׂרָיָא בָּהּ רוּחָא דְקַטוּלִי. הָדָא הוּא דְכָתִיב וְעַתָּה מְרַצְחִים. וַיִּמָּה יְרוּשָׁלַיִם קְרִיתָא קְדֻשָׁא כֶּף, שָׂאֵר בְּנֵי נְשָׂא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. הָדָא הוּא דְכָתִיב, זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמְצֻרָע.

ספר אור הזהר (עמוד 231)

כב) הנשמה משבעת ללמד רזי התורה

ובשעתא דזמינין לנחתא [הנשמה] להאי עלמא, ואמר ליה, זיל אייתי לי רוח פלוני. בההיא שעתא אתיא ההיא נשמתא, מתלבשא בדיוקנא דהאי עלמא, וההוא ממנא אחזי לה קמי מלכא קדישא. קודשא בריך הוא אמר לה, ואומי לה, דכד תיחות להאי עלמא, דתשתדל באורייתא למנדע ליה, ולמנדע ברזא דמהימנותא. [הם הקדמות הסודות לפרש בהם סתרי תורה, שהיא חלק התורה המרצית למעלה יותר מן הכל, אור החמה שם, בשם הרמ"ק זכרוננו לחיי העולם הבא], דכל מאן דהוי בהאי עלמא, ולא אשתדל למנדע ליה, טב ליה דלא יתברי. בגין כך אתחזי קמי מלכא קדישא, למנדע בהאי עלמא, ולאשתדלא ביה בקודשא בריך הוא, ברזא דמהימנותא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (דְּבָרִים ד) אַתָּה הִרְאֵת לְדַעַת, אַתְחַזִּיאַת עַל יְדָא דְהִוּוּא מִמְנָא, קְמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְדַעַת לְמַנְדַּע וְלֹאִסְתַּבְּלָא בְּהִיא עֲלֵמָא, בְּרִזָּא דְמִהִימְנוּתָא, בְּרִזָּא דְאִוְרִייתָא.

(זהר חלק ב' דף קס"א:)

כג) גדל מעלת למוד הזהר והתקונים

סגלה להנצל מגאווה, להרבות בלמוד זהר הקדוש, בדוק ומנסה. (ספרי יראים) לאהובי בני ידיד נפשי, נפשי קשורה בנפשו וכו', וכעת באתי במכתב ששכחתי לדבר עמך קדם נסיעתי שתתחיל לומר תקוני הזהר הקדוש וכו'.

(ספר בית אהרן דף קמ"ט, מכתבים קדש, מהרב הקדוש אדמו"ר רבי אהרן זכר צדיק לברכה)

אחר התפלה בכל יום וכו' יאמר מאמר מזהר הקדוש או מתקונים.

(סדר היום ואזהרות שכתב הרב הקדוש הרב רבי אהרן מקרלין, ספר בית אהרן)

אמר מוריניו הרב רבי משה מקאברין זכרוננו צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא: אמירת זהר הקדוש בכל יום אף כי לא ידע מה הוא אומר עם כל זה אמירת זהר הקדוש מזבד הנשמה.

(אור לישרים)

יזהר לעסק בתורה סמוך לשכיבה איזה שעור גירסא במשניות או בספר זהר הקדוש אשר קדשת התורה אשר למד בשכלו תנצר אותו.

(צפון שמיר סימן ח')

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף נה ע"א
התפלה נבחנת ונבדקת

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) שְׁמָעָה יי' צְדָק וְגו'. כִּמָּה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדַבְּכָל זְמָנָא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲתַת לְקַמִּיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִידְמֵן לְקַבְּלָהּ. הָרָא הוּא דְכְּתִיב שְׁמָעָה יי' צְדָק הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי. אָמַר דָּוִד, אֲנָא אֶתְקַטְרַנָּא בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כִּמָּה דְהִיא אֶשְׁתַּכַּחַת לְקַמָּךְ, אֲנָא נָמִי הָכִי אֶשְׁתַּכַּחַנָּא. וּבְגִין כִּדְ שְׁמָעָה יי' צְדָק, בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר, הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי.

בְּלֹא שְׁפִתֵי מְרָמָה. מָאִי בְּלֹא שְׁפִתֵי מְרָמָה. אֶלָּא הָכִי תַנִּינוּ. כָּל מְלָה וּמְלָה דְצְלוּתָא, דְאֶפִּיק בְּרַגְשׁ מְפּוּמִיָּה, סִלְקָא לְעֵילָא וּבִקְעָא רְקִיעִין, וְעֵאלַת לְאַתֵּר דְעֵאלַת, וְתַמָּן אֶתְבַּחַנַת הֵהוּא מְלָה, אִי הוּא מְלָה דְכִשְׂרָא אִי לָא, אִי אִיהוּ מְלָה דְכִשְׂרָא עֵאלִין לָה קָמִי מְלַכָּא קְדִישָׁא לְמַעְבַּד רַעוּתָהּ. וְאִי לָאו, סְאֲטִין לָה לְבַר, וְאֶתְעַר בְּהֵהוּא מְלָה רוּחָא אַחְרָא.

- מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. וְאִם וּמִתְעוֹרְרַת בְּאוֹתוֹ דְבּוֹר רוּחַ אַחְרַת.

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) שְׁמָעָה ה' צְדָק וְגו'. כִּמָּה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבַכְל זְמָן שְׁכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בָּאָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזִדְמֵן כְּנֶגְדָה. זְהוּ שְׁכַתוּב שְׁמָעָה ה' צְדָק הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי. אָמַר דָּוִד, אֲנִי הִתְקַשְׂרַתִּי עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁהִיא נִמְצָאת לְפָנֶיךָ, גַּם אֲנִי כִּדְ נִמְצָא. וּמְשׁוּם כִּדְ שְׁמָעָה ה' צְדָק - בְּרַאשׁוֹנָה, וְאַחַר כִּדְ - הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי.

בְּלֹא שְׁפִתֵי מְרָמָה, מַה זֶה בְּלֹא שְׁפִתֵי מְרָמָה? אֶלָּא כִּדְ שְׁנִינוּ, כָּל דְבּוֹר וְדְבּוֹר שֶׁל תְּפִלָּה שְׁמוּצִיא אָדָם מִפִּיו, עוֹלָה לְמַעְלָה וּבוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְנִכְנָס לְמָקוֹם שְׁנִכְנָס, וְשֵׁם נִבְחַן אוֹתוֹ הַדְּבּוֹר, אִם זֶה דְבּוֹר כִּשְׂרָא וְאִם לֹא. אִם זֶה דְבּוֹר כִּשְׂרָא - מְסֻטִים אוֹתוֹ הַחוּצָה,

וּבֹא רֵאָה, בְּיוֹסֵף כְּתוּב, (שם)
 עֲנֹו בְּכַבֵּל רַגְלוֹ וְגו'. עַד
 מָתִי עֲנֹו בְּכַבֵּל רַגְלוֹ? עַד עֵת
 בֹּא דְבָרוּ אִמְרַת ה' צִרְפָּתָהּוּ.
 עַד עֵת בֹּא דְבָרוּ שֶׁל מִי?
 אֲלֵא עַד עֵת בֹּא דְבָרוּ (שֶׁל יוֹסֵף,
 וּנְבָחָו) אוֹתוֹ דְבוּר. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 אִמְרַת ה' צִרְפָּתָהּוּ. וְאִז -
 שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ מִשֶּׁל
 עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ. בֵּינְתִים הָיָה בָּא הַבְּקָר.

וּתָא חֲזִי, כְּתִיב בְּיֹה בְּיוֹסֵף, (תְּחִלִּים קוּה) עֲנֹו בְּכַבֵּל
 רַגְלוֹ וְגו'. עַד אִימְתִי, עֲנֹו בְּכַבֵּל רַגְלוֹ. עַד
 עֵת בֹּא דְבָרוּ אִמְרַת יי' צִרְפָּתָהּוּ. עַד עֵת בֹּא דְבָרוּ
 דְּמֵאן. אֲלֵא עַד עֵת בֹּא דְבָרוּ (דְּיוֹסֵף, וְאַתְּבַחִין) הֵהִיא
 מְלָה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, אִמְרַת יי' צִרְפָּתָהּוּ. כְּדִין,
 שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ מוֹשֵׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ. אִדְהִכִּי
 הָיָה אַתָּא צִפְרָא.

ספר אור הזהר (עמוד 231)

זכאָה חולקיהון דִּישְׂרָאֵל דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא אַתְרָעִי בְּהוֹן וְיֵהב לְהוֹן אוּרִייתָא דְּקִשׁוּמ, אִילְנָא דְּחִינִי,
 דְּבִיָּה אַחִיד בְּר נֶשׁ (סְפָרִים אַחֲרִים: ירִית) חִינִי לְהֵאֵי עֲלֵמָא, וְחִינִי לְעֵלְמָא דְּאֵתִי. דְּכַל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל
 בְּאוּרִייתָא וְאַחִיד בְּה, אִית לִיה חִינִי (סְפָרִים אַחֲרִים: אַחִיד בְּחִינִין). וְכַל מָאן דְּשָׁבִיק מְלִי דְּאוּרִייתָא,
 וְאַתְפָּרֵשׁ מְאוּרִייתָא, כְּאֵלוּ מִתְפָּרֵשׁ מְחִינִין, בְּגִין דְּהֵיא חִינִין, וְכַל מְלוֹי חִינִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (מְשָׁלִי
 ד) כִּי חִיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם, עַד כָּאן לְשׁוֹן הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ.

וּמְפָרֵשׁ הֵרֵב מִשָּׁה זְכוּתָא: וְכַל מָאן דְּשָׁבִיק וְכו', הוּא חֲדוּשׁ אַחֵר, וְהוּא, שְׁהָרִי אִין הַפֵּל זֻכִּים לְכַתְרָה
 שֶׁל תּוֹרָה וְכו', וּמָה יַעֲשׂוּ מִי שְׁלֵא נִגְזַר עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת חֲכָמִים, לְזֶה אָמַר שֵׁישׁ לְהֶם ב' תְּקוּנִים, אַחַד
 לְגַרְסַּ בְּעֵלְמָא, כִּי גְדוּל כַּח הַתּוֹרָה גַּם בְּפִטְוּט לְחוּד וְאַפְלוּ בְּלִגְלוּג וַיֵּשׁ לוֹ זְכוּת וְכו', וּכְנֻגַּד זֶה אָמַר,
 כִּי מִי שְׁאִינוּ עוֹשֶׂה בֶן אֲלֵא שָׁבִיק מִלִּי דְּאוּרִיתָא, מִלִּי דִּיקָא וְכו', כְּאֵלוּ מִתְפָּרֵשׁ מִתְמָן, פְּרוּשׁ אָף
 עַל פִּי שֵׁיעֲשֶׂה מַעֲשִׂים טוֹבִים וְכו' וְכַל מִלִּי חִינִין, הַמְלוֹת לְבַד בְּקִרְיָאָה וְגִירָסָא בְּעֵלְמָא, לְמָה זֶה דוּמָה?
 לְחוּלָה שְׁשׁוּתָהּ מִשְׁקָה רְפוּאָה וּמוֹעִיל בְּסַגְלָתוֹ אָף כִּי לֹא יָדַע בְּחֲכַמַּת הַרְפוּאָה.

(רבינו משה זכותא דף קמח: לפרוש הזהר)

כד) אַפְלוּ בְּקִרְיָאָת הַזֶּהר לְבַד וּבְגִמְגוּם, הָרִי הוּא כְּהוֹנָה וּמְפָרֵשׁ אֵת הַשֵּׁם שֵׁישׁ כַּח בּוּ לְעִשׂוֹת
 נִסִּים אַפְלוּ בְּלֹא יָדִיעָה

וְכַל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל וְכו', אַפְלוּ בְּקִרְיָאָה לְבַד וּבְגִמְגוּם הָרִי הוּא כְּהוֹנָה וּמְפָרֵשׁ אֵת הַשֵּׁם שֵׁישׁ כַּח בּוּ
 לְעִשׂוֹת נִסִּים אַפְלוּ בְּלֹא יָדִיעָה, וְכִמוּ שְׁכַתוּב בְּגִמְרָא שֵׁישׁ כַּח בְּפִסְקוּקִים לְהַגּוּ. וְכַל זֶה יְהִיָּה נִשְׁמַר
 מְכַל רַע מִצַּר הָרַע וּמִמְקָרִים רָעִים וּבְעוֹלָם הַזֶּה הַחֲמָרִי, וְגַם בְּעוֹלָם הַבָּא הָרוּחָנִי, כִּי גַם שְׁהוּא לֹא
 יָדַע סוּד הָרוּחָנִיּוֹת, הֵלֵא יִתְעוֹרֵר לְהִסָּד עֲלָיו.
 (רבינו משה זכותא דף קעח:)

וְכַתֵּב הֵרֵב זְכוּתוֹ לְבִרְכָה, בְּחַל אוּמְרִים "הִרְעִינוּ לְהַשֵּׁם כָּל הָאָרֶץ" רֵאשִׁי תְּבוּת הַלְכָ"ה, וּבְשִׁבְת
 אוּמְרִים "הִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַשֵּׁם בְּהַדְרַת קִדְשׁ" רֵאשִׁי תְּבוּת קַבְלָ"ה, כִּי הַקְּבֵלָה תִּשְׁתַּבַּח בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, כִּי
 קְדוּשׁ הֵיא בְּסוּד אֲצִילוֹת דְּלִית תְּמַן קְלִיפִין כְּלָל, וְלְמוּד מְאֲמָרֵי הַזֶּהר וּקְרִיאָתוֹ זוֹ הֵיא הַלּוּלוֹ אָף כִּי
 גִירָסָא בְּעֵלְמָא. [אָמַר הַמַּעֲתִיק: וּמִפְּנֵי זֶה צוּה הַחֲפִצַּן חִיִּים זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה לְכָל תְּלַמִּידֵיו בְּכָל שַׁבָּת
 לְגַמֵּר הַזֶּהר שֶׁל פְּרִשְׁתַּי הַשְּׁבוּעַ].
 (רבי משה זכותא קע"ג.)

הַפְּעֵם שְׁכַתְבוּ זְכוּתָם לְבִרְכָה כִּי לְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ נִזְרָא וְנִשְׁגַּב מְאֹד הַגַּם דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר,
 מִשׁוּם דְּבְכַל הַתּוֹרָה יֵשׁ פְּרִדָּ"ס, וּבְכַל לְמוּד אִינוּ נִכְר הַסוּד כְּלָל, וְאַדְרָבָה, הַקּוּרָא וְשׁוּנָה דַּעְתוֹ עַל
 הַפְּשׁוּט לְבַד, בְּאִין מִבִּין אִם יֵשׁ סוּד בְּתוֹרָה כְּלָל, מָה שְׁאִין בֶּן סְפַר הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, דְּהַסּוּדוֹת הֵם בְּגִלוּי
 וְהַלּוּמֵד יוֹדַע כִּי יַדְבַּר נְפִלְאוֹת וְרוּזֵי תּוֹרָה וְהוּא לֹא יָדַע, וְלָזֶה מוֹעִיל מְאֹד לְתַקַּן הַנְּפֵשׁ.

(נִפְשׁ חִיִּים מַעֲרַכַת הוּ אוֹת ד', מִשְׁם הַגְּדוּלִים לְהַחֲדִיד"א)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו ברעיה מדימנא דף צב ע"ב
סוד קדושת זכור ושמו

זָכוֹר רָזָא דְדְכוּרָא אִיהוּ, רָזָא דְדְכוּרָא דְנְקִיט כָּל
שְׂיִיפֵי דְעֵלְמָא עֵלְאָה. אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת,
לְאַסְגָּאָה מֵעֲלֵי שַׁבְּתָא, דְאִיהוּ לֵילָה, וְדָא אִיהוּ
אֶת. לְקַדְשׁוֹ, דְאֶצְטְרִיךְ קְדוּשָׁה מְגוּ עַמָּא קְדִישָׁא,
וְלֹאֲתַעֲטְרָא בְהוּ כְדָקָא חֲזִי.

זָכוֹר, אֶתֶר דְלִית לֵיהּ שְׂכָחָה, וְלֹא קִיַּמָּא בֵּיהּ
שְׂכָחָה דְהָא לִית שְׂכָחָה בְּאַתֶּר דְבְרִית
עֵלְאָה, וְכָל שְׁכֵן לְעֵילָא. וְלִתְתָא, אִית שְׂכָחָה,
אֶתֶר דְאֶצְטְרִיךְ לְאַדְכָּרָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קט)
יִזְכֹּר עֵזֶן אֲבוֹתָיו וְגו'. וְאִית תַּמָּן מְמַנֵּן, דְאֶדְכָּרֵן
זְכִיִּין דְבַר נֶשׁ, וְחֻבּוּי.

וְלִית שְׂכָחָה קָמִי כְרִסְיָא קְדִישָׁא, מַה דְאִיהוּ
קָמִיהּ. וּמֵאֵן אִיהוּ קָמִיהּ. זָכוֹר. וְכָל שְׁכֵן
לְעֵילָא. בְּגִין דְכָלָא רָזָא דְדְכוּרָא אִיהוּ, וְתַמָּן
אֲתַגְלִיף רָזָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא יְה"ו. וְלִתְתָא,
אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְשָׁא, וּבְמַה אֲתַקְדֵּשׁ. בְּזָכוֹר, דְהָא
מִנְיָה נָטִיל כָּל קְדוּשָׁן וְכָל בְּרַבָּאן. וְדָא, כִּד
מִתַּעֲטְרֵי מֵעֲלֵי שַׁבְּתָא, עַל עַמָּא קְדִישָׁא כְדָקָא
יְאוֹת, בְּצִלּוֹתֵין וּבְבָעוֹתֵין, וּבְסִדּוּרָא דְחֻדּוּה.

הֲתַקְדֵּשׁ? בְּזָכוֹר, שְׁהָרֵי מְמַנּוּ נוּטֵל כָּל הַקְדָּשׁוֹת וְכָל הַבְּרָכוֹת. וְזֶה כְּשֶׁמִּתְעַטְרִים עָרֵב שַׁבָּת
עַל הָעָם הַקְדוּשׁ כְּרָאוּי בְּתַפְלוֹת וּבְבִקְשׁוֹת וּבְסִדּוּר שֶׁל שְׂמֻחָה.

זָכוֹר - הוּא סוּד שֶׁל זָכוֹר,
סוּד שֶׁל הַזָּכוֹר שֶׁלּוֹקַח אֶת כָּל
אֵיבְרֵי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת - לְרַבּוֹת עָרֵב
שַׁבָּת, שֶׁהוּא לֵילָה. וְזֶהוּ אֶת.
לְקַדְשׁוֹ - שְׂצָרִיךְ קְדוּשָׁה
מִתּוֹךְ הָעָם הַקְדוּשׁ,
וְלֹהֲתַעֲטֵר בְּהֵם כְּרָאוּי.

זָכוֹר - מְקוֹם שְׂאִין בּוֹ שְׂכָחָה
וְלֹא עוֹמְדָת בּוֹ שְׂכָחָה, שְׁהָרֵי
אֵין שְׂכָחָה בְּמְקוֹם שֶׁל
הַבְּרִית הָעֲלִיּוֹן, וְכָל שְׁכֵן
לְמַעְלָה. וְלִמְטָה יֵשׁ שְׂכָחָה,
מְקוֹם שְׂצָרִיךְ לְהַזְכִּיר, וְעַל
זֶה כְּתוּב (תהלים קט) יִזְכֹּר עֵזֶן
אֲבוֹתָיו וְגו'. וְיֵשׁ שָׁם מְמַנִּים
שְׂמֻזְכִּירִים זְכִיּוֹת הָאָדָם
וְחֻטָּאוֹ.

וְאֵין שְׂכָחָה לְפָנֵי הַכֶּסֶס
הַקְדוּשׁ מַה שֶׁהוּא לְפָנָיו. וּמַה
הוּא לְפָנָיו? זָכוֹר. וְכָל שְׁכֵן
לְמַעְלָה. מְשׁוּם שֶׁהַכֶּל הוּא
סוּד שֶׁל זָכוֹר, וְשָׁם נַחֲקֵק סוּד
הַשָּׁם הַקְדוּשׁ יְה"ו. וְלִמְטָה
צָרִיךְ לְהַתְקַדֵּשׁ. וּבְמַה
וְזֶה כְּשֶׁמִּתְעַטְרִים עָרֵב שַׁבָּת

וְאִי תִימָא, זְכוֹר, לֹא אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקֻדְשָׁא, דְּהָא
 מַצִּיחַ נְפֻקִין כָּל קְדוּשֵׁין דְּעִלְמָא. לֹא הִכִּי.
 דְּהָא דָּא אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקֻדְשָׁא בִימְמָא, וְדָא
 אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקֻדְשָׁא בְּלִילִיא, וְכָל קְדוּשֵׁין נְטֻלִין לֹון
 יִשְׂרָאֵל לְבַתָּר, וְאַתְקֻדְשֵׁן בְּקְדוּשֵׁי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא.

וְאִם תֵּאמֶר, זְכוֹר לֹא צְרִיךְ
 לְהִתְקַדֵּשׁ, שְׁהָרִי מִמֶּנּוּ
 יוֹצְאִים שֶׁל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל
 הָעוֹלָם - לֹא כֹּה! שְׁהָרִי זֶה
 צְרִיךְ לְהִתְקַדֵּשׁ בַּיּוֹם, וְזֶה
 צְרִיךְ לְהִתְקַדֵּשׁ בְּלַיְלָה, וְכָל
 הַקְּדוּשִׁים נוֹטְלִים אוֹתָם
 יִשְׂרָאֵל אַחַר כֵּן, וּמִתְקַדְּשִׁים
 בְּקְדוּשׁוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ספר אור הזהר (עמוד 234)

כה) עקר למוד הקבלה – הזהר והתקונים

אינו דומה חיות ותענוג למוד הנגלה בלמוד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו שהוא אין לו חיות ותענוג אפלו בלמוד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים. (מדרש פנחס מהרב הקדוש רבי פנחס מקורין, ע"ב אות ג) פעם אחת הזהיר לומר הרבה תהלים וללמד זהר הרבה. עוד אמר, שבקש מרבו שינצל מן הגאות והפציר לו מאד על זה, ואמר ליה שילמד זהר, ואמר ליה, אני לומד זהר, השיב לו רבו, שילמד הרבה זהר. עוד אמר לאדם אחד שיאמר זהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה. בענין ללמוד קבלה וכתבי האר"י זכרוננו לברכה, ידעתי כי אתה בעצמך לא תרצה ללמוד בלעדי איזהו גדול ממך ולא תמצא זה, רק תלמד ספר שערי אורה ונגות אגוז [להרב יוסף גיקטליא], ועקר ספר הזהר והתקונים. ובאיזה דרך ישפן האור לבוא להשגה זאת, לזה תקנו לנו חכמינו זכרונם לברכה שיקרא אדם קריאת שמע שחרית וערבית, שמע ישראל השם אלקינו השם אחד על פונה זו, שימליך להקדוש ברוך הוא למעלה ומטה וד' רוחות העולם. וכשיאמר פסוק זה בבקר בפונה זו ובהשתוקקות גדול עד פלות הנפש אליו וכו', אף מי שעדין לא תקן המדות בראוי ולא שבר תאות הגשמיות לא יכול לקרא פסוק זה ולומר אחד על פונה זו וכו', ועצה היעוצה לזה שיכול לומר אחד שלא יבלבל אותו המחשבות זרות כל כך, הוא שילמד הרבה קדם התפלה משניות גמרא וזהר הקדוש על פונה זו, שעל ידי למוד, יכול לומר שמע ישראל השם אלקינו השם אחד בדת, ונכון.

(מאור ושמש בראשית, דבור המתחיל ויאמר אלקים יהי רקיע, ב, א)

כו) הזהר והתקונים – נשמת התורה ענן הצלה נגד כל רע

והמשכילים יבינו, איננו מארי קבלה, דאתמר בהון (דניאל יב) והמשכילים יזהירו בזהר הרקיע. אלן איננו דקא משתדלן בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו פתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. עין שם (זהר פרשת בהעלתך) גדל החיוב לעסק בספר הזהר ובתקונים, והם נשמת התורה, ובזה יזכה בנשמתא לנשמתא דברים עתיקים וכו'. (הדרת מלך לזהר פרשת בהעלתך שם, דף רמ"ו.) גלוי חכמה זאת עתה בדורות גרועות הוא כדי שיהיה לנו מגן עתה לאחז בלבב שלם באבינו שבשמים, כי באותן הדורות הקודמים היו אנשי מעשה וחסידים, והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים, עתה רחוקים אנו משרש העליון כמו השמרים בתוך החביות, מי יגן עלינו אם לא קריאתנו בחכמה הזאת הנפלאה והעמקה. ובפרט על דרך שפתב הרב זכרוננו לברכה שהנסתרות נעשו עתה כמו נגלות, כי בדור הזה מושל הזנות ומלשינות ולשון הרע ושנאה שבלב, ונתפשטו הקלפות באפן שמתביש האדם לנהג דברי חסידות, והשם יגן עלינו וימחל לעווננו, אמן בן יהי רצון. (מורינו הרב רבי יעקב צמח בסוף הקדמתו לעץ חיים)

מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְּהֵהִיא
 שַׁעְתָּא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינָן,
 וּסְעוּדַתָּא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְּהָוִי בְשְׁלִימוּתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסְעוּדַתֵּיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֱלִין סְעוּדַתֵּי, דְּאִינוּן
 סְעוּדַתֵּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא, דְּזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, דְּהָא דִּילְהוּן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדַתֵּי אֱלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאִינוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאִינוּן מְהִיכְלָא
 דְּמַלְכָּא, דְּאִינוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וּמֵאן דְּפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוּתָא לְעֵילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
 שַׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוּתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסְעוּדַתּוֹ
 וּלְהַשְׁלִים הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסְעוּדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מְהִיכְל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מִרְאֵה פָגֵם לְמַעְלָה, וּמִרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאִינוּ מְבַנִּי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאִינוּ מְבַנִּי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין
 וְזַמְנִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָּא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרְוּן בְּעַלְמָא.
 בְּהַדִּין יוֹמָא אֲזַרְיִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלַךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֲמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֲמוּנָה שְׁלֵמָה
 מְכַל צְדָדִיו.

שְׁנֵינוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 236)

ומורי זכרונו לחיי העולם הבא היה אומר, מי שהוא חריף וקבי בעיון מאד במהירות, טוב שיענין שעה אחת או ב' בעיון ולא יותר וכו', אבל מי שאינו מהיר כל כך והוא קשה העיון, יותר טוב לו שיענין בפנימיות הדבר שהוא בפרי, ממה שיענין בקלפות, והוא שיענין ויעסק במדרשים ובאגדות ובפרט בזהר ובספרי קבלה.
 מי שהוא בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר הקדוש, עת קבוע בכל יום ללמד ספרי מוסר, ובפרט בספר הזהר במאמר קן צפור.
 (פרי עין חיים הנהגת הלמוד)
 (אדמו"ר הזקן - בעל התניא)

כז) בשבת ילמד כל היום זהר

ילמד בכל יום זהר מעט, ובשבת כל היום זהר.
 והעקר שיהיה עת קבוע בכל יום ללמד ספרי מוסר כמו ראשית חכמה וספר הישר לרבינו תם ובפרט בספר הזהר.
 (מאה שערים עמוד 40)

כח) העוסק בחכמת הקבלה נקרא בן להקדוש ברוך הוא, ונשמתו מעולם האצילות - בלמוד הפשט נקרא עבד

ישראל אקרון עבדים, דכתיב עבדי הם, ואקרון בנים, דכתיב בנים אתם להשם אלקיכם. בזמנא דידיע ליה בר נש לקודשא בריך הוא באורח קלל, כדון אקרי עבד דעבד פקודא דמאריה, ולית ליה רשו לחפשא בגניזוי וברזין דביתיה.
 בזמנא דידיע ליה בר נש באורח פרט, כדון אקרי בן רחיקא דיליה, כבן דחפיש בגניזוי, בכל רזין דביתיה [כבן הזה שמחפש באוצרות בכל סודות ביתו, דרך אמת]. ואף על גב דאקרי בן ברא בוקרא לקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (שמות ד) בני בכורי ישראל, לא יפוק נרמיה מפללא דעבד, למפלח לאבוי בכל פולחנין דאינון יקרא דאבוי. והכי אצטריך לכל בר נש למחוי לגבי אבוי בן, לחפשא בגניזוי ולמנדע רזין דביתיה, ולאשתדלא אבתריהו כו'.

ספר אור הזהר (עמוד 237)

זכאה חולקיה דהאי בן, דזכי לאשתדלא למנדע בגנוי דאבוי, ובכל רזין דביתיה, כברא יחידאי דאשלימיה אבוי בכל גנוזי, ודא איהו יקרא דשליט על כלא, מאן דישתדל באורייתא, למנדע ליה לקודשא בריך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא בריך הוא, כל חילי שמיא, לית מאן דימחי בידיה, בכל שעתא דאצטריך למיעל לגבי אבוי. זכאה חולקיה בעלמין בלהו כו'. דא איהו בר נש, דקודשא בריך הוא אכרזי עלוי בכל אליו חילין ומשרין דכל עלמין, ובכל אינון רקיעין, אזדהרו בפלגיא מהימנא דבי מלכא, דכל גנוי דמאריה בידיה. זכאה איהו בהאי עלמא, וזכאה איהו בעלמא דאתי.

מההוא יומא ולהלאה, אשתמודע בר נש, ואתרשים בעלמין בלהו. בשעתא דאצטריך כל חילין ומשרין בלהו אזדהרן למהוי גביה, וקודשא בריך הוא לא בעי אלא איהו בלחודוי. וקלא אתער, יאות הוא ליחיד למהוי גביה דיחיד, ולאתעסקא יחיד ביחיד. (זהר חלק ג', רעיא מהימנא, דף ק"א-ק"ב)

בנים מארי קבלה. (תקוני זהר בהקדמה דף א.)
מסטרא אורייתא דבריאה אתמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות בנים אתם להשם אלקיכם. (שם דף ה')

מי שלא למד התורה על פי סוד אף על פי שהשלים עבודתו בתכלית השלמות, הוא רק בבחינת עבד, בבחינת פי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם, שנשמתם מעולם הבריאה שישם הכפא והחיות ואופנים שהם נקראים עבד ואמה, אבל מי שלומד ועובד השם יתברך בפנימיות החכמה בנסתרות התורה ועושה יחודים הוא בבחינת בן וכבן משמש לאביו ולאמו עבודה שלמה, כי נשמתו מעולם האצילות, ועליו נאמר "הבן יקיר לי אפרים" וגו'.

כט) הזהר מסגל לזבד הנשמה

מקבל בדינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזהר מסגל לזבד הנשמה.

(מורינו הרב צבי אלימלך מדינוב בהנהותיו לספר סוד מרע, דפוס מונקטש אות ט')
על בן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד, ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת.

למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא. ונהי שבלמוד המשניות וכדומה יש דעות שצריך להבין לפחות מהו הענין שלומד, אבל בלמוד תהלים וזהר הקדוש אפלו באין מבין כלל, חשוב ומקבל ומרצה לפני השם וכו'.

ל) על ידי למוד הזהר זוכים לכל מדות טובות שבעולם

בעת עיקבא דמשיחא התגברות הרע והעזות והמדות רעות בהנהגות ראשי ערב רב, נתגלה האור הגנוז מן השמים ספר הזהר והתקונים ואחריהם וכו', ובזה הלמוד מבער הקוצים והרע שבנפש וזוכה לדבק עצמו לאור עליון, וזוכה לכל מדות טובות שבעולם, ולזה נתגלה האור הזה. ועקר למוד בפנימיות התורה יהיה שתשיג הארה וחיות אלקית בנפשך בעת למודך ובכל היום, ולא שתהיה מקבל או חוקר וכו'. ולפעמים האדם הוא בקטנות השכל, לא יפטר את עצמו מכלום כי זה מינות וכו' ואז עקימת שפתיו הוה מעשה ומלכא שכיב על אבנים ואותיות כמו שהן.

(היכל הברכה דברים דף ר"ח:)

לא) אמירת זהר בכל יום מסגל לפרנסה

עוד אמר לאדם אחד שיאמר זהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה. (מדרש פנחס דף ל"ו. אות מ"ג)

לב) למוד הזהר מביא את האדם לידיעת ודבוקת הבורא

ידע שכל ספר הזהר וחיוב למודו וכו', הכל מצות עשה לדבקה בו ולידע שיש אלקי מצוי. (נתיב מצותיה, שביל היחוד, שביל ב' אות ג')

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת אַחֲרֵי

מֵהַתְּנָא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחְמֵד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֵל הַמְּזִכָּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכָּל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנִּי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמְצוּה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶה גְּרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת אחרי דף סז ע"א
סדר עבודת הכהן בין הכפורים

תָּאנָא, מְכַל חֲטָאֲתִיכֶם לְפָנֵי יי', בִּיּוֹן דְּכִתִּיב מְכַל
חֲטָאֲתִיכֶם, אֲמַאי לְפָנֵי יי'. אֵלָא אָמַר רַבִּי
יִצְחָק, לְפָנֵי יי' מִמָּשׁ.

לְמַדְנּוּ, מְכַל חֲטָאֲתִיכֶם לְפָנֵי
ה'. בִּיּוֹן שְׁכָתוּב מְכַל
חֲטָאֲתִיכֶם, לָמָּה לְפָנֵי ה'?
אֵלָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְפָנֵי ה'
מִמָּשׁ.

דְּתַנִּיא, מֵרִישָׁא דִּירְחָא סְפָרִין פְּתִיחִין, וְדִינֵי
דִּינִין. בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּתֵי דִינִין
אֲתַמְסְרִין, לְאַתְפֹּתְחָא בְּדִינָא, עַד הֵהוּא יוֹמָא
דְּאִקְרִי תַשְׁעָה לִּירְחָא. בְּהֵהוּא יוֹמָא, סְלִקִין דִּינִין
כְּלָהוּ לְמֵאֲרֵי דְדִינָא, וּמְתַקְנֵי כּוּרְסֵיָא עֲלָאָה
דְּרַחְמֵי, לְמִלְפָּא קַדִּישָׁא. בְּהֵהוּא יוֹמָא בְּעָאן
יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְמַחְדֵי בְּחֻדְוֹתָא לְקַדְמוֹת
מֵאֲרִיהוֹן, דְּזַמִּין לְיוֹמָא אַחְרָא, לְמִיתַב עֲלֵיהּ
בְּכוּרְסֵיָא קַדִּישָׁא דְרַחְמֵי, בְּכוּרְסֵיָא דְוֹתְרָנוֹתָא.

שְׁשַׁנִּינוּ, מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ
הַסְּפָרִים פְּתוּחִים וְהַדִּינִים
דְּנִים. בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּתֵי הַדִּין
נִמְסָרִים לְהַפְתַּח לְדִין, עַד
אוֹתוֹ יוֹם שְׁנַקְרָא תַשְׁעָה
לְחֲדָשׁ. בְּאוֹתוֹ יוֹם כָּל הַדִּינִים
עוֹלִים לְבַעַל הַדִּין וּמְתַקְנִים
כְּפֵא עֲלִיּוֹן שֶׁל רַחֲמִים לְמַלְךְ
הַקְּדוֹשׁ. בְּאוֹתוֹ יוֹם צְרִיכִים
יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לְשַׁמַּח
בְּשַׁמְחָה לְפָנֵי אֲדוֹנָם שְׁעֵתִיד
לְיוֹם אַחַר לְשַׁבַּת עֲלֵיהֶם
בְּכֵסֵּא הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַחֲמִים,
בְּכֵסֵּא שֶׁל וְתַרְנוֹת.

וְכָל אֵינּוֹן סְפָרִין דְּפְתִיחִין קָמִיָה, וּכְתִיבִין קָמִיָה
כָּל אֵינּוֹן חוֹבִין, הוּא מְזַכֵּי לֹון, וּמְדַכֵּי לֹון
מְכַלְהוּ, הָדָא הוּא דְכִתִּיב מְכַל חֲטָאֲתִיכֶם לְפָנֵי יי'
תַּטְהֲרוּ. לְפָנֵי יי' מִמָּשׁ, אֵינּוֹן דְּאִמְרִין קְרָא, עַד
הָבָא אִמְרִין, וְלֹא יִתִיר. וְלִית רֵשׁוּ לְאַחְרָא דְלִימָא
מִמָּשׁ. אוֹתָם שְׁאוּמְרִים אֶת הַפְּסוּק, אוֹמְרִים עַד כָּאן וְלֹא

וְכָל אוֹתָם הַסְּפָרִים הַפְּתוּחִים
לְפָנֵינוּ וּכְתוּבִים לְפָנֵינוּ אֶת כָּל
אוֹתָם הַחֲטָאִים, הוּא מְזַכֵּה
אוֹתָם וּמְטַהֵר אוֹתָם מִכְּפָלָם.
זֶהוּ שְׁכָתוּב מְכַל חֲטָאֲתִיכֶם
לְפָנֵי ה' תַּטְהֲרוּ. לְפָנֵי ה'
יִתֵר. וְאֵין רֵשׁוֹת לְאַחַר לֹומר

תִּטְהָרוּ, אֲלֵא כִּהְנָא רַבָּא, דְּפָלַח פּוֹלְחָנָא, וְקִשֵּׁר
שְׂמָא קִדְיִשָּׁא בְּפוּמִיָּה, וְכַד הָוָה אֶתְקִשֵּׁר וּמִתְבָּרַךְ
בְּפוּמִיָּה, הֵהוּא קָלָא נְחִית וּבִטְשׁ בֵּיהּ, וְאֶתְנַהֵר
מְלָה בְּפוּמִיָּה דְּכִהְנָא, וְאוֹמֵר תִּטְהָרוּ. פְּלַח
פּוֹלְחָנָא, וּמִתְבָּרַכִּין כָּל אֵינּוֹן עֲלָאִין דְּאַשְׁתָּאֲרוּ.

וּלְבַתֵּר אֶסְחֵי גּוּפִיָּה, וְקִדְשׁ יְדוּי, לְאַעְלָא
בְּפּוֹלְחָנָא אַחְרָא קִדְיִשָּׁא. עַד דִּיתְכּוֹן
לְמִיעַל לְאַתֵּר אַחְרָא עֲלָאָה, קִדְיִשָּׁא מְכָלָא. תִּלְת
שׁוּרִין סְחָרִין לִיָּה, בְּהַנִּי אַחֲוִי, וְלִיּוֹאִי, וּמְכָל שְׂאֵר
עֲמָא כְּלָהוּ. (בְּרַבָּאן קָמִיָּה) זְקָפִין יְדִין עָלִיָּה בְּצִלוֹתָא
וְקִטְרָא דְּדַהֲבָא זְקָפָא בְּרַגְלִיָּה. נְטִיל תִּלְת פְּסִיעוֹן,
וְכִלְהוּ קִיּוּמִין בְּקִיּוּמִיָּהוּ, וְלֹא נְטִלִין בְּתִרְיָה (הִנְה)

אַקְטִיר קְטוֹרֵת).

נְטִיל תִּלְת פְּסִיעוֹן אַחְרָן, (רְשִׁימָא בְּלָבָא) אֶסְחָר
לְדוּכְתִיָּה. נְטִיל תִּלְת פְּסִיעוֹן, אֶסְתִּים
עֵינִין, וְאַתְקִשֵּׁר לְעֵילָא. עָאל לְאַתֵּר דְּעָאל, שְׁמַע
קוֹל גְּדַפֵּי דְּכְרוּבִיָּא מְזַמְרִין, וְאַקִּישׁן גְּדַפִּין פְּרִישָׁאן
לְעֵילָא. הָוָה אַקְטִיר קְטוֹרֵת, מִשְׁתַּכְּבָא קוֹל
גְּדַפֵּיָּהוּ וּבְלַחֲשׁוּ אֶתְדַבְּקוֹן.

וּמְקִישִׁים בְּכַנְפֵּים הַפְּרוּשׁוֹת לְמַעְלָה. הִיָּה מְקִטִיר אֶת הַקְטוֹרֵת, וְשׁוֹכֵךְ קוֹל כְּנַפְיָהֶם וְנִדְבְּקִים
בְּלַחֲשׁ.

תִּטְהָרוּ, אֲלֵא הִכְהִן הַגְּדוֹל
שְׁעוֹבֵד אֶת הָעֲבוּדָה, וְקוֹשֵׁר
אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּפִיו.
וְכִשְׁהִיָּה נְקִשֵּׁר וּמִתְבָּרַךְ
בְּפִיו, אוֹתוֹ קוֹל יוֹרֵד וּמְכָה
בוֹ, וּמְאִירָה הַמְּלָה בְּפִי הִכְהִן,
וְאוֹמֵר תִּטְהָרוּ. עֶבֶד עֲבוּדָה,
וּמִתְבָּרַכִּים כָּל אוֹתָם
הָעֲלִיּוֹנִים שְׁנַשְׂאָרוּ.

אַחַר כֶּף רוּחִין גּוּפוֹ וּמְקִדְשׁ
יְדִיו לְהַכְּנִס לְעֲבוּדָה קְדוּשָׁה
אַחֲרֵת. עַד שְׁיִתְכּוֹן לְהַכְּנִס
לְמָקוֹם אַחַר עֲלִיּוֹן קְדוּשׁ
מִהַכֵּל. שְׁלֵשׁ שׁוּרוֹת מְקִיפּוֹת
אוֹתוֹ; שֶׁל אַחֲוִי הַכְּהֵנִים,
וְלִיּוֹאִי, וּמְכָל שְׂאֵר הָעָם.
(בְּרַכּוֹת לְפָנָיו) זְקָפִים יְדִים עָלָיו
בְּתַפְלָה, וְקִשֵּׁר שֶׁל זֶהָב תְּלוּי
בְּרַגְלוֹ. נוֹטֵל שְׁלֵשׁ פְּסִיעוֹת,
וְכֹלָם עוֹמְדִים בְּמָקוֹמָם וְלֹא
הוֹלְכִים אַחֲרָיו. (הִנְה מְקִטִיר קְטוֹרֵת).

הוֹלֵךְ שְׁלֵשׁ פְּסִיעוֹת אַחֲרוֹת,
(רְשׁוּמָה בְּלָב) מְקִיף אֶת מְקוֹמוֹ.
הוֹלֵךְ שְׁלֵשׁ פְּסִיעוֹת, וְסוֹתָם
אֶת עֵינָיו וְנִקְשֵׁר לְמַעְלָה.
נִכְנָס לְמָקוֹם שְׁנַכְנָס, שׁוֹמֵעַ
קוֹל כְּנַפֵּי הַכְּרוּבִים שְׁמִזְמָרִים

אִי פֶהֱנָא זָכִי, דְהָא לְעֵילָא בְחִידוֹ אֲשֶׁתְּכַח, אוֹף
 הָכָא בְהֵיּא שַׁעְתָּא נְפִיק רַעְוָא דְנִהוּרָא,
 מִתְבַּסְמָא מְרִיחִין דְטוּרֵי אַפְרִסְמוֹנָא דְכִיָּא
 דְלְעֵילָא, וְאוּלָא בְכָל הַהוּא אַתְר, אָעִיל רִיחָא
 בְתֵרֵי נוֹקְבֵי דְחוּטְמִיָּה, וְאַתֵּי־שָׁבָא לְבָא. כְּדִין כִּלָּא
 הוּא בְלַחֲשׁוֹ, וּפְטָרָא לָא אֲשֶׁתְּכַח תַּפְּן. פְּתַח
 פֶּהֱנָא פּוּמִיָּה בְצִלּוֹתָא בְרַעוּתָא בְּחִדּוּתָא, וְצִלֵּי
 צִלּוֹתֵיהּ.

בְּתֵר דְסַיִים, זְקַפִּין פְּרוּבֵיָּא כְּמִלְקֻדְמִין גְּדַפֵּיָּהוּ,
 וּמְזַמְרִין. כְּדִין יַדַּע פֶּהֱנָא דְרַעוּתָא הוּוּ,
 וְעִידִין חִדּוּתָא לְכִלָּא, וְעַמָּא יַדְעִין דְאַתְקַבֵּל
 צִלּוֹתֵיהּ, כְּמָה דְכְּתִיב, ^(ישעיה א) אִם יְהִיו חֲטָאֵיכֶם
 כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. וְהוּא תָב לְאַחֻרִיָּהּ, וְצִלֵּי
 צִלּוֹתֵיהּ. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דְכֶהֱנָא, דְהָא עַל יְדוּי חִידוֹ
 עַל חִידוֹ אֲשֶׁתְּכַח הַהוּא יוֹמָא לְעֵילָא וְתַתָּא, עַל
 הַהִיא שַׁעְתָּא כְּתִיב, ^(תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְכָה
 לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי' אֱלֹהִיו.

שְׁמַחָה עַל שְׁמַחָה נְמַצָּאת בְּאוֹתוֹ יוֹם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. עַל אוֹתָהּ שַׁעְתָּא כְּתוּב, ^(תהלים קמד) אֲשֶׁרִי
 הָעַם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁה' אֱלֹהִיו.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 240)

לג) עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה חֲשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 יְדוּעַ שֶׁלְמוֹד הַזֶּהָר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהָר נַעֲשֶׂה חֲשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוֹדִים שֶׁל
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהָר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

אִם הִכְהִין זוֹכָה, שְׁהֵרִי
 לְמַעְלָה נְמַצָּא בְשִׁמְחָה - אָף
 כָּאֵן בְּאוֹתָהּ שַׁעְתָּא יוֹצֵא רְצוֹן
 הָאוֹר הַמְתַּבְּשֵׁם מְרִיחוֹת שֶׁל
 הָרִי אַפְרִסְמוֹן טְהוֹר
 שֶׁלְמַעְלָה, וְהוּלֵךְ בְּכָל אוֹתוֹ
 הַמְקוֹם. נְכַנֵּס הָרִיחַ לְשַׁנֵּי
 נְקֵבֵי חֲטָמוֹ, וְלָבוֹ מְתִישֵׁב. אַז
 הַכֹּל הוּא בְּלַחֲשׁוֹ, וְלֹא נְמַצָּא
 שֵׁם פְּתִחוֹן פֶּה. פּוֹתַח הִכְהִין
 אֶת פִּיּוֹ בְּתַפְלָה בְּרְצוֹן,
 בְּשִׁמְחָה, וּמִתְפַּלֵּל אֶת
 תְּפִלָּתוֹ.

אַחֵר שְׁפִים, זוֹקְפִים
 הַכְּרוּבִים כְּמוֹ מְקוֹדִים אֶת
 כְּנַפְיָהֶם וּמְזַמְרִים. אַז יוֹדַע
 הִכְהִין שְׁהֵיָּה רְצוֹן, וְעַתָּה
 שְׁמַחָה לְכָל, וְהָעַם יוֹדְעִים
 שֶׁתְּפִלָּתוֹ הַתְּקַבְּלָה, כְּמוֹ
 שְׁכַתוּב ^(ישעיה א) אִם יְהִיָּה
 חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג
 יִלְבִּינוּ. וְהוּא שָׁב לְאַחֻרֵי
 וּמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ
 שֶׁל הִכְהִין, שְׁהֵרִי עַל יְדוּ

שְׁמַחָה עַל שְׁמַחָה נְמַצָּאת בְּאוֹתוֹ יוֹם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. עַל אוֹתָהּ שַׁעְתָּא כְּתוּב, ^(תהלים קמד) אֲשֶׁרִי
 הָעַם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁה' אֱלֹהִיו.

מקור המאמר בזהר פרשת אחרי דף סז ע"א-ב
תאווה מצד הקדושה

**וְהִיתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּעֶשְׂוֹר
לַחֹדֶשׁ תִּעַנּוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְגו'.** (ויקרא

י"ז) רבי חייא פתח, (ישעיה כו) נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה אַף
רוּחֵי בְּקִרְבֵי אֲשַׁחֲרֶךָ וְגו'. נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה.
נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה מִיבֵיעֵי לֵיהּ, מָאֵי נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ.
אַף רוּחֵי בְּקִרְבֵי אֲשַׁחֲרֶךָ, יִשַׁחֲרֶךָ מִיבֵיעֵי לֵיהּ. אֵלֶּא
הָכִי תֵּאנָא, קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא רִוּחָא וְנַפְשָׁא דְכֻלָּא,
וְיִשְׂרָאֵל אֲמַרֵי נַפְשֵׁי וְרוּחֵי אֲנֵת. בְּגִין כֹּךְ אֱוִיתָךְ
לְאֲדַבְּקָא בָךְ, וְאֲשַׁחֲרֶךָ לְאֲשַׁכְּחָא רַעוּתָךְ.

רבי יוסי אמר, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נֶשׂ נְאִים בְּעַרְסִיהּ.
נַפְקָא נַפְשִׁיהּ, סִלְקָא וְאַסְהִידַת בֵּיהּ בְּפַר
נֶשׂ, עַל כֹּל מַה דְּעֵבַד בְּכָל יוֹמָא. גּוֹפָא אָמַר
לְנַפְשָׁא, נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה, (דף ס"ז ע"ב) אַף רוּחֵי
בְּקִרְבֵי אֲשַׁחֲרֶךָ.

דְּבַר אַחַר נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ, אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָמִי
קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה, בְּעוֹד
דְּאֵנָא בְּגָלוּתָא בִּינֵי עַמְמֵיָא, וּמְנִיעָא נַפְשֵׁי מִכָּל
בֵּישָׁתָא (נ"א וְדוּוּנָא נַפְשֵׁי מִכָּל פִּיסְתָּא) דְּקוּטְרָא בְּנֵי עַמְמֵיָא,

אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה, בְּעוֹד שְׂאֲנוּ בְּגָלוּת בֵּין הָעַמִּים, וּמְנִיעָה נַפְשֵׁי מִכָּל רַע (וְשַׁבְּעָה נַפְשֵׁי מִכָּל הַבְּזוּיוֹנוֹת)

וְהִיתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּעֶשְׂוֹר
לַחֹדֶשׁ תִּעַנּוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם
וְגו'. רבי חייא פתח, (ישעיה כו)
נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה אַף רוּחֵי
בְּקִרְבֵי אֲשַׁחֲרֶךָ וְגו'. נַפְשֵׁי
אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה, נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ
בַּלִּילָה הֲיָה צְרִיף לְהִיוֹת! מַהוּ
נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ? אַף רוּחֵי
בְּקִרְבֵי אֲשַׁחֲרֶךָ, יִשַׁחֲרֶךָ הֲיָה
צְרִיף לְהִיוֹת! אֵלֶּא כֹךְ לְמַדְנֹו,
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא רוּחַ
וְהַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַכֹּל, וְיִשְׂרָאֵל
אוֹמְרִים: נַפְשֵׁי וְרוּחֵי אָתָּה.
מִשׁוּם כֹּךְ אֱוִיתָךְ לְדַבֵּק בָּךְ,
וְאֲשַׁחֲרֶךָ לְמַצָּא אֶת רְצוֹנָךְ.

רבי יוסי אמר, בְּשַׁעֲה
שְׂאֲדָם יִשָּׁן בְּמִטָּתוֹ, יוֹצֵאת
נַפְשׁוֹ, עוֹלָה וּמְעִידָה בְּאָדָם
עַל כֹּל מַה שֶּׁעָשָׂה בְּכָל הַיּוֹם.
הַגּוֹף אוֹמֵר לְנַפְשׁוֹ: נַפְשֵׁי
אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה, אַף רוּחֵי
בְּקִרְבֵי אֲשַׁחֲרֶךָ.

דְּבַר אַחַר נַפְשֵׁי אֱוִיתָךְ -
אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנַי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: נַפְשֵׁי

נִפְשֵׁי אֹוִיתֶיךָ, בְּגִין לְאַתְבָּא לְאַתְרֵי. אַף רוּחֵי
בְּקֶרְבִי אֲשַׁחֲרֶךָ, כְּלוּמַר, אַף עַל גַּב דְּאִינוּן
מִשְׁעַבְדִּין לְבָנֵי, בְּכָל שְׁעַבּוּדָא, רוּחָא קִדְיִשָּׁא לָא
אַתְעֵדִי מִנְּאִי, בְּגִין לְמִשְׁחַר לָךְ, וּלְמַעַבְד פְּקוּדֵיךָ.
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּעוֹד דְּנִפְשֵׁי בִי, אֹוִיתֶיךָ בַּלְיִלָה. מָאִי
טַעְמָא בַּלְיִלָה, אֵלָא בְּגִין דְּהָאִי נֶפֶשׁ בְּהָאִי שְׁעַתָּא,
אַצְטְרִיךְ לְחַמְדָּא לָךְ. אַף רוּחֵי בְּקֶרְבִי אֲשַׁחֲרֶךָ, כִּד
אַתְעֵר בִּי רוּחָא קִדְיִשָּׁא, אֲשַׁחֲרֶךָ בְּאַתְעָרוּתָא
לְמַעַבְד רַעוּתֶיךָ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָמְרוּ
יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: בְּעוֹד שְׁנִפְשֵׁי בִי, אֹוִיתֶיךָ
בַּלְיִלָה. מָה הַטַּעַם בַּלְיִלָה?
אֵלָא מִשּׁוּם שְׁהִנְפֵשׁ הַזֶּה
בְּשַׁעָה הַזֹּאת צְרִיכָה לְחַמְד
אוֹתֶיךָ. אַף רוּחֵי בְּקֶרְבִי
אֲשַׁחֲרֶךָ, כְּאֲשֶׁר מִתְעוֹרְרֵת
בִּי רוּחַ הַקָּדוֹשׁ, אֲשַׁחֲרֶךָ
בְּהִתְעוֹרְרוֹת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶיךָ.

כִּי כְּאֲשֶׁר מִשְׁפֹּטֶיךָ לְאֶרֶץ בְּזִמְנָא דְּמִשְׁפֹּט נְחִית
בְּאַרְעָא, לְבִשְׁמָא עֲלָמָא, כִּדִּין צְדָק לְמָדוּ
יוֹשְׁבֵי תִבְל. כְּלוּמַר יְכַלִּין לְמַסְבַּל דִּינָא דְצִדְקָא, וְלָא
יִשְׁתַּצִּי עֲלָמָא מִנִּיה. אִימַתִּי צְדָק לְמָדוּ יוֹשְׁבֵי תִבְל,
כְּאֲשֶׁר מִשְׁפֹּטֶיךָ לְאֶרֶץ. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, נִפְשֵׁי
אֹוִיתֶיךָ בַּלְיִלָה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אַף רוּחֵי בְּקֶרְבִי
אֲשַׁחֲרֶךָ, דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

מִמֶּנּוּ. מְתִי צְדָק לְמָדוּ יוֹשְׁבֵי תִבְל? כְּאֲשֶׁר מִשְׁפֹּטֶיךָ לְאֶרֶץ. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, נִפְשֵׁי אֹוִיתֶיךָ
בַּלְיִלָה - זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אַף רוּחֵי בְּקֶרְבִי אֲשַׁחֲרֶךָ - זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

סְפָר אֹור הַזֶּהָר (עֵמֹד 240)

לְד) עֵצֶם תְּבוֹת וְדַבּוּרֵי הַזֶּהָר מְקַשְׁרִין הָאָדָם לְאִין סוּף

וּבְעֵגֶן לְמוֹד זֶהָר הַקָּדוֹשׁ אָמַר בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אֶהְרֹן מִזִּיטְאֵמִיר: שְׁזֶהָר הַקָּדוֹשׁ צְרִיךְ לְאָמְרוּ בְּלֵא
בְּאוּר, כִּי הַתְּבוֹת וְהַדְּבוּר שֶׁל זֶהָר הַקָּדוֹשׁ עֵצֶמֶן מְקַשְׁרִין אֶת הָאָדָם לְאִין סוּף יִתְבַּרְךָ, רַק מִי שְׂרוּצָה
לְלַמֵּד עִם בְּאוּר יִשְׁעֵן מְקַדֵּם בְּהַבְּאוּר, וְהַזֶּהָר יֵאמֵר כְּפִסְדָּר בְּלֵי בְּאוּר.

(רַבִּי יִשְׂרָאֵל דּוּב מוֹלְעֵדְנִיק, שְׂאֵרִית יִשְׂרָאֵל שְׁעַר הַתְּקַשְׁרוֹת שְׁעַר הָא' דְּרוּשׁ ה' מְאָמַר ב')

מקור המאמר בזהר פרשת אחרי דף סט ע"ב - ע ע"א
מעלת התשובה ודרך התקון

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתִיב, (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם וְגו'. אֲכַפֵּר עֲלֵיכֶם מִיַּבְעֵי לֵיהּ. אֵלֹא יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם, לְאַכְלָלָא יוֹבְלָא, דְּנָגִיד מִבּוֹעֵי לְאַשְׁקָאָה בְּהַאי יוֹמָא לְכָל עֵיבָר, לְאַרְוָאָה כְּלָא, וְלֹא־אֲשְׁקָאָה כְּלָא. וְדָא עֲלֵיכֶם, כְּלוּמַר, כְּגִינֵיכוֹן לְדַכָּאָה לְכוֹן בְּהַאי יוֹמָא, דְּכְתִיב לְפָנֵי יי' תִּטְהַרוּ. וְלֹא יִשְׁלוּט עֲלֵיכֶם דִּינָא.

רַבִּי יְהוּדָה, אָמַר זַכָּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵרְעֵי בְּהוּ, וּבְעֵי לְדַכָּאָה לְהוּ, דְּלֹא יִשְׁתַּפַּח בְּהוּ חוּבָה, כְּגִין דִּיהוּן כְּגִין הֵיכְלִיָּהּ, וִידוּרוֹן בְּהֵיכְלִיָּהּ. וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי כְּתִיב, (יחזקאל
12) וְזָרְקְתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוּרִים וְגו'.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים 27) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ יי'. תַּנִּינוּ, בְּשַׁעֲתָא דְבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, בְּעָא לְמַבְרֵי בַר נָשׁ, אֲמַלִּיךְ בְּאוּרֵיָתָא, אָמְרָה קַמִּיָּה, תְּבִיעֵי לְמַבְרֵי הַאי בַר נָשׁ, זַמִּין הוּא לְמַחֲטֵי קַמָּךְ, זַמִּין הוּא לְאַרְגָּזָא קַמָּךְ. אֵי תַעֲבִיד לִיָּה כְּעוֹבְדוּי, הָא נְמַלְךָ בַתּוֹרָה. אָמְרָה לְפָנֵינוּ: תַּרְצָה לְבָרָא הָאָדָם הַזֶּה?! עֲתִיד הוּא לְחַטָּא לְפָנֵיךָ וְעֲתִיד הוּא

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם וְגו'. אֲכַפֵּר עֲלֵיכֶם הִיא צְרִיף לְהַיּוֹת! אֵלֹא יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם - לְהַכְלִיל אֶת הַיּוֹבֵל שְׁשׁוּפַע מְעִינּוֹת לְהַשְׁקוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה לְכָל עֵבָר לְרוּחַת אֶת הַכֹּל וְלְהַשְׁקוֹת אֶת הַכֹּל. וְזֶה עֲלֵיכֶם, כְּלוּמַר עֲבוּרְכֶם, לְטַהַרְכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה, שְׁכַתוּב לְפָנֵי ה' תִּטְהַרוּ, וְלֹא יִשְׁלַט עֲלֵיכֶם הַדִּין.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲשֶׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתַּרְצָה בָּהֶם וְרוּצָה לְטַהַר אוֹתָם שְׁלֹא יִמָּצֵא בָּהֶם חַטָּא, כְּדִי שְׁיִהְיוּ בְּנֵי הַיְכָלוֹ וִידוּרוֹ בְּהֵיכְלוֹ. וְלַעֲתִיד לְבֵא כְּתוּב, (יחזקאל לו) וְזָרְקְתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוּרִים וְגו'.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים קל) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה'. שְׁנִינוּ, בְּשַׁעֲהַ שְׁבָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, רָצָה לְבָרָא אָדָם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

לְהַרְגִּיז לְפָנֶיךָ. אִם תַּעֲשֶׂה לּוֹ
כַּמַּעֲשָׂיו, הֲרִי הָעוֹלָם לֹא
יֻכַל לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ, כָּל שָׂכֵן
אוֹתוֹ הָאִישׁ. אָמַר לָהּ: וְכִי
לְחַנּוּם נִקְרָאתִי (שְׁמוֹת לֵד) אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךְ אַפַּיִם?

וְטָרֵם שֶׁבְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת הָעוֹלָם, בְּרָא
תְּשׁוּבָה. אָמַר לָהּ לְתְּשׁוּבָה:
אֲנִי רוֹצֵה לְבָרֵא אָדָם
בְּעוֹלָם, עַל מְנַת שְׂכָשְׁיִשׁוּבוֹ
לְךָ מִחֲטָאֵיהֶם, שְׁתֵּהִי עֵתִידָה
לְעֹזֵב אֶת חֲטָאֵיהֶם וּלְכַפֵּר
עֲלֵיהֶם. וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה
הַתְּשׁוּבָה זְמִינָה לְאֲנָשִׁים,
וְכִשְׂאֲנָשִׁים שָׁבִים מִחֲטָאֵיהֶם,
הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת שָׁבָה לְקָדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְכַפֵּר עַל
הַכֹּל, וְהַדִּינִים נִכְנָעִים, וְכֹלֵם
מִתְּבַשְּׂמִים, וְאָדָם נִטְהָר
מִחֲטָאוֹ.

מָתִי נִטְהָר אָדָם מִחֲטָאוֹ?
בְּשָׁעָה שֶׁנִּכְנָס לְתְּשׁוּבָה הַזֹּאת
כְּרָאוּי. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שֶׁשָּׁב
לְפָנֶי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן וּמִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּה מֵעֵמֶק הַלֵּב. זֶהוּ
שֶׁכְּתוּב מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ
ה'.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מִמַּעַמְקִים
קָרָאתִיךָ ה', מִקּוֹם גְּנוּז הוּא לְמַעְלָה, וְהוּא עֹמֵק הַבְּאֵר, וּמִזֶּה יוֹצְאִים נְחָלִים וּמַעְיָנוֹת לְכֹל

עֲלֵמָא לָא יָכִיל לְמִיקָם קַמָּךְ, כָּל שָׂכֵן הֵהוּא בַר
נָשׁ. אָמַר לִיהּ, וְכִי לְמַנָּא אֶתְקַרִּינָא, אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךְ אַפַּיִם.

וְעַד לָא בְּרָא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, בְּרָא
תְּשׁוּבָה, אָמַר לָהּ לְתְּשׁוּבָה, אֲנָא בְּעֵינָא
לְמַבְרִי בַר נָשׁ בְּעֵלְמָא, עַל מְנַת דְּכַד יִתּוּבוּן לְךָ
מִחוּבִיּהוֹן, דִּתְהִי זְמִינָא לְמַשְׁבַּק חוּבִיּהוֹן, וּלְכַפֵּרָא
עֲלֵיהוּ. וּבְכָל שְׁעָתָא וְשְׁעָתָא תְּשׁוּבָה זְמִינָא לְגַבִּי
בְּנֵי נָשָׂא, וְכַד בְּנֵי נָשָׂא תִּיבִין מִחוּבִיּהוּ, הֵאִי
תְּשׁוּבָה תָּבַת לְגַבִּי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכַפֵּר עַל
כֹּלָא, וְדִינֵין אֶתְכַפִּיין, וּמִתְבַּסְּמֵן כְּלָהוּ, וְבַר נָשׁ
אֶתְדַכֵּי מִחוּבִיּהּ.

אֵימַתִּי אֶתְדַכֵּי בַר נָשׁ מִחוּבִיּהּ בְּשְׁעָתָא דְעָאֵל
בְּהֵאִי תְּשׁוּבָה כְּדָקָא חֲזִי. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,
דִּתְב קָמִי מִלְכָּא עֲלָתָהּ, וְצִלִּי (דף ע"א) צְלוּתָא
מֵעוּמְקָא דְלְבָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב מִמַּעַמְקִים
קָרָאתִיךָ יי'.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יי', אֶתֶר גְּנוּז
הוּא לְעֵילָא, וְהוּא עֵמִיקָא דְבִירָא, וּמֵהֵאִי
נִפְקִין נְחָלִין וּמִבּוּעֵין לְכֹל עֵיבַר, וְהֵהוּא עֵמִיקָא

קָרָאתִיךָ ה', מִקּוֹם גְּנוּז הוּא לְמַעְלָה, וְהוּא עֹמֵק הַבְּאֵר, וּמִזֶּה יוֹצְאִים נְחָלִים וּמַעְיָנוֹת לְכֹל

עָבַר, וְאוֹתוֹ עֲמַק הָעֲמָקִים
 נִקְרָא תְּשׁוּבָה. וּמִי שֶׁרוּצֶה
 לָשׁוּב וּלְהִטָּהֵר מִחַטָּאִין,
 מִהָעֲמַק הַזֶּה הוּא צָרִיךְ
 לְקַרְא לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ
 שְׁכַתוֹב מִמַּעַמְקִים קְרֵאתִיךְ
 ה'.

לְמַדְנוּ, בְּשַׁעַה שֶׁהִיָּה אָדָם
 חוֹטֵא לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ וּמִקְרִיב
 קֶרְבָּנוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְהִכְהִין
 מִכֶּפֶר עָלָיו וּמִבְּקֵשׁ בְּקִשְׁתּוֹ
 עָלָיו, מִתְּעוֹרְרִים רַחֲמִים,
 וְהַדִּינִים מִתְּבַשְׂמִים,
 וְהַתְּשׁוּבָה מְרִיקָה בְּרָכוֹת
 בְּמַעֲיָנוֹת שְׁשׁוּפְעִים וַיּוֹצֵאֵם,

דְּעִמִּיקְתָּא אֶקְרִי תְּשׁוּבָה. וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְאַתְבָּא
 וְלֵאמֹר דְּכָא מְחֻבְוֵי, בְּהַאי עוּמְקָא אֶצְטְרִיךְ לְמִקְרִי
 לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב מִמַּעַמְקִים
 קְרֵאתִיךְ יי'.

תָּאנָא, בְּשַׁעְתָּא דְהוּה בַר נָשׁ חָב קָמִי מְאִרְיָה,
 וּקְרִיב קְרַבְנִיָּה עַל מִדְּבַחָא, וְכִהְנָא מְכַפֵּר
 עָלֶיָּה, וּבַעֵי בְּעוֹתִיָּה עָלֶיָּה, מִתְּעָרִין רַחֲמֵי, וְדִינִין
 מִתְּבַסְּמִין, וְתְּשׁוּבָה אָרִיק בְּרַכָּאן, בְּמַבּוּעֵין דְּנַגְדִין
 וּנְפִיקוּן, וּמִתְּבַרְכִין כְּלֵהוּ בּוֹצִינִין כְּחָדָא, וּבַר נָשׁ
 אֶתְדַכֵּי מְחֻבְיָה.

וְכָל הַמְּאֻרֹת מִתְּבַרְכִים כְּאַחַד, וְהָאָדָם נִטְהָר מִחַטָּאוֹ.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עמוד 240)

לה) לא ימנע מקריאת הזוהר הגם שהדברים סתומים וחתומים

וְגַם כִּי סְתוּמִים וְחֻתְמוּם הַדְּבָרִים, אַל נָא תִמְנַע מִקְרִיאָתְךָ, כִּי בְרִית כְּרוּתָה לְשִׁפְתַיִם הַנּוֹטְפוֹת מִרַ
 בְּאֵמָא וְרַעוּתָא דְלִבָּא
 בְּהַנִּי כְּבָשִׁי דְרַחֲמָנָא שְׂאִינָם חוֹזְרוֹת רִיקָם, מְעוֹרֵר אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתְּחַפֵּץ בְּלִגְלוּג וּגְמֻגּוּם, אִישׁ הוֹגֵה
 וְשׁוֹנֵה בְּאֲהֲבָתָה כו'.

לו) מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש, כי הוא מאיר במקום החשוך
 הִיָּה מִתְּמִיד בְּלִמּוּדוֹ מֵאֵד ש"ס וּפּוֹסְקִים וְתַנ"ךְ וְעֵין יַעֲקֹב וּסְפָרֵי הַזֹּהָר וְתַקּוּנִים וְכוּ', וְקָצַת הִיָּה בְּלִי
 שְׁעוֹר, וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי תַנ"ךְ וְעֵין יַעֲקֹב וְכָל כְּתָבֵי הָאֵר"י וּסְפָרֵי הַזֹּהָר וְתַקּוּנִים.
 (שְׂבַחֵי הַר"ן רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב ז')

לז) הרב הקדוש החוזה מעריף את ספר אור החיים ומאור עינים בספר הזוהר
 פַּעַם אַחַת שָׂאֵל הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ הַחֹזֶה מְלוּבְלִין וְכוּתוֹ יָגוּן עָלֵינוּ לְתַלְמִידוֹ הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֵאִיר מֵאַפְטָא
 בַּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר 'אוֹר לְשִׁמּוּס' וְכוּתוֹ יָגוּן עָלֵינוּ: הֵאֵם אַתָּה לּוֹמֵד בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ מֵאוֹר עֵינַיִם, וְהוֹשִׁיב
 לוֹ, אֲשֶׁר אֵינוֹ לּוֹמֵד בּוֹ. אָמַר לוֹ הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ מְלוּבְלִין: אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, שְׁלֵא מְצֵאתִי בְּשׁוּם סֵפֶר דְּבָרִים
 נִפְלְאִים כְּמוֹ שֶׁמְצֵאתִי בְּגו' סִפְרִים אֵלּוּ, הֵינּוּ סֵפֶר הַזֹּהָר וְסֵפֶר אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ וְסֵפֶר מֵאוֹר עֵינַיִם.
 (הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מִסְּקוּוֹרָא וְכוּתוֹ יָגוּן עָלֵינוּ, כְּרַם יִשְׂרָאֵל (רוֹזִין), דָּף כ"ו טוֹר א')

לח) למוד או אמירת הזוהר בבקר השכם מועיל לטהרת הנפש ותאות למוד התורה
 וּבְכֻלָּל זֶה גַם בֵּן תַּזְהָרוּ בְּנֵי מֵאֵד לְלַמֵּד, אוֹ עַל כָּל פְּנִיָּם לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם בְּבִקְרַת הַשֶּׁכֶם אֲלִיבָא רִיקָנָא
 שְׁעוֹר זֶהר הַקְּדוֹשׁ, וְדַבֵּר זֶה מוֹעִיל מֵאֵד לְטַהֲרַת הַנֶּפֶשׁ וְגוֹרֵר תַּאֲוֹת הַלְמוּד כְּנֹכַח בְּסֵפֶר עֲבוֹדַת
 הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁרִיכֶם בְּנֵי הַיְקָרִים אִם תִּשְׁמְעוּ בְּקוּלִי.

(רַחֲמֵי הָאֵב סִימָן ג')

מקור המאמר בזהר פרשת אחרי דף עב ע"ב
מעלת הגר והנפטר בארץ ישראל

כַּמְעֵשָׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו', (ויקרא יח) רַבִּי חֲיִיא
פָּתַח, (איוב לח) לְאַחֲזוּ בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ
וְגו', תָּאנָא, זְמִין קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְדַכָּא
לְאַרְעֵיהּ, מִכָּל מְסֻבּוֹתָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה
זָרָה, דְסָאִיבוּ לָהּ. כְּהֵאֵי מָאן דְאַחִיד בְּטְלִיתִיהּ,
וְאַנְעֵר טַנּוּפָא מִנִּיהּ. וְכָל אִינוּן דְאַתְקִבְרוּ בְּאַרְעָא
קִדְיִשָׁא, לְמִשְׁדֵּי לֹון לְבַר, וְלְדַכָּא אֶרְעָא קִדְיִשָׁא
מִסְטָרָא אַחֲרָא (ס"א קִדְיִשָׁא אַחֲרָא), כְּבִיכּוּל דְהוּה
מִתּוּנָא לְשָׂאָר רַבְרְבֵי עַמִּין, וְלִקְבָּלָא מְסֻבּוֹתָא
דְלַהוֹן, וְלְדַכָּרָא לֹון. וְזְמִין לְדַכָּאָה לָהּ וְלֹאֲעֲבָרָא
לֹון לְבַר.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה מְדַבֵּי טוּרֵי (ס"א שו"ק) דְטַבְרִיא,
וְכָל דְהוּה תַּמָּן מִית, הָוָה סָלִיק לִיָּהּ, וּמְדַבֵּי
אַרְעָא. תָּאנָא, כְּתִיב (ירמיה ב) וּתְבֹאוּ וּתְטַמְּאוּ אֶת
אֶרְצֵי וְגו', אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זַכָּאָה חוֹלְקִיהּ מָאן
דְזָכִי בְחִיּוֹי לְמִשְׁרֵי מְדוּרָא בְּאַרְעָא קִדְיִשָׁא. דְכָל
מָאן דְזָכִי לָהּ, זָכִי לְאַנְגָּדָא מְטָלָא דְשִׁמְיָא דְלַעִילָא,
דְנַחֲתֵת עַל אֶרְעָא. וְכָל מָאן דְזָכִי לְאַתְקִשְׂרָא בְחִיּוֹי
כְּהֵאֵי אֶרְעָא קִדְיִשָׁא, זָכִי לְאַתְקִשְׂרָא לְבַתָּר
בְּאַרְעָא קִדְיִשָׁא עֲלָאָה.

הַשָּׁמַיִם שְׁלֹמְעֵלָה שְׁיֹוּרְד עַל הָאָרֶץ. וְכָל מִי שְׁזוֹכָה לְהַקְשֵׁר
לְהַקְשֵׁר אַחֲרַי כִּפּוּ לְאַרְץ הַקְדוּשָׁה הַעֲלִינָהּ.

כַּמְעֵשָׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו'.
רַבִּי חֲיִיא פָּתַח, (איוב לח) לְאַחֲזוּ
בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וְגו'. לְמַדְנֹו,
עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְטַהַר אֶת אֶרְצוֹ מִכָּל טְמֵאֵת
הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה
שְׁטַמְּאוּ אוֹתָהּ, כְּמִי שְׁאוּחֲזוּ
בְּטְלִיתוֹ וּמְנַעֵר אֶת הַטְּנֵפֹת
מִמֶּנָּה. וְכָל אוֹתָם שְׁנִקְבְּרוּ
בְּאַרְץ הַקְדוּשָׁה, לְזַרְק אוֹתָם
הַחוּצָה, וּלְטַהַר אֶת הָאָרֶץ
מֵהַצֵּד הָאַחֵר (קְדוּשׁ אַחֵר),
כְּבִיכּוּל שְׁהִיתָה מְזִינָה אֶת
שָׂאָר גְּדוּלֵי הָעַמִּים וְלִקְבָּל
אֶת טְמֵאֹתָם וּלְהַנְהִיגָם,
וְעֲתִיד לְטַהַר אוֹתָהּ
וּלְהַעֲבִירָם הַחוּצָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה מְטַהַר אֶת
(הרי"י) שׁוֹקֵי טַבְרִיא, וְכָל שְׁהִיָּה
שָׁם מֵת, הָיָה מַעֲלָה אוֹתוֹ
וּמְטַהַר אֶת הָאָרֶץ. לְמַדְנֹו,
כְּתוּב וּתְבֹאוּ וּתְטַמְּאוּ אֶת
אֶרְצֵי וְגו'. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
אֲשֵׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שְׁזוֹכָה
בְּחִיּוֹ לְהַשְׁרוֹת מְדוּרוֹ בְּאַרְץ
הַקְדוּשָׁה. שְׁכָל מִי שְׁזוֹכָה
לָהּ, זוֹכָה לְהַשְׁפִּיעַ מְטָל

בְּחִיּוֹ בְּאַרְץ הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, זוֹכָה

וְכָל מִי שֶׁלֹּא זֹכֵה בְּחַיָּיו, וּמֵייתִין לִיהַ לְאַתְקַבְּרָא, וּמֵבִיאִים אוֹתוֹ לְהַקְבֵּר שָׁם, עָלָיו כָּתוּב וְנַחֲלָתִי שְׁמַתָּם לְתוֹעֵבָה. רוּחוֹ יֵצֵאָה בְּרִשּׁוֹת נְכַרְיָה אַחֲרַת, וּגּוֹפוֹ בָּא תַחַת רִשּׁוֹת הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה כְּבִיכּוֹל, עָשָׂה קֹדֶשׁ חַל, וְחַל קֹדֶשׁ. וְכָל מִי שֶׁזֹּכֵה לְהוֹצִיא נְשַׁמְתּוֹ בְּאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, מִתְּכַפְּרִים חֲטָאֵיו, וְזֹכֵה לְהַקְשֵׁר תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה, שְׁכַתוֹב (דְּבָרִים ל"ב) וְכִפֵּר אֲדָמְתּוֹ עִמּוֹ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא אִם זֹכֵה בְּחַיָּיו, זֹכֵה לְמִשְׁךְ עָלָיו רוּחַ קֹדֶשׁ תָּמִיד, וְכָל מִי שֶׁיּוֹשֵׁב בְּרִשּׁוֹת אַחֲרַת, נִמְשַׁכֵּת עָלָיו רוּחַ אַחֲרַת נְכַרְיָה.

לְמַדְנֵנוּ, כְּשֶׁעָלָה רַב הַמְנוּנָא סָבָא לְשָׁם, הָיוּ עִמּוֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּנֵי הַיְשִׁיבָה שְׁלוֹ. אָמַר לָהֶם, אִם אָנִי הוֹלֵךְ לְדֶרֶךְ הַזֶּה, לֹא עַל שְׁלִי אָנִי עוֹשֶׂה, אֲלֵא כִּדֵי לְהַשִּׁיב הַפְּקֻדוֹן לְבַעֲלָיו. שְׁנַיִנוּ, כָּל אוֹתָם שֶׁלֹּא זָכוּ לָזֶה בְּחַיֵּיהֶם, הֵם מְשִׁיבִים אֶת פְּקֻדוֹן רַבּוֹנָם לְאַחַר.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִשּׁוּם כֶּף, כָּל מִי שֶׁמַּעֲבִיר מֵאוֹתָם מֵינַיִם רָעִים אוֹ רִשּׁוֹת אַחֲרַת לְאֶרֶץ, הָאֶרֶץ נִטְמָאת. אוֹי לְאוֹתוֹ הָאִישׁ! אוֹי לְנַפְשׁוֹ! שְׁהִרֵי הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה לֹא תִקְבַּל אוֹתוֹ אַחַר כֶּף, עָלָיו כָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד) יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאֶרֶץ -

וְכָל מִי שֶׁלֹּא זָכִי בְּחַיָּיו, וּמֵייתִין לִיהַ לְאַתְקַבְּרָא תַּמּוֹן, עָלָיו כְּתִיב, (יִרְמִיָּה א') וְנַחֲלָתִי שְׁמַתָּם לְתוֹעֵבָה. רוּחִיָּה נָפִיק בְּרִשּׁוֹתָא נּוֹכְרָאָה אַחֲרָא, וּגּוֹפִיָּה אֲתִי תַחּוֹת רִשּׁוֹתָא דְאַרְעָא קְדִישָׁא, כְּבִיכּוֹל עֶבֶד קֹדֶשׁ חוֹל, וְחוֹל קֹדֶשׁ. וְכָל מִי שֶׁזֹּכֵה לְמִיפֵק נְשַׁמְתִּיה בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, אֲתַכְפְּרוּ חוֹבוֹי, וְזָכִי לְאַתְקַשְׁרָא תַחּוֹת גְּדַפְּיוֹ דְשְׁכִינְתָא, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ל"ב) וְכִפֵּר אֲדָמְתּוֹ עִמּוֹ. וְלֹא עוֹד אֲלֵא אִי זָכִי בְּחַיָּיו, זָכִי לְאַתְמַשְׁכָּא עָלָיו רוּחַ קְדִישָׁא תְּדִיר, וְכָל מִי שֶׁזֹּכֵה בְּרִשּׁוֹתָא אַחֲרָא, אֲתַמְשֵׁךְ עָלָיו רוּחַ אַחֲרָא נּוֹכְרָאָה.

תְּאֵנָא, פֶּד סָלִיק רַב הַמְנוּנָא סָבָא לְהִתָּם, הוּוּ עֵמִיָּה תְּרִיסָר בְּנֵי מְתִיבְתָא דִּילִיָּה, אָמַר לוֹן, אִי אֲנָא אָזִיל לְאַרְחָא דָּא, לָאו עַל דִּידִי קָא עֵבִידְנָא, אֲלֵא לְאַתְבָּא פְּקֻדוֹנָא לְמֵאֲרִיָּה. תְּנִינֵן כָּל אֵינּוֹן דְלֹא זָכוּ לְהָאִי בְּחַיָּיו, אֲתִיבִין פְּקֻדוֹנָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן לְאַחֲרָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּגִינֵי כֶּף, כָּל מִי שֶׁדָּאֵעֵבֵר מֵאֵינּוֹן זִינִין בִּישׁוּן, אוֹ רִשּׁוֹתָא אַחֲרָא בְּאַרְעָא, אַרְעָא אִסְתְּאַבַּת, וְוִי לִיָּה לְהֵהוּא גְּבַר, וְוִי לְנַפְשִׁיָּה, דְהָא אַרְעָא קְדִישָׁא לֹא מְקַבְּלָא לִיָּה

אֵי לְאוֹתוֹ הָאִישׁ! אוֹי לְנַפְשׁוֹ! שְׁהִרֵי הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה לֹא תִקְבַּל אוֹתוֹ אַחַר כֶּף, עָלָיו כָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד) יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאֶרֶץ -

לְבַתָּר. עָלֶיהָ כְּתִיב, (תהלים קד) יִתְמוּ חַטָּאִים מִן
הָאָרֶץ, בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְרַשָּׁעִים עוֹד
אֵינָם, בְּתַחֲיֵית הַמַּתִּים, כִּדְרִין בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְרַשָּׁעִים עוֹד אֵינָם - בְּתַחֲיֵית
הַמַּתִּים. אֲזִי - בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת
ה' הַלְלוּיָהּ.

ספר אור הזהר (עמוד 241)

לט) על ידי טעימת יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה
שלמעלה מן הדעת וההשגה

פנימיות התורה הוא בחינת משקה המשפרת, כמו יין לאחר שנכנס במעיו יצא מהעלמו ומתגלה ואז
משבר ומבלבל הדעת וההשגה מפני שהיה בו כח שלמעלה מן השכל בהעלם, ועתה יצא ונתגלה,
כמו כן ברזון דאורייתא שהוא מה שלא נתלבשה במצוה אלא הן ספור גדלת אור אין סוף ברוך הוא
למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית וכו' להשכיל ולהשיג סדר כל ההשתלשלות ולספר בשעור
קומת עצמות המאציל והנאצלים, כמו כל מאמרי האדרא רבה ואדרא זוטא שהוא בחינת אהבה
רבה שלמעלה מן הדעת וכו' ורזון דאורייתא שלמעלה מן ההשגה בהעלם גדול, וכשטועמים ומשיגים
יתבלבל דעתו, כלומר שנוהר לו מחמת ההתבוננות בהם אהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה
וכו'. (ספר מאמרי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) תקס"ג חלק ב', דבור המתחיל והשתיה בדת)

מ) עסק חכמת הסוד מונעת התנשאות חכמות חיצוניות ונדרחה מפניה כהחשך מפני האור
פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש, והחיצוניות לחיצוניות הגוף. והעוסקים ברמז
וסוד, אין יצר הרע יכול להתגרות בהם.
כתוב בספר הקנה: "ושבתם וראיתם בין צדיק וגו' בין עובד אלקים לאשר לא עבדו", עובד אלקים
הינו העוסק בתלמוד ובהר, לא עבדו, דהינו, העוסק בתלמוד לבד ואינו עוסק בהר.

(מעין ננים פרק א')

החכמה האמתיות חכמת הקבלה האלקית היא עקר הצלחת הנפש, ואין לאדם להפטר ממנה בשום
אופן, והיא עקר תורת ישראל, אשר השם יתברך הגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל וגו' וכו'.
ואומר אני, הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה והלואי היו מלמדים דרך
לתלמידים לעסק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמה החיצונית והיו כל
החכמות נדחים מפניה כמו שנדרחה החשך מפני האור, אך שעונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי
הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהנה ואמרו שלא ילמדו עד שיהיה בעלי מדרגה ורוח
הקדש, והנה עבור זה נשארו ערמים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעונותינו הרבים חשכות
החכמות חיצוניות הפסיל בחשך הולך וכו' ויאמר אלקים יהי אור ויאר לנו.
(מעין ננים פרק א')

מא) למוד הזהר, תקונים וזהר חדש, מעלות השחר עד צאת הכוכבים מנע שרפת התלמוד
תקנות ראשונות לקבע למוד תמידי אשר לא יפסיק. הקדוש הזה בספר הזהר הקדוש ותקונים, ללמד
כל איש מהם חלקו זה אחר זה מאחר תפלת הבקר ועד עת תפלת מנחה ערב כל הימים תמיד חוץ
משבת ויום טוב וכו', ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום כלו ועוד שש
שעות בלילה חוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו' וכו'.

ובשנת תצ"א היה גזרות נוראות וכו' לבער ספרי התלמוד של בני ישראל וכו', והגאון ר"י באסאן
שאל לרבינו משה חיים לוצאטו (רמח"ל) לביאר לו סוד הענין, ורבינו השיב לו בבאור סוד כל הענין,
כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה ותקן ביישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש
בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים וכו'.

(ורים משה, ענינים נפלאים מרבינו משה חיים לוצאטו)

מקור המאמר בזהר פרשת אחרי דף עט ע"א-ב
חומר איסור טומאת נדה

תֵּאֲנָא, מָאֵי דְכִתִּיב, (בראשית ג) וְאִיבָה אֲשִׁית בֵּינְךָ
וּבֵין הָאִשָּׁה, אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים זַיִן
מִסְאָבוֹתָא אֲטִיל חוּיָא בְּנוֹקְבָא, כִּד אֶתְחַבֵּר עִמָּה,
כְּחוּשְׁבֹן וְאִיבָה, וְעֶשְׂרִין וְאַרְבַּע זַיִנִין (ס"א דינין)
מִתְעַרְוִין לְעֵילָא, וְעֶשְׂרִין וְאַרְבַּע לְתַתָּא. וְשַׁעְרָא
רַבָּא, וְטוּפְרִין סְגִיאוּ, וּכְדִין דִּינִין מִתְעַרְוִין בְּכֻלָּא.
וְתֵאֲנָא כִּד בַּעַת אֶתְתָּא לְאַתְדַּכָּאָה, בַּעֲיָא לְסַפְרָא
הַהוּא שַׁעְרָא דְרַבִּי בְיוֹמָא דְאִיהִי מִסְאָבָא,
וּלְסַפְרָא טוּפְרָהָא, וְכֹל הַהוּא זֹהֲמָא דִּי בַּהוּן.

דְּתֵאֲנָא בְּרִזֵּי דְמִסְאָבוֹתָא, זֹהֲמָא דְטוּפְרִין,
יִתְעַר זֹהֲמָא אַחֲרָא, וּבְגִינֵי כַּד, בַּעֲיִין
גְּנִיזָא, וּמֵאן דְּאֶעְבֵּר לוֹן לְגַמְרִי, כְּאֵלוּ אֶתְעַר
חֶסֶד בְּעַלְמָא. דְּתַנְיָא לָא לְבַעֵי לִיָּה לְאִינִישׁ
לְמִיָּהֵב דּוּכְרָנָא לְזַיִנִין בִּישִׁין. דְּתַנְיִנֵן אֶלְף וְאַרְבַּע
מָאָה וְחֲמִשׁ זַיִנִין בִּישִׁין, מִתְאַחֲדִין בַּהֲהוּא
זֹהֲמָא, דְּאֲטִיל חוּיָא תְּקִיפָא, וְכֻלְּהוּ מִתְעַרְוִין
בַּהֲהוּא זֹהֲמָא דְטוּפְרִין.

לְמַדְנֹו, מַה שְּׁכָתוּב (בראשית ג)
וְאִיבָה אֲשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין
הָאִשָּׁה, אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים מִינֵי
טְמֵאָה הַטִּיל הַנְּחַשׁ בְּנוֹקְבָה
כְּשֶׁהִתְחַבֵּר עִמָּה, כְּחֻשְׁבוֹן
וְאִיבָה, וְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה
מִינִים (דינים) מִתְעוֹרְרִים
לְמַעְלָה, וְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה
לְמַטָּה. וְשַׁעַר גָּדוֹל וְצַפְרָנִים
גָּדוֹלוֹת, וְאִז מִתְעוֹרְרִים
הַדִּינִים בְּכֹל. וְלְמַדְנֹו,
כְּשֶׁרוֹצֶה אִשָּׁה לְהִטָּהֵר,
צָרִיכָה לְסַפֵּר אוֹתוֹ שַׁעַר
שֶׁגָּדַל בַּיּוֹם שֶׁהִיא טְמֵאָה,
וְלְסַפֵּר אֶת צַפְרָנֶיהָ, וְכֹל
אוֹתָהּ זֹהֲמָה שְׁבִהוּן.

שְׁלַמְדְנֹו בְּסוּדוֹת הַטְּמֵאָה,
שְׁזֵהֶמֶת הַצַּפְרָנִים מְעוֹרְרֶת
זֵהֶמָה אַחֲרֵת, וּמִשׁוֹם כֹּךְ
צָרִיכִים גְּנִיזָה, וּמִי שְׁמַעְבִּירֶם
לְגַמְרִי, כְּאֵלוּ הַעִיר חֶסֶד
בְּעוֹלָם. שְׁלַמְדְנֹו, אִין צָרִיךְ
אָדָם לְתַת זְכָר לְמִינִים רָעִים.
שְׁשִׁנֵּנוּ, אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
וְחֲמִשָּׁה מִינִים רָעִים נֶאֱחָזִים בְּאוֹתָהּ הַזֵּהֶמָה שֶׁהַטִּיל הַנְּחַשׁ הַחֹזֵק, וְכֻלָּם מִתְעוֹרְרִים בְּאוֹתָהּ
זֵהֶמֶת הַצַּפְרָנִים.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וְאֶפְלוּ מֵאֵן דְּבַעִי, יַעֲבִיד בְּהוּ חֲרָשִׁין לְבְנֵי נִשָּׂא,
 מְשׁוּם אֵינוֹן דְּתַלְיִין בְּהוּ, וּמֵאֵן דְּאֶעְבֵּר ^{(דף}
 לוֹן, כְּאֵלוּ אֲסַגִּי חֶסֶד בְּעֶלְמָא, וְדִינִין בִּישִׁין ^{ע"ט ע"ב)}
 לֹא מִשְׁתַּכְּחִין. וַיַּעֲבֵר הֵהוּא זֹהֶמָא וְטוּפְרָהָא
 דְרָשִׁים בֵּיה. דִּתְנִיא, מֵאֵן דְּדַרְיָךְ בְּרַגְלִיהָ, אוּ
 בְמִסְאֲנִיהָ עַלְיִיהוּ, יְכִיל לְאַתְזָקָא. וּמַה בְּהֵאֵי שְׂיִוְרֵי
 דְשְׂיִוְרֵי דְזֹהֶמָא דְלַעֲיָלָא כֶּךָ, אֶתְתָּא דְמִקְבְּלָא
 וְאַתְחַבְּרַת בְּחוּיָא, וְאַטִּיל בָּהּ זֹהֶמָא, עַל אַחַת
 כְּמַה וְכְמַה. וְוִי לְעֶלְמָא דְמִקְבְּלָא מִינָהּ מַהֵהוּא
 זֹהֶמָא, בְּגִינֵי כֶּךָ וְאַל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא
 תִקְרַב.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר קַדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, הָבִיאוּ
 עָלַי כַּפֶּרֶה בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ. עָלַי וְדָאֵי, בְּגִין
 דִּיתַעֲבֵר הֵהוּא חוּיָא, וְיִתְבַּסֵּם מֵאֵן דְּבַעֲיָא. עָלַי:
 כְּמַה דְכְּתִיב, ^(ישעיהו) שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ. וְעַל
 דָּא כְּתִיב בְּקִרְחָא, ^(במדבר טז) הַנּוֹעֲדִים עַל יְיָ,
 דְבִגְיַנְיָהוֹן אֶתְעַר מֵאֵן דְּאֶתְעַר דְּאִתִּי מִסְטְרִיָּהוּ.
 אוּף הָכָא הָבִיאוּ עָלַי כַּפֶּרֶה, עָלַי מִמֶּשׁ. בְּגִין
 דִּיתְבַּסֵּם וְיִתַעֲבֵר וְלֹא אֲשַׁתְּכַח חוּיָא בְּאַתְרָא
 דְשְׂאֲרֵי. וְכָל כֶּךָ לְמַה. עַל שְׁמַעְטַתִּי אֶת הַיֶּרֶחַ,
 וְשִׁלְטָא בָּהּ מֵאֵן דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב וְאַל
 אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב.

הַנְּחַשׁ בְּמִקּוּם שְׁשׁוּרָה. וְכָל כֶּךָ לְמַה? עַל שְׁמַעְטַתִּי אֶת הַיֶּרֶחַ וְשׁוֹלֵט בָּהּ מִי שְׁלֹא צְרִיךְ.
 וּמְשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב, וְאַל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב.

וְאֶפְלוּ מֵאֵן דְּבַעִי, יַעֲבִיד בְּהוּ חֲרָשִׁין לְבְנֵי נִשָּׂא,
 מְשׁוּם אֵינוֹן דְּתַלְיִין בְּהוּ, וּמֵאֵן דְּאֶעְבֵּר ^{(דף}
 לוֹן, כְּאֵלוּ אֲסַגִּי חֶסֶד בְּעֶלְמָא, וְדִינִין בִּישִׁין ^{ע"ט ע"ב)}
 לֹא מִשְׁתַּכְּחִין. וַיַּעֲבֵר הֵהוּא זֹהֶמָא וְטוּפְרָהָא
 דְרָשִׁים בֵּיה. דִּתְנִיא, מֵאֵן דְּדַרְיָךְ בְּרַגְלִיהָ, אוּ
 בְמִסְאֲנִיהָ עַלְיִיהוּ, יְכִיל לְאַתְזָקָא. וּמַה בְּהֵאֵי שְׂיִוְרֵי
 דְשְׂיִוְרֵי דְזֹהֶמָא דְלַעֲיָלָא כֶּךָ, אֶתְתָּא דְמִקְבְּלָא
 וְאַתְחַבְּרַת בְּחוּיָא, וְאַטִּיל בָּהּ זֹהֶמָא, עַל אַחַת
 כְּמַה וְכְמַה. וְוִי לְעֶלְמָא דְמִקְבְּלָא מִינָהּ מַהֵהוּא
 זֹהֶמָא, בְּגִינֵי כֶּךָ וְאַל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא
 תִקְרַב.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר קַדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, הָבִיאוּ
 עָלַי כַּפֶּרֶה בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ. עָלַי וְדָאֵי, בְּגִין
 דִּיתַעֲבֵר הֵהוּא חוּיָא, וְיִתְבַּסֵּם מֵאֵן דְּבַעֲיָא. עָלַי:
 כְּמַה דְכְּתִיב, ^(ישעיהו) שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ. וְעַל
 דָּא כְּתִיב בְּקִרְחָא, ^(במדבר טז) הַנּוֹעֲדִים עַל יְיָ,
 דְבִגְיַנְיָהוֹן אֶתְעַר מֵאֵן דְּאֶתְעַר דְּאִתִּי מִסְטְרִיָּהוּ.
 אוּף הָכָא הָבִיאוּ עָלַי כַּפֶּרֶה, עָלַי מִמֶּשׁ. בְּגִין
 דִּיתְבַּסֵּם וְיִתַעֲבֵר וְלֹא אֲשַׁתְּכַח חוּיָא בְּאַתְרָא
 דְשְׂאֲרֵי. וְכָל כֶּךָ לְמַה. עַל שְׁמַעְטַתִּי אֶת הַיֶּרֶחַ,
 וְשִׁלְטָא בָּהּ מֵאֵן דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב וְאַל
 אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב.

הַנְּחַשׁ בְּמִקּוּם שְׁשׁוּרָה. וְכָל כֶּךָ לְמַה? עַל שְׁמַעְטַתִּי אֶת הַיֶּרֶחַ וְשׁוֹלֵט בָּהּ מִי שְׁלֹא צְרִיךְ.
 וּמְשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב, וְאַל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב.

אַשְׁרֵי הַדּוֹר שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׂאֲרֵי גוֹרְלוֹ בֵּין עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. עָלָיו כָּתוּב (קהלת י) אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׁמֶלֶכַךְ בֶּן חוֹרִים. מֵהוּ בֶּן חוֹרִים? שְׁזוֹקָף רֹאשׁ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶשׁ דְּבָרִים וְאִינוּ פּוֹחַד. כִּזָּה שֶׁהוּא בֶּן חוֹרִין, וַיֹּאמֶר מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה וְלֹא פּוֹחַד. מִי זֶה מֶלֶכַךְ? זֶה הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, בַּעַל הַתּוֹרָה, בַּעַל הַחֲכָמָה. שְׁכַשְׁהִיהָ רַבִּי אֲבָא וְהַחֲבָרִים רוֹאִים אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן, הִיוּ רָצִים אַחֲרָיו וְאוֹמְרִים: (הושע יא) יִלְכוּ כְּאֲרִיָּה יִשָּׂאָג.

זָכָאָה דָּרָא, דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שָׂאֲרֵי בְּגוֹיָהּ. זָכָאָה עַדְבִּיָּה בֵּין עֲלָאִין וְתַתָּאִין. עָלִיָּה כְּתִיב, (קהלת י) אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׁמֶלֶכַךְ בֶּן חוֹרִין. מֵהוּ בֶּן חוֹרִין. דְּזָקִיף רִישָׁא לְגַלְתָּא, וּלְפָרֶשׁא מַלְיָן וְלֹא דְחִיל. כְּהֵאֵי דְאִיהוּ בֶּן חוֹרִין, וַיִּיפֹא מָאִי דְבַעֲיָא וְלֹא דְחִיל. מֵהוּ מֶלֶכַךְ. דָּא הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מְאֲרִיָּה דְאֲוֲרִיתָא, מְאֲרִיָּה דְחַכְמָתָא. דְּכֵד הָוָה רַבִּי אֲבָא וְחַבְרִיָּיא חֲמָאן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, הָווּ רַהֲטִי אַבְתָּרִיָּה, וְאֲמַרִי, (הושע י) יִלְכוּ כְּאֲרִיָּה יִשָּׂאָג.

שְׁמַעוֹן, הִיוּ רָצִים אַחֲרָיו וְאוֹמְרִים: (הושע יא) יִלְכוּ כְּאֲרִיָּה יִשָּׂאָג.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 243)

מב) אֶפְלוּ בַּעַת עֲצֻלוֹת וּכְבֻדוֹת יִתְגַּבֵּר בְּלִמּוּד הַזֶּהָר

עֵקֶר גְּדוּל לְהַתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכַח לְלַמֵּד דִּיקָא בַּעַת הַזֹּאת שְׂאִינוּ מְרַגִּישׁ בַּעֲצֻמוֹ שׁוּם חֲשֶׁק לְלַמֵּד רַק הַחֲמֵר מְקַרְרוּ בַּעֲצֻלוֹת וּכְבֻדוֹת וְכוּ', אֶפְלוּ שְׂמַחוּ וְלָבוּ אֲטוּמִים וְלֹא יְכוּל לְכוּן בְּלָל מַה שְׁלוּמֵד, אַף עַל פִּי כֵן יִתְגַּבֵּר בְּכַח לומר אִזּוּ בְּפִיו אֶת דְּבָרֵי הַגְּמָרָא מִשְׁנׁוֹת מְדַרְשׁ וְזֶהָר. (מנחת עני' אות כ"ה)

מג) חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד הַזֶּהָר מִסְפֵּר הַשְּׁבֻעַ

בְּיוֹם שְׁבַת קִדְשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁעוֹר קָבוֹעַ לְלַמֵּד בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ מִסְפֵּר הַשְּׁבֻעַ, וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר. (הכנה דרבה מבצעל ערוגת הבשם צעהלים)

מד) לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה חֲשׁוֹב לְפָנֵי הַשֵּׁם – גָּדֵר גְּדוּל לְאָדָם שְׁלֹא יַעֲבֹר

מִלְקָרָא הַפְּרָשָׁה מִסְפֵּר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ מִדֵּי שְׁבֻעַ בְּשְׁבֻעַ

לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר נִשְׁנַב מְאֹד לְטַהַר וּלְקִדְשׁ הַנַּפֶּשׁ, וְאֶפְלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאִי קָאָמֵר וְשׁוּנָה בּוֹ שְׁנִיאֹת הַרְבֵּה, הוּא חֲשׁוֹב לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּדִכְתִּיב (שיר השירים א, ד) וְדָגְלוּ עָלַי אַהֲבָה, פְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנוּ לְבִרְכָה (שיר השירים רבה פרק ב' פסוק הַבִּיאֲנִי): וְדִלּוּגוֹ עָלַי אַהֲבָה. הֵא לְמַה הַדְּבָר דּוּמָה? לְתִינוּק קֶטֶן שְׂאִינוּ יוֹדַע דְּבַר וּמְדַבֵּר חֲצוֹן שֶׁל תְּבוּת בְּלַעֲגֵי שִׁפָּה וְאָבִיו וְאִמּוֹ יִצְחָקוּ לוֹ וְיִשְׂמַחוּ לְקוּלוֹ, כִּי יוֹשֵׁב בְּשָׂמִים יִשְׁחַק וְיִשְׂמַח בְּשִׂמְחַת הַיִּשְׂרָאֵלִי יֵשׁ לוֹ חֶבֶד בַּתּוֹרָה וְרוֹצֵה לְלַמֵּד, אִךְ אִין דַּעְתּוֹ מִשְׁנָת אוֹ אִין לוֹ מִי שֶׁיִּלְמְדֵנוּ וְלוּמַד כְּמַה שִׁיּוֹדַע, בּוֹדָאֵי עוֹשֶׂה נְחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ וְכֹא בְּשִׁכְרוֹ. הִנֵּה כִּי כֵן אִין מְקוֹם פְּטוֹר לְמִי שְׂאִינוּ יוֹדַע לְלַמֵּד אִין טַעֲנָה זֹו פּוֹטְרָתוֹ לְיוֹם הַדִּין, כִּי יְכוּל הוּא לְלַמֵּד כְּמוֹ שִׁיּוֹדַע. וְנִהִי שֶׁבְּלִמּוּד הַמְּשֻׁנּוֹת וְהַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע (תנ"ך) יֵשׁ דַּעְוֹת שְׁצָרִיךְ לְהִבְיֵן לְפָחוֹת מֵהוּ הַעֲנֵן שְׁלוּמֵד, אֲבָל בְּלִמּוּד תַּהֲלִים וְזֶהָר הַקְּדוּשׁ אֶפְלוּ בְּאִין מִבֵּין כָּלֵל חֲשׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם. וּמִי שִׁיּוֹדַע סֵפֶר וּמִבֵּין דְּבָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ הַפְּשׁוּטִים יִמְצָא בּוֹ טוֹב טַעַם וּדְבָרִים מְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וּמוֹסְרֵי הַשֶּׁבֶל שְׂמוֹשְׁכִים לֵב הָאָדָם לְאָבִיו שְׂבִשְׂמִים.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִיכּוֹי הַרְבִּים בְּלַבֵּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת משפטים דף צח ע"א
סוד נשמה יתירה בשבת

תָּא חֲזוּ, בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא בְּשַׁעֲתָא דְאַתְקַדְּשׁ יוֹמֵי,
נִפְקֵי נְשַׁמְתִּין מִגּוֹ אֵילָנֵי דְחַיִּי, וּמְנִשְׁבֵּן אֵינוֹן
נְשַׁמְתִּין קַדִּישִׁין לְתַתָּאי, וְנִיחִין בְּהוּ כָּל יוֹמָא
דְשַׁבְּתָא. וְלִבְתַּר דְּנִפִּיק שַׁבְּתָא, סְלִקִין כְּלָהוּ
נְשַׁמְתִּין וּמְתַעֲטְרִין בְּעַטְרֵין קַדִּישִׁין לְעֵילָא. (וכד
מְתַעֲטְרִין בְּהַהוּא טְבָא אֵלִין אֵינוֹן בְּעֵלְיוּ דְהַהוּא טִיבּוּ וְדָאֵי) אוֹף הֲכִי,
קַדְּשָׁא בְּרִידָה הוּא אֲזִמִּין לְהַהוּא בַר נֶשׁ, וְדָא הוּא
נְשַׁמְתָּא אַחֲרַת, וְאַף עַל גַּב דְּדָא זְמִינָא לִיהֵא,
נְשַׁמְתָּא דְהוּת לִיהֵא בְּקַדְמִיתָא, שְׂאֲרָה דְקַדְמִיתָא,
כְּסוּתָהּ וְעֲנָתָה לֹא יִגְרַע, כְּמָה דְאַתְמַר.

בֹּא וּרְאֵה, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת,
בְּשַׁעֲתָא שְׁמַתְקַדְּשׁ הַיּוֹם,
יוֹצְאוֹת נְשָׁמוֹת מִתּוֹךְ עֵץ
הַחַיִּים, וּמְנִשְׁבוֹת אוֹתָן
הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
לְתַחְתּוֹנִים וְנָחִים בָּהֶם כָּל יוֹם
הַשַּׁבָּת. וְאַחֵר שְׂיוֹצְאוֹת
הַשַּׁבָּת, עוֹלוֹת כָּל הַנְּשָׁמוֹת
וּמְתַעֲטְרוֹת בְּעַטְרוֹת קְדוֹשׁוֹת
לְמַעַלָּה. (וְכַשְׁמַתְעֲטְרוֹת בְּאוֹתוֹ טוֹב,
אֵלוֹ הֵם בְּעֵלְיוֹ שֶׁל אוֹתוֹ טוֹב וְדָאֵי) אָף
כָּאֵן מְזִמִּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְזוֹהֵי נְשָׁמָה
אַחֲרַת, וְאַף עַל גַּב שְׂזוּ
כְּסוּתָהּ לּוֹ, הַנְּשָׁמָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, שְׂאֲרָה הִרְאשׁוֹנָה,
שְׁנַתְבְּאָר.

ספר אור הזוהר (עמוד 244)

הנה כי בן ראוי לכל אדם לקח לו ספר הזוהר הקדוש ולא יעבר מלקרא הפרשה מדי שבוע בשבוע, וזה גדר גדול לאדם כדי שלא ישאנו יצרו לפנות עצמו לבטלה שהוא רעה גדולה פידוע, ועשה זאת אפוא וינצל, שיקבל עליו סדר למודים כגון שמונה עשרה פרקי משנה בכל יום וספר תהלים ופרשת הזוהר וכדומה, וכשלא יהיה לו פנאי יהיה לוונה ופורע מיום ליום ומחדש לחדש באפן שבהיותו פנוי תכף יפנה לשלם חובתו, אך ישפיל על דבר מראשיתו שלא יצטרך ללמד במהירות גדול באפן שלא יהיה שורה אותו הלמוד בלום ויהיה עמלו לריק חס ושלום. וכבר אמרו (טור ארח חיים סימן א') טוב מעט בכונה מהרבות בלא כונה. וכשלומד סודות הזוהר הקדוש בלבבו יבין שיש צפוני סודות ורזי דרזין בכל הענינים, אך בשרו עליו יכאב על שאין לו ידיעה כלל וכלל.

ואזהרה שמענו למי שלומד ספר הזוהר הקדוש, שישמר נפשו מאד בשלומד אבא, אמא, ברא, ברתא, ועיר-אנפין, אריד-אנפין, מטרונותא, וכן צורת איברים: רישא, עינין, אודנין וכדומה, שלא יציר שום צורה למעלה חס ושלום חלילה וחס, ועל זה נאמר (דברים כז, טו) ארוה האיש אשר יעשה פסל ומסכה ושם בסתר, בסתרו של עולם, אלא יאמין באמונה שלמה שאינו שייך למעלה אלו הענינים כלל וכלל, רק הכל אורות עליונים וצפוני סודות שאין יד שכלנו מנעת. וכל אלו המלות שגזברו בזהר הקדוש, הכל הוא פנויים ודרך משל בעלמא שהמשפיל יבין איזה דבר, ואנחנו לא נדע ואין לנו רשות לחשב ולציר בשום אפן, רק נקרא בשפתינו ונקדים תפלתנו שיהי נעם השם עלינו יהא חשוב ומקבל ומרצה שיח שפתותינו לרצון ולעשות נחת רוח ליוצרנו ודינו. (פלא יועץ אות ו', זוהר)

מקור המאמר בזהר פרשת אחרי דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׂנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שְׁעָתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכֹלְתִיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דְהִיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֶיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוּן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהִיא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוּן מֵהֵיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינּוּן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׂאֵינוּ מִזְרַע
קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנָם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנִיִּים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבַּת, אֵף עַל גֵּב
שְׂלֵא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי.
וְאֵלּוֹ שַׁבַּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבַּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרֵת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבַּת. מַה זֶה שַׁבַּת? שֵׁם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאַחֲרָיו גְּרַמִּיָּה דִּלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִּלְאוּ מִבְּנֵי הֵיכְלָא דְמַלְכָּא הוּא דִּלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיְהָנָם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכִלְהוֹ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סִגְוִי, דְהָא
בְּלַחֲדוּי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אֵף עַל גֵּב דִּלְאָה יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוֹ שַׁבַּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶּף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיָּה לְבַר נֶשׁ נְשִׂמְתָא אַחֲרָא, נְשִׂמְתָא עֲלָאָה,
נְשִׂמְתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּף אֲקָרִי שַׁבַּת. מַהוּ שַׁבַּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטֶּרֶת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נֶשׁ, דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְרָהָן, וְכֹל בְּנֵי יִנְקָן, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנִּין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיָחִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטֶּרֶת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 245)

מה) אם אין מעטרים למוד הנגלה השנתי בלמוד הקבלה יום אחד, למוד המשנה אינו כלום... ממנו [מדברי התקוני זהר תקון מ"ג דף פ"ב]. יודע החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שבן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה כו'. ואין צורך להאריך בראיות לזה המפרשים מפי גבורות הקדוש עליון האר"י זכרונו לברכה כו'. אלא ודאי למודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלמוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כלם.

וזה שאמר [בתקוני זהר שם] וגרים דלא ישתדלון בהון, דוק מינה הא אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכלתו אפלו יום לשנה, תורתו בלה עושה פרות למעלה, וכל שבן אם קובע עת להשם שעה אחד בכל לילה, אז מבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא. ודי בהערה זו למי שחננו השם בינה והשכל.

(כפא מלך לתקוני זהר תקון מ"ג אות ס')

מו) ילמד אדם זהר בחשק גדול

ללמד ספר הזהר בחשק גדול. (הנהגות מהרב נחום מטשרנוביל זכר צדיק וקדוש לברכה)

מז) מי שלא ראה אור הזהר לא ראה אור מימיו

אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לאורו לילה ולהגות באמרי נעם מזיו זהר עליון אור הקדוש, חבו ממתקים וכלו מחמדים, מים שאין להם סוף וקץ להבין ולהשכיל במעשה בראשית ובמעשה המרכבה, ואיך להיות מרכבה להתיחד ולהשיב נפש אל מקור מחצבה ושרשה. וזאת נחלט ונשרש בנפשי אשר מי שלא ראה אור ספר הזהר לא ראה אור מימיו.

(עמרת צבי פרשת בהעלתך)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חָק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דף היומי

פְּרִשְׁת קִדְשִׁים

מֵהַתְּנָא הָאֱלָקִי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֵּין
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
חדש תמוז תש"ע לפ"ק
עיה"ק בית שמש טובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מְקוֹר הַמַּאמֵר בּוֹהַר פְּרִשְׁתׁ קְדוּשִׁים דָּף פ ע״א
סְגוּלַת לְבָנִים צְדִיקִים

וַיִּדְבֹר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. (ויקרא יט) דְבַר אֵל כָּל
עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִי קְדוֹשׁ אָנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם. רַבִּי
אֶלְעָזָר פְּתַח, (תהלים לב) אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפֶרֶד אֵין
הָבִין וְגו'. בְּכַמָּה זְמַנִּין אֲוֵרִייתָא אֶסְהִידַת בְּהוּ
בְּבְנֵי נְשָׂא, כַּמָּה זְמַנִּין אַרְיִמַת קָלִין, לְכָל סְטָרִין
לְאַתְעָרָא לְהוּ, וְכִלְהוּ דְמִיכִין בְּשִׁנְתָּא
בְּחֻבִּיהוֹן (ס״א בְּחֻרְיָהוֹן), לָא מְסַתְּבְּלִין, וְלָא
מִשְׁגִּיחִין, בְּהִיךְ אַנְפִּין יְקוּמוּן לְיוֹמָא דְדִינָא
עֲלָאָה, פֶּד יִתְבַּע לֹון מְלַכָּא עֲלָאָה עֲלִבְוֹנָא
דְּאֲוֵרִייתָא, דְּצוּוּחַת לְקַבְּלִיהוֹן, וְלָא אֶהְדְּרוּ
אַנְפִּין לְקַבְּלָהּ, דְּכִלְהוּ פְּגִימִין בְּכִלְאָ, דְּלָא יִדְעוּ
מְהִימְנוּתָא דְּמְלַכָּא עֲלָאָה, וְוִי לֹון, וְוִי לְנַפְשֵׁהוֹן.

דְּהָא אֲוֵרִייתָא בֵּיה אֶסְהִידַת, וְאָמַרְתָּ (משלי ט) מִי
פְּתִי יָסוּר הִנֵּה חֶסֶר לֵב (ס״א וְאָמַרְתָּ) אָמַרְתָּ
לוּ. מַהוּ חֶסֶר לֵב. דְּלִית לִיה מְהִימְנוּתָא, דְּמֵאֵן
דְּלָא אֶשְׁתַּדַּל בְּאֲוֵרִייתָא, לָאוּ בֵּיה מְהִימְנוּתָא,
וּפְגִים הוּא מְכִלְא (ס״א וְאָמַרְתָּ) אָמַרְתָּ לוּ, אֲוֵרִייתָא

מַה זֶה חֶסֶר לֵב? שְׂאִין בּוּ אַמוּנָה. שְׂמִי שְׂאִינוּ עוֹסְק בְּתוֹרָה, (ואמרה) אָמַרְתָּ לוּ?! אֲוֵרִייתָא לּוּ הִנֵּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
דְבַר אֵל כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ
כִּי קְדוֹשׁ אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.
רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (תהלים לב) אֵל
תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפֶרֶד אֵין הָבִין
וְגו'. בְּכַמָּה פְּעָמִים הַתּוֹרָה
מְעִידָה בְּבְנֵי אָדָם, כַּמָּה
פְּעָמִים הִיא מְרִימָה קוּלוֹת
לְכָל הַצְּדִיקִים לְהַעֲרִיר אוֹתָם,
וְכָלֵם רְדוּמִים בְּשִׁנְתָּא
בְּחֻטְאֵיהֶם (בְּחֻרְיָהֶם), אֵינָם
מְסַתְּבְּלִים וְאֵינָם מִשְׁגִּיחִים
בְּאִיזוּה פְּנִים יַעֲמְדוּ לְיוֹם הַדִּין
הָעֲלִיּוֹן, כְּשִׁיתְבַּע אוֹתָם
הַמְּלַךְ הָעֲלִיּוֹן עַל עֲלִבְוֹן
הַתּוֹרָה שְׂצוּעֶקֶת כְּנַגְדָם,
וְאֵינָם מְחֻזְרִים פְּנִיָהּ מוּלָהּ,
שְׂכָלֵם פְּגוּמִים בְּכָל, שְׂאֵינָם
יֹודְעִים אֶת אַמוּנַת הַמְּלַךְ
הָעֲלִיּוֹן, אוֹי לָהֶם וְאוֹי
לְנַפְשָׁם!

שְׂהָרִי הַתּוֹרָה מְעִידָה בּוּ
וְאֲוֵרִייתָא, (משלי ט) מִי פְּתִי יָסַר
הִנֵּה חֶסֶר לֵב (וְאָמַרְתָּ) אָמַרְתָּ לוּ.
אֵין בּוּ אַמוּנָה וּפְגוּם הוּא מְהַכֵּל,
(תהלים מב) אֲוֵרִייתָא לְאֵל סְלַעֵי. מַה

לֹא מִיִּבְעֵי לֵיהּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים מב) אֹמְרָה
 לְאֵל סִלְעֵי, מַהוּ אֹמְרָה. אֵלָא לְאִכְלָלָא
 וְלֵאתוּסְפָא אֹרִייתָא דְלַעֲיִלָא, דְהִיא קִרְיָה לֵיהּ
 חֶסֶר לֵב, פְּגִים מִמְהִימְנוּתָא.

דְהִכִּי תַנְיִנָּו, כָּל מָאן דְלֹא אֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא,
 אָסִיר לְמִקְרַב לְגַבִּיּוּתָא, לְאֲשַׁתְּתַפָּא בְהִידִיָּה,
 וְלִמְעַבְד בֵּיה סְחוּרְתָא, וְכָל שְׂכַן לְמִתְרָה עֲמִיָּה
 בְּאֹרְחָא. דְהָא לִית בֵּיה מְהִימְנוּתָא. (ועל דא) תַנְיִנָּו
 כָּל בַּר נָשׁ דְאָזִיל בְּאֹרְחָא, וְלִית עֲמִיָּה מְלִי
 דְאֹרִייתָא, אֲתַחֲיִיב בְּנַפְשִׁיהּ. כָּל שְׂכַן מָאן דְאֶזְדְּוֹג
 בְּאֹרְחָא, עִם מָאן דְלִית בֵּיה מְהִימְנוּתָא, דְלֹא
 חָשִׁיב לִיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה וְדִידִיָּה דְלֹא חָס עַל נַפְשִׁיהּ.

רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, מָאן דְלֹא חָס עַל נַפְשִׁיהּ, הֵיךְ
 יִשְׁלֹף נַפְשָׁא דְכַשְׂרָא לְבָרִיָּה. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, תַּוּוּהֵנָּא עַל דָּרָא, וְהָא אֲתַמַּר מְלָה וְכוּ'.
 וְעַל דָּא כְּתִיב אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרְד אִין הָבִין.
 זַכְּאִין אִינוּן צְדִיקָיָא, דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאֹרִייתָא, וְיִדְעִין
 אֹרְחוֹי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּמְקַדְּשֵׁי גְרַמְיִיהוּ
 בְּקוּדְשָׁא דְמַלְכָּא, וְאֲשַׁתְּכַחוּ קְדִישִׁין בְּכַלְפָּא, וּבְגִין
 כְּךָ מְשַׁלְּפֵי רוּחָא דְקוּדְשָׁא מְלַעֲיִלָא, וּבְגִייהוּ כְּלָהוּ
 זַכְּאִי קְשׁוּט, וְאֶקְרוּן בְּנֵי מַלְכָּא בְּגִין קְדִישִׁין.

וּמְשׁוּם כְּךָ שׁוֹלְפִים רוּחַ שְׁל קוּדְשׁ מְלַמְעָלָה, וְכָל בְּנֵיהֶם הֵם צְדִיקֵי אֲמַת, וְנִקְרְאִים בְּנֵי הַמְּלָכָה,
 בְּנִים קְדוּשִׁים.

זֶה אֹמְרָה? אֵלָא לְהַכְלִיל
 וְלְהוֹסִיף אֶת הַתּוֹרָה
 שְׁלִמְעָלָה, שֶׁהִיא קוֹרֵאת לוֹ
 חֶסֶר לֵב, פְּגִים מִמְהִימְנוּתָה.

שְׂכָךְ שְׂנִינָו, שְׂכָל מִי שְׂלֹא
 מְשַׁתְּדַל בַּתּוֹרָה, אֲסוּר לוֹ
 לְהִתְקַרֵב אֵלָיו, לְהִשְׁתַּתֵּף
 עִמּוֹ וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ סְחוּרָה,
 וְכָל שְׂכָן לְלַכֵּת עִמּוֹ בְּדַרְךָ,
 שֶׁהִרִי אֵין בּוֹ אֲמוּנָה. (ועל זה)
 שְׂנִינָו, כָּל אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ
 בְּדַרְךָ וְאֵין עִמּוֹ דְבַרֵי תּוֹרָה,
 מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. כָּל שְׂכָן מִי
 מִתְחַבֵּר בְּדַרְךָ עִם מִי שֶׁאֵין
 בּוֹ אֲמוּנָה, שְׂלֹא מִחְשִׁיב אֶת
 כְּבוֹד אֲדוֹנּוֹ וְאֶת שְׁלוֹ, שְׂלֹא
 חָס עַל נַפְשׁוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, מִי שְׂלֹא
 חָס עַל נַפְשׁוֹ, אֵיךְ יִשְׁלֹף נַפְשׁ
 כְּשֶׁרָה לְבָנוּ? אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, תְּמַהֲנִי עַל הַדּוֹר,
 וְהִרִי הַדְּבַר נֶאֱמַר וְכוּ'. וְעַל
 זֶה כְּתוּב אַל תִּהְיוּ כְּסוּס
 כְּפָרְד אִין הָבִין. אֲשֶׁרֵיהֶם
 הַצְּדִיקִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה וְיוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַדְּשִׁים
 אֶת עַצְמָם בְּקִדְשַׁת הַמְּלָךְ,
 וְנִמְצְאִים קְדוּשִׁים בְּכָל,
 וּמְשׁוּם כְּךָ שׁוֹלְפִים רוּחַ שְׁל קוּדְשׁ מְלַמְעָלָה, וְכָל בְּנֵיהֶם הֵם צְדִיקֵי אֲמַת, וְנִקְרְאִים בְּנֵי הַמְּלָכָה,
 בְּנִים קְדוּשִׁים.

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פ ע"ב - פא ע"א
לימוד התורה גדול מהקרבנות

רְבִי יוֹסִי הָוָה אָזִיל בְּאוֹרְחָא, פָּנַע בֵּיהּ רְבִי חֵיִיא,
אָמַר לִיהּ הָאִי דְאוּקְמוּהָ חֲבֵרֵיִיא, דְכִתְיִב
בְּעַלְי, (שמואל א ג) וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עֵלִי אִם יִתְכַפֵּר
עֵזֶן בֵּית עֵלִי בְּזִבְחָ וּמִנְחָה עַד עוֹלָם. בְּזִבְחָ וּמִנְחָה
אֵינֹו מִתְכַפֵּר, אָבֵל מִתְכַפֵּר הוּא בְּדַבְרֵי תוֹרָה.
אֲמַאי. בְּגִין דְּדַבְרֵי תוֹרָה, סְלָקִין עַל כָּל קַרְבָּנִין
דְּעֻלְמָא. כְּמָה דְאוּקְמוּהָ דְכִתְיִב, (ויקרא ז) זֹאת
הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאֵת וְלֹאֲשָׁם
וְלַמְלוֹאִים, שְׁקִיל אוֹרֵייתָא לְקַבֵּיל כָּל קַרְבָּנִין
דְּעֻלְמָא. אָמַר לִיהּ, הָכִי הוּא וְדַאי, דְכָל מָאן
דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, אָף עַל גַּב דְּאַתְגָּזַר עָלֶיהּ
עוֹנֵשָׁא מְלַעֲיָלָא, נִיחָא לִיהּ מִכָּל קַרְבָּנִין וְעֻלְוֹן,
וְהָהוּא עוֹנֵשָׁא אֶתְקַרַע. (ובגין דלעזי בה לשתמה, קדשא בריך הוא
אתפייס בהדיה).

וְתָא חַזִּי, לָא אֶתְדַכֵּי בַר נָשׁ לְעֻלְמִין, אֶלָּא בְּמִלִּין
דְּאוֹרֵייתָא. בְּגִינֵי כַךְ מִלִּין דְּאוֹרֵייתָא לָא
מְקַבְּלִין טוּמְאָה, בְּגִין דְּאִיהִי (משלי א) קַיִמָּא לְדַכָּאָה
לְאֵלִין מִסַּאֲבִי, וְאַסּוּתָא בְּאוֹרֵייתָא אֶשְׁתַּכַּח.
דְכִתְיִב, רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ.
וְדַכּוּתָא אֶשְׁתַּכַּח בְּאוֹרֵייתָא, דְכִתְיִב, (תהלים יט) יִרְאֵת
מִשׁוּם כֶּךָ דְבַרֵי תוֹרָה לָא מְקַבְּלִים טְמֵאָה, מִשׁוּם שְׁהִיא עוֹמְדַת לְטַהַר אֶת אֱלוֹי הַטְּמֵאִים,
וְהַרְפוּאָה נִמְצְאָת בַּתּוֹרָה, שְׁכַתּוּב (משלי א) רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ. וְהַטְּהַרָה

רְבִי יוֹסִי הָיָה הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ,
פָּגַשׁ בּוֹ רְבִי חֵיִיא. אָמַר לוֹ,
זֶה שְׂבָאוֹ הַחֲבֵרִים, שְׁכַתּוּב
בְּעַלְי (שמואל א-ג) וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי
לְבֵית עֵלִי אִם יִתְכַפֵּר עֵזֶן
בֵּית עֵלִי בְּזִבְחָ וּמִנְחָה עַד
עוֹלָם, בְּזִבְחָ וּמִנְחָה אֵינֹו
מִתְכַפֵּר, אָבֵל מִתְכַפֵּר הוּא
בְּדַבְרֵי תוֹרָה. לְמָה? מִשׁוּם
שְׁדַבְרֵי תוֹרָה עוֹלִים עַל כָּל
הַקְּרָבָנוֹת שְׁבַעֵוֹלָם, כְּמוֹ
שְׂבָאוֹהָ שְׁכַתּוּב, (ויקרא ז) זֹאת
הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה
וְלַחֲטָאֵת וְלֹאֲשָׁם וְלַמְלוֹאִים,
שְׁקוּלָה הַתּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל
הַקְּרָבָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. אָמַר
לוֹ, כֶּךָ זֶה וְדַאי, שְׁכַל מִי
שְׁמַשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה, אָף עַל גַּב
שְׁנַגְזוֹר עָלָיו עֲנֵשׁ מְלַמְעֵלָה,
נוֹחַ לוֹ מִכָּל הַקְּרָבָנוֹת
וְהַעוֹלוֹת, וְאוֹתוֹ הָעֲנֵשׁ נִקְרַע.
(ומשום שעוסק בה לשתמה, הקדוש ברוך
הוא מתפייס עמו).

וּבֵּא רָאָה, הָאָדָם לָא נְטָהָר
לְעוֹלָמִים, אֶלָּא בְּדַבְרֵי תוֹרָה.
מִשׁוּם כֶּךָ דְבַרֵי תוֹרָה לָא מְקַבְּלִים טְמֵאָה, מִשׁוּם שְׁהִיא עוֹמְדַת לְטַהַר אֶת אֱלוֹי הַטְּמֵאִים,
וְהַרְפוּאָה נִמְצְאָת בַּתּוֹרָה, שְׁכַתּוּב (משלי א) רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ. וְהַטְּהַרָה

יִי טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעֵד. מָאִי עוֹמֶדֶת לְעֵד. דְּקִימָא
תְּדִירָא בְּהוּא דְכִיּוֹתָא, וְלֹא אֶתְעָדִי מַזִּיחַ לְעֵלְמִין.

אָמַר לִיָּה יִרְאֵת יִי פְתִיב, וְלֹא תוֹרָה. אָמַר לִיָּה,
הָכִי הוּא וְדָאִי, דְּהָא אוֹרִייתָא מְסֻטְרָא

דְּגִבּוֹרָה קָא אֶתְיִיא. אָמַר לִיָּה, וּמְהֵתָם נְפָקָא,
מְהֵכָא נְפָקָא, דְּכְתִיב, (תהלים קיא) רֵאשִׁית חֲכָמָה
יִרְאֵת יִי, וְכְתִיב יִרְאֵת יִי טְהוֹרָה.

וְאוֹרִייתָא קְדֻשָּׁה אֶתְקָרִי, דְּכְתִיב כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
יִי, וְדָא אוֹרִייתָא, דְּהִיא שְׂמָא קְדִישָׁא

עֲלָאָה. וְעַל דָּא, (דף פ"א ע"א) מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּהַ
אֶתְדַכֵּי, וּלְבַתֵּר אֶתְקַדְּשׁ, דְּכְתִיב קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ,
קְדוֹשִׁים הָיוּ לָא כְתִיב, אֶלָּא תְהִיוּ. תְהִיוּ וְדָאִי.
אָמַר לִיָּה הָכִי הוּא, וּמְקָרָא כְתִיב, (שמות יט) וְאַתֶּם
תְהִיוּ לִי מִמְּלֶכֶת כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ, וְכְתִיב אֵלֶּה
הַדְּבָרִים וְגוֹ'.

לוֹ, כֶּף הוּא, וּמְקָרָא כְתוּב, (שמות יט) וְאַתֶּם תְהִיוּ לִי מִמְּלֶכֶת כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ, וְכְתוּב אֵלֶּה
הַדְּבָרִים וְגוֹ'.

נְמַצָּאת בְּתוֹרָה, שְׂכָתוּב (תהלים
ט) יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת
לְעֵד. מַה זֶה עוֹמֶדֶת לְעֵד?
שְׂעוֹמֶדֶת תָּמִיד בְּאוֹתָהּ
טְהוֹרָה, וְלֹא זֹזָה מִמְּנָה
לְעוֹלָמִים.

אָמַר לוֹ, יִרְאֵת ה' כְּתוּב,
וְלֹא תוֹרָה. אָמַר לוֹ, כֶּף הוּא
וְדָאִי, שְׂהָרִי הַתוֹרָה בְּאָה
מִצַּד הַגִּבּוֹרָה. אָמַר לוֹ, וּמִשָּׁם
יִצְאָה?! מִכָּאן יִצְאָה! שְׂכָתוּב
רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה',
וְכְתוּב יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה.

וְתוֹרָה נְקֻרָא קְדֻשָּׁה,
שְׂכָתוּב כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה', וְזוֹ
הַתוֹרָה שְׂהִיא הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
הַעֲלִיּוֹן. וְעַל כֵּן, מִי
שְׂמִשְׁתַּדַּל בְּהַ גִּבּוֹרָה, וְאַחַר
כֶּף מִתְקַדְּשׁ, שְׂכָתוּב קְדוֹשִׁים
תְהִיוּ. לֹא כְתוּב קְדוֹשִׁים הָיוּ,
אֶלָּא תְהִיוּ, תְהִיוּ וְדָאִי. אָמַר

ספר אור הזהר (עמוד 246)

מח) מחמת שאין ספרי הזהר הקדוש באשכנז, על כן הם הולכים מלבשים במלבושי דייטש
(גרמניה)

ענה ואמר זה אין אתה יודע שבאשכנז אינם נמצאים ספרי הזהר הקדוש. ואף על פי שנרפסו שם
ספרי הזהר הקדוש, עם כל זה אינם מצויים שם רק נמכרו למדינתנו, ומחמת שאין שם ספרי הזהר
הקדוש, על כן הם הולכים מלבשים במלבושי דייטש (גרמניה). כי הלבושים הם בחינת מקיפים,
ומחמת זה צריכים לדקדק מאד להחזיק המלבושים בנקיטת ולכבדם כראוי. ופסק באמצע ולא גלה
כלל מה שיכות יש למלבושי דייטש למה שאין נמצאים שם ספרי הזהר הקדוש.

(חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, תכ"ב)

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פב ע"א
סגולת לבנים המתבדים אב ואם

אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ. רַבִּי
שְׁמַעוֹן אָמַר, כָּתוּב (דְּבָרִים ז)
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' וְגו'.
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁנֵדְבָקִים
בּוֹ בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (הֵם וְלֹא
אֲמוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת) וּמִשׁוּם
שְׁנֵדְבָקִים בּוֹ בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כָּלֵם נְדָבָקִים כְּאֶחָד זֶה
עִם זֶה.

בֹּא רֵאֵה, בְּשַׁעַה שְׁאָדָם
מְקַדֵּשׁ לְמַטָּה, כְּמוֹ הַחֲבָרִים
שֶׁמְקַדְּשִׁים אֶת עֲצָמָם מִשַּׁבַּת
לְשַׁבַּת, בְּשַׁעַה שֶׁהַזּוּג
הָעֲלִיּוֹן נִמְצָא, שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ
הַשַּׁעַה נִמְצָא הָרְצוֹן וְהַבְּרָכָה
מִזְדַּמְּנֵת, אִזּוֹ כָּלֵם נְדָבָקִים
כְּאֶחָד - הַנֶּפֶשׁ שֶׁל שַׁבַּת,
וְהַגּוֹף שֶׁמִּזְדַּמֵּן בְּשַׁבַּת. וְעַל
זֶה כָּתוּב אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו
תִּירָאוּ, שֶׁהֵם זּוּג אֶחָד בְּגוֹף
בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעַה לְהִתְקַדֵּשׁ.

השלמה מההשמטות סימן ב'

שְׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, הֵהוּא בְּמִדָּה שְׁבִיעִית
נֶאֱמַר דְּכַתִּיב, אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
וּמְקַדְּשִׁי תִירָאוּ, מָאִי נִיהוּ מִדָּה שְׁבִיעִית הָיִי אוֹמֵר
וּמְקַדְּשִׁי תִירָאוּ. מֵה זֶה מִדָּה שְׁבִיעִית? הֵהוּא אוֹמֵר, זֶה מִדָּת טוֹבוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמֵה

אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ. (ויקרא יט) רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר,
כָּתוּב (דְּבָרִים ז) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינִי וְגו'. וְכַאֲשֶׁר
אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דִּמְתַּדְּבָקוֹן בֵּיהּ בְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא, (אֵינוֹן וְלֹא אוֹמִין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת) וּבְגִין דְּאֵינוֹן
מְתַדְּבָקוֹן בֵּיהּ בְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּלְאֵי אֶתְדְּבָקוֹ
כְּחֵדָא דָּא כְּדָא.

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעַתָּא דְּפֵר נֶשׁ מְקַדֵּשׁ לְתַתָּא, כְּגוֹן
חֲבָרִיָּא דְּמְקַדְּשִׁי גְרַמִּיָּהוּ מִשַּׁבַּת לְשַׁבַּת,
בְּשַׁעַתָּא דְּזוּוּגָא עֲלָאָה אֲשַׁתְּכַח, דִּהָא בְּהָהִיא
שַׁעַתָּא רַעּוּא אֲשַׁתְּכַח, וּבְרַכְתָּא אֲזִדְּמַנַּת. כְּדִין
מְתַדְּבָקוֹן כְּלָהוּ כְּחֵד, נֶפֶשׁא דְשַׁבַּת, וְגוֹפָא דְאֲזִדְּמַן
בְּשַׁבַּת. וְעַל דָּא כָּתִיב, אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ,
דְּאֵינוֹן זּוּוּגָא חֵד בְּגוֹפָא, בְּהָהִיא שַׁעַתָּא
דְּאֶתְקַדְּשָׁא.

השלמה מההשמטות (סימן ב)

שְׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, הֵהוּא בְּמִדָּה שְׁבִיעִית
נֶאֱמַר דְּכַתִּיב, אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
וּמְקַדְּשִׁי תִירָאוּ, מָאִי נִיהוּ מִדָּה שְׁבִיעִית הָיִי אוֹמֵר
וּמְקַדְּשִׁי תִירָאוּ. מֵה זֶה מִדָּה שְׁבִיעִית? הֵהוּא אוֹמֵר, זֶה מִדָּת טוֹבוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמֵה

זֶה מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמֵאֵי טַעַמָּא
אָמַר שַׁבְּתוֹתֵי וְלֹא אָמַר שַׁבְּתֵי.

מִשָּׁל לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ אִשָּׁה
נָאָה, וְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ מִזְמִינָה יוֹם אֶחָד
לְהִיּוֹת עִמּוֹ. וְהַמְּלֶכֶךְ יֵשׁ לוֹ בָּנִים נָאִים וְאוֹהָבֵם,
וְאָמַר לָהֶם הוֹאִיל וְכֵן הוּא, שִׁמְחוּ גַם אַתֶּם בְּיוֹם
שִׁמְחָתִי, כִּי אֲנִי בְּשַׁלְּכֶם אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל, וְגַם אַתֶּם
הִדְרוּ אוֹתִי. וּמֵאֵי טַעַמָּא זָכוֹר וְשָׁמוֹר. זָכוֹר לְזָכוֹר
וְשָׁמוֹר לְכַלָּה. וּמֵאֵי טַעַמָּא וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ, שִׁמְרוּ
עַצְמְכֶם מִן הַהִרְהוּר, כִּי מִקְדָּשֵׁי קְדוֹשׁ הוּא. לָמָּה,
כִּי אֲנִי יי בְּכָל צַד. (עד כאן מדהשמטות).

וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ. דָּא שַׁבְּתַת עֲלָאָה וְשַׁבְּתַת
תַּתָּאָה, דְּאִינוּן מִזְמִינֵי לְנַפְשָׁא בְּהַהוּא גּוּפָא,
מִהַהוּא זְוֹנָא עֲלָאָה. וְעַל דָּא וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי
תִשְׁמְרוּ, תִּירֵי וְכַלָּא אֶתְדַבֵּק דָּא בְּדָא, זַפְּאָה
חוּלְקִיָּהוּן דִּישְׂרָאֵל.

דְּבָר אַחַר וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ, לְאַזְהָרָה לְאִינוּן
דְּמַחְכָּן לְזוּוּגִיָּהוּ מִשַׁבְּתַת לְשַׁבְּתַת, וְהָא
אוּקִימָנָא, כְּמָה דְכְּתִיב, (ישעיה נ) לְפָרִיסִים אֲשֶׁר
יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתֵי. מָאן סָרִיסִים. אֵלִין אִינוּן

לְשַׁבְּתַת, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, (ישעיה נ) לְפָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתֵי. מִי הֵם

הַטַּעַם אָמַר שַׁבְּתֵי וְלֹא
אָמַר שַׁבְּתוֹתֵי?

מִשָּׁל לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה?
לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ אִשָּׁה נָאָה,
וְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ מִזְמִינָה
יוֹם אֶחָד לְהִיּוֹת עִמּוֹ, וְהַמְּלֶכֶךְ
יֵשׁ לוֹ בָּנִים נָאִים וְאוֹהָבֵם,
וְאָמַר לָהֶם: הוֹאִיל וְכֵן הוּא,
שִׁמְחוּ גַם אַתֶּם בְּיוֹם שִׁמְחָתִי,
כִּי אֲנִי בְּשַׁלְּכֶם אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל,
וְגַם אַתֶּם הִדְרוּ אוֹתִי. וּמָה
הַטַּעַם זָכוֹר וְשָׁמוֹר? זָכוֹר
לְזָכוֹר, וְשָׁמוֹר לְכַלָּה. וּמָה
הַטַּעַם וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ?
שִׁמְרוּ עַצְמְכֶם מִן הַהִרְהוּר,
כִּי מִקְדָּשֵׁי קְדוֹשׁ הוּא, לָמָּה?
כִּי אֲנִי ה' בְּכָל צַד: (ע"כ
מדהשמטות).

וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ - זו
שַׁבְּתַת הַעֲלִיּוֹנָה וְשַׁבְּתַת
הַתַּתְּחוֹנָה, שֶׁהֵן מִזְמִנּוֹת אֶת
הַנַּפְשׁ לְאוֹתוֹ הַגּוּף מֵאוֹתוֹ
הַזְּוֹג הַעֲלִיּוֹן. וְעַל כֵּן, וְאֵת
שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ - שְׁנַיִם,
וְהַכֹּל נִדְבָק זֶה עִם זֶה. אֲשֶׁרֵי
חֵלְקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

דְּבָר אַחַר וְאֵת שַׁבְּתוֹתֵי
תִשְׁמְרוּ - לְהַזְהִיר אֶת אוֹתֵם
שֶׁמַּחְכָּיִם לְזוּוּגֵם מִשַׁבְּתַת

הסְרִיסִים? אֵלֹו אוֹתָם
הַחֲבֵרִים שְׁמֹסְרִים אֶת
עֲצָמָם כָּל שָׁר הַיָּמִים כְּדִי
לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וְהֵם מְחַפִּים
מִשְׁבַּת לְשִׁבַּת. זֶהוּ שְׁכַתוּב
אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית לו) וְאָבִיו
שָׁמַר אֶת הַדְּבָר, וּמִשׁוּם כֵּן -
וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. אִישׁ
אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ - זֶה הַגּוֹף.

חֲבֵרִיִּיא דְמִסְרָסֵן גְּרַמִּיִּיהוּ כָּל שָׁר יוֹמִין, בְּגִין
לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵיִתָא. וְאִינוּן מְחַכָּאן מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (בראשית לו) וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדְּבָר. וּבְגִין
כֵּן וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ,
דָּא גּוֹפָא. וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ, דָּא נַפְשָׁא. וְכֻלָּא
אֶתְדַבֵּק דָּא בְּדָא. זְכָאָה חוֹלְקִיהוּן דִּישְׂרָאֵל.

וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ - זֶה הַנֶּפֶשׁ. וְהַכֹּל נִדְבָק זֶה עִם זֶה. אֲשֶׁרִי חֵלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

ספר אור הזהר (עמוד 247)

מט) הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך

הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך, דהינו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהינו הלשון הרגיל בזהר לומר זכאה וכו' על כל מצוה ועבודה, ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', וי ליה וי לנשמתיה, על הסר מעבודת השם, אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם לעבודתו יתברך. (שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח)

נ) בזהר אינו נמצא אפלו תבה אחת יתרה.

(מדרש פנחס, רבי פנחס מקארין זצ"ל, קונטרס א' אות נ"ג)

נא) הזהיר ללמד זהר הרבה

רבי פנחס מקארין זצ"ל הזהיר לומר הרבה תהלים וללמד זהר הרבה.

(מדרש פנחס, רבי פנחס מקארין זצ"ל, קונטרס ג' אות ב')

– פֶּרֶק ד –

עקר בריאת האדם שילמד חכמת הנסתר

א) עקר בריאת האדם שילמד חכמת הנסתר

קודשא בריך הוא ברא ליה לבר נש ברזא דחכמתא, ועביד ליה באומנותא סג' ונפח באפוי נשמתא דחיי, למנדע ולאסתכלא ברזון דחכמתא, למנדע ביקרא דמאריה, כמה דאת אמר, (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו ולכבודי בראתיו דיקא. (זהר חלק ב' דף קנ"ה.)

ב) דבורי הזהר הקדוש הם קשומי נפש החיים לנשמת האדם

ואני תמהתי על בעלי הבתים הכשרים למה יישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמרת וכו', אם הוא בר הכי ללמד על כל פנים משניות למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפון מן הזהר הקדוש, כי כל דבורים אלו הם קשומי הנפש חיים לנפשו. (היכל הברכה קאמארנא דברים פסוק י')

ג) כל אות ואות מהזהר הוא תקון לנשמה

ספר הזהר מלא מוסר, וכל אות ואות שלו הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים.

(נוצר חסד פרק ד' משנה ב')

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פה ע"א
חומר הלנת שכר שכיר

לֹא תִלִּין פְּעוּלַת שְׂכִיר, תָּא חֲזוּ, מָאן דְּנָטִיל אַגְרָא
דְּמִסְכְּנָא, כְּאִילוּ נָטִיל נַפְשִׁיהּ, וְדֹאנְשֵׁי בֵיתִיהּ.
הוּא אַזְעֵר נַפְשֵׁיהּ, קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אַזְעִיר יוֹמוֹ,
וְאַזְעֵר נַפְשִׁיהּ, מֵהָהוּא עֲלָמָא. דִּהָא כָּל אֵינּוֹן
הֶבְלִים דְּנַפְקֵי מִפּוּמִיָּהּ, כָּל הָהוּא יוֹמָא, כְּלָהוּ
סְלָקוֹן קַמִּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְקַיִימִין קַמִּיהּ,
לְבַתָּר סְלָקָא נַפְשִׁיהּ, וְנַפְשֵׁיהּ דֹּאנְשֵׁי בֵיתִיהּ,
וְקַיִימִין, כְּאֵינּוֹן הֶבְלִים דְּפּוּמִיָּהּ. וְכִדְרִין, אֲפִילוּ
אֲתַגְזֹר עַל הָהוּא בַר נֶשׁ כַּמָּה יוֹמִין, וְכַמָּה טַבָּאן,
כְּלָהוּ מִתְּעַקְרָאן מַצִּיָּהּ, וּמִסְתַּלְקֵי מַצִּיָּהּ.

וְלֹא עוֹד, אֵלָא דְנַפְשָׁא דִילִיהּ לֹא סְלָקָא לְעִילָא,
וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי אַבָּא, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵינָן
מַצִּיָּהּ, וּמַעֲלָבוֹנִיָּהּ. וְאוֹקְמוּהָ אֲפִילוּ עֲשִׂיר הוּא,
וְאֵלֶיו הוּא נוֹשָׂא אֶת נַפְשׁוֹ דִּיִּקָּא, אֲפִילוּ מִכָּל בַּר
נֶשׁ נְמִי, וְכָל שְׂכֵן מִסְכְּנָא. וְהֵינּוּ דְהוּהוּ רַב הַמְּנוֹנָא
עֶבֶד, כִּד הָוָה הָהוּא אֲגִיר מִסְתַּלַּק מֵעֲבִידְתִּיהּ,
הָוָה יְהִיב לִיהּ אַגְרִיָּה, וְאָמַר לִיהּ, טוֹל נַפְשֶׁךָ
דְּאַפְקִידַת בִּידָאִי, טוֹל פְּקֻדוֹנְךָ.

מִכָּל אָדָם גַּם כּוֹן, וְכָל שְׂכֵן עָנִי. וְהֵינּוּ מַה שְּׁהָיָה עוֹשֶׂה רַב הַמְּנוֹנָא, כְּשֶׁהָיָה אוֹתוֹ שְׂכִיר
מִסְתַּלַּק מֵעֲבוּדְתוֹ, הָיָה נוֹתֵן לוֹ שְׂכָרוֹ וְאוֹמַר לוֹ: טל אֶת נַפְשֶׁךָ שֶׁהִפְקַדְתָּ בְיָדִי, טל אֶת
פְּקֻדוֹנְךָ.

לֹא תִלִּין פְּעוּלַת שְׂכִיר. בֵּא
רְאֵה, מִי שֶׁנּוֹטֵל אֶת שְׂכָר
הָעָנִי, כְּאִילוּ נָטֵל אֶת נַפְשׁוֹ
וְאֶת שֵׁל אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ. הוּא
הַקָּטִין אֶת נַפְשָׁם - הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְקַטֵּין אֶת יָמָיו
וּמְקַטֵּין אֶת נַפְשׁוֹ מֵאוֹתוֹ
הָעוֹלָם. שֶׁהָרִי כָּל אוֹתָם
הַהֶבְלִים שִׁיּוּצָאִים מִפִּיו כָּל
אוֹתוֹ הַיּוֹם, כְּלָם עוֹלָיִם לִפְנֵי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעוֹמְדִים
לִפְנָיו, אַחַר כֵּף עוֹלָה נַפְשׁוֹ
וְנַפְשׁוֹת בְּנֵי בֵיתוֹ, וְעוֹמְדִים
עִם אוֹתָם הַהֶבְלִים שֶׁל פִּיו.
וְאִז, אֲפִלוּ נִגְזֹר עַל אוֹתוֹ
הָאִישׁ כַּמָּה יָמִים וְכַמָּה
טוֹבוֹת, כְּלָם נַעֲקָרִים מִמֶּנּוּ
וּמִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ.

וְלֹא עוֹד, אֵלָא שֶׁנַּפְשׁוֹ
אֵינָה עוֹלָה לְמַעְלָה, וְהֵינּוּ
מַה שֶׁאָמַר רַבִּי אַבָּא:
הִרְחַמְנוּ יִצְיָלְנוּ מֵהֶם
וּמַעֲלָבוֹנָם. וּפְרָשׁוּהָ, אֲפִילוּ
שֶׁהוּא עֲשִׂיר, וְאֵלֶיו הוּא
נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ דִּיקָא, אֲפִילוּ

וְאָפִילוּ אָמַר יְהוָה בִּידְךָ, בְּעֵינַי (לא) רֹצֵחַ לְוַתֵּר עַל שְׂכָרִי - לֹא הָיָה רֹצֵחַ. אָמַר: פְּקֻדוֹן שֶׁל גּוֹפֶה לֹא רָאוּי לְהִיטּוֹת מִפְּקֻד בִּידֵי, כָּל שֶׁכֵּן פְּקֻדוֹן הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהָרִי פְּקֻדוֹן הַנֶּפֶשׁ לֹא נָתַן אֱלֹהִים לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכַתוֹב (תהלים לא) בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וּבֵיד אַחַר מִתָּר. אָמַר לוֹ, אֶפְלוּ בִידוֹ, אַחַר שְׁנַתָּן.

כְּתוּב לֹא תִלֵּן פְּעֻלַת שְׂכִיר, וְכְתוּב וְלֹא תָבֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ. אֱלֹהִים הָרִי פֶּרְשׁוּהָ, אֲבָל בֵּא רָאָה, אֵין לָךְ יוֹם יוֹם שֶׁלֹּא שׁוֹלֵט בּוֹ יוֹם אַחַר עֲלִיּוֹן. וְאִם הוּא אֵינוֹ נוֹתֵן לוֹ אֶת נֶפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ יוֹם, כְּמִי שֶׁפּוֹגֵם אֶת אוֹתוֹ יוֹם עֲלִיּוֹן. וּמִשׁוּם כֵּךְ בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תִלֵּן, מִשׁוּם שֶׁנֶּפְשׁוֹ לֹא עוֹלָה, וְעוֹלָה כְּמוֹ שְׁנַתָּבֵאֵר.

וְאָפִילוּ אָמַר יְהוָה בִּידְךָ, בְּעֵינַי (לא) לְסַלְקָא אַגְרִי. לֹא הָוָה בְּעֵי. אָמַר פְּקֻדוֹנָא דְגּוֹפֶה, לֹא אֶתְחַזֵּי לְאַתְּפַקְדָא בִידֵי, כָּל שֶׁכֵּן פְּקֻדוֹנָא דְנֶפֶשׁ. דְּהָא פְּקֻדוֹנָא דְנֶפֶשׁ לֹא אֶתְיַהֲבֵת, אֱלֹהִים לְקוּדְשָׁא בְרִידָא הוּא. וְכְתִיב, (תהלים לא) בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וּבֵידָא דְאַחְרָא שְׂאֲרִי. אָמַר לִיהוּ, אֶפִילוּ בִידֵיהָ, בְּתֵר דִּיהֵיב.

כְּתִיב לֹא תִלֵּן פְּעוּלַת שְׂכִיר, וְכְתִיב וְלֹא תָבֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ. אֱלֹהִים הָא אוּקְמוּהָ, אֲבָל תָּא חֲזִי לִית לָךְ יוֹמָא וְיוֹמָא, דְּלֹא שֶׁלְטָא בֵיהּ יוֹמָא עֲלָאָה אַחְרָא. וְאִי אֵיהוּ לֹא יְהִיב לִיהּ נֶפֶשׁא דִּילִיהּ בְּהוּא יוֹמָא, כְּמֵאן דְּפָגִים לְהוּא יוֹמָא עֲלָאָה. וּבְגִינֵי כֵךְ בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ, וְלֹא תָבֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ. וְהָא דְאַתְמַר לֹא תִלֵּן, בְּגִין דְנֶפְשִׁיהּ לֹא סְלִיק, וְסְלִיק הוּא נֶפֶשׁא דְמִסְכְּנָא, וְדֵאֲנִשֵּׁי בֵיתִיהּ, כְּמָה דְאַתְמַר.

אֲוֹתָהּ נֶפֶשׁ הָעֲנִי וְשֶׁל אֲנִשֵּׁי בֵיתוֹ, כְּמוֹ שְׁנַתָּבֵאֵר.

ספר אור הזהר (עמוד 249)

ד' צריף לטרח בפרד"ס התורה עד היכן שיכול להשיג, ואם לאו נשמתו תתגלגל עוד פעם בענין עסק התורה ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד בכל בחינת מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרח ולעשות לו רב שילמדנו, ואם לא עשה בן הרי חסר מצוה אחת של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה בכל המצוות, וצריף שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של פרד"ס בגזכר.

הששית היא מצוה פרטית, והיא לעסק בתורה, והיא שקולה בנגד כל המצוות, כי תלמוד תורה בנגד כלם, ויש בה ד' פרושים שסימנם פ'ר'ד'ס' פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, וצריף לטרח ולעסק בכלם עד מקום שיד שכלו מגעת, ויבקש לו רב שילמדנו, ואם חסר אחת מארבעתם כפי השגתו יתגלגל על זה.

(שער הגלגולים הקדוש י"א, דף י"ד.)

דע כי האדם מחיב לעסק בתורה בד' מדרגות שסימנם פרד"ס פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, וצריף שיתגלגל עד שישלים אותם.

(שם סוף הקדמה י"ו)

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פה ע"א-ב
מצות לפני עוד לא תתן מכשול

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל, כְּמִשְׁמְעוּ. וְאוֹקְמוּהָ,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרָם לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגְּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר) שְׁכַתוּב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חָלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרָם לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגְּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר) שְׁכַתוּב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חָלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרָם לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגְּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר) שְׁכַתוּב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חָלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרָם לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגְּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר) שְׁכַתוּב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חָלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרָם לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגְּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר) שְׁכַתוּב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חָלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

שְׁשָׁנִינוּ, מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹרָה וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה כְּרֵאוּי, יֵשׁ לוֹ תָמִיד
חֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם הֵבֵא.
שְׁאוֹתוֹ דְּבַר הַתּוֹרָה שֶׁהוֹצִיא
מִפִּי, הוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם,
וְעוֹלָה לְמַעַלָּה. וְכֵּמָּה
עֲלִיּוֹנִים קְדוֹשִׁים מִתְחַבְּרִים
עִם אוֹתוֹ הַדְּבַר, וְעוֹלָה בְּדֶרֶךְ
יִשְׂרָאֵל, וּמִתְעַטֵּר בְּעֵטְרָה
קְדוֹשָׁה, וְרוּחַז הַנְּהַר שֶׁל
הָעוֹלָם הֵבֵא, שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא
מִעֵדוֹן, וּמִתְקַבֵּל בּוֹ וְנִשְׁאָב
לְתוֹכוֹ, וּמִתְעַנֵּג (וְנִטֵּעַ) סְבִיב
אוֹתוֹ הַנְּהַר, הָעֵץ הָעֲלִיּוֹן. וְאֵז
שֶׁנִּתְבָּאֵר.

וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
כְּמִשְׁמְעוּ. וּפְרֹשׁוּהָ, בְּמִי
שְׁגוּרָם לְאַחַר לְחַטָּא. וְכֵן מִי
שֶׁמָּכָה אֶת בְּנוֹ הַגְּדוֹל. וּלְפָנַי
עוֹר לֹא תִתֵּן וְגו', בְּמִי שֶׁלֹּא
הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, (כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר) שְׁכַתוּב (משלי ז) כִּי רַבִּים
חָלְלִים הִפִּילָה וְעַצְמִים כָּל
הִרְגִיָּה. וְזֶה עֶבֶר, מִשׁוּם
וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכַשׁוֹל,
מִשׁוּם שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת חֵבְרוֹ
לְעוֹלָם הֵבֵא.

וּמֵאֵן דְּלַעֵי (נ"א דְּלַיִף) בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא אֶשְׁתַּדַּל בָּהּ בְּאוֹרַח קְשׁוּט, (דף פ"ה ע"ב) וּבְאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל. הַהוּא מְלָה סְלִקָא, וְסִטִּי אוֹרְחִין, וְלִית מָאן דִּיתְחַבֵּר בָּהּ, וְכִלָּא דַחֲזִין לָהּ לְבַר, וְאָזִיל וְשִׂאט בְּעֵלְמָא וְלֹא יִשְׁבַּח אֶתְרָא. מָאן גָּרִים לִיהּ הָאִי. הַהוּא דְסִאטִּי לִיהּ מְאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל. וּבְגִינִי כִּדְ כְּתִיב, וְיִרְאֵת מְאֵלְהִיךְ אֲנִי יי'.

וּמֵאֵן דִּתִּיאוּבְתִיהּ לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא אֶשְׁבַּח מָאן דִּיּוֹלִיף לִיהּ, וְהוּא בְּרַחֲמֵימּוֹתָא דְאוֹרֵייתָא, לָעֵי בָּהּ, וּמְגַמְגֵּם בָּהּ, בְּגַמְגוּמָא דְלֹא יָדַע. כָּל מְלָה וּמְלָה סְלִקָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדִי בְּהֵיא מְלָה, וְקַבִּיל לָהּ, וְנִטְע לָהּ סַחְרֵינִיהּ דִּיהּ הוּא נַחְלָא, וְאֶתְעַבִּידוּ מֵאֵלִין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין, וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחַל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי) בְּאַהֲבַתָּהּ תִּשְׁגָּה תָּמִיד.

וְדוֹד מְלִכָּא אָמַר, (תהלים 19) הוֹרְנִי יי' דְּרַכְּךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתָּךְ. וְכְּתִיב (תהלים 17) וּנְחַנֵּי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי.

גְּדוּלִים, וְנִקְרְאִים עַרְבֵי נַחַל. זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי ה) בְּאַהֲבַתָּהּ תִּשְׁגָּה תָּמִיד.

וְדוֹד הַמְּלִיךְ אָמַר, (תהלים 19) הוֹרְנִי ה' דְּרַכְּךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתָּךְ. וְכְּתוּב (שם 17) וּנְחַנֵּי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 249)

ה) הָרַב חַיִּים וַיִּטְאַל הִיָּה צְרִיף לְעַסֵּק תָּמִיד בְּכָל יְכַלְתּוֹ בְּסֵפֶר הַזֶּהָר מִפְּנֵי שֶׁבְּאַחַד מִגְּלֻגּוּלָיו לֹא הָאֲמִין בָּהּ

אָמַר לִי רַבִּינוּ הָאֵר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, כִּי לְסִבָּה שֶׁהֵיטִי בְּגִלְגוּל אֶחָד מִן הַקּוּדְמִים בְּלִיתִי מְאֲמִין בְּחֻכְמַת סֵפֶר הַזֶּהָר, שֶׁצְרִיף עָתָה שֶׁאֶעֱסֵק תָּמִיד בְּכָל יְכַלְתִּי בְּחֻכְמַת סֵפֶר הַזֶּהָר, וְשׂוּהָ הוּא הַעֲקָר הַגְּדוֹל שֶׁאֲנִי צְרִיף לְעִשׂוֹת עָתָה בְּגִלְגוּל זֶה. גַּם אָמַר לִי, כִּי לְסִבָּה הַנּוֹכַח לְעִיל צְרִיף אֲנִי שֶׁלֹּא אֶקְשֶׁה קִשְׁיוֹת רַבּוֹת בַּזֶּהָר עַד אֲשֶׁר אֶלְמַד עִמּוֹ זְמַן יָדוּעַ אֲצֵלוֹ, וְאַחַר כֵּן יִהְיֶה לִי רִשׁוּת לְהַקְשׁוֹת וְלִשְׁאַל כָּל מָה שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְחַקֵּר וְלִידַע בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר. (רַבִּינוּ חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה בְּשֵׁעַר הַגְּלֻגּוּלִים דָּף מ"ט:)

וּמִי שֶׁעוֹסֵק (שְׁלוּמֵד) בַּתּוֹרָה וְלֹא מִשְׁתַּדֵּל בָּהּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת וּבְדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, אוֹתוֹ הַדְּבָר עוֹלָה וְסוֹטָה בְּדַרְכִים, וְאִין מִי שֶׁיִּתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְהִכֵּל דוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְהוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וְלֹא יִמְצָא מְקוֹם. מִי גֵרָם לוֹ אֵת זֶה? אוֹתוֹ שֶׁהִסְטָה אוֹתוֹ מִדֶּרֶךְ הַיִּשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל. וּמִשׁוּם כֵּן כְּתוּב, וְיִרְאֵת מְאֵלְהִיךְ אֲנִי ה'.

וּמִי שֶׁתְּשׁוּקָתוֹ לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וְלֹא מוֹצֵא מִי שֶׁיִּלְמַד אוֹתוֹ, וְהוּא בְּאַהֲבַת הַתּוֹרָה לוֹמֵד אוֹתָהּ, וּמְגַמְגֵּם בָּהּ בְּגַמְגוּם שֶׁאֵינּוּ יוֹדֵעַ - כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַח בְּאוֹתוֹ דְּבוּר וּמְקַבֵּל אוֹתוֹ, וְנוֹטֵעַ אוֹתוֹ סְבִיב אוֹתוֹ הַנַּחַל, וְנִצְעִשִׁים מֵאוֹתָם דְּבוּרִים עֲצִים

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קל"ה ע"א-ב
סוד תקון השכינה בערבית של שבת

רָזָא דְשַׁבְּתָא, אִיהִי שַׁבְּתָא, דְאֵתְאַחַדָּא בְרָזָא (דף קל"ה)
דְאֵחָ"ד, לְמִשְׁרֵי עֵלְהָ רָזָא דְאֵחָד. צְלוֹתָא
דְמַעְלֵי שַׁבְּתָא, דִּהֵא אֵתְאַחַדְת פּוֹרְסִיָּא יִקְרֵא
קְדִישָׁא, בְרָזָא דְאֵחָ"ד, וְאֵתְתַקַּנְת לְמִשְׁרֵי עֵלְהָ
מִלְכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה.

כַּד עֵיִל שַׁבְּתָא, אִיהִי אֵתְיַחַדְת וְאֵתְפַרְשֵׁת
מִסְטָרָא אַחְרָא, וְכַל דִּינִין מִתְעַבְרִין מִינָה,
וְאִיהִי אֵשְׁתַּאֲרַת בְּיַחְוּדָא דְנִהִירו קְדִישָׁא,
וְאֵתְעַטְרַת בְּכַמָּה עַטְרִין לְגַבֵּי מִלְכָא קְדִישָׁא, וְכַל
שׁוֹלְטָנֵי רוּגְזִין וּמְאָרֵי דְדִינָא כְּלָהוּ עֶרְקִין, (נ"א
וְאֵתְעַבְרוּ מִינָה) וְלִית שׁוֹלְטָנֵי אַחְרָא בְּכְלָהוּ עֶלְמִין.
וְאֵנְפְהָא נְהִירִין בְּנִהִירו עֲלָאָה, וְאֵתְעַטְרַת לְתַתָּא
בְּעַמָּא קְדִישָׁא, וְכְלָהוּ מִתְעַטְרִין בְּנִשְׁמַתִּין חֲדַתִּין.
כְּדִין שִׁירוֹתָא דְצְלוֹתָא, לְבָרְכָא לָהּ בְּחֲדוּהָ,
בְּנִהִירו דְאֵנְפִין, וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֶת יי' הַמְבֹרָךְ. אֶת
יי' דִּיִּקְא, בְּגִין לְמַפְתַּח לְגַבְהָ בְּבָרְכָה.

מְאִירוֹת, וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֶת ה' הַמְבֹרָךְ. אֶת ה' דִּיִּקְא, כְּדִי לְפַתַּח לָהּ בְּבָרְכָה.

סוּד הַשַּׁבָּת, הִיא שַׁבְּתָא
שְׁנַאֲחִזַת בְּסוּד שְׁל אַחָ"ד,
לְהַשְׁרוֹת עָלֶיהָ הַסוּד שְׁל
אַחַד. תְּפַלַּת עֶרֶב שַׁבְּתָא,
שְׁהִרֵי אַז מִתְיַחַד כְּפַסַּא הַכְּבוֹד
הַקְדוּשׁ בְּסוּד שְׁל אַחַד,
וּמִתְתַקַּנְת שְׁיִשְׂרָה עָלֶיהָ
הַמְלַךְ הַקְדוּשׁ הָעֲלִיּוֹן.

כְּשֶׁנִּכְנַסְת הַשַּׁבָּת, הִיא
מִתְיַחַדְת וְנִפְרַדְת מִהַצַּד
הָאֲחֵר, וְכַל הַדִּינִים מְעַבְרִים
מִמֶּנָּה, וְהִיא נִשְׁאֲרַת בְּיַחְוּד
שְׁל אֹר קְדוּשׁ, וּמִתְעַטְרַת
בְּכַמָּה עַטְרוֹת לְמַלְךְ הַקְדוּשׁ,
וְכַל שְׁלִיטֵי הָרְגִז וּבְעַלֵי הַדִּין
כְּלָם בּוֹרְחִים, (וּמְעַבְרִים מִמֶּנָּה)
וְאִין שְׁלִטוֹן אַחַר בְּכַל
הָעוֹלָמוֹת. וּפְנִיָה מְאִירִים
בְּאֹר עֲלִיּוֹן, וּמִתְעַטְרַת
לְמַטָּה בְּעַם הַקְדוּשׁ, וְכַלָּם
מִתְעַטְרִים בְּנִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת.
אַז רֵאשִׁית הַתְּפִלָּה, לְבָרוּךְ
אוֹתָהּ בְּשִׁמְחָה, בְּפָנִים

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת קדושים דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) **בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי**
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוֹ

נֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנַיִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בַּחֲדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בַּסְּעוּדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דְהִיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְאֵינוֹן
סְעוּדָתִי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזֶרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָתָהּ, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) **בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אמר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וכתוב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וכתיב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כְּדָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין
 וּזְמַנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כְּדָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צַדְדֵינּוּ.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 250)

ו) אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא אָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׁבַדְדוֹר הָאֲחֵרוֹן יִתְפַּרְנְסוֹן מִתּוֹרָתוֹ שְׁתַּהִיָּה מְתוּק
 לְנַפְשׁוֹ וּמִרְפָּא לְעַצְמוֹ

אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כַּמָּה חֲיִילֵין נְשָׁמוֹת וְכַמָּה מְלָאכִים וְשְׂכִינְתָא עֲלָהָ עַטְרָא
 עַל כְּלָהוּ, וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי:

רַבִּי רַבִּי אֲנָתָּה הוּא אֵילָנָא דְּרַבְּהָ וְתַקִּיף בְּאוֹרֵייתָא, בְּעַנְפֵין דִּילָךְ דְּאֵינּוֹן אַבְרִין קַדִּישֵׁין, כַּמָּה עוֹפִין
 שְׂרִיין תַּמּוֹ, דְּנִשְׁמַתִין קַדִּישֵׁין כְּגוֹנָא דְּלַעִילָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם ט) וּבְעַנְפוֹהִי יְדוּרָן צְפְרֵי שְׁמַיָא, וְכַמָּה
 בְּנֵי נֶשְׁאָא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוֹן מִהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדְרָא בְּתַרְרָא בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ
 (וַיִּקְרָא כֹה י) וַיִּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצֵי וְגוֹמֵר.

כִּי זֶה הוּא הַפְּרָנְסָה, שְׂיַבִּינוּ וְיִהְיוּ לְאוּרוֹ מְתוּק לְנַפְשׁוֹ וּמִרְפָּא לְעַצְמוֹ, כִּי הַלּוּמֵד גִּירְסָא בְּעַלְמָא הַגַּם שְׂיִישׁ
 לוֹ שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלוֹ וּמְקַדֵּשׁ בְּטַהֲרָה נְשָׁמָתוֹ, עִם כָּל זֶה הַסְּגָלָה דְּבְגִינָה וַיִּקְרָאתֶם דְּרוּר הוּא
 כְּשִׁיתְפַּרְנְסוֹן וְיִלְמְדוּ פִירוּשׁ הַמַּאמְרִים.

עַל פִּי הַנּוֹכַח לְעִיל בְּתַקּוּנֵי זֶהָר, אֲשֶׁר הִנְשָׁמוֹת שְׁלֵמָעֵלָה וְהָאֲנָשִׁים שְׁלֵמָטָה יִתְפַּרְנְסוּ עַל יְדֵי זֶהָר
 הַקָּדוֹשׁ, עַל פִּי זֶה יִבְאָר מַה שְׂכַתְבַּת בּוֹהֵר (חֶלֶק ג' דף רל"ב). שְׂאָמַר הַרְעֵיָא מְהִימְנָא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאִי, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, אֲשָׁלִים מְלוּלֵי דְרוּזֵין דְּחֲבוּרָא קְדֻמָּאָה, לְפָרְשָׁא לּוֹן, דְּהָא כָּל מְאֵרֵי מִתִּיבְתָאן
 דְּלַעִילָא, וּמְאֵרֵי מִתִּיבְתָאן דְּלַתְתָּא, כְּלָהוּ מְזוּמְנֵין לְמִשְׁמַע מְלִין אֲלִין מְפּוּמָּה, וּפִירוּשֵׁין דִּילָךְ. דְּהָא
 חֲדוּ וּפּוֹרְקָנָא, יִתְעַר בְּהוֹן לְעִילָא וְתַתָּא.

ספר אור הזהר (עמוד 251)

ז) נמצאים כמה מאמרים בזהר הקדוש שגלה רבי שמעון בר יוחאי לתלמידיו אחר הסתלקותו. אמר, שנמצאים כמה מאמרים בזהר הקדוש שגלה רבי שמעון בר יוחאי לתלמידיו אחר הסתלקותו. וזה ענין "ובחבורא קדמאה" שכתוב בזהר הקדוש בפרשת פנחס (חלק ג' ריט): ובשאר מקומות. כי העולם אינם מבינים מהו ענין "ובחבורא קדמאה", אך האמת שהוא גלה להם כמה תורות אחר פטירתו, ומה שגלה להם קדם קרא חבורא קדמאה. ובוה מישב היטב מה שנמצאים בספרי הזהר הקדוש ובתקונים פרוש על מילות האמוראים שהיו אחר רבי שמעון בר יוחאי זמן מרבה. אך באמת אלו המאמרים גלה רבי שמעון בר יוחאי אחר פטירתו, ואז כבר היו אלו האמוראים בעולם. אחר כך מצאתי ענין זה באיזה ספר.

(ספר שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב אות רעה)

ח) ענין "פתח" בזהר הקדוש

אמר על מה שמוכא בזהר הקדוש: פתח רבי יצחק ואמר וכו', וכיוצא בזה בשאר החבריא קדישא, אמר: פתח רבי יצחק, כשהיה רק פותח את פיו, תקף ומיד היה אומר ומגלה תורה.

(ספר לקוטי מזהר"ן חלק ב' סימן קיח)

ט) כל המספרים ומנינים שבוהר, מרקדק במנין בדרקדוק גדול על פי שמות שהיה קבלה בידם אמר מי שבקי בזהר הקדוש כל דברי הזהר הם אחד, הינו להמשיך שפע, להמשיך משה רבות קודשא, ולקשר העולמות. ולפעמים מחבר שני דברים אלו ולפעמים שני דברים אחרים כפי הענין. ויש כמה דברים שהיו להם בקבלה איש מפי איש, כי כל דברי הקבלה הם בקבלה איש מפי איש עד משה רבינו עליו השלום. גם היה להם ספרים ספרא דרב המנונא וכו'. גם יש כמה וכמה דברים שגלו הם.

גם כל הענינים המבארים בזהר הקדוש במספר במנין כגון בעניני ההיכלות וכיוצא, שנאמר בזהר שיש כך וכך פתחים, וכיוצא באלו הדברים הנאמרים בזהר במספר במנין, ומרקדק במנין בדרקדוק גדול, כגון כך וכך אלפים ושבעים וארבע וכיוצא, כל זה היה על פי שמות שהיה קבלה בידם שהיו להם כללים ולמוד יודע על זה, כגון שם של מ"ב וכו'. וכל אלו המספרים הנאמרים בזהר הם כפי אותה הבחינה של אותו הענין שהיו יודעין שהוא על פי שם זה או על פי כלליות שלפעמים נכללין ונצטרפין השמות אלו באלו ועל פי מספר השמות וכללותן הם המספרים הנזכרים לעיל.

(תני מזהר"ן מברסלב, תנח)

י) "המאור שבה מחזירו למוטב" – הכוונה לתורת הסוד

במסכת סוטה (דף כ"א): עברה מכבה מצוה ואין עברה מכבה תורה, ופרש רש"י: לכבות את האהבה זו תורה, דכתיב הביאני אל בית היי, ודגלו עלי אהבה, יין סוד, עד כאן לשונו. ונראה דרש"י בא להשמיענו בדברי רבותינו מתלמידי הבעל שם טוב הקדוש וכוונתו יגן עלינו, כי מה שכתב בתורה: המאור שבה מחזירו למוטב, לא על פלפולי התורה הנגליות לנו בלבד נאמרו הדברים, דהרי עינינו רואות ההפך הרבה פעמים בעוונותינו הרבים, וכמו שכתוב בזה בספר דרך אמת' להרב הקדוש מורינו הרב רבי פייביש מזבריזא וכוונתו יגן עלינו, וכן בשארי ספרים הקדושים, ובפרט בספרי המעוררים ומלהיבים לבבות בני ישראל ללמוד חכמת האמת, וכמו בספר 'סוד מרע ועשה טוב' והוספות מורינו הרב צבי אלימלך וכוונתו יגן עלינו ודומיהו, עין שם דעקר קאי על מי שלומד ומאמין בפנימיות התורה וסודותיה אשר טמונים בתורה, אז יזכה בלמודו לדבקות בהשם יתברך, והמאור שבה מחזירו למוטב.

וזה שכתב רש"י בפרושו על הד דאין עברה מכבה תורה דהינו אהבה שנקרא יין סוד כנזכר. וכן מצאתי בדברים האלו בירושלמי חגיגה (פרק א' הלכה י') הלואי אותי עזבו ותורתו שמרו, השאור שבה היה מקרבן לתורה, ופירש בקרבן העדה: המאור שבה רמז לסודות החכמה, עין שם. וזה שנאמר בש"ס דילן (פסחים דף ג' עמוד ב') ובפתחתא דמדרש רבה איכה המאור שבה. ובירושלמי הנזכר איתא "השאור" שבה, הינו המעמיד, שהוא עקרו סודות התורה, כמו שכתוב בקרבן העדה דהעקר הם הנסתרות, זהו מחזיר למוטב כנזכר כו'. (עין עוד מה שכתב בסיומן קל"ו, ובדברי תורה מהדורא ד' סימן קי"ג).

(דברי תורה מהדורא ב' סימן ט')

עזרי מעם השם עושה שמנים וארז

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת אָמֹר

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וּרְבוּא רְבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמְרַת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף פ ע"א
סגולת לבנים צדיקים

תָּא חֲזוּ, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ קָאִים לְמִיהָךְ לְהֵהוּא
עֲלָמָא, וְהוּא בְּבִי מְרַעִיָּה, אֲתִיּוּן עָלֶיָּה ג'
שְׁלוּחִין, וְחָמֵי תַּמּוֹן, מַה דְּלֹא יְכִיל בַּר נָשׁ לְמַחְמֵי
כַּד אֵיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא. וְהֵהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְּדִינָא
עֲלָאָה הוּא, דְּמִלְכָּא בְּעֵי פְּקֻדוֹנָא דִּילִיָּה. וְכַפָּא
הֵהוּא בַּר נָשׁ, דְּפְקֻדוֹנִיָּה אֲתִיב לְמִלְכָּא כְּמַה
דְּאֲתִיָּהִיב לֵיהּ בְּגוּיָּה. אִי הֵהוּא פְּקֻדוֹנָא אֲתַטְּנָף
בְּטַנּוּפֵי גּוּפָא, מַה יִּימָא לְמֵאֲרֵי פְּקֻדוֹנָא.

זְקַף עֵינּוּי, וְחָמֵי לְמִלְאָךְ הַמּוֹת קָאִים קַמִּיָּה,
וְסִיפִיָּה שְׁלִיפָא בִּידֵיהּ, קַסְטֵר בְּקַטְרִין,
בְּקוּמְטָא דְּהֵהוּא בַּר נָשׁ. וְלִית לָהּ לְנַפְשָׁא קִשְׁוִי
בְּכֹלָא, בְּפִרְיֵשוּ דִּילָהּ מִן גּוּפָא. וְבַר נָשׁ לָא מוֹת,
עַד דְּחָמֵי לְשְׁכִינְתָּא, וּמִנּוּ סְגִיאוֹת תִּיאוּבְתָא
דְּשְׁכִינְתָּא, גַּנְפָּא גַּנְפָּא נַפְקַת (דף פ"ח ע"ב) לְקַבְּלָא
לְשְׁכִינְתָּא.

בְּתַר דְּנַפְקָא, מָאן אֵיהִי גַּנְפָּא דְּאֲתַדְּבַק בָּהּ (ס"א
וְתַתְּקַבֵּל) וְיִקְבֵּל בְּגוּפָא (ס"א בְּגוּיָּה) וְהָא אוּקְמוּיָה
לְהַנִּי מַלְי. בְּתַר דְּנַפְקָא גַּנְפָּא מִן גּוּפָא, וְאֲשַׁתְּאֵר
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. אַחַר שְׁיַצְאָה הַנְּפֶשׁ מִן הַגּוּף וְנִשְׁאָר הַגּוּף

בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעֲה שְׁבוֹן אָדָם
עוֹמֵד לְלַכְתָּ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם
וְהוּא בְּבֵית חָלְיוֹ, בָּאִים עָלָיו
שְׁלֹשָׁה שְׁלוּחִים, וְרוֹאָה שָׁם
מַה שְׁלֹא יְכִיל לְרֵאוֹת אָדָם
כְּשֵׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאוֹתוֹ
הַיּוֹם הוּא יוֹם הַדִּין הָעֲלִיוֹן,
שְׁמִבְקֵשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת פְּקֻדוֹנוֹ.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁמִשִּׁיב לְמֶלֶךְ
אֶת פְּקֻדוֹנוֹ, כְּמוֹ שְׁנַתֵּן לוֹ
בְּתוֹכוֹ. אִם אוֹתוֹ הַפְּקֻדוֹן
הַתְּטַנֵּף בְּטַנּוּפֵי הַגּוּף, מַה
יֵאמֵר לְבַעַל הַפְּקֻדוֹן?

מֵרִים עֵינָיו, וְרוֹאָה אֶת
מִלְאָךְ הַמּוֹת עוֹמֵד לְפָנָיו,
וְחֶרְבוֹ שְׁלוּפָה בִּידוֹ, קוֹשֵׁר
בְּקִשְׁרִים בְּמֵאָסֵר שֶׁל אוֹתוֹ
הָאִישׁ. וְאִין לְנַפְשָׁא קִשְׁוִי בְּכֹל
כְּפֻרְדָּתָהּ מִן הַגּוּף. וְאָדָם לֹא
מֵת עַד שְׁרוֹאָה אֶת הַשְּׁכִינָה,
וּמִתּוֹךְ גִּדְּל הַתְּשׁוּקָה
לְשְׁכִינָה, הַנְּפֶשׁ יוֹצֵאת לְקַבֵּל
אֶת הַשְּׁכִינָה.

אַחַר שְׁיַצְאָה, מִי הַנְּפֶשׁ
שְׁנַדְּבַקַת בָּהּ (וְתַתְּקַבֵּל) וְיִקְבֵּל
בְּגוּף (לְתוֹכָהּ)? וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת
בְּלִי רוּחַ, אָסוּר לְהַשְׁאִירוֹ בְּלִי

גּוֹפָא בְּלֹא רוּחָא, אָסִיר לְמִשְׁבַּק לִיה בְּלֹא
 קְבוּרָתָא, דְּכִתְיִב, (דְּבָרִים כ"א) לֹא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵץ
 כִּי קָבוּר תִּקְבְּרֶנּוּ בַיּוֹם הַהוּא. בְּגִין דְּמִיתָא דִּישְׁתֵּהִי
 כ"ד שְׁעוֹת, דְּאֵינוֹן יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּלֹא קְבוּרָתָא,
 יְהִיב חֲלִישׁוֹתָא בְּשִׁיפוֹי דְרִתִּיכָא, וּמַעַכְבַּ עֲבִידְתָּא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלַמְעַבְד דְּאֶפְשָׁר דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא גָזַר עָלֵיהּ, בְּגִין לְמִיתִיה בְּגִלְגוּלָא אַחְרָא,
 מִיד בְּהֵהוּא יוֹמָא דְאַתְפֹּטֵר, לְאוֹטְבָא לִיה. וְכֹל
 זְמַנָּא דְלֹא אֲתִקְבֵר גּוֹפָא, נִשְׁמַתָּא לָאו עֲאֲלַת קָמִי
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא יִכְלָא לְמַהוּי בְּגוֹפָא אַחְרָא,
 בְּגִלְגוּלָא תְּנִינָא, דְלֹא יְהִבִּין לְנִשְׁמַתָּא גּוֹפָא
 אַחְרָא, עַד דִּיתְקַבֵּר קְדָמָא. וְדֹא דְמִי לְבַר נֶשׁ
 דְּמִיתַת אֲתִתִּיהּ, לֹא אֲתַחֲזִי לִיה, לְמִיסַב אֲתַתָּא
 אַחְרָא, עַד דְּקָבִיר לְקְדָמִיתָא, וּבְגִין דָּא אֲמַרְהָ
 אוֹרִייתָא, לֹא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵץ.

דְּבַר אַחַר, כִּד אֲתַפְרִשָׁא נִשְׁמַתָּא מִן גּוֹפָא, וּבְעֵינָא
 לְמִיזַל לְהֵהוּא עֲלָמָא, לֹא תִיעוּל לְהֵהוּא
 עֲלָמָא, עַד דִּיהִבִּין לָהּ גּוֹפָא אַחְרָא מִנְהוּרָא,
 וּלְבַתֵּר יִכְלָא לְמִיעֵל. וּמֵאֲלִיהוּ תְּנַדְעַ, דִּהוּ לִיה
 תְּרִין גּוֹפִין, חַד דְּבִיה אֲתַחֲזִי לְתַתָּא לְבְנֵי נֶשׁא,
 וְחַד דְּבִיה אֲתַחֲזִי לְעֵילָא, בֵּין מְלֶאכִין עֲלָאִין
 קְדִישִׁין. וְכֹל כְּפָה דְּגוֹפָא לֹא אֲתִקְבֵר, צְעָרָא הוּא
 לְנִשְׁמַתָּא, וְרוּחַ מְסֻאָבָא אֲזַדְמֵן לְשִׁרְיָא עֲלוּי,
 וְלִמְסֻאָבָא לְהֵהוּא גּוֹפָא.

לְמַטָּה לְבְנֵי אָדָם, וְאַחַד שָׁבוּ נִרְאָה לְמַעְלָה בֵּין מְלֶאכִים עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים. וְכֹל עוֹד שֶׁהַגּוֹף
 לֹא נִקְבֵר, זֶהוּ צְעַר לְנִשְׁמָה, וְרוּחַ טְמָאָה מְזַדְמֶנַת לְשָׁרוֹת עֲלִיו וְלִטְמָא אֶת אוֹתוֹ הַגּוֹף.

קְבוּרָה, שְׁכָתוּב (דְּבָרִים כ"א) לֹא
 תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵץ כִּי
 קָבוּר תִּקְבְּרֶנּוּ בַיּוֹם הַהוּא.
 מִשׁוּם שְׁמַת שִׁישְׁתֵּהֵּה כ"ד
 שְׁעוֹת, שָׁהֵם יוֹמָם וְלַיְלָה,
 בְּלִי קְבוּרָה, נוֹתֵן חֲלָשָׁה
 בְּאִיבְרֵי הַמְרַכְבָּה, וּמַעַכְב
 אֶת מַעֲשֵׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְלַהֲעֲשׂוֹת, שְׁאֶפְשָׁר
 שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר
 עָלָיו כְּדִי לְבֹא בְּגִלְגוּל אַחַר
 מִיד בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁנַפְטֵר
 לְהִיטִיב לוֹ, וְכֹל זְמַן שֶׁלֹּא
 נִקְבֵר הַגּוֹף, הַנִּשְׁמָה לֹא
 נִכְנָסַת לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְלֹא יְכוּלָה לְהִיּוֹת בְּגוֹף
 אַחַר עַד שִׁיקְבֵר הָרֵאשׁוֹן.
 וְזֶה דוֹמָה לְאָדָם שְׁמַתָּה
 אֲשֶׁתּוֹ, לֹא רְאוּי לוֹ לְשֹׂא
 אֲשֶׁה אַחֲרַת עַד שֶׁקוּבֵר אֶת
 הָרֵאשׁוֹנָה, וּמִשׁוּם כֵּן אֲמַרְהָ
 תוֹרָה, לֹא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל
 הָעֵץ.

דְּבַר אַחַר - כְּשֶׁנִּפְרְדַת
 הַנִּשְׁמָה מִן הַגּוֹף וְרוּצָה
 לְלַכַּת לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, לֹא
 תִכְנַס לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם עַד
 שְׁנוֹתָנִים לָהּ גּוֹף אַחַר מְאוּר,
 וְאַחַר כֵּן יְכוּלָה לְהִכְנַס.
 וּמֵאֲלִיהוּ תְּדַע, שֶׁהִיוּ לוֹ שְׁנֵי
 גּוֹפִים, אֶחָד שָׁבוּ נִרְאָה

וּבְגִין דִּיהוּא רוּחַ מְסֻאָבָא, אֲזִדְמֹן, לָא לְבַעֵי לִיָּה
 לְאִינִישׁ, לְמִיבַת הַהוּא גּוּפָא לִילִיא חַד, בְּגִין
 דְּרוּחַ מְסֻאָבָא אֲשֶׁתְּכַח בְּלִילִיא, וְאֲשֶׁתְּטַח בְּכָל
 אֲרַעָא, לְאֲשֶׁכְּחָא גּוּפָא בְּלָא נַפְשָׁא, לְסֻאָבָא לִיָּה,
 וְאֲסִתָּאב יִתִיר, וְעַל דָּא אֲזַהֵר לְכַהֲנֵי וְאָמַר, לְנַפְשׁ
 לָא יִטְמָא בְּעַמְיֹו, בְּגִין דְּאִינוּן קְדִישִׁין לָא יִשְׂרִי
 עַלִייהוּ רוּחַ מְסֻאָבָא, וְלָא יִסְתָּאבוּן.

ומשום שאותה רוח הטמאה
 מזדמנת, לא צריך לאיש
 להלין את אותו הגוף לילה
 אחד, כי רוח טמאה נמצאת
 בלילה ומשתטחת בכל
 הארץ למצא גוף בלי נפש
 לטמא אותה, ונטמא יותר,
 ועל כן הזהיר את הכהנים
 ואמר, לנפש לא יטמא
 בעמיו. משום שהם קדושים,

לא תשרה עליהם רוח טמאה, ולא יטמאו.

ספר אור הזהר (עמוד 254)

– פֶּרֶק ה –

הזהר תקון להשכינה ומקרב הגאולה

(א) למוד הזהר באמת הוא סעד וסמך לשכינה

ורוח אלקים מרחפת על פני המים, מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי
 רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתכחת בנייהו, והאי רוח אתעביד קלא,
 ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהו, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא,
 דאית לכוּן לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו בניכוּ.

ורוא דמלה קול אומר קרא כו' וכל חסדו כציץ השדה (ישעיה מו), כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין,
 ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין כו', דאלין אינון דעבדין
 לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה כו'.
 (תקוני זהר תקון ל' דף ע"ג)

ואם תאמר בדורות אלו שאנו עוסקים בזהר מאי איכא למימר, ויש לומר, שהוא רבי שמעון בן יוחאי
 העיד בתקונים שהספר בעצמו יהיה נסתר עד דור האחרון דור המשיח, כי צריך גדול הוא עסק
 החכמה הזאת ליחד קודשא בריך הוא ושכינתו לסמך אל זה בגלות, ולכן נתגלה הספר הזהר בדור
 הזה האחרון, לראות אם יעסקו בו באמתות לעשות סמך וסעד לשכינה.

(אור החמה לזהר דף ק"ה עמוד ב' בשם הרמ"ק)

מה שכתב שם בזהר (חלק ג' דף רפ"א). תפלה למשה הרעיא מהימנא, שקם ואשתטח קמי קודשא
 בריך הוא ובכה ואמר יהא רעוא כו', וזה דרכו להתפלל על ישראל שיתרצו מעשים ליחד השכינה
 להקל גזרת הגלות הקשה והגזרות המתחדשות אז על ישראל, וזה היה פונת רבי שמעון בן יוחאי
 עליו השלום בחבור זה, צריך גבוה לבטל הדינין, וכל דור ודור שחכמה זו מתגדלת ונוספת בהם,
 זוכים ליחד שכינה ולבטל הדינים והגזרות, וזו היתה תפלת משה רבינו עליו השלום.

(אור החמה לזהר חלק ג' דף רפ"א, בשם הרמ"ק)

וזהו עצמו היתה עקר פונת רבי שמעון בן יוחאי בחבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע
 באין תומך ואין עוזר, ורצה ליחדה עם התפארת יחוד מועט על ידי חבור זה במה שהיה הוא עם
 חבריו עוסקים בסוד, שזה גורם ליחד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי הסוד שהוא ר"ז דהינו או"ר,
 וגם על ידי חבור זה הוא בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת קטרוגם שהם לוחמות בכל עת ובכל
 שעה נגד השם ונגד שכינתו ונגד בני' שהם ישראל הנתונים בגלות בין האמות הנקראים חיון, חיון
 בישין

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צ ע"א-ב
לימוד התורה גדול מהקרבת

תוּ פָתַח וְאָמַר, (ויקרא כא) וְלֹא יַחֲלֵל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי
אֲנִי יי' מְקַדְּשׁוֹ. תָּא חַזִּי, כָּל מָאן דְּאִפִּיק זֶרַע
לְבַטְלָהּ, לָא זְכִי לְמַחְמֵי אִפִּי שְׂכִינְתָּא, וְאִקְרִי רַע,
דְּכִתִּיב (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע אַתָּה לֹא יִגְוֹרֵךְ
רַע. הֵאֵי מָאן דְּאִפִּיק לִיהּ בְּיַדִּיהּ, אוּ בְּאַנְתּוֹ אַחֲרָא
דְּלֹא כְּשָׂרָא. וְאִי תִימָא דְּאִפִּיק לִיהּ בְּאַנְתּוֹ דְּלֹא
מִתְעַבְרָא, הֲכִי נְמִי. לֹא. אֶלָּא כְּמָה דְּאִמְרֵן.

וְעַל דָּא יִבְעֵי בַר נָשׁ מְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, דִּיזְמִין
לִיהּ מְאָנָא דְּכְשָׂרָא, דְּלֹא יִפְגִּים זֶרְעִיהּ, מָאן
דְּאִפִּיק זֶרַע בְּמָאנָא דְּלֹא כְּשָׂרָא, פְּגִים לִיהּ
לְזֶרְעִיהּ, וְוִי לְמָאן דְּפְגִים זֶרְעִיהּ. וּמָה כְּשָׂרָא בְּנֵי
נְשָׂא כֶּף, בְּכַהֲנָא דְּקָאִים לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא דְּלַעִילָא
בְּקוּדְשָׁה עֵלְיָא, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

בְּעַמּוּי, מַהוּ בְּעַמּוּי. דְּהָא כְּתִיב לְעֵילָא, אֲלִמְנָה
וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת אֱלֹהִים לֹא יִקַּח,
וְכִתִּיב וְלֹא יַחֲלֵל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי. בְּהֵם מִיִּבְעֵי לִיהּ,
מַהוּ בְּעַמּוּי. אֶלָּא מִלָּה דָּא קִלְנָא בְּעַמּוּי, פְּגִימוֹ

וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת אֱלֹהִים לֹא יִקַּח, וְכִתּוּב וְלֹא יַחֲלֵל
זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי. מַה זֶה בְּעַמּוּי? אֶלָּא דְּבַר זֶה קְלוּן בְּעַמּוּי, פְּגִים

עוֹד פָּתַח וְאָמַר, וְלֹא יַחֲלֵל
זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי ה'
מְקַדְּשׁוֹ. בֵּא רְאֵה, כָּל מִי
שְׂמוּצִיא זֶרַע לְבַטְלָהּ, לֹא
זוֹכֵה לְרֵאוֹת פְּנֵי שְׂכִינְהּ,
וְנִקְרָא רַע, שְׂכִתּוּב (תהלים ה)
כִּי לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע אַתָּה
לֹא יִגְוֹרֵךְ רַע. זֶה מִי שְׂמוּצִיא
אוֹתוֹ בְּיָדוֹ, אוּ בְּאַשָׁה אַחֲרַת
שְׂאִינְהּ כְּשֶׁרָהּ. וְאִם תִּאמַר
שְׂמוּצִיא אוֹתוֹ בְּאַשָׁה שְׂאִינְהּ
מִתְעַבְרַת, כֶּף גַּם? לֹא. אֶלָּא
כְּמוֹ שְׂאִמְרֵנוּ.

וְעַל כֵּן יִבְקֹשׁ אָדָם מִהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְמִין לוֹ כְּלִי
כְּשֶׁר, שְׂלֵא יִפְגִּם זֶרְעוֹ. מִי
שְׂמוּצִיא זֶרַע בְּכִלֵי שְׂלֵא
כְּשֶׁר, פּוֹגֵם אֶת זֶרְעוֹ. אוֹי
לְמִי שְׂפּוֹגֵם אֶת זֶרְעוֹ. וּמָה
בְּשָׂרָא בְּנֵי אָדָם כֶּף - בְּכַהֲנָן
שְׂעוּמֵד לְמַטָּה כְּמוֹ שְׂלִמְעָלָה
בְּקוּדְשָׁה עֵלְיוֹנָה עַל אַחַת
כְּמָה וְכְמָה.

בְּעַמּוּי, מַה זֶה בְּעַמּוּי?
שְׂהֲרֵי כְּתוּב לְמַעְלָה, אֲלִמְנָה
זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי. בְּהֵם הִיָּה צְרִיךְ

בְּעַמּוֹ, וְעַל דָּא כְּתוּב, כִּי אִם
בְּתוּלָה מְעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה,
מְעַמּוֹ וְדָא, הַכֹּל כְּמוֹ
שְׁלִמְעָלָה. כִּי אֲנִי ה' ^{ה'}
מְקַדְּשׁוֹ, מַה זֶה מְקַדְּשׁוֹ?
אֵלָּא אֲנִי הוּא אוֹתוֹ שְׁמִקְדָּשׁ
אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם, וּמִשׁוּם כֶּךָ
לֹא יִפְגַּם זְרַעוֹ וְלֹא יִמְצָא בּוֹ
פְּגָם. (וּמִשׁוּם זֶה) שְׁהָרִי אֲנִי ה'
מְקַדְּשׁוֹ, שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְקַדֵּשׁ
אוֹתוֹ, וְיִמְצָא קְדוּשׁ בְּכָל
שְׁקֻדּוֹשׁ יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי
קְדוּשׁ.

בֹּא רֵאֵה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי הַכֹּהֵן, וְיִמְצָא
קְדוּשׁ כְּשֶׁבֵּא לְשִׁמֵשׁ, וּמִשׁוּם
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ
עַל יְדֵי הַכֹּהֵן שֶׁהוּא קְדוּשׁ,
הַכֹּהֵן יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי טְהוֹר,
שֶׁהַתְּקַדְּשׁ בְּטְהוֹרָתוֹ, וּמִי
הוּא? זֶה לִוִי. אָדָם (כֹּהֵן) אַחֵר
יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי קְדוּשׁ אַחֵר,
כִּדֵי שְׁכָלָם יִמְצָאוּ בְּקֻדְשָׁהּ
לְשִׁמֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
שְׁעֲלֵיהֶם כְּתוּב (וַיִּקְרָא ט) וְאַבְדִּיל
אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי.

כִּמָּה פְּרוּשִׁים הֵם יִשְׂרָאֵל בְּקֻדְשָׁהּ לְשִׁמֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם) וְהִתְקַדְּשִׁתֶם
וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

בְּעַמּוֹ, וְעַל דָּא כְּתוּב, כִּי אִם בְּתוּלָה מְעַמּוֹ יִקַּח
אִשָּׁה, מְעַמּוֹ וְדָא, כֹּלָּא כְּגוּוֹנָא דְלַעִילָא, כִּי אֲנִי
ה' מְקַדְּשׁוֹ, מַהוּ מְקַדְּשׁוֹ. אֵלָּא אֲנָא הוּא הַהוּא,
דְּאִיהוּ מְקַדְּשׁ לִיה בְּכָל יוֹמָא, וּבְגִין כֶּךָ לֹא יִפְגַּם
זְרַעֵיהּ, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח בֵּיה פְּגָמֻו. (ס"א וּבְגִין דָּא) דְּהָא
אֲנִי יי' מְקַדְּשׁוֹ דְּאֲנָא בְּעֵינָא לְקַדְּשָׁא לִיה וְיִשְׁתַּכַּח
קְדִישָׁא בְּכֹלָּא, דְּקַדִּישָׁא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְקַדִּישָׁא.

תָּא חַוִּי, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף צ' ע"ב) יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי
דְכֹהֵנָא, וְיִשְׁתַּכַּח קְדִישָׁא כַּד אָתִי לְשִׁמְשָׁא,
וּבְגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְכֹהֵנָא
דְּאִיהוּ קְדִישָׁא, כֹּהֵנָא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְדְכֹיָא,
דְּאִתְקַדְּשׁ בְּדְכִוִּיתִיהּ, וּמֵאִי אִיהוּ. לִיּוֹאִי. בַּר
נָשׁ (כֹּהֵנָא) אַחֲרָא, יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְקַדִּישָׁא אַחֲרָא,
בְּגִין דִּישְׁתַּכְּחוּן כֹּלָּא בְּקוּדְשָׁא, לְשִׁמְשָׁא לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וּפְאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאָתִי, דְּעֲלִיְהוּ כְּתוּב, (וַיִּקְרָא ט) וְאַבְדִּיל
אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי. כִּמָּה פְּרוּשִׁין יִשְׂרָאֵל
מְכֹלָּא, בְּקוּדְשָׁהּ, לְשִׁמְשָׁא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
הָדָא הוּא דְכְּתוּב, (וַיִּקְרָא ט) וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם
קְדוּשִׁים כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם.

תוֹ פֶתַח וְאָמַר, (תהלים א) לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמּוֹךְ
 בְּרִכְתּוֹךְ סֵלָה. לַיְיָ הַיְשׁוּעָה. הָכִי תַנִּינוּ,
 זְכַאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל, דְּבִכָּל אֲתַר דְּאֲתַגְלוּ,
 שְׂכִינְתָא אֲתַגְלִיָּא בְּהַדְיָהוּ. פִּד יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל
 מִגְּלוּתָא, פּוֹרְקָנָא לְמַאן, לְיִשְׂרָאֵל אוּ לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. אֵלָא הָא אוּקְמוּהָ בְּכַמְהָ קְרָאִי,
 וְהָכָא, לַיְיָ הַיְשׁוּעָה וְדָאִי, אִימַתִּי. עַל עַמּוֹךְ
 בְּרִכְתּוֹךְ סֵלָה. בְּשַׁעְתָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 יִשְׁגַּח בְּבִרְכָאן עָלְיָהוּ דְיִשְׂרָאֵל, לְאַפְקָא לֹון מִן
 גְּלוּתָא, וְלְאוּטְבָא לְהוּ, פְּדִין לַיְיָ הַיְשׁוּעָה וְדָאִי.
 וְעַל דָּא תַנִּינוּ, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתוּב עִמְהוֹן
 דְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים

(דברים

ו) וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ.

עוֹד פֶתַח וְאָמַר, (תהלים ג) לַה' הַיְשׁוּעָה עַל עַמּוֹךְ בְּרִכְתּוֹךְ
 סֵלָה. לַה' הַיְשׁוּעָה - כֶּף שְׁנִינוּ, אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל,
 שְׁלֹכְל מְקוּם שְׁגָלוּ, שְׂכִינְהָ
 גָּלְתָה עִמָּהֶם. כְּשִׁי צָאוּ
 יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוֹת, לְמִי הַגָּאֵלָה
 - לְיִשְׂרָאֵל אוּ לְקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא? אֵלָא הָרִי פְרִשׁוּהָ בְּכַמְהָ
 כְּתוּבִים, וְכָאן - לַה' הַיְשׁוּעָה
 וְדָאִי. מַתִּי? עַל עַמּוֹךְ בְּרִכְתּוֹךְ
 סֵלָה. בְּשַׁעְתָּה שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יִשְׁגִיחַ בְּבִרְכוֹת עַל
 יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן
 הַגְלוֹת וּלְהִיטִיב לָהֶם, אֲזִי -
 לַה' הַיְשׁוּעָה וְדָאִי. וְעַל כֵּן
 שְׁנִינוּ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יִשׁוּב עִם יִשְׂרָאֵל מִן הַגְלוֹת.

זְהוּ שְׁכַתוּב, (דברים ד) וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ.

סֵפֶר אוֹר הַזְהָר (עמוד 254)

וּדְבִין דְּאֶכְלוּן עָנָא שְׁהִים יִשְׂרָאֵל, וְעַסְק הַתּוֹרָה נִקְרָא הַקְּלַע וְהַחֶרֶב וְהַרְמָה, וְהִם בְּחִינַת הַסּוּדוֹת
 לְהַצִּילֵם מִרְעַתָּם בְּחִבּוּר זֶה כּו', וְהַסֵּפֶר הַזֶּה עֲתִיד לְהַתְּפָרֵס בְּיָמֵי מֶלֶכָא מְשִׁיחָא. וְהִנֵּה כָּל אוֹתָם
 שְׁיִזְכּוּ אֵלָיו יִזְכּוּ לְגָאֵלָה בְּעִזְרַת הַשֵּׁם, וּבְהַשֵּׁם בְּמַחֲנוּ שְׁנֵהִיָּה בְּכָלֵל הַזּוֹכִים, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

(הַקְּדָמָה הַשְּׁנִיָּה לְסֵפֶר אוֹר הַחֲמֶה)

ב) בְּטוֹל הַדִּינִים הוּא עַל יְדֵי לְמוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב נִשְׁמָתוֹ בְּגִנּוּי מְרוּמִים פֶּרֶשׁ הַש"ס דְּנִסְיוֹן (ז). שְׁלַח לִיָּה מִר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, בְּנֵי
 אָדָם הַעוֹמְדִים עָלַי וּבִינֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת כּו', שְׂרִטְט וְכַתֵּב לִי דוּם לְהַשֵּׁם וְהַתְּחַלֵּל לוֹ (תְּהִלִּים ל"ז),
 הַשֵּׁם וְהַעֲרֵב עֲלֵיהֶם לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ וְהוּא יִפְיֵלֵם לְפָנֶיךָ חֲלָלִים חֲלָלִים וְהִם כָּלִים מֵאֵלֵיהֶם.

וּפְרָשׁ הוּא זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׂרַבִּי אֶלְעָזָר נָתַן לוֹ עֵצָה גְּדוּלָה זוֹ, שְׁעַל יְדֵי שְׁיִשְׁבִים
 וְעַרִיב עֲלֵיהֶם לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ יִתְמַתְּקוּ הַדִּינִים הַהִם הַמְּלַבְּשִׁין בְּאוֹתָן בְּנֵי אָדָם שְׁקִמוּ עָלָיו לְהַצֵּר לוֹ,
 כִּי מֵה שְׁיִישׁ לְאָדָם צָרִים לְמַטָּה, הוּא עַל יְדֵי הַדִּינִים שְׁיִישׁ עָלָיו לְמַעְלָה, מֵהַתְּעַרְבוּת וְהַתְּגַבְּרוּת סִינֵי
 הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת, וּמֵתְלַבְּשִׁין בְּבִנֵי אָדָם לְמַטָּה שְׁהִים רְאוּיִים לְכַד שְׁיִגְלָגְלוּ חוֹב עַל יָדָם.

וְהַעֲצָה הִיא, לְבַל יִתְגַּרְה בְּהֵם, אֵלָא לְהַשְׁכִּים וּלְהַעֲרִיב עֲלֵיהֶם לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ בְּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁהוּא
 סוּד הַדַּעַת, עַל יְדֵי שְׁיִלְמֹד וּיִתְפַּלֵּל בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמוֹ, כְּמַבְאָר לְמַעְלָה שְׁזֵה בְּחִינַת דַּעַת מְמַשׁ, וְעַל יְדֵי
 הַדַּעַת וְהַדְּבּוּרִים נִתְעַלָּה לְמַעְלָה לְהַתְּאָחַד בְּעוֹלָם הַמַּחְשְׁבָה, מְקוּם שְׁאִין שֵׁם דִּינִים וְאִין שְׁטוֹן וְאִין
 פְּגַע רַע חָס וְשָׁלוֹם, רַק הַטוֹב הַגְּמוּר.

(מְאוּר עִינִים פְּרִשְׁת וּצִיא)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צא ע"א-ב
איסור לימוד תורה לערלים

רַבִּי חֵיִיא פָּתַח (שופטים ה) יי' בְּצֵאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ
מִשָּׂדֶה אָדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם שָׁמַיִם נָטְפוּ.
תָּא חֲזִי, זַכָּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא
דְּאִתִּי, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בְּהוּ, וְאֵינּוֹן
מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ, וְאַקְרוּן קַדִּישִׁין, עִם קְדוּשָׁא. וְכֵן עַד
דְּסָלִיק לֹזֵן לְדַרְגָּא עֲלָאָה דְּאֶקְרִי קְדֻשָׁא,
דְּכַתִּיב, (ירמיה ב) קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל לֵי"י רַאשִׁית תְּבוּאָתָהּ.
כְּמָה דְּאוּקְמוּנָא, דְּהָא יִשְׂרָאֵל מִתְמַנֵּיא יוֹמִין
מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ בְּשִׁמְיָהּ, וְרַשִׁימִין בְּשִׁמְיָהּ, וְאֵינּוֹן
דִּילֵיהּ. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, (שמואל ב ז) וּמִי כַעֲמֹד
כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. וְעַמְּמִין לָא מִתְדַבְּקִין
בֵּיהּ, וְלָא אֶזְלִין בְּנִימוּסֵיהּ, וְרַשִׁימָא קַדִּישָׁא
אַעֲדִיאוּ מַצִּייהוּ, עַד (דף צ"א ע"ב) דְּאֵינּוֹן מִתְדַבְּקִין
בְּסִטְרָא אַחְרָא דְּלָאו קַדִּישָׁא.

וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבָעָא קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמִיָּהּ אֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, זְמִין בְּהּ לְבָנֵי
עֲשׂו, אָמַר לֹזֵן, בְּעָאן אֶתוֹן לְקַבְּלָא אֹרִייתָא.
בְּהֵיא שַׁעְתָּא אֶתְרַגְזִית אֶרְעָא קַדִּישָׁא, וּבְעֵאֵת
לְאַעְלָא לְנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּה. אָמְרָה קַמִּיָּהּ,

רַבִּי חֵיִיא פָּתַח, (שופטים ה) ה' בְּצֵאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ
מִשָּׂדֶה אָדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם שָׁמַיִם נָטְפוּ. בָּא רָאָה,
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהַקְדוּשָׁא
בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם, וְהֵם נִדְבָקִים בּוֹ וְנִקְרְאִים
קְדוּשִׁים, עִם קְדוּשָׁא. וְכֵן עַד
שְׁהַעֲלָה אוֹתָם לְדַרְגָּה
עֲלִיּוֹנָה שְׁנִקְרְאָת קְדֻשָׁא,
שְׁכַתוּב (ירמיה ב) קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל
לֵה' רַאשִׁית תְּבוּאָתָהּ. כְּמוֹ
שְׁבִאֲרֵנוּ, שְׁהֲרִי יִשְׂרָאֵל
מִשְׁמוּנָה יָמִים נִדְבָקִים בְּשִׁמּוֹ
וְרַשׁוּמִים בְּשִׁמּוֹ וְהֵם שְׁלוֹ,
כְּמוֹ שְׁנִאֲמַר וּמִי כַעֲמֹד
כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ.
וְהַעֲמָמִים לֹא נִדְבָקִים בּוֹ וְלֹא
הוֹלְכִים בְּהִנְהָגוֹתָיו, וְהַרְשָׁם
הַקְדוּשָׁא נֶעְדָר מֵהֶם, עַד שֶׁהֵם
נִדְבָקִים לְצַד הָאֲחֵר שְׁאֵינּוֹ
קְדוּשָׁא.

וּבָא רָאָה, בְּשַׁעְתָּא שְׁרַצָּה
הַקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְתַת תּוֹרָה
לְיִשְׂרָאֵל, הַזְמִין אוֹתָהּ לְבָנֵי עֲשׂו. אָמַר לָהֶם: רוֹצִים אַתֶּם לְקַבֵּל תּוֹרָה? בְּאוֹתָהּ שַׁעְתָּא רְגָזָה
הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, וְרַצְתָּה לְהַכְנִס לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה. אָמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, שַׁעְשׁוּעֵי

השְׁמָחָה (של העולם) אֲלֵפִים שָׁנִים טָרַם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, יִזְדַּמְנוּ לְפָנָיו (יִזְדַּמְנוּ תוֹף) (יִזְדַּמְנוּ לְפָנָיו) עַרְלִים שְׂאֵינָם רְשׁוּמִים בְּבְרִיתָךְ!?

מֵאֲרֵי דְעֵלְמָא, פִּסְטִירָא דְחֶדְוָה (ס"א דְעֵלְמָא) תִּירֵי אֲלֵפֵי שָׁנִין עַד לָא אֲתַבְרִי עֵלְמָא, קִלְטִינָא קַמִּיהָ (נ"א קִלְטִינָא גו) (נ"א אֲזִדְמֵן קַמִּי) עַרְלִין דְלֵא רְשִׁימָן בְּקִיּוּמָךְ.

אָמַר לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: כִּסָּא כִּסָּא, יֵאבְדוּ אֶלְף אֲמוֹת כְּמוֹתָם, וּבְרִית הַתּוֹרָה לֹא תִזְדַּמֵּן לְפָנֶיהֶם. זֶהוּ שְׁכַתוּב ה' בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדָּה אָדוּם אֶרֶץ רַעְשָׁה. וְדָאֵי מִשׁוּם שְׁהַתּוֹרָה לֹא נִתְּנָה (מִשׁוּם שֶׁהִיא בְּרִית קְדוֹשָׁה) אֶלְא לְמִי שְׂיֵישׁ בּוֹ בְּרִית קְדֻשָׁה. וּמִי שֶׁמִּלְמַד תּוֹרָה לְמִי שֶׁלֹּא נִמּוּל, מְשַׁקֵּר בְּשֵׁתֵי בְּרִיתוֹת - מְשַׁקֵּר בְּבְרִית הַתּוֹרָה, וּמְשַׁקֵּר בְּבְרִית שֶׁל צְדִיק וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל, שְׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה לְמָקוֹם הַזֶּה, וְלֹא לְאַחֵר.

אָמַר לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פּוֹרְסִיָּא כּוֹרְסִיָּא, יִבְדּוּן אֶלְף אוּמִין פּוֹוֹתִיָּהוּ, וְקִיָּמָא דְאוּרִיָּתָא לָא יִזְדַּמֵּן קַמִּיהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב יי' בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדָּה אָדוּם אֶרֶץ רַעְשָׁה. וְדָאֵי בְּגִין דְאוּרִיָּתָא לֹא אֲתִיָּהִיבַת (בְּגִין דְאִיְהוּ קִיָּמָא קְדִישָׁא) אֶלְא לְמָאן דְאִית בֵּיהּ קִיָּמָא קְדִישָׁא. וּמָאן דְיִלְף אוּרִיָּתָא לְמָאן דְלֵא אֲתַגְזֹר, מְשַׁקֵּר בְּתִירֵי קִיָּמֵי, מְשַׁקֵּר בְּקִיָּמָא דְאוּרִיָּתָא, וּמְשַׁקֵּר בְּקִיָּמָא דְצְדִיק וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל. דְאוּרִיָּתָא לְהָאֵי אֲתֵר אֲתִיָּהִיבַת, וְלֹא לְאַחֵרָא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מְשַׁקֵּר בְּשֵׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת עֲלִיוֹנִים - מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים. וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגו'. מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, שְׁכַתוּב (דְּבָרִים) וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגו'. מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, שְׁכַתוּב (יִשְׁעִיָּה נד) וְכָל בְּנִיךְ לְמוֹדֵי ה'. הֵם

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מְשַׁקֵּר בְּתֵלַת דְּוִכְתֵּי עֵלְאֵי, מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים. מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגו'. מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים דְכְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה נד) וְכָל בְּנִיךְ לְמוֹדֵי יי'. אֵינּוֹן לְמוֹדֵי יי', וְלֹא אַחֵרָא, וְכְּתִיב (יִשְׁעִיָּה ח) חֲתוּם תּוֹרָה בְּלְמוֹדֵי, אֵינּוֹן, וְלֹא אַחֵרָא. מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים, דְכְּתִיב, (תְּהִלִּים עח) וַיִּקָּם עֵדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם

לְמוֹדֵי ה' וְלֹא אַחֵר, וְכַתוּב (שם ח) חֲתוּם תּוֹרָה בְּלְמוֹדֵי, הֵם וְלֹא אַחֵר. מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים, שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים עח) וַיִּקָּם עֵדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל, וְכַתוּב (שם קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ. מִי

בְּיִשְׂרָאֵל, וּכְתִיב (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ.
 מֵאֵן צְדִיקִים. דָּא צְדִיק וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. דְּמֵאֵן דְּלֹא
 אֲתַגְזֵר, וְלֹא עָאֵל בְּקִיּוּמָא דְּלֵהוּן, לֹא יוֹדוּן לְשִׁמְיָהּ
 קְדִישָׁא, דְּהִיא אֲוֵרִיתָא. אָמַר רַבִּי חֵיִיא בִּיּוֹן
 דְּאֲתַגְלִי קְדָשָׁא בְּרִידָהּ הוּא עַל טוֹרָא דְּסִינֵי, לְמִיָּהֵב
 אֲוֵרִיתָא לְיִשְׂרָאֵל, שְׂכִיכַת אֶרְעָא, וְתַבַּת בְּנֵיחָא,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (שם עו) אֶרֶץ יִרְאָה וְשָׁקֹטָה.

הצדיקים? זה צדיק וכנסת
 ישראל. שמי שלא נמול ולא
 נכנס לברית שלהם, לא יודו
 לשמו הקדוש, שהיא התורה.
 אמר רבי חייא, כיון
 שהתגלה הקדוש ברוך הוא
 על הר סיני לתת תורה
 לישראל, שככה הארץ
 ושבה למנוחה. זהו שכתוב
 (שם עו) ארץ יראה ושקטה.

תָּא חֵזִי, בַּר נָשׁ דְּאֲתִילִיד לֹא אֲתַמְנָא עָלֵיהּ חֵילָא
 דְּלַעִילָא, עַד דְּאֲתַגְזֵר. בִּיּוֹן דְּאֲתַגְזֵר, אֲתַעַר
 עָלֵיהּ (רוחא) אֲתַעְרוּתָא דְּרוּחָא דְּלַעִילָא. זְכִי
 לְאֲתַעְסְקָא בְּאֲוֵרִיתָא, אֲתַעַר עָלֵיהּ אֲתַעְרוּתָא
 יִתִיר. זְכִי וְעַבִּיד פְּקוּדֵי אֲוֵרִיתָא, אֲתַעַר עָלֵיהּ
 אֲתַעְרוּתָא יִתִיר. זְכִי וְאֲתַנְסִיב, זְכִי וְאֲוֹלִיד בְּנִין,
 וְאֲוֹלִיף לֹון אֲוֵרִחֵי דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, הָא כִּדִּין הוּא
 אָדָם שְׁלִים. שְׁלִים בְּכָלָא.

בא ראה, אדם שנולד לא
 התמנה עליו הכח שלמעלה
 עד שנמול. כיון שנמול,
 מתעוררת עליו (רוח)
 התעוררות של רוח של
 מעלה. זוכה להתעסק בתורה
 - מתעוררת עליו התעוררות
 יתרה. זוכה ועושה מצוות
 התורה, מתעוררת עליו
 התעוררות יתרה. זוכה
 ונושא - זוכה ומוליד בנים
 ומלמד אותם את דרכי המלך.

הקדוש, הרי אז הוא אדם שלם, שלם בכל.

ספר אור הזהר (עמוד 256)

ג) הזהר נתגלה לדור האחרון כי בו יצאו מן הגלות ברחמים

והמשכילים יזהירו בזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) יי בדרד ינחנו ואין עמו אל נכר.

(רעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, דף קכ"ד:)

דווקא לישגיה דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטיוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא בשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה.

(מקדש מלך לרעיא מהימנא כאן)

וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, בד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגומר.

(תקוני זהר תקון שתיפאה בסופו, דף כד:)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צד ע"ב
סוד ששת ימי החול, ומעלת השבת

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה, שֵׁשֶׁת יָמִים מָאֵי
עֲבִידְתִּיהוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב כִּי שֵׁשֶׁת
יָמִים עָשָׂה יי' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְלֹא כְּתוּב
בְּשֵׁשֶׁת. וְהָאֵל אֹקְמוּהָ, וְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עֲבִיד
עֲבִידְתִּיהָ, וְאֶקְרוּן יוֹמֵי מְלָאכָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵי הָכִי אָמַאי אֶקְרוּן שֵׁשֶׁת יָמֵי
חוּל, אָמַאי חוּל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַשְּׁתָּא
אֲתַנְהִיג עַלְמָא עַל יְדָא דְשְׁלוּחֵיהוּ, בְּגִין כְּדִי יוֹמֵי
חוּל אֶקְרוּן.

רַבִּי חִיָּיא אָמַר, בְּגִין דְּשָׂרֵי לְמַעַבְדַּ בְּהוּן עֲבִידְתָּא,
וּבְגִין דָּא לָא אֶקְרוּן קַדְשָׁא. וּמָאן דְּלָאוּ אֶקְרוּן
קַדְשָׁא, חוּל אֶקְרוּן. וְעַל דָּא אֲתַקִּינוּ חֲבֵרֵיִיא
בְּהַבְדָּלָה, בֵּין קַדְשָׁא לְחוּל. מָאֵי הַבְּדָלָה הָכָא. אֶלָּא
קַדְשָׁא מְלָה בְּגֵרְמִיהָ הוּא, וְשִׂאֲרָא מִנִּיהָ אֲתִיָּין. וְעַל
דָּא אֵלִין לְעוֹבְדָא, וְאֵלִין לְנִטְרָא. וְאֵימְתִי אֲשִׁתְּכַח
נְטִירוֹ בְּהוּ. כִּד זְמִינִין מִקַּדְשָׁא.

ועל כן אלו למעשה, ואלו לשמר. ומתי נמצאת בהם שמירה? כשזמננים מקדש.

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה. שֵׁשֶׁת יָמִים מָה מַעֲשִׂיהֶם?
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְלֹא
כְּתוּב בְּשֵׁשֶׁת, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ,
וְכָל יוֹם וְיוֹם עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ,
וְנִקְרָאִים יָמֵי מְלָאכָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם כֵּן,
לָמָּה נִקְרָאוּ שֵׁשֶׁת יָמֵי חוּל?
לָמָּה חוּל? אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
עַכְשָׁו מִתְנַהֵג הָעוֹלָם עַל יְדֵי
הַשְּׁלוּחִים שְׁלָהֶם, מִשׁוּם כְּדִי
נִקְרָאִים יָמֵי חוּל.

רַבִּי חִיָּיא אָמַר, מִשׁוּם
שְׂמִתָּר לַעֲשׂוֹת בָּהֶם עֲבוּדָה,
וּמִשׁוּם כְּדִי לֹא נִקְרָאִים קַדְשָׁא,
וּמִי שְׁלֹא נִקְרָאִים קַדְשָׁא,
נִקְרָאִים חוּל, וְעַל כֵּן הִתְקִינוּ
הַחֲבֵרִים בְּהַבְּדָלָה, בֵּין קַדְשָׁא
לְחוּל. מָה הַהַבְּדָלָה כָּאן? אֶלָּא
קַדְשָׁא הוּא דְּבָר בְּעַצְמוֹ,
וּמִתְחִילוֹת מִמֶּנּוּ הָאוֹתִיּוֹת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַשְּׂמִיחָה
וְהַשְּׂמִירָה שֶׁל יוֹם הַשַּׁבָּת הֵם
עַל הַכֹּל, וּמִשּׁוֹם שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה
מִתְעַטֵּר בְּאָבָא וּבְאִמָּא,
וְנוֹסֶפֶת קֹדֶשׁה עַל קֹדְשָׁתוּ,
מֵה שְׂאִין כֵּן בְּשָׂר הַיָּמִים,
שֶׁהָרִי הוּא קֹדֶשׁ וּמִתְעַטֵּר
בְּקֹדֶשׁ, וּמוֹסִיף קֹדֶשׁה עַל
קֹדְשָׁתוּ, מִשּׁוֹם כִּף הַיּוֹם הַזֶּה
הוּא שְׂמִיחָת הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתְּחַתּוֹנִים, כָּלֶם שְׂמִיחִים בּוֹ,
מִמֶּלֶא בְּרָכוֹת בְּכֹל
הָעוֹלָמוֹת. כָּלֶם נִתְקַנּוּ (בְּזוֹנּוֹ)
מִמֶּנּוּ. בַּיּוֹם הַזֶּה מְנוּחַת
עֲלִיּוֹנִים וְתְּחַתּוֹנִים. בַּיּוֹם
הַזֶּה מְנוּחַת הָרְשָׁעִים
בְּגִיהָנָם.

לְמֶלֶךְ שֶׁעָשָׂה הַלּוּלָא לְבָנוּ
הַיְחִיד, עֵטֶר אוֹתוֹ בְּעֵטְרָה
עֲלִיּוֹנָה, מִנֵּה אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ עַל
הַכֹּל. בַּיּוֹם הַזֶּה שְׂמִיחַת הַכֹּל.
שׁוֹטֵר אֶחָד שֶׁהָיָה מִפְּקֹד עַל
דֵּינָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם, הָיוּ בְּיָדוֹ
גְּבָרִים שְׂצָרִיכִים הַרְיָגָה,
וּגְבָרִים שֶׁהָיוּ צְרִיכִים
לְהַלְקָאָה. בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הַיּוֹם
הַזֶּה שֶׁל שְׂמִיחַת הַמֶּלֶךְ עוֹזֵב
אֶת דֵּינָיו, וְשׁוֹמֵר אֶת שְׂמִיחַת
הַמֶּלֶךְ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חֲדוּתָא וּנְטִירוּתָא דְיוֹמָא
דְּשַׁבְּתָא עַל כֹּלָּא הוּא, וּבְגִין דְּהָאֵי יוֹמָא
אֲתַעְטֵר בְּאָבָא וְאִמָּא, וְאֲתוּסֵף קֹדֶשׁה עַל
קְדוּשְׁתִּיהּ, מֵה דְלָא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּשָׂר יוֹמִי,
דְּהָא הוּא קֹדֶשׁ, וְאֲתַעְטֵר בְּקֹדֶשׁ, וְאוּסִיף קְדוּשָׁה
עַל קְדוּשְׁתִּיהּ. בְּגִין כִּדְ הָאֵי יוֹמָא חֲדוּתָא דְעֵלְאֵי
וְתַתְּאֵי, כֹּלָּא חֲדָאן בֵּיהּ. מְלִי בְּרַכָּאן בְּכִלְהוּ עֲלִמִין.
כִּלְהוּ מַצִּיחַ אֲתַקְנּוּ (נִיֵּא אֲתַזְנּוּ), בְּהָאֵי יוֹמָא גַּיְיחָא
דְעֵלְאֵי וְתַתְּאֵי. בְּהָאֵי יוֹמָא גַּיְיחָא דְחַיִּיבָא דְגִיהָנָם.

לְמֶלֶכָא דְעַבְדַּר הַלּוּלָא לְבָרִיהּ יְחִידָאֵי, אֲעֵטֵר לִיהּ
בְּעֵטְרָא עֲלָאָה, מְנִי לִיהּ מִלְּכָא עַל כֹּלָּא.
בְּהָאֵי יוֹמָא חֲדוּתָא לְכֹלָּא. חַד סְנַטִירָא דְאֲתַפְקֵד
עַל דֵּינָא דְבְּנֵי נְשָׂא, הוּוּ בִּידִיהּ גּוּבְרִין דְבַעֲיִין
קְטוּלָא, גּוּבְרִין דְבַעֲיִין לְאֲלַקָּאָה. בְּגִין יִקְרָא דְהָאֵי
יוֹמָא דְחֲדוּתָא דְמֶלֶכָא, שְׂבִיק דֵּינָיו, וּנְטֵר
לְחֲדוּתָא דְמֶלֶכָא.

כִּדְ הֵהוּא יוֹמָא, הַלּוּלָא דְמֶלֶכָא בְּמִטְרוּנִיתָא,
חֲדוּתָא דְאָבָא וְאִמָּא עָלֶיהּ, חֲדוּתָא
דְעֵלְאֵין וְתַתְּאֵין. בְּחֲדוּתָא דְמֶלֶכָא, כִּלְהוּ חֲדָאן,
וְלָא יִצְטַעְרוּן בֵּיהּ. עַל דָּא כְּתִיב (ישעיה נח) וְקִרְאתָ
לְשַׁבָּת עֲנֵנּוּ. מָאֵי עֲנֵנּוּ. עֲנֵנּוּ לָא אֲשַׁתְּכַח אֶלְא

כִּדְ אוֹתוֹ הַיּוֹם, הַלּוּלָת הַמֶּלֶךְ עִם הַגְּבִירָה, שְׂמִיחַת הָאָב
וְהַתְּחַתּוֹנִים. בְּשְׂמִיחַת הַמֶּלֶךְ כָּלֶם שְׂמִיחִים, וְלָא יִצְטַעְרוּ בּוֹ. עַל זֶה כָּתוּב (ישעיה נח) וְקִרְאתָ

לשבת ענג. מה זה ענג? ענג לא נמצא אלא במקום ששורה הקדש העליון, כמו שנאמר אז תתענג על ה'. שהרי ענג הוא על ה'. והיום הזה שהוא הלולת המלך, מתעטר באותה עטרה של ענג. זהו שכתוב וקראת לשבת ענג, מה שאין נמצא כן בשאר הימים.

לְעֵילָא בְּאַתֵּר דְּקִדְשׁ עֲלָאָה שְׁאֲרֵי. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. דְּהָאֵי עֲנָג עַל יי' הוּא. וְהָאֵי יוֹמָא דְהוּא הִלּוּלָא דְמִלְכָא, אֲתֵעֲטֵר בְּהָהוּא עֲטָרָא דְעֲנָג הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְקִרְאֵת לְשַׁבַּת עֲנָג. מַה דְלָא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּשָׂאֵר יוֹמִין.

בְּהָאֵי יוֹמָא, תִּלְתִּי סְעוּדָתָאן בְּעֵינֵין בְּנֵי מִלְכָא, לְזַמְנָא, וְלִסְדָּרָא פְתוּרֵי. בְּגִין יְקָרָא דְמִלְכָא, כְּמָה דְאֻקִּימָנָא.

ביום הזה שלש סעודות צריכים בני המלך לזמן ולצרוך שלחנות בשביל כבוד המלך, כמו שבארנו.

ספר אור הזהר (עמוד 257)

דוק לישנא בד אתגלייא לתתא, מוכח דאתגלייא לעילא מאן ועד עתה על השמים כבודו, אבל לתתא לא יתגלי אלא בדרא בתרא. ותוספות באור בסוף יומיא, לומר, שהוא דוקא קרוב לימות המשיח ובגיניה יבוא.

והנה זה כמה מאות שנה שנתגלה חבורא דיליה לתתא ועדין בן דוד לא בא, אבל בד דיקת שפיר כמה שכתב יתפרנסון מהאי חבורא, פירוש: יפרשו מאמריו העמקים בהקדמות שגלה האר"י זכרוננו לברכה, כי זהו הפרנסה שבינו ויהנו לאורו מתוך לנפש ומרפא לעצם. כי הלומד גירסא בעלמא הגם שיש לו שכר טוב בעמלו ומקדש בטורה נשמתו, עם כל זה הסגלה דבגיניה וקראתם דרור היא כשיתפרנסו וילמדו פירוש המאמרים.

הנה מבאר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: באלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גזר הבורא, שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגיניה יבוא דרור, כי סגלה זו בו ולא בזולתו.

דא בגלותא בתרא (היאורה) הזוהר ביה הוה ר"ז [אתון הזורה"ר הנהו אתון הו"ה ר"ז] דאיהו אור דפורקנא בתרייתא.

אסתכם קודשא בריך הוא ושכינתה למעבד האי חבורא, על יד ההוא דאתגליא [הרעיא מהימנא], וכנים בה עלאין ותתאין לאשכחא בה ניחא לשכינתא בגלותא, וחירו לה ולבנהא. הדא הוא דכתיב (תהלים פד) גם צפור מצאה בית ודרור קן לה. ההיא דאתמר בה (ויקרא כה) וקראתם דרור בארץ לכל יושביה.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם, כנזכר בפרשת ויחי (דף ר"ז), על דא פתיב קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד.

(הרב חיים ויטאל זכרוננו לחיי העולם הבא בהקדמתו לשערי הקדושה) אמרו בתקונים (תקון ו' דף כ"ד), וזה לשוננו: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, בד יתגלי לתתא בדרא בתרא בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגומר, עין שם.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צו ע"א-ב
סוד קרבן מנחת העומר

וּבַיּוֹם הַפְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה' בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְגו' (במדבר כח). רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (דברי הימים א טז) אֲזַיְרָנֶנּוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנַי ה' כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ. אֲשֶׁרִי חֶלְקֶם שֶׁל אוֹתָם הַמְּשִׁתְּדָלִים בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, שִׁינְדָעִים אֶת דַּרְכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנֶאֱחָזִים בְּשִׁמּוֹ (כָּל יוֹם). אוֹי לְאוֹתָם שֶׁלֹּא מְשִׁתְּדָלִים בַּתּוֹרָה, שֶׁהֲרִי אֵין לָהֶם חֶלֶק בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא נֶאֱחָזִים בּוֹ, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. מִי שְׁזוֹכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכָה בְּעוֹלָם הַבָּא. שֶׁכֶּךָ שְׁנִינּוּ, (שיר ז) דוֹבֵב שִׁפְתַי יִשְׁנִים, אֶף עַל גֵּב שֶׁהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, שִׁפְתוֹתֵיהֶם מְרַחְשׁוֹת שֵׁם תּוֹרָה.

בֹּא רֵאֵה, עַד עַכְשָׁו הַקְּרִיבּוֹ יִשְׂרָאֵל תְּבוֹאֵת הָאָרֶץ, תְּבוֹאֵת הָאָרֶץ וְדָאִי,

וְהַתְּעַסְקוּ בָּהּ וְנִקְשְׁרוּ בְּאוֹתוֹ קֶשֶׁר. וְאֶף עַל גֵּב שֶׁהֲדִין נִמְצָא, נִמְצָא בּוֹ דִין בְּשָׁלוֹם (שֶׁהַעוֹלָם הַתְּנַהֵג בּוֹ). וְהַקְּרִיבּוֹ שְׁעוּרִים, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן מְכַל שְׂאֵר הַתְּבוֹאָה, וּמִקְרִיבִים מִהֲרֵאשׁוֹן

וּבַיּוֹם (במדבר כח) הַפְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְי' בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (דברי הימים א טז) אֲזַיְרָנֶנּוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנַי יי' כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ. וּפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּאֵינּוֹן דְּמִשְׁתְּדָלִי בְּאוֹרֵייתָא יִמְמָא וְלִילִי, דִּי־דַעִין אֶרְחוּי דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְּאַחְדָן בְּשָׁמִיָּה (כָּל יוֹמָא). וְוִי לְאֵינּוֹן דְּלֹא מְשִׁתְּדָלִי בְּאוֹרֵייתָא, דְּהָא לִית לּוֹן חוֹלְקָא בְּשָׁמָא קוֹדֵשָׁא, וְלֹא אֶתְאַחְדָן בֵּיהּ, לֹא בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וְלֹא בְּעֲלֵמָא דְּאֶתִי. מָאן דְּזָכִי בְּהֵאִי עֲלֵמָא, זָכִי בְּעֲלֵמָא דְּאֶתִי. דְּהָכִי תְּנִינּוּ, (שיר השירים ז) דוֹבֵב שִׁפְתַי יִשְׁנִים, אֶף עַל גֵּב דְּאֵינּוֹן בְּהֵוּא עֲלֵמָא, שִׁפְוֹתֵיהוּ מְרַחְשָׁן תַּפְּן אוֹרֵייתָא.

תָּא חַזִי, עַד הַשְּׁתָּא אֶקְרִיבּוֹ יִשְׂרָאֵל תְּבוֹאֵת הָאָרֶץ, תְּבוֹאֵת הָאָרֶץ וְדָאִי. וְאַתְּעַסְקוּ בֵּיהּ, וְאַתְּקֶשְׁרוּ בְּהֵוּא קֶשֶׁרָא. וְאֶף עַל גֵּב דְּדִינָא אֶשְׁתַּבַּח, דִּינָא בְּשִׁלְמָא אֶשְׁתַּבַּח בֵּיהּ. (ס"א דְּעֲלֵמָא אֶתְנַהֵיג בֵּיהּ) וְאַקְרִיבּוֹ שְׁעוּרִים, בְּגִין

וְהַתְּעַסְקוּ בָּהּ וְנִקְשְׁרוּ בְּאוֹתוֹ קֶשֶׁר. וְאֶף עַל גֵּב שֶׁהֲדִין נִמְצָא, נִמְצָא בּוֹ דִין בְּשָׁלוֹם (שֶׁהַעוֹלָם הַתְּנַהֵג בּוֹ). וְהַקְּרִיבּוֹ שְׁעוּרִים, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן מְכַל שְׂאֵר הַתְּבוֹאָה, וּמִקְרִיבִים מִהֲרֵאשׁוֹן

וְדַאיְהוּ קַדְמָאָה מִכָּל שְׂאֵר תְּבוּאָה, וּמִן קַדְמָאָה
 מִתְקַרְבָּא, וְלֹא מִהֵוּא דְמִתְאַחֵר, דִּהָא אַחִידוּ
 קַדְמָאָה, דְיִשְׂרָאֵל אֲתֵאֲחִדוּ בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, הֲכֹא הוּא. אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא
 יְהִיבִית לְכוּ מִן בְּמִדְבָּרָא, מִהֵוּא אֲתֵר דְאַקְרִי
 שְׁמַיִם, וְדְכְתִיב, (שמות טז) הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן
 הַשָּׁמַיִם, וְאֵתוֹן מִקְרָבִין קַמָּאי שְׁעוּרִים.

וְרָזָא דְמַלְכָּה, זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאָת, חֶסֶר. אֲזַהְרוּתָא
 לְנָשִׁי עַלְמָא, דִּלָּא יִשְׁטוֹן תְּחוֹת בְּעַלְיָהוֹן.
 וְאִי לָאוּ, קַמַּח שְׁעוּרִים זְמִינָא לְקַרְבָּא. וּמִמְלָה
 חֲדָא, אֲשֵׁת־מוֹדַע מְלָה אֲחֲרָא. זַכָּאָה חוּלְקִיהוֹן
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּהָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לָא שְׁקֵרַת בְּמִלְפָּא
 קְדִישָׁא לְעַלְמִין. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹוֹהַת, (במדבר
 ה) אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ, בְּגִין כִּדְ דִּינָא
 דִּהָאִי אֲתֵתָא (דף צ"ו ע"ב) מֵאֲתֵרָהָא קָא אֲתֵיָא. וּמֵאֵן
 הוּא אֲתֵרָהָא הֵוּא דְכְתִיב בָּהּ (משלי לא) אִשֶׁת חֵיל
 מִי יִמְצָא וְרַחוּק מִפְּנִינִים מְכָרָהּ. (משלי יב) אִשֶׁת חֵיל
 עֲטָרַת בַּעֲלָהּ.

וְהֵוּא קַמַּח שְׁעוּרִים, דְאַיִתִּית הֵהִיא אֲתֵתָא,
 מְנַחַת קְנָאָת אֲתֵקְרִי, חֶסֶר, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 הֲכִי אֲקִרִי. וְעַל דָּא, בְּפִנְחָם כְּתִיב, (במדבר כה) תַּחַת
 מְנַחַת קְנָאָת, חֶסֶר. כִּדְ נְקֵרַאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן כְּתוּב בְּפִנְחָם, תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֵלֵהֶּוּ,

וְלֹא מֵאוֹתוֹ שְׁמֵת־אֲחֵר, שְׁהֵרִי
 הָאֲחִיזָה הֵרֵאשׁוּנָה שְׁיִשְׂרָאֵל
 נְאֻחָזוּ בְּקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא
 כָּאוּ. אָמַר הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 אֲנִי נִתְתִּי לָכֶם מִן בְּמִדְבָּר
 מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא שְׁמַיִם,
 שְׁכַתוּב (שמות טז) הִנְנִי מִמְטִיר
 לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֵתֶם
 מִקְרִיבִים לְפָנַי שְׁעוּרִים.

וְסוּד הַדְּבָר - זֹאת תּוֹרַת
 הַקְּנָאָת, חֶסֶר. אֲזַהְרָה לְנִשְׁוֹת
 הָעוֹלָם שְׁלֹא יִסְטוּ תַּחַת
 בְּעַלְיָהוֹן. וְאִם לֹא, אִזּוּ קַמַּח
 שְׁעוּרִים עָתִיד לְהִקְרַב.
 וּמִהֲדָבַר הַזֶּה נוֹדַע דְּבָר אֲחֵר.
 אֲשֶׁרִי חֲלַקְמֵ שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהֵרִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא
 מִשְׁקֵרַת בְּמִלְךְ הַקּוּדוֹשׁ
 לְעוֹלָמִים. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 תְּמַהָה, (במדבר ה) אֲשֶׁר תִּשְׁטָה
 אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ! מִשּׁוֹם כִּדְ
 דִּין הָאִשָּׁה הַזֹּאת מִמְקוֹמָהּ הִיא
 בָּאָה. וּמִי הוּא מְקוֹמָהּ? אוֹתָהּ
 שְׁכַתוּב בָּהּ (משלי לא) אִשֶׁת חֵיל
 מִי יִמְצָא וְרַחוּק מִפְּנִינִים
 מְכָרָהּ. (שם יב) אִשֶׁת חֵיל
 עֲטָרַת בַּעֲלָהּ.

וְאוֹתוֹ קַמַּח שְׁעוּרִים
 שְׁמִבִּיאָה אוֹתָהּ אִשָּׁה, נְקֵרַא
 מְנַחַת קְנָאָת, חֶסֶר. כִּדְ נְקֵרַאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

שְׁקִנְיָה כָּאן נֶאֱחָזֶת. שְׁמִי
שְׁמִשְׁקֶר בְּרִית הַזֹּה,
מִתְעוֹרֶרֶת עָלָיו קִנְיָה, וְלִכּוֹן
קִנְיָיִם פּוֹגְעִים בּוֹ. בֹּא רֵאֵה,
קִמַּח שְׁעָרִים, הֶעֱמַר הַזֶּה,
שְׁכִינּוֹן שֶׁהָיָה מִגִּיעַ לְרַחֲמִים
שֶׁל גְּרוּסוֹת, מְפִיקִים מִמֶּנּוּ
עֲשָׂרוֹן מְנַפֵּה בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
נְפֵה.

זֶה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת.
אַחַר שְׁעוֹלוֹת שֶׁבַע הַשַּׁבָּתוֹת
הַלְלוּ, בָּא הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
לְהַזְדַּג עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
וּנְתַנָּה הַתּוֹרָה. וְאִז הִתְעַטֵּר
הַמֶּלֶךְ בִּיְחוּד שָׁלֵם, וְנִמְצָא
אַחַד לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.
וּכְשֶׁמִתְעוֹרֵר הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
וּמִגִּיעַ זְמַן הַתּוֹרָה, כָּל אוֹתָם
הָאֵילָנוֹת שְׁמִבְכָרִים אֵת
הַפְּרוֹת שְׁלֵהֶם, מְעַלִּים שִׁירָה.
וְמָה הֵם אוֹמְרִים בְּשַׁעֲהַ
שְׁלוֹקָטִים אוֹתָם? פּוֹתְחִים

אֲשֶׁר קִנְיָ לְאֱלֹהֵיו, דְּקִנְיָה הִכָּא אֶתְאַחֵד, דִּמְאֵן
דְּמִשְׁקֶר בְּהָאֵי בְרִית, קִנְיָה אֶתְעַרַת עָלֵיהּ, וְעַל
דָּא קִנְיָיִן פּוֹגְעִין בּוֹ. תָּא חֲזִי, קִמַּח שְׁעוֹרִים, הָאֵי
עוֹמְרֵי, דְּכִיּוֹן דִּהְוָה מְטָא לְרִיחִין דְּגְרוּסוֹת, מְפִיקִין
מִנֵּיהּ עֲשָׂרוֹן מְנַפֵּה בִּי"ג נְפֵה.

וְדָא שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת, לְבַתָּר דְּסִלְקִין שֶׁבַע
שַׁבָּתוֹת אֱלִין, אֶתְא מַלְכָּא קְדִישָׁא לְאֹדְוִיגָא
כֶּה בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹרִייתָא אֶתְיִהִיבַת. וְכִדִּין
אֶתְעַטֵּר מַלְכָּא בִּיְחוּדָא שְׁלִים, וְאֶשְׁתַּכַּח אַחַד
לְעֵילָא וְתַתָּא. וְכֵד אֶתְעַר מַלְכָּא קְדִישָׁא, וּמְטָא
זְמַנָּא דְאוֹרִייתָא. כָּל אֵינוֹן אֵילָנִין דְּמִבְכָרִי אֲבִייהוּ,
סִלְקִין שִׁירָתָא. וּמֵאֵי אֲמַרִי בְּשַׁעֲתָא דְּמַלְקָטִי לְהוֹן,
פְּתַחִי וְאֲמַרִי, (תהלים קג) יי' בְּשָׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶּא֔וֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה. (תהלים לו) יי' בְּהַשָּׁמַיִם חִסְדָּךְ.
וּכְתִיב, (ישעיה נה) וְכֹל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֹאוּ כָּף.

וְאוֹמְרִים, (תהלים קג) ה' בְּשָׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶּא֔וֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה. (שם לו) ה' בְּהַשָּׁמַיִם חִסְדָּךְ.
וּכְתוּב (ישעיה נה) וְכֹל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֹאוּ כָּף.

סְפָר אֹרֵי הַזֶּהָר (עמוד 258)

הַט אֲזַנְיָךְ וּשְׁמַע, כִּי נוֹדְעָה יַד הַשֵּׁם אֵל עֲבָדָיו דְּחַבְבוֹר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ לֹא נִתְגַּלָּה לְרֵאשׁוֹנִים זֹאת לְפָנִים
בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי אִם וְאָמַר אֵל דְּוִיר הָאֶחְרוֹן שֵׁם יִתְנֹו קְרִיאָ"ה נְאֻמָּנָ"ה הַנְּהוּ זַהְרַה'וֹרִי דְּבִזְכוּת זֹאת וְיִצְמַח
פּוֹרְקָנִיה וְיִקְרַב מִשִּׁיחִיה.

וּבְדִרְדָּךְ זֹו אֵלְךָ לְפָרֵשׁ קְרָא בְּדְכַתִּיב הָאֵמֹר בְּפִרְשַׁת בְּהַר "וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכֹל יִשְׁבֵיהּ יוֹבֵל הוּא
תְּהִיָּה לְכֶם" כּו'. וְהוּן עוֹד נְבִיא מַה שְׁכַתוּב בְּזַהְרַת הַקְּדוֹשׁ בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא סְפָר נְשָׂא (דף קכד): וְהִילָךְ
לְשׁוֹנוֹ: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהִירוּ בְּזַהְרַת הַקְּדוֹשׁ, וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהִירוּ בְּזַהְרַת הַקְּדוֹשׁ בְּהָאֵי חַבְבוֹרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ
סְפָר הַזֶּהָר, מִן זַהְרַת דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם
מֵאֵילָנָא דְּחַיִי, דְּאִיהוּ הָאֵי סְפָר הַזֶּהָר, יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב) יי' בְּרַד
יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכְר, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קל ע"א
מעלת חצות ליל שבת קדש

רָזָא דָּא לְחַכְמִין אַתִּייהִיבַת. בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְּפְּלִיג
לִילִיא, בְּלִילִיא דָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
לְאַעְלָא בְּגִנְתָּא דְּלַעִילָא. וְרָזָא דָּא, בְּיוֹמֵי דְּחוּל
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאל בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן דְּלַתְתָּא,
לְאַשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקָא דְּשָׂרָאן תַּמָּן, וּבִשְׁבַת,
בְּהָהוּא לִילִיא דְּשַׁבְּתָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאל
בְּגִנְתָּא דְּלַעִילָא, בְּרָזָא דְּמִקּוּרָא עֲלָאָה.

בְּגִין דְּבְיוֹמֵי דְּחוּל, כָּל נְשַׁמְתִּין דְּצְדִיקָא כְּלָהוּ,
בְּגִנְתָּא דִּי בְּאַרְעָא שְׂרַיִן. וְכַד אַתְּקַדֵּשׁ יוֹמָא
בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא, כָּל אֵינּוֹן מִשְׂרַיִן דְּמִלְּאָכִין קְדִישִׁין
דִּי מְמַנְן גּוֹ גִּנְתָּא דְּלַתְתָּא, כְּלָהוּ סְלָקִין לְהַנִּי
נְשַׁמְתִּין, דְּשְׂרַיִן גּוֹ גִּנְתָּא דְּלַתְתָּא, לְעֲאֵלָא לְגַבֵּי
הָהוּא רְקִיעָא דְּקַיִמָּא עַל גִּנְתָּא, וּמִתַּמָּן אֲזַדְּמֵנוּ
רְתִיבִין קְדִישִׁין, דְּסַחְרָאן פְּרָסִי יִקְרָא דְּמִלְּכָא,
וּסְלָקִין לֹון לְכָל אֵינּוֹן נְשַׁמְתִּין, בְּגִנְתָּא דְּלַעִילָא.

בֵּינָן דְּאַלִּין רוּחִין סְלָקִין, כְּדִין רוּחִין אַחְרָנִין
קְדִישִׁין, נַחְתִּין, לְאַתְּעַטְרָא בְּהוּ עֲמָא
קְדִישָׁא. אֵלִין סְלָקִין, וְאַלִּין נַחְתִּין.

כִּינּוֹן שְׁהַרוּחוֹת הַלְלוּ עוֹלוֹת, אֲזַ רוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת אַחְרוֹת יוֹרְדוֹת לְהַתְּעַטֵּר בְּהֵם הָעַם הַקְּדוֹשׁ.
אֵלֹו עוֹלוֹת וְאַלֹו יוֹרְדוֹת.

סוּד זֶה נִתֵּן לְחַכְמִים. בְּשַׁעָה
שְׁנַחֲלֵק הַלִּילָה, בְּלִילָה הַזֶּה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּזָה
לְהַכְנִס לְגֹן שְׁלִמְעָלָה. וְסוּד
זֶה, בְּיַמֵּי הַחֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא נִכְנָס לְגֹן עֵדֶן שְׁלִמְטָה
לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְּדִיקִים
שְׂשׁוּרִים שָׁם, וּבִשְׁבַת,
בְּאוֹתוֹ לִיל שַׁבְּתָה, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגֹן
שְׁלִמְעָלָה, בְּסוּד הַמִּקּוּר
הָעֲלִיּוֹן.
מִשׁוּם שְׁבִימֵי הַחֹל כָּל
נְשַׁמּוֹת הַצְּדִיקִים כְּלָן שׁוּרוֹת
בְּגֹן שְׁבָאֲרִין, וּכְשַׁמְתֵּי קְדִישִׁין
הַיּוֹם בְּעָרְבֵי הַשַּׁבָּת, כָּל אוֹתָם
מִחֲנוֹת שֶׁל מִלְּאָכִים קְדוֹשִׁים
שְׁמַמְנִים בְּתוֹךְ הַגֵּן שְׁלִמְטָה,
כָּלֵם מַעְלִים אֶת אוֹתָן נְשַׁמּוֹת
שְׁשׁוּרוֹת בְּתוֹךְ הַגֵּן שְׁלִמְטָה,
לְהַכְנִיס לְאוֹתוֹ הַרְקִיעַ
שְׁעוֹמֵד עַל הַגֵּן, וּמִשָּׁם
מְזַדְּמְנֹת מְרַכְּבוֹת קְדוֹשׁוֹת
שְׁסוּבְבוֹת אֶת כְּסֵא הַכְּבוֹד
שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וּמַעְלִים אוֹתָם אֶת
כָּל אוֹתָן נְשַׁמּוֹת לְגֹן שְׁלִמְעָלָה.

וְאִי תִימָא, הָא גְנַתָּא דְבְּאַרְעָא, בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא
 יִתְבָּא בְּרִיקְנִיָּא בְּלֹא נִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקָיָא. לָאו
 הֵכִי. אֶלְא נִשְׁמַתִּין אֲזִלִּין, וְנִשְׁמַתִּין אֲתִיָּין. נִשְׁמַתִּין
 סְלִקִּין, וְנִשְׁמַתִּין נַחְתִּין. נִשְׁמַתִּין אֲזִלִּין מִגּוֹ גְנַתָּא,
 וְנִשְׁמַתִּין אֲתִיָּין לְגוֹ גְנַתָּא. כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין
 דְּצַדִּיקָיָא, דְּמַתְּלַבְּנִין בְּיוֹמֵי דְחוּל, וְעַד לָא עָאֲלוּ
 לְגוֹ גְנַתָּא, בְּשַׁעְתָּא דְּאֵלִין נַפְקוֹן, אֵלִין עָאֲלוּ
 וְגְנַתָּא לָא אֲשַׁתָּאר בְּרִיקְנִיָּא. בְּרוּז דְּלַחַם הַפְּנִים
 בְּיוֹם הַלְקָחוֹ.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי הֲגֵן
 שְׂבָאֲרִין בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יוֹשֵׁב
 בְּרִיקְנֹת בְּלִי נִשְׁמוֹת צַדִּיקִים
 - לֹא כֹה, אֶלְא נִשְׁמוֹת
 הוֹלְכוֹת וְנִשְׁמוֹת בָּאוֹת,
 נִשְׁמוֹת עוֹלוֹת וְנִשְׁמוֹת
 יוֹרְדוֹת. נִשְׁמוֹת הוֹלְכוֹת
 מִתּוֹךְ הֲגֵן, וְנִשְׁמוֹת בָּאוֹת
 לְתוֹךְ הֲגֵן. כָּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת
 הַצַּדִּיקִים שְׂמַתְּלַבְּנוֹת בְּיָמוֹת
 הַחֹל, וְטָרַם שְׁנַכְנְסוּ לְתוֹךְ
 הֲגֵן, בְּשַׁעַת שְׂאֵלוֹ יוֹצְאוֹת -

אלו נכנסות, והגן לא נשאר ריק, בסוד לחם הפנים ביום הלקחו.

ספר אור הזהר (עמוד 258)

ראה גם ראה כי בחינת ספר הזהר הוא בבניה, ומידע ידיע מאי דאתמר בזהר הקדוש ובתקונים בדוכתי טובא כאשר ירדה הקורא אצל עין רוג"ל איזה מקום בינה, והוא כי חמשים שנים דיובל הנה הנם חמשים שערי בינה.

וזה אמר וקראתם דרור בארץ לכל יושביה, וקראתם דיקא, אשר תקרא"ו אותם בספר הזהר והתקונים, ובזכותא תליא מילתא, דעל ידי זה דרור בארץ לכל יושביה. ועל זה סיים וקאמר יובל היא, כלומר דהם בחינה אחת, כמו שיובל בחינת בינה, כמו כן למוד הזהר הקדוש אני בינה לי גבורה.

ומה שאמרו בזהר הקדוש במאמר הלזה על ידי למוד ספר הזהר שהוא מסטרא דבינה ויהיו טועמי"ם מלמטה מאילנא דחיי נפשי יסוב"ב ינחני לרמוז בזה כי בינה עם הפולל גימטריא חיי"ם.

(נפש חיים מערכת ה' אות ה')

[דברי הרעיא מהימנא הנזכר לעיל נתבארו באריכות בספר תניא קדישא, אגרת הקדש סימן כ"ו, עין שם].

ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קכ"ד): והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באליון לא צריך נסיון, ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) יי בדר ינחנו ואין עמו אל נכר. עד כאן לשונו.

הנה מבאר מכאן, שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש אל אחותו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, בשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאלה העתידה לא תהיה הגאלה עד שיכפו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

(שלי"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנַּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהֵהִיא
שַׁעְתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וּכְלָהוּ עֲלָמִין
בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינֵן,
וּסְעוּדַתָּא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֲכַלְתִּיךָ
בְּחֻלַּת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
דְזַעִיר אָפִין, דְהָיוּ בְשְׁלִימוֹתָא. וּכְלָהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכֵן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסְעוּדַתִּיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתִּי, דְאֵינֹן
סְעוּדַתִּי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזִרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הוּא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינִי
כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדַתִּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדַתָּא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנַּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֲכַלְתִּיךָ בְּחֻלַּת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אָנְפִין שֶׁהוּא
בְּשְׁלָמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסְעוּדַתּוֹ
וְלֵהַשְׁלִים הַסְעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוּם כֶּךָ אָמַר,
(שמות לא) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בא וראה, בסעודות הללו

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אמר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וכתוב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וכתוב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. אוי לָאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׁמַחַה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׁמַחַתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׁאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׁמַחַה עַל שְׁמַחַה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׁאִין כֹּן בְּכָל שְׁאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בְּיוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נֶשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקוּן, מֵה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין וְזְמַנֵּין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיהֵנָם גַּיְיָחוּן. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 260)

ד) גאלת ישראל על ידי למוד הזהר

אמר רבי מאיר בריה דרבי יוחנן, לית חדא בהון קודשא בריה דאורייתא, ושביתתיה. קום אליהו נביאה ליקרא דקודשא בריה דאורייתא, ויתערון עמך שאר נביאי, ועביד ליה קנא בהאי חבורא, ולכל משריין דאזלין מתתרכי בתר קודשא בריה דאורייתא, לחברא לון בהאי חבורא, לאשתכחא ביה גיחא וכו' (תקוני זהר דף ל"ג.). דיק אומר בהאי חבורא, להודיענו כי דוקא חבור זה ספר התקונים מסגל לסגלה זה לאשתכחא ביה גיחא ולמעבד קן שביתתיה, ואז צפור מצאה בית ודרור קן לה בירושלים כסא השם, כמו שכתוב: בעת ההיא יקראו לירושלים כסא השם וכו', בשתתקן עולם העשיה בסגלת חבור שכל סודותיו בגוים על מספר קטן לתקן עולם העשיה.

(מתוך הקדמת כסא מלך)

ורשותא אתיהיב לאלין נשמתין דאתתרכו מאתריהו בתר קודשא בריה דאורייתא, לקננא בהאי חבורא, דאתמר בה וכו', אבל על מארי קבלה אתמר (שם) לא תקח האם על הבנים, דלית סכלתנו לאשתמודע בשביתתא כאלין מארי קבלה, ואלין עבדין לה דירה ולקודשא בריה דאורייתא ופרחין עמה, בכל אתר דאיהי פרחת.

אמר רבי שמעון חב"א בודאי קודשא בריה דאורייתא הוא אסתבם עמנא, עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא, זכאה דרא דהאי אתגלייא ביה, דעתיד כולי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה, לקיימא קרא (קהלת א ט) מ'ה ש'היה הוא שיהיה.

דבגין האי חבורא והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים, אלין אנן דאתמר בהון בנים אתם להשם אלהיכם. והאי חבורא הוא פגונא דתבת נח דאתפגש בה כל מין ומין, הכי מתפגשין בהאי חבורא כל נשמתין דצדיקיא ואנשי מדות, דאתמר בהון (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו, ואחרנין דלא צדיקים, אתדחין מתמן. וכד אתגלייא האי חבורא בעלמא, סגיאין מתפגשין לגבה דאתמר בהון (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו', ואת אשר איננו פה בהאי חבורא עמנו היום. ועלהו אתמר (דניאל יב) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, כאנן כוכביא דיהון קימין לעלם ולעלמי עלמא, ואתמר בהון והיה זרע ככוכבי השמים. (תקוני זהר חדש דף ע"ב עמוד ד').

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דֵּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת בְּהָר

מֵהַתְּנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִי"ק בֵּית שְׂמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תַּפְלָה קוֹדֶם לְמוֹד הַזֶּהָר

(קְבֻלָּה מֵהָאַרְיִז"ל)

רְבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקָדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה,
שֶׁקִּרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת
תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל
בְּזָה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל
חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עֲזוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכוּוֹן לְבַבֵּינוּ
לְיִרְאַתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אֲזַנֶּיךָ לְדַבְּרֵינוּ אֵלֶּהָ, וְתִפְתַּח
לְבַבֵּנוּ הָעֶרְל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדָנוּ זֶה גִּחַת רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶא
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אֹזֶר מְקוֹר נְשַׁמְתָנוּ בְּכָל בְּחִינַתֵּינוּ,
וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֵלֶּהָ
בְּעוֹלָם. וְזִכוּתָם, וְזִכוּת אֲבוֹתָם, וְזִכוּת תּוֹרָתָם, וְתִמְיִמוֹתָם, וְקִדְשָׁתָם,
יַעֲמוּד לָנוּ לְבַל נִפְשַׁל בְּדַבָּרִים אֵלֶּהָ. וּבְזִכוּתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שֶׁאָנוּ
לוֹמְדִים. כְּמֵאֵמֶר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתְךָ". יִהְיֶה לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יְיָ
יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרִבּוּא רִבּוּיָת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִיּמָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קז ע"ב - קח ע"א
סוד הלילי בזמן הגלות והמקדש

וַיִּדְבֹר יי' אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינִי לֵאמֹר. (ויקרא כ"ה) דְּבַר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי תָבֹאוּ
אֶל הָאָרֶץ וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ויקרא ו) זֹאת תּוֹרַת
הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה וְגו'. הַאי קָרָא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
אוֹקִימָנָא, דְּהִיא סְלֵקָא וּמְתַחַבְרָא בְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא
בְּזוּגָא שְׁלִים.

הִיא הָעוֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמְּזִבַּח כָּל הַלֵּילָה
וְגו'. תָּא חַזִּי, כִּיּוֹן דְּעָאֵל לֵילֵיא, וְתִרְעִין
סְתִימִין, דִּינִין תַּתְּאִין מְתַעְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִזְלִין
וְשִׂאטִין, חֲמָרִי וְאַתְנִי וְכִלְבִּי. חֲמָרִי הָא אוֹקִימָנָא,
וְכִלְבִּי וְאַתְנִי, לֹא שִׂאטִין וְלֹא אִזְלִין, אֶלָּא בְּהוּ
עַבְדֵי חֲרָשֵׁיא לְבָנֵי נָשָׂא. כְּגוֹן בְּלַעַם, וְאוֹקְמוּהָ.
כִּדִּין כָּל בְּנֵי עֵלְמָא גֵימִין, וּמְזִבַּח תַּתְּאָה דְּלִבְר
אֶתְוֹקְד.

כְּפַלְגוֹת לֵילֵיא, אֶתְעַר רוּחַ צְפוֹן, וּמַהֲהוּא מְזִבַּח
תַּתְּאָה, נָפִיק שְׁלֵהוּבָא דְּאֶשָׁא, וְתִרְעִין
אֶתְתַּחֲחוּ, וְדִינִין תַּתְּאִין אֶתְכַנְשׁוּ בְּנוֹקְבֵייהוּ,
וְהֵהוּא שְׁלֵהוּבָא אִזִּיל וְשִׂאט, וְתִרְעִין דִּין עֵדִין
רוּחַ צְפוֹן, וּמֵאוֹתוֹ הַמְּזִבַּח הַתַּחְתּוֹן יוֹצֵאת שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ, וְהַתַּחְתּוֹנִים מְתַכְנְסִים לְנֹקְבִים שְׁלֵהֶם, וְאוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטָה, וְשַׁעֲרֵי גֵן עֵדֶן

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּהַר
סִינִי לֵאמֹר. דְּבַר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי
תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ וְגו'. רַבִּי
אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ויקרא ו) זֹאת
תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה
וְגו'. פְּסוּק זֶה בְּכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל בְּאַרְנוֹ, שֶׁהִיא עוֹלָה
וּמְתַחַבְרָת עִם הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ
בְּזוּג שְׁלֵם.

הִיא הָעוֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל
הַמְּזִבַּח כָּל הַלֵּילָה וְגו'. בֵּא
רְאֵה, כִּיּוֹן שְׁנַכְנַס הַלֵּילָה
וְהַשְּׁעָרִים סְתוּמִים, הַדִּינִים
הַתַּחְתּוֹנִים מְתַעוֹרְרִים
בְּעוֹלָם, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים
חַמּוּרִים וְאַתּוֹנוֹת וְכִלְבִּים.
חַמּוּרִים הָרִי בְּאַרְנוֹ, וְכִלְבִּים
וְאַתּוֹנוֹת לֹא מְשׁוֹטְטִים וְלֹא
הוֹלְכִים, אֶלָּא בְּהֵם עוֹשִׂים
כְּשָׂפִים לְבָנֵי אָדָם, כְּמוֹ
בְּלַעַם, וּפְרָשׁוּהָ. אִזְ כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם יִשְׁנִים, וְהַמְּזִבַּח
הַתַּחְתּוֹן הַחִיצוֹן שׁוֹרֵף.

בְּחִצּוֹת הַלֵּילָה מְתַעוֹרְרִת
וְהַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים, וְהַדִּינִים
וְשַׁעֲרֵי גֵן עֵדֶן

אֶת־פֶּתְחוֹ, עַד דְּמִטֵּי (נ"א צפרא) הֵהוּא שְׁלֵהוּבָא,
 אֶת־פְּלָג לְכַמָּה סְטָרִין דְּעֵלְמָא, וְעָאֵל (ד' ק"ח)
 תַּחֲוֹת גְּדַפּוּי דְתִרְנַגּוּלָא וְקָאֵרִי. (א"ו)

כִּדִּין קְדָשָא בְרִיד הוּא אֲשֶׁתִּכַּח בֵּין צְדִיקָיָא,
 וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מְשַׁבַּחַת לִיהּ לְקוּדְשָא בְרִיד
 הוּא, עַד דְּאֲתֵי צִפְרָא. כִּיּוֹן דְּאֲתֵי צִפְרָא, אֲשֶׁתִּכְחוּ
 מִשְׁתַּעֲנִין בְּרִזָא חָדָא. וְאִית לָהּ גַּיְיָחָא בְּבַעְלָהּ. הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב, עַל מוֹקְדָה עַל הַמְּזִבַּח כָּל הַלֵּילָהּ
 וְגו'. עַד הַבְּקָר, דְּהָא בְּצִפְרָא דִּינִין וְשְׁלֵהוּבִין
 אֲשֶׁתִּכְכוּ, וּכְדִין אֲתֵּר אֲבָרָהֶם בְּעֵלְמָא, וְגַיְיָחָא
 הוּא דְכָלָא.

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְּעָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, לָא
 אֲשֶׁתִּכְחוּ בָּהּ דִּינִין תַּתְּאִין, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 הָוֹת בָּהּ בְּגַיְיָחָא, עַל פְּנֵי דְכְּרוּבִים. כְּמָה
 דְּאֲתָמַר, דְּכְּתִיב, (ישעיה א) צֶדֶק יִלֵּן בָּהּ. כִּדִּין הָוֹת
 לָהּ גַּיְיָחָא מִכְּלָא. דְּהָא יִשְׂרָאֵל לָא גַּיְיָמִין, עַד
 דְּמִקְרִבֵי קָרְבָנָא דְּבֵין הָעֲרַבִים, וְאַסְתְּלִיקוּ דִּינִין.
 וְעוֹלָה הָוֹת אֲתוּקַד עַל מִדְּבַחָא, וּכְדִין הָוֹת לָהּ
 גַּיְיָחָא מִכְּלָא, וְלָא אֲשֶׁתִּכַּח אֵלָא אֶתְתָא
 בְּבַעְלָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב כִּי תִבְאוּ וְגו' וְשַׁבְתָּהּ
 הָאָרֶץ, גַּיְיָחָא וְדָאִי. (ויקרא כה) וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ
 לֵיּי, שִׁבְתָּ לֵיּי מִמֶּשׁ.

עַל הַמְּזִבַּח, וְאִזְ הִיָּה לָהּ נַחַת מֵהַכֹּל, וְלָא נִמְצָא אֵלָא אֲשֶׁה עִם בְּעֵלָהּ. זֶהוּ שְׁכַתוּב כִּי תִבְאוּ וְגו'
 וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ, מְנוּחָה בּוֹדָאִי. וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לָהּ, שִׁבְתָּ לָהּ מִמֶּשׁ.

נִפְתָּחִים, עַד שְׁמַגִּיעָה (הַבְּקָר)
 אוֹתָהּ הַשְּׁלֵהָבֶת, וּמִתְחַלְקָת
 לְכַמָּה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם,
 וְנִכְנָסֶת תַּחַת פְּנֵי הַתִּרְנַגּוּל,
 וְהוּא קוּרָא.

אִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא
 בֵּין הַצְּדִיקִים, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 מְשַׁבַּחַת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, עַד שְׁמַגִּיעַ הַבְּקָר. כִּיּוֹן
 שְׁמַגִּיעַ הַבְּקָר נִמְצָאִים
 מְסַפְּרִים בְּסוּד אֶחָד, וַיֵּשׁ לָהּ
 נַחַת עִם בְּעֵלָהּ. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 עַל מוֹקְדָה עַל הַמְּזִבַּח כָּל
 הַלֵּילָהּ וְגו'. עַד הַבְּקָר, שְׁהִרִי
 בַּבְּקָר הַדִּינִים וְהַשְּׁלֵהָבוֹת
 שׁוֹכְכִים, וְאִז מִתְעוֹרֵר
 אֲבָרָהֶם בְּעוֹלָם, וּמְנוּחָה הִיא
 שֶׁל הַכֹּל.

בָּא רָאָה, כִּיּוֹן שְׁנִכְנְסוּ
 יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ, לָא נִמְצָאוּ בָּהּ
 הַדִּינִים הַתַּחְתּוֹנִים, וּכְנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל הִיָּתָה בָּהּ בְּמְנוּחָה עַל
 פְּנֵי הַכְּרוּבִים, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר,
 שְׁכַתוּב (ישעיה א) צֶדֶק יִלֵּן בָּהּ.
 אִז הִיָּה לָהּ נַחַת מֵהַכֹּל, שְׁהִרִי
 יִשְׂרָאֵל לָא יִשְׁנִים עַד
 שְׁמִקְרִיבִים אֶת הַקָּרְבָּן שֶׁל
 בֵּין הָעֲרַבִים, וּמִסְתַּלְקִים
 הַדִּינִים. וְהָעוֹלָה הִיָּתָה בּוֹעֶרֶת

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קח ע"א
סוד יציאת עבד עברי בשביעית

וְשַׁבְּתָהּ הָאָרֶץ שַׁבַּת לַיְי, שַׁבַּת לַיְי מִמָּשׁ. תוּ
פֶתַח רַבִּי אֶלְעָזָר, (שמונת כא) כִּי תִקְנֶה עֶבֶד
עֲבָרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וְגו'. בְּגִין דְּכָל בַּר יִשְׂרָאֵל
דְּאִתְגַּזֵּר, דְּאִית בֵּיהּ רְשִׁימָא קְדִישָׁא, אִית לִיהּ
נִיחָא בְּשִׁמְטָה. דְּהָא דִּילִיהּ הוּא הֵהוּא שְׁמִטָה,
לְנִיחָא בֵּיהּ. וְדָא אֶקְרִי שַׁבַּת הָאָרֶץ, וְדָאִי חִירוּ
אִית בָּהּ. נִיחָא בָּהּ, כְּמָה דְשַׁבַּת נִיחָא הוּא
דְכֻלָּא, הַכִּי נָמִי שְׁמִטָה נִיחָא דְכֻלָּא, נִיחָא הוּא
דְרוּחָא וְגוֹפָא.

תָּא חַזִּי, ה' נִיחָא הוּא דְעֵלְאִי וְתַתְּאִי. בְּגִין
כְּךָ, ה' עֵלְאָה, ה' תַּתְּאָה. נִיחָא דְעֵלְאִין,
נִיחָא דְתַתְּאִין. ה' עֵלְאָה, שְׁבַע שָׁנִים שְׁבַע
פְּעָמִים. ה' תַּתְּאָה, שְׁבַע שָׁנִים בְּלַחֲוֹדֵיהּ. דָּא
שְׁמִטָה, וְדָא יוֹבְלָא.

וְכֹד מְסַתְּפְלִין מְלִי כְלָא חַד. בְּגִין כְּךָ וְשַׁבְּתָהּ
הָאָרֶץ, בְּהֵהוּא נִיחָא דְאַרְעָא, אֶצְטְרִיכוּ
עֲבָדִין נִיחָא. וּבְגִין כְּךָ, וּבְשִׁבְעִית יֵצֵא לַחֲפְשֵׁי
חֲנָם. חֲנָם, מֵהוּ חֲנָם. דְּלָא יְהִיב לְמַאֲרִיהּ כְּלוּם.

צְרִיכִים הָעֲבָדִים מְנוּחָה. וּמְשׁוּם כְּךָ, וּבְשִׁבְעִית יֵצֵא לַחֲפְשֵׁי
נֹתֵן לְאֲדוֹנוֹ כְּלוּם.

וְשַׁבְּתָהּ הָאָרֶץ שַׁבַּת לַה',
שַׁבַּת לַה' מִמָּשׁ. עוֹד פֶּתַח
רַבִּי אֶלְעָזָר, (שמונת כא) כִּי תִקְנֶה
עֶבֶד עֲבָרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
וְגו'. מְשׁוּם שְׁכָל בֶּן יִשְׂרָאֵל
שְׁנַמּוּל, שְׁיֵשׁ בּוֹ רְשָׁם קְדוּשׁ,
יֵשׁ לוֹ מְנוּחָה בְּשִׁמְטָה, שְׁהֲרִי
שְׁלוֹ הִיא אוֹתָהּ שְׁמִטָה, לְנוּחַ
בָּהּ. וְזוֹ נִקְרָאת שַׁבַּת הָאָרֶץ,
וְדָאִי חִירוּת יֵשׁ בָּהּ. מְנוּחָה
בָּהּ. כְּמוֹ שְׁשַׁבַּת הִיא מְנוּחַת
הַכֹּל, כְּךָ גַם הַשְׁמִטָה הִיא
מְנוּחַת הַכֹּל, מְנוּחָה הִיא שֶׁל
רוּחַ וְגוֹף.

בֹּא רְאֵה, ה' הִיא מְנוּחַת
הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. מְשׁוּם
כְּךָ, ה' עֲלִיוֹנָה, ה' תַּחְתּוֹנָה.
מְנוּחַת הָעֲלִיּוֹנִים, מְנוּחַת
הַתַּחְתּוֹנִים. ה' עֲלִיוֹנָה, שְׁבַע
שָׁנִים שְׁבַע פְּעָמִים. ה'
תַּחְתּוֹנָה שְׁבַע שָׁנִים בְּלִבְדָּן.
זוֹ שְׁמִטָה, וְזֶה יוֹבֵל.

וּכְשֶׁמְסַתְּפְלִים
הַכֹּל אַחַד. מְשׁוּם כְּךָ וְשַׁבְּתָהּ
הָאָרֶץ, בְּאוֹתָהּ מְנוּחַת הָאָרֶץ
חֲנָם. חֲנָם, מֵהוּ זֶה חֲנָם? שְׁלָא

אָלָא סוּד זֶה פֶּאן לְמַדְנֹו, כְּתוּב (במדבר יא) זְכָרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נָאֵכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם, בְּלִי בִרְכָה. שְׁלֹא הָיָה עָלֵינוּ בְּמִצְרַיִם הָעֵל שְׁלִמְעָלָה. בֵּא וּרְאֵה, עֲבָדִים פְּטוּרִים מֵעַל הַמְּלָכוֹת שְׁלִמְעָלָה, וְלָכֵן פְּטוּרִים מִן הַמְּצוּוֹת. מַה זֶה עַל מְלָכוֹת שָׁמַיִם? אָלָא כְּאוֹתוֹ שׁוֹר שְׁנוֹתָנִים עָלָיו עַל בִּהְתַּחֲלָה כִּדִּי לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ טוֹב לְעוֹלָם. וְאִם לֹא מְקַבֵּל עָלָיו אוֹתוֹ עַל, לֹא עוֹשֶׂה דָבָר. כִּף גַּם צָרִיף לְאָדָם לְקַבֵּל עָלָיו עַל בִּהְתַּחֲלָה, וְאַחַר כִּף שִׁיעֵבֵד בּוֹ בְּכָל מַה שְׁצָרִיף. וְאִם לֹא יְקַבֵּל עָלָיו אֶת ה' בִּירְאָה.

אָלָא דָּא רוּזָא, הָכָא אוֹלִיפְנָא, כְּתִיב (במדבר יא) זְכָרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נָאֵכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם, בְּלֹא בִרְכָה. דְּלֹא הָוָה עֲלָנָא בְּמִצְרַיִם עוֹל דְּלֵעִילָא. תָּא חֲזִי, עֲבָדִין פְּטוּרִין מֵעוֹל מְלָכוֹתָא דְּלֵעִילָא, וְעַל דָּא פְּטוּרִין מִן הַמְּצוּוֹת. מָאִי עוֹל מְלָכוֹת שָׁמַיִם. אָלָא, כְּהֵאִי תוֹרָא דִּיהֲבִין עָלֵיהּ עוֹל בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין לְאַפְקָא מִנֵּיהּ טַב לְעֵלְמָא. וְאִי לֹא קָבִיל עָלֵיהּ הֵהוּא עוֹל, לֹא עָבִיד מְדִי. הָכִי נָמִי אֲצַטְרִיף לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְקַבֵּלָא עָלֵיהּ עוֹל בְּקַדְמִיתָא, וְלִבְתָּר דִּיפְלַח בֵּיהּ בְּכָל מַה דְּאֲצַטְרִיף. וְאִי לֹא קָבִיל עָלֵיהּ הֵאִי בְּקַדְמִיתָא, לֹא יִיכּוֹל לְמַפְלַח. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים ב) עֲבָדוּ אֶת יי' בִּירְאָה.

אֶת זֶה בִּהְתַּחֲלָה, לֹא יוֹכֵל לְעַבֵּד. זֶהוּ שְׁכַתוּב, (תהלים ב) עֲבָדוּ

ספר אור הזהר (עמוד 261)

ה) בזכות הזהר תפרח ישועת ישראל

יש לחקר מדוע ספר הזהר הקדוש לא נתגלה בדורות הראשונים, ואיך נתגלה אחר פן בדורות הגרועים מהם וכו', אבל אחר שעבר אלף שנים מהחרבן שנגשלומו שנת ד' אלפים תתכ"ח אז היה יכול לבוא, ובעזונותינו הרבים אשתהי אשתהי, וזה חטא נוסף לכלל, ובפרט על כל חטאים וחלול שמו ויתברך ותורתו ונתגבר על היצר הרע מאד, יען כבר נתפרר הרבה, ועתה הבררה ברגלים, וכמו שכתוב: בעקבות משיחא חצפה יסגא, שהוא התאוה שמתגברת בראותה כי פלטה אליה רעה, וכמו שבאר בארץ רבינו האר"י זכר צדיק לברכה, ומתגברת להחטיא, אבל בשל פחה בענין הרעות ותקף הצרות, כי כבר הברר הרבה כאמור מפי כבוד האר"י זכר צדיק לברכה, ולכן סמוך לדורות שאחר האלף שנה מהחרבן נתגלה אור הזהר להגן על הדורות, ושאם נזפה לעסק בסתרי תורה פדת מה לעשות, בזכות זה תפרס ישע ישועת ישראל.

(חיד"א מערכת גדולים א' ר"ט)

מהרבי שמעון בן יוחאי ואילך התחיל להתנוצץ שני אלפי ימות המשיח, ומהפעל שם טוב ואילך התחיל להתנוצץ התגלות המשיח. (רבי ישראל דוב מולעדניק, שארית ישראל שער ההתקשרות, דף י"ב טור ד')

ו) על ידי הזהר יתבטלו כל הקלפות

וזהו דרש דרש משה, הינו בשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שלמה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

(דגל מחנה אפרים, פרשת שמני)

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קח ע"א-ב
סוד יראת ה' וקבלת עול מלכות שמים

הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים ב) עֲבְדוּ אֶת יְיָ בִירָאָה.

מֵהוּ בִירָאָה. כְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים)

רֵאשִׁית חֲכֻמָּה יִרְאֵת יְיָ. וְדָא מַלְכוּת שָׁמַיִם.

וּבְגִין כְּדָ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם. וְעַל דָּא הָאִי

בְּקִדְמִיתָא הוּא דְכֻלָּא. מָאן אוֹכַח. תְּפִלָּה,

בְּקִדְמִיתָא שֶׁל יָד. בְּגִין דְּבַהֲאִי עָיִיל לְשֹׂאֵר קִדְשָׁה.

וְאִי הָאִי לָא אֲשַׁתְּכַח לְגַבִּיָּה, לָא שְׂרִיא בִּיהַ קִדְשָׁה

לְעֵילָא, בְּגִין כְּדָ (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ

וְגו' כְּתִיב.

וְהָאִי עוֹל לָא שְׂרִיא, בְּמָאן דְּאִיהוּ כְּפִית בְּאַחֲרָא.

וְעַל דָּא עֲבָדִין פְּטוּרִין מֵעוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

וְאִי מֵהָאִי עוֹל פְּטוּרִין, מְכָל שְׂאֵר פְּטוּרִין. דְּהָא

שְׂאֵר לָא שְׂרִיא עָלֶיהָ דְּבַר גֵּשׁ, עַד דְּאֲשַׁתְּכַח גַּבִּיָּה

בְּהָאִי עוֹל. וּבְגִין כְּדָ הוּוּ אֶכְלִי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם

חֲנָם. אוֹף הָכָא יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי חֲנָם. דְּהָא עֲבָדָא

הָוָה, וְכָל מַה דְּעֵבִיד, חֲנָם הוּא, בְּלָא עוֹל מַלְכוּת

שָׁמַיִם. וְאִף עַל גַּב דְּחֲנָם הוּוּ עוֹבְדוּהִי יֵצֵא

לְחַפְּשֵׁי, וִיְהִי לִיהַ גַּבִּיָּה.

זֶהוּ שְׁכָתוּב, (תהלים ב) עֲבְדוּ

אֶת ה' בִּירָאָה. מַה זֶה

בִּירָאָה? כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר (שם קיא)

רֵאשִׁית חֲכֻמָּה יִרְאֵת ה', וְזוֹ

מַלְכוּת שָׁמַיִם. וּמְשׁוּם כְּדָ, עַל

מַלְכוּת שָׁמַיִם. וְעַל כְּדָ זֶה הִיא

הִירָאשִׁית שֶׁל הַכֹּל. מִי

מוֹכִיחַ? תְּפִלָּה, בְּהִתְחַלָּה שֶׁל

יָד, מְשׁוּם שֶׁבְּזֶה הוּא נִכְנָס

לְשֹׂאֵר הַקֹּדֶשׁ. וְאִם זֶה לָא

נִמְצָא אֲצֵלוֹ, לָא שׁוֹרָה עָלָיו

קִדְשָׁה לְמַעְלָה, מְשׁוּם זֶה

כְּתוּב, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֵא

אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'.

וְהָעַל הַזֶּה לָא שׁוֹרָה בְּמִי

שְׁכָפוֹת לְאַחַר, וְעַל כֵּן

עֲבָדִים פְּטוּרִים מֵעַל מַלְכוּת

שָׁמַיִם. וְאִם מֵהָעַל הַזֶּה הֵם

פְּטוּרִים, מְכָל הַשְּׂאֵר הֵם

פְּטוּרִים, שֶׁהָרִי הַשְּׂאֵר לָא

שׁוֹרָה עַל הָאָדָם, עַד שֶׁנִּמְצָא

עֲמוֹ הָעַל הַזֶּה, וּמְשׁוּם זֶה הָיוּ

אוֹכְלִים יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם

חֲנָם. אִף כָּאן יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי

חֲנָם, שֶׁהָרִי עֲבָד הָיָה, וְכָל

מַה שֶׁעָשָׂה - חֲנָם הוּא, בְּלִי עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם. וְאִף עַל גַּב שְׁחָנָם הָיוּ מַעֲשָׂיו - יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי

וְתִהְיֶה לוֹ מְנוּחָה.

לְבַתָּר דְּאִיהוּ בְּחִירוֹ, וְאַשְׁתַּכַּח בֵּיהּ נְיִחָא, יְהִיבִין
עָלֶיהָ עוֹל, מִהֵהוּא אַתְר דְּאַפִּיק לִיה
לְחִירוֹ. וְאִי בַר נָשׁ יִסְרַב לְמִיפִק לְחִירוֹ, כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר וְאִם אָמַר יֹאמַר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנִי וְגו' .
הָא וְדִאי פְּגִים לִיה לְהֵאֵי אַתְר, דְּשָׁבִיק עוֹל
מְלֻכוּתָא דְלַעֲיָלָא, וְנָטִיל עוֹל דְּמֵאֲרִיָּה. וְעַל דָּא
מַה כְּתִיב, וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל
הַדִּלְתָּ וְגו' . וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים. אֶל
הָאֱלֹהִים סְתָם. לְגַבֵּי הַהוּא אַתְר דְּפְגִים לִיה דְּהָכִי
נְמִי אֱלֹהִים אֶקְרִי.

וְלֹאֲזַן אַתְר יִתְקַרֵּיב לְגַבֵּיָּהּ. אֶל הַדִּלְתָּ אוֹ אֶל
הַמְזוּזָה. ^(דף ק"ח ע"ב) פְּגִין דְּהֵאֵי אַתְר פְּתַחָא
הוּא דְלַעֲיָלָא, וּמְזוּזָה אֶקְרִי, וְהָא אַתְמַר. וְכִיּוֹן
דְּאִיהוּ אַכְּוֹן לְאַפְגָּמָא לְהֵאֵי אַתְר, הַהוּא פְּגִימוֹ
אַשְׁתַּאֲר בְּהִדְיָה בֵּיהּ פְּגוּפִיָּה הָדָא הוּא דְכְתִיב,
וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אֲזֵנוֹ בַּמְרָצַע וְעִבְדוֹ לְעוֹלָם. יְהוּ
עִבְדָּא תַּחַת רַגְלוֹי דְּמֵאֲרִיָּה, עַד שְׁתָּא דְיוֹבְלָא.

אַתְּ אֲזֵנוֹ אַמְאִי. הָא אוֹקְמוּהָ. אֲבָל שְׁמִיעָה תְּלִי
בְּהֵאֵי אַתְר, עֲשִׂיָּה לַעֲיָלָא. וּבְגִין דְּיִשְׂרָאֵל כַּד
קָרִיבוּ לְטוֹרָא דְסִינֵי, וְהוּוּ בְּרַחֲמֵימוּ דְלַבִּיָּהּ
לְאַתְקַרְבָּא לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אֶקְדִּימוּ עֲשִׂיָּה

אֲבָל שְׁמִיעָה תְּלוּיָהּ בְּמָקוֹם הַזֶּה, עֲשִׂיָּה לְמַעְלָה. וּמִשׁוּם
שְׂיִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁקָּרְבוּ לְהַר סִינֵי

לְאַחַר שֶׁהוּא בְּחֵרוֹת
וְנִמְצָאת בּוֹ מְנוּחָה, נוֹתְנִים
עָלָיו עוֹל, מֵאוֹתוֹ מָקוֹם
שֶׁהוֹצִיא אוֹתוֹ לְחֵרוֹת. וְאִם
בֶּן אָדָם יִסְרַב לְצַאת לְחֵרוֹת,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאִם אָמַר יֹאמַר
הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדֹנִי וְגו' ,
הֲרִי בּוֹדֵאֵי פָּגַם אֶת אוֹתוֹ
מָקוֹם, שֶׁעֲזַב עַל מְלֻכוֹת
שְׁלִמְעָלָה וְלָקַח אֶת עַל
אֲדוֹנוֹ. וְעַל זֶה מַה כְּתוּב?
וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים
וְהִגִּישׁוּ אֶל הַדִּלְתָּ וְגו' .
וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים,
אֶל הָאֱלֹהִים סְתָם, אֶל אוֹתוֹ
הַמָּקוֹם שֶׁפָּגַם אוֹתוֹ שְׁגַם כֵּן
נִקְרָא אֱלֹהִים.

וְלֹאֲיִזָּה מָקוֹם יִקְרַב אֲלָיו?
אֶל הַדִּלְתָּ אוֹ אֶל הַמְזוּזָה.
מִשׁוּם שֶׁהַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא
הַפְּתַח שְׁלִמְעָלָה, וְנִקְרָא
מְזוּזָה, וְהֲרִי נִתְבָּאֵר. וְכִיּוֹן
שֶׁהוּא הַתְּכּוֹן לְפָגַם אֶת
הַמָּקוֹם הַזֶּה, אוֹתוֹ פָּגַם
נִשְׁאָר עִמּוֹ בּוֹ בְּגוּפּוֹ. זֶהוּ
שֶׁכְּתוּב וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אֲזֵנוֹ
בַּמְרָצַע וְעִבְדוֹ לְעוֹלָם. יְהִיָּה
עִבְדָּא תַּחַת רַגְלֵי אֲדוֹנוֹ עַד
שְׁנַת הַיּוֹבֵל.

לְמָה אֲזֵנוֹ? הֲרִי פְּרִשׁוּהָ.
שְׂיִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁקָּרְבוּ לְהַר סִינֵי

לְשִׁמְיָעָה, דְּהָא שְׁמִיָּעָה בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר עֵשִׂיָּה. שְׁמִיָּעָה בְּהַאי שְׁמִיָּטָה תְּלִיָּא. וְעַל דָּא הוּא פְּגִים לְהַאי שְׁמִיָּעָה, יתְּפַגִּים שְׁמִיָּעָה דִּילֵיהּ, וְיִשְׁתַּאֲר פְּגִימוּ בֵּיהּ. וְלֹא יִשְׁתַּאֲר הוּא עֲבָדָא לְמַאֲרִיָּה, עַד דִּיתְקַרְב לְהַהוּא אֲתֵר דְּפְגִים, וְיִתְּפַגִּים הוּא קַמִּיָּה, וְיִשְׁתַּאֲר בֵּיהּ הַהוּא פְּגִימוּ. וּבְגִין כֶּךָ, וְהִגִּישׁוּ אֲדָנֵינוּ אֶל הָאֱלֹהִים סִתָּם, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא. וְעַל דָּא, וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שַׁבַּת לַיְיָ.

הָאֱלֹהִים סִתָּם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ. וְעַל זֶה, וְשַׁבְתָּהּ הָאָרֶץ שַׁבַּת לַה'.

ספר אור הזהר (עמוד 263)

– פֶּרֶק ו –

אֲפֹשֵׁר לְאָדָם שִׁיְהִיָּה בְּקִי בְּשׁ"ס וּפּוֹסְקִים וּבְאוֹתוֹ זְמַן עִם הָאָרֶץ גָּמוֹר
(א) הַלְמוֹד בְּכַתְבֵי הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה לֹא יִהְיֶה מִפְּנֵי הַחֲקִירָה, אֲלֵא לְהַאֲיר עַל נַפְשׁוֹ אוֹר צַח וּמְצַחֲצַח

בְּנֵי וְאֲחֵי, תְּרַגְּלוּ עֲצֻמְכֶם לְלַמֵּד בְּדִבְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׁקְדָּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָאָה אוֹר הַזֶּהָר מִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ לֹא רָאָה מְאוּרוֹת מִיָּמָיו וְלֹא טַעַם טַעַם הַתּוֹרָה. וְעוֹד, שֶׁהוּא מִטְהַר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכֵּה אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפָתַיִם סְגֻלָּה וְתַקוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּבִפְרָט סֵפֶר הַתְּקוּנִים שֶׁהֵם תְּקוּנֵי הַנֶּפֶשׁ מִמַּשׁ מִכָּל פְּגָם וְסִיג וְחֻלְאָת.

וּפְרוּשׁ הַמְקַדֵּשׁ מִלָּד, פְּרוּשׁ שְׁלוֹ הוּא פְּרוּשׁ טוֹב, וְכֵן כָּל סִפְרֵי הַסְּפָרִים קִדְשׁ וְרִאיוֹן לְלַמֵּד בְּהֵם, וְכֵן כַּתְבֵי מֶרֶן הָאֶרֶץ לֹא יִהְיֶה לְמוֹדוֹ בְּהֵם שִׁיְהִיָּה חוֹקֵר וּמְקַבֵּל, אֲלֵא לְהַאֲיר עַל נַפְשׁוֹ אוֹר צַח וּמְצַחֲצַח אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק לְהַדְלִיק נַפְשׁוֹ הַמְשַׁכֵּלֶת וּבִקְדוּשָׁה וְטְהוּרָה לִיעוֹל בְּלֹא כְּסוּפָא לְעֵלְמָא דְּאֲתֵי, מִשּׁוּם דְּתַמְן שְׁאֵלְתָא שְׂאִיל לְנָא, וְחֻכְמָה בְּעִין מִינֵיהּ, וְעַקֵּר הַלְמוֹד לְאַנְהָרָא עַל הַנֶּפֶשׁ, כְּמַבְאָר בְּזֶהָר וְאַתְנַהֲרִין בְּאֵילִין מְלִין אֲתַנְהִירוּ בְּשִׁלְמוֹתָא כְּמָא דְּאַצְטְרַד, וְרַבֵּי אַבְא אֲתַלְהִיטוּ אֲנַפּוּי כְּנֹרָא, זֶהוּ עַקֵּר הַלְמוֹד הַמְאִירוֹת עֵינַיִם וּמְשִׁיבוֹת נַפְשׁ.

אֲבָל אֵל תְּדַמֵּי בְּנַפְשְׁךָ שׁוּם צִיּוֹר וְהַשְּׁגָה לִיתְּפַס אִיזָה מֵהוּת בְּסִפְרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, אֲלֵא יִדְעוֹת מְצִיאוֹתָן וְלֹא מֵהוּת כָּלֵל בְּשׁוּם דְּמִיּוֹן כָּלֵל חֲלִילָה וְחֲלִילָה. וְכֵבֵר הָאֲרַכְנֵנוּ בְּסִפְרֵנוּ נְתִיב מְצוּתִידָּה דִּי וְהוֹתֵר וּמִשְׁם מֶרֶן הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה, אֵל יִפְתּוּךָ רַמֵּי הַקּוּמָה קְרוּאֵי הַשְּׂאוּל הַאוּמְרִים כִּי שֵׁם בְּמִקּוּם הַנְּאֻצְלִים הַעֲלוּנִים יֵשׁ אִיזָה תְּפִיסָה לְהַשִּׁיג שׁוּם מֵהוּת וּמְרֹאוֹת וּגְוִנִים אוֹ שׁוּם הַשְּׁגָה וְצִיּוֹר בְּחוּשׁ הַנְּשָׁמִי, עֵבֵר עַל נַפְשֵׁם הַמִּים הַיּוֹדוּנִים, דְּבִרוּ בְּחוּשׁ הַנְּשָׁמִי שׁוּם עֲנֵן הַשְּׁגָה וְצִיּוֹר בְּמְרֹאוֹת עֲלוּנִים, רוּאָה וְאִינוּ נְרָאָה, הַמְתַּנְּאָה עַל כָּל גְּאָה, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, לִית אֲתֵר פְּגוּי מִינֵיהּ, עֲנֵן שֵׁם הַיֵּטֵב. וְעַקֵּר לְמוֹד שֶׁל סִפְרֵים הַפְּנִימִיּוֹת שְׁעָרֵי אוֹרָה, עֵץ הַחַיִּים וּפְרֵי עֵץ חַיִּים, זֶהָר רְקִיעַ, קוֹל בְּרַמְהָ, לְקוּטֵי תוֹרָה, אַרְבַּע מְאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף, אוֹצְרוֹת חַיִּים, מְבוּא שְׁעָרִים.

(הַקְּדַמַּת סֵפֶר צִי עֲדוּן עַל מְשֻׁנּוֹת)

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קי ע"ב
סוד השגחה פרטית ובטחון

וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל וְגו', (ויקרא כה) רַבֵּי יְהוּדָה
פְּתַח, (תהלים זז) בְּטַח בְּיָי' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ
וְרַעַה אַמוּנָה. לְעוֹלָם בַּר נָשׁ יֵהָא זְהִיר בְּמֵאֲרִיָּה,
וַיִּדְבֹק לְבִיָּה בְּמַהֲיִמְנוּתָא עֲלָאָה, בְּגִין דִּיהוּי שְׁלָיִם
בְּמֵאֲרִיָּה. דְּכֹד יֵהוּי שְׁלָיִם בֵּיָה, לֹא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא
לִיָּה כָּל בְּנֵי עַלְמָא.

תָּא חֲזִי, בְּטַח בְּיָי' וַעֲשֵׂה טוֹב, מָאִי וַעֲשֵׂה טוֹב.
אַלָּא הָכִי תַנִּינוּ, בְּעוֹבְדָא דְלַתְתָּא, יתְעַר
עוֹבְדָא דְלַעֲיָלָא. וְהָא אוֹקְמוּהָ, וַעֲשִׂיתֶם אוֹתֶם,
כְּבִיכּוֹל, אֲתוֹן תַּעֲבְדוֹן לְהוֹן, בְּגִין דְּבַהּהוּא
אַתְעֵרוּתָא דְלִכּוֹן דְּאַתּוֹן עֲבַדִּין לְתַתָּא, אַתְעַר
לַעֲיָלָא וְעַל דָּא וַעֲשֵׂה טוֹב כְּתִיב, וְאִין טוֹב, אַלָּא
צְדִיק, דְּכְתִיב (ישעיה ג) אֲמָרוּ צְדִיק כִּי טוֹב. כִּיּוֹן
דְּאַתּוֹן עֲבַדִּין הָאִי, וְדָאִי הָאִי טוֹב יתְעַר, כִּדִּין שְׁכֵן
אֶרֶץ וְרַעַה אַמוּנָה, וְכֹלָא חַד.

שְׁכֵן אֶרֶץ, אֶרֶץ עֲלָאָה. דְּהָא לִית לָךְ בְּעַלְמָא,
דִּיכּוֹל לְמַשְׁרֵי בְּהַדָּה, עַד דִּיתְעַר הָאִי טוֹב
לְגַבְהָ, כִּיּוֹן דִּיתְעַר לִיָּה, כְּבִיכּוֹל הוּא עֲבִיד לִיָּה,

שְׁכֵן אֶרֶץ, אֶרֶץ הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהָרִי אִין לָךְ בְּעוֹלָם שְׁיִכּוֹל לְשָׂרוּת עֲמָה עַד שְׁיִתְעוֹרֵר הַטּוֹב
הַזֶּה אֵלֶיהָ. כִּיּוֹן שְׁמַעוֹרֵר אוֹתוֹ, כְּבִיכּוֹל הוּא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ, וְאִז שְׁכֵן אֶרֶץ, שְׂרָה בְּתוֹכָהּ וְאֹכֵל

וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל וְגו'.
רַבֵּי יְהוּדָה פְּתַח, (תהלים לז)
בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן
אֶרֶץ וְרַעַה אַמוּנָה. לְעוֹלָם
יֵהִיָּה בֶן אָדָם זְהִיר בְּרַבּוֹנוֹ,
וַיִּדְבֹק לְבָבוֹ בְּאַמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
כְּדִי שְׁיֵהִיָּה שְׁלָם עִם רַבּוֹנוֹ.
שְׁכַשְׁיֵהִיָּה שְׁלָם עִמוֹ, לֹא
יִכְלֹו לְהַזִּיקוֹ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

בָּא רָאָה, בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה
טוֹב, מַה זֶה וַעֲשֵׂה טוֹב? אַלָּא
כְּךָ שְׁנִינוּ, בְּמַעֲשֵׂה שְׁלִמְטָה
מִתְעוֹרֵר מַעֲשֵׂה שְׁלִמְעָלָה.
וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ, וַעֲשִׂיתֶם אֹתֶם
- כְּבִיכּוֹל אֹתֶם תַּעֲשׂוּ אוֹתֶם,
מִשׁוּם שְׁבִאוּתָהּ הַתְעוֹרְרוּת
שְׁלָכֶם שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים לְמַטָּה,
מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה, וְעַל זֶה
כְּתוּב וַעֲשֵׂה טוֹב, וְאִין טוֹב
אַלָּא צְדִיק, שְׁכַתּוּב (ישעיה ג)
אֲמָרוּ צְדִיק כִּי טוֹב. כִּיּוֹן
שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים אֶת זֶה, וְדָאִי
שְׁהַטּוֹב הַזֶּה יתְעוֹרֵר, וְאִז
שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אַמוּנָה, וְהַכֹּל
אַחַד.

פְּרִיָּה, הַשְׁתַּעֲשַׁע עִמָּה. וְרַעַה
אֲמוּנָה, זוֹ אֶרֶץ, וְהַכֹּל אֶחָד,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צב)
וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת. וְרַעַה
אֲמוּנָה, הַנְּהִיגָה בְּכֹל רְצוֹנְךָ.

וְאִם לֹא תִתְעוֹרֵר כְּנִגְדָּה,
הַטּוֹב הַזֶּה מִתְרַחֵק מִמֶּנָּה,
וְאֵל תִּתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, אֵל
תִּתְקַרֵּב לְתוֹךְ כְּבִשָּׁן אֵשׁ
יִקְדָּת. וְאִם תִּקְרַב אֵלֶיךָ -
בְּפֶחַד, כְּמִי שֶׁפּוֹחַד מִן הַמּוֹת,
שֶׁהֲרִי אִזּוֹ הָאֵשׁ דּוֹלְקֵת
וְשׂוֹרֶפֶת אֶת הָעוֹלָם
בְּשִׁלְהוֹבוֹתֶיךָ. וְכִיּוֹן

שֶׁמִּתְעוֹרֵר כְּנִגְדָּה הַטּוֹב הַזֶּה,
אִזּוֹ הוּא שׂוֹרֵה בְּתוֹכָהּ, וְאֵתָהּ
אֵל תִּפְחַד מִמֶּנָּה. אִזּוֹ - (איוב כב)
וְתִגְזֹר אָמַר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל
דְּרָכֶיךָ נִגָּה אֹר.

בֹּא רֵאֵה, בְּנֵי הָאֲמוּנָה
מִנְהִיגִים אֶת זֹאת לְרְצוֹנָם
בְּכֹל יוֹם. מִי הֵם בְּנֵי
הָאֲמוּנָה? אוֹתָם שֶׁמִּתְעוֹרְרִים
הַטּוֹב הַזֶּה כְּנִגְדּוֹ, וְלֹא חָס
עַל שְׁלוֹם, וַיִּוָּדְעִים שֶׁהֲרִי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ
יֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יא)
יֵשׁ מִפְּזֹר וְנוֹסֵף עוֹד. מָה

הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁזֶה מִתְעוֹרֵר בְּרִכּוֹת כְּנִגְדּוֹ, וְלֹא יֹאמֵר: אִם אֵתָן אֶת זֶה עֲכָשׁוּ, מָה אֶעֱשֶׂה
לְמַחֵר? אֵלָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ בְּרִכּוֹת עַד בְּלִי דֵי, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה.

וְכִדִּין שֶׁכֵּן אֶרֶץ, שְׂרִי בְּגוֹוָה, אֵיכּוֹל אֵיכָּה,
אֲשֶׁתַּעֲשֶׂע בַּהֲדָה. וְרַעַה אֲמוּנָה, דָּא אֶרֶץ וְכֹלָא
חַד כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים צב) וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת.
וְרַעַה אֲמוּנָה, הוּי דְּבַר לָהּ בְּכֹל רְעוּתְךָ.

וְאִי לֹא תִתְעַר לְקַבְּלָהּ, הֵאִי טוֹב אֶתְרַחֵק מִנָּה,
וְלֹא תִקְרַב בַּהֲדָה, לֹא תִקְרַב לְגוֹ אֶתוֹן נוֹרָא
יְקִידָתָא, וְאִי תִקְרַב בַּהֲדָה, בְּדַחִילוֹ, כְּמָאן דְּדַחִיל
מִן מוֹתָא. דְּהֵא כִּדִּין נוֹרָא דְלִיק, וְאוּקִיד עֲלֵמָא
בְּשִׁלְהוֹבוֹי. וְכִיּוֹן דְּאַתְעַר לְקַבְּלָהּ הֵאִי טוֹב, כִּדִּין,
שְׂאֵרֵי בְּגוֹוָה, וְלֹא תִדַּחַל מִנָּה אֲנָתָּה, כִּדִּין, (איוב
cb) וְתִגְזֹר אָמַר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגָּה אֹר.

תָּא חַזִּי, בְּנֵי מְהִימְנוּתָא מְדַבְּרֵי לְהֵאִי לְרְעוּתָהוֹן
בְּכֹל יוֹמָא. מָאן אֵינּוֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא. אֵינּוֹן
דְּמִתְעַרֵּי הֵאִי טוֹב לְקַבְּלֶיהָ, וְלֹא חָס עַל דִּילֶיהָ,
וַיִּוָּדְעֵי דְהֵא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֶיהָ יְתִיר. כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר, (משלי יא) יֵשׁ מִפְּזֹר וְנוֹסֵף עוֹד. מָאִי
טַעַמָּא. בְּנִין דְּהֵאִי אֶתְעַר בְּרִכָּאן לְקַבְּלֶיהָ, וְלֹא
יִימָא אִי אֵתָן הֵאִי הַשְׁתָּא, מָאִי אֶעֱבִיד לְמַחֵר.
אֵלָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֶיהָ בְּרִכָּאן עַד בְּלִי
דֵי, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

וּבְגִין כֶּךָ, וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית
וְגו', מַה כְּתִיב. וְצִוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם
בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂתָ אֶת הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים.
וְעָשִׂתָ, וְעָשִׂתָה מִיְבֵעֵי לֵיהּ, מָאֵי וְעָשִׂתָ. אֲלֹא
לְאַפְקָא ה', דְּאִית לָהּ שְׂמִטָּה וְנִיחָא, וְלֹא עֶבֶד
עֲבִידתָא. כְּתִיב (שְׁמוֹת טו) רְאוּ כִי יִי' וְגו' נוֹתֵן לָכֶם
בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יּוֹמִים וְגו', כְּגוֹנָא דָּא וְצִוִּיתִי
אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְגו'.

וּמִשּׁוֹם כֶּךָ, וְכִי תֹאמְרוּ מַה
נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת וְגו',
מַה כְּתוּב? וְצִוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי
לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂתָ
אֶת הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים.
וְעָשִׂתָ?! וְעָשִׂתָה הִיא צְרִיף
לְהִיּוֹת! מַה זֶה וְעָשִׂתָ? אֲלֹא
לְהוֹצִיא ה', שְׁיֵשׁ לָהּ שְׂמִטָּה
וּמְנוּחָה וְלֹא עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה.
כְּתוּב (שְׁמוֹת טו) רְאוּ כִי ה' וְגו',
נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם
יּוֹמִים וְגו'. כְּגוֹן זֶה, וְצִוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְגו'.

ספר אור הזהר (עמוד 264)

ב) אֲפֹשֶׁר לְאָדָם שִׁיחִיָּה בְּקִי בַש"ס וּפּוֹסְקִים וּבְאֹתוֹ זְמַן עִם הָאָרֶץ גְּמוּר

או יאמר, איזהו חכם, כמבאר בספר הקנה שאפשר שילמד אדם ש"ס ופוסקים ויחכם הרבה ויהיה עם הארץ גמור, עם נבל דקבילו אוריתא שהוא נבולות חכמה שלמעלה תורה, ואינו לומד ברזון דאוריתא שהוא חיות הפנימי של התורה, ומי שהוא למדן מפלג בקי בכל התורה ועוסק בפלפול של הכל שלא לשמה ואינו לומד לשמה להשיג נעם ערבות ידידות מתיקות התורה אשר זה אי אפשר להשיג אם לא בהסיר ממנו כל אות הזמן וערבות המרגש, וללמד בספר הזהר ובכתבי מרן אלקי האר"י, בעץ חיים ופרי עץ חיים ושער היחודים, במתיקות ונעם זו השכינה שזה יקרא חכם, אבל למדן לפלפל בפלפול של הכל ומקיים המצוות באבנים על ראשו, זה נקרא נבל ולא חכם דקבילו אוריתא ולא חכימו.

ולכן בני אחי, אל ירע לבכם לומר לכשאפנה מכל מדות רעות ותאוות רעות אשנה, שמא לא תפנה ותלך בבושה וכסופא דאנפין לעולם עליון, כי אין לך חיים בעולם הזה ובעולם הבא אלא בלמוד גמרא ופוסקים עם חכמת הזהר וכתבי מרן אלקי האר"י, על פי הקדמות מרן אלקי הרב ישראל בעל שם טוב זכר צדיק לברכה, וזה ישג לך לכשתתאבק בעפר רגלי צדיקים בעקבי הצאן, נדושין בעקב, ובעיון בספרי הגדול.

ואל תחוש על שיעבר עליך נסיונות מרורים לשעתן ומתוקים אחר כך, ודבק נפשך תמיד לפי השגתך בספר הזהר ובכתבי מרן האר"י מאד ביראה ואהבה והכנעה, שלא תהיה בונתך חלילה להיות רב ורבי, כי זה הוא עבודה זרה ממש, כי די בחסרון השלמות זה שתעסק בה מצד ערבות ידידות נעימות חביבות דבקות נעם זו השכינה, כי באמת העקר הוא לעשות רצון בוראו ונחת רוח לפניו, אף שהוא בקטנות גמור, עפר ואפר, אין ממש, ויסור ממנו כל המחשבות הטורדות וידבק נפשו לאור עליון אל עולם ברוך הוא וברוך שמו לעשות נחת רוח, כתולע קטן הרוחש על הארץ אף שיהיה לך טעות, אף על פי כן הוא טוב.

ולכן אחי ובני נפשות יקרות, מחכמה סתימאה הנדושין בעקב חסידי עליון, גבוהים ורמים, תדבקו נפשכם בספר הזהר, תקונים, זהר חדש, עץ חיים, פרי עץ חיים, מבוא שערים, אוצרות חיים, שערי היחודים, ארבע מאות שקל בסף, זהר רקיע, קול ברמה, לקוטי תורה, ויחקקו על לוח לבכם ובהכנעה גדולה ובאהבת ישראל.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף קי ע"ב קיא ע"א
צדקה מצלת ממות

רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזִילֵי בְּאַרְחָא, פִּגְעוּ
בְּהֵוּא טוֹרָא, אֲשַׁפְּחוּ תְּרֵי גַבְרֵי דֵהוּוּ אֲזִילֵי,
אֲדִהְכִי חָמוּ חַד בַּר נָשׁ דִּהְוָה אֲתִי, וְאָמַר לוֹן,
בְּמָטוּ מַצִּיכּוּ, הָבוּ לִי מְזוּנָא פִּתָּא דְנֶהְמָא, דִּהְנִי
תְּרִין יוֹמִין דִּתְעֵינָא בְּמַדְבְּרָא, וְלֹא אֶכְלָנָא מְדִי.
אֲשַׁתְּמִיט חַד מֵאֵינוּן תְּרֵי גַבְרֵי, וְאֶפִּיק מְזוּנִיָּה
דֵּאִיהוּ אֵיִיתִי לְאַוֶּרְחָא, וַיְהִיב לִיָּהּ, וְאָכִיל וְאֲשַׁקֵּי
לִיָּהּ. אָמַר לִיָּהּ חֲבֵרִיָּהּ, מַה תַּעֲבִיד מִן מְזוּנָא, דִּהָא
אֲנָא דִּידִי אֶכְלָנָא. אָמַר לִיָּהּ, וּמָה עָלִי דִידָךְ, אֲנָא
אֲזִיל, יְתִיב גַּבִּיָּהּ הֵהוּא מְסַכְנָא, עַד דִּאֶכַּל כָּל מַה
דִּהְוָה גַּבִּיָּהּ, וְהֵהוּא נֶהְמָא דֵּאֲשַׁתָּאָר, יְהִיב לִיָּהּ
לְאַוֶּרְחָא, וְאֲזִיל לִיָּהּ.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, לָא בְּעָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְמִלָּה
דָּא יִתְעַבִּיד עַל יְדוֹן. אָמַר רַבִּי יוֹסִי דִּילְמָא
דִּינָא אֲתַגְזֹר עַל הֵהוּא בַר נָשׁ, וּבְעָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְזַמְנָא קַמִּיָּהּ הָאִי, בְּגִין לְשִׁזְבָּא לִיָּהּ. עַד דִּהוּוּ
אֲזִילֵי, לָאָה הֵהוּא גַבְרָא בְּאַוֶּרְחָא, אָמַר לִיָּהּ
חֲבֵרִיָּהּ, וְלֹא ^(דף קר"א ע"א) אֲמִינָא לָךְ דִּלָּא תִתֵּן נֶהְמָא

זֶה פְּדִי לְהַצִּילוֹ. בְּעוֹד שֶׁהֲלֹכוּ, הִתְעַיֵף אוֹתוֹ אִישׁ בְּדֶרֶךְ. לָךְ שְׂלֵא תִתֵּן לָחֶם לְאַחֵר? אָמַר רַבִּי חֵיִיא לְרַבִּי יוֹסִי, הֲרִי מְזוּן עֲמִנּוּ, נִתֵּן לוֹ לְאֶכַּל.

רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, פִּגְעוּ בְּאוֹתוֹ
הַר, מְצָאוּ שְׁנֵי גַבְרִים שֶׁהָיוּ
הוֹלְכִים. בֵּין כֶּף רָאוּ אִישׁ
אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא, וְאָמַר לָהֶם:
בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, תָּנוּ לִי מְזוּן
פֶּת לָחֶם, שֶׁשְׁנֵי יָמִים אֵלֶּה
שֶׁתְּעִיִּתִי בַּמִּדְבָּר וְלֹא אֶכְלֶתִי
דָּבָר. נִשְׁמַט אֶחָד מֵאוֹתָם שְׁנֵי
גַבְרִים, וְהוֹצִיא מְזוּנוֹ שֶׁהוּא
הֵבִיא לְדֶרֶךְ, וְנָתַן לוֹ וְהֵאֲכִיל
וְהִשְׁקָה אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ חֲבֵרוֹ:
מַה תַּעֲשֶׂה עִם הַמְזוּן, שֶׁהָרִי
אֲנִי אֶת שְׁלֵי אֲנִי אוֹכֵל? אָמַר
לוֹ: וּמָה עַל שְׁלֶךְ אֲנִי הוֹלֵךְ?
יֵשֵׁב אֲצִלוֹ אוֹתוֹ עָנִי, עַד
שֶׁאֶכַּל כָּל מַה שֶׁהָיָה אֲצִלוֹ,
וְאוֹתוֹ לָחֶם שֶׁנִּשְׁאַר נָתַן לוֹ
לְדֶרֶךְ, וְהִלֵּךְ לוֹ.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, לֹא רָצָה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁדָּבַר
זֶה יַעֲשֶׂה עַל יְדִינּוּ. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, אוֹלֵי נִגְזֹר דִּין עַל
אוֹתוֹ אִישׁ, וְרָצָה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהַזְמִין לְפָנָיו אֶת
אָמַר לוֹ חֲבֵרוֹ: וְלֹא אָמַרְתִּי
לָךְ שְׂלֵא תִתֵּן לָחֶם לְאַחֵר? אָמַר רַבִּי חֵיִיא לְרַבִּי יוֹסִי, הֲרִי מְזוּן עֲמִנּוּ, נִתֵּן לוֹ לְאֶכַּל.

אמר רבי יוסי, התרצה להוציא ממנו את הזכות? גלף ונראה, שהרי בודאי בצורת פניו של זה, הדפוס של המות נאחז, ורצה הקדוש ברוך הוא לזמן זכותו כדי להצילו.

בין כך ישב אותו האיש וישן תחת אילן אחד, וחברו התרחק ממנו וישב בדרך אחרת. אמר רבי יוסי לרבי חייא, כעת נשב ונראה, שודאי הקדוש ברוך הוא רוצה להרחיש לו גם קמו וחכו. בין כך ראו צורה אחת של שלהבות עומדת לפניו. אמר רבי חייא, אוי על אותו האיש, שעכשו ימות. אמר רבי יוסי, אשרי אותו האיש, שהקדוש ברוך הוא ירחיש לו גם בין כך ירד מאילן אחד נחש אחד ורצה להרגו. קמה אותה צורה עליו והרגתו. סובבה הצורה בראשה, והלכה לה.

אמר רבי יוסי, ולא אמרתי לך שהקדוש ברוך הוא רוצה להרחיש לו גם, ולא תוציא זכותו ממנו? בין כך התעורר אותו האיש, וקם והלך לו. אחזו בו רבי חייא ורבי יוסי, ונתנו לו לאכל. אחר שאכל, הראו לו הנס שהרחיש לו הקדוש ברוך הוא.

לאחרא. אמר רבי חייא לרבי יוסי, הא מזונא גבן ניתב ליה למיכל. אמר רבי יוסי תבעי למופק מניה זכותא, נזיל ונחמי, דהא ודאי בקפטורי דדא טפסא דמותא אתאחיד, ובקא קדשא בריך הוא לזמנא זכותיה, בגין לשזביה.

אדהכי, יתיב ההוא בר נש, ונאים תחות חד אילנא, וחבריה אתרחיק מניה, ויתיב בדרך אחרא. אמר רבי יוסי לרבי חייא, השתא ניתב ונחמי, דודאי קדשא בריך הוא בעי למרחש ליה ניסא, קמו ואוריכו. אדהכי חמו חד טיפסא בשלהובי קאים גביה. אמר רבי חייא, ווי על ההוא בר נש, דהשתא ימות. אמר רבי יוסי, זכאה ההוא בר נש, דקודשא בריך הוא ירחיש ליה ניסא. אדהכי נחת מאילנא חד חויא, ובקא למקטליה. קם ההוא טפסא עליה וקטליה. קסטר ברישיה טפסא, ואזל ליה.

אמר רבי יוסי, ולא אמינא לך דקודשא בריך הוא בקא למרחש ליה ניסא, ולא תיפוק זכותיה מניה. אדהכי אתער ההוא בר נש, וקם ואזיל ליה. אחידו ביה רבי חייא ורבי יוסי, ויהבו ליה למיכל. פתר דאכל, אחויאו ליה ניסא דרחיש ליה קדשא בריך הוא.

אחר שאכל, הראו לו הנס שהרחיש לו הקדוש ברוך הוא.

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים לז)
 בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן
 אֶרֶץ וְרַעַה אַמוּנָה. אֲשֶׁר־י
 חִלְקוּ שֶׁל הָאִישׁ שֶׁעוֹשֶׂה טוֹב
 מִשְׁלוֹ, שְׁהָרִי מְעוֹרֵר טוֹב עִם
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּבְמָה?
 שְׁכַשְׁצָדָקָה
 מִתְעוֹרֵרֶת, הוּא טוֹב, אִז
 מִתְעוֹרֵר אֵל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל זֶה כָּתוּב (משלי י) וְצָדָקָה
 תַצִּיל מִמּוֹת. מָה הַטַּעַם?
 מִשּׁוּם שֶׁצָּדָקָה הִיא עֵץ
 הַחַיִּים, וּמִתְעוֹרֵרֶת עַל אוֹתוֹ
 עֵץ הַמּוֹת, וְלוֹקַח אוֹתָם
 שְׁאֲחוּזִים בּוֹ וּמַצִּילֵם מִהַמּוֹת.
 מִי גָרַם לְאוֹתוֹ עֵץ חַיִּים
 שִׁיתְעוֹרֵר לָזֶה? הֲוֵה אוֹמֵר,

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים לז)
 בְּטַח בַּי' וַעֲשֵׂה טוֹב
 שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אַמוּנָה, וּפְאָה חוֹלְקוֹהַ דְּבַר
 נֶשׁ דְּעֶבֶד טוֹב מִדִּידוּהַ, דְּהָא אֲתַעַר טוֹב בְּכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל. וּבְמָה. בְּצָדָקָה. דְּכִד אֲתַעַר צָדָקָה, הוּא
 טוֹב כְּדִין אֲתַעַר לְגַבֵּי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא כְּתִיב
 (משלי י) וְצָדָקָה תַצִּיל מִמּוֹת. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּצָדָקָה אֵילָנָא דְחַיִּי הוּא, וְאֲתַעַר עַל הַהוּא אֵילָנָא
 דְּמוֹתָא, וְנָטִיל אֵינּוֹן דְּאֲחִידֵן בֵּיהַ, וְשׂוֹיב לֹון מִן
 מוֹתָא. מָאִן גָּרִים לְהַהוּא אֵילָנָא דְחַיִּי דְאֲתַעַר
 לְהַאי, הוּי אֵימָא הַהִיא צָדָקָה דְאִיהוּ עֶבֶד,
 כְּבִיכּוֹל הוּא עֶבֶד לִיהַ לְעֵילָא, כְּמָה דְאִתְּ
 אָמַר (תהלים קי) עוֹשֶׂה צָדָקָה בְּכָל עֵת. וְהָא אֲתַמַּר.

אוֹתָהּ צָדָקָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כְּבִיכּוֹל הוּא עֹשֶׂה אוֹתוֹ לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קו) עֹשֶׂה צָדָקָה
 צָדָקָה בְּכָל עֵת. וְהָרִי נִתְבַּאֵר.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 264)

וְהַלְמוּד יְהִיהַ עַל כּוֹנֵה לְהַשִּׁיג עֲרֵבוֹת נַעַם זֵיו הַשְּׂכִינָה וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לֹא—לְעֵלּוֹן עַל יְדֵי לְמוּד
 זֶה, וְתַשִּׁיג יוֹתֵר מִמֶּלְאֲכֵי עֵלּוֹן עַל יְדֵי הַכְּנַעַה. אֲבָל אֵל תְּדַמּוּ בְּנַפְשְׁכֶם חֲלִילָה וְחֲלִילָה שֶׁתַּשִּׁיגוּ אֵיזָה
 מַהוּת בְּעַנְיָנִים נִסְתָּרִים כְּאַלְהַ, חֲלִילָה, אִף שְׂרָפֵי חַיּוֹת הַקִּדְשׁ וּמִשָּׁה רַבִּינוּ לֹא הַשִּׁיג מַהוּת עַנְיָנֵי
 הַסְּפִירוֹת, עַן בְּזֶהָר רְקִי"ע.

וְאֵל יִפְתּוּדַ, בְּנֵי חֲבִיבֵי, רַמֵּי הַקּוֹמָה קְרוּאֵי הַשְּׂאוּל הַאוֹמְרִים וּמְדַמִּים בְּנַפְשָׁם כִּי שָׁם בְּמִקּוֹם הַנֶּאֱצָלִים
 הָעֵלּוֹנִים יֵשׁ שׁוּם תְּפִיסָה בְּמַחְשְׁבָה לְהַשִּׁיג דְּרַךְ יְחוּדִים וּמַהוּתֵן מְרָאוֹת וּגְוָנִים, דַּע, בְּנֵי, שְׁעֵבֵר עַל
 נַפְשָׁם מִים הַיּוֹדוּנִים דְּבִרּוּ דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן עַל אֲדוּנֵי הָאֲדוּנִים, כִּי אֵין שָׁם לֹא מְרָאָה וְלֹא גּוֹן וְלֹא
 תְּפִיסָה בְּמַחְשְׁבָה בְּעוֹדוֹ מְלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאֲרוּר הַזֶּה לְבוּשׁ עֲכוּר בְּשֵׁם מַהוּת בְּעַנְיָנִים כְּאַלְהַ, רוּאָה וְאֵינוֹ
 נְרָאָה, מִתְנַאָּה עַל כָּל גְּאִים וּמִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ עַל דְּבָא וְרוּחַ נִשְׁבְּרָה לֵב נִשְׁבֵּר כְּאֵין מִמֶּשׁ.

וְאִם תֵּאֱמַר לְמָה אֶלְמֵד לִיגַע עֲצָמֵי אַחַר שְׁסוּף כָּל סוּף אֵינוֹ יְדוּעַ לִי שׁוּם עַנְיָן וְשׁוּם תְּפִיסָה, אֵל תֵּאֱמַר
 כְּדָ, אִף שְׂאֵינוֹ יְדוּעַ לְךָ מַהוּת, אֲבָל יְדוּעַ לְךָ מְצִיאוֹתָם שִׁישׁ מְצִיאוֹת אֲוֹרוֹת, וּכְשֶׁאֲתָה לְוֵמֵד וּמְכוּן
 בְּעַנְיָנִים אֵלוֹ, נִתְעוֹרֵר לְמַעֲשֵׂה מְצִיאוֹת אֵלוֹ עַנְיָנִים, וּמִשָּׁם נִשְׁפָּע עֲלֶיךָ אוֹר מִתּוֹק לְהַסִּיר מִמֶּךָ כָּל
 בַּחֲנוּף רַע, וְתֵאִיר נַפְשְׁךָ בְּמַעֲלוֹת רְמוֹת בְּעֲרֵבוֹת יְדִידוֹת הַתּוֹרָה מִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח צוּף, וּבְלִבְד
 שִׁיְהִיהַ כְּכּוֹנֵה טְהוֹרָה בְּלֵב נִכְנַע לֵב אֲמַת בְּלֵי כּוֹנֵת בְּלִתֵּי רְצוּיוֹת שֶׁל שְׁטוּתִים, וְדִי בְּזֶה.

וְזֶהוּ אֵיזָהוּ חֶכֶם, וְלֹא נָבֵל, הַלּוֹמֵד מִכָּל צְדִיק, אוֹר זְרוּעַ לְצְדִיק סוּדוֹת וְרִזִּין דְּאוֹרִיתָא.

(נִצְרַח חֶסֶד עַל מִסְכַּת אֲבוֹת פְּרָק ד' מִשְׁנָה א')

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קלו ע"ב
קדושת והארת השבת

רַב הַמְנוּנָא סָבָא, כִּד הָוָה סָלִיק מִנְהָרָא בְּמַעְלֵי
שַׁבְּתָא, הָוָה יְתִיב רַגְעָא חָדָא, וְזָקִיף עֵינָיו,
וְהָוָה חֲדֵי, וְהָוָה אָמַר, דִּיהָוָה יְתִיב, לְמַחְמֵי חֲדָוָה
דְּמִלְּאָכֵי עֵלְאֵי. אֵלִין סְלָקִין, וְאֵלִין נַחְתִּין. וּבְכָל
מַעְלֵי שַׁבְּתָא, יְתִיב בַּר נָשׁ בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת. וְכָאָה
אִיהוּ מָאן דִּידַע בְּרוּזִין דְּמֵאֲרִיָּה.

כִּד נְהִיר יִמָּא בְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, סְלִיקוּ דְחֲדָוָה
סְלִיק בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין, בְּנִיחָא בְּחֲדָוָה. כִּדִּין
הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו (תהלים ט)
מִגִּיד הֶרְקִיעַ. מָאן שָׁמַיִם. אֵלִין שָׁמַיִם, דְּשָׁמַא
עֲלָאָה אֲתַחְזִי בְהוּ, דְשָׁמַא קוֹדִישָׁא אֲתַרְשִׁים בְּהוּ.

מִסְפָּרִים, מָאֵי מִסְפָּרִים, אִי תִימָא כִּמָּאן
דְּמִשְׁתַּעֵי סְפוּר דְּבָרִים. לָאוּ הָכֵי.
אֵלָא דְנִהְרִין וְנִצְיִין בְּנִצְיָנוּ דְנִהְוֵרָא עֲלָאָה, וְסְלָקִין
בְּשָׁמַא, דְּכָלִיל בְּנִהְוֵרוּ דְשְׁלִימוּ עֲלָאָה.

וּמָאן אִיהוּ סְפוּר. דְנִצְיָנֵי בְנִהְוֵרוּ דְשְׁלִימוּ דְסְפָר
עֲלָאָה. וּבְגִין כֵּךְ, סְלָקִין בְּשָׁמַא שְׁלִים,

רַב הַמְנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהָיָה
עוֹלָה מִהֲנָהָר בְּעָרֵב שַׁבָּת,
הָיָה יוֹשֵׁב רַגַע אֶחָד וּמְרִים
עֵינָיו, וְהָיָה שָׂמֵחַ וְהָיָה אוֹמֵר
שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב לְרֵאוֹת אֶת
שְׂמֵחַת הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים,
אֵלֶּה עוֹלָיִם וְאֵלֶּה יוֹרְדִים.
וּבְכָל עָרֵב שַׁבָּת יוֹשֵׁב אָדָם
בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי
שִׂידַע בְּסוּד רַבּוּנוּ.

כְּשִׁמְאִיר הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת,
עֲלִית הַשְּׂמֵחָה עוֹלָה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת בְּמִנוּחָה בְּשְׂמֵחָה.
אִזְ (תהלים ט) הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים
כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד
הֶרְקִיעַ. מִי הַשָּׁמַיִם? אֵלּוּ
שָׁמַיִם שֶׁהֵשֵׁם הָעֲלִיּוֹן נִרְאָה
בָּהֶם, שֶׁהֵשֵׁם הַקָּדוֹשׁ רְשׁוּם
בָּהֶם.

מִסְפָּרִים - מַה הֵם מִסְפָּרִים?
אִם תֹּאמַר כְּמִי שֶׁמְדַבֵּר סְפוּר
דְּבָרִים - לֹא כֵךְ. אֵלָּא
שְׂמֵאִירִים וְנוֹצְצִים
בְּהִתְנוּצְצוֹת שֶׁל אוֹר עֲלִיּוֹן
וְעוֹלָיִם בְּשֵׁם שְׁכוּלֵל בְּאוֹר
שֶׁל שְׁלֵמוֹת עֲלִיּוֹנָה.

וּמַה הוּא הַסְּפוּר? שְׁנוֹצְצִים בְּאוֹר שֶׁל שְׁלֵמוֹת הַסְּפָר הָעֲלִיּוֹן. וְלָכֵן עוֹלָיִם בְּשֵׁם שְׁלֵם,

וְנִהְיִין בְּנִהְיִירוֹ שְׁלִים, וְנִצְצֵי בְּנִצְצֵי שְׁלִים. אִינְהוּ
 מְנִצְצֵי וְנִהְרֵי בְּגַרְמִייהוּ, מְגוֹ נִהְיִירוֹ דְנִצְצֵי דְסִפְר
 עֲלָאָה, וְנִצְצֵי וְנִהְרֵי לְכָל סִטָּר וְסִטָּר (נ"א לְכָל כְּבוֹד
 וְכְבוֹד) דְּמִתְדַבְּקוֹן בֵּיהּ, דִּהָא מְנִייהוּ, מִהֵהוּא סִפְירוֹ
 וְנִהְיִירוֹ, נִהְיִיר כָּל עֲזָקָא וְעֲזָקָא, וְנִצְצֵי בְּנִצְצֵי, בְּגִין
 דְּבִהָאֵי יוֹמָא מִתְעַטְרִין שָׁמַיִם, וְסִלְקִין בְּשָׂמָא
 קוֹדֵישָׁא, יְתִיר מִשְׁאָר יוֹמִין.
 שְׂבִיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הַשָּׁמַיִם וְעוֹלָם בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ יוֹתֵר מִבְּשָׂאֵר הַיָּמִים.

סִפְר אֹר הַזֹּהָר (עֵמֹד 264)

(ג) מְצוּהָ לְגַלוֹת סִתְרֵי תוֹרָה וְרוֹזִין עֲלִיוֹנִים לְבַעַר קוֹצִים מִן הַכֶּרֶם

כָּל הַמְחַלֵּל, לֹא אָמַר כָּל מִי שְׂאִינוּ מְכַבֵּד, לֹא כִּלְאֵל הוּא, כִּי בְדוֹר הַזֶּה עֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא אָמַר מֶרֶן
 הָאֲר"י וְרַבֵּינוּ יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם זָכַר צְדִיק לְבָרָכָה, שְׂמִצּוּהָ לְגַלוֹת סִתְרֵי וְרוֹזִין עֲלִיוֹנִים לְבַעַר קוֹצִים מִן
 הַכֶּרֶם. וְלָכֵן אָמַר הַמְחַלֵּל שְׂדוֹרֵשׁ בְּסִתְרֵי עֲלִיוֹנִים בְּהַשְׁגַּת שְׂכָלוֹ וְלֹא מִמָּה שֶׁנִּתְקַבַּל פֶּה אֵל פֶּה
 מֵאֵלֵיהוּ, אוֹ שְׂמִנְגָלָה רוֹזִין לְרִשְׁעִים וְלֵאנָשִׁים הַהוֹלְכִים אַחַר תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה הַמְנַשֵּׁם, אֲזִי גוֹפּוֹ מְחַלֵּל.

(נוצַר חֶסֶד עַל מִסְכַּת אֲבוֹת פֶּרֶק ד' מִשְׁנֵה ו')

וְהַלּוֹמֵד זָקוּן, בְּסוֹדוֹת וְרוֹזִין דְּאוֹרֵיִתָּא, רוֹזִין דַּעֲתִיק יוֹמִין, זָקוּן מֵלֵא רַחֲמִים, דּוֹמָה לְדִיוֹ כְּתוּבָה עַל גֵּר
 מְחוּק, שְׂאִינוּ נִחְקַק כָּל כֶּךָ בְּמַחוֹ וּמְחֻשְׁבָּתוֹ וְיִכּוֹל לְטַעוֹת בְּהֵם הַרְבֵּה, כִּי נִמְחַק חוֹזֵר כּוֹתֵב וְנִמְחַק.
 וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׂבוֹרְחִים מִלְּמַד רוֹזִין שֶׁל מֶרֶן הָאֲר"י וְסִפְר הַזֹּהָר אֲשֶׁר הֵם חֲיִינוּ, וְלוֹ עֲמֵי שׁוֹמֵעַ
 לִי, בְּעֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הִרַע וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הָיוּ שׁוֹקֵדִין כָּל יְמֵיהֶם לְלַמֵּד סִפְר הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים כְּתִבֵּי
 מֶרֶן בְּלוֹל עִם חֲסִידוֹת וְהַקְּדֻמוֹת שֶׁל מֶרֶן הַרְבֵּה יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב זָכַר צְדִיק לְבָרָכָה, וְהָיוּ מְבַטְלִין
 כָּל הַגְּזוּרוֹת רְעוּת, וְהָיוּ מְמַשִּׁיבִין שְׁפַע וְאוֹר עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, בֵּן הַשְּׁפָעוֹת פְּשִׁטוּת, בְּנֵי חַיֵּי מְזוּנִי,
 טַעְמוֹ וְרֵאוֹ כִּי טוֹב הָיְיָ מִמֶּשֶׁ, חַיּוֹת אֲדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי תְלוּי בְּסִפְר הַזֹּהָר וּבְכִתְבֵי מֶרֶן לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה
 וּבְשִׂמְחָה וּבְנֵעַם וּבִירְאָה וְאֶהְבֶּה כָּל אֶחָד לְפִי הַשְּׁגָתוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, וְכָל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים כּוֹ.
 וְלוֹ עֲמֵי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּדוֹר הִרַע הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הָיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינוּק בֵּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סִפְר הַזֹּהָר
 וְהַתְּקוּנִים לְהַגּוֹת בֵּהּ, וְהָיָה יֵרֵאת חֲטָאוֹ קוֹדֵמַת לְחֻמָּתוֹ וְיִתְקַים.

(נוצַר חֶסֶד עַל מִסְכַּת אֲבוֹת פֶּרֶק ד' מִשְׁנֵה ב')

בְּהַקְּדֻמַּת אֹר הַחֲמָה כְּתֵב שְׁבֵן אָמַר רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֵּן יוֹחָאֵי בְּעֲצָמוֹ, שְׁנַעְרִים קַטְנִים יִלְמְדוּ מִסּוֹד הַשֵּׁם,
 עֵין שֵׁם.

– פֶּרֶק ז –

אֹר הַזֹּהָר מְצַנֵּעַ בְּתַלְמוּד וּפּוֹסְקִים

(א) כָּל דְּבָרֵי הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים יִסְדַּתֶּם בְּהַרְרֵי קֹדֶשׁ מִסּוֹד הַתּוֹרָה

(זֹהָר חֵלֶק א' דף ט"ו.)

זֹהָר דִּהוּא נְהִיר לְאוֹרֵיִתָּא.

(שֵׁם דף מ"ו.)

וְכָל צְבָאָם דְּאוֹרֵיִתָּא, דְּכִיָּאן דְּאוֹרֵיִתָּא מְסַבְּכֵן דְּאוֹרֵיִתָּא.

רוֹצֵה לֹאמַר, שְׁעַל יְדֵי רוֹזִין דְּאוֹרֵיִתָּא מְפָרְשִׁים וּמְבַאֲרִים עֲנִינֵי הַטְּמָאָה וְהַטְּהָרָה שֶׁל הַתּוֹרָה.

סוֹד הַדְּבוּר מוֹרָה עַל דְּבָרִים פְּרִטִּים שְׂאִינוּ מוֹרָה פֶּשֶׁט הַדְּבָר בְּעֲצָמוֹ.

(אֹר הַחֲמָה לִזְהָר שֵׁם, בְּשֵׁם הַרְמ"ק זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא)

מקור המאמר בזהר פרשת בהר דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׂנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדָתוֹ וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר, **בְּיָמֵינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהוּא שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ, וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא דְזַעִיר אֲפִין, דְהֵוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין, מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוֹן סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הוּא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי כֵּן אָמַר, **בְּיָמֵינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוֹן מֵהֵיכַלָּא דְמַלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים חֵד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע
קדוש של ישראל, ונותנים
עליו חמר של שלשה דברים
- דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר
הזמנים והחגים צריך אדם
לשמח ולשמח את העניים,
ואם הוא שמח לבדו ולא
נותן לעניים - ענשו רב,
שהרי לבדו שמח, ולא נותן
שמחה לאחר. עליו כתוב
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא
שמח בשבת, אף על גב
שלא נותן לאחר - לא
נותנים עליו ענש כבשאר
הזמנים והחגים, שכתוב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אמר פֶּרֶשׁ
חֲגִיכֶם, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם.
וכתוב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם
ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו
שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין
בני ישראל. ומשום שכל
האמונה נמצאת בשבת,
נותנים לאדם נשמה אחרת,
נשמה עליונה, נשמה שכל
השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם
מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא,
דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא
קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא
דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש
לחדרי, ולמחדרי למספני. ואי הוא חדי
בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא
בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב,
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי
איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא,
לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתוב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ
שַׁבְּתֵיכֶם. וכתוב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם ומועדיכם שנאה
נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום
דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין
ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה,
נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי.
ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא
ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חרו על חרו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיון, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 264)

נשמתא דאורייתא היא עיקרא דכלא אורייתא ממש. (זהר חלק ג' דף ק"ב.)
 רבנן דמתניתין ואמוראין, כל תלמודא דלהון, על רזין דאורייתא סדרו ליה. (שם דף רמ"ד.)
 מארי קבלה אינון מארי תלמוד. (שם, פרעיא מהימנא, דף רנ"ד.)
 וביה זיהירו מארי מתניתין, בזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה מסיני.

(תקוני זהר בהקדמה דף י"ד.)
 או"ר איהו ר"ז כו', דההוא אור דאתמר ביה ולכל בני ישראל היה אור במושבותם, כגוונא דא בגלותא בתראה הזהר ביה היה ר"ז, דאיהו אור דפורקנא בתרייתא לקים בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

וכילהו גליין לאינון דחמאן באורחא דאורייתא באורח קשומ. (זהר חלק ג' דף ו.)
 ולית לה מלה באורייתא, דלא רשים בה שמה קדישא עלאה, דסתים וגליא. בגיני כף, סתימי דאורייתא, קדישי עליונין ירתין לה, ואתגליא בשאר בני עלמא. (זהר חלק ג' דף ע"ב.)

ב) גליא ורזין דאורייתא יחדו יהיו תואמים

כמה חביבין אינון מלי דאורייתא. דכל מלה ומלה דאורייתא אית ביה רזין עלאין קדישין. והא אתמר דכד יהב קודשא בריה הוא אורייתא לישראל, כל גניזין עלאין קדישין בלהו יהב להו (וכלהו) באורייתא, וכלהו אתיהיבו להו לישראל בשעתא דקבילו אורייתא בסיני. (זהר חלק א' דף קפ"ו.)
 בכל אינון מלין כו' רזין וסטרין באסקופא (נ"א באסקופא) דא, דאיהי מליא מכלא.

(זהר חלק ב' דף פ"ג.)
 ולית לה מלה באורייתא דלאו אית בה רזין עלאין וקדישין, וארחין לבני נשא לאתתקפא בהו.

(זהר חלק א' דף ר"א.)
 כלל הדברים פי גם בפשטים לא נמצא ידעו ורגלינו בלתי סעד המקבלים, ואליהם נכרע אפים ויפתח לנו בכל אלה העינים. (ספר החנוך פרשת תרומה)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת בְּחֻקֹּתַי

מִהִתְנָא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנִכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בחקותי דף קיג ע"ב
מעלת מצות צדקה

וּנְתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְגו' (ויקרא כו) כָּל חַד וְחַד,
יִתֵּן חֵילָא דִּילֵיהּ עַל־יִכּוּ. מָאן אֵינּוּן. הֵהוּא
תְּקוּנָא דְעַבְדֵּתוֹן דִּיהֵהוּא שְׂמָא קְדִישָׁא כְּגוּוּנָא דָּא
כְּתִיב, (בראשית יח) וּשְׁמְרוּ דֶּרֶךְ יי' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט. וְכִי כִיּוֹן דִּכְתִּיב וּשְׁמְרוּ דֶּרֶךְ יי', אִמְאִי
לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. אֵלָּא מָאן דְּנָטִיר אֲוֶרְחוּי
דְּאֲוֶרִיתָא, כְּבִיכּוּל הוּא עוֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.
וּמְאִי צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. דָּא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּכָה
רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, וּוִי לֹוֹן לְבַנֵּי נְשָׂא, דִּלָּא יִדְעִין
וְלָא מִשְׁגִּיחִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, מָאן עֶבֶד שְׂמָא
קְדִישָׁא בְּכָל יוֹמָא, הוּי אִימָא מָאן דִּיהֵיב צְדָקָה
לְמַסְכְּנֵי.

תָּא חַזִּי, הָא אִוְקְמוּהָ הָכִי הוּא, דְּמַסְכְּנָא אַחִיד
בֵּיהּ בְּדִינָא, וְכָל מִיכְלִייהוּ בְּדִינָא הוּא, אַתְר
דְּאִקְרִי צְדָקָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים כב) תִּפְלָה לְעֵנִי
כִּי יַעֲטֶף. תִּפְלָה, דָּא תִּפְלָה שֶׁל יָד, וְאִוְקִימָנָא.
וּמָאן דִּיהֵיב לֵיהּ צְדָקָה לְמַסְכְּנָא, הוּא עֶבֶד
לְעֵילָא שְׂמָא קְדִישָׁא שְׁלִים בְּדָקָא יָאוּת. בְּגִין
יָד, וּבְאַרְנֵי. וּמִי שְׂנוֹתֵן צְדָקָה לְעֵנִי, הוּא עוֹשֶׂה לְמַעְלָה שֵׁם

וּנְתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְגו'.
כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִתֵּן כַּחוֹ
עַל־יְכֶם. מִי הֵם? אוֹתוֹ תְּקוּן
שְׂעֻשִׁיתֶם שֶׁל אוֹתוֹ הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ זֶה כְּתוּב (בראשית
יח) וּשְׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה' לַעֲשׂוֹת
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וְכִי כִיּוֹן
שְׂכַתוּב וּשְׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה', לְמָה
לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט? אֵלָּא
מִי שְׂשׁוּמֵר דְּרִכֵּי הַתּוֹרָה,
כְּבִיכּוּל הוּא עוֹשֶׂה צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט. וּמָה זֶה צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט? זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. בְּכָה רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר,
אוּי לָהֶם לְבַנֵּי אָדָם שֶׁלֹּא
יִוְדְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּכְבוֹד
רַבּוֹנָם. מִי עוֹשֶׂה הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם? הוּוֹה אוֹמֵר,
מִי שְׂנוֹתֵן צְדָקָה לְעֵנִים.

בֹּא רְאֵה, הֲרִי פְּרִשׁוּהָ כֹּף
הוּא, שְׂהַעֲנִי אַחוּז בְּדִין, וְכָל
מֵאֲכָלוֹ הוּא בְּדִין, הַמְּקוֹם
שֶׁנִּקְרָא צְדָקָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים קב) תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי
יַעֲטֶף. תִּפְלָה, זֶה תִּפְלָה שֶׁל
קְדוֹשׁ שְׁלֵם פְּרָאוּי. כִּי צְדָקָה זֶה

וְצַדִּיקָה דָּא אֵילָנָא דְחַיִּי, וְצַדִּיקָה יְהִיב לְצַדִּיק. וְכֹד
 יְהִיב לְצַדִּיק, כְּדִין אֶתְחַבֵּר דָּא בְדָא, וְשָׂמָא
 קְדִישָׁא אֲשַׁתְּכַח שְׁלִים.

מָאן עֶבֶד דָּא אֶתְעָרוּתָא (ד"א דְעֶבֶד אֶתְעָרוּתָא
 דָּא) דְלִתְתָא, וְדָאֵי כְּאֵלוּ עֶבֶד שְׂמָא
 קְדִישָׁא בְשְׁלִימוּ. כְּגֹוְנָא דְאִיהוּ עֶבֶד לְתַתָּא, הָכִי
 אֶתְעָר לְעֵילָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קז) אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי
 מִשְׁפָּט עוֹשֵׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת. עוֹשֵׂה צְדָקָה, דָּא
 קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּבִיכּוּל הוּא עֶבֶד לֵיה.

תָּא חַיִּי, מְסַכְּנָא הָא אֶתְמַר מָאן הוּא אֶתְרִיה. **מָאֵי**
 טַעְמָא. בְּגִין דְּמְסַכְּנָא לָא אִית לֵיה
 מְדִילֵיה כְּלוּם, אֶלָּא מַה דִּיהֲבִין לֵיה וְסִיְהָרָא
 לָא אִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָהּ, אֶלָּא מַה דִּיהִיב
 לָהּ שְׂמֵשָׁא.

תָּא חַיִּי, אֲמָאֵי עָנִי חָשׁוּב כְּפִית, מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין
 דִּיהֵהוּא אֶתְר גָּרִים לֵיה, דְּהָא בְּאֶתְר דְּמוּתָא
 הוּא שְׂכִיחַ, וּבְגִין כְּךָ אֶקְרִי מֵת. הֵהוּא דְחַיִּים
 עֲלִיָּה, הוּא יְהִיב לֵיה צְדָקָה, אֵילָנָא דְחַיִּי שְׂרִיא
 עֲלוּי. כְּמַה דְּאֶתְ אָמַר, (משלי י) וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת.
 וּכְגֹוְנָא דְעֶבֶד בְּרַ נָש לְתַתָּא, הָכִי נָמִי עֶבֶד
 לְעֵילָא מִמָּש. זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְזָכִי לְמַעְבַּד שְׂמָא
 קְדִישָׁא לְעֵילָא, בְּגִין כְּךָ צְדָקָה סְלִיק עַל כְּלָא.

גַּם הוּא עוֹשֵׂה לְמַעְלָה מִמָּש. אֲשֶׁרִי חֶלְקוּ שְׁל הַזּוֹכָה לַעֲשׂוֹת
 שֵׁם קְדוֹשׁ לְמַעְלָה, מִשׁוּם כְּךָ הַצְדָּקָה עוֹלָה עַל הַכָּל.

עַץ הַחַיִּים, וְצַדִּיקָה נּוֹתֵן
 לְצַדִּיק. וְכִשְׁנוֹתֵן לְצַדִּיק, אִז
 מִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה, וְהַשֵּׁם
 הַקְדוֹשׁ נִמְצָא שְׁלִים.

מִי שְׁעוֹשֶׂה זֹו הֵהֱתַעֲוֹרְרוֹת
 (שְׁעוֹשֶׂה הִתְעוֹרְרוֹת זֹו) שְׁלִמְטָה,
 בּוֹדָאֵי כְּאֵלוּ עֹשֶׂה אֶת הַשֵּׁם
 הַקְדוֹשׁ בְּשְׁלִמּוֹת. כְּמוֹ
 שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְמַטָּה, כְּךָ
 מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה. וְעַל זֶה
 כְּתוּב, (שם קז) אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי
 מִשְׁפָּט עוֹשֵׂה צְדָקָה בְּכָל
 יְעַת. עוֹשֵׂה צְדָקָה - זֶה
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּבִיכּוּל
 הוּא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ.

בָּא רָאָה, הָעֲנִי הָרִי נִתְבָּאֵר
 מִיהוּ מְקוּמוּ. מַה הַטַּעַם? כִּי
 הָעֲנִי אֵין לוֹ מִשְׁלוֹ כְּלוּם
 אֶלָּא מַה שְׁנוֹתָנִים לוֹ,
 וְהִלְבְּנָה אֵין לָהּ אוֹר מְשֻׁלָּה
 אֶלָּא מַה שֶׁהַשֵּׁם נּוֹתֵן לָהּ.

בָּא רָאָה, לָמָּה עָנִי חָשׁוּב
 כְּמַת? מַה הַטַּעַם? כִּי אוֹתוֹ
 מְקוּם גּוֹרֵם לוֹ, שְׁהָרִי בְּמְקוּם
 הַמּוֹת הוּא מְצוּי, וְלִכֵּן נִקְרָא
 מֵת. אוֹתוֹ שְׁחַס עָלָיו הוּא
 נּוֹתֵן לוֹ צְדָקָה, עַץ הַחַיִּים
 שׁוֹרָה עָלָיו, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 (משלי י) וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת.

וְכִמוֹ שְׁעוֹשֶׂה אָדָם לְמַטָּה, כְּךָ
 שֵׁם קְדוֹשׁ לְמַעְלָה, מִשׁוּם כְּךָ הַצְדָּקָה עוֹלָה עַל הַכָּל.

מקור המאמר בזהר פרשת בחקוטי דף קיג ע"ב - קיד ע"א
איסור הזכרת שמות החיצונים

וּנְתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְשִׁכְבַתְּם וְאִין מַחְרִיד
וּגו'. (ויקרא כ"ו) רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים ד) רַגְזוּ
וְאֵל תַּחַטְּאוּ וּגו'. רַגְזוּ וְאֵל תַּחַטְּאוּ, הַאי קָרָא
אוֹקְמוּהָ, דְּבַעֵי בַר נֶשׁ לְאַרְגָּזָא יִצֵר טוֹב עַל יִצֵר
הָרַע, וְשִׁפּוּר. אֲבַל בְּשַׁעְתָּא דְרַמְשׁ לִילִיא, וְכַר נֶשׁ
שָׁכִיב עַל עֵרְסִיהָ, כַּמָּה גַרְדִּינֵי נְמוּסִין מְתַעְרִין
בְּעֵלְמָא, וְאֶזְלוּן וְשִׁאֲטִין, וּבְנֵי נֶשׂא בְּעָאן לְאַתְרַגְזָא
מְקַמִּיהָ קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, וְלִדְחָלָא מְנִיָּה, בְּגִין
דְּלֹא יִשְׁתַּבַּח נַפְשִׁיהָ בְּגַוְיָהּ, וְיִשְׁתַּזְוֵיב מְנִיָּהּ.
וּבַעֵי לִיָּה לְבַר נֶשׁ, דְּלֹא יִפִּיק מְנִיָּהּ מְלָה
כְּפּוּמִיהָ. בְּגִין דְּלֹא יִתַּעַר לְהוּ לְגַבִּיָּהּ, וְלֹא
יִשְׁתַּכְּחוּן בְּהַדִּיָּה. הָדָא הוּא דְכָתִיב אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם
עַל מִשְׁפַּבְּכֶם וְדַמּוּ סָלָה. דְּלֹא יִפִּיק מְנִיָּהּ מְלָה
כְּפּוּמִיהָ.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְאַשְׁתַּכְּחוּ יִשְׂרָאֵל זַכָּאִין קַמִּי
קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, מַה כְּתִיב, וּנְתַתִּי שְׁלוֹם
בְּאֶרֶץ. הַאי לְעֵילָא. דְאַתִּי קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא
לְאַתְחַבְרָא בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. כְּדִין וְשִׁכְבַתְּם וְאִין
שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ. זֶה לְמַעְלָה. שְׁבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְחַבֵּר עִם כְּנַסַת יִשְׂרָאֵל. אַז, וְשִׁכְבַתְּם

וּנְתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ
וְשִׁכְבַתְּם וְאִין מַחְרִיד וּגו'.
רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים ד) רַגְזוּ
וְאֵל תַּחַטְּאוּ וּגו'. רַגְזוּ וְאֵל
תַּחַטְּאוּ, פְּסוּק זֶה פְּרִשְׁוֵהוּ,
שְׁצַרִּיךְ בֶּן אָדָם לְהַרְגִיז יִצֵר
טוֹב עַל יִצֵר הָרַע, וְיַפָּה. אֲבַל
בְּשַׁעְתָּא שְׁיֹרֵד הַלִּילָה וּבֶן
אָדָם שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ, כַּמָּה
מְמַנִּים עַל הַחֲקִים מְתַעְוֵרִים
בְּעוֹלָם, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים,
וּבְנֵי אָדָם צְרִיכִים לְהַחְרֵד
מִלְּפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְלִפְחֹד מִמֶּנּוּ, בְּשִׁבִיל שְׁלֹא
תִמְצָא נַפְשׁוֹ בְּתוֹכְם וְיִנְצֵל
מֵהֶם, וְיִצְטָרֵךְ לוֹ לְבֶן אָדָם
שְׁלֹא יוֹצִיא מְלָה בְּפִיו מֵהֶם,
כְּדִי שְׁלֹא יַעֲוֹרֵר אוֹתָם אֵלָיו
וְלֹא יִמְצָאוּ עִמּוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב
אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁפַּבְּכֶם
וְדַמּוּ סָלָה. שְׁלֹא יוֹצִיא מֵהֶם
דְּבוּר בְּפִיו.

כֹּא רָאָה, בְּשַׁעְתָּא שְׁנַמְצָאִים
יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים לְפָנֵי הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, מַה כְּתוּב? וּנְתַתִּי
שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ. זֶה לְמַעְלָה. שְׁבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְחַבֵּר עִם כְּנַסַת יִשְׂרָאֵל. אַז, וְשִׁכְבַתְּם

וְאִין מַחְרִיד. מָה הַטַּעַם?
 מְשׁוּם וְהַשְׁבֵּתִי חַיָּה רָעָה מִן
 הָאָרֶץ. זֹה חַיָּה שֶׁל מִין רַע
 לְמִטָּה. וּמָהִי? אֲגֵרֶת בֵּת
 מַחְלָת, הִיא וְכָל סִיעָתָהּ. זֶה
 בְּלִילָה. בַּיּוֹם, בְּנֵי אָדָם
 שֹׁבְאִים מִצְדָּה, זֶהוּ שְׁכָתוּב
 (ויקרא כו) וְחָרַב לֹא תַעֲבֹר
 בְּאַרְצְכֶם.

מַחְרִיד. מָאֵי טַעַמָא. בְּגִין וְהַשְׁבֵּתִי חַיָּה רָעָה מִן
 הָאָרֶץ. (דף קי"ד ע"א) דָּא חַיָּה דְזִינָא בִישָׂא לְתַתָּא.
 וּמָאֵי אִיְהִי. אֲגֵרֶת בֵּת מַחְלָת, הִיא, וְכָל סִיעָתָא
 דִּילָהּ. הֵיא בְּלִילָיָא. בְּיוֹמָא, בְּנֵי נְשָׂא דָאָתוּ
 מִסְטָרְהָא דָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ויקרא כ"ו) וְחָרַב
 לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם.

רַבִּי אָבָא אָמַר, הָרִי פְרִשׁוּהָ
 שְׁאֵפְלוּ חָרַב שֶׁל שְׁלוֹם, כְּמוֹ
 פְרִעָה נְכֵה. אָבָל וְחָרַב לֹא
 תַעֲבֹר, זֹה הַסִּיעָה שְׁלָהּ.
 וְהַשְׁבֵּתִי חַיָּה רָעָה, שְׁלֹא
 תִשְׁלַט בְּאַרְץ, וְאֵפְלוּ הַעֲבָרָה
 בְּעַלְמָא לֹא תַעֲבֹר עֲלֵיכֶם,
 וְאֵפְלוּ חָרַב שֶׁל שְׂאָר
 הָעַמִּים, וְאֵפְלוּ בֶן אָדָם מְזִין לֹא יַעֲבֹר עֲלֵיכֶם.

רַבִּי אָבָא אָמַר, הָא אִוְקְמוּהָ דְאֵפִילוּ חָרַב שֶׁל
 שְׁלוֹם, כְּגוֹן פְרִעָה נְכֵה. אָבָל וְחָרַב לֹא
 תַעֲבֹר, דָּא סִיעָתָא דִּילָהּ. וְהַשְׁבֵּתִי חַיָּה רָעָה,
 דְלֹא תִשְׁלֹט בְּאַרְעָא, וְאֵפִילוּ הַעֲבָרָה בְּעַלְמָא לֹא
 תַעֲבֹר עָלֵיכוּ, וְאֵפִילוּ חָרַב דְשָׂאָר עַמּוּן, וְאֵפִילוּ
 בְרַ נְשָׂא מְזִינָא, לָא יַעֲבֹר עָלֵיכוּ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 269)

רבינו בחיי תלמיד הרמב"ן [רבינו משה בן נחמן] פותב על אלו שלא זכו להבגס אל חצר הקדוש הפנימית, שלא הבינו פנימיותו של ענין, ולא לקחו מנהו רק נגלהו, וכתב שם על הרמב"ן, שהוא הורה לנו את הדרך אשר נעלה בה, ובדרך אמת הנחנו, הוא אשר הצדיקנו, וזכנו ושהחינו, מאשר לקחו אזני שמן מנהו והציצו רעיוני, פעם אבאר פעם ארמו ויצא כבדק מלפני, כי ממחצב העליונה נחצב, לפני חשוכים כל יתיצב, לפני מלכים יתיצב, המה חכמי התורה אשר באו לפני ולפנים, רזי עליונים צפונם, והשיגו בחדרי הכתוב סודות נשגבים.

מי שזכה השם בחכמת האמת יודע מעלת פשטי התורה ושכל דברי הש"ס בנוי על סודות התורה, (שאלות ותשובות דברי חיים חלק ב' יורה דעה סימן מ"ו)

בכל רזון סתימין כו' איהו בר נש שלים, בעל תורה ודאי, מארי דביתא.

(זהר פ'רשת משפטים, בסבא, דף צ"ט:)

הא למדת, שכל מי שאיננו לומד קבלה אינו בעל תורה שלים. (מקדש מלך לזהר, פ'רשת משפטים שם)

קבלנו מרבנו הגדול זכרוננו לברכה [הגר"א], שחלילה לומר שהסוד האמתי יסתור הדין המסבם להלכה פסוקה, רק שהאחרונים לא ירדו לעמק החכמה הזאת. (עלית אליהו על הגר"א)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בחקותי דף קיד ע"ב
טעם לשמחת שבתות וימים טובים בגלות

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר (שיר השירים ב) דוֹמָה דוֹדֵי לְצָבִי
אוּ לְעוֹפֵר הָאֵילִים הִנֵּה זֶה וְגו'. זַכָּאִין אֵינוֹן
יִשְׂרָאֵל, דְּזָכוּ דְּמִשְׁכּוֹנָא דָּא לְמַהוּ גַבִּייהוּ, מִן
מְלַכָּא עֲלָאָה. דְּאָף עַל גַּב דְּאֵינוֹן בְּגָלוּתָא, קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אָתִי בְּכָל רֵישׁ יְרַחֵי וְשַׁבְתֵּי וְזַמְנֵי,
לְאַשְׁגָּחָא עֲלֵיהוּ, וְלֹאֲסַתְּפֹלָא בְּהוּא מִשְׁכּוֹנָא
דְּאִית לֵיהּ גַבִּייהוּ, דְּאִיהוּ כְּסוּפָא דִּילֵיהּ.

לְמַלְכָּא דְּסִרְחָא מְטְרוֹנִיתָא, אֲפָקָה מֵהִיכְלֵיהּ.
מָה עֵבֶדְתָּ. נְטִילַת בְּרָה דִּילֵיהּ כְּסוּפָא
דְּמַלְכָּא, רַחֲמָא דִּילֵיהּ. וּבְגִין דְּדַעְתָּא דְּמַלְכָּא
עָלָה, שְׂבָקִיה בִּידְהָא. בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק רְעוּתָא
דְּמַלְכָּא, עַל מְטְרוֹנִיתָא, וְעַל בְּרָה, הָוּה סָלִיק
אַגְרִין, וְנַחֲתֵי דְּרַגִּין, וְסָלִיק כּוּתְלֵין, לְאַסְתְּפֹלָא
וְלֹאֲשְׁגָּחָא בֵּין נוֹקְבֵי כּוּתְלָא עֲלֵיהוּ, כִּיּוֹן דְּחָמֵי
לוֹן, שְׂאֲרֵי בְּכֵי מְאַחֲזֵי קוּסְטֵי כּוּתְלָא, וְלִבְתָּר
אֲזִיל לֵיהּ.

כֶּךָ יִשְׂרָאֵל, אָף עַל גַּב דְּאֵינוֹן נְפָקוּ מֵהִיכְלֵיהּ
דְּמַלְכָּא, הֵהוּא מִשְׁכּוֹנָא לָא שְׂבָקוּ, וּבְגִין

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר
השירים ב) דוֹמָה דוֹדֵי לְצָבִי אוּ
לְעוֹפֵר הָאֵילִים הִנֵּה זֶה וְגו'.
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂזָכוּ
שְׁמִשְׁכּוֹן זֶה יְהִי אֲצֵלָם
מֵהַמְּלָךְ הָעֲלִיוֹן. שְׂאָף עַל גַּב
שָׁהִם בְּגָלוּת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בָּא בְּכָל רֵאשׁ חֲדָשׁ
וְשַׁבְתוֹת וְזַמְנֵים לְהַשְׁגִּיחַ
עֲלֵיהֶם, וְלֹאֲסַתְּפֹל בְּאוֹתוֹ
מִשְׁכּוֹן שֵׁישׁ לוֹ אֲצֵלָם, שֶׁהוּא
חֲמֻדָּתוֹ.

לְמַלְכָּךְ שְׁסִרְחָה הַגְּבִירָה,
וְהוֹצִיאָהּ מֵהִיכָלוֹ. מָה
עָשִׂתָּה? לְקַחָה אֶת הַבֵּן שְׁלוֹ,
חֲמֻדַּת הַמְּלָךְ, אֲהוּבּוֹ. וּמִשׁוּם
שִׁדְעַת הַמְּלָךְ עָלֶיהָ, הַשְׂאִירוֹ
בִּידְיָהּ. בְּשַׁעָה שְׁעוּלָה רְצוֹן
הַמְּלָךְ עַל הַגְּבִירָה וְעַל בְּנוֹ,
הָיָה עוּלָה לְעַלְיוֹת וְיורֵד
מִזְרָגוֹת, וְעוּלָה עַל הַכְּתָלִים,
לְהַסְתְּפֹל וְלְהַשְׁגִּיחַ בֵּין נִקְבֵי
הַכְּתָל עֲלֵיהֶם. כִּיּוֹן שְׁרוּאָה
אוֹתָם, הוּא מִתְחִיל לְבַכּוֹת
מְאַחֲזֵי תַרְכֵי הַכְּתָל, וְאַחַר
כֶּךָ הוֹלֵךְ לוֹ.

כֶּךָ יִשְׂרָאֵל, אָף עַל גַּב שִׁיִּצְאוּ מֵהִיכַל הַמְּלָךְ, אוֹתוֹ הַמִּשְׁכּוֹן הֵם לֹא עֲזָבוּ, וּמִשׁוּם שְׂרָצוֹן

יִרְעוּתָא דְמַלְכָא עָלֵיהּ, שְׂבָקִיה עִמָּהוּן. בְּשַׁעֲתָא
 דְסָלִיק רְעוּתָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא, עַל מַטְרוֹנִיתָא וְעַל
 יִשְׂרָאֵל. סָלִיק אַגְרִין (מִקֶּפֶץ עַל הַגְּבְעוֹת), נְחִית דְרַגִּין,
 וְסָלִיק כּוֹתְלִין, לְאַסְתְּכָלָא וּלְאַשְׁנָחָא בֵּין קוּסְטִי
 כּוֹתְלָא עָלֵיהּ. בֵּין דְחָמִי לוֹן, שְׂאֲרִי וּבְכִי, הָדָא
 הוּא דְכָתִיב דּוֹמָה דּוֹדִי לְצָבִי אִו לְעוֹפֵר הָאֵילִים
 לְדַלְגָא מִכּוֹתְלָא לְאִיגְרָא, וּמֵאִיגְרָא לְכּוֹתְלָא.

הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתֻלָנוּ, בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי
 מִדְרָשׁוֹת מְשֻׁגָּיַח מִן הַחֲלוּנוֹת, (דְּוִדָּאֵי בִי כְּנִישְׁתָּא
 בְּעֵינָא חֲלוּנוֹת). מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים, לְאַסְתְּכָלָא
 וּלְאַשְׁנָחָא עָלֵיהּ. וּבְגִין כֵּן, יִשְׂרָאֵל בָּעוּ לְמַחְדֵּי
 בְּהֵהוּא יוֹמָא, דְּאִינְהוּ יַדְעֵי דָא, וְאִמְרִי. (תְּהִלִּים קי"ח) זֶה
 הַיּוֹם עָשָׂה יי' נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ.

בְּאוֹתוֹ יוֹם, שָׁהֵם יוֹדְעִים זֶה וְאוֹמְרִים, (תְּהִלִּים קי"ח) זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ.

הַמְלָךְ עָלֵיהֶם, הַשְּׂאִיר אוֹתוֹ
 עִמָּהֶם. בְּשַׁעֲהַ שְׁעוֹלָה רְצוֹן
 הַמְלָךְ הַקְּדוֹשׁ עַל הַגְּבִירָה
 וְעַל יִשְׂרָאֵל, הוּא עוֹלָה
 עָלֵיוֹת (מִקֶּפֶץ עַל הַגְּבְעוֹת), יוֹרֵד
 מִדְרָגוֹת, וְעוֹלָה עַל הַכְּתָלִים,
 לְהַסְתַּכֵּל וּלְהַשְׁגִּיחַ בֵּין חֲרָכֵי
 הַכְּתָל עָלֵיהֶם. כִּיּוֹן שְׂרוּאָה
 אוֹתָם, מִתְחִיל לְבַכּוֹת. זֶהוּ
 שְׂכָתוֹב דּוֹמָה דּוֹדִי לְצָבִי אִו
 לְעוֹפֵר הָאֵילִים, לְדַלְגַּ מִכְּתָל
 לְעָלֵיהּ, וּמִעָלֵיהּ לְכַתֵּל.

הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתֻלָנוּ,
 בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתִּי
 מִדְרָשׁוֹת. מְשֻׁגָּיַח מִן
 הַחֲלוּנוֹת, (שְׂבֻדָּאֵי בֵית הַכְּנִסַּת צְרִיף
 חֲלוּנוֹת). מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים,
 לְהַסְתַּכֵּל וּלְהַשְׁגִּיחַ עָלֵיהֶם.
 וְלָכֵן יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְשִׂמַח
 בְּאוֹתוֹ יוֹם, שָׁהֵם יוֹדְעִים זֶה וְאוֹמְרִים,

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 270)
 וְדַע, כִּי עַקֵּר בּוֹנֵת הַרְבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּחַבּוּר הַזֶּהָר הִיָּה לָהּ לְהִיוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹת
 בְּאַפְסֵי שְׂפַע בְּאִין תּוֹמֵד וּבְאִין עוֹזֵר לָהּ, וְרָצָה לְעִשׂוֹת לָהּ סִמּוֹ לְיַחֲדָה בְּבַעֲלָהּ יַחּוּד גְּמוּר עַל יְדֵי הַחַבּוּר
 הַזֶּהָר כְּמָה שֶׁהִיָּה הוּא וְחֲבָרָיו עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁזֶהוּ גּוֹרֵם לְיַחַד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתָא
 עַל יְדֵי הַסּוּד שֶׁהוּא סוּד ר"ז בְּגִימְטְרִיא או"ר, וְגַם עַל יְדֵי הַחַבּוּר הַהוּא יְהִיָּה בְּטוּל הַקְּלָפוֹת וְקִלּוֹת
 הַגְּלוּת וְהַשְׁבֵּתָת הַקְּטְרוּגִים אֲשֶׁר הַחִיצוֹנִים לוֹהֵטִים בְּכָל עֵת וּבְכָל שַׁעֲהַ נֶגֶד מִדַּת הַקְּדֻשָּׁה, וְהַשְּׂמוֹת
 הַקְּדוּשִׁים הֵם בְּסוּד הַשְּׂכִינָה וְנֶגֶד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגִלּוֹת בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם הַנִּקְרָא חִיוּן בִּישׁוּן
 אֲרִיוֹת וְדַבִּין וְכו', וְהַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא קָלַע וְחָרַב וְרַמַּת, וְהֵם בְּחִינַת סוּדוֹת כְּדִי לְהַצִּילֵם מִרְעָתָם עַל
 יְדֵי חַבּוּר זֶה בְּנִזְכָּר, וְסֵפֶר זֶה עֵתִיד לְהַתְּגַלּוֹת בִּימֵי מַלְכָא מְשִׁיחָא כְּדִי לְתַן סַעֲדָא לְשְׂכִינָתָא. וְהִנֵּה
 כָּל אֱלוֹ שְׂיֻכּוֹ אֱלוֹי יִזְכּוּ לְגִאֲלָהּ, כִּי עַבּוּדָה זֶה הַמוֹעֲטָת בְּזִמְן הַזֶּהָ הוּא יוֹתֵר חָשׁוֹב מִכָּל אֵילֵי נְבוֹיוֹת
 שֶׁהִיָּה בְּזִמְן שֶׁהִיָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם.
 (חֶסֶד לְאַבְרָהָם מִעֵין רֵאשׁוֹן נְהַר כ"ד)

נַעֲרָךְ וְנִסְדָּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשׁוּמֵר 74 ב"ב

מִקֹּדֶם הַמֵּאמֵר בְּזֶה פֶרֶשֶׁת בַּחֲקוֹתַי דֵּף קִטו ע"א
רַחֲמֵי הַקַּב"ה עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת

**תָּא חַיִּי, רַחֲמֹתָא עֲלָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּיִשְׂרָאֵל, לְמַלְכָּא דְהוּה לִיה בַּר יַחֲדָאִי,
וְהוּה חֲטִי קַמִּי מַלְכָּא, יוֹמָא חַד סָרַח קַמִּי מַלְכָּא,
אָמַר מַלְכָּא, כָּל הֵנִי יוֹמִין אֶלְקִינָא לָךְ, וְלֹא קַבְלִית.
מִכָּאן וְאֵילָךְ חֲמִי מָאִי אֶעֱבִיד לָךְ, אִי אֶתְרִיךְ לָךְ
מִן אֶרְעָא, וְאַפִּיק לָךְ מִמַּלְכוּתָא, דִּילְמָא יְקוּמוּן
עֲלֶיךָ דּוּבִי חַקְלָא, אוּ זְאִבֵי חַקְלָא, אוּ לְסַטְיִין,
וַיַּעֲבִרוּן לָךְ מֵעֲלָמָא. מַה אֶעֱבִיד. אֵלָא אֲנָא וְאַנְתָּ
נִיפּוּק מֵאֶרְעָא.**

כֶּךְ אֶף אֲנִי, אֲנָא וְאַנְתָּ נִיפּוּק מֵאֶרְעָא (אֶף אֲנָא וְאַנְתָּ
נִיפּוּק בְּגִלוּתָא וְנִיפּוּק כַּתְדָא). כֶּךְ אָמַר קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
יִשְׂרָאֵל מַה אֶעֱבִיד לָכוֹ, הָא אֶלְקִינָא לָכוֹ, וְלֹא
אַרְבִּיתוּ אוּדְנִיכוּ, הָא אֵייתִינָא עֲלִיכוּ מְאִרֵי
תְרִיסִין, מְאִרֵי טַפְסִין, לְאַלְקָא לָכוֹ, וְלֹא
שְׁמַעְתוּן. אִי אֶפִּיק לָכוֹ מֵאֶרְעָא לְחוּדְכוּן, דְּחִילְנָא
עֲלִיכוּ מִכַּפָּה דּוּבִין, מִכַּפָּה זְאִבִין, דִּיקוּמוּן עֲלִיכוּ,
וַיַּעֲבִרוּן לָכוֹ מֵעֲלָמָא. אָבַל מַה אֶעֱבִיד לָכוֹ, אֵלָא
אֲנָא וְאַתּוֹן נִיפּוּק מֵאֶרְעָא, וְנַהֲךְ בְּגִלוּתָא.

**בֹּא רְאֵה אֶת הָאֱהָבָה
הַעֲלִינָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל. לְמַלְךְ שֶׁהִיָּה
לוֹ בֶּן יַחֲדָי, וְהִיָּה חוֹטֵא לְפָנַי
הַמְּלֶךְ. יוֹם אֶחָד סָרַח לְפָנַי
הַמְּלֶךְ, אָמַר הַמְּלֶךְ: כָּל
הַיָּמִים הַלְלוּ הַלְקִיתִי אוֹתְךָ
וְלֹא קַבַּלְתָּ. מִכָּאן וְאֵילָךְ רְאֵה
מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ; אִם אֶגְרֹשׁ
אוֹתְךָ מִן הָאָרֶץ וְאוּצִיא אוֹתְךָ
מִן הַמַּלְכוּת, אוּלַּי יְקוּמוּ
עֲלֶיךָ דְּבֵי הַשָּׂדֶה, אוּ זְאִבֵי
הַשָּׂדֶה, אוּ לְסַטְיִים, וַיַּעֲבִירוּ
אוֹתְךָ מִן הָעוֹלָם. מַה אֶעֱשֶׂה?
אֵלָא אֲנִי וְאַתָּה נִצָּא מִן
הָאָרֶץ.**

**כֶּךְ אֶף אֲנִי, אֲנִי וְאַתָּה נִצָּא
מִן הָאָרֶץ** [אֶף אֲנִי וְאַתָּה נִלְךְ בְּגִלוּת
וְנִצָּא יַחַד]. כֶּךְ אָמַר הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא: יִשְׂרָאֵל, מָה
אֶעֱשֶׂה לָּכֶם? הֲרִי הַלְקִיתִי
אֶתְכֶם וְלֹא הֲרַפְנָתֶם אֲזַנִּיכֶם.
הֲרִי הִבֵּאתִי עֲלֵיהֶם בְּעֲלֵי
מְגַנִּים, בְּעֲלֵי חַבְלָה,
לְהַלְקוֹת אֶתְכֶם, וְלֹא

שְׁמַעְתֶּם. אִם אוּצִיא אֶתְכֶם מִן הָאָרֶץ לְבַדְכֶם, אֲנִי פּוֹחַד עֲלֵיכֶם מִכַּפָּה דְּבֵים, מִכַּפָּה זְאִבִים
שֶׁיְקוּמוּ עֲלֵיכֶם וַיַּעֲבִירוּ אֶתְכֶם מִן הָעוֹלָם. אָבַל מָה אֶעֱשֶׂה לָּכֶם? אֵלָא אֲנִי וְאַתֶּם נִצָּא מִן
הָאָרֶץ וְנִלְךְ לְגִלוּת.

זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם, לָלֶכֶת בַּגְּלוּת. וְאִם תֹּאמְרוּ שְׂאֵעֹזֵב אֶתְכֶם - אֵף אֲנִי עִמָּכֶם. שְׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם - זֹו שְׁבַע שְׁתַּגְרֵשׁ עִמָּכֶם. וְלָמָּה? עַל חַטֹּאתֵיכֶם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה ג) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אַתֶּם גְּרַמְתֶּם שְׂאֵנִי וְאַתֶּם לֹא נִדְוֹר (בְּאֶרֶץ) בְּעוֹלָם (בְּגֵרָשׁ) (מִהָאֶרֶץ) מִהָעוֹלָם, הֲרִי הַגְּבִירָה יִצְאָה מִהֵיכְלָה עִמָּכֶם. הֲרִי הַכֹּל נִחְרַב, הֵהִיכַל שְׁלִי וְשַׁלְּכֶם נִחְרַב. שְׁהֲרִי לְמַלְךְ לֹא רָאוּי הֵיכַל אֶלָּא כְּשֶׁהוּא נִכְנָס עִם הַגְּבִירָה. וְשִׁמְחַת הַמֶּלֶךְ אֵינָה נִמְצָאֵת.

אֶלָּא בְּשַׁעֲהַ שֶׁנִּכְנָס לְהֵיכַל הַגְּבִירָה, וְנִמְצָא בְּנֵה עֲמָה בְּהֵיכַל, כָּלֶם שְׁמַחִים כְּאַחַד. עֲכָשׁוּ שְׂאִין נִמְצָאִים הַבֵּן עִם הַגְּבִירָה, הֲרִי הֵהִיכַל חָרַב מִהַכֹּל. אֶלָּא אֲנִי מָה אֶעֱשֶׂה? אֵף אֲנִי עִמָּכֶם. וְעֲכָשׁוּ, אֵף עַל גֵּב שְׂיִשְׂרָאֵל הֵם בַּגְּלוּת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא עִמָּהֶם וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם. שְׁכַאֲשֶׁר יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָשׁוּב עִמָּם, שְׁכַתוּב (דְּבָרִים ל) וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ, וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ וְדָאִי וְהֲרִי נִתְבָּאֵר.

הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם לְמַהֲךְ בַּגְּלוּתָא. וְאִי תִימְרוּן דְּאֶשְׁבוּךְ לְכוּן, אֵף אֲנִי עִמָּכוּן. שְׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם, דָּא שְׁבַע דִּיתְתַּרְךְ עִמָּכוּן, וְאַמְאִי. עַל חַטֹּאתֵיכֶם. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה ג) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם. אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַתּוּן גְּרַמְתּוּן, דְּאֵנָּא וְאַתּוּן לֹא נִדְוֹר (ס"א בְּאֶרֶץ) בְּעַלְמָא (נ"א נְטְרוּד (ס"א מְאֲרֵעָא) מִעַלְמָא). הָא מִטְרוּנִיתָא נִפְקַת מִהֵיכְלָה עִמָּכוּן, הָא אֶתְחַרַב כָּלָא, הֵיכְלָא דִילִי וְדִלְכוּן אֶתְחַרַב. דְּהָא לְמִלְכָּא לֹא אֶתְחַזִּי הֵיכְלָא, אֶלָּא כִּד אִיהוּ עָיִל עִם מִטְרוּנִיתָא. וְחֲדוּה דְמִלְכָּא לֹא אֶשְׁתַּכַּח.

אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּהֵיכְלָא דְמִטְרוּנִיתָא, וְאַשְׁתַּכַּח בְּרָהָא עֲמָה בְּהֵיכְלָא, חֲדָאֵן כְּלָהוּ בְּחֲדָא. הַשְׁתָּא דִּלָּא אֶשְׁתַּכַּחוּ בְּרָא וּמִטְרוּנִיתָא, הָא הֵיכְלָא חֲרִיבָא מִכָּלָא. אֶלָּא אֵנָּא מָה אֶעֱבִיד. אֵף אֵנָּא עִמָּכוּן. וְהַשְׁתָּא אֵף עַל גֵּב דִּישְׂרָאֵל אֵינְהוּ בַּגְּלוּתָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶשְׁתַּכַּח עִמָּהוּן, וְלֹא שָׁבִיק לוּן, דְּכִד יִפְקוּן, יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יָתוּב עִמָּהוּן. דְּכָתִיב, (דְּבָרִים ז) וְשָׁב יי' אֱלֹהֶיךָ, וְשָׁב יי' אֱלֹהֶיךָ וְדָאִי. וְהָא אֶתְמַר.

הַגְּלוּת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָשׁוּב עִמָּם, שְׁכַתוּב (דְּבָרִים ל) וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ, וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ וְדָאִי וְהֲרִי נִתְבָּאֵר.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בחקותי דף קטו ע"ב
בזכות השכינה הקב"ה חס עלינו בגלות

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב וְאַף גַּם
זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאַרְץ אֲיִבֵיהֶם
וְגו'. וְאַף גַּם זֹאת, וְאַף - כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר אֵף אָנִי. גַּם - לְרַבּוֹת
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאתָ זֹאת,
שֶׁלֹּא עוֹזֶבֶת אוֹתָם לְעוֹלָמִים.
בְּהִיוֹתֶם בְּאַרְץ אֲיִבֵיהֶם -
בְּהִיוֹתֶם הַפֶּל כְּאַחַד. לֹא
מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים - כְּדִי
שֶׁלֹּא אֶתְחַבֵּר עִמָּם. לְהַפֵּר
בְּרִיתִי אִתָּם - שְׂאֵם לֹא
אֶפְדֶּה אוֹתָם, הֲרִי בְּרִיתִי
מִתְחַלֶּקֶת. וּמִשׁוֹם כֶּף, לְהַפֵּר
בְּרִיתִי אִתָּם.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, אָנִי שְׂמַעְתִּי
דְּבַר חֲדָשׁ, שֶׁאָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
גְעַלְתִּים לְכַלְתָּם, לֹא הִפִּיתִים
וְלֹא הֲרַגְתִּים לְכַלְתָּם הֲיָה
צָרִיךְ לְהִיּוֹת! אֲלֵא לֹא
מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים - מִי
שֶׁשׁוֹנֵא מִיִּשְׁהוּ אַחֵר, הוּא
מְאוּס כְּנַגְדּוֹ, וּמִגְעִיל בְּגַעַל
לְפָנָיו. אֲבָל כָּאֵן, לֹא
מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים. מֶה
הֵטַעַם? מִשׁוֹם שְׂחִבִּיבוֹת

אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּתִיב. (ויקרא כ"ו) וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם
בְּאַרְץ אֲיִבֵיהֶם וְגו'. וְאַף גַּם זֹאת, וְאַף, כְּמָה
דֵּאת אָמַר, אֵף אָנִי. גַּם, לְרַבּוֹת כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל,
דֵּאֶקְרִי זֹאת, דֵּלֵא שֶׁבִקַּת לוֹן לְעֵלְמִין. בְּהִיוֹתֶם
בְּאַרְץ אֲיִבֵיהֶם, בְּהִיוֹתֶם פְּלֵא כְּחֻדָּא. לֹא מְאַסְתִּים
וְלֹא גְעַלְתִּים בְּגִין דֵּלֵא אֶתְחַבֵּר בְּהוּ. לְהַפֵּר בְּרִיתִי
אִתָּם, דֵּאִי לֹא אֶפְרוֹק לְהוּ, הָא בְּרִיתִי פְּלִיג, וּבְגִין
כֶּף לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם.

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, אָנִי שְׂמַעְנָא מְלָה חֲדָתָא, דֵּאָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים
לְכַלְתָּם, לֹא הִפִּיתִים וְלֹא הֲרַגְתִּים לְכַלְתָּם מִיִּבְעִי
לִיה. אֲלֵא לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים, מָאן דְּסֵאֲנִי
לְאַחֲרָא מְאִים הוּא לְקַבְּלִיהּ, וְגַעַלֵּא הוּא בְּגִיעוּלֵא
קַמִּיהּ. אֲבָל הַבָּא, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים. מְאִי
טַעַמָא. בְּגִין דְּחִבִּיבוּתָא דְּנַפְשָׁאֵי בִינֵיהוּ. וּבְגִינָה
כְּלָהוּ חִבִּיבִין גַּבְאִי, הָדָא הוּא דְּכְתִיב לְכַלְתָּם.
לְכַלְתָּם כְּתִיב, חֶסֶר וַי"ו, בְּגִינָה לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
גְעַלְתִּים, בְּגִין דֵּאִיהִי רַחֲמֵתָא דְּנַפְשָׁאֵי, רַחֲמֵמוּתָא
דִּילִי גַבְהָא.

נַפְשֵׁי בִינֵיהֶם, וּבְגַלְלָהּ כְּלָם חִבִּיבִים עֵבוּרִי. זֶהוּ שְׂכַתוּב לְכַלְתָּם. לְכַלְתָּם כְּתוּב, חֶסֶר וַי"ו,
בְּגַלְלָהּ לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים, מִשׁוֹם שֶׁהִיא אֶהֱבֵת נַפְשִׁי, אֶהֱבֵתִי אֶצְלָהּ.

לְכַר נֶשׁ דְּרָחִים אֶתְתָּא, וְהוּוֹת דְּיִירָא בְּשׁוּקָא
 דְּבוּרְסִקִּי, אִי לָא הוּוֹת הִיא תַּמּוֹן, לָא עֵייל
 בָּהּ לְעֵלְמִין. פִּינּוֹן דְּהִיא תַּמּוֹן, דְּמִי בְּעֵינָיו כְּשׁוּקָא
 דְּרוּכְלִי, דְּכָל רִיחִין דְּעֵלְמִין טָבִין אֶשְׁתַּכְּחוּ תַּמּוֹן.

אוּף הָכָא, וְאַף גַּם זֵאת בְּהִיוּתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם,
 דְּאִיהוּ שׁוּקָא דְּבוּרְסִקִּי, לָא מְאַסְתִּים וְלָא
 גְּעֵלְתִּים. וְאַמְאִי. לְכַלְתָּם. בְּגִין פְּלִתָם, דְּאַנָּא
 רְחִימָנָא לָהּ, דְּאִיהִי רְחִימָתָא דְּנַפְשָׁא, דְּשִׂרְיָא
 תַּמּוֹן, וְדְמִי עָלִי כְּכָל רִיחִין טָבָאן דְּעֵלְמָא, בְּגִין
 הֵהִיא כְּלָהּ דְּבַנְוִיָּיהוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֱלוֹ לָא
 אֶתִּינָא הָכָא, אֱלָא לְמִשְׁמַע מְלָה דָּא דִּי.

פִּתַּח וְאָמַר, (מלאכי א) בֶּן יַכְבֵּד אָב וְעַבְד אֲדֹנָיו. בֶּן
 יַכְבֵּד אָב, כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר (שמות כ) כִּבֵּד אֶת
 אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, וְאוֹקְמוּהָ, בְּמִיכְלָא וּמִשְׁתִּינָא
 וּבְכֻלָּא. הֵאִי בְּחִינֵי דְּאֶתְחֵיב בֵּיהּ. בְּתַר דְּמִוִּת, אִי
 תִּימָא הָא פְּטוּר מִבְּיָהּ הוּא, לָא הָכִי. דְּאַף עַל גַּב
 דְּמִוִּת, אֶתְחֵיב בִּיקְרִיָּה יִתִּיר, דְּכִתִּיב כִּבֵּד אֶת
 אָבִיךָ. דְּאִי הֵהוּא בְּרָא אָזִיל בְּאַרְחַ תְּקֻלָּא, וְדְאִי
 מְבִיָּה לְאַבּוּי הוּא, וְדְאִי עֶבֶד לִיהּ קִלְנָא.

וְאִי הֵהוּא בְּרָא אָזִיל בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, וְתִקִּין עוֹבְדוּי,
 וְדְאִי דָּא אוֹקִיר לְאַבּוּי, אוֹקִיר לִיהּ בְּהֵאִי

פְּטוּר מִמִּנּוֹ - לָא כְּף. שְׂאָף עַל גַּב שְׂמַת, הֶתְחִיב בְּכַבּוּדוֹ יוֹתֵר, שְׂפַתּוֹב כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ. שְׂאָם
 אוֹתוֹ הֵבֵן הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ עֲקֻשָּׁת, וְדְאִי שְׂהוּא מְבִיָּה אֶת אָבִיו, וְדְאִי שְׂעוּשָׁה לוֹ קִלּוֹן.

וְאִם אוֹתוֹ הֵבֵן הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וּמִתְקַן אֶת מַעֲשָׂיו, וְדְאִי שְׂזָה מְכַבֵּד אֶת אָבִיו, מְכַבֵּד

לְאָדָם שְׂאוּהֵב אֶשָּׁה, וְהִיתָה
 גְּרָה בְּשׁוּק שֶׁל בּוּרְסִקִּים, אִם
 הִיא לָא הִיתָה שֵׁם, לָא הִיא
 נִכְנַס לְשֵׁם לְעוֹלָמִים. פִּינּוֹן
 שְׂהִיא שֵׁם, דּוּמָה בְּעֵינָיו כְּמוֹ
 שׁוּק שֶׁל רוּכְלִים, שְׂכַל
 הֶרִיחוֹת שֶׁל עוֹלָמוֹת טוֹבִים
 נִמְצְאִים שֵׁם.

אַף כָּאן, וְאַף גַּם זֵאת
 בְּהִיוּתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם,
 שְׂהוּא שׁוּק שֶׁל בּוּרְסִקִּים,
 לָא מְאַסְתִּים וְלָא גְּעֵלְתִּים,
 וְלָמָּה? לְכַלְתָּם. בְּשִׁבִיל
 פְּלִתָם, שְׂאַנִּי אוּהֵב אוֹתָהּ,
 שְׂהִיא אֶהוּבַת נַפְשִׁי, שְׂשׁוּרָה
 שֵׁם, וְדּוּמָה עָלַי כְּמוֹ כָּל
 הֶרִיחוֹת הַטּוֹבִים שֶׁל הָעוֹלָם
 מְשׁוּם אוֹתָהּ הַכְּלָה שְׂבִתוֹכֶם.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֱלוֹ לָא בְּאֲנִי
 לְכָאן אֱלָא לְשִׁמְעַע אֶת זֶה - דִּי
 לִי.

פִּתַּח וְאָמַר, (מלאכי א) בֶּן יַכְבֵּד
 אָב וְעַבְד אֲדֹנָיו. בֶּן יַכְבֵּד אָב,
 כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (שמות כ) כִּבֵּד אֶת
 אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, וּפְרָשׁוּהָ,
 בְּמִאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה וּבְכָל. זֶה
 בְּחִינֵי שְׂהֶתְחִיב בּוֹ. אַחַר
 שְׂמַת, אִם תִּאמַר הֵרִי הוּא

פְּטוּר מִמִּנּוֹ - לָא כְּף. שְׂאָף עַל גַּב שְׂמַת, הֶתְחִיב בְּכַבּוּדוֹ יוֹתֵר, שְׂפַתּוֹב כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ. שְׂאָם
 אוֹתוֹ הֵבֵן הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ עֲקֻשָּׁת, וְדְאִי שְׂהוּא מְבִיָּה אֶת אָבִיו, וְדְאִי שְׂעוּשָׁה לוֹ קִלּוֹן.

וְאִם אוֹתוֹ הֵבֵן הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וּמִתְקַן אֶת מַעֲשָׂיו, וְדְאִי שְׂזָה מְכַבֵּד אֶת אָבִיו, מְכַבֵּד

אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם אֶצֶל בְּנֵי
אָדָם, מְכַבֵּד אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס
עָלָיו וּמוֹשִׁיב אוֹתוֹ בְּכֶסֶף
כְּבוֹדוֹ. וְדָאֵי בְּנֵי יְכַבֵּד אָב.

כְּמוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁמְכַבֵּד אֶת
אָבִיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְאוֹתוֹ
הָעוֹלָם, עֲכָשׁוּ מִתְרַבֵּה כְּבוֹדוֹ
שֶׁל רַבִּי שֶׁמְעוֹן בְּשָׁנֵי
עוֹלָמוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וּבְאוֹתוֹ הָעוֹלָם יוֹתֵר אֲשֶׁר
בְּחַיָּו. שְׂזָכָה לְבָנִים קְדוֹשִׁים
וְלִגְזָעִים קְדוֹשִׁים. אֲשֶׁר־
הַצְּדִיקִים שְׂזוֹכִים לְבָנִים
קְדוֹשִׁים, לִגְזָעִים קְדוֹשִׁים.
עֲלֵיהֶם נִקְרָא, כָּל רְאִיָּהֶם
כְּמוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁמְכַבֵּד אֶת
אָבִיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְאוֹתוֹ
הָעוֹלָם, עֲכָשׁוּ מִתְרַבֵּה כְּבוֹדוֹ
שֶׁל רַבִּי שֶׁמְעוֹן בְּשָׁנֵי
עוֹלָמוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וּבְאוֹתוֹ הָעוֹלָם יוֹתֵר אֲשֶׁר
בְּחַיָּו. שְׂזָכָה לְבָנִים קְדוֹשִׁים
וְלִגְזָעִים קְדוֹשִׁים. אֲשֶׁר־
הַצְּדִיקִים שְׂזוֹכִים לְבָנִים
קְדוֹשִׁים, לִגְזָעִים קְדוֹשִׁים.
עֲלֵיהֶם נִקְרָא, כָּל רְאִיָּהֶם

עֲלָמָא גַבֵּי בְנֵי נְשָׂא, אוֹקִיר לִיה בְּהֵוֹא עֲלָמָא,
גַבֵּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חַיִּים
עֲלֵיהֶ, וְאוֹתִיב לִיה בְּכוֹרְסִיָּא דִּיקְרִיה. וְדָאֵי בְּנֵי
יְכַבֵּד אָב.

כְּגוֹן רַבִּי אֶלְעָזָר, דְּאִיהוּ אוֹקִיר לִיה לְאָבוּי בְּהֵאֵי
עֲלָמָא, וּבְהֵוֹא עֲלָמָא הַשְׁתָּא אֲסֵגִי שְׂבַחָא
דְּרַבִּי שֶׁמְעוֹן בְּתַרְיֵן עֲלָמִין, בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְהֵוֹא
עֲלָמָא יְתִיר מְחַיָּוִי. דְּזָכָה לְבָנִין קְדִישִׁין, וְלִגְזָעִין
קְדִישִׁין. זָכָאִין אִינוּן צְדִיקָאִיא, דְּזָכָאִין לְבָנִין קְדִישִׁין,
לְגִזָּעִין קְדִישִׁין. עֲלִיָּהוּ אֲתִקְרִי, ^(ישעיה סא) כָּל רְאִיָּהֶם
יְכִירוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יי' אָמֵן. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלּוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
יְכִירוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ ה'. אָמֵן. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלּוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 271)

ג) הַדּוּחָה חֵלֶק הַנִּסְתָּר שֶׁל הַתּוֹרָה, דּוּחָה כְּלָה, וְנִעְנָשׁ

כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, חֵלֶק הַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר, הַכָּל אַחֲדוֹת אַחֵד, וְהַדּוּחָה חֵלֶק הַנִּסְתָּר שְׂאִינוּ חֲפִזְ בָּהּ, דּוּחָה
כְּלָה וְנִעְנָשׁ, כִּי הַדּוּחָה חֵלֶק מִן הָאֲחֲדוֹת כְּאֵלוֹ דּוּחָה כְּלוּ. וּמִכָּל שְׁכֵן הַמַּלְעִיג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים
הָעוֹסְקִים בְּחֻמְהָ זֹה לְהַשְׁפִּיעַ לְהַשְׁכִּינָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסֵפֶר הַקְּנֵה לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת, כִּי הַלּוֹמֵד
כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא נִקְרָא חָכֵם רַק לְמָדוֹ, כִּי אִם הַלּוֹמֵד בְּדִי לְהַשְׁפִּיעַ לְמַדָּה הַנִּקְרָאת זֹאת וְכוּ'.
וְזֶה שֶׁכָּתוּב הַנְּעוֹר בְּלִילָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא נְעוֹר וְעוֹסֵק רַק בְּלִבוֹשֵׁי הַתּוֹרָה בְּחֵלֶק הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִילָה
בְּיָדוֹעַ, וְאִינוּ חֲפִזְ בְּאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי אוֹר גִּימְטְרִיָּה ר"ז, הֵינּוּ בְרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוֹתֶיהָ, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת
תּוֹרַת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא יוֹם, הֵרִי זֶה דּוּמָה כְּאֵלוֹ דּוּחָה אֶת הָאֲחֲדוֹת כְּלוּ וּמִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, מֵה שְׂאִין בֶּן
אִם חֲפִזְ גַּם בְּחֵלֶק הַנִּסְתָּר שֶׁבְּתּוֹרָה, הַגֵּם שְׂאִי אֲפָשָׁר לוֹ לְהַשְׁיִיגוֹ, עַל זֶה נֹאמַר כִּי אִם בְּתּוֹרַת הַשֵּׁם
חֲפִצּוֹ, וְכָמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ הָאֱלֹשִׁיךְ, וְכָאֵלוֹ הַשִּׁיג גַּם חֵלֶק זֶה שֶׁבְּתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֵלֶק מִן הָאֲחֲדוֹת כְּאֵלוֹ
תּוֹפֵס כְּלוּ כו'.

(תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרִשְׁת קְדוֹשִׁים. וְכֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר כְּתוּב פְּסִים פְּרִשְׁת קְדוֹשִׁים)

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קל"ה ע"א
מעלת מזמור שיר ליום השבת

מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, (תהלים צב) תּוֹשְׁבַחְתָּא דָא,
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן קָאָמַר לָהּ, בְּשַׁעֲתָא
 דְּאִתְתְּרַךְ מִגְּנָתָא דְּעֵדֶן, וְאִתָּא שַׁבַּת וְאִגִּין עָלֶיהָ.
 וְאוֹקְמוּהָ חֲבֵרֵיִיא, תּוֹשְׁבַחְתָּא דָא, עָלְמָא תַּתְּאָה
 קָא מְשַׁבַּח לְגַבֵּי עָלְמָא עֲלָאָה, יוֹמָא (דְּכֻלָּא בֵּיה)
 דְּאִיהוּ כּוּלּוֹ שַׁבַּת, מִלְכָּא, דְּשַׁלְמָא דִּילֶיהָ. וְדָא
 אִיהוּ מְזֻמֹּר שִׁיר, וְלֹא כְּתִיב מָאן קָאָמַר לִיהָ,
 כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא.

לְיוֹם הַשַּׁבָּת, יוֹמָא עֲלָאָה, שַׁבַּת עֲלָאָה. דָּא שַׁבַּת
 וְדָא שַׁבַּת, מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֲלָא, שַׁבַּת
 סְתָם, דָּא שַׁבַּת דְּמַעְלֵי שַׁבַּתָּא. יוֹם הַשַּׁבַּת, דָּא
 שַׁבַּת דְּלַעִילָא. דָּא יוֹם, וְדָא לִילָה. (שמות לא) וְשָׁמְרוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבַּת, הָא לִילֵיא, רָזָא דְּנוֹקְבָא.
 זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת, הָא יוֹם, רָזָא דְּדְכּוֹרָא. (שמות כ)
 וּבְגִין כֶּךָ מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת.

הַשַּׁבַּת - הָרֵי יוֹם, סוּד שֶׁל זְכָר. וְלִכֵּן מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת.

מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת
 (תהלים צב). הַתְּשַׁבַּחְתָּ הַזֶּה אָדָם
 הָרֵאשׁוֹן אָמַר אוֹתָהּ בְּשַׁעֲהָ
 שֶׁגָּרַשׁ מִגֵּן עֵדֶן, וּבָאָה שַׁבַּת
 וְהִגְנָה עָלָיו. וּבְאֵרוּהָ
 הַחֲבֵרִים, אֶת הַתְּשַׁבַּחְתָּ הַזֶּה
 מְשַׁבַּח הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן אֶת
 הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, יוֹם (שְׁהַכֵּל בּו)
 שֶׁהוּא כָּלּוֹ שַׁבַּת, הַמְּלֻךְ
 שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. וְזֶהוּ מְזֻמֹּר
 שִׁיר, וְלֹא כְּתוּב מִי אָמַר
 אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרְנוּ.

לְיוֹם הַשַּׁבַּת - הַיּוֹם הָעֲלִיוֹן,
 הַשַּׁבַּת הָעֲלִיוֹנָה. זֶה שַׁבַּת וְזֶה
 שַׁבַּת. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלָא
 שַׁבַּת סְתָם זֶה שַׁבַּת שֶׁל עָרֵב
 שַׁבַּת. יוֹם הַשַּׁבַּת זֶה שַׁבַּת
 שֶׁלְמַעְלָה. זֶה יוֹם וְזֶה לִילָה.
 (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשַּׁבַּת - הָרֵי לִילָה, סוּד
 שֶׁל נְקֻבָּה. (שם כ) זְכוֹר אֶת יוֹם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בחקותי דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדָתוֹ וְדַאי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ

נִזְדַּעְצֵים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דְּהָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בַּחֲדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בַּסְּעוּדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דְּהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינוֹן
סְעוּדָתִי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְּזִרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָתָהּ, דְּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין
 וְזַמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דִּגְיָהָנָם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרְיָן בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכִפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלַךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאֵין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיָּהָנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכִפִּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עמוד 272)

ד) כְּשִׁלּוּמֵדִים נִגְלָה דִּתּוֹרָה, אֲנִי מְדַבְּרִים עִם נִשְׁמַת וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה

הַנִּסְתָּרָת לְהַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלַת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לְעִשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְצָרִיךְ
 לְהִבִּין, מַהוּ הַרְבּוּי בַּתְּבַת כָּל דְּבָרֵי וּגו'. אִךְ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לָנוּ לְלַמֵּד הַנְּגִלָה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְצָרִיךְ
 שֶׁתִּדְעַ, לְמַשָּׁל, כְּשֶׁאֲתֵה מְדַבֵּר עִם אָדָם אֶחָד, עִם מִי אֲתֵה מְדַבֵּר, הֲלֹא עִם נִשְׁמַתוֹ וְחַיּוּתוֹ, וְהֲרָאָהּ,
 שְׁבַצָּאָת נִפְשׁוֹ כִּי מַת, וְדַאי לֹא תִדְבֵר עִמוֹ, כִּי כְּשֶׁאֲנִי לּוֹמְדִים הַתּוֹרָה הַנְּגִלַת צָרִיךְ שֶׁנִּדְעַ שְׂאֵנִי
 מְדַבְּרִים עִם הַנִּשְׁמוֹת וְהַחַיּוֹת שֶׁל הַנְּגִלָה שֶׁהוּא הַנִּסְתָּר דִּהֵינּוּ מֵהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ נִשְׁמָה
 לְנִשְׁמוֹת, וְהוּא יִתְבָּרַךְ הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה (אֲבוֹת פְּרָק ג') הֵן
 הֵן גּוֹפֵי תּוֹרָה שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְשֶׁבַעַל פֶּה, וְכָל הַמַּצּוֹת הַנְּגִלוֹת הֵן הֵמָּה הַגּוֹף שֶׁל הַתּוֹרָה, וּמִכִּרְחַ
 לְחַיּוֹת בְּהֵן הַחַיּוֹת וְהַפְּנִימִיּוֹת, דִּהֵינּוּ הַרְזִין דְּאוֹרִיתָא שֶׁהוּא מֵהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּנֹזֵכַר לְעִיל, וְצָרִיךְ לִיַּחַד
 הַגּוֹף עִם הַנִּשְׁמָה אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, דִּהֵינּוּ שְׁצָרִיךְ לִיַּחַד הַגּוֹף עִם הַנִּשְׁמָה שֶׁהֵם הַרְזִין
 דְּאוֹרִיתָא וְכו'.

וְכֵן בְּמַצָּוָה צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְעִשׂוֹת מַעֲשֵׂה הַמַּצָּוָה שֶׁהוּא הַנְּגִלָה, וְהַנִּסְתָּר דִּהֵינּוּ הַסּוּד שֶׁל הַמַּצָּוָה הַיָּא
 הַנִּשְׁמָה וְהַחַיּוֹת שְׁלָה שֶׁהוּא מֵהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן כְּשֶׁעוֹשֶׂה בְּלֹא כּוֹנֵן הוּא כְּגוֹף בְּלֹא נִשְׁמָה, כִּי
 מַעֲשֵׂה הַמַּצָּוָה הוּא הַגּוֹף, וְהַכּוֹנֵן שֶׁהוּא הַסּוּד הוּא הַנִּשְׁמָה וְהַחַיּוֹת שֶׁל הַמַּצָּוָה, וְצָרִיךְ לִיַּחַד הַגּוֹף
 עִם הַנִּשְׁמָה, וְזֶה נִקְרָא יַחַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתּוֹ, שְׁמִיַּחַד הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהוּא הַגּוֹף עִם הַנִּשְׁמָה
 וְהַחַיּוֹת שֶׁהוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ וְנַעֲשֵׂה יַחַד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כּו'.

(מֵאוֹר עֵינַיִם לְהַרְבֵּי הַקָּדוֹשׁ רַבִּינוּ מִנְחֵם נַחֲוִים מִפִּי שְׁרֵנוּבִיל זְכוּתוֹ יְגוּ עֵלֵינוּ אֲמֵן, פְּרִשְׁת בְּהַעֲלָתָהּ)

ה) עַל יְדֵי סוּד הַתּוֹרָה יִדַע לְהַבְחִין בֵּין אִסוּר לְהֵתֵר

וּמֵאֵן דְּמִנְעַ רְזֵא דְעַקְרָא דְתֵרֵי תּוֹרוֹת, כְּאֵלוּ אֲהַדְרַ עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבַהוּ. (תְּקוּנַי זְהַר תְּקוּן י"ט – דָּף ל"ח.)
 כָּל אֵלוּ הַנִּרְמְזִים הֵיָה עַל פִּי הַקַּבָּלָה וְרִזִּין דְּאוֹרִיתָא, וְזֶהוּ עַקְרָה שֶׁל תּוֹרָה, וְלִפִּי הַסּוּד שֶׁהִיָה מְקַבֵּל
 בִּידְעֵת הַתְּנָאִים וְהָאֱמוּרָאִים, כֵּן חִבְרוּ הַשְּׁתֵי תּוֹרוֹת לְהַדְרִי, דָּאֵם לֹא כֵּן יְכוּלִין לְהַפְּךָ הַכָּל.

(סֵפֶר הַקְּנֵה, הוֹבָא בְּאוֹר יִשְׂרָאֵל לְהַמְגִיד הַקָּדוֹשׁ מִקְאֲוִינִין זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא עַל הַתְּקוּנִים שֵׁם)

ספר אור הזוהר (עמוד 272)

יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ז), הכא רזא לאתעסקא באורייתא דבעל פה, ולאפרשא בין אסור והתר כו'.

(תקוני זחר תקון מ' - דף פ.)

פרוש, כי על ידי סוד ורזא דתורה יודע לחבר תורה שבכעל פה עם תורה שבכתב, להפריש בין אסור להתר, וכמו שכתוב בספר הקנה, דמי שרוצה להיות מורה הוראה בתורה צריך לידע בסוד התורה למה זה כשר וזה פסול. וזה שכתוב בזהר: כל תלמודא דלהון, על רזין דאורייתא סדרו ליה. כמו שכתוב בקנה, ועל ידו מפרשים הלמוד בגמרא כו', כי כל ההתר הוא מצד הרחמים, וכל אסור הוא מצד הדין.

כבר נודע אשר מארי דתלמודא סדרו דבריהם על רזין דאורייתא, והראשונים העלימו דבריהם.

(פרי קדש הלולים דף ב.)

ו) אי אפשר לבוא לידיעת הבורא בלי חכמת הקבלה

ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם.

אי בר נש לא אשתמודע ההוא דיהיב ליה אורייתא, ומני ליה לנטרא לה, איך דחיל מגיה ועבד פקודיו.

(תקוני זחר בהקדמה דף ו.)

לית סכלתנו לאשתמודע בשכינתא כאלין מארי קבלה.

(תקוני זחר בהקדמה דף א' עמוד ב')

- פרק ח -

סגלת ספר הזוהר

א) הזוהר מקור לכל ספרי היראים

ספר הזוהר בו דבוק נפשי עד אשר בשכבי ובקומי בו נקשרתי, לא נח ולא שקט לפני, כי באמת הספר הלזה ידוע ומפרסם סגלת עסקו בו, והוא מקור לכל ספרי יראים, וממנו נובעים כל המוסרים ואהבת השם התמימה וכו'.

(מתוך מכתב בעל עמרת צבי לרבו הרב אברהם יהושע העשיל מאפטא זכר צדיק וקדוש לברכה)

ב) ראוי ללמד הזוהר והתקונים עם תינוקות בני תשע, כדי שיראתם תהיה קודמת לחכמתם לו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתקונים להגות בה, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. (נוצר חסד על מסכת אבות פרק ד' משנה כ')

ג) קריאת הזוהר, אף על פי דלא ידע מאי קאמר, הוא תקון לשכינה הקדושה ולנשמתו צריך לקרות בספר הזוהר וכו' אף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי תקון גדול ועצום מאד למטרונייתא ולנשמתו בנודע מכמה טעמים.

(תקון ליל שבועות להרב רבינו משה זכותא בסוף ספר טוב הארץ למורינו הרב נתן שפירא)

ד) הלומד זוהר, אף על פי שאינו מבינו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו - תושיע הוי"ה עם השתי התבות ושתי הכוללים, בגימטריא 'זה"ר תקוני'ם

הלומד הזוהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו. ועין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

ולפי זה יתפרש לרמז לו, דאף על גב שאדם הוא בבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמיא יכפלו לו שברו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה', דתבות 'תושיע הוי"ה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו במספר תבות 'זה"ר תקוני'ם' בדקדוק צ"ח.

(הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ה) ללמד זוהר ותקונים או זוהר חדש קדם התפלה

קדם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר, וללמד איזה ענין בזהר הקדוש או בתקונים או בזהר חדש.

(סדר היום ואזהרות הקדש בספר בית אהרן)

ו) זוהר הכנה לתפלה

הבעל שם טוב צוה לאנשיו שקדם כל תפלה ללמדו מאמר זוהר ותקונים.

(לקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה ז', דף ט' טור ג')

בולעטין #1

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש תשרי תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

אחד מגדולי התיקון לפגם הברית הוא לימוד החק לישראל דבר יום ביומו

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א [זצ"ל] בשנת תש"ל על הדפסת החק לישראל
כל פרשה בנפרד כדי לקיים בניקל בשבתך בביתך ובלכתך בדרך. וזה לשונו:

מלפנים זאת בישראל בדורות הקודמים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל אחד ואחד בין תלמיד חכם
בין איש המוני השתדלו להשלים חוקם בכל יום ויום בספר חק לישראל חק ולא יעבור, וכן
נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסדו ותקנו איש האלקי
קודש הקדשים מרן רבינו האריז"ל ללמוד בכל יום עניני מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי
השולחן ערוך והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, על דרך אמרם ז"ל כל השונה הלכות
בכל יום כו'.

ועיין בשולחן ערוך (סימן רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימנו בלילה מיד. ועיין בפתחי
תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים
אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל
הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב
ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהיה חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים
חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעונותינו הרבים נתמעטו לומדיה ועוסקיה

וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסדה רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקדושים בדור הקדום.

על כן באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא ... אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל בדפוס נאה ומשובח, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדי להוליקם בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפיד, ועל ידי זה יהיה באפשרות גם להטרודים על המחיי ועל הכלכלה להשלים חקם בספר החק לישראל מידי יום ביומו. ואקוה בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתרחב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה. ומתאמרא משמיה דהגאון הצדיק הקדוש משינאווע זללה"ה, **אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמז באמרו ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישראל דמזונא הוא, עד כאן דבריו הקדושים ודפח"ת, ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.**

הכ"ד הכותב לכבוד התוה"ק ולומדי

נפתלי הירצקא העניג אבד"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ.י.

ישתדל ללמוד סדר היום בסדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמרא וזהר והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך בתרגום כמו שכתוב האר"י זצ"ל ושם ימצא הכל מוכן אמנם יש בו טעויות הרבה וצריך להבין ולהרגיש הטעות ובנביאים וכתובים ילמוד פעם אחת מקרא ופעם תרגום ולא יכוין בכונות הכתובים שם כי הם מלאי השגיאה כי לא יאמר התפלות שבראש הספר (ועתה נדפס חק לישראל בסדר יפה ונחמד).

(עבודת הקודש (חלק א') למרן החיד"א זללה"ה)

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #2

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש חשון תשנ"ה

ללמוד חק לישראל

דבר יום ביומו

סגולה גדולה לתיקון פגם הברית ללמוד בספר חק לישראל

בספר שארית ישראל (בפתיחה לספר שמות) וזה לשונו: הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצוה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו'.

(שארית ישראל שער השובבים דרוש א')

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #3

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש כסלו תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

בספר שם הגדולים - תוספת פליטת ספרים - מערכת י וזה לשונו: (לח) יוסף לחק - למודים לכל ישראל והדפיסם אחר כך בתוך חק לישראל **ואתו עמו הלכה פסוקה ודינים דבר יום ביומו** נדפס פעמים הרבה ונתפשטו בכל תפוצות ישראל, אשריו ואשרי חלקו שזכה וזיכה את הרבים בנועם מוסריו מוסר יקר וגם נעים (ליווארנא תקנ"ד):

בספר קדושת לוי - פרשת ויגש וזה לשונו: איתא בגמרא (קידושין ל.) לעולם ישליש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא, ופריך בגמרא ומי ידע כמה חיי, לא צריכא אלא ליומי. **נמצא מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.**

בספר אגרא דכלה - דף נו ע"ב וזה לשונו: שהוא בן עולם הבא, לא אמר שיהיה בן עולם הבא, רק שהו"א. **מפני שהוא בכל יום בן עולם הבא, היות שלמד ביום הלכה לאמיתה,** וסילק ממנה הקושיות הם החוחים והקוצים המסבבים אותה, ועל כן בלילה כשמוסר נשמתו בסוד הפקדון, עולה נשמתו בלי שום מונע אל האדמה העליונה, והוא בכל יום בן עולם הבא כי השכינה מתפארת בו בסוד המיין נוקבין, חזי במאי ברא אתינא לקמך (זוהר ח"ג י"ג ע"א), והבן. וזהו עד שובך אל האדמה, ר"ל האדמה העליונה כי ממנה לוקחת כי עפר אתה, ועל ידי הדוחק והלחץ אשר תתייגע בהבנת דברי תורה לאמיתה, יתוקן יסוד העפר מזהמת הנחש אשר עפר לחמו, ועל ידי כך אל עפ"ר תשו"ב, ר"ל גם אל היסוד העפר תגרם לשוב להתהוות ממנו ציור למלך הכבוד, ותזכה שתזדכך גופך להיות ספירי לימות המשיח והתחיה. [ועוד ירצה ואל עפר תשוב, אל העפר העליון תשוב והבן]. ומה נחמד ונעים דברי רז"ל לפי מה שנרמז בכאן התחיה שישוב אל העפר בגוף ונפש, לפי מה שפירשנו לעיל עד שובך אל האדמה, **אזי יונעם לך שנרמז בר"ת "שובך" אל "האדמה, ר"ת אש"ה, ס"ת כל"ה, היא היא הכלה העליונה, ור"ת וס"ת הם אתון "אש" הלכה.**

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #4

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש טבת תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

י"ב הדברים יקרים, שבהם זוכה הלומד ב"חק לישראל":

- א. זוכה ללמוד תורה לשמה בכל יום.
  - ב. מקיים מצוות קביעת עתים לתורה.
  - ג. מתקן הימים שלו וכך יהיו לו לבושים להתלבש בהם בגן עדן.
  - ד. מקיים מאמר חז"ל: "ושננתם" – אל תאמר ושננתם אלא ושלשתם, שצריך אדם לשלש לימודו במקרא, במשנה ובתלמוד.
  - ה. זוכה שמתקן את נשמתו.
  - ו. מתקן ד' עולמות אצילות, בריאה, יציאה ועשי' של כל יום ויום.
  - ז. ממשיך על עצמו קדושת שבת לימי חול.
  - ח. זוכה ויכול לקבל ולשרות עליו תוספת נשמה יתירה בשבת עצמה.
  - ט. לימוד מוסר בכל יום, שבלעדיו אי אפשר להגיע ליראת ה'.
  - י. מקיים מצוות עשה ולא תעשה, מדברי קבלה "החזק במוסר אל תרף".
  - יא. לימוד הלכה פסוקה, כמאמר חז"ל: "כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו" וכו'.
  - יב. זוכה ללימוד הזוהר בכל יום, שידוע שלימוד זוהר מסוגל רבות לטיהור הנשמה ולקדושתה.
- לכן מי שאין לו זמן, או שאינו רוצה לבטל הרבה מלימודו הקבוע שהוא לומד במשך היום, די לו שילמוד ה"חק לישראל" בלתי שום פירוש.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #5

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש שבט תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל" מלוקט מספר "נתיבת עם"

- א. את פסוקי התורה יש לקרוא בכל יום שניים מקרא ואחד תרגום ובטעמים, אך פסוקי נביאים וכתובים יקרא פעם אחת מקרא ותרגום.
- ב. אם נאנס ולא קרא יום אחד, טוב שלמחרת ישלים את מה שהחסיר.
- ג. בליל שישי יקרא כ"ו הפסוקים פעם אחת מקרא בלבד בלי תרגום ועדיף אחרי חצות, ואם לא קראם בלילה יקרא ביום שישי לפני קריאת שמו"ת.
- ד. אחרי סיום קריאת שניים מקרא ואחד תרגום כופל את הפסוק האחרון בלי התרגום. אחר כך קורא הפטרה של הפרשה גם אם בשבת קוראים הפטרה של ראש חודש וכו'. אחר כך מזמור שיר ליום השבת. ה' מלך, וקריאת חק היום.
- ה. ביו"ט אין קוראים חוק אך בחול המועד קוראים.
- ו. בשבוע של פרשיות מחוברות קוראים רק את החק של הפרשה הראשונה.
- ז. כשקוראים פרשה אחת יותר משבוע אחד כגון אם חל יום טוב וכו' בשבת, יחזור ויקרא עוד פעם מה שקרא בשבוע הקודם.
- ח. אם חל שמחת תורה באמצע השבוע, יקרא חוק של וזאת הברכה לפני שמחת תורה, ושל בראשית אחרי שמחת תורה.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #6

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש אדר תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

מתוך ספר "דרך צדיקים" על רבי חיים סגואני זצוק"ל

מידי יום ביומו נהג רבנו חיים ללמוד סדר "חק לישראל", אותו תיקן ויסד על אדני קודש רבנו האר"י הקדוש זיע"א. והי' רבנו אומר שקריאת המוסר וההלכה שצורפו ל"חק לישראל" הם מעשה ידי אמן, פעולת הרב הקדוש החיד"א יע"א, אך העובדה שהם נדפסו בסוף אחרי הלימוד היומי, בטעות יסודה, כי צריך להקדים את לימוד ההלכה והמוסר קודם הזהר, דהיינו מיד לאחר פיסקת הגמרא. נימוקו של רבנו להנהגה זו, נעוץ בסוד ובכוונה, הטמועים בסדר "חק לישראל", כי נודע שכל עסק התורה היא לקשר העולמות זה בזה, ולהדביקם אל מאצילים ב"ה. לפיכך תיקן האריז"ל את הלימוד ב"חק לישראל" דבר יום ביומו על דרך הנ"ל, וחילקו לארבעה חלקים כנגד ארבעה עולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשייה).

תורה, ונ"ך – יסודם ושורשם בעולם העשייה.

משנה – שייכת לעולם היצירה.

גמרא – לעולם הבריאה.

זוהר הקדוש – יסודו בעולם האצילות.

שעל ידי לימוד קודש זה זוכה הלומד לקשר ד' עולמות אבי"ע מתתא לעילא אל מאצילים ב"ה, שזהו עיקר לימוד התורה. לכן טוב לחבר המוסר וההלכה אל פיסקת הגמרא שסוד שלושתם בעולם הבריאה, ורק אחריהם מן הראוי ללמוד אתה קבלה (הזהר) שהיא בעולם האצילות.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #7

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
 חודש ניסן תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

מתוך ספר "שערי הקדושה, ותולדות אהרן

כתב בספר שערי הקדושה חלק א' שער ו', וזה לשונו: ולמען יהי שולחן מזבח כפרה לכפר עונותיך בהמעייט מאכלך להחליש הקליפה השורה במזון שנפשך ניזונת בו, תעסוק בתורה איזה משנה כו' ויכריזו עליך זה השולחן אשר לפני ה' ויחלש כח היצה"ר מעליך ויתחזק נפש השכלית שבך על ידי התורה שהיא מזון אל הנפש הזו גם היא, עכ"ל. וכן כתבו בהרבה ספרים. ולכן טוב להשלים הדי' פרקים הנ"ל שבכל שבוע בדרך זה, שילמוד בכל סעודה של ימות החול על כל פנים ב' משניות. ובלילה קודם השינה גם כן על כל פנים ב' משניות, וממילא יושלמו הדי' פרקים במשך השבוע, וזה יוכל להתחיל לנהוג גם באמצע השנה מתי שירצה, כי אין צריך ללמוד המשניות כסדר דוקא. וכל אימת שיתחיל לנהוג יעשה בשנה הבאה בעת זה הסיום על המשניות כנ"ל, רק שצריך ליזהר להתנות בתחילה שאינו מקבל עליו כן בנדר, וגם יאמר שאין בדעתו לנהוג כן ללמוד באופן זה אלא בפעם ההיא, או בפעם שירצה, ולא לעולם, וכמו שנתבאר לעיל סימן ט"ז סעיף ז' בכל מנהג של מצוה.

בספר תולדות אהרן פרשת ויחי כתב, וז"ל: ומי שהולך מעת לעת בלי תורה, רע מאד, והשם ית' יצילנו מזאת, שכל אדם חייב לעסוק בתורה בכל עת ורגע, שאפילו מי שעוסק במו"מ ואין לו זמן, על כל פנים יקבע עתים לתורה. ובפרט שעכשיו נמצא הספר **חק לישראל** שבו כלול תנ"ך, גמרא ואגדה משניות וזוהר ואין צריך שהות רק חצי שעה ואיזה תירוץ יש על זה, ומה יענה האדם כשידונו אותו על דרך פוטר מים ראשית מדון ואיזה תירוץ יהי לו על זה למה לא קבעת עתים לתורה? הי' לך לקבוע על כל פנים איזה עת לתורה, עכ"ל.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהי' חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעוה"ר נתמעטו לומדי' ועוסקי' וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפו להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסד רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הק' בדור הקדום.

ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #8

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
 חודש אייר תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

סגולה גדולה לתיקון פגם הברית ללמוד בספר חק
 לישראל:

בספר שארית ישראל (בפתיחה לספר שמות) וזה לשונו. הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצוה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו'. (שארית ישראל שער השובבים דרוש א').

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #9

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש סיון תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

אחד מתיקוני פגם הברית הוא לימוד ח"י פרקים משניות בכל יום^א.

בקיצור שולחן ערוך (סימן קנ"א ס"ו) כתב, וז"ל: הרוצה לשמור א"ע מחטא זה, ישמור את פיו מניבול פה, משקרים, מרכילות ומלה"ר ומליצנות. וכן ישמור את אזנו משמוע דברים כאלו. גם יהא זהיר לקיים נדריו, ולא ירבה בדאגה, וגם יהא זהיר מהרהורים רעים. וקודם שהולך לישן יעסוק בתורה, או יאמר ארבעה מזמורי תהלים הראשונים (עיין לקמן סימן קל"ב סעיף ה'). ויזהר שלא לישן בחדר יחידי. עכ"ל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

א) עיין בהקדמת מעשי אורג על המשניות ועיין עוד בראשית חכמה (שער הקדושה פרק י"ז), ובשער התשובה (שם פרק ב') ובזוהר הקדוש רות (אות י"ב) ובאגרת התשובה שבספר ליקוטי אמרים (סוף פרק ח') ובשאלות ותשובות מהר"ם א"ש (ח"א סימן ח"ן), עיין שם ואין כאן מקומו להאריך.

וראה בלחם הפנים מבעל מסגרת השולחן (סימן קנ"א ס"ו) כתב, וז"ל: איתא בספרים, **דלימוד משניות מסוגל לנשמה**, כדלעיל סימן א' ס"ה, ועיין לעיל בסימן כ"ז ס"ג **דטוב ללמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו**. והנה עמדנו למנין בשיתא סדרי משנה וראינו כי משניות אלו חסרים בהספר חק: (סדר זרעים מעשרות, מעשר שני, חלה, ערלה, בכורים; (סדר מועד) שקלים, יומא, ראש-השנה, תענית, מגילה, מועד קטן, חגיגה; (סדר נשים) נדרים מן פרק ד' ולהן, נזיר; (סדר נזיקין) מכות, עדיות, אבות, הוריות; (סדר קדשים) בכורות מן פרק ד' ולהלן, ערכין, תמורה, כריתות, מעילה, תמיד עד פרק ד'; (סדר טהרות) כלים, נגעים מן פרק י"א ולהלן, טהרות, נדה, מכשירין, זבים, טבול יום, עוקצים. והם עולים בס"ה שני מאות פרקים. והנה עצה היעוצה לסיים בכל שנה לימוד שיתא סדרי משנה, כשילמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו, ואם לא יהי' לו פנאי באיזה יום ישלים בלילה או ביום שאח"כ (גם ישלים בשנה שאינה מעוברת המשניות של הסדרות המחוברין הכתובים בחק). והשני מאות פרקים הנוספים הנ"ל ילמוד בכל שבוע ד' פרקים, היינו בכל לילה ילמוד חצי פרק משניות קודם השינה, ובש"ק ילמוד פרק אחד.

בולעטין #10

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש תמוז תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

בשער המצות פרשת ואתחנן דף מ"ו כתב, וז"ל:

ועתה נבאר סדר עסק התורה שיעסוק האדם בכל יום וכו', תחילה יקרא מקרא ואח"כ נביאים ואח"כ כתובים ואח"כ קבלה ואח"כ משנה ואח"כ תלמוד, וטוב שיקרא ג' בחינות שיש בתלמוד והם ברייתא ותוספתא ומימרא וכו', תחילה יקרא בתורה מפרשת שבוע ההיא ביום א' יקרא ששה פסוקים ראשונים שבאותה פרשה, וביום ב' יקרא ד' פסוקים שלאחריהם, וביום ג' ה' פסוקים שלאחריהם, וביום ד' ו' פסוקים שלאחריהם, וביום ה' ה' פסוקים שלאחריהם כללות כולם הם כ"ו פסוקים וכו', עיי"ש, עכ"ל.

בשולחן ערוך (סימן רל"ח) וזה לשונו:

דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימנו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #11

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אב תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר קצור שו"ע - סימן כז. הלכות תלמוד תורה, ובו ה' סעיפים.

(א) אחר התפלה יקבע עת ללימוד תורה. וצריך שאותו העת יהיה קבוע שלא יעבירונו אף אם סבור להרויח הרבה. ואם צריך לעשות איזה דבר נחוץ מאוד, ילמוד מקודם לכל הפחות פסוק אחד או הלכה אחת, ויעשה מה שנחוץ לו ואח"כ ישלים חקו. ובקצת קהלות קדושות נתיסדו חברות קדושות ללמוד תורה ברבים מיד לאחר התפלה. ויש לכל ירא שמים להתחבר אליהם.

(ב) כל איש ישראל חייב ללמוד תורה, בין עני, בין עשיר, בין שלם בגופו, בין בעל יסורין, בין בחור, בין זקן גדול. אפילו עני המחזיר על הפתחים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנאמר והגית בו יומם ולילה. ומי שאינו יודע כלל ללמוד או שאי אפשר לו מחמת רוב הטרדות, יטפיק לאחרים הלומדים ותחשב לו כאלו לומד בעצמו, כמו שדרשו רבותינו ז"ל בפסוק שמח זבולון בצאתך וזשכר באהלך. זבולון ויששכר עשו שותפות. זבולון עסק בסחורה והספיק ליששכר פרוסתו שיהיה לו פנאי לעסוק בתורה, לפיכך הקדים הפסוק זבולון ליששכר, מפני שתורתו של יששכר ע"י זבולון היתה. וכן מצינו במשנה (זבחים פ"א) שמעון אחי עזריה אומר וכו', ונקרא שמעון על שם אחיו עזריה, לפי שעזריה עסק בפרקמטיא והיה מספק צרכי שמעון אחיו שהיה עוסק בתורה, והתנו ביניהם שיהא חלק לעזריה בשכר למודו של שמעון. ועכ"פ יתאמץ כל אדם ללמוד אפילו רק מעט בכל יום ובכל לילה.

(ג) מי שאינו יכול לעשות תורתו קבע, אלא שהוא קובע עתים בתורה, ישסוק בעתים הללו שהוא קובע, ללמוד ההלכות השכיחות הנצרכות לדעת לכל איש ישראל, וגם באגדות ומדרשים, וספרי מוסר אשר יסודתם בהררי קודש ממדרשי רז"ל שהם מועילים להחליש כח היצר הרע.

ואשרי מי שיש לו חק קבוע ולא ישבור מללמוד בס' חק לישראל דבר יום ביומו. וכל המוסיף מוסיפין לו טובה מן השמים.

(ד) כשהוא לומד וצריך לצאת לחוץ, אל יניח את הספר פתוח כי ע"י זה משכח תלמודו.

(ה) צריך לזהר בכל מה שהוא לומד, להוציא בשפתיו ולהשמיע לאזניו, שנאמר לא ימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו וגו'. ומי שמוציא בשפתיו אע"פ שאינו מבין קיים מצות ולמדתם. ולכן כל עם הארץ מברך ברכת התורה בשחר לפני הפסוקים, וכן כשעולה לספר תורה. וכל העוסק בתורה ואינו יכול להבין מחמת קוצר דעתו, יזכה להבינה בעוה"ב.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #12

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אלול תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר בן איש חי - הלכות שנה שניה - פרשת לך לך

[ט] הנה נודע מדברי רבינו האר"י ז"ל, דההכנות של השבת יש במחשבה ויש בדיבור ויש במעשה. וההכנה של המעשה כבר ביארנו אותה, שהיא קניה ועשיה במאכל ומשחה לצורך שבת, ועוד נמי תיקון גרות שבת וכיוצא, שכל זה הוא ענין מעשה, וכנזכר לעיל. אמנם ההכנה שהיא בדיבור,

הנה הוא הסדר של חק לישראל המתוקן על פי רבינו האר"י ז"ל,

וכבר נדפס בספר חק לישראל הכונה שצריך לכיין קודם קריאת פסוקי הפרשה בכל יום, בסדר המלוי של שם ב"ן, שהם אותיות ודהו"ה, דבר יום ביזמו. ואם נאנס יום אחד ולא קרא בו, כשיבא ביום שאחריו, יקרא תחלה פסוקי הפרשה של אתמול שלא קראם, ואחר כך יקרא סדר אותו היום, אף על פי שלצורך יום אתמול לא יועיל לו, דעליו נאמר מעוות לא יוכל לתקון, עם כל זאת צריך לקרות פסוקי תורה של אתמול קודם שיקרא סדר אותו היום, וכמפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל, בשער טעמי המצות פרשת ואתחנן. וכתב הרב מהר"מ פאפירש ז"ל, דהוא הדין אם לא קרא ארבעה ימים, כשיבוא לקרות ביום חמישי, יקרא תחלה הקריאה של הארבעה ימים, ואחר כך סדר יום חמישי, יעוין שם. וכן הוא הדין כשחל יום טוב באמצע השבוע, שיקרא בחול המועד הקריאה תורה נביאים וכתובים של יום טוב, כי ביום טוב אין קורין סדר הקריאה של חק לישראל. ונסתפקתי ביום טוב של שבועות שבחוף לארץ שחל בימי רביעי וחמישי, אימתי יקרא הקריאה של רביעי וחמישי, ולא מצאתי גלוי לזה. וכן בתשעה באב שחל בחמישי אימתי יקרא הקריאה של יום תשעה באב. וידידנו הרב הגאון מהר"א מני נר"ו אמר שהוא מדעתו עשה כך, שלמד בליל ששי, שקרא תחלה הפסוקים של יום חמישי מקרא לבד פעם אחת, ואחריהם למד עשרים וששה פסוקים של ליל ששי, ויפה עשה.

[י] בכלל ההכנה של הדיבור הנזכר הוא לקרות בליל ששי אחר חצות באשמורת עשרים וששה פסוקים הנדפסים בספר חק לישראל. ולא יקרא התרגום אלא מקרא בלבד. ויקראם פעם אחת ולא יכפול. ואם יודע בעצמו בבירור שאחר שישן לא יהיה ניעור קודם עלות השחר, כדי לקרות עשרים וששה פסוקים הנזכרים, אז יקרא אותם קודם שישן בתחלת הלילה, ואם נאנס ולא למד עשרים

וששה פסוקים הנזכרים בלילה וכבר האיר היום, עם כל זאת ילמוד אותם בבוקר, ואף על פי שהאיר היום, ילמדם מקרא בלבד בלא תרגום, וכתב לי הרב הגאון מהר"א מני נר"ו, דנתפשט המנהג בעיר הקודש תבנה ותכונן, דאם לא למד עשרים וששה פסוקים בלילה, שאומר אותם פעם אחת מקרא, קודם קריאת שתיים מקרא ואחד תרגום.

[יא] גם צריך עוד הכנה בדיבור ביום הששי בעצמו, לקרות הפרשה כולה שנים מקרא ואחד תרגום. ואחר שסיים הפרשה יכפול פסוק האחרון, ואין צריך לכפול גם התרגום שלו. ואין קורין התרגום בטעמים, כנזכר בשער טעמי המצות. ואם נאנס ולא קרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, יקראנה שנים מקרא ואחד תרגום ביום שבת אחר התפילה קודם קידוש שבת. ואם חל שבת בראש חדש או שקלים וזכור ופרה והחודש, צריך לומר ההפטר של שנים מקרא ואחד תרגום הפטרת השבוע, הן אם קורא השנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, הן אם קורא ביום שבת עצמו. ודע כי חקרתני בסייעתא דשמיא, מאחר כי קריאת סדר חק לישראל בכל יום, וקריאת עשרים וששה פסוקים ליל ששי, הוא בשביל הכנה לשבת בדיבור, אם כן כשחל אצלינו שבת בראשית ביום אסרו חג, דנמצא שלא למדו בפרשת בראשית בשביל ההכנה אפילו לימוד של יום ראשון, וגם את עשרים וששה פסוקים גם כן לא למדו, אם כן איך נעשית ההכנה של אותו שבת, וכתבתי חקירה זו להרב הגאון מהר"א מני נר"ו, והשיב מודע לבינה דמה שצריך הכנה הוא כששולטים ימי החול שהם הסטרא אחרא, דאז צריכין לעשות הכנה להמשיך קדושת שבת לשתי תועליות, האחת למשוך קדושת שבת לנו לסייענו שלא ישלטו עלינו ימי החול בעצם, והשנית כדי לקבל הארת שבת בהדרגות, ולא לצאת בפעם אחת מחשיכה לאורה, אמנם כשהוא יום טוב שאין שליטה אין צריך הכנה, עד כאן דבריו נר"ו.

[יב] אחר שביארנו ההכנה של הדיבור נבאר ההכנה של המחשבה, והוא שיכין עצמו במחשבתו לקבל אור תוספת שבת, ובכן יהיה בכלל והתקדשתם והייתם קדושים. ותחלת ההכנה הוא מיום רביעי בשבוע, שיכין עצמו במחשבתו שיהא ראוי ומוכן לקבל תוספת הנפש משבת הבאה, וביום חמישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי לקבל תוספת נשמה משבת הבאה, ומטעם זה לא היו אנשי משמר מתענים ביום ששי מפני כבוד השבת, פירוש כדי לקבל תוספת נשמת השבת. אך ביום ראשון שבשבוע יכוין שהוא מוכן להשאר בחינת תוספת נשמה משבת שעבר, כי ביום ראשון ישאר חלק מתוספת נשמה של שבת, ולכן אנשי משמר לא היו מתענים ביום ראשון, כי צריך להמשיך ביום ההוא קצת קדושת נשמה ומנוחה ועונג שבת. אך זה החלק הנשאר ביום ראשון יסתלק תיכף בהתחלת ליל שני, ותוספת הרוח נשאר עד סוף יום שני, וצריך לכוין ביום השני להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הרוח. ותוספת הנפש נשאר עד סוף יום שלישי, ואחר כך תסתלק, ולכן ביום שלישי יכוין להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הנפש. ולכן אם לא הבדיל במוצאי שבת, מבדיל והולך עד יום שלישי, ורק לא יברך בשם ומלכות, משום ספק ברכות להקל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

תטז

בלק ליום חמישי

יוסף לחק

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תפלה פרק יא)

מוסר

(מספר חסידים סימן קכג)

שגו הרהורים יש לו לאדם יומם ולילה, הרהורי אשה והרהורי ממון, ובשכילים הוא נותן נפשו. ועוד הרהורים אחרים, הקנאה והשנאה והצנאה והתאווה, והנאות בנים ונענוע בנים, ונשים, שחוק חברים וטילים, וחרושי דברים בטלים. וכל אלה גורמים לבטל תורה, לכך נאמר (יכרים ו' ה) ככל לבבך ובכל גפשיך, אצל העבודה והאהבה. כלומר עבוד ואהוב את המקום. ובכל מאריך (שם), ובכל נכסיד לא נאמר אלא מאריך, ככל מדה ומדה שהוא מודד לה. גבה ממך ממון, אל תהרהר אחריו כי הכל לטובה. וזהו שנאמר (תהלים ס"ג ג) ולך ארצי חסד כי אתה חשלת לי אש כמעשהו, אל תהי ממשוהו אלא ממשוהו, אם בעל בנים הוא גובה בניו, ואם הוא עשיר גובה את עושרו בחייו. וזהו חסד גדול, שמשלים לו גמלו בעולם הזה חיי הכל, כדי להביאו לעולם הבא. דבר אחר ובכל מאריך, ככל עמקי מחשבותיך, כמו מאד עמקי מחשבותיך (שם צ"ב ו):

א כשבונין בית הכנסת, אין בונין אותה אלא בגבחה של עיר, שנאמר (משלי א כא) בראש הומיות תקרא, ומגביהין אותה ער שתהא גבוהה מכל חצרות העיר, שנאמר (עזרא ט ט) לרוםם את בית אלהינו. ואין פותחין פתחי הכנסת אלא במזרח, שנאמר (במדבר ג לח) והחונים לפני המשכן קרמה. ובונין בו היכל שמניחין בו ספר תורה. ובונין היכל זה ברוח שמתפללין כנגדו באותה העיר, כדי שיהיו פניהם אל מול ההיכל כשיעמדו לתפלה: ב ומצמידין בימה באמצע הבית, כדי שיעלה עליה הקורא בתורה או מי אשר אומר לעם דברי פיושין כדי שישמעו כלם. וכשמעמדין התיבה שיש בה ספר תורה, מצמידין אותה באמצע, ואחרי התיבה כלפי ההיכל ופניה כלפי העם:

פינחס ליום שני

תנכ

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תפלה פרק יא)

מוסר

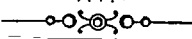
(מספר חסידים סימן קכח קכט)

מעשה ברבנו יעקב ברבי יקר, שהיה מכבד בזקנו לפני ארון הקודש, וכשהיה הקהל הולכים לפני המלך או לפני השלטון, אז חולץ מנעליו ואומר אני עני, הם בכספים ואני ברחמים ובחנותים. נמצא הם בשלהם ואני בשלי. וכן נהגו הקהל אחריו: כבד את ה' מהונן (משלי ג ט), אתה קונה ארצו לשמור כסף וזהב, יש לך לקנות ארצו נאה להצניע ספרך ותפליון. כבד ה' מהונן, ממה שהנאף. יש לך קול ערב, מצוה להתפלל, זה אלי ואני הנה, התנאה לפני במצות, אחרונג נאה ולולב נאה וסכה נאה וטלית נאה. כן מעשה לכל חפצי ה':

א בתי כנסיות ובתי מדרשות, אין נוהגין בהן קלות ראש, כגון שחוק והתול ושיחה בטלה. ואין אוכלין בהן. ואין שותין בהן. ואין גאותין בהן. ואין מטילין בהן. ואין נכנסין בהן בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים. והכמים ותלמידיהם מתרין לאכול ולשתות בהן מרוחק: ב ואין מחשבין בהן חשבונות, אלא אם כן היו חשבונות של מצוה. כגון קופה של צדקה ופדיון שבויים וכיוצא בהן. ואין מספירין בהן אלא הספר של

רבים, כגון שיהיה שם הספר גדולי חכמי אותה העיר, שכל העם מתקבצין וקאין

בגללו:

ספר חק לישראל

פרשת חוקת

מן

חמשה חומשי תורה

עם מ"ב פירושים. מגדולי המפרשים ראשונים ואחרונים.

- (א) נוספו על חמש מגלות עוד פירושים חדשים להפליא אשר לא נזכרו בעור כבושם הזה, מלאים מגדולי ספרים והקראו בו והענגו מאד. ולפי מ"י העברי העתקנו גם מ"י ע"ש (יעדער וואס וועט לייגען וועט גרויס פערזענליען האבן).
- (בא) על ספר שיר השירים נקוב בשם שירי שלמה.
- (בב) על ספר רות נקוב בשם יהוש דוד.
- (גב) על ספר איכה נקוב בשם קנות ירמיה.
- (גד) על ספר קהלת נקוב בשם הכלי העולם.
- (גה) על ספר אסתר נקוב בשם מור והים.
- (גו) לקושים יקרים על ח"ס מגדולים אנשי שם.
- (גז) משלים ערבים ונעמים על כל הח"י.
- (גח) תרגום שני על נעלת אסתר.
- (גט) פתשן הכתב על תרגום שני בחקן נפלא.
- (ל) העתק ע"פ מהתיגום שני בהוספות ותקונים.
- (לא) גרסם בסוף כל כרך סדר התשלה וכו'.
- (לב) גם הוספנו קצורי הדינים הנצרכים לתפלה.
- (לג) נביאים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (לד) כתובים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (לה) המשניות עם ברסנורא ועיקר תו"ש בגרסם מכבר עם הוספות ותקונים.
- (לו) גמרא עם פרש"י והעתקה ע"פ ועם איזה רבוי חוכמה.
- (לז) ההלכה פמוקה עם העתקה ע"פ.
- (לח) המוסר עם העתקה ע"פ.
- (לט) למתורים ללמוד בכל יום התרי"ג מצות נאש תקנו הקדמונים.
- (ל) ארחות חיים מהראש"י ז"ל.
- (מא) הארחות חיים הג"ל נעתק גם ללשן ע"פ.
- (מב) אגרת הרמב"ן ז"ל לבנו ז"ל נעתק גם הוא לע"פ.

- (א) תורה גרסמה בשלמות עם הסמרות וחמש מגלות עם הספנים.
- (ב) תרגום על התורה.
- (ג) מ"י רש"י בשלמות ועם מ"י רש"י יסן.
- (ד) מ"י שפתי חכמים הנודע ללוטו תורה.
- (ה) מ"י הרשב"ם ז"ל נכר רש"י ז"ל.
- (ו) מ"י בעל המורים סרבינו בעל ארבעה פורים.
- (ז) מ"י דעת זקנים סבעלי התוספות ז"ל.
- (ח) תולדות אדרון מראה מקום כל פסוק בש"ס.
- (ט) מנין המצות למת"ם האגון ז"ל גרסמו בגמ' בתוס' ע"ס הפסוקים.
- (י) מעמי הקרבנות בדרך הרש זנפלא נאספו מגדולי המפרשים ז"ל.
- (יא) דיני הקרבנות בקצרה.
- (יב) הרפסרות עם לקושים ומשלים.
- (יג) עניני הסדרה פירוש על מקובו אשר גם הוא נאספו מגדולי המפרשים כטוב מעט ודעת.
- (יד) ענין הסדרה על ע"ש לפני כל פורה.
- (טו) תנ"י ע"פ על התורה הוא כמעט העתקה חדשה כטוב מעט וכן בהתפסרות.
- (טז) ליקושים יקרים מ"ס מהספרים הנקובים בשמותם למטה (יותר מחמשים במספר).
- (יז) משלי חכמים נעמים המוסכים לכ הקרא למוסר וליראת ה'. על התורה והסמרות.
- (יח) ספר פדר"א עם ספר הישר יחדו נעתק על ע"פ (יעדער וואס וועט ע"פ און וועלט בעשאפנג כיו הדינים).
- (יט) מצות ה'שם על תרי"ג מצות (אויף ע"ש) יעדער מעמטש ואלו יוסען די מצות וואסנאט האט גיבאסן.
- (כ) חמש מגלות עם פרש"י (בסוף כל כרך מתחמטש גרסמה המגילה השישית לכך הוא). וז"ל זה

מיט אלע מפרשים אויף עברי טויטש, תנ"ך, משניות, גמרא, מוסר, הלכה, איבערזעצט אויף א לייכטע אידישע שפראך, מיט שיינע לייכטיגע אותיות און קלארען דרוק.

הוצאת אמונה — 388-8812

להמשך מנ"ה ד"א יהוה נפשי יה יהו יהוה רוח יהו יהוה ודלנו יו"ד אל שם בין שבשעת בניקוד חולם:

יט " וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר לדבר "

בעל המורים
(3) זאת חקת המורה. סמך חקת המורה לכשיבטח את חלבו מעמו, כמו לא יתנה תורה אלא לאוכלי המן שביה לאוכלי כרומם. ועוד כמו שבמחזיקים בחוקת ה' יש להם מנוח שהן נוחות תמונה לפני עם האבן: לא תחללו. ולא תמוסו. וסמך ליה חקת המורה דכתיב טן מיס היה רש"י

(3) זאת חקת התורה. לפי שהטעם א ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המלוה הזאת ומה טעם כלן כתיב זאת חקת המורה קשה ל"ל פשוטו ועוד שסמך עניני פרה אדומה

ויבטיח והתמיס במעשיו לה אף הקלם שנקלם לגדולה וחסב. כמו הכתם אם יטול על בגד פשתן אינו נדאם ויכיר הקלוק, משא"כ בגד משי הכתם הקטן ניכר ונגלה בעיניו, והנה הפרה מכפרת על עון הפגל וסגול כפי החרום המצוי, והנה עזרה וגדולה קלטו בעדו ע"ז. אבל ככל תמו פסוק הלא"ה והכוזי ודברתלאל שלח היה ח"ו ע"ז רק כעל כבוד שכן גנוים (שכדור ה' ישכון על הזכב של העגל), וא"כ היה הפסע כ"כ גדול, ופי' זה נלמד שאלו הסנין קדוש ה' היה חסעו גדול לכך מפלגו וקדושו, משא"כ אלל ישלאל, וא"כ היה העגל כדמות מטכר פגעים ומטמא סטורים, כי אלל הכמון הוא סבור אדרבה רלו שיהיה כבוד שכן גנוים, משא"כ אלל הסנין הוא טמא, לכך פרה אדומה היה כס סגולה זו שמתכר עמלים ומטמא סטורים כי עומלם קלם יש כס שסטמאלם אדרבה נתמסכו על ידה והטורלם לרוב מעמלם שטמאלם על ידה [ד"ס]:

רשב"ם
(3) זאת חקת התורה. ולפנינו ירש בכיוו תורה הוא מדבר, דכתיב זאת התורה אדם כי ימות באהל, כלומר חקת התורה שאמר למשה זאת וסמך ליה חקת המורה שט"ה שמוטא הוא מילול הסס: שפתי חכמים

א דק"ל למע כתיב מלת העת ומלת המורה שניסם דודלי חקת או המורה אדם לחוד לא חקת לנש"י דכס הכרס שטמיס כתיב המורה כמו זאת חקת הפסח וכמו אז בחקתי וגם מלת המורה כמו זאת המורה לעולם ולמחלת וזאת חקת המורה אלל עניני פרה אדומה

(3) זאת חקת המורה אשר לזה ה' לאמר. הקשו שמתכרסם היה לו לכתוב זאת חקת הפרה, ולמה לאמר חקת המורה, וע"ד המיטם נוכל לומר דידוע דיסוד כל העלות הוא לגמור וללמד לאחרים, לא שואמר האדם די לי להפקיע את עצמי מה לי להטמא על אחריס, רק העיקר להטמא גם על הכתור, וכן אמר העל"ה ימיס הוא סוף חולא יקר מולל כל חקת סתור וגו', וז"ל יוכל היות שכן סוף המקור, זאת חקת המורה, זאת העיקר אשר לזה ה' לאמר לאחרים, לגמור דרך ה', לא שואמר די לי אם לכתי כדרי אשכור די ח', רק שינתה גם על אחריס לגמור מורס ומלות: ויקראו אליו פרס אדומה המיטע וגו'. שואמר אמרתי וחסמתי והלא חוקק נעלם זו פרס הדומה שמתכרס עמלים ומטמא סטורים. וענינו חקת המורה ככר נודע שיש ענינים גנוים אשר הם גנוים אף לרוב הדיוע פחות, ויש ענינים אשר לעמון היות כולל רק לרוב סלדיק

ליקוטים

(3) זאת חקת התורה וגו'. די גמרא ואגם אשענשאל זאל ניש זאגין איך וויל גיט עסין תויר נוויל עס איז מיאוס נאר ער זאל זאגין איך וויל עסין תויר נאר איך עס גיט וויל זאם האם גיבאטין מען זאל גיט עסין, ביי דיא פרה אדומה מענטש סתום די חקת זאל ער זאגין איך סתה די חקת וויל זאם האם גיבאטין איך זאל סתהן דיא חקת. איז דער פייש זאל חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, זאם האם גיבאטין מען זאל זאגין זאת חקת התורה די חקת איז פון די תורה: א אשר איז בה מוס וגו' דער אור התנים שרייבם אלע זאגין פון דיא פרה אדומה ווייזם אויף דיא דינים וואס די יידין זאגטין גער משפם וערין פאר די זינד פון עגל, געשפסענס וואס די קיה דארף זיין רויס אפילו צוויי האר צוויי ארע זאגטין ווייזעס זאגין פסול די קיה אונ אפילו דיא הערבערע אונ דיא ווייזעס זאגטין זיין רויס, אונ רויס ווייזם אויף דינים. אונ וואס אויף איהר איז נאך גיט גינדין אראך דאס ווייזם די יידין האבין אויף זיך

משלי חכמים

געקוקטע אין אגרויטע שפאס ווען עס איז געקוקטע דיא צייט פון מיסאג האם דער סותח גענוכט ארעקסאראצע אריין זיין עסין מיסאג, האט ער גינעהן אגרויטע רעספאראצע זייער אשיגען, וייר גאר איז געקוקטע צוא די סיר ועתה ער עס אין געשריבען. אין דיא שטוב בעקוקטע מען אלע ערליי שפייזן וואס מען ווינשט צו עסין, דער סתור איז אריין געקוקטע אין די רעספאראצע אונ זאגם צום בעל הבית ער וויל מען זאל איהם געבין עסין אין שפסילי אונ פערטילי אונ געבראטין, זאגם דער

(3) זאת חקת התורה וגו'. שלמה המלך האם גינאגם כל זה נסתיב בחכמה, אלע זאגין האם איך געברעכט מיס חכמה, אכרתי אכרתי, איך האב גימינס דיא פרה אדומה וועל איך ווייזן מיס חכמה, והיא רחוקה ממני, אונ זיא איז גייס פון מיר איך וויהי זיא גיט, רחוקין מיר ווייזען אין זאמת פאר וואס האם גאט גינעבין חכמה צוא שלמות אויף דיא גינעצט תורה אונ אויף די פרה אדומה גיט, לקישל אסתר איז יסארתין אין אווייפע סדינתה במתגליון סתורה איז ער

הדך טקסמון. פכ"י סיני
דלווייסה אלל מלדנן
גם חלל קובעת כדמבעט צפוק
יואל דופן (77 מו) אויסו חלל
שטייב במעטל כול וכן זוכט
צפוק המביא (צילס דף לה):

הגיות והכנין : דרך יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי בא וראה
מרקסמון. לרך שרר
ההל והגית: אין הטבל
חייב במעשר. מן התורה:
פני הבית. פתח כניסה
ויליאה חלל אכילת קבע
חסור לחלו מלדנן:

דורות האחרונים מכניסין פירותיהן דרך גנות, דרך חצרות, דרך קרפיות, כדי לפטור מן
המעשר, דא"ר ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית, שנאמר בערתי הקדש מן
הבית. ור' יוחנן אמר אפילו חצר גיבעת, שנאמר ואכלו בשעריך ושבעו:

איהר זאלט גיט זיין בשעפמינג מיט פרנקסא דעם
גאנצין יאהר אפטר רבא בר בר רנה אפטר רבי יוחנן משום
רבי יהודה ברבי אלעאי רבה בר בר חנה האט גיאנגט
רבי יוחנן האט גיאנגט פון רבי יהודה ברבי
אלעאיס וועגן בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות
האחרונים זעה אז די לעצטע דורות זענען גיט ווי
דיא ערשטע דורות דורות הראשונים עטל הורקה קבע
ימלאקתן ארבע בוי די ערשטע דורות איז גיווען דאס
גרעסטע בשעפמינונג מיט די תורה, זיי האבן
געארבעט אויף פרנסה אויך, אפער ווייניג צייט
האבן זיי פארנומען אויף פרנסה זי ווי נעמליך ברו
זיי האבן גילעריגט תורה און האבן געהאט
פרנסה, הקב"ה האט זייא געגעבן גוטע פארר
דינסטן אין די ווייניג צייט דורות האחרונים זענע
פלאקתן קבע ויהודן זעיא אפער דיא שפעטערדיגע
דורות האבן געמאכט דער עיקר זייער ארבעט
צום פארדינען און זען זיי האבן געהאט אביסול
צייט האבן זיי גילעריגט תורה זי ווי לא גענוקט
גרו האבן זייא גיירע זאבן גיט גיהאט, קיין
תורה קיין פרנסה, ויפער נאך האט געזאגט רבה
בר בר חנה רבי יוחנן האט גיאנגט פון רבי יהודה
ברבי אלעאיס וועגן בא וראה שלא כדורות הראשונים
דורות האחרונים קום זעה די שפעטערדיגע דורות
זענען גיט ווי די ערשטע דורות דורות הראשונים
היי מכניסין פירותיהם דרך טקסמון גרי לחיוב במעשר די
ערשטע דורות פלעגן אריין גריינגען זייערע
פירות אין די שפיילקלעךס דורך די טויערין, דורך
דעם טויער פון הויף און דורך דעם טויער פון

זוהר (חקת דף קפ ע"ב) ח"ת האצילות יוד הא זא א

ונרתם אותה אל אלעזר. מותה בסגן ואוקמה. מ"ט ליה ולא להרין. אלא אהרן שזכיתו דמטרוניתא ועוד
להרין לא אחי מטערא דטור חלל (קטו ז) מסערא דקדוש ונבין דלא אחיח לטרה לא אחייהב
ליה. כל מלה דהאי פרה היא כשכז ז' ככוסים וכו' וזא (עו ז) אחר. מ"ט בנין דהיא שכע שני שמטה
וכת שכע אחקרי וע"ד כל עובדיו כשכע. ת"ח כל מאי דלחטביד מהאי פרה בנין לדכאה ולא לקדשא
ואע"ג לחתייהב לסגן הוא לא שחיע ולא שריף בנין דלא שחיה לויח כסטרוי וכ"כ אהרן דליהו כדרגא
שלים תייר דלא כעי לשחטכהה תמן ולדומתא תמן. האי פרה חלל דלחטביד אחר כעי למשידי כה עז
הרו ואוזב וכו' תולעת וזא חלן אחרו. ואסף איש טעור ולא קדוש. והיח אחרן למתנה במקום טעור
דכא טעור לא אקרי אלא מן סטרא דמסאכ בקדמיתא רזא דכלא האי דכתיב למי נדה חטאת היא בנין
דכל דינין תחתין וכל אינון לחמו מטערא דמסאכא כד איכו ינאף מכערה אחרת ותיבת דזינא, כד"ל
(ישעיה לד) מלאה דס הוושנה מחלב כדון כלוהו מתערי ומסתלקי ושראן בעלמא כיון דעבדי האי עובדא
דלתתא וכל האי דינא כאתר דא דהאי פרה ורמאן עלה עז ארו וגו'. כדון אחרתא חילא ללהון וככל אתר
(חג לישראל ע"ט)

דשראו ותחלשו וערקין מניה דהאי חילא דלהון תתהוי כגוונא דא לנבייהו כדון לא שראו ככ"ג ותתדכי. וע"ד תחקרי מי גדה מיא לדכאה כד בעלמא שארי בדינא וסטרט מסכנא תתפטע בעלמא הכא תחלילין כל זיני מסכבי וכל זיני דכיו ובגין כך טומאה וטרהה כללא עלאה דאורייתא ואוקמה חברייא:

הלכה פסוקה

יוסף לחה

מוסר

הרמב"ם הלכות פרה אדומה פרק א.

(א) מצוח פרה אדומה שתהיה בת שלש שנים או בת ארבע, ואם היתה זקנה כשרה אלא שאין ממתינים לה שמה תשדך וחפסל, ואין לוקחים עגלה ומגדלים אותה, שנאמר ויחזו אליך פרה ולא עגלה, לא מצאו אלא עגלה פוסקין עליה דמיה ותהיה אצל בעליה עד שתגדיל ותעשה פרה, ולוקחים אותה מתרומת הלשבה: (ב) זה שנאמר בתורה תמימה תמימה בארמימות לא תמימת קומה, אלא אם היתה נכסת כשרה בשאר הקדשים, היו בה שמי שערות לבנות או שחורות בתוך גומא אחת או בתוך שתי

מספר חסידים סימן צו צו צה, אל ימן שלום כדכך שנתקים חסידים זה לזה, ולא יתחור שלום כדכך שמתחזירין שלום, אלא שיהיה לפניו צירפס וכבוד ומוסר עיניו כפי רבו ומורו: מעשה בחכם אחד שלום לבנו שלום ומה גדלו מן הטובים ושלו יטכרו עליי ומה משלשים יום בלח הענית וכשנת פולחוכו מקצרו וסוכו ויגשעו עמד על הדבר, וכל בתלום פליג לאחד ואחר לא מפני כשמייתו רואם ספרים נמחקים קרועים לא ימיו הקורס יחד עם דפי ספרים ועלמנים: אהוב אל כשמה וטובו אל מה בכך, סירוב טוב לומר שמה אלס וטוב דברי או אל פמשה או אלך נפשות או לללות דבר זה או לשמע דבר זה ופנימות וצירופס או אלך למייל שמה

(א) מצות פרה אדומה שתהיה בת שלש שנים או בת ארבע דיא מצודה איז דיא פרה אדומה זאל אלמ

ויין דרייא יאהר אדער פיר יאהר ואם היתה זקנה כשרה אויב יזא איז עלקער פון פיר יאהר איז זיא אויף פשר אלא שאין ממתינין לה נאר מען ווארט גיט ביו זיא וועט ארט ווערין שמה פשחור וחפסל מאקער וועט איבע האר שנוארץ ווערין וועט זיא זיין פסול ואין לוקחין עגלה ומגדלין אותה אונ מען מאר גיט קויפין ארויפע קאלב אונ מען זאל זיא האדעווען ביו זיא וועט ווערין אקוה שגמאר ווארום עם שמיית אין פסוק ויחזו אליך פרה ולא עגלה גאט האט גיזאגט צו משה רוא זאלקט זאגין צו דיא יודין זייא זאלין געמען צו דיר ארויפע קוה, אבער גיט ארויפע קאלב לא מצאו אלא עגלה אז מען האט אבער גיט געפונען ארויפע קוה, מען האט גיט געפונען ארויפע קאלב פוסקין עליה דמיס זאל מען בעדינגען מיט דעם בעל הבית פון דיר קאלב וויפיל מען זאל איהם געבין פאר איהר ותהיה אצל בעליה עד שתגדיל ותעשה פרה אונ די קאלב זאל נאך ויין בייא איהר בעל הבית ביו זיא וועט גרויס ווערין אונ זיא וועט ויין אקוה ולקחין אותה מטרופת הלשבה אונ דאס געלט צו קויפין דיא קוה געמט מען פון דיא געלט וואס ליגט אין דיא קאסטניען פון בית המקדש אויף רבנות צו קויפין: (ב) זה שגמאר בתורה תמימה וואס עם שמיית אין דיא תורה זיא קוה זאל ויין נאגץ תמימה בארמימות כיימת מען זיא זאל ויין נאגץ מיט רויטקייט, עם זאל גיט ויין אויף איהר אנדערע האר וואס איז גיט רויט לא תמימת קומה מען מיינט גיט זיא זאל ויין נאגץ אין דיא הייך אלא אם היתה נכסת כשרה כשאר קדשים נאר אמילוד די קוה איז קליין גיערעג איז זיא אויף פשר אזוי וויא עם איז דער דין בייא אלע קרבנות היו בה שמי שערות לבנות או שחורות בתוך גומא אחת אויב אויף דיא קוה איז דא צוויי האר ווייטע אדער שנוארצע וואס די ביידיע

אל ימן שלום רבו כדרך שנותנים חברים זה לזה אמענטש מאר גיט געבין שלום צו ויין רבי אזוי וויא חברים גיבען שלום אייגער צום אנדערין ולא יחזיר שלום כדרך שמתחזירין שלום אונ אויב דער רבי האט איהם גיבען שלום זאל ער גיט צוריק געבין שלום וויא ער גיט צוריק שלום צו ויין חבר אלא שיהא לפניו ביראה וכבוד ואמר שלום עליה רבי ומורי נאר ער זאל זיך אייביגייגין פאר ויין רבי מיט מורא אונ מיט כבוד אונ זאל זאגין שלום עליה רבי ומורי ופרידען זאל ויין אויף דיר מיין רבי אונ מיין לערנערן מעשה בחכם אחד שצוה לבנו שלא יהיה יותר סדיא מן העולם עם האט אמאל גימראפין אלמך האט גיבאמין ויין וזהו ער זאל גיט פיל הנאה האבין פון די וועלט ושלא יעבור עליו יותר משלשים יום בלא תענית אונ עם זאל גיט אריבער גיין בייא אים דרייסיג טאג אן אגענית, נאר איין קאל אין דרייסיג טעג זאל ער פאסטין, אזוי זאל ער שמעך דיג טאן ויכשמת תוציאנהו מקברו ותהיה ונצפערו מאר על ידבר אונ ווען דער למך איז גישמארבין האט מען אים ארויס גענומען פון ויין קבר אונ מען האט אים גישלאגין, האבין דיא קינדער גיהאט גרויס צער פון דעם יבא תלום בלילה לאחד ביי נאכט איז ער גיקומען צו חלום צו איינעם ואמר לי אונ ער האט גיזאגט צו אים איך זעל דיר זאגין פאר וואס מען האט מיה גישלאגין מפני ששהיית רואה ספרים נמחקים קרועים לא יהיית קרועים יחד עם דפי ספרים ובצנעם ווייל איך האב פיל קאל גיזעהן אלמען ספרים אפ גיעקעטע צוריקענע אונ איהר האב זיי גיט צו זאמען גיבונדין מיט דיא טאווען אונ בעהאלמין אהוב את השמא ושנא את מה כבוד האב ליב דעם ווארט "מא קער", אונ האב פיינט דעם ווארט, וואס קען דאס שארין טאן פירש אהוב ליטר שמה אם אומר דבר זה או אעשה או אלך לעשות או לאותו דבר זה או אשמע דבר זה נצימות ומירות או אלך לשליל שמה יבא לרואם לי לידי תפא

בשורה טובה

חק לישראל אין בעזונדערע פרשיות

מיר האָבען געדרוקט דעם באַרימטען

חק לישראל

מיט אַלע מפרשים אויף עברי מיינש, תנ"ך, משניות, גמרא, מוסר, הלכה, אַלעס איבערזעצט אויף אַ לייכטע אידישע שפּראַך, מיט שיינע ליכטיגע און קלאַרען דרוק

צום באַקומען אַ יעדער פרשה אין אַ באַזונדערן באַנד, מיט חייכע דעקלעך, שטאַרק געבונדען, צו ערמעגליכען מיט זיך צו פירען אויפן וועג צו דער אַרבעט אַזוי, כדי צו קענען מקיים זיין בשבתך בביתך ובלכתך בדרך

צו באַקומען פאַר אַ שטוינענד ביליגען פּרייז 75 סענט אַ ספר

אויך וועט זיין צו באַקומען איה"ש

אויף גאַנץ תורה אין צען פּראַכטפולע דע לוקס בענדער

פאַר אַ ביליגען פּרייז ביי

EMUNAH PUBLISHING COMPANY

171 TAYLOR ST., BROOKLYN, N. Y. 11211

Tel. 388 - 8812

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א

מלפנים זאת בישראל בדרות הקדומים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל או"א בין ת"ח בין איש המוני השתחלו להשלים חוקם בכל יום ויום בסי' חק לישראל חק ולא יעבור, וכן נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסודו ותקנו איש האלקי קודש הקדשים מרן רבינו הארז"ל, ללמוד בכל יום ויום בסדר הזה תורה וביאים וכתובים, משנה, תלמוד, זוה"ק, כמבואר בשער המצות פ' ואתחנן (נ"ך מ"ו) עי"ש. ואחריו קם הגה"ק איש האלקים מרן החיד"א זללה"ה, והוסיף מילואים לסדר הנ"ל, ללמוד בכל יום עיניו מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי השו"ע והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, ע"ד אמרם ז"ל כל השונה הלכות בכל יום כו', ועיין בשו"ע (סי' רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יור"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עי"ש. בעוה"ר בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים גדללו ונטשטשו, ולמיעוט מצאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהי חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעוה"ר נתמעטו לומדי ודוסיקי וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כאו"א שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסדה רבינו הארז"ל עפ"י הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקי בדרך הקדום.

ע"כ באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא הרה"ח מוה"ר שלו' יודא גראַסס נ"י, אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל ברפוס נאה ומשובת, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדי' להולכים בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך, ועיני יהי' באפשרות גם להטרודים על המח"י ועל הכלכלה להשלים חקם בסי' החק לישראל מידי יום ביומו. ואקי' בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתחבב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה. ומתאמרא משמי' דההק"צ משינאווע זללה"ה, אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמו באמרם ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישנא דמונא הוא, עכדה"ק ודפת"ח. ובזכות התוה"ק יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דין אכיה"ר.

הכ"ד הכותב לכבוד התוה"ק ולומדי

נפתלי הירצקא העניג

אבדק"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ. י.